

Giới thiệu Cưới Trước Yêu Sau

Truyện Cưới Trước Yêu Sau là một truyện ngôn tình với một chủ đề thật lạ lẫm song dường như cũng khá thu hút bạn trẻ, bởi lẽ hiển nhiên những truyện yêu đương luôn làm cho các đại đa số mọi người đều cảm thấy nan giải. Đọc truyện bạn sẽ thấy được những trắc trở cũng như những suy nghĩ khi đứng trước một cuộc sống mới của cả hai, không là hai nữa mà bây giờ trở nên gắn bó hơn, phải san sẻ cho nhau, liệu đâu là giải pháp tốt nhất. Dẫn nhập truyện là một hoàn cảnh thật oái oăm: Trong cục dân chính, một nam một nữ không quen biết lẫn nhau, cô là số một còn hắn là số hai, bọn họ cũng đều biết, đối tượng kết hôn của hai bên đều thất ước (hủy hôn). Mắt thấy nhân viên làm sắp tan tằm, cô tuyệt vọng nhìn hắn: “Hôn phu của tôi không tới, anh có muốn cùng tôi đăng ký hay không?” Hắn đồng dạng tâm lạnh nhìn cô, gật đầu: “Tốt.” Thời điểm thượng đế sáng tạo Adam, dùng một cây xương sườn của hắn tạo nên Eva, thượng đế nói trừ phi hắn tìm được một cây xương sườn, nếu không hắn vĩnh viễn sẽ không hưởng được hạnh phúc trọn vẹn. Lạc Gia Hoa rất may mắn, trong biển người mênh mông, khi hắn tuyệt vọng nhất, lại vô tình bắt được cứu mạng cô, chính là xương sườn của hắn biến thành, cho nên nói hắn RP (nhân phẩm, vận khí) rất tốt. Mối quan hệ giữa Lạc Gia Hoa và Kiều Mộng Kỳ, nhất định chính là mối quan hệ giữa Adam và Eva. Truyện tình cảm đầy bất ngờ và lý thú này sẽ còn đi đến đâu nữa đây, mời bạn đón theo dõi.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Một Ngày Tốt Đẹp

Hôm nay là ngày vui nhất của Kiều Mộng Kỳ trong suốt hai mươi lăm năm qua, bởi vì bạn trai lui tới với nhau được ba năm cuối cùng cũng đồng ý cùng cô kết hôn, sáng sớm Mộng Kỳ sửa soạn ăn mặc thật xinh đẹp bay thẳng đến Cục dân chính (nơi đăng ký kết hôn).

Vóc dáng 1m65, thân hình chữ S, trước sau đầy đặn, làn da thủy nộn, không có một chút tỳ vết, ngũ quan xinh xắn, kết hợp với đôi mắt phượng, mỉm cười nói chuyện, liền có thể lấy mất hồn phách người khác, chỉ cần cô nguyện ý, là có thể dễ dàng muốn mạng bất cứ kẻ nào. Đáng tiếc là người này lại lãng phí một cách nát bét bộ mặt hồ ly tinh cùng dáng người ma quỷ, từ nhỏ lập chí trở thành một hiền thê lương mẫu, vì thế bạn bè không thiếu người mỉa mai cô không có tiền đồ.

Bởi vì lớn lên quá mức xinh đẹp, nên bất kể là trong tình cảm hay công việc đều không phải rất thuận lợi, hiện tại thì cuối cùng sau cơn mưa trời cũng sáng.

Lúc trước thời điểm ở cùng một chỗ với bạn trai, rất nhiều người nói không tốt, nhưng Mộng Kỳ là người có ý chí kiên định, mặc dù bạn trai lớn lên bình thường, nhưng thành tích hắn tốt, lại có lòng cầu tiến, là một người hướng nội, vì không để cho hắn cảm thấy mặc cảm tự ti, ngày thường Mộng Kỳ đều ăn mặc đơn giản, cố ý đem chính mình trở thành một đồ nhà quê, chính là nghĩ dùng hành động nói cho bạn trai, cô tương mạo phóng đãng, nhưng nội tâm thuần khiết. Rốt cục, sau ba năm kiên trì, bạn trai bị thành ý của cô đã động, quyết định cùng cô kết hôn.

Mặc dù có chút giống như cô bức hôn, nhưng vốn là cô muốn sau khi tốt nghiệp liền kết hôn nên cô liên tục kéo dài cho đến bây giờ, ngẫu nhiên bức một tý, cũng không có vấn đề gì.

Hôm nay là ngày trong đời cô cao hứng nhất, nên Mộng Kỳ hơi chao chuốt cách ăn mặc một tí, mặc dù quần áo không phải là hàng hiệu, nhưng với thân hình nhu mì xinh đẹp thì cho dù cô có mặc hàng vỉa hè vẫn có sức hấp dẫn lớn.

Đến Cục dân chính, mới có bây giờ, vẫn còn quá sớm.

Trong túi là thẻ căn cước (ta nghĩ chắc là giấy CMDD) cùng sổ hộ khẩu, nhìn cánh cửa đang đóng, chính giữa là ba chữ to Cục dân chính tựa hồ hết sức thần thánh, Mộng Kỳ thập phần cung kính bái ba bái, không để ý tới ánh mắt người ngoài lộ vẻ kì quái, đây là lần đầu tiên trong đời, cô khác người một chút có sao, bái xong, cô lấy điện thoại di động ra gửi tin nhắn.

“Hạo, rời giường chưa? Sợ đánh thức anh nên em không có gọi điện, em hôm nay thật cao hứng, không ngủ được, cho nên liền sớm một chút đi tới Cục dân chính, anh nói có phải hay không em có một chút ngớ ngẩn, ha ha, đừng hiểu lầm, em gửi tin nhắn chỉ là muốn cùng anh chia sẻ niềm vui, nói cho anh biết em thật cao hứng cùng hạnh phúc, Hạo, sau khi đọc tin nhắn cũng không nên gấp đó, phải ăn sáng, sau đó ăn mặc thật suất, em ở chỗ này chờ anh ~ người yêu của anh – Kỳ”

Gửi xong tin nhắn, lại xem di động cười ngây ngô, tưởng tượng vẻ mặt của hắn sau khi đọc được tin nhắn này, Nghiêm Từ Hạo là một thầy giáo, dạy kèm rất nghiêm, bởi vậy tính cách của hắn có chút cứng ngắt, bảo thủ, mặc dù Mộng Kỳ có đôi lúc cảm thấy hai người lui tới tương kính như tân quá mức (đối xử khách khí, thận trọng), đối với người khác mà nói có lẽ là không có tình thú, nhưng trong mắt cô thì khác, ít nhất, hắn tuyệt đối là một nam nhân có trách nhiệm, mà cô thì chỉ cần như vậy là đủ rồi.

Hôm nay khó phải cao hứng, Mộng Kỳ cũng không tự giác hoạt bát lên rất nhiều, cùng Nghiêm Từ Hạo giọng nói có chút treu ghẹo. Nếu là ngày thường, cô chắc chắn lo lắng Nghiêm Từ Hạo có thể hay không cho là mình lỗ mãng, bất quá hôm nay là ngày đặc biệt, tin tưởng hắn cũng sẽ bỏ qua cho mình.

Một tiếng, bởi vì khẩu trang cùng tâm lý cao hứng, giống như trôi qua rất nhanh.

Tám giờ, Cục dân chính mở cửa, Mộng Kỳ là người đầu tiên vọt vào, không vì cái gì khác, chỉ vì muốn cầm số, mặc dù hiện tại Nghiêm Tử Hạo chưa tới, nhưng không chừng lát nữa sẽ có nhiều người, cầm số, chờ hán đến đây, bọn họ có thể trực tiếp đăng ký.

Thời điểm khi đang vươn tay lấy số, một bàn tay thon dài trắng nõn duỗi tới, hai bàn tay đồng thời đến, bởi vì Mộng Kỳ nhanh hơn một giây, cho nên bàn tay đằng sau trực tiếp chạm vào tay cô, Mộng Kỳ sửng sò, cái tay kia cũng mau chóng rút về.

“Thực xin lỗi.”

Bàn tay đẹp mắt cộng thêm thanh âm trong sáng lễ phép, Mộng Kỳ lập tức sinh hảo cảm “Không sao.”

Ngẩng đầu mới phát hiện chủ nhân bàn tay đó là một đại suất ca, hai người nhìn nhau, đều sửng sò, lập tức bật cười, suất ca mở miệng trước: “Cô trước.”

“Ách, nếu không, anh trước.” Nghĩ đến Tử Hạo còn chưa đến, số một số hai đều là giống nhau, Mộng Kỳ liền lễ phép từ chối một chút.

Suất ca rõ ràng hết sức thù lễ “Ưu tiên phụ nữ.”

Lần này Mộng Kỳ không khách khí nữa, bởi vì cô thấy có người mới tới, lập tức cầm lấy số một nói: “Cảm ơn a.”

“Không khách khí.”

Mộng Kỳ xoay người tìm chỗ ngồi, suất ca cũng cầm số rồi ngồi xuống bên cạnh cô.

Nhân viên làm việc chuẩn bị một chút, bắt đầu tiến hành đăng ký: “Số một.”

Mộng Kỳ lập tức đứng lên: “Xin lỗi, vị hôn phu của tôi còn chưa tới, số hai trước đi.”

Nhân viên làm việc nhìn thấy một cô gái xinh đẹp khách khí như vậy, cũng không làm khó: “Số hai.”

Suất ca kia cũng đứng lên, mang trên mặt nụ cười ngây ngô nói: “Xin lỗi, bạn gái của tôi cũng chưa đến, mời số ba trước.”

Nhân viên làm việc nhìn thoáng qua Mộng Kỳ cùng suất ca: “Số ba.”

Phía sau Mộng Kỳ cùng suất ca là đôi tình nhân vui mừng cầm lấy số đi đăng ký.

Mộng Kỳ cùng suất ca liếc mắt nhìn nhau, không thể làm gì cười cười, để cho không khí bớt lúng túng, Mộng Kỳ chủ động mở miệng “Chúng tôi kỳ thật hẹn mười giờ ở Cục dân chính gặp mặt, nhưng tôi thật cao hứng, ở nhà cũng không chịu được, liền đến đây trước.”

Suất ca cũng cười: “Tôi cũng vậy, ngày hôm qua cả đêm không ngủ, sáng sớm tới đây, kỳ thật tôi so với cô còn tới trước, tôi ngồi ở đối diện, nhìn thấy cô kích động chạy tới cửa Cục dân chính chờ mở cửa.”

Mộng Kỳ đối với suất ca rất có hảo cảm: “Anh thật để tâm tới chuyện kết hôn, chắc là rất yêu vị hôn thê?”

Suất ca cười: “Chúng tôi biết nhau từ nhỏ, tôi thích cô ấy mười năm, năm năm trước mới theo đuổi cô ấy.”

Mộng Kỳ mắt sáng ngời: “Cô ấy thực hạnh phúc, chúc hai người mãi hạnh phúc.”

“Cảm ơn.” Suất ca gật đầu “Cũng chúc cô cùng vị hôn phu hạnh phúc.”

Mộng Kỳ gật đầu: “Đó là nhất định, chúng tôi biết nhau lúc còn học đại học, hán là một người rất cầu tiến, tôi rất thương hán.”

“Ha ha...”

Hai người trong lòng mang hạnh phúc nói với nhau vài lời khách khí, liền quay đầu chờ người yêu của mình, hán giờ phút này còn chưa ý thức được, bánh xe vận mệnh, từ giờ khắc này, đã bắt đầu chuyển động.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Điều Không Tới...

Hôm nay cũng không phải rất nhiều người đến đăng ký, nhưng nhân viên làm việc vẫn luôn bận rộn, Mộng Kỳ duy trì tư thế thực nữ ngồi tại vị trí mình, kiên nhẫn chờ đợi. Mắt thấy một đôi lại một đôi vui mừng khi đến, hôn hò rồi đi, Mộng Kỳ trong lòng cũng tràn đầy hạnh phúc, cô yêu gia đình, muốn có em bé, hiện nay quốc gia đang đề xướng kế hoạch hóa gia đình, theo quy định chỉ có thể sinh hai con, cô hy vọng mình sẽ sinh một trai một gái, anh trai bảo vệ em gái, nghe thật tốt a.

Nếu chỉ có thể sinh một đứa, Mộng Kỳ hy vọng đó là con gái, bởi vì nuông chiều con gái, làm cho con gái trở thành một nàng công chúa thật xinh đẹp, hơn nữa con gái thường nghe lời hơn.

Đương nhiên nếu có thể mang long phượng thai, điều đó thật sự là đại cát.

Thời gian khi Mộng Kỳ đang ảo tưởng về cuộc sống sau này từ từ trôi qua, đảo mắt, đã tới mười giờ rồi, Từ Hạo vẫn không thấy đâu, khi Mộng Kỳ lấy di động ra định gọi cho Từ Hạo hỏi hân tới đâu rồi, di động đột ngột vang lên, vừa thấy tên người gọi, Mộng Kỳ lập tức mở miệng cười, ngọt ngào uy một tiếng.

“Hạo~”

Suất ca tựa hồ nhìn cô một cái.

“.....”

“Cái gì, anh bị bệnh, anh đang ở đâu, có nghiêm trọng không?” vừa nghe thanh âm khàn khàn nghiêm trọng của Nghiêm Từ Hạo, tâm Mộng Kỳ liền nhảy lên.

“Anh không có việc gì, chỉ là cảm mạo.”

“Đó.” Không biết tại sao Mộng Kỳ có cảm giác bất an, cẩn thận hỏi: “Vậy anh sẽ đến chứ?”

Kỳ thật, lúc này làm một người bạn gái hiểu lòng người, cô cần phải chủ động nói, nếu không hôm khác chúng ta đến đăng ký, em hiện tại đi xem anh thế nào rồi, đúng là, ngày thường cô có thể rất thông cảm với hân. Đột nhiên lại hỏi vậy, cô cũng không biết vì cái gì, dường như trong tiềm thức cô không muốn nói những lời như vậy.

“Mộng Kỳ....”

“Ừm.”

Điện thoại bên kia trầm mặc một chút, mới nói: “Thực xin lỗi, anh không có khả năng tới.”

Tay Mộng Kỳ run lên, thiếu chút nữa làm điện thoại rớt xuống: “Hạo, vậy hôm khác đến cũng được.”

“Mộng Kỳ, không phải là nguyên nhân này.”

“.....”

“Thực xin lỗi, em thật sự rất tốt, cha mẹ anh cũng rất thích em, nhưng là, Mộng Kỳ, chúng ta, anh không thể cho em hạnh phúc, anh chỉ là con của một gia đình bình thường, không có bối cảnh, không có đầu óc thông minh, cái gì cũng không làm được, anh không cam lòng, trong xã hội là tàn khốc, thực xin lỗi, em hãy tìm một người khác xứng đáng với em, tạm biệt.”

Điện thoại truyền đến âm thanh đô đô, Mộng Kỳ ngây ngốc.

Đây là tình huống gì?

Nàng bị chơi xỏ?

Chú rẻ đào hôn?

.....

Con của gia đình bình thường, bối cảnh, cam lòng, tàn khốc.

Mộng Kỳ nghe xong điện thoại sắc mặt từ ngọt ngào dần trở nên tái nhợt, Lạc Gia Hoa chú ý tới biến hóa của cô, cô bé này lớn lên rất kiêu diễm, đôi mắt trong suốt, rất khó tin ở xã hội hiện nay lại còn có ánh mắt hồn nhiên như vậy, đặc biệt là ánh mắt này trên gương mặt hồ ly tinh, hơn nữa trong lời nói của cô cũng không có nửa điểm giống nữ nhân xinh đẹp cao ngạo, làm cho hân khó được sinh ra một tia hảo cảm, nhìn bộ dáng của cô dường như đã xảy ra chuyện, hân muốn quan tâm, lại thấy mình không có tư cách, do dự một chút, cuối cùng vẫn không có mở miệng, hân chưa bao giờ là một người nhiệt tình, thậm chí có thể nói là tuyệt tình, chỉ gặp mặt một lần, hân không muốn chọc phải phiền toái.

Xem đồng hồ, đã mười giờ. Lạc Gia Hoa đứng dậy đi ra cửa Cục dân chính, đã tới giờ hẹn với Thẩm Diệp. Ngày thường hẹn hò ít nhất cũng phải đợi cô ấy một tiếng, nhưng hôm nay lại đến trễ, thật không thể nói nổi.

Ra khỏi Cục dân chính, quả nhiên, không nhìn thấy thân ảnh quen thuộc. Lạc Gia Hoa lấy di động ra gọi điện, bên kia thật lâu mới bắt máy, còn mang theo giọng mũi nồng đậm.

“Uy”

Lạc Gia Hoa không tự giác nhíu mày lại: “Là anh, em đang ở đâu?”

“Ngô, em xem một chút, ở nhà a, mới sáng sớm gọi cho em có việc gì?”

Lạc Gia Hoa có chút không thể tin: “Em đừng nói với anh là còn đang ngủ?”

“Đúng vậy.”

Giọng nói đương nhiên, Lạc Gia Hoa day day thái dương: “Thảm Điệp.”

“A, anh lớn tiếng như vậy làm cái gì?”

”Em có biết hôm nay là ngày mấy không?”

“Ngày mấy a?”

Lạc Gia Hoa hơi thừa lời: “Ngày mấy, hàng năm nhiều ngày như vậy, trong cuộc sống nhiều như vậy, em đều nhớ rõ, hôm nay là ngày có ý nghĩa trong đời mà em lại không nhớ, em, em...”

“Làm gì mà dữ thế, hôm nay là ngày mấy a...A hôm nay, gợi ý một chút đi?”

”Ngày một.”

“Hôm nay là ngày quốc tế thiếu nhi a.” <Ặc...bó tay="" với="" bà="" này="" luôn="">

“Còn gì nữa không?”

“Còn có?”

“.....”

“A hôm nay là ngày chúng ta hẹn đi đăng ký kết hôn.”

“Chúc mừng em, trả lời chính xác.”

Bên kia rốt cục cũng nhớ hôm nay là ngày gì, đại khái là đuối lý, thanh âm lập tức mềm nhũn xuống: “Anh yêu, anh đang ở đâu?”

“Trước cửa Cục dân chính.”

“A, anh tích cực như vậy a.”

“...”

“Ngô, hôm nay thật mệt, để hôm khác được không?”

Lạc Gia Hoa thanh âm lạnh xuống: “Thảm Điệp.”

“Ngô~”

“Nhanh rời giường, anh chờ em.”

“Không cần a, em muốn ngủ.”

“Nhất định phải đứng dậy, đã nói hôm nay đăng ký.”

“Hôm khác cũng không phải như nhau sao, cần gì nhất thiết phải là hôm nay đăng ký, mấy ngày nữa không phải là sinh nhật của anh sao, đến hôm đó đi không được sao?” Điện thoại bên kia truyền đến âm thanh ai oán.

“Đăng ký kết hôn là do em định.”

“Đúng là...” bên kia còn muốn nói điều gì, liền bị Lạc Gia Hoa cắt đứt: “Cái khác anh có thể theo em, duy chỉ có việc này, anh không muốn chùn bước.”

“...Nếu việc khác có thể nhường bước, vì cái gì mà việc này không nhường được?”

”Thẩm Điệp, em rốt cuộc có biết cái gì là gia đình, cái gì là trách nhiệm hay không?”

“Không biết.” Thanh âm như nói cây ngay không sợ chết đứng.

“...”

Hồi lâu, Lạc Gia Hoa mới tìm được thanh âm của mình trở về: “Ngoan ngoãn, em bây giờ rời giường, anh ở đây chờ em. . .anh sẽ chờ, nếu như em không đến, như vậy, về sau, tạm biệt em”

Không đợi đôi phương trả lời, Lạc Gia Hoa liền cúp máy.

Vốn tâm tình thập phần hưng phấn, bị một cú điện làm cho mất ráo, nhìn bầu trời một chút, Lạc Gia Hoa cười khổ, ngay cả đăng ký, hắn cũng phải uy hiếp sao, từ khi nào mà hắn đạt tới trình độ như vậy?

Thẩm Điệp, Thẩm Điệp, Thẩm Điệp, em rốt cuộc muốn cái gì, vì sao, vì sao anh càng ngày không thể hiểu được em.

Hít sâu một hơi, đến quầy bán đồ lật vật mua một chai nước, không tự giác nghĩ đến sắc mặt tái nhợt của Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa do dự một chút, kêu ông chủ lấy thêm một chai nước, trở lại chỗ đăng ký, chỉ thấy Mộng Kỳ cô đơn ngồi chỗ kia, điện thoại cầm trong tay không ngừng nhấc, xem ra chắc đang soạn tin nhắn, cô an vị tại chỗ, nhưng hắn cảm giác rõ ràng cô không giống người thường, di thể mà độc lập, không biết tại sao, hắn đột nhiên nghĩ đến từ này.

Hồi lâu sau, Gia Hoa mới hiểu được, vì cái gì hắn đối với Mộng Kỳ có cảm giác như thế, thì ra là bởi vì sâu bên trong nội tâm của cả hai đều cô độc cùng tuyệt vọng.

Giờ phút này Lạc Gia Hoa cũng không có nghĩ nhiều như vậy, định thần lại, đi đến bên người Mộng Kỳ, đưa qua một chai nước, cô kinh ngạc một cái, mà Lạc Gia Hoa phát hiện mắt cô có chút hồng, là khóc sao?

“Cho.”

Mộng Kỳ do dự một lát, tiếp nhận: “Cảm ơn.”

Cả căn phòng đều có đôi có cặp, trừ hai người bọn họ, Lạc Gia Hoa ngồi trở lại vị trí lúc trước cách xa cô một chút: “Tôi chỉ là nhân tiện mua mà thôi.”

“Ừm” Mộng Kỳ nhàn nhạt đáp một tiếng, tiếp tục gửi tin nhắn, cô vừa rồi gọi lại cho Từ Hạo, không gọi được, đành phải gửi tin nhắn, đúng là, không có trả lời.

Mộng Kỳ không hiểu, tối hôm qua mọi chuyện còn rất tốt, tại sao mới có một buổi tối mà mọi chuyện thay đổi hết, nếu muốn ném cô đi, có phải hay không cho cô một lí do, cô không phải là không có người muốn, đúng là, như vậy bị bỏ rơi, có phải hay không thật quá đáng?

Ít nhất phải cho cô một lí do chia tay, không phải sao?

Hạo, mặc kệ bao lâu, em đều ở chỗ này chờ anh.

Hạo, em có chút đói, anh mua cơm đến đây được không?

.....

Đảo mắt liền đến trưa, nhân viên làm việc cần nghỉ ngơi ăn cơm, những đôi tình nhân cầm số còn chưa đăng ký cũng đi ăn, ngồi trên ghế chờ đợi, hai người một nam một nữ, nếu không phải số một, số hai ấn tượng quá mức sâu sắc, nhìn từ bề ngoài mà nói, hai người hết sức xứng đôi, quả thực là trai tài gái sắc, trời sinh một đôi a.

Đáng tiếc lại không phải, đối tượng của hai người cũng không có đến, nhân viên làm việc với kinh nghiệm lâu năm nhìn sắc mặt cũng hai người cũng biết được những gì nhưng là rất tự giác không có tiến lên quấy rầy họ.

Công tác buổi chiều rất nhanh bắt đầu, tới tới lui lui, thay đổi rất nhiều đôi, chỉ có Mộng Kỳ cùng Gia Hoa mỗi người vẫn duy trì tư thế riêng của mình.

Mộng Kỳ đã gửi hơn một trăm tin, có lẽ là nhiều hơn, cô cũng không nhớ rõ, nhưng một tin trả lời cũng không có.

Lạc Gia Hoa cũng nhàn nhạt nhìn thời gian, đã hơn hai giờ chiều.

Điện thoại của Gia Hoa vang lên, đến từ Thẩm Điệp.

Khóe miệng nhếch lên một nụ cười: “Ừ”

“...”

“...”

Có lẽ là bói vì đối phương mua cho mình một chai nước, có lẽ là bói vì đối tượng của hắn cũng không đến làm cho cô chú ý, tóm lại là, Mộng Kỳ thấy Gia Hoa uy một tiếng, nghe được đối phương nói cái gì, sau đó để di động xuống, đối phương cắt đứt, mà trên mặt hắn lộ vẻ bí hiểm, vẻ mặt như vậy, trực giác của Mộng Kỳ cảm thấy nguy hiểm, chỉ là nhìn chăm chăm vào di động của hắn, không nói gì, Gia Hoa vẫn duy trì gương mặt co quắp, làm cho người ta không nhìn ra hắn đang nghĩ gì.

Gia Hoa nhận được điện thoại của Thẩm Diệp, nội dung rất đơn giản, cô bắt đầu lên máy bay, cô hỏi hận, cô không muốn kết hôn, cứ như vậy, gặp lại sau.

Hắn cho là mình sẽ rất tức giận, nhưng kỳ quái, tựa hồ đã có dự liệu trước, để điện thoại xuống, tâm tình của hắn, nói không nên lời là nhẹ nhàng, thật bình tĩnh, hắn không đau lòng, cứ như vậy ngồi duy trì vẻ mặt bí hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Hai Người Tự Nguyện Sao?

Lạc Gia Hoa có một đôi tay xinh đẹp, làn da trắng sáng, cốt cách rõ ràng, vốn là đỉnh nhìn chăm chăm di động của hắn, kết quả xem a xem a, liền nhìn bàn tay hắn đến xuất thần, chỉ là trên tay hắn giống như nổi chút gân xanh, đôi tay này, hết sức thon dài, nhưng cũng hết sức mảnh mai, Mộng Kỳ lo lắng gân xanh kia có thể hay không tuôn ra, hơn nữa, như vậy có thể thấy lực nắm mạnh mẽ của hắn, Mộng Kỳ thề, cô chỉ muốn bảo vệ tài vật, cho nên, tạm thời buông khổ sở của mình ra, nhắc nhở một tí:

“Đừng nắm hư điện thoại.”

Gia Hoa sững sốt một chút, lấy điện thoại trong tay ra xem, lại nhìn bộ dáng nghiêm túc của Mộng Kỳ, lúc này, cô muốn quan tâm không phải vấn đề này, mặc dù như vậy, vẫn gặt đầu, thả lỏng tay ra.

“Biết rồi...bạn trai cô không tới?”

Mộng Kỳ khoe miệng hiện ra một nụ cười trào phúng: “Muốn tới, không gửi tin nhắn cũng tới, không muốn tới, đem di động đập bể thì thế nào, huống chi hắn đã tắt điện thoại, tôi gọi cũng không được, hiện tại gửi tin nhắn cũng không có hồi âm.”

Gia Hoa...

Hai người ngồi ngay ngắn, không nói thêm gì nữa, bởi vì trước mặt mình là nhân viên làm việc, cho nên hai người liền nhìn chăm chăm nhân viên làm việc, nhìn từng đôi một ngồi xuống, rồi đi.

Đáng thương cho nhân viên làm việc nhìn ánh mắt của hai người có chút đứng ngồi không yên, mặc dù là một mỹ nữ cùng một soái ca nhìn rất cảnh đẹp ý vui, nhưng hai người lại thất tình, rất dễ bị xúc động, vạn nhất bọn họ không muốn thấy người khác hạnh phúc, sợ hai người thất tình sẽ sinh ra biến thái, mà động thủ chính làm nhằm vào bọn họ, hai nhân viên công tác thành thạo chú ý hai người, nếu có hành động gì bất thường, tùy lúc đều có thể bỏ của chạy lấy người.

Đào mất, đã đến bốn giờ rưỡi, hôm nay người đến đăng ký cũng không coi là nhiều, trong phòng đăng ký cũng chỉ còn lại hai người, rốt cục có một nhân viên lấy hết dũng khí mở miệng:

“Cái kia, hai người các người có muốn đăng kí hay không, chúng tôi sắp tan tằm rồi.”

Hai người các người có muốn đăng ký hay không, hai người các người có muốn đăng ký hay không?

Trong đầu Mộng Kỳ thoáng hiện những lời này, tay cô bấm mã số điện thoại quen thuộc, nhĩ hảo, đã tắt máy.

Tắt máy! Tắt máy! Tắt máy!

Mộng Kỳ như người máy từ từ quay đầu nhìn Lạc Gia Hoa ngồi bên cạnh sắc mặt không đổi, đào con người vài vòng, trong lòng dâng lên tuyệt vọng, nhưng trên mặt lại lộ ra nụ cười tươi tắn:

“Vị hôn phu của tôi không có tới, anh có muốn cùng tôi đăng ký hay không?”

Lạc Gia Hoa sững sờ, quay đầu nhìn Mộng Kỳ, cùng cô ‘thâm tình đối mặt’, từ trong đôi mắt kia thấy được tuyệt vọng, ngưng một chút, ở trong mắt người ngoài, hắn nghiêm túc suy nghĩ vấn đề này, sau đó gặt đầu.

“Tốt.”

Sau đó hai người đứng lên, ngồi trước mặt nhân viên công tác.

Nhân viên công tác bị vẻ mặt cứng ngắt của hai người làm cho sợ hết hồn, cô thề, mặc dù vừa rồi trong lòng cô có suy nghĩ một chút đối tượng của hai người đều không tới, tướng mạo hai người lại rất xứng đôi hay là nên cùng đăng ký, nhưng là, cô thật sự chỉ nghĩ một tí, không nghĩ tới hai người kia như nghe được tiếng lòng của cô, thật đúng là chuẩn bị đăng ký, đại tỷ làm việc luôn duy trì đúng luật hôn nhân của Trung Hoa dân quốc, hơn nữa kịp thời nhớ tới hôn nhân thân thánh cùng chức trách của mình, đại tỷ công tác phi thường nghiêm túc mà thận trọng hỏi

“Căn cứ vào luật hôn nhân quy định, để kết hôn trở thành vợ chồng thì nam nữ song phương phải tự nguyện, hai người là tự nguyện à?”

Mộng Kỳ: “Không tự nguyện thì ngồi ở đây làm gì?”

Gia Hoa: “Cô thấy tôi giống bị bức sao?”

khụ~ đại tỷ công tác ho khan một tý, hai người tự nguyện là không có sai, nhưng đối tượng của hai người không phải là người bây giờ a, với tinh thần trách nhiệm đại tỷ hỏi thêm một lần nữa: “Các người... thật sự là tự nguyện sao?”

“Tôi đã trả lời rồi.”

“Chẳng lẽ tôi lớn lên bộ dáng thực có lỗi với người nhìn?” <ý của="" anh="" là="" bộ="" dạng="" xấu="">

Đại tỷ công tác có điểm muốn khóc, hôm nay hai người kia tâm trạng không tốt lắm a: “Cái kia, mặc dù tôi đã hỏi nhiều lần, nhưng cũng là do trách nhiệm đối với hai người. Xấu không đi thì tốt không đến, hai người các người lớn lên cũng không tệ, từ bề ngoài mà nói là rất xứng, bắt quả cho dù như vậy, nhưng hai người mới quen, có phải hay không suy nghĩ lại một chút?”

“Cô nghĩ tôi rảnh hơi chạy tới đây chơi sau, dù gì thì cũng phải đem thành quả từ sáng tới giờ mà trở về.” Mộng Kỳ đáp.

“Hiện nay giá xăng dầu cũng không phải rẻ.” Gia Hoa đáp.

Đại tỷ công tác:

“Nói như vậy là các người tự nguyện?”

“Vừa rồi chúng tôi quyết định không phải là cô không thấy.”

“Phiền.”

“...”

Công việc này thật sự càng ngày không dễ làm a, hảo tâm lại bị xem như là lòng lang dạ thú, xuất ra mấy giấy tờ: “Điền vào tờ khai này, sau đó đến kế bên đối chiếu lại.”

Mộng Kỳ và Gia Hoa rất nhanh điền xong, sau đó đến kế bên chụp ảnh, rồi quay lại chỗ đăng ký.

Đại tỷ công tác kiểm tra phi thường thuần thực: “O, hai người sinh cùng ngày a, 6 tháng 6, còn có năm ngày, sớm biết như thế thì ngày sáu tháng sáu đến đây.”

Mộng Kỳ nhìn đại tỷ làm việc: “Nếu như ngày sinh nhật bị bỏ rơi, cô muốn tôi về sau không có sinh nhật luôn sao?”

“Nhanh lên.” Gia Hoa thúc giục.

Đại tỷ công tác: ... hai người thực không đáng yêu.

Cuối cùng ký tên, đóng mộc xong: “Chúc mừng hai người đã trở thành vợ chồng.”

“Cảm ơn.”

“Cảm ơn.”

Miệng nói cảm ơn, nhưng sắc mặt hai người vẫn không thay đổi tiếp nhận giấy kết hôn, , xoay người chuẩn bị rời đi.

“Hoan nghênh lần sau trở lại.”

“...” Hai đôi mắt sáng long lanh. <ánh mắt="" giết="" người="" 2.2="">

“Ách, chỗ này, chỉ cần tới một lần.” đại tỷ công tác khoe miệng co giật, cô chỉ thuận miệng nói một câu theo phép ‘lịch sự’ thôi, mặc dù địa phương này có chút đặc biệt, nhưng nói không chừng hai người này có thể cưới trước rồi yêu, lâu ngày thâm tình không chừng.

Nghe đại tỷ công tác giải thích, hai người hài lòng gật đầu, rồi đi.

Đại tỷ công tác :!!!

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Tối Bi Thống Hồ Ly Tinh

Ra khỏi Cục dân chính, hai người cầm trong tay chứng cứ xác thực, rõ ràng là vở hồng, lại cầm giống như vở xanh, rõ ràng là gần ngay trước mắt lại như Ngưu Lang Chức Nữ xa xa nhìn nhau.

Rốt cục, Gia Hoa không chịu nổi ánh mắt của Mộng Kỳ, quay đầu thay đổi tầm nhìn, hẳn không phải là ác nam, nhìn thấy phụ nữ xinh đẹp liền không chế không nổi mắt mình, nhưng hẳn cũng không phải không thừa nhận, cái này cũng là do phụ nữ, tâm tình thật tốt, con mắt kia sáng quắc trong suốt, dường như có thể nhìn thấy tới đáy con người, đây chính là lão bà mình nhặt được? Chính bản thân hẳn có chút không tin, là do hẳn quá tốt số, hay là nam nhân kia không có mắt.

Lạc Gia Hoa dời tầm mắt đi chỗ khác, Mộng Kỳ tự nhiên cũng dời tầm mắt, nhìn sổ hồng trong tay, trong lòng không biết là cảm giác gì, aizz... lấy được vật mình muốn, bị mất đi hôn phu, lại nhặt được một lão công, đây được coi là thua thiệt hay là kiếm lời?

Một nam một nữ, cầm trong tay giấy hôn thú, một người nhìn trời, một người nhìn đất, đây là kiểu kết hợp gì a?

Người qua đường ánh mắt không khỏi tò mò nhìn đôi nam nữ kỳ quái.

Năm giờ, nhân viên làm việc bắt đầu tan tầm, nhân viên phụ trách đăng ký cho Gia Hoa và Mộng Kỳ cầm túi xách đi ra, liếc nhìn hai đại thần đứng trước cửa, suy nghĩ một chút, cười tủm tỉm đi tới.

“Hai người còn ở đây?”

Lạc Gia Hoa và Mộng Kỳ ánh mắt nghi hoặc nhìn, đại khái bởi vì hai người không hiểu rõ mình đang ở đâu, cho nên nhất thời ánh mắt có chút mê mang.

Tốt, sự hấp dẫn giữa khác phái là bản chất của con người <ý là="" hai="" anh="" chị="" này="" mê="" luyện="" lẫn="" nhau="" ko="" chú="" ý="" xung="" quan="">, thời điểm đại tỷ công tác miễn cưỡng duy trì một khóa công chính tâm (bình tĩnh), nhưng hiện tại đã hết giờ làm việc, xin thứ lỗi cho sự háo sắc của cô, Mộng Kỳ xinh đẹp không bị đại tỷ nhìn thẳng mà hai mắt của đại tỷ lóe sáng nhìn Lạc Gia Hoa.

“Ai, Tiểu Lạc a...”

Lạc Gia Hoa rung mình một cái, quay đầu nhìn Mộng Kỳ: “Chúng ta đi.”

Mộng Kỳ nhìn đại tỷ háo sắc, gật đầu, xoay người cùng Lạc Gia Hoa rời đi.

Đại tỷ háo sắc khoe miệng run run, ngơ ngác nhìn bóng lưng Lạc Gia Hoa rời đi: “Tuyệt sắc a, tuyệt sắc a, đáng thương cho tuyệt sắc, bị người ta quăng, bất quá nữ nhân kia cũng không tồi, aizz, thật là trai tài gái sắc, chúc các người đầu bạc răng long, sớm sinh quý tử, mặc dù là cưới chui, nhưng cũng nhất định hạnh phúc đó, suất ca chính là cùng mỹ nữ một chỗ, có ảnh hưởng đến chất lượng đời sau, ừm, chính là như vậy, đúng vậy...”

“Tôi nói nè A Hoa, một mình cậu đứng đây làm gì?” Đại tỷ háo sắc quả nhiên háo sắc, tên ‘A Hoa’ mà cũng gọi được.

Bị đại tỷ háo sắc kêu là A Hoa, lập tức quay đầu trên mặt nghiêm túc: “Không có gì, tôi chỉ nhìn trên trời một chút xem có máy bay không.”

Trên thực tế là Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ xoay người quẹo vào một con phố khác, cô không nhìn thấy tới chỗ hai người mà thôi, nếu không sẽ không xoay người đi.

Tại một phố khác, Mộng Kỳ nhìn phương hướng của đại tỷ háo sắc, đại tỷ háo sắc đã chạy xa, lúc này mới ngẩng đầu nhìn người mới nhận chức là chồng của mình, tốt, người này so với Nghiêm Từ Hạo đẹp trai hơn nhiều, từ bề ngoài mà nói, cô kiếm lời, bắt quá, hiện tại đầu cô rất đau, không có thời gian nghĩ tới chuyện khác, là lợi hay là thiệt thòi đều như nhau, cô chỉ muốn về nhà.

“Gi kia, hiện tại đầu óc tôi có chút bấn loạn, muốn về nhà suy nghĩ lại một chút, tôi đi về trước, có gì sẽ liên lạc lại sau.”

Lạc Gia Hoa cũng nghĩ vậy, lập tức gật đầu: “Tốt.”

“Tôi đi đây.”

“Uy, đợi chút.”

“?”

“Số điện thoại...”

“À, đúng rồi...”

Trao đổi số điện thoại cho nhau, Mộng Kỳ thuê xe về nhà, không đến hai mươi phút đã đến. Phía sau, Lạc Gia Hoa nhìn chiếc taxi rời đi, kỳ thật, hần có xe, chẳng qua là nơi này không cho đậu xe, từ chỗ này đến bãi đỗ xe chỉ mất khoảng năm phút đi bộ mà thôi, hần vốn muốn hỏi cô có muốn hay không để hần đưa về. Xem ra cô ấy rất độc lập, không cần làm phiền mình, như vậy cũng tốt, hần có thể dùng nhiều thời gian hơn làm việc của mình, phụ nữ quá phiền toái, là một đại phiền toái.

Nếu như Mộng Kỳ biết, nhất định sẽ tình nguyện đi bộ năm phút để giảm vài chục đồng taxi. Mặc dù trời cao đem nam nhân của cô lấy đi, lại cho cô một người thoát nhìn có vẻ tốt hơn, nhưng là ảo hay là chần, ai biết được?

Trả tiền taxi, Mộng Kỳ xách túi nhỏ của mình lên lầu, dọc đường có gặp người quen cũng chỉ nhàn nhạt gật đầu, rồi rời đi.

Có người không vui sẽ cười to, có người không vui sẽ khóc lớn, có người không vui sẽ ăn nhiều, có người không vui sẽ uống say, có người không vui sẽ đi mua sắm, mà Mộng Kỳ lại không nằm trong số đó, cô có chút sở thích lạ, khi cô không vui, cô sẽ ngủ say. Về đến nhà, tắt máy, lên giường, liền mạch lưu loát, đảo mắt sẽ gặp Chu công, lúc này Thiên Vương lão tử có gọi cũng không được.

Bình thường dưới tình huống như thế, giấc ngủ dài hay ngắn là tùy thuộc vào chuyện không vui của cô lớn hay nhỏ, càng không vui cô ngủ càng lâu.

Ngay cả lúc không vui cũng có thể thờ to ngủ, cho nên từ một phương diện khác có thể cho thấy thần kinh Mộng Kỳ cường đại như thế nào, hơn nữa hoàn toàn không cần lo lắng mất ngủ, tại xã hội đầy áp lực này, có thể bảo trì giấc ngủ tốt đẹp chính là chuyện hạnh phúc cỡ nào. Bạn thân của cô từng ghen ghét rống cô, heo mất hứng còn không thể ngủ mà cậu lại có thể ngủ bình thường như vậy, cậu so với heo mạnh hơn, không trách được làn da tốt như vậy, nếu người ta chỉ có thể sống tới bảy mươi tuổi, thì cậu tối thiểu cũng có bốn mươi năm là ngủ, cậu nói cậu như vậy không phụ ơn sinh thành của cha mẹ cậu sao... khụ, có chút lạc đề, quay lại vấn đề chính, cái tật xấu kì quái của mộng Kỳ, không biết từ đâu hình thành, dù sao, bất kể gặp chuyện gì không vui, chỉ cần cô ngủ một giấc, đầu óc tự nhiên sẽ trở lại bình thường, không hề nhớ nhúm chuyện không vui, muốn không quên, lại càng không lưu lại, đối với năng lực này của cô cũng đủ làm cho người ta hâm mộ.

Cho nên nói, kỳ thật lớn như vậy, Mộng Kỳ chưa có chuyện gì phiền não, bởi vì bình thường phiền não cô sẽ ngủ một giấc là xong, cho nên nói tâm tình của cô cũng vô cùng tốt, nhân duyên không tới, những người quen biết cô, đều nguyện ý tin tưởng cô, cùng cô kết giao. Chỉ vì về bề ngoài mà cô không có nhiều bạn gái, bởi vì có bạn trai nên cô cũng giữ khoảng cách với nam sinh khác, cho nên nói, trên đời Mộng Kỳ là ‘hồ ly tinh’ tối bí thống.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Ngủ

Không biết ngủ bao lâu, tóm lại khi Mộng Kỳ tỉnh lại, toàn thân như nhũn ra, lấy kinh nghiệm nhiều năm cho cô biết lần này cô đã ngủ rất lâu, thập phần bình tĩnh lấy điện thoại di động ra mở máy, có vài tin nhắn cùng gọi điện, mặc kệ, nhìn thời gian trước, thì ra cô đã ngủ hai ngày hai đêm, chẳng trách sao đói như vậy.

Ngay cả cầm điện thoại cũng không muốn nổi. Ngoại trừ là động vật thích ngủ, cô còn là động vật thích ăn, bây giờ nhiệm vụ thiết yếu là phải lấp đầy cái bụng đã, khi cô đang run run tay quay số, liền có người gọi tới trước, đầu tiên là sợ hết hồn, sau đó nhìn điện thoại, Lạc Gia Hoa?

Lạc Gia Hoa là ai?

Tay hành động nhanh hơn đại não, tiếp nhận: “Uy.”

Đại khái không nghĩ tới tiếp điện thoại nhanh như vậy, bên kia ngưng một chút, đáp lại: “Kiều Mộng Kỳ?”

“Đúng, Lạc Gia Hoa...anh là ai? A, tôi nhớ rồi, anh mới vừa nhận chức lão công của tôi.”

“...Ừm”

“Anh đang ở đâu?”

“Mới vừa tan tầm, chuẩn bị về nhà.”

“Nhà của anh xa không?”

“Không xa.”

“...Cứu mạng a...”

Kiều Mộng Kỳ là người thành phố, học đại học tại thành phố B, học xong ở nơi này tìm việc, tại địa phương tắc đất tắc vàng, tìm một loại phương tiện giao thông vừa tiện lợi vừa tiện nghi thật không dễ dàng. Cũng may cô còn có năng lực đủ nuôi sống bản thân mình. Chính là như vậy, cô thuê một căn hộ, bề ngoài thoạt nhìn không quá ngăn nắp, nhưng trải qua đôi bàn tay khéo léo của cô, khi đi vào lại thập phần yên ắng ấm áp, có hương vị của một ngôi nhà, đây là ấn tượng đầu tiên của Lạc Gia Hoa đối với căn phòng thuê này của Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ....

Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ trên bàn ăn, xin cho phép hắt tạm thời mắt đi thị giác cùng thính giác.

Nguyên nhân là như vậy:

Lạc Gia Hoa làm việc, ngoại trừ đối với khách tình, bình thường đều là mau, chuẩn, nguyên tắc hung ác, lần này bị khách tình quăng ra sau, hắt về đến nhà rút kinh nghiệm xương máu, cảm thấy mình trước kia thật không đúng, một người đàn ông thì không nên quá mềm yếu như vậy, lúc nên cường thế thì tuyệt đối phải mạnh mẽ, lúc nên quyết đoán tuyệt phải quyết đoán, cô ta (Thẩm Diệp) không phải không nguyên ý gả cho hắt sao, lần này, thì đoạn tuyệt sạch sẽ, cùng một người đồng bệnh tương lân kết hôn, sau đó, đem toàn bộ vật dụng trong nhà có liên quan đến Thẩm Diệp đóng gói đưa đi, hài lòng nhìn vật dụng trong nhà đôi mới hoàn toàn, chuẩn bị nghênh đón cuộc sống hạnh phúc tốt đẹp sắp tới của chính mình. Ngày hôm qua hắt gọi cho Mộng Kỳ bốn cuộc nhưng điện thoại của Mộng Kỳ đều tắt máy, hôm nay cũng đã gọi ba cuộc cũng may đã thông được. Chỉ là, hắt không nghĩ tới, đối phương đầu tiên hỏi hắt Lạc Gia Hoa là ai. Trời ạ, hắt thật sự không để lại cảm giác gì cho cô sao, tốt, trước khi hắt trả lời cô đã nghĩ ra, có thể tha thứ, bất quá, khi biết được hắt cách nơi này không xa, cô cứ như vậy quang minh chính đại mà sai hắt mua com đem tới, mà hắt lại có thể mua com tới, tốt, hắt thừa nhận hắt là người tốt, kỳ thật hắt càng muốn biết cô đã xảy ra chuyện gì mà trong điện thoại lại thanh âm thâm thiết như vậy.

Bất quá, nhìn tướng ăn của cô, chắc là vài ngày chưa ăn com, mấy ngày nay cô làm cái gì a, nhìn cô không giống bị thất tình, chẳng lẽ cô có năng lực thích ứng hoàn cảnh hoàn hảo?

Nếu cô có năng lực, có lẽ hắt sẽ suy xét cho cô vào công ty làm việc, nên biết một ông chủ khó bỏ qua cho nhân viên có năng lực a.

Còn có, quần áo trên người cô, nếu hắt không nhớ lầm, thì chính là hôm đăng ký đó.

Còn có, tóc cô như thể nào loạn như vậy, không có chải qua.

Còn có, mặt của cô không có rửa qua.

Còn có, cô chưa đánh răng sao?

Đây là bộ dạng vừa rời giường của cô sao?

....

Lần đầu tiên Lạc Gia Hoa nhìn thấy người có tướng ăn như thế, mặc dù Mộng Kỳ ăn hơi nhanh, nhưng động tác cũng không tính là thô lỗ, nhưng trong ấn tượng của hắt, tất cả phụ nữ trước mặt hắt ăn com, nhất là người nào đó, rất chú ý hình tượng, ăn nhiều sợ béo lên, hoàn toàn là đếm từng hạt com để ăn, nhìn người trước mắt, hắt mua là hộp com đặc biệt, chính hắt, ăn hơn phân nửa đã thấy no, bụng cô nhỏ như vậy, làm sao có thể nhét đầy hộp com a?

Tương phản quá lớn, Lạc Gia Hoa nhất thời khó tiếp thu được. Nhất là khi hắt vừa mới đem com tiến vào, cô chính là nhanh như hổ đói vồ mồi. Cho tới bây giờ, hắt vào cửa đã được ba phút hai mươi lăm giây, cô không có nói với hắt một câu, thậm chí không thèm nhìn một lần, từ đầu tới cuối trong mắt cô chỉ có hộp com, điều này thật rất rất rất đã kích người.

Lạc Gia Hoa bị thống vô hạn, chẳng lẽ mị lực của mình không đủ?

Trong lúc Lạc Gia Hoa đánh giá Mộng Kỳ, cô đã giải quyết xong hộp com đặc biệt Lạc Gia Hoa mang đến cùng một ly nước với tốc độ nhanh nhất. Mà trước đó cô đã uống một ly sữa, ăn một trái táo, một bao bánh bích quy cộng thêm một gói mì ăn liền, rất cục... ăn no.

Cho nên nói, mỹ nhân không chỉ có thần kinh to, mà dạ dày cũng rất lớn.

Tốt, cô thừa nhận sức ăn của mình có hơi nhiều hơn người thường một chút xíu.

Thỏa mãn sờ sờ bụng, nhìn Lạc Gia Hoa đang đứng ngăn ngừn, Mộng Kỳ chỉ chỉ cái ghế đối diện mình nói: “Ngồi.”

Lạc Gia Hoa nghe lời đi tới, ngồi xuống.

Giải quyết xong cái bụng. Mộng Kỳ từ một người phụ nữ bình dân thô lỗ trở lại hình dáng công chúa cao quý, cầm khăn giấy tao nhã chùi miệng, lúc này mới từ từ mở miệng.

“Hoi đói, tương ăn của tôi hù anh sợ sao?”

Lạc Gia Hoa rất thành thật gật đầu: “Hoàn hảo, chính là lượng thức ăn có chút hù dọa.”

Mộng Kỳ cười: “Như thế nào? Sợ nuôi không nổi?”

“...Đây cũng không phải.” Lạc Gia Hoa rút cuộc nhìn không được: “Đã mấy ngày em không ăn?”

“Từ Cục dân chính trở về không có ăn.”

“Tuyệt thực?”

“Ngủ.”

“...Ngủ lâu như vậy?”

“Ừm.” Mộng Kỳ gật gù đầu, “Con người của tôi có chút kỳ quái, có người lúc không vui sẽ khóc lớn, có người sẽ cuồng ăn cái gì đó, có người sẽ muốn đi shopping, mà tôi thì lại thích ngủ, ngủ một giấc tỉnh lại, phiền não đều bị tiêu tan, thời gian ngủ dài hay ngắn tùy thuộc vào tâm trạng bị kích thích nhiều hay ít.”

Lạc Gia Hoa lần đầu tiên nghe được lí luận như vậy, rất hứng thú. “Hiểu, xem ra lần này cô bị kích thích rất lớn. Hiện tại nhìn dáng vẻ của em, tinh thần dường như rất tốt, có thể hỏi một chút, cảm giác của em hiện giờ là như thế nào?”

“Không tệ.”

“Xem ra em điều chỉnh tâm lí rất tốt.”

“Còn anh?”

“Tôi?”

“Đúng vậy. Tâm lí bị tổn thương, đã được điều dưỡng tốt rồi sao?”

“...Đã.”

“Ừm, vậy hiện tại anh tới đây hẳn là có điều muốn nói với tôi?”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Hôn Nhân Là Gì?

Lạc Gia Hoa cảm thán một tý, hình như hẳn chỉ là người đưa cơm cho cô. Kỳ thật hẳn cũng có chuyện nên tới đây, dù sao bây giờ hai người cũng là vợ chồng không phải sao?

“Khụ, tôi tới đây là muốn hỏi ý của em một chút.”

“...”

“Chính là về chuyện chúng ta đăng ký kết hôn.”

Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa, sau đó đứng lên sờ sờ bụng đã tiêu hóa được một ít thức ăn của cô, ăn quá nhiều nên có chút trướng bụng cộng thêm động tác của Mộng Kỳ, nên nhìn giống phụ nữ có thai ba tháng, bất quá chính cô cũng không có chú ý, hỏi Lạc Gia Hoa.

“Anh là muốn tách ra hay là muốn sống chung một nhà?”

“Sống chung một nhà.” Lạc Gia Hoa không chút do dự trả lời, ánh mắt nhìn chằm chằm bụng của Mộng Kỳ, có chút nhô lên, cộng thêm động tác của

cô, thật sự làm cho người ta liên tưởng, nếu đó là con hấn... Nghĩ quá xa.

“Tôi đến Cục dân chính dĩ nhiên là muốn lập gia đình, mặc dù xảy ra một vài chuyện ngoài ý muốn, người định cùng tôi đăng ký không tới, mà người muốn cùng em đăng ký cũng mất dạng. Chúng ta đăng ký có lẽ là do giận dữ, nhưng hôn nhân dù sao cũng không phải trò đùa, tôi có lòng tin đối với bản thân, mặc kệ bây giờ quan hệ của chúng ta như thế nào, chỉ cần chúng ta đều mơ tưởng chung tới một mái nhà, muốn duy trì ngôi nhà này, như vậy nhất định ngôi nhà này sẽ mãi mãi tồn tại, cho nên ý của tôi là nếu chúng ta đã đăng ký, không bằng liền chấp nhận, chúng ta cùng nhau xây dựng một gia đình thật tốt, đương nhiên suy nghĩ của em cũng rất quan trọng, tôi tôn trọng ý kiến của em, em hãy nói ý kiến của mình đi!”

Mộng Kỳ gật gù đầu: “Tôi từ nhỏ đã có một nguyện vọng đó là được gả cho một người, sinh được hai con, cả nhà bốn người sống hạnh phúc bên nhau, chồng kiếm tiền nuôi gia đình, tôi ở nhà giúp chồng nuôi dạy con, bởi vì mục tiêu này cho nên tôi đối với tình yêu thập phần nghiêm túc, sẽ không tùy ý cùng người khác cùng một chỗ, bất quá vận khí của tôi không được sáng cho lắm, trăm chọn nghìn lựa cuối cùng vẫn nhìn lầm người, mặc dù hấn tại Cục dân chính quảng tôi, nhưng so với trước đăng ký sau trong hôn lễ quảng vẫn tốt hơn nhiều. Chuyện đã qua tôi không muốn nói thêm, mọi người cũng đều đã trưởng thành, phân phân hợp hợp là chuyện bình thường, bất quá nếu đã tách ra, tôi cũng sẽ không nghĩ tới chuyện trước kia nữa, tất cả đã là quá khứ, hơn nữa tôi đã cùng anh đăng ký, chúng ta đã trở thành vợ chồng hợp pháp, tôi tự nhiên là muốn cùng anh sống chung.”

Lạc Gia Hoa hài lòng với thái độ của Mộng Kỳ: “Kỳ thật đăng ký cùng em cũng là có chút xúc động, con người của tôi trong vấn đề tình cảm tương đối bảo thủ. Đối với hôn nhân của chúng ta em thấy như thế nào hoặc nói là em nghĩ như thế nào về hôn nhân?”

Mộng Kỳ suy nghĩ một chút: “Rất nhiều người nói hôn nhân là phần mộ của tình yêu, nhưng tôi cho rằng những người có suy nghĩ hay nói những điều này là do họ căn bản không muốn tiến vào cung điện hôn nhân hoặc là họ không hiểu được hàm nghĩa của hai từ hôn nhân. Trong mắt tôi, hôn nhân, là tình yêu thăng hoa, là tình yêu kéo dài, là tình yêu đọng kết từ tình khiết, cũng là tình yêu đảm bảo, hôn nhân không là toàn bộ tình yêu, củi gạo dầu muối, những thứ này đều là một bộ phận của hôn nhân, hôn nhân hay là hai gia đình, là dung hợp giữa hai vợ chồng, là truyền thừa cho đời sau, tình yêu trong hôn nhân so với những thứ này chỉ chiếm một phần nhỏ, tựa hồ không có ý nghĩa. Cho nên tình yêu mặc dù là trụ cột của hôn nhân, nhưng không phải tình yêu có thể giải quyết hết mọi thứ, nhất là hôn nhân trong thời đại này, hôn nhân giống như việc mua bán, cần kinh doanh, phải dụng tâm, còn phải hiểu được sự bao dung, sự tin nhiệm, sự trung thành giữa hai bên. Chỉ cần có lòng, chỉ cần hiểu được bao dung, tín nhiệm cùng trung thành. Mặc dù chúng ta giống như đuổi một bà mai mối, một cái đám cưới chui, nhưng từ bề ngoài mà nói chúng ta cũng không tệ, về phần bản chất bên trong thì hai bên sẽ từ từ phát hiện, bất qua tôi tin tưởng, chỉ cần có lòng, chúng ta cũng có thể đem hôn nhân của chúng ta kinh doanh một cách sinh động, tình yêu thì sớm muộn cũng có, đối với việc thuyết pháp của tôi anh có ý kiến gì không, mời bổ sung?”

Lạc Gia Hoa hai tay ôm ngực, trong mắt thoáng hiện lên tia thương thức, không nghĩ tới Mộng Kỳ đối với hôn nhân suy nghĩ thấu đáo như thế, không khỏi cho hấn thay đổi ánh nhìn.

“Nên nói hay không nên nói em đã nói hết rồi, tôi không có gì bổ sung.”

“Nói như vậy chúng ta xem như đã đạt thành hiệp nghị?”

“Ừm.”

“Tốt.” Mộng Kỳ đánh giá Lạc Gia Hoa một tí, đi đến trước mặt hấn vươn tay trình trọng giới thiệu: “Tôi tên Kiều Mộng Kỳ, năm nay hai mươi lăm, từng nói đã qua yêu đương một lần, mất ngày trước thất tình đồng thời kết hôn, nguyên nhân thất tình bởi vì gương mặt phiến tình, cho nên làm đối tượng có cảm giác không an toàn, trên thực tế lý tưởng của tôi là trở thành một hiền thê lương mẫu, ở nhà giúp chồng dạy con, cho nên anh không cần lo lắng tôi sẽ vượt tường, trừ khi anh chủ động buông tha cho cuộc hôn nhân này, nếu không tôi sẽ kinh doanh thật tốt gia đình của chúng ta.”

Lạc Gia Hoa lộ ra gương mặt tươi cười, Mộng Kỳ mắt sắc phát hiện hấn có một cái má lúm đồng tiền, thật đáng yêu cũng rất mê người, đồng dạng vươn tay.

“Tôi tên là Lạc Gia Hoa, năm nay hai mươi tám, tôi hơn em vừa tròn ba tuổi, từng nói đã qua một lần yêu đương, cũng như em, mấy hôm trước vừa thất tình đồng thời kết hôn, nguyên nhân thất tình bởi vì tôi thích ổn định còn đối phương thích tự do, thường oán tôi vì công việc xem nhẹ cô ấy, còn có không chịu nổi bản tính cuồng việc của tôi, mặc dù tôi có gương mặt hoa hoa công tử (play boy), trên thực tế tôi là một người có tính thần trách nhiệm, tình cảm chuyên nhất, là một nam nhân coi trọng gia đình, cho nên một khi chúng ta đã đăng ký, như vậy tôi sẽ toàn tâm toàn lực kinh doanh gia đình của chúng ta, chỉ kết hôn không li hôn, trừ khi em nói ra.”

Hai người thận trọng nắm tay một chỗ, Mộng Kỳ cười nhìn Lạc Gia Hoa: “Xin chào, ông xã.”

Lạc Gia Hoa đồng dạng cười: “Xin chào, bà xã.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Chuyển Nhà

Buông tay đối phương ra, Kiều Mộng Kỳ trong lòng thở phào nhẹ nhõm, kỳ thật cùng đối phương thiết lập quan hệ thân mật, không có chút thẹn thùng cùng khăn trương là không có khả năng.

Lạc Gia Hoa ngồi đối diện nhìn Mộng Kỳ, nhất thời cũng không biết nói cái gì. Lúc làm việc hẳn có thể bình tĩnh giải quyết các vấn đề khó khăn, nhưng phụ nữ là một động vật khó khăn, nhất là người phụ nữ cùng mình dựa vào pháp luật mà xác lập mối quan hệ thân mật, cô không mở miệng, nhất thời hẳn cũng không biết mở miệng như thế nào, hai người cứ như vậy trầm mặc.

“Ách, anh muốn uống nước không?” Mộng Kỳ tìm đề tài để nói.

“Tốt, cảm ơn.”

“Không khách khí.” Mộng Kỳ đứng lên, đi vào phòng bếp mới phát hiện không có nước, quýnh một tí: “Cái kia, trong nhà không có nước nóng, chờ tôi đun nước một lát.”

Lạc Gia Hoa nghe vậy vội vàng đứng dậy: “Không sao, tôi cũng không phải rất khát.”

Mộng Kỳ cười: “Không có gì, dù sao vẫn phải uống, hơn nữa đun nước rất nhanh, chỉ mất vài phút.”

Lạc Gia Hoa đột nhiên phát hiện, Mộng Kỳ cười rộ lên, lại có hai má lúm đồng tiền nhỏ, so với mình nhiều hơn một cái, thoát nhìn rất ngọt ngào, bộ dáng như vậy mặc dù phá hư sự quyền rũ nhưng lại càng đáng yêu, nhất thời có điểm ngây người.

“Cảm ơn.”

Mộng Kỳ cười, bình thường vào thời điểm khăn trương, cô sẽ tìm việc để làm, trên tay bận rộn, trong lòng sẽ bình tĩnh lại, sau đó cũng không khăn trương trở lại, thói quen này có chút lạ, nhưng không đổi được, tay chân lưu loát đem bình nước cắm vào ổ điện.

“Anh ngồi a, không cần khách khí, cứ xem như nhà mình.”

Nói xong mới phát hiện lời mình nói có chút mập mờ, mặc dù lời này cũng thường nói với người khác, nhưng tất cả đều là bạn bè mình, còn người này không giống vậy, hẳn là chồng trên danh nghĩa của mình, Mộng Kỳ quýnh lên, vội vàng trở lại công việc đang làm, phân tán sự chú ý.

Mà Lạc Gia Hoa mặc dù đến nhà bạn cũng từ nghe câu nói đó, nhưng nghe Mộng Kỳ nói, giống như có điểm quái lạ, quái chỗ nào thì lại không nói ra được.

Hai người cũng không thể không nói gì, Lạc Gia Hoa nhìn xung quanh căn phòng nói: “Tôi tham quan một chút được không?”

“A, đương nhiên có thể, tùy tiện.”

Nhìn thấy giá vẽ để một bên, Lạc Gia Hoa đi tới: “Em học vẽ à?”

“Tôi học lúc còn nhỏ.”

“Có thể xem một chút không?” rốt cục cũng tìm được chủ đề không miễn cảm, Lạc Gia Hoa buông lỏng nội tâm xuống.

“Có thể a.”

Lạc Gia Hoa đi đến giá vẽ trước mặt, nhẹ nhàng lấy vải che xuống, mới phát hiện thì ra nhân vật trong tranh cô vẽ, gương mặt này, không phải là cô sao, bức tranh vẽ cũng thực giống.

“Em vẽ thật tốt.”

“Cảm ơn.”

“Chuyên môn của em là gì?”

”Thiết kế thời trang.”

“Hội họa cũng là trụ cột của cái này? Tôi xem bức tranh nghĩ người vẽ hết sức chuyên nghiệp, vì sao không học mỹ thuật?”

”Ha ha, đúng vậy.” nói đến bức tranh, Mộng Kỳ trầm tĩnh lại, đi đến trước mặt Lạc Gia Hoa: “Mẹ tôi là giáo viên mỹ thuật, bà là một người theo đuổi sự hoàn mỹ, hơi thở mang nồng đậm nghệ thuật, nhưng tính tình của bà không thể hoàn mỹ, thậm chí có thể nói là rất tệ, tôi còn nhớ chuyện lúc tôi được bà nâng tay tập viết chữ, vẽ tranh, viết bằng bút máy có bút lông có, thậm chí tôi còn có đoạn thời gian học vũ đạo, đàn dương cầm, dựa theo ý của bà chính là hy vọng tôi cảm kỳ thi họa mọi thứ tinh thông, hoàn thành ước mơ khi còn trẻ bà chưa thực hiện được, đáng tiếc lúc nhỏ tôi rất nghịch ngợm, nhất là lúc còn trong tuổi ăn tuổi chơi, những đứa nhỏ khác đều cùng bạn bè chơi nhảy ruồi, chơi trốn tìm, tôi lại phải ngoan ngoãn học này học nọ, thời gian đầu còn hoà hoãn nghe lời, một thời gian sau dĩ nhiên là không chịu được, vì vậy liền cùng mẹ đối đầu, vì thế không ít lần bị mắng bị đánh, nhưng tính tình tôi thực bướng bỉnh cứng đầu, nói không học là không học, có một lần bị đánh nặng, tôi phát sốt cao, thiếu chút nữa là chết, tôi còn không chịu uống thuốc, cuối cùng cha tôi phải ra mặt giảng hòa, đáp ứng từ đó không bức tôi học những thứ tôi không muốn học, về sau mẹ thật sự không ép tôi học ca hát khiêu vũ đánh đàn, cũng không bức tôi vẽ tranh viết chữ, nhưng tôi từ nhỏ lại yêu thích vẽ tranh, bởi vì có chỗ hứng thú, cho nên năng khiếu vẫn còn lại,

thời điểm thi đại học, mẹ tôi cũng nghĩ tới cho tôi dự thi nghệ thuật, nhưng tôi lại thích thiết kế thời trang nên chọn nó thành chuyên môn.”

Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ cười: “Nhìn em ôn ôn nhu nhu, tôi thật sự rất khó tưởng tượng lúc nhỏ tính tình em bướng bỉnh như vậy.”

Mộng Kỳ cười: “Tôi giống mẹ, bây giờ tôi đã học được cách khống chế tính tình mình, cho nên anh không cần phải sợ, tôi sẽ không cùng anh cãi nhau.”

“Ha ha...”

Hai người nhìn nhau từ từ trầm tĩnh lại

“Đúng rồi, giờ nói về công việc của chúng ta.”

“...Tốt.” Lạc Gia Hoa sừng sốt một chút, gật gật đầu.

Mộng Kỳ cười: “Nghề nghiệp của tôi tự do, đôi khi sẽ vẽ tranh minh họa cho nhà xuất bản, hay thiết kế quần áo cho người khác, tiền lương mỗi tháng đủ nuôi sống bản thân, anh cũng đã xem qua thẻ căn cước của tôi, tôi là người thành phố, gia đình bình thường, tốt nghiệp đại học C, ở đây không có ai thân thích, bất quá có một vài bạn học, nơi này là phòng tôi thuê, tôi cũng xem như là không nhà không xe, cưới tôi có phải hay không anh cảm thấy bị thiệt thòi?”

Lạc Gia Hoa cười: “Không chắc, ít nhất em lon lôn rất đẹp a, tôi dẫn đi ra ngoài cũng nở mày nở mặt.”

”Cắt.”

“Ha ha, tôi là người địa phương, tốt nghiệp ngành kiến trúc đại học Q, sau khi tốt nghiệp đi làm tại một công ty tương đối lớn được hơn một năm, hai năm trước từ chức cùng một người anh em mở ra một công ty thiết kế, trong công ty chỉ có tám người, rất nhỏ, hiện đang ở giai đoạn đi lên, công tác của tôi rất bẽ bộn nhiều việc, mặc dù không phải kiếm được rất nhiều tiền, nhưng so với mình đi làm cho người khác thì tốt hơn nhiều, tôi có một căn hộ một phòng ngủ, hai phòng khách, do cha mẹ mua, tôi còn có một chiếc xe, những thứ khác thì đại khái không có. Có thất mất gì thì em cứ tự nhiên hỏi.”

Mộng Kỳ lắc lắc đầu: “Chúng ta về sau sống chung tự nhiên sẽ biết rõ, có lòng thì có thể tự mình quan sát, không cần phải trực tiếp hỏi.”

Lạc Gia Hoa gật đầu bày tỏ đồng ý.

“Bất quá, công tác của tôi có chút gấp rút, mặc dù chúng ta kết hôn, nhưng ta cũng không thể có quá nhiều thời gian dành cho em, cho dù mỗi ngày tôi có thể tan sở đúng giờ, nhưng tôi cũng có thể mang công việc về nhà làm, em có thể tiếp nhận sao?”

”Có thể a, tôi cũng không phải con nít ba tuổi cần người trông coi, chính mình cũng có công việc cần hoàn thành.”

Lạc Gia Hoa gật đầu: “Tốt lắm. Tôi nghĩ không bằng em trả phòng, hiện tại chúng ta đã là vợ chồng hợp pháp, có phải hay không nên sống chung một chỗ?”

Mộng Kỳ suy nghĩ một chút gật đầu: “Đúng vậy.”

Lạc Gia Hoa gật đầu: “Vậy em thu xếp đồ đạc chúng ta rồi đi.”

“Hiện tại?”

”Ừm.”

Nhìn sắc mặt Lạc Gia Hoa, Mộng Kỳ ngấm lại, gật đầu: “Được”

Nói xong, nghe được tiếng nước sôi ở phòng bếp, Mộng Kỳ trực tiếp chạy vào phòng bếp: “Tôi ở chỗ này chỉ có trà lài, anh muốn uống không?”

”...Cũng tốt.”

Lấy ra cái ly duy nhất rót cho Lạc Gia Hoa một ly trà lài: “Anh ngồi chờ một tí, tôi đi thu xếp đồ đạc.”

“Tốt.” Lạc Gia Hoa ngồi xuống. Lạc Gia Hoa nhìn vào ly, khóe miệng co giật một chút, quả nhiên là trà lài, cái này vẫn tương đối thích hợp cho con gái uống.

“Ha ha, chấp nhận một tí, trà lài dùng để dưỡng nhan, anh biết đó, con gái rất ưa.” Mộng Kỳ chú ý khóe miệng hơi co giật của Lạc Gia Hoa cười nói.

Lạc Gia Hoa cười nói: “Tôi cũng nên dưỡng nhan.”

“Đạo này, không phải chỉ phụ nữ mới thích làm đẹp, đàn ông cũng rất thích, chính mình tốt, thì bà xã nhìn cũng thoải mái a, anh nói có đúng hay không?” Mộng Kỳ trêu ghẹo.

“Tôi đây là nên vui mừng vì dung nhan của mình?”

”Yes.”

“Ha ha...”

Hai người tính tình cũng không tệ, cùng đối phương tán gẫu trong chốc lát đều cảm thấy nhẹ nhàng, vì vậy hai người đều trầm tĩnh lại, giống như cùng bạn bè nói chuyện phiếm, uống trà lại. Lạc Gia Hoa không thể không cảm thán, quan sát một người, từ chi tiết nhỏ nhất, xem ra Mộng Kỳ nói không sai, cô thật sự là một hiền thê lương mẫu, bởi vì cô thu dọn đồ đạc với tốc độ cực kỳ nhanh, vừa nhìn cũng biết là người quen làm việc nhà. Nói thật, bây giờ mà tìm được một hiền thê lương mẫu quả là rất tốt, thu xếp nhà cửa, rất nhiều cô gái cũng không muốn, sợ tổn thương da tay, mà Mộng Kỳ xinh đẹp lại có suy nghĩ như vậy, quả là bất khả tư nghị

Căn hộ của Lạc Gia Hoa nằm trong khu vực an ninh ổn định, giao thông cũng không tệ, lúc trước mua nhà ở đây vì cách chỗ làm tương đối gần, thứ hai là vì chuẩn bị kết hôn với Thẩm Diệp, mặc dù trong nhà còn có phòng nhưng cô tuyệt đối không muốn cùng cha mẹ sống chung, cho nên muốn sau khi kết hôn chuyển ra ngoài sống độc lập, cha mẹ cũng vì vậy mà chuẩn bị phòng mới, phòng mới còn chưa có, cô dâu đã thay đổi. Đương nhiên những việc này Lạc Gia Hoa sẽ không nói cho Mộng Kỳ, bởi vì trong mắt hần, từ khi hần cùng Mộng Kỳ đăng ký, Thẩm Diệp đã cùng mình không còn quan hệ.

Có lẽ có người sẽ cho rằng hần tuyệt tình, nhưng giữa nam nữ nếu không phải quan hệ máu mủ, thì sẽ không thể nào có quan hệ bạn bè thuần khiết. Cùng phụ nữ có quan hệ mập mờ, hần chưa bao giờ làm, một là so với người xa lạ quen biết hơn một chút, hai là người yêu, nếu không sẽ là hai người xa lạ, đã từ là bạn gái, một khi tách ra thì tất cả cũng trở thành quá khứ, không thể quay lại làm bạn bè bình thường như đối với tất cả mọi người đều tốt. Tối thiểu nhất đối với người yêu hiện tại tôn trọng, trong chuyện này vẫn đề lấy hay bỏ, như là đã có bạn gái trước tách ra bây giờ cùng người yêu chung một chỗ, như vậy mọi chuyện đều vì lợi ích của người yêu hiện tại, không có một người nào có thể tiếp nhận người yêu của mình cùng bạn gái trước đây đưa không rõ, cho dù là làm bằng hữu bình thường, cũng sẽ ghen, nếu là vì làm cho bạn gái trước sống vui vẻ mà làm cho người yêu hiện tại khổ sở, đều đó còn không bằng không cùng người yêu sống chung một chỗ, mặc dù tình sự yêu đương của Lạc Gia Hoa không có phong phú, nhưng hần có đầu óc thanh tỉnh, cũng chính bởi vì như vậy, Thẩm Diệp từng rất không thích hần, ở trong mắt của cô, hần quá mức thông minh, lại có kiên nhẫn, luôn có thể dễ dàng nhìn thấu hết thảy, một khi gặp được thứ mình muốn, liền lập tức ra tay, như vậy chính hần, một mặt mê cô, một mặt, lại để cho cô đề phòng. [các tình huống thông cảm, đoạn này ta edit cho lúc thần trí không được thanh tỉnh nên có nhiều chỗ chính ta cũng chả biết ta đang viết cái gì =_=]

Lạc Gia Hoa có chút không hiểu rõ, tại sao phải đề phòng chính mình, chỉ cần cô muốn, hần sẽ nguyện ý đem cả thế giới giao cho cô, nhưng vì cái gì cô lại chẳng thèm ngó tới?

Trong cuộc tình này, hần chưa bao giờ giảm bớt công việc, cùng hần ở cùng cô luôn nói không tự do, cảm giác hần chặt đứt đôi cánh của mình. Lạc Gia Hoa thật sự không hiểu, cô cả ngày chạy điên cuồng khắp thế giới, muốn đi nơi nào, không cần biết là nó gần hay xa, chưa bao giờ cùng hần thương lượng, nhiều nhất cũng là gọi điện báo cho một tiếng. Có lúc, cô so với tổng thống còn bận hơn, chính mình một năm chỉ gặp mặt được vài lần. Phương thức chung đụng như vậy, hần hoài nghi có phải hay không là luyến nhân, đúng là hần chưa từng có oán hận qua, vậy mà vì cái gì cô còn cảm thấy không có tự do đây? Đối với cô tự do là cái gì? Như thế nào mới có thể đạt tới tự do mà cô muốn đây?

Liên tục nói kết hôn tốt, nhưng cô lại ở thời khắc cuối cùng phóng bỏ câu (bay mất), nếu cô đã muốn bay về phía bầu trời như vậy hần liền buông tay. Sau một lần lại một lần buông ra, lúc này đây, đích thân hần đem đường lui của mình phong bế lại. Thẩm Diệp, em đã muốn rời đi, tôi liền cho em đi, chỉ là chờ đến lúc em bay mệt mỏi, tôi sẽ không tiếp tục vì em mà ngăn mưa cản gió, kể từ khi em rời đi thì quan hệ của tôi và em đã bắt đầu kết thúc. Kể từ hôm nay, tôi đã là chồng của Mộng Kỳ, về sau, chúng tôi hai bên âm áp, hai bên dựa vào, trở thành càng tránh gió của nhau, giữa chúng tôi không còn vị trí của em, nếu như em biết, có hay không sẽ khổ sở? Sẽ không hối hận đây?

Bất kể là có hay không, đều không còn quan hệ tới tôi...

Kỳ thật, nhà Lạc Gia Hoa cách nhà Mộng Kỳ không tính là xa, không đến nửa giờ đã đến, khi hần còn đang nghĩ ngợi lung tung, xe đã lái vào cư xá, nhìn ngôi nhà cao tầng bề ngoài còn rất mới trước mắt, Mộng Kỳ kinh ngạc, có thể mua được căn hộ ở chỗ này cần phải có thu nhập thật tốt, mặc dù Lạc gia Hoa nói tiền nhà do cha mẹ trả, nhưng vừa cung cấp nhà vừa cung cấp xe, lại mở công ty, cho dù chỉ là một công ty nhỏ, ít nhất có thể thấy được Lạc Gia Hoa là người có năng lực không phải sao?

Xem ra chính mình may mắn nhất được một cực phẩm đây.

Cho xe dừng vào bãi đỗ, Lạc Gia Hoa nói: “Xuống xe.”

“Ừm.”

Từ sau ghế ngồi lấy hành lý, đóng ký xe: “Chúng ta đi.”

“Tốt, cho tôi cảm một chút.” Đồ đạc của Mộng Kỳ cũng không nhiều, bởi vì sống một mình nên cô mua đồ rất ít, chỉ sợ lúc dọn nhà phiền toái, nên đồ đạc gom lại cũng chỉ có một cái rương lớn (giống cái vali), một cái ba lô nhỏ, bên trong là máy ảnh, máy tính, còn có một khối bản vẽ, đây cũng là bảo bối của cô.

Lạc Gia Hoa một tay nâng rương hành lý, một tay đem ba lô đeo lên trên vai, lấy thêm bản vẽ: “Không có việc gì, đồ cũng không nhiều lắm, hơn nữa tôi có thể cầm đi theo tôi.”

“Đó.”

“Chúng ta ở tầng 22, căn 2202, em phải nhớ rõ nơi này có 25 tầng, mỗi tầng có tám căn hộ, cứ hai căn hộ sẽ có một thang máy, sau khi đi lên, hàng xóm của chúng ta chỉ có căn số 2201, là một đôi vợ chồng ở cửa đối diện, tôi cùng bọn họ gặp mặt cũng không nhiều lắm, bọn họ mỗi ngày đều đi sớm về trễ, cho nên cụ thể làm cái gì tôi cũng không rõ lắm. Em cũng biết đây câu ‘bà con xa không bằng láng giềng gần’ đã không còn áp dụng với những

người sống ở tầng lầu, hàng xóm bây giờ, có khi cả chục năm mà không biết đối diện là ai...” Lạc Gia Hoa cười nói.

Mộng Kỳ cũng cười: “Ừm, tôi hiểu rõ.”

Theo hai người nói chuyện, thang máy đã đến tầng 22, “Đến”

Ra khỏi cửa thang máy, quả nhiên có hai căn hộ gần cửa, đi về phía bên phải, Lạc Gia Hoa đem đồ đạc để xuống đất, lấy ra cái chìa khóa, quan sát Mộng Kỳ nói: “Tiến đến.”

“Tốt.” Mộng Kỳ tiến vào cửa, ngoài ý muốn phòng ốc trùng tu là thuộc màu ấm điều (gần giống màu đỏ nhưng sậm hơn), thoát nhìn hết sức ấm áp, Mộng Kỳ cơ hồ có thể khẳng định, nơi này buổi tối mở đèn lên, nhất định càng thêm xinh đẹp.

Lạc Gia Hoa đưa cho Mộng Kỳ đôi dép mới: “Mới mua, không biết em có thích hay không, nếu không thích, có thể mua một đôi khác.”

Đép rất đơn giản, nhưng bề ngoài cũng không tệ lắm, màu xanh da trời, cần phải trải qua lựa chọn, Mộng Kỳ cười: “Cũng không tệ, yêu cầu của tôi cũng không cao, đây là anh cố ý mua cho tôi?”

Lạc Gia Hoa gật gù đầu: “Ừm, mặc dù tôi độc thân, nhưng tôi không thích mang bạn bè về nhà, ngẫu nhiên sẽ liên hoan ở bên ngoài, cho nên cũng không có chuẩn bị sẵn dép cho khách, bất quá nơi này có hài bộ, nếu có khách đến có thể cho bọn họ thay, đương nhiên không đôi cũng được, nhưng sẽ phiền toái vì kéo đất trong nhà.”

“Ừm.” thay đôi dép, lúc này mới chú ý tới bố cục của căn phòng, nhà không tính là lớn, hai phòng, một phòng khách, khoảng chừng 85 met vuông.

Lạc Gia Hoa cầm hành lý ở phía sau: “Đây là hai phòng một phòng khách, một gian tôi làm thành phòng đọc sách, một gian là phòng ngủ, bên kia là buồng vệ sinh, còn có phòng bếp cùng phòng khách, tôi đã thông, nhìn như vậy sẽ cảm thấy rộng rãi một chút.”

“Ừm.”

“Trước mang mấy thứ đó cất kỹ, về sau nơi này chính là nhà của em, muốn làm gì thì làm, đương nhiên nơi này trùng tu, nếu không hài lòng, em có thể nói ra, tôi có thể đổi.”

“Có thể, màu sắc ấm điều, có cảm giác rất ấm áp, thời điểm buổi tối cảm giác này càng rõ ràng, đây là anh thiết kế à?”

“Ừm.” Lạc Gia Hoa gật đầu, đối với sự đồng ý của Mộng Kỳ rất là hài lòng. Thẩm Diệp thích mới, lúc trước chính mình thiết kế trùng tu muốn cho cô một cái kinh hi, nhưng không nghĩ tới cô căn bản không thích phong cách này, cô muốn hắt hất cả phải đổi mới, vốn là hắt cũng đáp ứng sau khi kết hôn liền đổi theo ý cô, đáng tiếc chưa kịp, kỳ thật, hắt thật thích phong cách thiết kế nhà như vậy.

Đi theo Lạc Gia Hoa tiến về phòng ngủ, Mộng Kỳ có chút do dự, nhưng nhìn hắt không có tỏ ra biểu tình gì đặc biệt, Mộng Kỳ nghĩ tới mình đã là vợ của hắt, nói cái gì anh không nên dừng tôi, tôi không cùng phòng với anh hoặc là để một thời gian thích ứng toàn là lời nói nhảm, nên cuối cùng cũng bước tới, rất hào sảng đem quần áo của mình treo vào tủ, tủ quần áo của Lạc Gia Hoa rõ ràng đã qua sửa sang lại, một nửa là đồ của hắt, một nửa là đồ của cô. Vừa sửa sang đồ đạc, vừa hỏi:

“Anh có phải hay không trước khi tìm tôi đã quét dọn qua phòng ốc?”

“Ừm, mặc dù Thẩm Diệp không có ở chỗ này, nhưng cô ấy ngẫu nhiên sẽ tới chơi, cho nên chỗ này cũng sẽ có đồ đạc của cô ấy, nếu tôi đã cùng Thẩm Diệp cắt đứt quan hệ, lại bày đồ đạc của cô ấy ở đây sẽ không tốt, hơn nữa về sau em chính là nữ chủ nhân ở đây, nếu còn muốn lưu giữ đồ đạc của cô ấy, đối với em cũng là không tôn trọng, cho nên trước tiên tôi đem đồ đạc của cô ấy đóng gói trả về, nơi này không có đồ của cô ấy.” Lạc Gia Hoa giải thích.

Lời này nếu nói với phụ nữ khác nhất định sẽ cảm động đến rối tinh rối mù, có thể Mộng Kỳ bản thân cũng là một mỹ nữ, cho dù cô không chú ý đến nam nhân, nhưng nam nhân tổng hội lại bị vẻ đẹp của cô hấp dẫn, từ nhỏ đến lớn có thể nói cô chưa từng có một lá thư tình, theo sự phát triển của xã hội, ngay cả mặt thổ lộ cũng đổi mới, cho nên nam nhân đồ ngon đồ ngọt cô có thể nói là đã nghe qua rất nhiều, hơn nữa quan trọng nhất là, giờ phút này mặc dù cô nghĩ tới sẽ cùng Lạc Gia Hoa sống thật tốt qua ngày, nhưng tuyệt đối không phải bởi vì hắt lớn lên đẹp trai lại nói vài câu dễ nghe liền thích hắt, cô tự nhận mình không phải là người nông cạn, kỳ thật, mặc dù nguyện vọng của cô là trở thành một hiền thê lương mẫu, nhưng bởi vì bề ngoài vô cùng xuất sắc nên cô phòng bị so với người khác nhiều hơn một chút, vì thế cô tìm hiểu nam nhân quan trọng nhất là nhân phẩm, cái gì bề ngoài ngược lại không nằm trong phạm vi suy xét của cô. Cô có thể cùng người khác giao lưu, nhưng chân chính muốn tiến vào nội tâm của cô, tất phải lâu ngày sinh tình, biểu hiện thật tốt, chữ nhất kiến chung tình sẽ không xuất hiện trong từ điển của cô.

Bất quá, Lạc Gia Hoa quang minh chính đại nói phương pháp xử lý của hắt cùng bạn gái trước, Mộng Kỳ vẫn hết sức tán đồng, tựa như cô cùng Nghiêm Tử Hạo đứt rồi liền sẽ không cùng hắt liên lạc bình thường.

“Yên tâm, tôi không có ý gì khác, tôi chỉ là đang nghĩ nhà của nam nhân độc thân thường không rất sạch sẽ, anh nơi này sạch sẽ như vậy, cho nên tôi đoán anh nhất định cố ý dọn dẹp một chút.”

Lạc Gia Hoa nghe vậy cười: “Vậy em có thể nhìn nhầm, tôi chỗ này luôn luôn đều rất sạch sẽ, tôi mặc dù không có tính cuồng sạch, nhưng đối với vệ sinh yêu cầu vẫn rất cao.”

“Đó, ý của anh là mỗi ngày đều có người đến làm việc nhà?” Mộng Kỳ hứng thú.

“Trong ngày thường công tác không quá bận rộn, dưới tình huống bình thường một ngày tổng vệ sinh một lần.”

“Đối với một người nam nhân mà nói rất không dễ dàng, nói như vậy, về sau việc nhà hai người chúng ta cùng nhau làm, anh cũng không thể vì có lão bà mà lười biếng đó.”

“Ha ha, được.”

“...Tốt lắm, đồ đạc tôi đã thu thập xong.” Hải lòng nhìn quần áo của mình được cất kỹ, lại đem cái rương thu lại, lấy ra máy ảnh cùng máy tính xách tay: “Đúng rồi, anh nơi này có dây mạng không?”

“Có, bất quá chỉ có một tuyến, hôm nay đã trễ, ngày mai tôi sẽ thêm một tuyến mạng nữa, nếu em cần lên mạng bây giờ, trong phòng đọc sách có máy tính của tôi, em có thể dùng.”

“Không có vấn đề gì, tôi lên mạng không có việc gì, khuya hôm nay coi như xong, tôi đối với máy tính không phải rất hiểu, vậy thì đã làm phiền anh.”

“Em là vợ của tôi, không cần nói cảm ơn.”

“Ha ha, vậy sau này tôi có thể quan mình chính đại khi dễ anh nha!”

“...Ách, cần phải có thể.”

Mộng Kỳ cười híp mắt: “Thì ra là tôi gả cho Bụi Thái Lang a, ừm, xem ra kiếp trước tôi có thấp nhanh, không tệ không tệ.”

“Bụi Thái Lang?”

“Như thế nào, anh không biết sao? Bụi Thái Lang đã trở thành tiêu chuẩn của một nam nhân tốt đời mới.”

Gia Hoa: Bụi Thái Lang cùng nam nhân tốt thế hệ mới có liên hệ gì sao? Xem ra phải nghiên cứu một chút.

Chờ Mộng Kỳ đem mọi thứ đều thu thập xong, Gia Hoa lấy ra một sợi tổng hợp cùng cái chìa khóa đã chuẩn bị tốt: “Đây là chìa khóa căn hộ, cái này Caly có ba nghìn vạn, là phí sinh hoạt hàng tháng, về sau mỗi tháng tôi sẽ gửi vào ba nghìn vạn tương đương với phí sinh hoạt, nếu như trong nhà cần chi tiêu thêm, em liền nói cho tôi biết, tôi sẽ đưa thêm.”

Mộng Kỳ cười tiếp nhận: “anh như vậy tin nhiệm tôi? Không sợ tôi nhân cơ hội cuốn hết tài sản của anh, cũng không sợ tôi lừa gạt?”

Lạc Gia Hoa cười: “Nếu như là em, em sẽ rộng rãi như vậy sao, hơn nữa, có thể tôi không có bản lĩnh giữ tiền, nhưng kiếm tiền chính là bản lĩnh, chỉ cần tôi ở đây, tôi liền có thể tự nuôi sống chính mình, coi như tiền thật sự mất, tôi còn có lợi nhuận, sợ cái gì?”

Lạc Gia Hoa tin nhiệm làm cho Mộng Kỳ vui mừng, tự tin của hắn cũng làm cho cô thương thức, cầm lấy chìa khóa trong tay: “Yên tâm, đảm bảo không phụ sự tin tưởng của anh.”

“Ha ha, buồng vệ sinh ở bên kia, em nếu muốn tắm rửa, có máy nước nóng.”

“Tốt, tôi xác thực muốn tắm.”

“Ừm, tôi qua phòng đọc sách, tủ lạnh trong phòng bếp còn thức ăn, tôi mới mua hôm qua, nếu thiếu cái gì, ngày mai em đến siêu thị bên cạnh mua đi.”

“Tốt.”

Mộng Kỳ tắm rửa xong đi ra, phòng đọc sách sáng đèn lên, mới vừa ăn xong mới tới đây, tự nhiên là không đói bụng, suy nghĩ một chút, đi vào phòng mặc dù mới ngủ, nhưng là, nghĩ tới khuya hôm nay coi như là đêm tân hôn của hai người. Mộng Kỳ có chút hành vi trốn tránh lên giường, cô nghĩ chính là, nếu như trốn không được, cũng không trốn, nếu như trốn rót, liền kiểm soát, phản chính tự mình lên giường, có thể ngủ hay không là chuyện của mình, có muốn hay không vợ chồng chỉ lẽ là việc của hắn... .

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Đến Nhà Lạc Gia Hoa

Căn hộ của Lạc Gia Hoa nằm trong khu vực an ninh ổn định, giao thông cũng không tệ, lúc trước mua nhà ở đây vì cách chỗ làm tương đối gần, thứ hai

là vì chuẩn bị kết hôn với Thẩm Diệp, mặc dù trong nhà còn có phòng nhưng cô tuyệt đối không muốn cùng cha mẹ sống chung, cho nên muốn sau khi kết hôn chuyển ra ngoài sống độc lập, cha mẹ cũng vì vậy mà chuẩn bị phòng mới, phòng mới còn chưa có, cô dâu đã thay đổi. Đương nhiên những việc này Lạc Gia Hoa sẽ không nói cho Mộng Kỳ, bởi vì trong mắt hắn, từ khi hắn cùng Mộng Kỳ đăng ký, Thẩm Diệp đã cùng mình không còn quan hệ. Có lẽ có người sẽ cho rằng hắn tuyệt tình, nhưng giữa nam nữ nếu không phải quan hệ máu mủ, thì sẽ không thể nào có quan hệ bạn bè thuần khiết. Cùng phụ nữ có quan hệ mập mờ, hắn chưa bao giờ làm, một là so với người xa lạ quen biết hơn một chút, hai là người yêu, nếu không sẽ là hai người xa lạ, đã từ là bạn gái, một khi tách ra thì tất cả cũng trở thành quá khứ, không thể quay lại làm bạn bè bình thường như đối với tất cả mọi người đều tốt. Tồi thiểu nhất đối với người yêu hiện tại tôn trọng, trong chuyện này vẫn đề lấy hay bỏ, như là đã có bạn gái trước tách ra bây giờ cùng người yêu chung một chỗ, như vậy mọi chuyện đều vì lợi ích của người yêu hiện tại, không có một người nào có thể tiếp nhận người yêu của mình cùng bạn gái trước đây đưa không rõ, cho dù là làm bằng hữu bình thường, cũng sẽ ghen, nếu là vì làm cho bạn gái trước sống vui vẻ mà làm cho người yêu hiện tại khổ sở, đều đó còn không bằng không cùng người yêu sống chung một chỗ, mặc dù tình sự yêu đương của Lạc Gia Hoa không có phong phú, nhưng hắn có đầu óc thanh tỉnh, cũng chính bởi vì như vậy, Thẩm Diệp từng rất không thích hắn, ở trong mắt của cô, hắn quá mức thông minh, lại có kiên nhẫn, luôn có thể dễ dàng nhìn thấu hết thảy, một khi gặp được thứ mình muốn, liền lập tức ra tay, như vậy chính hắn, một mặt mê cô, một mặt, lại để cho cô đề phòng. *[các tình iu thông cảm, đoạn này ta edit cho lúc thần trí không được thanh tỉnh nên có nhiều chỗ chính ta cũng chả biết ta đang viết cái gì =_=]* Lạc Gia Hoa có chút không hiểu rõ, tại sao phải đề phòng chính mình, chỉ cần cô muốn, hắn sẽ nguyện ý đem cả thể giới giao cho cô, nhưng vì cái gì cô lại chẳng thèm ngó tới? Trong cuộc tình này, hắn chưa bao giờ giám sát công việc, cùng hắn ở cùng cô luôn nói không tự do, cảm giác hắn chặt đứt đôi cánh của mình. Lạc Gia Hoa thật sự không hiểu, cô cả ngày chạy điên cuồng khắp thế giới, muốn đi nơi nào, không cần biết là nó gần hay xa, chưa bao giờ cùng hắn thương lượng, nhiều nhất cũng là gọi điện báo cho một tiếng. Có lúc, cô so với tổng thống còn bận hơn, chính mình một năm chỉ gặp mặt được vài lần. Phương thức chung đụng như vậy, hắn hoài nghi có phải hay không là luyện nhân, đúng là hắn chưa từng có oán hận qua, vậy mà vì cái gì cô còn cảm thấy không có tự do đây? Đối với cô tự do là cái gì? Như thế nào mới có thể đạt tới tự do mà cô muốn đây? Liên tục nói kết hôn tốt, nhưng cô lại ở thời khắc cuối cùng phóng bỏ câu (bay mất), nếu cô đã muốn bay về phía bầu trời như vậy hắn liền buông tay. Sau một lần lại một lần buông ra, lúc này đây, đích thân hắn đem đường lui của mình phong bế lại. Thẩm Diệp, em đã muốn rời đi, tôi liền cho em đi, chỉ là chờ đến lúc em bay mệt mỏi, tôi sẽ không tiếp tục vì em mà ngăn mưa cản gió, kể từ khi em rời đi thì quan hệ của tôi và em đã bắt đầu kết thúc. Kể từ hôm nay, tôi đã là chồng của Mộng Kỳ, về sau, chúng tôi hai bên âm áp, hai bên dựa vào, trở thành cang tránh gió của nhau, giữa chúng tôi không còn vị trí của em, nếu như em biết, có hay không sẽ khổ sở? Sẽ không hối hận đây? Bất kể là có hay không, đều không còn quan hệ tới tôi. . . Kỳ thật, nhà Lạc Gia Hoa cách nhà Mộng Kỳ không tính là xa, không đến nửa giờ đã đến, khi hắn còn đang nghĩ ngơi lung tung, xe đã lái vào cư xá, nhìn ngôi nhà cao tầng bên ngoài còn rất mới trước mắt, Mộng Kỳ kinh ngạc, có thể mua được căn hộ ở chỗ này căn phải có thu nhập thật tốt, mặc dù Lạc gia Hoa nói tiền nhà do cha mẹ trả, nhưng vừa cung cấp nhà vừa cung cấp xe, lại mở công ty, cho dù chỉ là một công ty nhỏ, ít nhất có thể thấy được Lạc Gia Hoa là người có năng lực không phải sao? Xem ra chính mình may mắn nhất được một cực phẩm đây. Cho xe dừng vào bãi đỗ, Lạc Gia Hoa nói: “Xuống xe.” “Ừm.” Từ sau ghế ngồi lấy hành lý, đóng ký xe: “Chúng ta đi.” “Tốt, cho tôi cầm một chút.” Đồ đạc của Mộng Kỳ cũng không nhiều, bởi vì sống một mình nên cô mua đồ rất ít, chỉ sợ lúc dọn nhà phiền toái, nên đồ đạc gom lại cũng chỉ có một cái rương lớn (giống cái vali), một cái ba lô nhỏ, bên trong là máy ảnh, máy tính, còn có một khối bản vẽ, đây cũng là bảo bối của cô. Lạc Gia Hoa một tay nâng rương hành lý, một tay đem ba lô đeo lên trên vai, lấy thêm bản vẽ: “Không có việc gì, đồ cũng không nhiều lắm, hơn nữa tôi có thể cầm, đi theo tôi.” “Đó.” “Chúng ta ở tầng 22, căn 2202, em phải nhớ rõ nơi này có 25 tầng, mỗi tầng có tám căn hộ, cứ hai căn hộ sẽ có một thang máy, sau khi đi lên, hàng xóm của chúng ta chỉ có căn số 2201, là một đôi vợ chồng ở cửa đối diện, tôi cùng bọn họ gặp mặt cũng không nhiều lắm, bọn họ mỗi ngày đều đi sớm về trễ, cho nên cụ thể làm cái gì tôi cũng không rõ lắm. Em cũng biết đây câu ‘bà con xa không bằng láng giềng gần’ đã không còn áp dụng với những người sống ở tầng lầu, hàng xóm bây giờ, có khi cả chục năm mà không biết đối diện là ai. . .” Lạc Gia Hoa cười nói. Mộng Kỳ cũng cười: “Ừm, tôi hiểu rõ.” Theo hai người nói chuyện, thang máy đã đến tầng 22, “Đến” Ra khỏi cửa thang máy, quả nhiên có hai căn hộ gần cửa, đi về phía bên phải, Lạc Gia Hoa đem đồ đạc để xuống đất, lấy ra cái chìa khóa, quan sát Mộng Kỳ nói: “Tiến đến.” “Tốt.” Mộng Kỳ tiến vào cửa, ngoài ý muốn phòng ốc trùng tu là thuộc màu ấm điều (gần giống màu đỏ nhưng sậm hơn), thoát nhìn hết sức ấm áp, Mộng Kỳ cơ hồ có thể khẳng định, nơi này buổi tối mở đèn lên, nhất định càng thêm xinh đẹp. Lạc Gia Hoa đưa cho Mộng Kỳ đôi dép mới: “Mới mua, không biết em có thích hay không, nếu không thích, có thể mua một đôi khác.” Dép rất đơn giản, nhưng bề ngoài cũng không tệ lắm, màu xanh da trời, cần phải trải qua lựa chọn, Mộng Kỳ cười: “Cũng không tệ, yêu cầu của tôi cũng không cao, đây là anh cố ý mua cho tôi?”

Lạc Gia Hoa gật đầu: “Ừm, mặc dù tôi độc thân, nhưng tôi không thích mang bạn bè về nhà, ngẫu nhiên sẽ liên hoan ở bên ngoài, cho nên cũng không có chuẩn bị sẵn dép cho khách, bất quá nơi này có hài bộ, nếu có khách đến có thể cho bọn họ thay, đương nhiên không đòi cũng được, nhưng sẽ phiền toái vì kéo đất trong nhà.” “Ừm” thay đôi dép, lúc này mới chú ý tới bố cục của căn phòng, nhà không tính là lớn, hai phòng, một phòng khách, khoảng chừng 85 met vuông. Lạc Gia Hoa cầm hành lý ở phía sau: “Đây là hai phòng một phòng khách, một gian tôi làm thành phòng đọc sách, một gian là phòng ngủ, bên kia là buồng vệ sinh, còn có phòng bếp cùng phòng khách, tôi đã thông, nhìn như vậy sẽ cảm thấy rộng rãi một chút.” “Ừm.” “Trước mang mấy thứ đồ cất kỹ, về sau nơi này chính là nhà của em, muốn làm gì thì làm, đương nhiên nơi này trùng tu, nếu không hài lòng, em có thể nói ra, tôi có thể đổi.” “Có thể, màu sắc ấm điều, có cảm giác rất ấm áp, tôi điểm buổi tối cảm giác này càng rõ ràng, đây là anh thiết kế à?” “Ừm.” Lạc Gia Hoa gật đầu, đối với sự đồng ý của Mộng Kỳ rất là hài lòng, Thẩm Diệp thích mới, lúc trước chính mình thiết kế trùng tu muốn cho có một cái kinh hi, nhưng không nghĩ tới cô căn bản không thích phong cách này, có muốn hắn tất cả phải đổi mới, vốn là hắn cũng đáp ứng sau khi kết hôn liền đổi theo ý cô, đáng tiếc chưa kịp, kỳ thật, hắn thật thích phong cách thiết kế nhà như vậy. Đi theo Lạc Gia Hoa tiến về phòng ngủ, Mộng Kỳ có chút do dự, nhưng nhìn hắn không có tỏ ra biểu tình gì đặc biệt, Mộng Kỳ nghĩ tới mình đã là vợ của hắn, nói cái gì anh không nên đụng tới, tôi không cùng phòng với anh hoặc là để một thời gian thích ứng toàn là lời nói nhảm, nên cuối cùng cũng bước tới, rất hào sảng đem quần áo của mình treo vào tủ, tủ quần áo của Lạc Gia Hoa rõ ràng đã qua sửa sang lại, một nửa là đồ của hắn, một nửa là đồ của cô. Vừa sửa sang đồ đạc, vừa hỏi: “Anh có phải hay không trước khi tìm tôi đã quét dọn qua phòng ốc?” “Ừm, mặc dù Thẩm Diệp không có ở chỗ này, nhưng cô ấy ngẫu nhiên sẽ tới chơi, cho nên chỗ này cũng sẽ có đồ đạc của cô ấy, nếu tôi đã cùng Thẩm Diệp cắt đứt quan hệ, lại bày đồ đạc của cô ấy ở đây sẽ không tốt, hơn nữa về sau em chính là nữ chủ nhân ở đây, nếu còn muốn lưu giữ đồ đạc của cô ấy, đối với em cũng là không tôn trọng, cho nên trước tiên tôi đem đồ đạc của cô ấy đóng gói trả về, nơi này không có đồ của cô ấy.” Lạc Gia Hoa giải thích. Lời này nếu nói với phụ nữ khác nhất định sẽ cảm động đến rơi tình rơi mù, có thể Mộng Kỳ bản thân cũng là một mỹ nữ, cho dù cô không chú ý đến nam nhân, nhưng nam nhân tổng hội lại bị vẻ đẹp của cô hấp dẫn, từ nhỏ đến lớn có thể nói cô chưa từng có một lá thư tình, theo sự phát triển của xã hội, ngay cả mặt thổ lộ cũng đổi mới, cho nên nam nhân đồ ngon đồ ngọt cô có thể nói là đã nghe qua rất nhiều, hơn nữa quan trọng nhất là, giờ phút này mặc dù cô nghĩ tới sẽ cùng Lạc Gia Hoa sống thật tốt qua ngày, nhưng tuyệt đối không phải bởi vì hắn lớn lên đẹp trai lại nói vài câu dễ nghe liền thích hắn, cô tự nhận mình không phải là người nông cạn, kỳ thật, mặc dù nguyện vọng của cô là trở thành một hiền thê lương mẫu, nhưng bởi vì bề ngoài vô cùng xuất sắc nên cô phòng bị so với người khác nhiều hơn một chút, vì thế cô tìm hiểu nam nhân quan trọng nhất là nhân phẩm, cái gì bề ngoài ngược lại không nằm trong phạm vi suy xét của cô. Cô có thể cùng người khác giao ân giao mĩ, nhưng chân chính muốn tiến vào nội tâm của cô, tất phải lâu ngày sinh tình, biểu hiện thật tốt, chữ nhất kiến chung tình sẽ không xuất hiện trong từ điển của cô. Bất quá, Lạc Gia Hoa quang minh chính đại nói phương pháp xử lý của hắn cùng bạn gái trước, Mộng Kỳ vẫn hết sức tán đồng, tựa như cô cùng Nghiêm Tử Hạo đứt rồi liền sẽ không cùng hắn liên lạc bình thường. “Yên tâm, tôi không có ý gì khác, tôi chỉ là đang nghĩ nhà của nam nhân độc thân thường không rất sạch sẽ, anh nơi

này sạch sẽ như vậy, cho nên tôi đoán anh nhất định có ý dọn dẹp một chút.” Lạc Gia Hoa nghe vậy cười: “Vậy em có thể nhìn nhầm, tôi chỗ này luôn luôn đều rất sạch sẽ, tôi mặc dù không có tính cuồng sạch, nhưng đối với vệ sinh yêu cầu vẫn rất cao.” “Đó, ý của anh là mỗi ngày đều có người đến làm việc nhà?” Mộng Kỳ hứng thú. “Trong ngày thường công tác không quá bận rộn, dưới tình huống bình thường một ngày tổng vệ sinh một lần.” “Đối với một người nam nhân mà nói rất không dễ dàng, nói như vậy, về sau việc nhà hai người chúng ta cùng nhau làm, anh cũng không thể vì có lão bà mà lười biếng đó.” “Ha ha, được.” “...Tốt lắm, đồ đạc tôi đã thu thập xong.” Hải lòng nhìn quần áo của mình được cất kỹ, lại đem cái rương thu lại, lấy ra mấy ảnh cùng mấy tính xách tay: “Đúng rồi, anh nơi này có dây mạng không?” “Có, bắt quá chỉ có một tuyến, hôm nay đã trễ, ngày mai tôi sẽ thêm một tuyến mạng nữa, nếu em cần lên mạng bây giờ, trong phòng đọc sách có máy tính của tôi, em có thể dùng.” “Không có vấn đề gì, tôi lên mạng không có việc gì, khuya hôm nay coi như xong, tôi đối với máy tính không phải rất hiểu, vậy thì đã làm phiền anh.” “Em là vợ của tôi, không cần nói cảm ơn.” “Ha ha, vậy sau này tôi có thể quan mình chính đại khi dễ anh nha!” “...Àch, cần phải có thể.” Mộng Kỳ cười híp mắt: “Thì ra là tôi gả cho Bụi Thái Lang a, ừm, xem ra kiếp trước tôi có thấp nhanh, không tệ không tệ.” “Bụi Thái Lang?” “Như thế nào, anh không biết sao? Bụi Thái Lang đã trở thành tiêu chuẩn của một nam nhân tốt đời mới.” Gia Hoa: Bụi Thái Lang cùng nam nhân tốt thế hệ mới có liên hệ gì sao? Xem ra phải nghiên cứu một chút. Chờ Mộng Kỳ đem mọi thứ đều thu thập xong, Gia Hoa lấy ra một sợi tổng hợp cùng cái chìa khóa đã chuẩn bị tốt: “Đây là chìa khóa căn hộ, cái này Caly có ba nghìn vạn, là phí sinh hoạt hàng tháng, về sau mỗi tháng tôi sẽ gửi vào ba nghìn vạn tương đương với phí sinh hoạt, nếu như trong nhà cần chi tiêu thêm, em liền nói cho tôi biết, tôi sẽ đưa thêm.” Mộng Kỳ cười tiếp nhận: “anh như vậy tin nhiệm tôi? Không sợ tôi nhân cơ hội cuốn hết tài sản của anh, cũng không sợ tôi lừa gạt?” Lạc Gia Hoa cười: “Nếu như là em, em sẽ rộng rãi như vậy sao, hơn nữa, có thể tôi không có bản lĩnh giữ tiền, nhưng kiếm tiền chính là bản lĩnh, chỉ cần tôi ở đây, tôi liền có thể tự nuôi sống chính mình, coi như tiền thật sự mất, tôi còn có lợi nhuận, sợ cái gì?” Lạc Gia Hoa tin nhiệm làm cho Mộng Kỳ vui mừng, tự tin của hắn cũng làm cho cô thường thức, cầm lấy chìa khóa trong tay: “Yên tâm, đảm bảo không phụ sự tin tưởng của anh.” “Ha ha, buồng vệ sinh ở bên kia, em nếu muốn tắm rửa, có máy nước nóng.” “Tốt, tôi xác thực muốn tắm.” “Ừm, tôi qua phòng đọc sách, tủ lạnh trong phòng bếp còn thức ăn, tôi mới mua hôm qua, nếu thiếu cái gì, ngày mai em đến siêu thị bên cạnh mua đi.” “Tốt.” Mộng Kỳ tắm rửa xong đi ra, phòng đọc sách sáng đèn lên, mới vừa ăn xong mới tới đây, tự nhiên là không đói bụng, suy nghĩ một chút, đi vào phòng, mặc dù mới ngủ, nhưng là, nghĩ tới khuya hôm nay coi như là đêm tân hôn của hai người. Mộng Kỳ có chút hành vi trốn tránh lên giường, cô nghĩ chính là, nếu như trốn không được, cũng không trốn, nếu như trốn rồi, liền kiếm lời, phản chính tự mình lên giường, có thể ngủ hay không là chuyện của mình, có muốn hay không vợ chồng chi lễ là việc của hắn...

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 9: Bữa Sáng Của Lão Công

Kiểu Mộng Kỳ người này, ngay cả thời điểm tức giận cũng muốn dùng ngủ để giải quyết tâm tình buồn bực, có thể thấy cô là một người thập phần thích ngủ, hơn nữa còn có một tật xấu không giống người thường.

Dưới tình huống bình thường, mọi người sẽ có chút thói quen hơi quen giường, thay đổi một giường lớn, tổng hội buổi tối đầu tiên sẽ khó ngủ, nhưng Mộng Kỳ không phải vậy, tình huống của cô ngược lại, làm cho cô liên tục ngủ trên một cái giường, cô có thể sẽ ngủ một đoạn thời gian liền sẽ cảm thấy ở đâu ngủ cũng không được thoải mái, nếu là cho cô đổi hoàn cảnh hoặc đổi một cái giường lớn, cô lập tức ngủ một cách thư thái, cảm thấy đổi một giường lớn có cảm giác bất đồng, ngủ thật thoải mái a, cho nên, thời điểm còn học đại học, cô ngẫu nhiên sẽ cùng người khác đổi giường, sau đi ra mướn phòng, cô ngẫu nhiên sẽ tới khách sạn ngủ, hoặc là đến nhà bạn học ngủ nhờ một đêm, tật xấu này...không có gì.

Mặc dù mới ngủ không bao lâu, nhưng là, thành tích ngủ cao nhất của cô được ghi chép là một tuần lễ không bước ra khỏi cửa, tỉnh liền ăn, ăn ngủ tiếp, đó là thời điểm ngày nghỉ của đại học năm thứ nhất, trước kỳ thi thức đêm học bài, tinh thần của cô có chút không ổn, cảm giác làn da cũng có chút không tốt, cho nên cô quyết định trước ở trong phòng ngủ ngủ cho làn da hoàn mỹ trở lại, nếu không phải mẹ cô cuối cùng tới trường học đánh thức cô dậy, không biết cô còn muốn ngủ bao lâu đây, chuyện như vậy, về sau bị mọi người biết, mỗi người đều dùng ánh mắt sùng bái nhìn cô, hơn nữa tặng ngoại hiệu “Thụy thần.”

Cho nên giờ phút này thay đổi một cái giường lớn, Mộng Kỳ cảm giác thật thoải mái a, một cảm giác khác là rất muốn ngủ a, đúng là, cô không có quên còn một người đâu, dù nói thế nào, hôm nay cũng là đêm tân hôn, về phần có muốn hay không vợ chồng chi lễ, mình cũng nên đợi hắn đến cũng không có gì không phải a? đúng là, hắn tại sao có thể bỏ mình ở nơi này đây? Có tính toán gì không, không thể nói thẳng ra sao?

Cứ như vậy, tự mình chịu đựng sự hấp dẫn của cái giường, cưỡng bách chính mình không được ngủ gật, chờ Lạc Gia Hoa tới đây.

Trong bóng tối ánh mắt của Mộng Kỳ đồng dạng như đèn phao chiếu sáng, chỉ cảm thấy thời gian trôi qua đặc biệt chậm, ngoài cửa liên tục không có động tĩnh, cái tên kia, thời gian đã không còn sớm, như thế nào còn chưa ngủ đây?

Tại lúc Mộng Kỳ đang nhăn nhúm, Lạc Gia Hoa đồng thời ở phòng đọc sách, công việc mang về chưa tới mười giờ đã làm xong, nhưng đồng hồ sinh học của hắn là mười một giờ lên giường, liền lấy sách ra đọc, so với Mộng Kỳ đang nhăn nhúm thì hắn tựa hồ không nghĩ gì nhiều.

Đảo mắt liền đến mười một giờ, thu thập một tý, trở về phòng.

Trong phòng ngủ, từ lúc Lạc Gia Hoa đẩy cửa tiến vào, vốn là đang mơ màng ngủ Mộng Kỳ liền mở mắt, con mắt trong bóng tối theo bóng người vòng tới vòng lui.

Đi đến bên giường, vốn là muốn bật đèn, nhưng Lạc Gia Hoa đột nhiên nghĩ trên giường còn có một mỹ nhân đang ngủ, do dự một tý, Lạc Gia Hoa cũng không có mở đèn, mà là rón rén cởi quần áo ngủ xuống, suy nghĩ một chút, lưu lại quần tam giác, có trời mới biết hắn thế nhưng có thói quen ngủ trần,

nhưng là bây giờ, rất rõ ràng cái thói quen này không thích hợp.

Cảm giác được Lạc Gia Hoa cởi quần áo ra cẩn thận lên giường, Mộng Kỳ trong lòng khản trương, thân thể cũng có chút cứng ngắt, muốn tới chưa?

Đúng là, Lạc Gia Hoa nằm ngủ tốt, cũng không có động tác dư thừa, chỉ trong chốc lát, liền truyền đến tiếng hít thở đều đều, hần ngủ thiếp đi?

Trong bóng tối, Mộng Kỳ mở to mắt, không thể nói trong lòng là cảm giác gì, nhưng tuyệt đối không có thất vọng, chờ trong chốc lát, giống như Lạc Gia Hoa thật sự ngủ thiếp đi, xem ra, hần không có ý định đụng chạm mình, Mộng Kỳ buông lỏng tâm tình, rất nhanh đi gặp Chu công.

Kỳ thật, tự cô chuyển tới nơi này thì cũng đã có chuẩn bị tâm lý, hai người sẽ thành người một nhà, lại là vợ chồng hợp pháp, vợ chồng chi lễ, chuyện này chẳng qua chỉ là sớm hay muộn, tình huống của cô cùng Lạc Gia Hoa cũng giống như kết hôn ở cô đại, cũng không sai biệt lắm, người cô đại bảo thủ như vậy đều muốn động phòng hoa chúc, huống chi là xã hội hiện nay, nếu Lạc Gia Hoa đụng cô, cô sẽ không nói gì, nhưng cô nhấn nhúm nguyên nhân như vậy, chỉ là bởi vì chính mình còn là xử nữ, nghe nói lần đầu tiên rất đau, cho nên có chút sợ hãi mà thôi, hiện tại Lạc Gia Hoa không có hành động, cô nghĩ chậm một ngày đỡ một ngày.

Sáng ngày thứ hai khi tỉnh dậy, bên cạnh đã không còn người, Mộng Kỳ sừng sốt một chút, mới nhớ tới chuyện mình đã kết hôn và dời tới nhà Lạc Gia Hoa, đẩy tóc đuôi gà di động một chút, ngoan ngoãn, đã chín giờ rưỡi, Lạc Gia Hoa đâu? Vợ vàng ra khỏi phòng ngủ, trong phòng yên tĩnh, này là trung cư cao cấp, ở trong phòng, thật sự ngoại trừ âm thanh của chính mình, quá yên tĩnh, bất quá, hoàn cảnh an tĩnh này Mộng Kỳ thích, trên bàn bày bữa sáng, dưới chiếc đĩa đặt một tờ giấy, Mộng Kỳ đi tới cầm lên xem. Lạc gia Hoa viết:

“Thấy em ngủ ngon nên không có đánh thức em dậy, anh đi làm, chiều 5h30 tan tầm, chừng 6h về đến nhà, sau khi ăn xong bữa sáng, ban ngày không có gì làm em có đi làm quen với hoàn cảnh chung quanh, nếu có chuyện gì liền gọi điện cho anh. Ông xã tự bút.”

Ông xã?

Nhìn cháo trên bàn, rất rõ ràng là mới nấu buổi sáng, xem ra người này thật sự biết làm việc nhà, hơn nữa còn rất tri kỷ, Mộng Kỳ khoe miệng câu dẫn, có một lão công tựa hồ cũng không tệ.

Rửa mặt đánh răng, ăn bữa sáng ‘tình yêu’ lão công lưu lại, sửa sang lại tốt sau đó gọi điện cho chủ nhà. Hỏi mình có thể hay không hôm nay tới nhận lại tiền thế chấp khi thuê nhà, cô đã chuyển đi ra.

Chủ cho thuê nhà là một người tốt, lập tức liền đáp ứng đợi cô.

Mộng Kỳ cầm lấy túi đi ra cửa, từ nửa tháng trước cô cũng đã nói qua với chủ nhà tháng này cô không tiếp tục thuê, kế hoạch ban đầu cũng là mấy ngày này dọn nhà. Chỉ là nguyên lai chuẩn bị cùng Nghiêm Từ Hạo đăng ký rồi dời đến nhà hần, nhưng bây giờ là chuyển đến nhà người khác đi. Lúc đến phòng cho thuê, chủ nhà đã đợi ở đó, nhìn thấy cô liền nhiệt tình đi tới.

“Tiểu Kiều a~”

“Đại thúc a~” Mộng Kỳ cười đi tới.

Chủ nhà cũng biết Mộng Kỳ dọn nhà để chuẩn bị kết hôn, lập tức nói hi: “Nhu thế nào, cùng bạn trai đăng ký chưa? Hiện tại là dời đến nhà hần đi? Khi nào thì mời đại thúc đi ăn bánh kẹo cưới a?”

Mộng Kỳ cười: “Ba ngày trước đã đăng ký, ngày hôm qua mới dời đến nhà hần đi, bất quá, không phải cùng bạn trai đăng ký, là cùng một người khác.”

“A?” Chủ nhà nhất thời có chút ngu ngơ.

Mặc dù mình có thể không nói, nhưng Mộng Kỳ cũng không muốn cho người khác hiểu lầm, cho dù người khác nghe được có xem thường cô, cô vẫn muốn nói sự thật, cười nhìn chủ nhà: “Không có biện pháp, người ta không muốn cưới cháu, cháu vừa hận gã cho, đành phải tùy tiện kéo một người đến gã cho.”

Chủ nhà há hốc miệng, hồi lâu mới tìm về thanh âm của chính mình: “Cái kia, Tiểu Kiều a, cháu cũng đừng trêu chọc đại thúc a, đại thúc có thể không cùng cháu nói giỡn, cháu nói là thật hay giả?”

Mộng Kỳ cười, đã chuẩn bị tốt tâm lý sẽ bị khinh thị: “Đại thúc thấy cháu giống nói giỡn sao?”

Chủ nhà trầm mặc một chút, ngẩng đầu nhìn Mộng Kỳ: “Người kia như thế nào?”

Mộng Kỳ sừng sốt một chút mới hiểu được chủ nhà đang hỏi tới Lạc Gia Hoa. Suy nghĩ một chút cười nói: “Nhìn từ ngoài so với người kia đẹp trai hơn, hơn nữa còn có xe, có nhà, có công ty, thích sạch sẽ, còn có thể vì cháu làm bữa sáng, trước mắt mà nói, cảm giác không tệ lắm.”

“Phải không, hai người làm sao quen biết, ở nơi nào biết nhau? Cháu đối với gia đình của hần có tìm hiểu cận kề? Có phải hay không là tên lừa đảo a?”

“Đại thúc nhìn cháu có chỗ nào đáng giá để lừa gạt, chúng cháu tại Cục dân chính biết nhau, bạn trai cháu thất ước đồng dạng bạn gái hần cũng vậy, hai người chúng cháu liền kết hợp lại thành một đôi.”

“Ai~” Chủ nhà thở dài: “Tiểu Kiều a, thôi, cháu đã kết hôn, nói thêm cũng không có ích gì, cháu đã nói tốt hơn người trước vậy thì nhất định tốt hơn đi,

đại thúc việc khác không tin tưởng, nhưng phương diện nhìn người, ngoại trừ là Nghiêm Từ Hạo ra thúc cảm thấy ánh mắt cháu cũng không tệ.”

“A?”

“Đại thúc nói lời này cháu đừng nóng giận a, Tiểu Kiều, kỳ thật khi cháu cùng Nghiêm Từ Hạo một chỗ, thúc thực cảm thấy hắn không xứng với cháu, bất kể là bề ngoài hay gia thế, đương nhiên, đứa bé kia có tài, nhân phẩm cũng không trở ngại, đại thúc biết rõ cháu cũng là người không cầu tài cùng xin gia thế, chỉ cần một người thật lòng với mình, phải nói đứa bé kia cái gì cũng tốt, nhưng có dã tâm quá lớn, người như vậy, không thích hợp với cháu, cho dù hiện tại các cháu cùng một chỗ, nhưng cũng sẽ có một ngày phát sinh mâu thuẫn, khó tránh kết cục xấu nhất, trước kia hai cháu tốt như vậy, đại thúc nhìn cháu cũng thực thích hắn, nên không thuyết tam đạo tứ (ý là không muốn chia rẽ), hiện tại hai cháu đã tách ra, đại thúc mới nói cảm nhận chân thật đối với hắn, nếu đã phân ra liền phân ra, về sau a, cháu không cần nghĩ nhiều, con người nên quý trọng cuộc sống thực tại...”

Nghe chủ nhà chân thành khuyên lơn, Mộng Kỳ trong lòng âm o o: “Đại thúc, cháu còn tưởng thúc sẽ nói cháu lỗ mãng, tùy tiện tìm một người nam nhân kết hôn không biết xấu hổ đây.”

Chủ nhà cười: “Cháu thuê nhà của thúc cũng được một khoảng thời gian, nói thật, cháu rất hợp ý đại thúc, cách làm người của cháu, tại chung quanh đây ai có mắt cũng đều thấy, sống hơn nửa đời người, điểm này thúc thấy rõ, mặc dù phương thức kết hôn của cháu mang theo chút giận dỗi, nhưng thúc nghĩ, coi như cháu thật sự giận dỗi, tối thiểu cho cháu tức giận người kia bề ngoài cũng sẽ không kém đi, cháu đã cùng người ta đăng ký, vậy thúc chỉ muốn, chỉ cần nhân phẩm hắn không trở ngại, hiểu được đối xử tốt với cháu, như vậy, những thứ khác cũng không cần nói nhiều, cháu muốn cùng hắn sống thật tốt qua ngày, cái gì tình yêu a, nói thật, thế hệ đại thúc không hiểu, nhớ ngày đó thúc cùng bà nhà kết hôn cũng chỉ gặp qua có một lần, cảm giác không có gì trở ngại liền kết hôn, vậy thì làm gì có chuyện yêu đương a, cháu thấy đó, hiện tại không phải cuộc sống của thúc cũng không phải khá tốt sao? Cả đời cũng không có cái vạ, thúc cảm thấy thật thỏa mãn, cháu xem tuổi trẻ bây giờ, mỗi người đem tình yêu treo ở bờ môi, đúng là có người hạnh phúc mỹ mãn, trong mắt của thúc a, rất nhiều người chính là đem tình yêu trở thành cái cớ để phóng túng, cuộc sống này a, chính là củi gạo dầu muối, chỉ cần hai cháu hiểu được đạo lý này, kỳ thực sống qua ngày là chuyện thực đơn giản.”

Mộng Kỳ bất khả tư nghị nhìn chủ nhà: “Đại thúc, cháu hôm nay mới phát hiện thúc là một triết học gia a.”

Chủ nhà cười: “Cái này mà coi là triết học gia cái gì, đây đều là thúc đúc kết từ cuộc sống, hai người chung đụng a, có lúc cần phải khiêm nhường lẫn nhau, liền nói đại thẩm cháu, tính tình đúng là thay đổi nhanh chóng, có thể nhiều năm như vậy, chúng ta không phải bình an tới giờ sao, thúc đối với bà ấy a, cũng có của mình chiều, thời điểm bà ấy tức giận, thúc liền giả vờ không nghe thấy, không có người nào mạnh miệng bằng bà ấy, bà dĩ nhiên là âm ỉ không chịu đứng dậy, có lúc bà ấy cũng có tình gây sự, nhưng thúc là ai a, thúc là nam nhân, nam nhân tốt chính là phải yêu lão bà, bản thân nữ nhân, nhường một chút cũng không lỗ là gì, còn có thể duy trì gia đình đoàn kết, chỉ có gia đình đoàn kết, mới có thể làm tốt chuyện khác được a, cháu nói đúng không?”

“Đại thúc nói quả là có đạo lý, nghe thúc nói như vậy, để lại cho cháu cảm xúc rất nhiều.”

“Ha ha, tất nhiên, nhớ năm đó thúc cùng đại thẩm cháu muốn sinh con gái, đáng tiếc không được như ý nguyện, chỉ sinh một đứa rồi kế hoạch hóa gia đình, thúc và đại thẩm đều rất thích cháu a, xem cháu như con gái mà đối đãi, về sau nếu hắn không tốt với cháu, cháu mang hắn tới đây, chúng ta sẽ giúp cháu giáo dục hắn, cho hắn biết một lão công tốt là như thế nào.”

Mộng Kỳ cười đến mặt mày cong cong: “Tốt, cháu nhất định, ha ha.”

“Đây là tiền thế chấp của cháu.”

Mộng Kỳ cười: “Vậy cháu cũng không khách khí, cảm ơn thúc.”

Quan hệ tốt là một chuyện, nhưng tiền bạc thì cần phải tính toán rõ ràng, không nhắc đến quan hệ kinh tế, hai bên lui tới mới có thể càng thêm sòng phẳng, mặc dù quan hệ của Mộng Kỳ với chủ nhà rất tốt, nhưng về phương diện kinh tế chưa bao giờ nhập lại làm một.

“Này vốn chính là của cháu.”

Mộng Kỳ tiếp nhận tiền: “Đại thúc, cháu sẽ không quấy rầy thúc nữa, thay cháu chuyển lời hỏi thăm đại thẩm, khi nào rảnh cháu sẽ tới thăm thúc, điện thoại của cháu cũng không có thay đổi, có gì thì liên lạc với cháu a.”

Chủ nhà gật đầu: “Được, có việc liên lạc, cảm ơn bánh kẹo cưới của cháu a.”

“Đừng khách khí.”

...

Chờ chủ nhà rời đi, Mộng Kỳ lấy điện thoại ra gọi cho đồng đảng đại học, chuyện kết hôn của chính mình còn chưa có nói cho cô ấy biết, nếu không chủ động nói, về sau cô ấy biết nhất định sẽ làm thật mình ngay, điện thoại được thông, bên kia liền truyền đến âm thanh tức giận.

“Uy~”

Mộng Kỳ khoe miệng nhếch lên: “Tiểu mỹ nhân, đừng nói là cậu còn đang ngủ nga?”

“Đúng, bạn hiền, sớm a.”

Mộng Kỳ bất nhĩ trừng mắt, người này luôn tự quyết định: “Không còn sớm, đã giữa trưa, tới đây tớ mời cậu ăn cơm.”

“Ồ, cậu kiếm tiền?”

”Tớ kết hôn, cậu muốn hay không tới chúc mừng a?”

Nói xong câu đó, Mộng Kỳ lập tức đưa điện thoại cách xa lỗ tai, quả nhiên, ba giây sau, bên kia truyền đến tiếng thét chói tai: “Cái...Gi?!!!”

Mộng Kỳ trong mắt hàm chứa vui vẻ: “Nửa giờ sau gặp mặt tại nhà hàng.”

Sau đó cúp điện thoại, cô có thể tưởng tượng giờ phút này đồng đảng đang nhảy dựng thu thập chính mình, ba phút sau hướng ra khỏi nhà, nghĩ đến đồng đảng, trong lòng Mộng Kỳ cảm thấy ấm áp, chiều cái xe, chỗ đỗ cách chỗ cô cũng không tính là xa, chính mình phải tới trước cô ấy vài phút, Mộng Kỳ nghĩ tới, hướng tài xế nói địa chỉ, theo thói quen nhìn ra ngoài cửa ngăn người...

Đại danh của đồng đảng là Luru Lợi, nữ danh lily, tiểu mỹ nhân, cùng một tuổi với Mộng Kỳ. Hai người là bạn thời đại học hơn nửa ngủ cùng một phòng, cấu kết nhau làm việc xấu bốn năm, là một người theo chủ nghĩa độc thân, tính tình nóng nảy ngay thẳng lại ưa thích con nít, bề ngoài ôn nhu, cùng Mộng Kỳ một cương một nhu phối hợp khôn cùng, hai người từng nổi tiếng ở đại học C là độc hoa hồng, hoa hồng tuy đẹp nhưng hàm chứa cực độc, không cẩn thận sẽ có khả năng hại người hại mình. Thời điểm đồng đảng đến, Mộng Kỳ đã gọi xong món ăn, như một đoàn xe lửa xông vào nhà hàng, liến mắt nhìn hai bên.

Mộng Kỳ mỉm cười ngồi tại chỗ nhìn đồng đảng tốc độ có thể so với vận động viên vô địch Olympic ngồi xuống đối diện mình, vị trí của cô đã sớm đặt sẵn nước dừa mà cô yêu thích.

“Tớ đã gọi thức ăn, cũng đã đến buổi trưa, cậu khẳng định là không có ăn sáng, nên cùng nhau dùng bữa trưa đi.”

“Được...” Luru Lợi gật đầu, hai mắt tỏa sáng nhìn Mộng Kỳ: “Làm sao cậu có thể âm thầm bỏ chạy kết hôn a? Còn có, là với Nghiêm Tử Hạo? Con mẹ nó có bà quên mẹ, nhớ ngày đó nếu không phải cô nài nỉ (bà cô) đây bên trong chu toàn, hần làm sao có thể chiếm tiện nghi ôm mỹ nữ trở về.”

Nghiêm Tử Hạo là bạn trai cũ kiêm mối tình đầu của Mộng Kỳ, là bạn học cao trung của Luru Lợi, lần đầu tiên bạn học tụ họp, Mộng Kỳ bị Luru Lợi lôi kéo đi tham gia, sao đó biết Nghiêm Tử Hạo, cho nên hai người bọn họ có thể quen nhau là do Luru Lợi làm bà mối.

Mộng Kỳ cười chờ cho Luru Lợi ba lạp ba lạp đem những lời trong lòng nói xong, lúc này mới từ từ mở miệng: “Tớ là kết hôn, bất quá không phải cùng Nghiêm Tử Hạo.”

“Phốc” Luru Lợi nghiêng đầu đem nước dừa vừa mới đưa vào miệng phun ra.

“Cái gì?! Không phải là hần? Hần thay lòng?”

Mộng Kỳ hai mắt cong cong, đây là đồng đảng, mặc kệ như thế nào đều vĩnh viễn đứng về phía mình, cho dù biết được mình cùng hần chia tay, bình thường người biết hai người bọn họ, trước tiên khẳng định nghĩ tới là không phải mình thay lòng, dù sao từ bề ngoài mà nói, mình chiếm ưu thế tương đối lớn hơn, đúng là đồng đảng bất đồng, kia sợ là chính mình cho dù có làm chuyện gì xấu, cũng là vô điều kiện đứng bên cạnh mình.

Chỉ là, thanh âm của đồng đảng này quá lớn, cũng may bây giờ không tới khách sạn Cao Phong Kỳ, chung quanh còn chưa có người tan tằm, cho nên trong nhà ăn cũng không có nhiều người, Mộng Kỳ yên lặng giật nhẹ cổ.

“Cậu ngồi xuống trước, phiền toái nhỏ giọng một chút.”

“A, then thùng, tớ quá kích động, cậu nói, có phải hay không là hần thay lòng, nếu hần dám, lão nương đây đi phé hần.” Luru Lợi vung lên quả đấm nhỏ về mặt ác ngạo ngạo (ác độc + ngạo tuyệt).

Mộng Kỳ lặng yên...

Chờ cảm xúc Luru Lợi ổn định lại, Mộng Kỳ mới kể lại chuyện tình mấy ngày trước của chính mình: “Ngày đó vốn là hẹn Nghiêm Tử Hạo cùng đi đến Cục dân chính, bất quá... cho nên, hiện tại tớ đang ở nhà của lão công, mọi chuyện cần thiết...chính là như vậy.”

Lúc Mộng Kỳ nói chuyện có thói quen so với người bình thường chậm nửa nhịp, làm cho người ta có cảm giác là chính tôi không vội, trời có sập xuống, tôi cũng vậy không vội.

Tốc độ như vậy, cộng thêm giọng nói và bề ngoài ôn nhu của cô, nghe cô chậm rãi nói, là một việc hưởng thụ hết sức thoải mái, Luru Lợi thích nhất nghe bạn tốt nói chuyện, bởi vì chỉ cần cô nói chuyện, trong lòng cho dù có bạo động lớn hơn đi nữa cũng giống như trong nháy mắt lạnh xuống, thay vì nói đang nghe cô nói chuyện, không bằng nói là đang hưởng thụ giọng nói của cô, cảm giác giống như đang nghe nhạc, mặc dù biết nhau nhiều năm, nhưng mỗi lần nghe cô nói chuyện, đều có một cảm giác rất thoải mái.

Đương nhiên, đó cũng không phải nói Mộng Kỳ sẽ không nhanh chóng nói chuyện, người này có bộ dáng bình hoa, nhưng đầu óc cũng không bình hoa, nhớ năm đó lúc đi học mọi người nhìn cô lớn lên xinh đẹp như vậy có chút lòng khinh thị, đúng là về sau dưới ngòi bút gấp chân chương, thành tích cao nhất từ đại học năm thứ nhất đến năm thứ tư trong các cuộc thi của vài chục trường, bảo trì kiên cố, ghi chép như vậy, đã có thể gia nhập vào lịch sử của đại học C, hơn nữa cô nói chuyện với tốc độ từng chữ, cũng là với mỗi người khác nhau, như cùng với người không quen, cô sẽ bảo trì tốc độ bình thường, cùng người ngoại quốc nói chuyện, liền sẽ tăng nhanh tốc độ, chỉ có cùng người quen nói chuyện, cô mới có thể chậm hơn nửa nhịp, làm cho

người nghe hưởng thụ.

Mộng Kỳ nói xong những chuyện phát sinh trong vài ngày gần đây của mình, cũng là lúc món ăn thứ nhất được mang lên, cô không khách khí động đũa, dù sao cùng Lưu Lợi người này đã quen thuộc như cháo, cùng cô khách khí, quả thực chính là chê cười.

Lưu Lợi nghe xong Mộng Kỳ tự thuật, niệm niệm không thôi từ trong âm thanh của cô hoàn hồn, suy nghĩ một chút chuyện đã xảy ra, “Cho nên, chồng bây giờ của cậu, được cậu nhốt ở cục dân chính cũng giống như cậu là người bị bỏ rơi đáng thương?”

Mộng Kỳ về mặt hắc tuyến, “Cậu không thể nề mặt tớ một chút sao?”

“Con gái, nói cho chị gái biết, hần lớn lên so với Nghiêm Từ Hạo suất hay là xấu?”

“... Suất.”

“So với hần cao hay là thấp?”

“... Cao.”

“Vóc người so với hần tốt hay là kém?”

“... Tốt.”

“Làn da so với hần trắng hay đen?”

“... Trắng.”

“Hần có nhà?”

“Hai phòng một phòng khách, nghe nói là cha mẹ trả tiền, bây giờ còn đang cung cấp.”

“Hần có xe?”

“Ừm, ngồi thật thoải mái, là hiệu gì thì tớ không biết, cậu biết đấy tớ ngoại trừ BMW thì những xe khác đang chạy băng băng trên đường cũng không nhận ra.”

“Đây không phải là trọng điểm, hần mở công ty?”

“Nghe nói chỉ có tám người, là làm cho trong phòng thiết kế.”

“Hần ôn nhu không?”

“... Rất ôn nhu.”

“Hần tỉ mỉ không?”

“... Rất tỉ mỉ.” Còn cố ý làm bữa sáng cho cô.

...

Theo Mộng Kỳ trả lời từng vấn đề một, Lưu Lợi hai mắt càng ngày càng tỏa sáng, cuối cùng, tổng kết lên tiếng, “Con gái, người kiểm lời.”

“Phốc~ khụ khụ lợi nhuận gì a?”

“Cậu nghĩ a, mặc dù cậu bị mất hạt vừng, nhưng là cậu lại nhặt được trái dưa hấu a (nguyên bản: ném dưa hấu lượm hạt vừng), đầu tiên chúng ta từ bên ngoài mà nói, mặc dù tớ không có tận mắt thấy hình dáng nam nhân của cậu, nhưng là, từ câu trả lời của cậu, hần tuyệt đối so với Nghiêm Từ Hạo hơn hần, từ mặt kinh tế mà nói, Nghiêm Từ Hạo hần gia cảnh bình thường, liền coi như các cậu kết hôn, cha mẹ hần cũng sẽ không cho hai người tiền chu cấp hàng tháng, cho hay không cần phải nâng là một chuyện, lại nói Nghiêm Từ Hạo hiểu thuận, chỉ sợ sau khi kết hôn hần là muốn sống cùng cha mẹ, cậu nên biết, từ xưa đến nay, vấn đề mẹ chồng con dâu chính là một vấn đề lớn, đúng là chồng của cậu bây giờ, rất rõ ràng, các cậu không cần có vấn đề như vậy, coi như là có, cũng không có vấn đề gì, dù sao mọi người không ở cùng một chỗ, mắt không thấy tâm không phiền. Nghiêm Từ Hạo có cái gì, ngoại trừ có một đầu óc khá hơn một chút, hần hiện tại không có gì cả, đúng là cùng chồng của cậu bất đồng, hần so với cậu lớn hơn ba tuổi, có xe có phòng có công ty, đàn ông như vậy, xứng với cậu, đúng lúc a, đương nhiên, người này nhân phẩm rất trọng yếu, cho nên, cái này cậu phải quan sát thật kỹ lưỡng, bất quá, cậu cũng đã lấy hần, như vậy, cậu hần là muốn chiếm lấy tim hần, làm cho hần vì cậu dục tiền dục tử, dục thôi không thể, không phải là cậu bất đồng, mặc cậu vì sở dục vì... Chỉ cần hần thật lòng đối tốt với cậu, những thứ khác, cũng có thể chịu được, đương nhiên, nếu là cậu cùng hần thật sự không hợp, hần đối với cậu không tốt, cậu cũng không cần vì cái gọi là gia đình mà tạm nhân nhượng, vì lợi ích toàn cục, cậu nên biết, xã hội bây giờ, kết hôn ly hôn là chuyện rất bình thường, không cần phải đem mình buộc chết ở một gốc cây, nếu không chỉ cậu chịu ủy khuất... Ai, vốn là muốn cùng cậu tới cái song mỹ hợp bích, cậu nói chúng ta cùng đi phao đêm, phải có bao nhiêu nam nhân bị chúng ta mê phải xoay quanh a, đúng là cậu, rõ ràng chưa từng đi bar, thật sự là mất thể diện...”

Mộng Kỳ không nói gì...

“Thực không nhìn ra, cậu lại có giác ngộ như vậy.”

Lưu Lợi liếc mắt nhìn Mộng Kỳ, “Cái cậu không nhìn ra còn nhiều.”

Mộng Kỳ: Cô ấy không phải đang tự khen mình đấy chứ?

Khi đang nói chuyện, nhân viên phục vụ đã lục tục đem các món ăn Mộng Kỳ kêu dọn lên đầy đủ, hai người vừa ăn vừa nói chuyện, “Ta nói con gái, khi nào thì kéo hắn đi ra gặp mặt, tớ cho cậu tham khảo một chút.”

Mộng Kỳ hắc tuyến, “cậu cho là mua chó a, còn gặp mặt đây.”

“Hắc hắc, như thế nào, hiện tại liền bắt đầu đau lòng?”

“Cậu suy nghĩ nhiều quá.”

“Ha ha...”

Thời điểm nói chuyện, Mộng Kỳ nhắc tới Lạc Gia Hoa cùng mình là sinh cùng một ngày, lập tức làm cho Lưu Lợi kinh hô, “Duyên phận a, đây chính là duyên phận trong truyền thuyết a, rõ ràng cũng làm cho cậu đụng phải, con gái, ta thật sự là quá hâm mộ con, ngày nào đó ta muốn kết hôn, cậu nói tớ đi cục dân chính có thể bắt được nam nhân độc thân không?”

Mộng Kỳ nghiêm túc gật đầu, “Nhất định có thể... Cho dù không có người như Lạc Gia Hoa bị bỏ rơi, cũng còn có ly hôn, kết hôn cũng là có thể.”

“Dựa, cậu để cho tớ nhặt cái hàng đã xài rồi?”

“không phải là cậu nói như vậy sao, ly hôn cũng là nam nhân mà, mặc dù dán lên cái mác ly hôn, nhưng là, cùng không ly hôn có cái gì khác nhau đây, nam nhân ly hôn, không phải là cùng một nữ nhân làm cùng một sự kiện một trăm lần, nam nhân đã không có kết hôn, có lẽ là cùng một trăm nữ nhân làm lần thứ nhất đây, kỳ thật số lần đều đồng dạng, cậu cảm thấy, còn không bằng tìm rồi tách cưới đây, đương nhiên, nếu như có thể tìm được nguyên trang thì càng tốt, bất quá, xã hội này nguyên trang khó tìm, cho nên, chúng ta cũng chỉ có thể lui mà cầu xin tiếp theo.”

“Phốc xuy~~ tên khốn kiếp nào nói cậu ôn nhu thiện lương hiền lành bảo thủ, lão nương sẽ đi diệt hắn, bọn họ chỉ là do không nghe được thì không có quyền lên tiếng.”

“Kỳ thật tớ cũng chính là ngẫu nhiên ở trước mặt cậu mạnh mẽ một chút, bất quá lời này của cậu nói ra người khác cũng không tin, bọn họ có thể sẽ cho là cậu cùng tớ cãi nhau sau đó cố ý nói bậy để khinh bỉ tớ, cậu làm như vậy, bọn họ sẽ khinh bỉ của cậu.”

“... Con gái, người thực phúc hắc.”

“Kỳ thật tớ vẫn luôn khỏe mạnh dưới ánh mặt trời, hiện ngang bước trên đường lớn.”

“Nôn ~ muốn ói.”

“Nơi này là nhà hàng, cậu tối thiểu không muốn, còn có, chúng ta đều cùng ăn, cậu xác định cậu còn muốn ăn com?”

“...” Lưu Lợi khóc, cái này là ai đem cô ăn đến sít sao, đồng dạng là nữ nhân hung hãn, vì sao mỗi người nghe đến tên của cô tựa như ác lang Mãnh Hồ, nghe đến tên con gái mỗi người lại như phát xuân đây, quá không công bằng, cô nàng này nếu là nghĩ nguy hại nhân dân, kia phải làm cho nhiều nam nhân quý gỏi tại quán áo của cô a, thực ghen ghét cái nam nhân lấy được cô.

Nói không lại Mộng Kỳ, Lưu Lợi quyết định biến bị phản thành sức lực, từng ngụm từng ngụm ăn com, từng ngụm từng ngụm dùng bữa, Mộng Kỳ thấy, có lòng tốt khuyên giải, “Lily a, cậu đây là vài ngày chưa ăn, có muốn hay không lại gọi vài món thức ăn, cậu ăn từ từ, không có người giành với cậu, đợi lát nữa bị sặc thì biết làm sao?”

“Khụ khụ~~ khụ khụ~~” vốn là không có sặc, kết quả Mộng Kỳ vừa nói, bị sặc...

“Cậu xem, tớ vừa nói cậu ăn chậm một chút cậu không phải không nghe, hiện tại bị sặc phải hay không? Đến, uống miếng nước đi.”

Lưu Lợi vừa ho khan vừa dùng ánh mắt ai oán lên án Mộng Kỳ, đều là yêu tinh này hại người, nếu không tại cậu, người ta có thể sặc sao?

Mộng Kỳ bị ánh mắt Lưu Lợi nhìn thấy toàn thân tê dại, “Cái kia, Lily a... Di, người đi đâu vậy?”

Lily oai phong hùng dũng khí phách hiện ngang vừa đi ra ngoài vừa nói, “Tớ đi tìm họ Nghiêm tính sổ.”

“A! ... Cậu không ăn com nữa?”

“Ăn no.”

“VẬY ĐƯỢC, CHÚNG TA LIÊN LẠC QUA ĐIỆN THOẠI A.”

“CHỜ, TỚ MUỐN ĐEM NAM NHÂN PHỤ BẠC KIA CHO NĂM NGỰA XÉ XÁC...”

MỘNG KỲ NHÌN ÁNH MẮT MỌI NGƯỜI CHUNG QUANH, LẶNG YÊN, MỌI NGƯỜI ĐẠI KHÁI CHO LÀ LURU LỢI BỊ HỌ NGHIÊM QUẮNG, CÔ CÓ NÊN HAY KHÔNG NHẮC NHỜ MỘT TÝ, “ÁCH... LILY, NHẮC NHỜ CẬU MỘT TÝ, ĐÂY LÀ XÃ HỘI PHÁP CHẾ, CHỜ LÀM LỘN, PHẠM PHÁP.”

Mọi người trong nhà ăn: đó là một cô gái tốt.

MỘNG KỲ, “NGHE NÓI NGƯỜI CÓ VÀI CHỖ ĐÁNH NHAU ĐAU NHƯC MUỐN CHẾT LÚC NGHIỆM THƯƠNG LẠI LÀ CHÚT THƯƠNG TỔN NHỎ, NẾU KHÔNG CẬU TRỞ VỀ NGHIỆM CỨU MỘT CHÚT RỒI ĐI ĐÁNH HẮN...”

Mọi người trong nhà ăn: có điểm ngắt, đỡ tường...

LURU LỢI ĐI TỚI CỬA, LIỀN TẾ NGÃ RA NGOÀI, THIẾU CHÚT NỮ NGÃ XUỐNG ĐẤT, QUAY ĐẦU NGHIÊN RĂNG NGHIÊN LỢI NHÌN XEM MỘNG KỲ, “ĐỀ NGHỊ CỦA CẬU KHÔNG SAI, TỚ SẼ XEM XÉT.”

“DỄ NÓI DỄ NÓI.”

LỜI BỘC BẠCH: KIỀU MỘNG KỲ, RỒT CUỘC CHUYỆN NÀY SAO A, NHƯ THẾ NÀO NGƯỜI TA GIÚP CÔ NGƯỢC LẠI PHẢI ĐI QUA CẢM KÍCH CÔ, CÔ CŨNG RẤT RẤT RẤT RẤT RẤT GI KIA ...

MẮT THẤY LURU LỢI BIẾN MẮT KHỎI TẦM MẮT CỦA MÌNH, MỘNG KỲ CŨNG LIỀN GẤP RÚT TÍNH TIỀN RỒI ĐI, QUỲNH ~ VỪA RỒI LIỀN TỤC KÍCH ĐỘNG CHO LURU LỢI ĐỀ NGHỊ, ĐÃ QUÊN CHUNG QUANH CÒN CÓ NGƯỜI ĂN CƠM, HÌNH TƯỢNG A HÌNH TƯỢNG...

LỜI BỘC BẠCH: CÔ CÒN MUỐN HÌNH TƯỢNG ĐÂY, THÌ RA LÀ TOÀN BỘ THẾ GIỚI NGƯỜI PHÚC HẮC NHẤT CHÍNH LÀ CÔ.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Con Gái Ngươi Kiếm Lời

Đại danh của đồng đảng là Luru Lợi, nữ danh Lily, tiểu mỹ nhân, cùng một tuổi với Mộng Kỳ. Hai người là bạn thời đại học hơn nửa ngủ cùng một phòng cầu kết nhau làm việc xấu bốn năm, là một người theo chủ nghĩa độc thân, tính tình nóng nảy ngay thẳng lại ưa thích con nít, bề ngoài ôn nhu, cùng Mộng Kỳ một cương một nhu phối hợp khôn cùng, hai người từng nổi tiếng ở đại học C là độc hoa hồng, hoa hồng tuy đẹp nhưng hàm chứa cực độc, không cẩn thận sẽ có khả năng hại người hại mình.

Thời điểm đồng đảng đến, Mộng Kỳ đã gọi xong món ăn, như một đoàn xe lửa xông vào nhà hàng, liến mắt nhìn hai bên.

MỘNG KỲ MỈM CƯỜI NGỒI TẠI CHỖ NHÌN ĐỒNG ĐẢNG TỐC ĐỘ CÓ THỂ SO VỚI VẬN ĐỘNG VIÊN VÔ ĐỊCH OLYMPIC NGỒI XUỐNG ĐỐI DIỆN MÌNH, VỊ TRÍ CỦA CÔ ĐÃ SỚM ĐẶT SẴN NƯỚC DỪA MÀ CÔ YÊU THÍCH.

“TỚ ĐÃ GỌI THỨC ĂN, CŨNG ĐÃ ĐẾN BUỔI TRƯA, CẬU KHẲNG ĐỊNH LÀ KHÔNG CÓ ĂN SÁNG, NÊN CÙNG NHAU DỪNG BỮA TRƯA ĐI.”

“ĐƯỢC...” LURU LỢI GẬT ĐẦU, HAI MẮT TỎA SÁNG NHÌN MỘNG KỲ: “LÀM SAO CẬU CÓ THỂ ÂM THẦM BỎ CHẠY KẾT HÔN A? CÒN CÓ, LÀ VỚI NGHIÊM TỬ HẠO? CON MẸ NÓ CÓ BÀ QUÊN MẸ, NHỚ NGÀY ĐÓ NẾU KHÔNG PHẢI CÔ NẤU NẤU (BÀ CÔ) ĐÂY BÊN TRONG CHU TOÀN, HẮN LÀM SAO CÓ THỂ CHIẾM TIỆN NGHI ÔM MỸ NỮ TRỞ VỀ.”

Nghiêm Tử Hạo là bạn trai cũ kiếm mối tình đầu của Mộng Kỳ, là bạn học cao trung của Luru Lợi, lần đầu tiên bạn học tụ họp, Mộng Kỳ bị Luru Lợi lôi kéo đi tham gia, sao đó biết Nghiêm Tử Hạo, cho nên hai người bọn họ có thể quen nhau là do Luru Lợi làm bà mối.

MỘNG KỲ CƯỜI CHỜ CHO LURU LỢI BA LẠP BA LẠP ĐEM NHỮNG LỜI TRONG LÒNG NÓI XONG, LÚC NÀY MỚI TỪ TỪ MỞ MIỆNG: “TỚ LÀ KẾT HÔN, BẮT QUÁ KHÔNG PHẢI CÙNG NGHIÊM TỬ HẠO.”

“PHỐC” LURU LỢI NGHIỀNG ĐẦU ĐEM NƯỚC DỪA VỪA MỚI ĐƯA VÀO MIỆNG PHUN RA.

“CÁI GÌ?! KHÔNG PHẢI LÀ HẮN? HẮN THAY LÒNG?”

MỘNG KỲ HAI MẮT CONG CONG, ĐÂY LÀ ĐỒNG ĐẢNG, MẶC KỆ NHƯ THẾ NÀO ĐỀU VĨNH VIỄN ĐỨNG VỀ PHÍA MÌNH, CHO DÙ BIẾT ĐƯỢC MÌNH CÙNG HẮN CHIA TAY, BÌNH THƯỜNG NGƯỜI BIẾT HAI NGƯỜI BẠN HỌ, TRƯỚC TIÊN KHẲNG ĐỊNH NGHĨ TÔI LÀ KHÔNG PHẢI MÌNH THAY LÒNG, DÙ SAO TỪ BỀ NGOÀI MÀ NÓI, MÌNH CHIẾM ƯU THẾ TƯƠNG ĐỐI LỚN HƠN, ĐÚNG LÀ ĐỒNG ĐẢNG BẤT ĐỒNG, KIA SỢ LÀ CHÍNH MÌNH CHO DÙ CÓ LÀM CHUYỆN GÌ XẤU, CŨNG LÀ VÔ ĐIỀU KIỆN ĐỨNG BÊN CẠNH MÌNH.

Chỉ là, thanh âm của đồng đảng này quá lớn, cũng may bây giờ không tới khách sạn Cao Phong Kỳ, chung quanh còn chưa có người tan tằm, cho nên trong nhà ăn cũng không có nhiều người, Mộng Kỳ yên lặng giặt nhẹ cô.

“Cậu ngồi xuống trước, phiền toái nhỏ giọng một chút.”

“A, thẹn thùng, tớ quá kích động, cậu nói, có phải hay không là hấn thay lòng, nếu hấn dám, lão nương đây đi phết hấn.” Luru Lợi vung lên quả đấm nhỏ về mặt ác ngoan ngoan (ác độc + ngoan tuyệt).

Mộng Kỳ lặng yên...

Chờ cảm xúc Luru Lợi ổn định lại, Mộng Kỳ mới kể lại chuyện tình mấy ngày trước của chính mình: “Ngày đó vốn là hẹn Nghiêm Tử Hạo cùng đi đến Cục dân chính, bất quá... cho nên, hiện tại tớ đang ở nhà của lão công, mọi chuyện cần thiết... chính là như vậy.”

Lúc Mộng Kỳ nói chuyện có thói quen so với người bình thường chậm nửa nhịp, làm cho người ta có cảm giác là chính tôi không vội, trời có sập xuống, tôi cũng vậy không vội.

Tốc độ như vậy, cộng thêm giọng nói và bề ngoài ôn nhu của cô, nghe cô chậm rãi nói, là một việc hưởng thụ hết sức thoải mái, Luru Lợi thích nhất nghe bạn tốt nói chuyện, bởi vì chỉ cần cô nói chuyện, trong lòng cho dù có bạo động lớn hơn đi nữa cũng giống như trong nháy mắt lạnh xuống, thay vì nói đang nghe cô nói chuyện, không bằng nói là đang hưởng thụ giọng nói của cô, cảm giác giống như đang nghe nhạc, mặc dù biết nhau nhiều năm, nhưng mỗi lần nghe cô nói chuyện, đều có một cảm giác rất thoải mái.

Đương nhiên, đó cũng không phải nói Mộng Kỳ sẽ không nhanh chóng nói chuyện, người này có bộ dáng bình hoa, nhưng đầu óc cũng không bình hoa, nhớ năm đó lúc đi học mọi người nhìn cô lớn lên xinh đẹp như vậy có chút lòng khinh thị, đúng là về sau dưới ngòi bút gấp chân chương, thành tích cao nhất từ đại học năm thứ nhất đến năm thứ tư trong các cuộc thi của vài chục trường, bảo trì kiên cố, ghi chép như vậy, đã có thể gia nhập vào lịch sử của đại học C, hơn nữa cô nói chuyện với tốc độ từng chữ, cũng là với mỗi người khác nhau, như cùng với người không quen, cô sẽ bảo trì tốc độ bình thường, cùng người ngoại quốc nói chuyện, liền sẽ tăng nhanh tốc độ, chỉ có cùng người quen nói chuyện, cô mới có thể chậm hơn nửa nhịp, làm cho người nghe hưởng thụ.

Mộng Kỳ nói xong những chuyện phát sinh trong vài ngày gần đây của mình, cũng là lúc món ăn thứ nhất được mang lên, cô không khách khí động đũa, dù sao cùng Luru Lợi người này đã quen thuộc như cháo, cùng cô khách khí, quả thực chính là chê cười.

Luru Lợi nghe xong Mộng Kỳ tự thuật, niệm niệm không thôi từ trong âm thanh của cô hoàn hồn, suy nghĩ một chút chuyện đã xảy ra, “Cho nên, chồng bây giờ của cậu, được cậu nhốt ở cục dân chính cũng giống như cậu là người bị bỏ rơi đáng thương?”

Mộng Kỳ về mặt hắc tuyến, “Cậu không thể nể mặt tớ một chút sao?”

“Con gái, nói cho chị gái biết, hấn lớn lên so với Nghiêm Tử Hạo suýt hay là xấu?”

“... Suýt.”

“So với hấn cao hay là thấp?”

“... Cao.”

“Vóc người so với hấn tốt hay là kém?”

“... Tốt.”

“Làn da so với hấn trắng hay đen?”

“... Trắng.”

“Hấn có nhà?”

“Hai phòng một phòng khách, nghe nói là cha mẹ trả tiền, bây giờ còn đang cung cấp.”

“Hấn có xe?”

“Ừm, ngồi thật thoải mái, là hiệu gì thì tớ không biết, cậu biết đấy tớ ngoại trừ BMW thì những xe khác đang chạy băng băng trên đường cũng không nhận ra.”

“Đây không phải là trọng điểm, hấn mở công ty?”

“Nghe nói chỉ có tám người, là làm cho trong phòng thiết kế.”

“Hấn ôn nhu không?”

“... Rất ôn nhu.”

“Hắn tí mí không?”

“... Rất tí mí.” Còn cố ý làm bữa sáng cho cô.

...

Theo Mộng Kỳ trả lời từng vấn đề một, Lưu Lợi hai mắt càng ngày càng tỏa sáng, cuối cùng, tổng kết lên tiếng, “Con gái, người kiếm lời.”

“Phốc~ khụ khụ lợi nhuận gì a?”

“Cậu nghĩ a, mặc dù cậu bị mất hạt vừng, nhưng là cậu lại nhặt được trái dưa hấu a (nguyên bản: ném dưa hấu lượm hạt vừng), đầu tiên chúng ta từ bên ngoài mà nói, mặc dù tớ không có tận mắt thấy hình dáng nam nhân của cậu, nhưng là, từ câu trả lời của cậu, hắn tuyệt đối so với Nghiêm Từ Hạo hơn hẳn, từ mặt kinh tế mà nói, Nghiêm Từ Hạo hẳn gia cảnh bình thường, liền coi như các cậu kết hôn, cha mẹ hắn cũng sẽ không cho hai người tiền chu cấp hàng tháng, cho hay không cần phải nâng là một chuyện, lại nói Nghiêm Từ Hạo hiểu thuận, chỉ sợ sau khi kết hôn hắn là muốn sống cùng cha mẹ, cậu nên biết, từ xưa đến nay, vấn đề mẹ chồng con dâu chính là một vấn đề lớn, đúng là chồng của cậu bây giờ, rất rõ ràng, các cậu không cần có vấn đề như vậy, coi như là có, cũng không có vấn đề gì, dù sao mọi người không ở cùng một chỗ, mắt không thấy tâm không phiền. Nghiêm Từ Hạo có cái gì, ngoại trừ có một đầu óc khá hơn một chút, hắn hiện tại không có gì cả, đúng là cùng chồng của cậu bất đồng, hắn so với cậu lớn hơn ba tuổi, có xe có phòng có công ty, đàn ông như vậy, xứng với cậu, đúng lúc a, đương nhiên, người này nhân phẩm rất trọng yếu, cho nên, cái này cậu phải quan sát thật kỹ lưỡng, bất quá, cậu cũng đã lấy hắn, như vậy, cậu hẳn là muốn chiếm lấy tim hắn, làm cho hắn vì cậu dục tiền dục tử, dục thôi không thể, không phải là cậu bất đồng, mặc cậu vì sở dục vì... Chỉ cần hắn thật lòng đối tốt với cậu, những thứ khác, cũng có thể chịu được, đương nhiên, nếu là cậu cùng hắn thật sự không hợp, hắn đối với cậu không tốt, cậu cũng không cần vì cái gọi là gia đình mà tạm nhẫn nhượng, vì lợi ích toàn cục, cậu nên biết, xã hội bây giờ, kết hôn ly hôn là chuyện rất bình thường, không cần phải đem mình buộc chết ở một gốc cây, nếu không chỉ cậu chịu ủy khuất... Ài, vốn là muốn cùng cậu tới cái song mỹ hợp bích, cậu nói chúng ta cùng đi phao dìm, phải có bao nhiêu nam nhân bị chúng ta mê phải xoay quanh a, đúng là cậu, rõ ràng chưa từng đi bar, thật sự là mất thể diện...”

Mộng Kỳ không nói gì...

“Thực không nhìn ra, cậu lại có giác ngộ như vậy.”

Lưu Lợi liếc mắt nhìn Mộng Kỳ, “Cái cậu không nhìn ra còn nhiều.”

Mộng Kỳ: Cô ấy không phải đang tự khen mình đấy chứ?

Khi đang nói chuyện, nhân viên phục vụ đã lục tục đem các món ăn Mộng Kỳ kêu dọn lên đầy đủ, hai người vừa ăn vừa nói chuyện, “Ta nói con gái, khi nào thì kéo hắn đi ra gặp mặt, tớ cho cậu tham khảo một chút.”

Mộng Kỳ hắc tuyến, “cậu cho là mua chó a, còn gặp mặt đây.”

“Hắc hắc, như thế nào, hiện tại liền bắt đầu đau lòng?”

“Cậu suy nghĩ nhiều quá.”

“Ha ha...”

Thời điểm nói chuyện, Mộng Kỳ nhắc tới Lạc Gia Hoa cùng mình là sinh cùng một ngày, lập tức làm cho Lưu Lợi kinh hô, “Duyên phận a, đây chính là duyên phận trong truyền thuyết a, rõ ràng cũng làm cho cậu dưng phải, con gái, ta thật sự là quá hâm mộ con, ngày nào đó ta muốn kết hôn, cậu nói tớ đi cục dân chính có thể bắt được nam nhân độc thân không?”

Mộng Kỳ nghiêm túc gật đầu, “Nhất định có thể... Cho dù không có người như Lạc Gia Hoa bị bỏ rơi, cũng còn có ly hôn, kết hôn cũng là có thể.”

“Dựa, cậu để cho tớ nhặt cái hàng đã xài rồi?”

“không phải là cậu nói như vậy sao, ly hôn cũng là nam nhân mà, mặc dù dán lên cái mác ly hôn, nhưng là, cùng không ly hôn có cái gì khác nhau đây, nam nhân ly hôn, không phải là cùng một nữ nhân làm cùng một sự kiện một trăm lần, nam nhân đã không có kết hôn, có lẽ là cùng một trăm nữ nhân làm lần thứ nhất đây, kỳ thật số lần đều đồng dạng, cậu cảm thấy, còn không bằng tìm rồi tách cưới đây, đương nhiên, nếu như có thể tìm được nguyên trang thì càng tốt, bất quá, xã hội này nguyên trang khó tìm, cho nên, chúng ta cũng chỉ có thể lui mà cầu xin tiếp theo.”

“Phốc xuy~~ tên khốn kiếp nào nói cậu ôn nhu thiện lương hiền lành bảo thủ, lão nương sẽ đi diệt hắn, bọn họ chỉ là do không nghe được thì không có quyền lên tiếng.”

“Kỳ thật tớ cũng chính là ngẫu nhiên ở trước mặt cậu mạnh mẽ một chút, bất quá lời này của cậu nói ra người khác cũng không tin, bọn họ có thể sẽ cho là cậu cùng tớ cãi nhau sau đó cố ý nói bậy để khinh bỉ tớ, cậu làm như vậy, bọn họ sẽ khinh bỉ của cậu.”

“... Con gái, người thực phúc hắc.”

“Kỳ thật tớ vẫn luôn khỏe mạnh dưới ánh mặt trời, hiên ngang bước trên đường lớn.”

“Nôn ~ muốn ói.”

“Nơi này là nhà hàng, cậu tối thiểu không muốn, còn có, chúng ta đều cùng ăn, cậu xác định cậu còn muốn ăn cơm?”

“...” Lulu Lợi khóc, cái này là ai đem cô ăn đến sít sao, đồng dạng là nữ nhân hung hãn, vì sao mỗi người nghe đến tên của cô tựa như ác lang Mãnh Hổ, nghe đến tên con gái mỗi người lại như phát xuân đây, quá không công bằng, cô nàng này nếu là nghĩ nguy hại nhân dân, kia phải làm cho nhiều nam nhân quỳ gối tại quần áo của cô a, thực ghen ghét cái nam nhân lấy được cô.

Nói không lại Mộng Kỳ, Lulu Lợi quyết định biến bị phần thành sức lực, từng ngậm từng ngậm ăn cơm, từng ngậm từng ngậm dùng bữa, Mộng Kỳ thấy, có lòng tốt khuyên giải, “Lily a, cậu đây là vài ngày chưa ăn, có muốn hay không lại gọi vài món thức ăn, cậu ăn từ từ, không có người giành với cậu, đợi lát nữa bị sặc thì biết làm sao?”

“Khụ khụ ~~ khụ khụ ~~” vốn là không có sặc, kết quả Mộng Kỳ vừa nói, bị sặc...

“Cậu xem, tớ vừa nói cậu ăn chậm một chút cậu không phải không nghe, hiện tại bị sặc phải hay không? Đến, uống miếng nước đi.”

Lulu Lợi vừa ho khan vừa dùng ánh mắt ai oán lên án Mộng Kỳ, đều là yêu tinh này hại người, nếu không tại cậu, người ta có thể sặc sao?

Mộng Kỳ bị ánh mắt Lulu Lợi nhìn thấy toàn thân tê dại, “Cái kia, Lily a... Di, người đi đâu vậy?”

Lily oai phong hùng dũng khí phách hiên ngang vừa đi ra ngoài vừa nói, “Tớ đi tìm họ Nghiêm tính sổ.”

“A! ... Cậu không ăn cơm nữa?”

“Ăn no.”

“Vậy được, chúng ta liên lạc qua điện thoại a.”

“Chờ, tớ muốn đem nam nhân phụ bạc kia cho năm ngựa xé xác...”

Mộng Kỳ nhìn ánh mắt mọi người chung quanh, lặng yên, mọi người đại khái cho là Lulu Lợi bị họ Nghiêm quăng, cô có nên hay không nhắc nhở một tý, “Ách... Lily, nhắc nhở cậu một tý, đây là xã hội pháp chế, chớ làm loạn, phạm pháp.”

Mọi người trong nhà ăn: đó là một cô gái tốt.

Mộng Kỳ, “Nghe nói người có vài chỗ đánh nhau đau nhức muốn chết lúc nghiệm thương lại là chút thương tổn nhỏ, nếu không cậu trở về nghiên cứu một chút rồi đi đánh hấn...”

Mọi người trong nhà ăn: có điểm ngất, đỡ tường...

Lulu Lợi đi tới cửa, liền té ngã ra ngoài, thiếu chút nữa ngã xuống đất, quay đầu nghiêng răng nghiêng lợi nhìn xem Mộng Kỳ, “Đề nghị của cậu không sai, tớ sẽ xem xét.”

“Dễ nói dễ nói.”

Lời bộc bạch: Kiểu Mộng Kỳ, rốt cuộc chuyện này sao a, như thế nào người ta giúp cô ngược lại phải đi qua cảm kích cô, cô cũng rất rất rất rất rất gi kia...

Mất thấy Lulu Lợi biến mất khỏi tầm mắt của mình, Mộng Kỳ cũng liền gấp rút tính tiền rồi đi, quỳnh ~ vừa rồi liên tục kích động cho Lulu Lợi đề nghị, đã quên chung quanh còn có người ăn cơm, hình tượng a hình tượng...

Lời bộc bạch: cô còn muốn hình tượng đây, thì ra là toàn bộ thế giới người phúc hắc nhất chính là cô.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Phòng Bị

Mang theo tâm tình khoái trá trở lại nhà Lạc Gia Hoa, mở tủ lạnh ra, quả nhiên là đa dạng đầy đủ, nhưng đại khái là sợ món ăn đã để lâu không còn ăn được, cho nên mặc dù thịt đầy đủ loại, nhưng rau dưa không có, dạo qua một vòng trong nhà, xem một chút còn có thiếu gì không, Mộng Kỳ cầm lấy thẻ ngân hàng mà Lạc Gia Hoa đưa cho ra cửa, chung quanh đây cuộc sống tiện lợi, ra cửa không đến mười phút liền có một siêu thị lớn, bên trong cái gì

cần có đều có .

Mặc dù ở tầng 22, nhưng là Mộng Kỳ cũng không có ngồi thang máy, mà là từ thang lầu đi xuống, trong ngày thường cô không thích ra ngoài chạy bộ, hiện tại ở cao như vậy, mỗi ngày đều cao thấp mấy lần làm lượng vận động cũng không tệ lắm, nhất cử lưỡng tiện, thời điểm đi tới tầng 10, chuông đặc biệt vang lên, là đồng đảng ,

“Ừ~”

“Bạn hiền .” Thanh âm bên kia cho thấy chính mình tâm tình rất đặc ý, “Tớ vừa rồi vọt tới chỗ Nghiêm Tử Hạo, làm cho hắn mất hết thể diện, như thế nào, tớ đạt đến một trình độ nào đó, có hay không bạn thưởng a?”

Mộng Kỳ dừng lại, “Cậu thật sự đi tìm hắn?”

“Nếu không cậu cho rằng tớ nói giỡn.”

“Tớ còn tưởng rằng cậu cố ý quỵt nợ đây.”

“Kiều... Mộng... Kỳ! ! !”

“Ha ha ~” nghe được đồng đảng phát điên, Mộng Kỳ không sợ ngược lại cười.

“Thôi, cậu là đồ không có lương tâm, đối xử tốt với cậu cũng đừng nghĩ tới cầu xin hồi báo, tớ gọi điện thoại tới là muốn hỏi cậu một chuyện phi thường nghiêm túc nghiêm túc nhưng là tớ vừa rồi lại quên muốn hỏi cậu cái gì.”

Mộng Kỳ tiếp tục đi tới, không đếm xỉa tới hỏi, “Cái gì nghiêm túc nghiêm túc lại quên vấn đề muốn hỏi?”

Bên kia truyền đến thanh âm bất quá, “Tớ là muốn hỏi các cậu tối ngày hôm qua có hay không... Cái kia?”

Mộng Kỳ thiếu chút nữa một cái té ngã xuống thang lầu, thật vất vả mới thu thập chính mình, Mộng Kỳ mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, “Luu Lợi Lợi, cậu chừa cho tớ một chút bí mật! ! !”

“Hắc hắc, người ta không phải là nghĩ bày tỏ một tý đối với khuê mật quan tâm sao.”

“Cảm ơn sự quan tâm của cậu, xin miễn lỗi cho kẻ bất tài.”

“Đừng như vậy, nhớ năm đó người vỡ lòng giáo dục giới tính cho cậu cũng chính là tớ đây nga.”

Mộng Kỳ quýnh, “Cậu còn dám nhắc tới chuyện này, gạt tớ nói là tới mới xuất hiện ** mắng lớn, kết quả chờ tớ mở ra lại là phim sex, tớ thuần khiết mà tốt đẹp chính là tâm hồn đến đây lại bị cậu làm cho dơ bẩn...” (chỗ ** là từ bản convert ta cũng ko hiểu chỗ đó viết gì nên giữ nguyên, ai hiểu thì xin chỉ giáo __!!!)

“... Ai da, không nên như vậy đi, người ta cũng là vì muốn tốt cho cậu a...”

“Cậu bớt đến.”

“Nói như vậy tới ngày hôm qua cậu không có cái đó?”

“Luu Lợi Lợi! ! !”

“Tớ tên là Luu Lợi, không gọi Luu Lợi Lợi, ai, đúng rồi, khi nào thì các cậu đánh một lý hai lý toàn bộ lý nhớ rõ phải thông báo cho tớ một tiếng a, để cho tớ chia sẻ một tý, cứ như vậy, bye bye...”

Không đợi Mộng Kỳ nói chuyện, bên kia đã cúp máy.

Nghe thanh âm chiều cổ trong điện thoại, Mộng Kỳ khoe miệng rút gân, đối với đồng đảng cực độ không nói gì.

Đề điện thoại vào túi sách, chuyển qua khom người tiếp tục xuống lầu, lại đột nhiên thấy tầng kế tiếp có một người ngồi ở chỗ kia, Mộng Kỳ chân một lần, trong đầu lập tức suy nghĩ, vừa rồi lời cô nói cũng không lớn, có phải hay không làm cho người ngoài nghe được, quýnh ~

Ở trong lòng do dự một chút, Mộng Kỳ tiếp tục đi lên phía trước, không có đến vài bước đã đi đến sau lưng người nọ, bên trong thang máy, bình thường thang lầu có rất ít người dùng, dù sao đây là cao tầng, có thang máy ai còn sẽ đi thang lầu, dù chỉ là hai ba tầng cũng có người tình nguyện đứng ở trước thang máy chờ năm sáu phút cũng không muốn đi thang lầu, cho nên người này cũng không nghĩ tới sẽ gặp phải Mộng Kỳ như vậy, hắn ngồi ở chỗ này đã được một khoảng thời gian, hơn nữa liền ngồi ở chính giữa, Mộng Kỳ mặc trên người váy, mặc kệ đi bên kia, đều có một loại cảm giác không gian eo hẹp, Mộng Kỳ đứng ở sau lưng người kia, do dự một chút,

“Xin lỗi, phiền toái nhường một chút.”

“...”

Không có động tĩnh, Mộng Kỳ chờ một chút, “Thật ngại quá, phiền toái nhường một chút.”

“...”

“Uy, vị tiên sinh này...”

“Cô thấy tôi giống nam nhân sao?” Người nọ đột nhiên mở miệng.

Mộng Kỳ sững sờ, quan sát lưng người này, mặc dù thân hình nam nhân có phần gầy yếu, nhưng là cùng so với mình, vẫn là thân hình nam nhân a,

“Chẳng lẽ... Ngài là nữ nhân?”

Người nọ sững sờ, quay đầu nhìn Mộng Kỳ, trong mắt lóe quang mang không biết tên.

Mộng Kỳ hít sâu một hơi, trong lòng điên cuồng gào thét: tôi K, tôi K, tôi KK. (không biết ‘K’ là cái gì.)

Từ nhỏ đến lớn cô không biết cái được gọi là mỹ nhân, rõ ràng giữa thang lầu trong lúc tùy tiện đụng phải một mỹ nam, hơn nữa, lông mày cong cong, mũi nhân như tơ, gương mặt hồng hồng... Cơ hồ tất cả từ đề hình dung mỹ nhân đều có thể dùng trên người của hắn, đây là nam nhân sao, nếu không phải thân hình của hắn, hắn ngực phẳng, quần áo của hắn, nhìn hắn cũng khó phân biệt nam hay nữ, thật sự không cần thận sẽ đem người này ngộ nhận là nữ nhân a.

Người nam nhân này, dùng câu cửa miệng của hủ nữ mà nói có thể xưng là cực phẩm, mặc dù cô Kiều Mộng Kỳ không phải là hủ nữ, nhưng dưới sự hướng dẫn của đồng đảng yêu thích rộng khắp các lĩnh vực, cô cũng biết một chút lĩnh vực sắc thù a, nếu đồng đảng giờ phút này đứng ở chỗ này, cô dám cam đoan cô ấy sẽ lập tức xông lên chấp nhận sứ mạng chà đạp, người này chẳng những yêu thật kỳ quái, ngay cả trong xương cũng rất bạo lực a.

Mặc dù nơi này có cái cực phẩm, nhưng Kiều Mộng Kỳ dù sao nhìn gương mặt mỹ nhân của chính mình hai mươi mấy năm, lúc nhỏ trong nhà còn có mẹ cũng là một mỹ nhân, còn có đồng đảng mỹ nhân nóng nảy, cho nên trước sau không đến ba giây, Kiều Mộng Kỳ liền thanh tỉnh,

“Xin lỗi, tôi đã nhìn ra, ngài là nam nhân, bất quá trước ngài cúi đầu đưa lưng về phía tôi, lại hỏi tôi kỳ quái như vậy cho nên tôi mới có thể hiểu lầm, cái kia, phiền toái ngài nhường một chút được không?”

Cực phẩm nhìn trong mắt Mộng Kỳ, phát hiện ngoại trừ lúc ban đầu kinh ngạc cũng không có lộ ra vẻ gì khác, gật lia lia chút ái mộ cũng không có, có thể tại thời gian ngắn như vậy thanh tỉnh, cũng không phải chuyện dễ, không khỏi nhìn Mộng Kỳ thêm chăm chú, không nói gì, chỉ là gật gật đầu nhường đường.

“Cảm ơn a.” Mộng Kỳ từ bên cạnh đi qua, xuống lầu.

Đưa lưng về phía cực phẩm, bởi vậy bỏ lỡ hào quang quý dị thoáng hiện trong mắt.

Vừa xuống lầu vừa cảm thán vận khí của mình rất tốt, rõ ràng thấy được mỹ nam như thế, đáng tiếc, nam đẹp như vậy, chỉ có thể đứng xa nhìn xem, không thể kết giao, bởi vậy sau một lúc cảm thán, Mộng Kỳ rất nhanh liền quên chính mình đụng phải mỹ nam thần bí, đến siêu thị, lấy trước một cái xe đẩy, từ đầu đến phòng từ từ chọn mua, đợi đến lúc cô thanh toán xong đẩy xe đến cửa siêu thị, ngốc rồi.

Nhìn vài bao lớn trong xe đẩy, mỗi bao đều rất nặng, cô làm sao mang về a?

Mặc dù nói nơi này cách chung cư chỉ là mười phút đi bộ, nhưng đó là tay không trở về, nơi này nhiều đồ như vậy, nếu là mang theo trở về, cô có phải hay không sẽ bị mệt chết a.

Nhìn một chút chung quanh, suy tính có nên hay không đánh xe trở về, nhưng là xe này đánh cho cũng không đáng, Mộng Kỳ không nói gì nhìn qua đồng hồ, vốn là lúc ra cửa cũng không có tính toán mua nhiều như vậy, nhưng là mua mua không biết như thế nào, liền có nhiều đồ như vậy, cô đây có phải hay không là tự gây nghiệt trong truyền thuyết không thể sống a...

Đứng nguyên tại chỗ suy nghĩ ba phút, Mộng Kỳ quyết định... Thuê xe!

Có quyết định, Mộng Kỳ nhìn đồ trong xe đẩy, thoáng hiện lên kiên định quang mang, đang chuẩn bị cầm lấy vài bao lớn đến đường cái đối diện thuê xe, một nhân viên công tác đã đi tới,

“Tiểu thư, cần giúp đỡ sao?”

Mộng Kỳ sững sờ, nhìn về phía nhân viên làm việc, là một người trẻ tuổi khoảng hai mươi mấy tuổi, mặt mang một chút hồng, thấy cô nhìn xem hắn, càng thẹn thùng, Mộng Kỳ con người xoay động, hiểu, đoán chừng là bị bề ngoài của mình hấp dẫn, lập tức cũng mang theo một chút thẹn thùng,

“Cái kia, thời điểm tôi mua đồ đã quên chú ý một chút, kết quả thanh toán xong mới phát hiện đồ mua phải quá nhiều, nhà tôi ở vườn hoa phụ cận, đi đường vốn là chỉ cần mười phút, nhưng là hiện tại nhiều đồ như vậy, tôi đang suy nghĩ phải như thế nào mới có thể đem về đây.”

Nhìn mỹ nữ đỏ mặt thẹn thùng, tiểu tử kia lập tức đã cảm thấy nhiệt huyết sung não, “Nếu không tôi giúp cô.”

“A! ! !” Mộng Kỳ kinh ngạc, “Đúng là, hiện tại là giờ làm việc của cậu, cậu nếu là giúp tôi, sẽ không ảnh hưởng công việc của cậu?”

Thực là một cô gái ôn nhu sẵn sàng tốt a, nhân viên làm việc bị thanh âm của Mộng Kỳ làm cho mê mẩn thập phần mộng ảo, vốn tâm tình là có chút lo lắng lập tức đã bị ném đến cách xa vạn dặm,

“Không quan hệ, tôi đây cũng là giúp khách hàng không phải sao, dù sao rồi đi gần như vậy, cũng không tốn bao nhiêu thời gian, cô chờ một chút, tôi nói với đồng nghiệp một tiếng.”

“Thật vậy chẳng, kia thật sự là đã quá làm phiền cậu rồi.”

“Ha ha, đừng khách khí.” Tiểu tử chạy qua một bên cùng nhân viên làm việc đứng bên kia nói vài tiếng, chỉ thấy kia nhân viên làm việc nhìn Kiều Mộng Kỳ, lập tức nở nụ cười, trong miệng cũng không biết nói cái gì đó, Kiều Mộng Kỳ ngẩng đầu nhìn trời giả bộ cái gì cũng không biết, chỉ chốc lát sau tiểu tử kia đi tới, mặt mũi tràn đầy vui mừng

“Tiểu thư, chúng ta có thể đi.”

“Đó, tốt, cảm ơn cậu a, thái độ phục vụ của các cậu thật sự là tốt quá.”

Tiểu tử mặt đỏ lên, chi chi ngô ngô, “A, không quan hệ.”

“Vậy chúng ta đi, đứng rồi, chúng ta có thể hay không đem xe đẩy đi, như vậy sẽ nhẹ nhàng rất nhiều.” Mộng Kỳ có lòng tốt đề nghị.

“Tốt, không thành vấn đề.”

“Ừm, vậy chúng ta đi.”

“Tốt.”

Mắt thấy hai người rời đi, bên cạnh có một đại thẩm đồng dạng mua rất nhiều thứ đang chuẩn bị thuê xe, nghe toàn bộ câu chuyện của Mộng Kỳ cùng tiểu tử nói, lập tức yêu cầu nhân viên làm việc giúp bà, có một nhân viên làm việc mất mạng khinh bỉ,

” Bà nếu lớn lên xinh đẹp giống người ta như vậy, chúng ta cũng xin nghỉ giúp bà.”

Đại thẩm ...

Khuynh thành vườn hoa, vào cửa chính, mang theo tiểu tử đi thẳng đến lầu mười sáu bên cạnh một tầng đằng sau một tầng, dừng lại, khẽ cười nhìn tiểu tử,

“Đã đến.”

“Đó, phải không?” Mỹ nữ này nói chuyện thật là dễ nghe a, âm điệu kia thật ấm áp, làm cho người nghe được thật là thoải mái, tiểu tử thực hận không thể đi thêm mấy cây số, hẳn cảm giác giống như không có nói mấy câu đây, làm sao lại đến đây?

“Đúng vậy, phiền toái cậu giúp tôi mang thứ đó lấy ra.”

“Đó, tốt.”

“Cảm ơn cậu a.” Mộng Kỳ cười nhìn xem tiểu tử, “Siêu thị có những người có thái độ phục vụ giống các cậu như vậy, chúc việc buôn bán của các cậu càng ngày càng tốt, cũng hi vọng cậu càng ngày càng tốt.”

“Không, không khách khí.” Tiểu tử lúng túng cười cười, này có thể không thuộc về phạm vi làm việc, nhưng sợ hù đến mỹ nữ, chỉ có thể gật đầu.

Mộng Kỳ hai mắt cong cong, “Ừm, kia đã làm phiền cậu, trong nhà không quá tiện mời cậu lên lầu, cậu còn phải làm việc, mau trở về, có thể đừng chậm trễ khiến cho phiền toái không cần thiết.”

Tiểu tử còn muốn cùng Mộng Kỳ chung đụng, “Tôi giúp cô đem những vật này vào nhà.”

Mộng Kỳ lắc đầu liên tục, “Không cần, tôi tin là bạn trai tôi xuống đón tôi.”

Nghe được mỹ nữ có bạn trai, tiểu tử trong lòng hết sức thất vọng, cũng không nói thêm cái gì nữa, đành phải gật đầu, “Tốt lắm, tôi đi trước.”

Mộng Kỳ cười gật đầu, đương không nhìn thấy tiểu tử thất vọng, “Ừm, tôi không tốt giúp cậu, liền nhìn cậu rời đi.”

Nghe được Mộng Kỳ trong lời nói mang theo quan tâm, tiểu tử lập tức hưng phấn, “Tốt, tôi đi trước.”

“Ừm, tôi vẫn sẽ nhìn cậu rời đi.” Mộng Kỳ cười, ý của cô là, tôi sẽ nhìn cậu rời đi tầm mắt của tôi, miễn cho cậu trở về rồi tra kiếm nơi ở của tôi.

Tiểu tử nghe được ý là: tôi sẽ nhìn cậu rời đi, như vậy mới phóng tâm

Cho nên nói, có lúc, lời nói thật sự có mị lực rất lớn.

Tiểu tử bị Mộng Kỳ đuổi vô cùng cao hứng rồi đi, quyết định buổi trưa hôm nay chơi sang, mời bạn bè ăn một bữa tốt nhất.

Không nhìn thấy bóng dáng tiểu tử Mộng Kỳ khỏe miệng câu dẫn ra một cái cười lạnh, rất xinh đẹp, có lúc cũng là có thể trở thành vũ khí lợi hại, này không, chẳng những giảm tiền đi xe, mà một chút cũng không một mồi, cô không ngại sự trợ giúp của bất kỳ người nào, cũng cảm kích từng người trợ giúp mình, nhưng là, cô rất phản cảm với người nhìn gương mặt cùng vóc dáng của mình sinh ra tà niệm, cho rằng cô cái gì cũng không hiểu sao, nhìn thấy cô rất xinh đẹp liền đi lên hỗ trợ, nếu cô là một đại thẩm, hoặc là một lão thái bà, ai còn sẽ để ý cô?

Nếu là trong mắt của hắn có tà niệm trước, vậy cũng đừng trách cô lợi dụng hắn, ngẫu nhiên lợi dụng, cũng là vì chính mình mưu cầu phúc lợi.

Bởi vì rất xinh đẹp, Mộng Kỳ từng thiếu chút nữa bị khinh bạc, từ đó về sau, cô phòng bị so với người ngoài nhiều hơn, những người mưu tính chiếm tiện nghi, đừng mơ tưởng đến gần cô.

Cái tiểu khu này rất lớn, cô đem người nọ dẫn đến nơi đây, dù là người kia sẽ trở lại đây dựa, cũng không sợ, bởi vì đây là tại tầng mười sáu bên cạnh đằng sau đều có một tầng, chỉ cần cô không hướng sau đi, hắn ngồi chồm hổm ở chỗ này một đời cũng đợi không được cô, huống chi, ngày thường cô cần bản cũng không ra khỏi cửa.

Xách theo đồ, mặc dù rất nặng, nhưng chỉ có một chút khoảng cách, vẫn là có thể chấp nhận, về đến nhà, Mộng Kỳ lập tức khí thế ngất trời chiếu cố thẳng đến, hôm nay là bữa tối chính thức đầu tiên của cô cùng Lạc Gia Hoa, mặc dù không biết khẩu vị của hắn, nhưng là các khẩu vị cô đều làm một chút, luôn có thể thỏa mãn hắn, khuya hôm nay, sẽ có một bữa tối phong phú, trước kia mẹ đã nói qua, bắt lấy tìm một người nam nhân, trước phải bắt được dạ dày của hắn, tìm Lạc Gia Hoa, tạm thời không cần cô tới bắt, nhưng là dạ dày của hắn, lại là có thể bắt lấy trước, cũng làm cho hắn nhìn thấy một mặt hiền lành lương mẫu của chính mình, nếu không, nói mình chỉ biết khoác lác, vậy cũng liền chết oan.

Trong ngày thường Lạc Gia Hoa rất ít khi đứng giờ tan sở, cân nhắc về đến trong nhà còn có một lão bà, liền đem công việc chưa làm xong mang về nhà, nghĩ tới khuya hôm nay dầu gì cũng là bữa tối chính thức của hai người, phụ cận có mấy nhà hàng cũng không tệ, không bằng mang theo Mộng Kỳ đi dùng cơm, vừa vào tới cửa lại ngửi được mùi thơm, mùi vị này quả thực có thể so sánh với đầu bếp cấp năm sao a, hiểu đúng lại giống như có chỗ bất đồng, cẩn thận ngẫm lại, đúng rồi, đây là hương vị ở nhà, món ăn gia đình bình thường, mặc dù không có nghiên cứu nhà hàng cấp năm sao, nhưng là, người nấu dụng tâm, so với trong nhà hàng một ngày xào vài chục trên trăm phần chỉ lo kiếm tiền lòng mang tư lợi chút ít, hương vị làm được, tự nhiên cũng bất đồng, nhìn cô gái mặc tạp dề xinh đẹp trong phòng bếp, trái tim Lạc Gia Hoa tựa hồ bị vật gì đó cho lấp đầy khoảng trống, hồi lâu sau, Lạc Gia Hoa thừa nhận, đó là cảm giác thuộc về một chút nhân nhật vui mừng cùng hạnh phúc, từng chút từng chút nhân nhật vui mừng cùng may mắn hạnh phúc cộng lại, chính là rất nhiều rất nhiều vui mừng cùng hạnh phúc, sau đó, chính là yêu.

Làm xong một món cuối cùng, Mộng Kỳ chuẩn bị đem món ăn bung để lên bàn ăn, tính toán thời gian Lạc Gia Hoa cũng mau trở lại, không biết hắn chứng kiến có thể hay không có cảm giác hạnh phúc, đây chính là cô tốn tâm tư làm đại tiệc, kết quả vừa quay đầu liền nhìn thấy Lạc Gia Hoa cầm trong tay đồ ngự ngác đứng ở cửa phòng bếp, làm cô sợ hết hồn,

“A!”

“Hu đến em?” Lạc Gia Hoa xin lỗi nhìn Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ mang theo một chút hờn dỗi, “Anh trở về lúc nào, không nói không rằng, thiếu chút nữa làm thức ăn trong tay ném văng ra.”

Nhìn bộ dáng hờn dỗi Lạc Gia Hoa ngẩn ngơ, liền tranh thủ đồ đạc của mình để trên ghế sofa, “Anh vừa trở về, nhìn thấy em đang bận, không tự giác thấy ngại người.”

Ai nói nam nhân nghiêm túc có mị lực nhất, nữ nhân nghiêm túc đồng thời cũng là có mị lực nhất.

“Còn có cái gì cần anh giúp không?”

“Có.” Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa, cười gật đầu, “Cùng em tiến đến phòng bếp.”

“Tốt.” Lạc Gia Hoa cuộn lên tay áo chuẩn bị hỗ trợ.

Mộng Kỳ mở ra nồi thịt hầm nấu từ sau khi đi siêu thị trở về, có một bà mẹ theo đuổi thập toàn thập mỹ, cô từ trên người của bà thu hoạch cũng được rất nhiều, nhưng đồng thời lúc nhỏ cũng có một ‘bi thảm’, thử hỏi một đứa bé vào thời thơ ấu ngày ngày học này học kia không thể cùng bạn bè trang lứa cùng nhau chơi đùa là chuyện bi thảm cỡ nào a.

Cầm thìa mút một chút súp, khẽ thổi, đưa tới bên người Lạc Gia Hoa, “Đến, nếm thử mặn nhạt.”

Lạc Gia Hoa sững sờ, nhìn bộ dạng hai mắt cong cong của Mộng Kỳ, không tự chủ được nở nụ cười, phối hợp khom lưng đem thìa súp uống cạn, cẩn thận nếm thử hương vị.

Mộng Kỳ cười nhìn xem Lạc Gia Hoa, “Như thế nào?”

“Đây là canh xương ngon anh được uống, anh có thể uống nhiều một chút sao?” Lạc Gia Hoa hai mắt tỏa sáng nhìn súp trong, trong mắt toan tính so với tất cả lời nói êm tai đều không bằng thực tại.

Mộng Kỳ rất là hưởng thụ cảm giác như thế, thành quả lao động của mình lấy được vui mừng của người khác, đối với người lao động mà nói là chuyện vui vẻ nhất, “Có thể, đi rửa tay, tắm rửa xong liền ăn cơm.”

Lạc Gia Hoa con mắt nhìn chăm chăm canh xương trong nồi, đồ ăn này ăn ngon là ăn ngon, nhưng không cần thận cũng rất dễ dàng làm hư, làm ra mùi vị này, chính hắn đã từng ăn súp này, tuyệt không có ai làm ăn ngon như Mộng Kỳ vậy.

Cô gái bây giờ càng ngày càng tự mình cố gắng, nhưng là biết làm cơm càng ngày càng ít người, nhất là làm được như Mộng Kỳ có thể so với đầu bếp nổi tiếng thì càng ít người, Lạc Gia Hoa từ trong phòng rửa tay đi ra, nhìn bộ dạng Mộng Kỳ cho mình ngồi xuống, đột nhiên cảm thấy, chính mình giống như làm được một chuyện vô cùng chính xác.

“Tới dùng cơm” Mộng Kỳ quay đầu nhìn Lạc Gia Hoa, kêu gọi.

“Tốt.” Lạc Gia Hoa đi đến bàn ăn bên cạnh, nhìn tất cả món ăn bày bàn, “Ngô, màu sắc hương vị đều đủ, xem một chút cũng nhìn không được chảy nước miếng, hôm nay bạn rộn thật lâu.”

Mộng Kỳ cười, “Hoàn hảo.”

“Bây giờ có thể nấu cơm của con gái nấu thật sự rất ít, huống chi là làm tốt như em, anh giống như không cần thận nhặt một bà xã tốt a, có phải hay không kiểm soát?”

“Trước khi ăn cơm uống chút canh, lót dạ.” Đem nồi súp đặt ở trước mặt của hắn, Mộng Kỳ tiếp nhận lời của Lạc Gia Hoa, “Cho nên về sau anh phải rất tốt với em, nếu không, em đem dạ dày của anh không cho ăn cơm.”

“Oa, em, em quá độc.”

“Được anh xem trọng.”

“Em đã nói như vậy, anh quyết định, về sau, nhất định đối với em tốt.”

“Ha ha...”

“Ngô, uống ngon thật a.”

“Uống chậm một chút, không có người giành với anh.”

“Đúng là trên bàn nhiều món như vậy, anh mọi thứ đều muốn ăn đây.”

Mộng Kỳ cười, nhìn Lạc Gia Hoa sau khi uống canh xong từng ngậm từng ngậm dùng bữa, động tác rất nhanh, bởi vì chỉ có hai người, cho nên cô làm thức ăn số lượng đều có hạn, như vậy có thể làm nhiều thứ cho Lạc Gia Hoa ăn, đồng thời cũng quan sát một chút khẩu vị của Lạc Gia Hoa, kết quả phát hiện hắn cùng khẩu vị của mình tương đối giống nhau, đều là khẩu vị nặng, Mộng Kỳ yên tâm, về sau không cần làm thức ăn hai loại khẩu vị, dù sao thành phố B cùng thị trấn cũng chênh lệch không xa, theo lý thuyết mùi vị này cũng là không kém đi đến nơi nào.

Lạc Gia Hoa ngẫu nhiên nhìn xem từ từ Mộng Kỳ ăn sẽ gấp cho một ít thức ăn, nói thật, cô cái dạng này, cùng ngày hôm qua bộ dạng quý chết đói thật sự chính là chênh lệch quá lớn, nếu không phải mình chính mắt thấy được, thật đúng là vô cùng khó đem hai người như vậy cùng một chỗ, cô ngày hôm qua thô lỗ lại không điệu bộ, cô hôm nay lễ nghĩa tu dưỡng, như vậy tuyệt đối đồng thời xuất hiện ở trên người một người, lại một chút cũng không thấy phải đột ngột, Lạc Gia Hoa phát hiện Mộng Kỳ tựa như một cái mê cung kỳ bí, chờ đợi mình đi khai quật, hai người làm ở trên bàn ăn cơm, ngẫu nhiên kẹp một đĩa thức ăn cho đối phương, ngẫu nhiên nhìn nhau cười một tiếng, chân chính như vợ chồng làm bạn mấy chục năm, Lạc Gia Hoa không khỏi có chút ngây dại, bọn họ thật sự mới quen biết sao, vì cái gì hắn liền cảm giác này đây?

Ăn cơm xong, Mộng Kỳ mới vừa đứng lên, Lạc Gia Hoa ăn no sắp chết vội vàng ngăn cản cô, “Đề ở chỗ này, anh thu dọn.”

Mộng Kỳ nhìn sắc mặt có chút vụn vặt của Lạc Gia Hoa, “Anh xác định?”

“Ừm” Lạc Gia Hoa gật đầu, “Trước khi gặp em, anh cảm thấy thù nghệ của mình cũng không tệ lắm, sau khi gặp em, anh cảm giác mình chính giống như ếch ngồi, cho nên, anh quyết định, về sau, cơm tối để em làm, bữa sáng cùng rửa chén do anh làm, thứ bảy chủ nhật chỉ cần anh có thời gian, chúng ta liền cùng nhau làm, em cảm thấy như thế nào?”

Mộng Kỳ vốn nghĩ lắc đầu cự tuyệt, nhưng lại vừa nghĩ như vậy có thể giúp cho hai người hiểu nhau sâu hơn, hơn nữa, cùng nhau làm việc nhà, không phải là chuyện cô vẫn muốn sao, vì vậy gật đầu,

“Tốt.”

Lạc Gia Hoa cũng nở nụ cười, đứng lên, “Anh thật lâu không có giống khuya hôm nay ăn được như vậy, thật sự là không chế không nổi tay của mình, không ngừng gấp thức ăn đưa vào trong miệng, chính là hiện tại cái bụng này không ăn được, anh còn muốn uống một chén canh xương đây.”

Lời này có hàm ý là khen Mộng Kỳ tay nghề tốt, nghe được Mộng Kỳ rất là thoải mái, “Được rồi, đừng ở chỗ này than vãn, hiện tại mới chưa đến bảy giờ, nếu đợi lát nữa đói bụng em sẽ làm thêm đồ ăn khuya cho anh, nhiều bữa ăn ăn ít, cũng đừng gấp được ăn ngon liền không bỏ được, về sau anh

muốn ăn cái gì nói trước em biết, em làm cho anh là được.”

Lạc Gia Hoa cười, “Có bà xã thật tốt.”

Nói xong liền ngoan ngoãn thu dọn bát đĩa , Mộng Kỳ thấy hắn thủ pháp thuần thục, biết là làm quen , liền yên tâm.

Lạc Gia Hoa rửa xong bát đĩa, bụng mơ hồ có chút không thoải mái, thăm than chính mình khi nào thì tự chủ kém như vậy, nhìn thức ăn đặt trong tủ lạnh , ngẫm lại , đột nhiên sẽ không có hương vị, nếu không ngày mai mang com?

Nghĩ hết cái này, Lạc Gia Hoa chính mình nở nụ cười, bụng còn no đây, liền bắt đầu nghĩ tới com trưa ngày mai, bất quá, nói làm liền làm, đi ra phòng bếp, nhìn thấy Mộng Kỳ đang vặn vẹo tiêu hoa, cười, trong nhà có một người không tồi a,

“Vợ à~ “

Mộng Kỳ quay đầu, nghi hoặc nhìn hắn.

“Trong tủ lạnh còn nhiều món ăn, anh nghĩ ngày mai mang com đi công ty, trong nhà không có hộp com, bằng không chúng ta cùng đi ra ngoài mua hộp com.”

Mộng Kỳ nghiêng cái đầu suy nghĩ một chút, gật đầu, “Tốt.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Ăn Thật Lành

Trong ngày thường Lạc Gia Hoa rất ít khi đứng giờ tan sở ,cẩn nhắc về đến trong nhà còn có một lão bà, liền đem công việc chưa làm xong mang về nhà, nghĩ tới khuya hôm nay dầu gì cũng là bữa tối chính thức của hai người, phụ cận có mấy nhà hàng cũng không tệ, không bằng mang theo Mộng Kỳ đi dùng com, vừa vào tới cửa lại ngửi được mùi thơm, mùi vị này quả thực có thể so sánh với đầu bếp cấp năm sao a, hiểu đúng lại giống như có chỗ bắt đồng, cẩn thận ngẫm lại, đúng rồi, đây là hương vị ở nhà, món ăn gia đình bình thường, mặc dù không có nghiên cứu nhà hàng cấp năm sao, nhưng là, người nấu dụng tâm, so với trong nhà hàng một ngày xào vài chục trên trăm phần chỉ lo kiếm tiền lòng mang tư lợi chút ít, hương vị làm được, tự nhiên cũng bất đồng, nhìn cô gái mặc tạp dề xinh đẹp trong phòng bếp , trái tim Lạc Gia Hoa tựa hồ bị vật gì đó cho lấp đầy khoảng trống, hồi lâu sau, Lạc Gia Hoa thừa nhận, đó là cảm giác thuộc về một chút nhân nhật vui mừng cùng hạnh phúc, từng chút từng chút nhân nhật vui mừng cùng may mắn hạnh phúc cộng lại, chính là rất nhiều rất nhiều vui mừng cùng hạnh phúc, sau đó, chính là yêu. Làm xong một món cuối cùng, Mộng Kỳ chuẩn bị đem món ăn bung để lên bàn ăn, tính toán thời gian Lạc Gia Hoa cũng mau trở lại , không biết hắn chứng kiến có thể hay không có cảm giác hạnh phúc, đây chính là cô tốn tâm tư làm đại tiệc, kết quả vừa quay đầu liền nhìn thấy Lạc Gia Hoa cầm trong tay đồ ngự ngác đứng ở cửa phòng bếp, làm cô sợ hết hồn, “A!” “Hu đến em?” Lạc Gia Hoa xin lỗi nhìn Mộng Kỳ. Mộng Kỳ mang theo một chút hờn dỗi, “Anh trở về lúc nào, không nói không rằng, thiếu chút nữa làm thức ăn trong tay ném văng ra .” Nhìn bộ dáng hờn dỗi Lạc Gia Hoa ngẩn ngơ, liền tranh thủ đồ đạc của mình để trên ghế sofa, “Anh vừa trở về, nhìn thấy em đang bận, không tự giác thấy ngại người.” Ai nói nam nhân nghiêm túc có mị lực nhất, nữ nhân nghiêm túc đồng thời cũng là có mị lực nhất. “Còn có cái gì cần anh giúp không?” “Có.” Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa, cười gật đầu, “Cùng em tiến đến phòng bếp.” “Tốt.” Lạc Gia Hoa cuộn lên tay áo chuẩn bị hỗ trợ. Mộng Kỳ mở ra nồi thịt hầm nấu từ sau khi đi siêu thị trở về, có một bà mẹ theo đuôi thập toàn thập mỹ, cô từ trên người của bà thu hoạch cũng được rất nhiều, nhưng đồng thời lúc nhỏ cũng có một ‘bi thảm’, thử hỏi một đứa bé vào thời thơ ấu ngày ngày học này học kia không thể cùng bạn bè trang lứa cùng nhau chơi đùa là chuyện bi thảm có nào a. Cầm thìa mút một chút súp, khẽ thổi, đưa tới bên người Lạc Gia Hoa, “Đến, nếm thử nhân nhật.” Lạc Gia Hoa sững sờ, nhìn bộ dạng hai mắt cong cong của Mộng Kỳ , không tự chủ được nở nụ cười, phối hợp khom lưng đem thìa súp uống cạn, cẩn thận nếm thử hương vị. Mộng Kỳ cười nhìn xem Lạc Gia Hoa, “Như thế nào?” “Đây là canh xương ngon anh được uống , anh có thể uống nhiều một chút sao?” Lạc Gia Hoa hai mắt tỏa sáng nhìn súp trong , trong mắt toan tính so với tất cả lời nói êm tai đều không bằng thực tại. Mộng Kỳ rất là hưởng thụ cảm giác như thế, thành quả lao động của mình lấy được vui mừng của người khác, đối với người lao động mà nói là chuyện vui vẻ nhất, “Có thể, đi rửa tay, tắm rửa xong liền ăn com.” Lạc Gia Hoa con mắt nhìn chăm chăm canh xương trong nồi, đồ ăn này ăn ngon là ăn ngon, nhưng không cẩn thận cũng rất dễ dàng làm hư, làm ra mùi vị này, chính hắn đã từng ăn súp này, tuyệt không có ai làm ăn ngon như Mộng Kỳ vậy. Cô gái bây giờ càng ngày càng tự mình cố gắng, nhưng là biết làm com càng ngày càng ít người, nhất là làm được như Mộng Kỳ có thể so với đầu bếp nổi tiếng thì càng ít người, Lạc Gia Hoa từ trong phòng rửa tay đi ra, nhìn bộ dạng Mộng Kỳ cho mình ngồi xuống, đột nhiên cảm thấy, chính mình giống như làm được một chuyện vô cùng chính xác. “Tới dùng com.” Mộng Kỳ quay đầu nhìn Lạc Gia Hoa, kêu gọi. “Tốt.” Lạc Gia Hoa đi đến bàn ăn bên cạnh, nhìn tất cả món ăn bày bàn, “Ngô, màu sắc hương vị đều đủ, xem một chút cũng nhìn không được chảy nước miếng, hôm nay bận rộn thật lâu.” Mộng Kỳ cười, “Hoàn hảo.” “Bây giờ có thể nấu com của con gái nấu thật sự rất ít , huống chi là làm tốt như em , anh giống như không cẩn thận nhặt một bà xã tốt a, có phải hay không kiểm lỗi?” “Trước khi ăn com uống chút canh, lót dạ.” Đem nồi súp đặt ở trước mặt của hắn, Mộng Kỳ tiếp nhận lời của Lạc Gia Hoa, “Cho nên về sau anh phải rất tốt với em, nếu không, em đem dạ dày của anh không cho ăn com.” “Oa, em, em quá độc.” “Được anh xem trọng .” “Em đã nói như vậy, anh quyết định, về sau, nhất định đối với em tốt.” “Ha ha...” “Ngô, uống ngon thật a.” “Uống chậm một chút, không có người giành với anh.” “Đúng là trên bàn nhiều món như vậy, anh mọi thứ đều muốn ăn đây.” Mộng Kỳ cười, nhìn Lạc Gia Hoa sau khi uống canh xong từng ngụm từng ngụm dùng bữa, động tác rất nhanh, bởi vì chỉ có hai người, cho nên cô làm thức ăn số lượng đều có hạn , như vậy có thể làm nhiều thứ cho Lạc Gia Hoa ăn, đồng thời cũng quan sát một chút khẩu vị của Lạc Gia Hoa, kết quả phát hiện hắn cùng khẩu vị của mình tương đối giống nhau, đều là khẩu vị nặng, Mộng Kỳ yên tâm, về sau không cần làm thức ăn hai loại khẩu vị, dù sao thành phố B cùng thị trấn cũng chênh lệch không xa, theo lý thuyết mùi vị này cũng là không kém đi đến nơi nào . Lạc Gia Hoa ngẫu nhiên nhìn xem từ từ Mộng Kỳ ăn sẽ gấp cho một ít thức ăn, nói thật, cô cái dạng này, cùng ngày hôm qua bộ dạng quý chết đối thật sự chính là chênh lệch quá lớn, nếu không phải mình chính mắt thấy được, thật đúng là vô cùng khó đem hai

người như vậy cùng một chỗ, cô ngày hôm qua thô lỗ lại không điệu bộ, cô hôm nay lễ nghĩa tu dưỡng, như vậy tuyệt đối đồng thời xuất hiện ở trên người một người, lại một chút cũng không thấy phải đột ngột, Lạc Gia Hoa phát hiện Mộng Kỳ tựa như một cái mê cung kỳ bí, chờ đợi mình đi khai quật, hai người làm ở trên bàn ăn cơm, ngẫu nhiên kẹp một đĩa thức ăn cho đối phương, ngẫu nhiên nhìn nhau cười một tiếng, chân chính như vợ chồng làm bạn mấy chục năm, Lạc Gia Hoa không khỏi có chút ngây dại, bọn họ thật sự mới quen biết sao, vì cái gì hẳn liền cảm giác này đây? Ăn cơm xong, Mộng Kỳ mới vừa đứng lên, Lạc Gia Hoa ăn no sắp chết vội vàng ngăn cản cô, “Đề ở chỗ này, anh thu dọn.” Mộng Kỳ nhìn sắc mặt có chút vụn vặt của Lạc Gia Hoa, “Anh xác định?” “Ừm” Lạc Gia Hoa gật đầu, “Trước khi gặp em, anh cảm thấy thủ nghệ của mình cũng không tệ lắm, sau khi gặp em, anh cảm giác mình chính giống như ếch ngồi, cho nên, anh quyết định, về sau, cơm tối để em làm, bữa sáng cùng rửa chén do anh làm, thứ bảy chủ nhật chỉ cần anh có thời gian, chúng ta liền cùng nhau làm, em cảm thấy như thế nào?” Mộng Kỳ vốn nghĩ lác đầu cự tuyệt, nhưng lại vừa nghĩ như vậy có thể giúp cho hai người hiểu nhau sâu hơn, hơn nữa, cùng nhau làm việc nhà, không phải là chuyện cô vẫn muốn sao, vì vậy gật đầu, “Tốt.” Lạc Gia Hoa cũng nở nụ cười, đứng lên, “Anh thật lâu không có giống khuya hôm nay ăn được như vậy, thật sự là khổng chế không nổi tay của mình, không ngừng gấp thức ăn đưa vào trong miệng, chính là hiện tại cái bụng này không ăn được, anh còn muốn uống một chén canh xương đây.” Lời này có hàm ý là khen Mộng Kỳ tay nghệ tốt, nghe được Mộng Kỳ rất là thoải mái, “Được rồi, đừng ở chỗ này than vãn, hiện tại mới chưa đến bảy giờ, nếu đợi lát nữa đói bụng em sẽ làm thêm đồ ăn khuya cho anh, nhiều bữa ăn ăn ít, cũng đừng gấp được ăn ngon liền không bỏ được, về sau anh muốn ăn cái gì nói trước em biết, em làm cho anh là được.” Lạc Gia Hoa cười, “Có bà xã thật tốt.” Nói xong liền ngoan ngoãn thu dọn bát đĩa, Mộng Kỳ thấy hẳn thủ pháp thuần thực, biết là làm quen, liền yên tâm. Lạc Gia Hoa rửa xong bát đĩa, bụng mơ hồ có chút không thoải mái, thậm chí chính mình khi nào thì tự chủ kém như vậy, nhìn thức ăn đặt trong tủ lạnh, ngẫm lại, đột nhiên sẽ không có hương vị, nếu không ngày mai mang cơm? Nghĩ hết cái này, Lạc Gia Hoa chính mình nở nụ cười, bụng còn no đây, liền bắt đầu nghĩ tới cơm trưa ngày mai, bất quá, nói làm liền làm, đi ra phòng bếp, nhìn thấy Mộng Kỳ đang vụn vặt tiêu hoa, cười, trong nhà có một người không tồi a, “Vợ à~” Mộng Kỳ quay đầu, nghi hoặc nhìn hắn. “Trong tủ lạnh còn nhiều món ăn, anh nghĩ ngày mai mang cơm đi công ty, trong nhà không có hộp cơm, bằng không chúng ta cùng đi ra ngoài mua hộp cơm.” Mộng Kỳ nghiêng cái đầu suy nghĩ một chút, gật đầu, “Tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 13: Trượt Mang Phu

Cầm ví tiền lên, Lạc Gia Hoa chờ ở ngoài cửa, chờ Mộng Kỳ đóng cửa, tự nhiên hướng cô đưa tay ra, Mộng Kỳ hiểu rõ đưa tay qua, hai cánh tay một lớn một nhỏ, cảm, giống như là trời sinh ghép thành một đôi, hai người tay nắm cùng một chỗ, bất luận là cảm giác lớn hay nhỏ, đều cảm thấy đặc biệt thích hợp với mình, rất là thoải mái.

“Chúng ta đi thang lầu.” Mộng Kỳ đề nghị, thứ nhất có thể tiêu hóa, thứ hai, cô thích đi thang lầu.

Lầu 18? [lúc đề lầu 22 lúc thì đề lầu 18 ta cũng không biết rốt cục 2 người này ở lầu mấy __!!]

Lạc Gia Hoa hơi nhíu mi, gật đầu, “Tốt.”

Mộng Kỳ cười, “Như vậy còn có thể rèn luyện thân thể, lúc không có chuyện gì làm, có thể đi thang lầu nhiều một chút.”

“Em thích đi thang lầu sao?” Lạc Gia Hoa hỏi.

“Ừm, hôm nay đi siêu thị mua đồ em chính là đi thang lầu.”

“Đó ~”

“Bây giờ giao thông càng ngày càng phát triển, người lại càng lúc càng lười, như xe công cộng lân cận sân ga trong lúc đó nếu là đi đường bất quá chỉ mất mười lăm phút liền đến, nhưng có lúc người ta tình nguyện tiêu tốn mười phút chờ xe công cộng tới cũng không muốn đi đường bộ, lúc nhỏ đi học rời nhà rất xa, mỗi ngày đều phải đi bộ ba mươi phút, cũng không còn cảm thấy khó chịu a, hơn nữa, đi đường còn có thể rèn luyện thân thể đây.”

Lạc Gia Hoa cười, “Nghe vợ, đúng vậy.”

“Phốc xuy ~~~”

Hai người từ từ hướng một tầng đi đến, trong thang lầu mỗi lần chuyển một cái khom, đèn cảm ứng liền sáng, cũng không có tối thui, đi từ từ xuống lầu, lại từ từ hướng cửa tiêu khu đi đến, bởi vì ăn quá no bụng nên không đi được quá nhanh, hai người thật sự là đi thông thả, Mộng Kỳ quay đầu xem Lạc Gia Hoa rõ ràng có chút chống bụng, toét miệng cười,

“Anh nói em đây không giống như là tại trượt ‘mang thai phu’ a!”

“Đàn ông mang thai!” Lạc Gia Hoa nghi hoặc.

Mộng Kỳ trong mắt thoáng hiện lên vui vẻ, “Dưới tình huống bình thường chúng ta đều xưng là phụ nữ có thai, bất quá đổi thành đàn ông có sao, dĩ nhiên là mang thai phu.”

“...”

Lạc Gia Hoa cười như không cười nhìn bụng của Mộng Kỳ, “Anh có thể suy đoán em đây là đang thử dò xét anh hoặc là ám hiệu cho anh sao? Trượt mang thai phụ? anh càng ưa thích trượt phụ nữ có thai.”

Mộng Kỳ đại quýnh 囧囧~~

Như thế nào cũng không nghĩ tới Lạc Gia Hoa thoát nhìn lạnh như băng ,khô khan cũng sẽ đùa giỡn.

Đi dưới ánh đèn, cô gái nhỏ nhắn xinh xắn ngọt ngào về mặt đỏ ửng, Lạc Gia Hoa nhìn ngây ngốc.

Mộng Kỳ đi lên phía trước, lại bị người lỏi kéo tay bất động, nghi hoặc ngẩng đầu, “Làm sao không đi?”

Bất động thanh sắc đẹp loạn cảm giác áp bức trong nháy mắt bởi vì tim đập, “Em không phải nói chồng mang thai sao, nếu chồng mang thai, tự nhiên là phải đi chậm một chút , thỉnh thoảng còn muốn nghỉ ngơi một chút.”

Mộng Kỳ: ...

“Anh cũng không phải thật sự mang thai , coi như là đi một cần nghỉ ngơi, cũng không thể ngồi xuống a, đến lúc đó chỉ biết càng thêm khó chịu, hay là đi chậm một chút, nói sau chúng ta cũng không có đi trong chốc lát, anh đường đường là một đại nam nhân cao 1m85 mới đi bộ có như vậy liền kêu mệt mỏi, nói ra người ta cũng sẽ không tin , anh thật coi người ta không có mắt, anh cả đời này da thịt là đến không sao, đi.”

Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ trên mặt đỏ ửng đã lui, con mắt tán loạn che dấu bất an của mình, rõ ràng là chính cô đùa giỡn trước , kết quả sau khi bị chính mình đùa giỡn liền có vẻ thẹn thùng như thế, xem ra, cô cũng không như vẻ tùy ý bên ngoài, cô như vậy, đột nhiên làm cho Lạc Gia Hoa cảm thấy đáng yêu dị thường, tiếp theo thanh âm cũng mang theo ôn nhu ngay cả chính mình không có phát giác,

“Tốt, nghe theo bà xã .”

Chẳng biết tại sao, nghe đến hai chữ bà xã này, Mộng Kỳ trong lòng dâng lên cảm giác kỳ quái.

Còn chưa kịp đi ngắm nghĩ cảm giác này là cái gì, chỉ là gật đầu, “Tốt.”

Thân cao 1m65, đứng bên người 1m85, rất có cảm giác như chim nhỏ nép vào người, hai người bên ngoài xuất sắc, bất luận là nhìn từ chính diện hay là từ phía sau đều xứng đôi, dọc theo đường đi ngẫu nhiên gặp được người đi đường, chứng kiến hai vợ chồng, cũng sẽ không tự giác quay đầu lại mang theo ánh mắt hâm mộ, hai người kia thật đúng là xứng a.

Một đường không lời.

Đến siêu thị, thẳng đến chỗ bán hộp cơm, Mộng Kỳ cẩn thận chọn lựa.

So sánh trên dưới, Lạc Gia Hoa lại có vẻ tùy tiện rất nhiều, “Tùy tiện cầm một cái cho rồi , không cần phiền toái như vậy.”

Mộng Kỳ liếc mắt nhìn hán một cái, “Chúng ta là người chú trọng ăn uống, từ xưa đến nay đều chú ý đến màu sắc cùng hương vị, tại sao phải đem chữ ‘ sắc ’ xếp vào đệ nhất vị, đó là bởi vì con mắt phía trước, có màu sắc xinh đẹp, mới có nếm thử, em làm món ăn ăn khá hơn, nếu là tùy ý mua hộp cơm, lại đem thức ăn tùy ý gói lại cùng một chỗ, chờ tới buổi trưa anh mở ra, cho dù hương vị thơm ngon, cuối cùng cũng sẽ có chút ít mất hứng, hơn nữa thức ăn hỗn loạn, cái này tại trình độ ám hiệu nhất định không tốt hoặc là không có tâm lý muốn ăn tâm, sau đó, liền sẽ ảnh hưởng đến vị giác của anh, cho nên, mua một cái hộp cơm tốt, chia làm mấy tầng, có thể đem thức ăn tách đi ra, lúc này mới có thể làm cho người tinh thần muốn ăn thoải mái, từ đó có thể ăn ngon hơn.”

Lạc Gia Hoa đứng ở bên cạnh, cười, “Bất kể là cái gì em đều có thể nói ra một đạo lý như thế, bất quá cuối cùng mục đích là gì, em là quan tâm anh có hay không ăn thật tốt phải không? ...”

“Không, em là không muốn người khác lãng phí thức ăn em chuẩn bị tỉ mỉ.”

Lạc Gia Hoa: ...

Thương hại hán, một câu anh cảm động hết sức còn không có nói ra a! ! !

Rốt cục, sau khi đi một vòng, Mộng Kỳ tìm được hộp cơm chính mình vừa ý, chẳng những thức ăn có thể tách ra, hơn nữa còn có một cái ô vuông có ý tách ra có thể cho súp , Mộng Kỳ ngẩng đầu cười,

“Ông xã, anh xem cái này như thế nào?”

Lạc Gia Hoa có chút bức mình bởi vì Mộng Kỳ một câu ông xã đột nhiên liền tiêu tan đi...

Đây là lần thứ hai cô mình gọi là ông xã, tiếng nói mềm mại, nghe, như thế nào dễ nghe như vậy đây.

Đi tới, cố làm ra vẻ bình tĩnh, “Cái nào?”

Mộng Kỳ đưa lên hộp com trong tay, “Cái này.”

“Thật là đẹp mắt...” Tay.

“Thật vậy chẳng, anh cũng cảm thấy tốt, vậy chúng ta liền mua cái này?” Mộng Kỳ hai mắt cong cong.

“Tốt...” Mỹ.

“Ha ha, vậy chúng ta đi.” Thấy Lạc Gia Hoa đồng ý với ý kiến của mình, Mộng Kỳ lập tức đưa tay lôi kéo Lạc Gia Hoa hướng quầy thu ngân đi tới, “Tỉnh tiền đi.”

Lạc Gia Hoa ngất o o đi theo Mộng Kỳ.

Siêu thị lớn, bình thường thời điểm buổi tối cũng là tính tiền bằng máy, bởi vì buổi tối vốn tương đối nhiều người, cộng thêm mười giờ siêu thị đóng cửa, bình thường lúc này mọi người chọn đồ đều không sai biệt lắm, vì vậy liền xếp hàng tính tiền, siêu thị đã đồng thời có hai mươi mấy quầy thu ngân, nhưng đội ngũ xếp hàng vẫn là hết sức dài.

Mộng Kỳ lôi kéo Gia Hoa đến một chỗ thoát nhìn không nhiều người như vậy, đứng lại.

Kỳ thật, cô mua có một thứ mà thôi, nếu không phải tại siêu thị lớn có nhiều lựa chọn, cô cũng không muốn đến nơi đây xếp hàng, quá phiền toái, thời gian xếp hàng so với thời gian mình chọn đồ còn lâu hơn.

Lạc Gia Hoa nhìn phía sau Mộng Kỳ, cô cao 1m65, đứng lúc đến cảm của mình, như vậy đứng rất tương xứng, bất kể là ôm hay là hôn môi, tựa hồ cũng hết sức thích hợp, không biết nàng dùng dầu gội đầu gì, mùi thơm nhàn nhạt, không ghét, còn có mùi trên người cô, một cổ mùi thơm ngát hương, có loại nước hoa có hương thơm này sao? Người thật dễ chịu.

Đứng ở phía trước Mộng Kỳ đột nhiên cảm thấy trên cổ có nhiệt khí tỏa ra, sợ hết hồn, quay đầu lại nhưng lại là Lạc Gia Hoa, lập tức đem tâm thả về, cô còn tưởng rằng là sắc lang kia đấy,

“Làm sao vậy?”

Lạc Gia Hoa từ trong mê say hoàn hồn, chống lại ánh mắt nghi hoặc mà tinh khiết của Mộng Kỳ, đột nhiên có cảm giác có tật gậy mình, hắn vừa rồi rõ ràng không ý thức đã bị mùi thơm trên người cô làm cho hấp dẫn, nếu để cho cô biết suy nghĩ của mình, có thể hay không coi hắn là người lỗ mãng a, đây chính là oan uổng lớn a,

“Không có gì, mùi trên người em rất dễ chịu, anh muốn hỏi một chút em là dùng nước hoa gì?”

“Nước hoa? Em cũng không dùng nước hoa.”

“Không cần nước hoa?” Lạc Gia Hoa nghi hoặc, lần nữa khẽ cúi đầu ngửi một chút, “Đúng là có một cổ mùi thơm ngát hương.”

Khoảng cách quá gần cùng hô hấp nóng ướt phả trên cổ, Mộng Kỳ dùng ngón chân thè, cổ của cô khẳng định đỏ, mặt, giống như cũng muốn đỏ, vội vàng dời đi chỗ khác không muốn làm cho Lạc Gia Hoa chứng kiến phản ứng thái quá của mình,

“Em thật sự không dùng nước hoa.”

“Đúng là rõ ràng có mùi rất thơm.” Lạc Gia Hoa nhẹ nói.

Mộng Kỳ cúi thấp đầu thấp giọng đáp, “Em có thể cho rằng anh khen ngợi em như Hàm Hương công chúa tản mát ra hương thơm dụ bướm sao?” [Hàm Hương công chúa trong phim hoàn châu cách cách]

Lạc Gia Hoa cười, “Nếu như em thật không có dùng nước hoa, vậy cũng giống như vậy.”

Cũng không phải chưa có tiếp xúc qua nữ nhân [ý anh là gần gũi bình thường, chứ anh là rau sạch nha], như bạn gái trước, chính là một phụ nữ không trang điểm không chịu ra đường, ngay cả mình đều không cho xem, hắn đã không nhớ ra được sau khi mười tám tuổi cô trang điểm thành dạng gì, mà cô càng ưa thích mùi thơm nồng nặc, cho nên rất xa có thể nghe thấy được mùi nước hoa của cô, kỳ thật hắn cũng không ưa thích hương thơm nồng nặc, nhưng là vì cô thích, cho nên cũng liền theo thói quen, hiện tại đột nhiên nghe thấy được mùi thơm thanh thoảng mình thích, còn là mùi thơm cơ thể của người khác, có thể thấy được Lạc Gia Hoa trong lòng vui mừng, không tự giác muốn cúi đầu ngửi thêm vài cái nữa, Lạc Gia Hoa cũng không có cảm thấy hành vi của mình có cái gì sai trái, nhưng Mộng Kỳ bên này hô hấp nóng ướt một lần rồi một lần phả ở trên cổ, trời ạ, nếu không phải người phía sau kia là chồng của mình, cô cần phải chạy ngay, đây quả thực là hiển nhiên sảm sở cô đi.

“Ha ha, hai người thật sự ân ái a...”

Bác gái đứng ở phía trước Mộng Kỳ trong lúc vô tình quay đầu nhìn thấy động tác của Lạc Gia Hoa, không khỏi nở nụ cười.

Nụ cười này của bà, cũng dẫn tới một số người nhìn lại, Lạc Gia Hoa đột nhiên chú ý tới động tác có chút lỗ mãng của mình, ở trong mắt người khác, chính là ở trước công chúng âu yếm, quỳnh, hắn thất thố.

Nhìn lại hướng Mộng Kỳ, lúc này, thật đúng là ngay cả bên tai đều đỏ.

Lạc Gia Hoa không khỏi thấy ngây người, thật đẹp a.

Bác gái cười nhìn Mộng Kỳ, “Cháu gái, các cháu đây là tân hôn hoặc là tình yêu cuồng nhiệt, cháu nhìn tiểu tử phía sau, bộ dáng kia, hận không thể từng giây từng phút đều buộc cùng một chỗ với cháu.”

Mộng Kỳ bị lời của bác gái khiến cho càng thêm thẹn thùng, ngẩng đầu nhìn đến gương mặt tuấn tú của Lạc Gia Hoa cũng là đỏ bừng, trong nội tâm đột nhiên liền thư thái không ít, cho anh vừa rồi khinh bạc em, đáng đời bị nói, nghĩ như vậy, nhưng lại mở miệng trả lời,

“Ừm, chúng cháu mới vừa kết hôn.”

“Ha ha, tôi đã nói rồi, vợ chồng nhỏ mới kết hôn a, đều là như vậy ngán lách nghiêng , nhớ ngày đó, tôi cùng ông nhà lúc ấy kết hôn...”

Bác gái rõ ràng cho thấy là người hay nói (nhiều chuyện), rõ ràng nói tới chuyện tình giữa mình và chồng mình thời trẻ tuổi.

Đáng thương Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa khi nào thì cùng người như vậy đàm luận qua, chỉ có thể vừa cười nghe chuyện bác gái tuổi trẻ phong lưu vừa cầu nguyện nhân viên thu tiền mau.

Giống như thật sự nghe được lời cầu nguyện của Mộng Kỳ, rất nhanh liền đến bác gái , thấy bà vẻ mặt vẫn chưa thỏa mãn, Mộng Kỳ vội vàng nhắc nhở, “Bác gái, đến người.”

“Đó, đến tôi, thực vui về a.”

Thấy bác gái đem đồ đạc của mình thả ra đi, Mộng Kỳ nghĩ thầm, nếu không chúng ta đổi một chút, bà không phải là gọi mau sao, vậy thì xếp hàng thêm chốc lát.

Đương nhiên, lời này là không thể nói.

“Ngài khỏe, tổng cộng là một trăm tệ.”

“Đó, tốt.” Bác gái xuất ra mấy tờ hồng tiền mặt.

Trả tiền, bác gái tại sửa sang lại đồ đạc của mình, ngoài miệng vẫn còn đang cùng Mộng Kỳ bọn họ nói chuyện.

“Ngài khỏe, tổng cộng là một trăm tệ.”

Mộng Kỳ xuất ra tiền lẻ đưa cho nhân viên thu tiền, Lạc Gia Hoa một tay cầm hộp com một tay kéo eo của Mộng Kỳ, trên mặt duy trì hữu lễ mà làm vẻ mặt bất hòa, chờ Mộng Kỳ tiếp nhận tiền thối, đối với bác gái cười một tiếng,

“Bác gái, chúng cháu đi, tạm biệt.”

Không đợi bác gái nói chuyện, liền kéo Mộng Kỳ rời đi.

Xuống lầu trên thang máy, Mộng Kỳ quay đầu lại nhìn xem bộ dạng bác gái , có chút do dự nhìn Lạc Gia Hoa, “Bác gái kia giống như mang nhiều đồ, anh nói có người đến hỗ trợ bà sao?”

Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ, “Em nghĩ giúp bà?”

Mộng Kỳ do dự một tý, “Em cũng không phải để ý giúp bà, nhưng là em sợ bà nói tiếp chuyện tình phong lưu của chồng bà.”

“Phốc xuy ~ “

Nghe được Lạc Gia Hoa cười, Mộng Kỳ cũng cười, tựa hồ chính mình quá khinh thường chuyện bát quái, dù sao đều là người trưởng thành rồi, nhưng cô thật sự không chịu nổi người miệng đầy lời nói thô tục a, trước kia cô may mắn gặp qua một người, trước khi kết hôn là một cô gái nhỏ hay xấu hổ, kết quả kết hôn không đến một năm, được một cái danh xứng với thực bà ba hoa cộng thêm thời khắc nói hoàng tiết mục ngán người [Ko hiểu], chẳng lẽ kết hôn thật có thể làm cho một người thay đổi

đến thế sao, Mộng Kỳ không tin, mẹ của mình không phải chưa bao giờ nói nhiều như vậy, Mộng Kỳ lúc ấy liền thề, nếu là có một ngày cô kết hôn, tuyệt không thể đi vào con đường như vậy, cô muốn từng giây từng phút duy trì chân thật nhất của mình, tuyệt không bị người cải tạo.

Trải qua một trận cười, Mộng Kỳ đem do dự thả lại trong nội tâm.

Hai người lôi kéo tay ra khỏi siêu thị, từ từ đi trở về, Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa, “Bụng của anh còn chống đỡ sao?”

Gia Hoa lắc đầu, “Không chống giữ, đi đường thật sự là biện pháp tiêu hóa tốt.”

Mộng Kỳ cười, “Lần sau cũng không nên lại như vậy không biết ăn kiêng.”

“Anh là lần đầu tiên ăn ngon như vậy nên nhất thời không nhịn được.”

“Nếu là thói quen, có phải hay không có thể có cũng không có?”

“Không phải, anh sẽ khống chế lượng ăn của mình, nhưng là, dạ dày nhất định sẽ bị em chịu cho hư, đến lúc đó, anh chỉ sợ thật sự là ứng một câu kia ‘muốn bắt tâm nam nhân trước tiên phải bắt lấy dạ dày của hắn’, dạ dày của anh sắp bị em tóm rồi.”

“Anh là nghĩ tìm một đầu bếp chuyên dụng sao?”

“Đầu bếp xinh đẹp như vậy, cũng không phải dễ dàng tìm được.”

Mộng Kỳ cười cười, không có nói tiếp...

Hai người mặc dù ở cùng nhau không lâu, nhưng không khí giữa hai bên lại như chung sống đã vài chục năm, một chút cũng không có khẩn trương cùng mập mờ tức giận, ngược lại như tri kỷ, bất quá, hai người đều thích cảm giác như thế, về đến nhà, Mộng Kỳ tiến vào phòng bếp, Lạc Gia Hoa còn công việc phải làm, tiến vào thư phòng.

Chính văn 014 yêu nhất là người Xem ra buổi tối thật sự là ăn được nhiều lắm, hiện tại tiêu hóa, cũng cần sắp xếp đi ra, Lạc Gia Hoa mới vừa vào thư phòng ngồi xuống, lập tức liền muốn đi vào buồng vệ sinh, vội vàng đứng lên chuẩn bị đến buồng vệ sinh, không đến ba phút một lần nữa đi ra, trong phòng bếp còn có âm thanh, Lạc Gia Hoa mang theo tâm tình nghỉ hoặc đi tới, chỉ thấy Mộng Kỳ đang cẩn thận đắp thức ăn để vào hộp cơm, bộ dáng nghiêm túc kia, thật sự là rất có mị lực, Lạc Gia Hoa không tự giác xem đến ngây ngốc.

Trên mặt đất đột nhiên nhiều hơn một cái bóng, Mộng Kỳ ngẩng đầu, quả nhiên, là Lạc Gia Hoa, cười, “Làm sao anh đứng ở chỗ này?”

Lạc Gia Hoa cười nhạt, “Nhìn em.”

“Như thế nào, bị em mê hoặc?” Mộng Kỳ đầu khể nghiêng về bên cạnh một cái, làm vẻ mặt đáng yêu cực kỳ.

Lạc Gia Hoa nghiêm túc gật đầu, “Có một chút.”

Mộng Kỳ: ...

“Anh không phải là muốn làm việc sao, như thế nào đứng ở chỗ này, không cần bận rộn?” Mộng Kỳ nhắc nhở.

Lạc Gia Hoa bình tĩnh, gần đây công việc khá bề bộn, ngày mười một tối là Cao Phong kết hôn, người cần trùng tu thiết kế phòng ốc tương đối nhiều, công ty bọn họ mặc dù ít người, nhưng đối với các công ty trong ngành cũng có chút danh tiếng, cho nên gần đây thường làm thêm giờ, nếu không phải bởi vì Mộng Kỳ, có lẽ hôm nay anh sẽ ở công ty tới sau mười giờ mới trở về,

“Đúng vậy, anh muốn làm thêm giờ.”

“Vậy còn không đi.”

“Tốt.” Gật gật đầu, nhìn một chút trong tay Mộng Kỳ gì đó, xoay người tiến vào thư phòng.

Ngồi trong thư phòng, nghĩ tới chính mình đã từng mơ ước có một người vợ ôn nhu hiền lành cùng một cô con gái đáng yêu đến cực điểm, anh hiện tại, xem như đạt đến một nửa ước mơ sao, hạnh phúc này tựa hồ tới có chút mau, nhất thời làm cho anh có cảm giác không chân thực.

Nhớ tới chính mình mua về dây nối mạng, Lạc Gia Hoa lập tức đem dây nối mạng trang bị tốt, mạng laptop của Mộng Kỳ tiến vào thư phòng, cái này cũng là trang thiết bị cần thiết, mở laptop ra, có mặt mã, Gia Hoa kêu lên,

“Vợ à, anh đã mua dây nối mạng, cần mặt khẩu, máy vi tính của em có mặt mã, em tới đây một tý.”

“Mặt mã chính là jmq1314, anh trực tiếp giúp thì tốt rồi.” Nghe được thanh âm của Lạc Gia Hoa, Kiều Mộng Kỳ suy nghĩ một giây, sau đó nói cho Lạc Gia Hoa,

không vì cái gì khác, chỉ vì anh là chồng của cô, từ ngày bọn họ nhận giấy chứng nhận kết hôn, chính là người một nhà, người một nhà, cho dù ngẫu nhiên cần mình, nhưng là, không cần bí mật, trong máy vi tính của mình cũng không có cái gì không thể để người khác xem, mặc dù bố trí mặt mã, nhưng cũng không phải là không thể nói cho anh biết, nếu như mình đích thực đi qua nhập mặt mã không nói cho anh mặt mã là cái gì, có lẽ anh cũng sẽ không nói gì, nhưng khó tránh khỏi trong lòng sẽ có cảm giác không được tín nhiệm, giữa vợ chồng, kiên kỵ nhất chính là không tín nhiệm, cho nên, Mộng Kỳ nguyện ý đem mặt mã nói cho Lạc Gia Hoa, chỉ là nghĩ muốn không tiếng động nói cho anh biết, chính mình tín nhiệm anh.

Không hề do dự tự nói mặt mã với mình, một cảm giác tín nhiệm tràn trề trong nội tâm, Lạc Gia Hoa cười cười, khó có thể bỏ qua trong lòng tên là cảm động gì đó, cực nhanh chuẩn bị cho Mộng Kỳ xong, như cô tín nhiệm mình là chuyện bình thường, anh chưa mở bất kỳ văn kiện nào trong máy vi tính, sau đó đi trở về chỗ ngồi của mình, mở ra bản thiết kế đã được vẽ một nửa, bắt đầu hoàn thành công việc chính mình chưa làm xong.

Mộng Kỳ chuẩn bị hoàn tất sau đó lại tắm rửa xong lúc này mới mặc đồ ngủ đi vào thư phòng, nhìn bộ dạng Lạc Gia Hoa chăm chỉ làm việc, không khỏi

cũng có chút ngây dại, thời điểm nam nhân làm việc, về mặt tự tin, đồng dạng là hấp dẫn nữ nhân nhất.

Cũng không có bất kỳ ngôn ngữ, chỉ là cảm lấy chén trà hoa lài chính mình cố ý pha cho anh để ở một bên, Lạc Gia Hoa ngẩng đầu, nhẹ nhàng cười một tiếng, “Cảm ơn.”

“Không cần.” Đáp lại một cái cười, Mộng Kỳ đi đến bên kia, lấy tay bưng chén trà lài của mình, liền mở máy tính ra đăng nhập QQ (một phần mềm chat bên TQ), tiến vào hòm thư kiểm tra.

Hai người ai làm chuyện nấy, nhưng lại không xem nhẹ đối phương, trong khoảng thời gian ngắn, không khí này, thật sự làm cho người ta cảm thấy hạnh phúc.

Cất bỏ một chút văn kiện, tắt đi hòm thư, đồng đảng QQ vang lên, Mộng Kỳ nhưng không có trước tiên mở ra đồng đảng QQ, mà là mở ra QQ hạng mục bạn tốt trong phân tổ ‘yêu nhất là người’, trong tổ này chỉ có hai người, một người là đồng đảng, một người khác, chính là Nghiêm Từ Hạo, giờ phút này hình cái đầu của hắn giống như là sáng, mình cũng không có ẩn thân, Mộng Kỳ không biết đối phương có thể hay không nhìn thấy mình online, sững sờ nhìn hình cái đầu của Nghiêm Từ Hạo trong chốc lát, nghĩ cho tới hôm nay lúc nhận được điện thoại của bạn tốt nói đến đơn vị của Nghiêm Từ Hạo nháo một trận, hắn là người sĩ diện như vậy, không biết lúc này sẽ như thế nào, từ khi bọn họ bắt đầu đến bây giờ, cô chưa từng có bởi vì chuyện của mình gây phiền toái cho hắn dù chỉ là một tý, cho tới bây giờ đều là hắn gọi thì đến đuổi thì đi, cô làm chưa được đủ tốt sao, cô thật ra là hiểu ý tứ của hắn, nếu như mình có một cái gia đình tốt, có thể trợ giúp cho sự nghiệp của hắn, chỉ sợ căn bản cũng không cần mình đi nịnh nọt hắn, hắn sẽ chủ động dẫn xác tới, hắn chính là thực tế chỗ này, chính mình nhìn trúng hắn, không nghĩ tới tính thực tế của hắn sao, chính mình nịnh nọt hắn, đại khái, ở trong lòng của hắn, lo lắng cảm thấy, dù sao ở trong lòng người bình thường, chính mình lớn lên xinh đẹp như vậy, đều nên cao ngạo.

Đúng là, lại có mấy người biết rõ, không phải mình không cao ngạo, mà là người người ngang hàng, lớn lên so với người khác xinh đẹp một chút, không phải là tài sản để cao ngạo, coi như là cao ngạo, cũng không thể đem tự tôn của người khác dẫm dưới chân, người nếu muốn người khác tôn trọng mình, cần phải tôn trọng người khác trước, đây là đạo lý dễ hiểu, nhưng lại rất nhiều người cũng không hiểu, vậy đại khái cũng là nhân loại có bản tính tà ác ẩn bên trong.

Cũng được, hết thầy đều là duyên, nên quên liền đã quên.

Mở hình cái đầu Nghiêm Từ Hạo ra, đánh ra: tạm biệt.

Bỏ đi quá khứ, mặc kệ phản ứng của hắn, sau đó, kéo hắn đến sổ đen, lại hoàn toàn cất bỏ, tạm biệt, cũng không gặp nữa, Nghiêm Từ Hạo.

Cảm ơn anh, từng bước vào khoảng thời gian niên thiếu thanh thuần của tôi, tôi không trách anh, từ nay về sau, hạnh phúc của tôi, cùng anh không quan hệ.

“Con gái ~”

Sao cái ~

Khóe miệng khẽ câu dẫn ra, nhấn lại cho đồng đảng, Tiểu Kiều: ...

Lily: ác ác, con gái, đêm dài chậm rãi, chẳng lẽ con cũng khó ngủ?

Tiểu Kiều: bình thường lúc này cậu đều là ở quán rượu, khó được dịp hôm nay online a, không có trai đẹp, cậu xác định cậu có thể sống tiếp sao?

Lily: người hiểu tớ, chỉ có Tiểu Kiều. Cô nương ta hiện tại đang ở bar, ha ha, như thế nào, chẳng lẽ con gái người không có phát hiện ta là lên mạng bằng điện thoại sao?

Tiểu Kiều: vừa lên mạng vừa kiếm trai đẹp?

Lily: Yes.

Tiểu Kiều: ...

Tiểu Kiều: mặc dù trong ngày thường cậu cũng sẽ treo QQ trên điện thoại, nhưng là tại thời điểm có trai đẹp tuyệt đối thấy sắc quên bạn, cậu xác định cậu không có uống nhầm thuốc?

Lily: Đùng như vậy, mỹ nữ Tiểu Kiều luôn nói thẳng thắn như vậy, người ta là biết xấu hổ a.

Tiểu Kiều: ...

Lily: a, trai đẹp a trai đẹp, ta tới đây, Tiểu Kiều mỹ nhân, hôm nay Bản cung cũng không sủng ái người, đêm dài, người tự mình giải quyết a...

Tiểu Kiều: ...

Bạn tốt dùng tốc độ cực nhanh logout, Mộng Kỳ im lặng, không biết cô là thật đi tìm trai đẹp hay là làm gì khác, nhưng trong lòng Mộng Kỳ lại hết sức thoải mái, lấy cô cùng Lily kết giao nhiều năm, coi như là không cần nói cái gì, một động tác một hành vi cũng có thể đoán được tâm ý của nhau, cô nghĩ, Lily hẳn là một mục chờ đợi cô login để xem một chút cô như thế nào, mặc dù cô cũng không có nói nửa điểm chuyện Nghiêm Từ Hạo, nhưng là,

từ nói ba xạo, cô có thể đoán được trạng thái của mình, chuyện của cô cũng như chuyện của mình, mặc dù cô cũng không có nói nửa lời an ủi, nhưng tâm ý của cô Mộng Kỳ lại sáng tỏ, có một người bạn như vậy, cuộc sống còn có cái gì khổ sở đâu?

Biết Lưu Lợi, là chuyện may mắn nhất trong cuộc đời của mình.

Có lúc, cho dù là bạn bè rất thân mật, có một số việc, trong lòng hiểu rõ là tốt rồi.

Hình cái đầu của Lily nhanh chóng tối xuống, Mộng Kỳ cũng không để ý tới nữa, từ ổ đĩa F mở ra văn bản tiểu thuyết, ở bên trong có một tiểu thuyết, mở ra, xem trước một chút đại cương, sau đó, đại khái tiến hành xem. . .

Lạc Gia Hoa ngẫu nhiên ngẩng đầu, chứng kiến bộ dáng nghiêm túc của Mộng Kỳ, không biết cô đang bận cái gì, hai người ngồi đối mặt nhau, máy tính cũng là đưa lưng về nhau, hẳn cũng không thể trông thấy động tác của cô, nhìn thấy máy tính dưới chân Q, Lạc Gia Hoa suy nghĩ một chút, kêu lên,

“Vợ à ~”

Mộng Kỳ từ trong tiểu thuyết ngẩng đầu, có chút nghi hoặc nhìn hấn, “Làm cái gì?”

Bộ dạng hơi mê muội, thật sự rất đáng yêu, đề xuống đáy lòng xôn xao, “QQ của em là bao nhiêu?”

“.....”

“Không thể thêm vào.”

“À!” Mộng Kỳ lúc này mới ý thức tới Lạc Gia Hoa hỏi QQ của mình là muốn thêm bạn, có chút thẹn thùng, “Em bố trí QQ ai cũng không thể thêm em, anh chờ một chút, nói cho em biết QQ của anh, em tới thêm anh.”

“Tốt, vì cái gì em muốn cài đặt ai cũng không cho thêm đây?”

“Bởi vì em không ưa thích cùng người xa lạ nói chuyện, trước kia thời điểm mới vừa tạo, mỗi ngày đều sẽ có vài người không quen biết thêm em, về sau em liền bố trí vấn đề, muốn thêm em phải trả lời vấn đề em hỏi trước đã, ví dụ nói tên của em, phải đáp đúng mới có thể thêm, về sau bạn học của em đều thêm không sai biệt lắm, cũng không có người thêm em, cho dù ngẫu nhiên sẽ biết bạn mới trao đổi QQ tất cả đều là em thêm đối phương, cho nên, em liền rõ ràng cài đặt thành ai cũng không thể thêm.” Mộng Kỳ giải thích, vừa tra tìm QQ Lạc Gia Hoa, đối phương rõ ràng cũng có tên chứng thực: tên của tôi là gì?

Mộng Kỳ nhập vào: Lạc Gia Hoa.

Trả lời chính xác.

Chỉ chốc lát sau, truyền đến thanh âm chứng thực: Lạc Gia Hoa đã thông qua yêu cầu kết bạn của bạn.

“Thì ra là anh cũng có thân phận chứng thực a.”

Lạc Gia Hoa cười, “Đúng vậy, anh đây cũng ít lên QQ, đều là biết, trên công việc khách hàng bình thường đều là dùng MS câu thông, đúng rồi, em có MS không?”

“Có, bắt quá em thật lâu không có đăng nhập, bởi vì dùng không quen.”

“Vậy quên đi, liền thêm Q.”

“Ừm.”

Lạc Gia Hoa nhìn thoáng qua Mộng Kỳ đối diện, kỳ thật rất muốn biết cô đem chính mình bỏ vào QQ phân tổ kia một tổ, mà chính hấn, đầu tiên là đem tên bà xã trong phân tổ chỉ có một người duy nhất, sau đó, đem Mộng Kỳ QQ kéo đến bên trong, vợ của tôi bên trong, chỉ có một người, mở ra, Tên tài khoản: Tiểu Kiều.

Một người duy nhất một tổ, Tiểu Kiều sẽ đem chính mình thả tới một tổ nào đây?

Mặc dù rất là hiếu kỳ, nhưng Lạc Gia Hoa xấu hổ không hỏi, chỉ là phát mặt tươi cười :), rất nhanh, đối phương trở về một mặt tươi cười :), lại mang vào một cái khuôn mặt tươi cười chân thật.

Lạc Gia Hoa cười cười, không có phát tin tức trở lại, uống một ngụm trà nghỉ ngơi một chút, lại tiếp tục công việc của mình, mà bên kia, Mộng Kỳ lại cầm lấy bàn vẽ bắt đầu vẽ tranh, tại trên máy vi tính của cô, phân tổ trong QQ, vốn đang còn dư lại tổ viên kế tiếp ‘yêu nhất là người’, lại thêm một cái tổ viên, nếu là mở ra, lập tức liền sẽ phát hiện, một người trong đó gọi: Lạc Gia Hoa!

Chương 14: Yêu Nhất Là Người

Xem ra buổi tối thật sự là ăn được nhiều lắm, hiện tại tiêu hóa, cũng cần sắp xếp đi ra, Lạc Gia Hoa mới vừa vào thư phòng ngồi xuống, lập tức liền muốn đi vào buồng vệ sinh, vội vàng đứng lên chuẩn bị đến buồng vệ sinh, không đến ba phút một lần nữa đi ra, trong phòng bếp còn có âm thanh, Lạc Gia Hoa mang theo tâm tình nghi hoặc đi tới, chỉ thấy Mộng Kỳ đang cẩn thận đắp thức ăn để vào hộp cơm, bộ dáng nghiêm túc kia, thật sự là rất có mị lực, Lạc Gia Hoa không tự giác xem đến ngây ngốc. Trên mặt đất đột nhiên nhiều hơn một cái bóng, Mộng Kỳ ngẩng đầu, quả nhiên, là Lạc Gia Hoa, cười, “Làm sao anh đứng ở chỗ này?” Lạc Gia Hoa cười nhạt, “Nhìn em.” “Như thế nào, bị em mê hoặc?” Mộng Kỳ đầu khể nghiêng về bên cạnh một cái, làm vẻ mặt đáng yêu cực kỳ. Lạc Gia Hoa nghiêm túc gật đầu, “Có một chút.” Mộng Kỳ: ... “Anh không phải là muốn làm việc sao, như thế nào đứng ở chỗ này, không cần bận rộn?” Mộng Kỳ nhắc nhở. Lạc Gia Hoa bưng tỉnh, gần đây công việc khá bề bộn, ngày mười một tới là Cao Phong kết hôn, người cần trưng tu thiết kế phòng ốc tương đối nhiều, công ty bọn họ mặc dù ít người, nhưng đối với các công ty trong ngành cũng có chút danh tiếng, cho nên gần đây thường làm thêm giờ, nếu không phải bởi vì Mộng Kỳ, có lẽ hôm nay anh sẽ ở công ty tới sau mười giờ mới trở về, “Đúng vậy, anh muốn làm thêm giờ.” “Vậy còn không đi.” “Tốt.” Gật gật đầu, nhìn một chút trong tay Mộng Kỳ gì đó, xoay người tiến vào thư phòng. Ngồi trong thư phòng, nghĩ tới chính mình đã từng mơ ước có một người vợ ôn nhu hiền lành cùng một cô con gái đáng yêu đến cực điểm, anh hiện tại, xem như đạt đến một nửa ước mơ sao, hạnh phúc này tựa hồ tới có chút mau, nhất thời làm cho anh có cảm giác không chân thực. Nhớ tới chính mình mua về dây nối mạng, Lạc Gia Hoa lập tức đem dây nối mạng trang bị tốt, mang laptop của Mộng Kỳ tiến vào thư phòng, cái này cũng là trang thiết bị cần thiết, mở laptop ra, có mặt mã, Gia Hoa kêu lên, “Vợ à, anh đã mua dây nối mạng, cần mặt khẩu, máy vi tính của em có mặt mã, em tới đây một tý.” “Mặt mã chính là jmq1314, anh trực tiếp giúp thì tốt rồi.” Nghe được thanh âm của Lạc Gia Hoa, Kiều Mộng Kỳ suy nghĩ một giây, sau đó nói cho Lạc Gia Hoa, không vì cái gì khác, chỉ vì anh là chồng của cô, từ ngày bọn họ nhận giấy chứng nhận kết hôn, chính là người một nhà, người một nhà, cho dù ngẫu nhiên cần mình, nhưng là, không cần bí mật, trong máy vi tính của mình cũng không có cái gì không thể để người khác xem, mặc dù bố trí mặt mã, nhưng cũng không phải là không thể nói cho anh biết, nếu như mình đích thực đi qua nhập mặt mã không nói cho anh mặt mã là cái gì, có lẽ anh cũng sẽ không nói gì, nhưng khó tránh khỏi trong lòng sẽ có cảm giác không được tín nhiệm, giữa vợ chồng, kiêng kỵ nhất chính là không tín nhiệm, cho nên, Mộng Kỳ nguyện ý đem mặt mã nói cho Lạc Gia Hoa, chỉ là nghĩ muốn không tiếng động nói cho anh biết, chính mình tín nhiệm anh. Không hề do dự tự nói mặt mã với mình, một cảm giác tín nhiệm tràn trề trong nội tâm, Lạc Gia Hoa cười cười, khó có thể bỏ qua trong lòng tên là cảm động gì đó, cực nhanh chuẩn bị cho Mộng Kỳ xong, như cô tín nhiệm mình là chuyện bình thường, anh chưa mở bất kỳ văn kiện nào trong máy vi tính, sau đó đi trở về chỗ ngồi của mình, mở ra bản thiết kế đã được vẽ một nửa, bắt đầu hoàn thành công việc chính mình chưa làm xong. Mộng Kỳ chuẩn bị hoàn tất sau đó lại tắm rửa xong lúc này mới mặc đồ ngủ đi vào thư phòng, nhìn bộ dạng Lạc Gia Hoa chăm chỉ làm việc, không khỏi cũng có chút ngây dại, thời điểm nam nhân làm việc, vẻ mặt tự tin, đồng dạng là hấp dẫn nữ nhân nhất. Cũng không có bất kỳ ngôn ngữ, chỉ là cầm lấy chén trà hoa lại chính mình cố ý pha cho anh để ở một bên, Lạc Gia Hoa ngẩng đầu, nhẹ nhàng cười một tiếng, “Cảm ơn.” “Không cần.” Đáp lại một cái cười, Mộng Kỳ đi đến bên kia, lấy tay bưng chén trà lại của mình, liền mở máy tính ra đăng nhập QQ (*một phần mềm chat bên TQ*), tiến vào hộp thư kiểm tra. Hai người ai làm chuyện này, nhưng lại không xem nhẹ đối phương, trong khoảng thời gian ngắn, không khí này, thật sự làm cho người ta cảm thấy hạnh phúc. Cất bỏ một chút văn kiện, tắt đi hộp thư, đồng đăng QQ vang lên, Mộng Kỳ nhưng không có trước tiên mở ra đồng đăng QQ, mà là mở ra QQ hạng mục bạn tốt trong phân tổ ‘yêu nhất là người’, trong tổ này chỉ có hai người, một người là đồng đăng, một người khác, chính là Nghiêm Tử Hạo, giờ phút này hình cái đầu của hắn giống như là sáng, mình cũng không có ẩn thân, Mộng Kỳ không biết đối phương có thể hay không nhìn thấy mình online, cũng sợ nhìn hình cái đầu của Nghiêm Tử Hạo trong chốc lát, nghĩ cho tới hôm nay lúc nhận được điện thoại của bạn tốt nói đến đơn vị của Nghiêm Tử Hạo nháo một trận, hẳn là người sĩ diện như vậy, không biết lúc này sẽ như thế nào, từ khi bọn họ bắt đầu đến bây giờ, cô chưa từng có bởi vì chuyện của mình gây phiền toái cho hắn dù chỉ là một tý, cho tới bây giờ đều là hắn gọi thì đến đuổi thì đi, cô làm chưa được đủ tốt sao, cô thật ra là hiểu ý tứ của hắn, nếu như mình có một cái gia đình tốt, có thể trợ giúp cho sự nghiệp của hắn, chỉ sợ căn bản cũng không cần mình đi nịnh nọt hắn, hẳn sẽ chủ động dẫn xác tới, hẳn chính là thực tế chỗ này, chính mình nhìn trúng hắn, không nghĩ tới tính thực tế của hắn sao, chính mình nịnh nọt hắn, đại khái, ở trong lòng của hắn, lo lắng cảm thấy, dù sao ở trong lòng người bình thường, chính mình lớn lên xinh đẹp như vậy, đều nên cao ngạo. Đúng là, lại có mấy người biết rõ, không phải mình không cao ngạo, mà là người người ngang hàng, lớn lên so với người khác xinh đẹp một chút, không phải là tài sản để cao ngạo, coi như là cao ngạo, cũng không thể đem tự tôn của người khác dẫm dưới chân, người nếu muốn người khác tôn trọng mình, cần phải tôn trọng người khác trước, đây là đạo lý dễ hiểu, nhưng lại rất nhiều người cũng không hiểu, vậy đại khái cũng là nhân loại có bản tính tà ác ẩn bên trong. Cũng được, hết thấy đều là duyên, nên quên liền đã quên. Mờ hình cái đầu Nghiêm Tử Hạo ra, đánh ra: tạm biệt. Bỏ đi quá khứ, mặc kệ phản ứng của hắn, sau đó, kéo hắn đến sổ đen, lại hoàn toàn cắt bỏ, tạm biệt, cũng không gặp nữa, Nghiêm Tử Hạo. Cảm ơn anh, từng bước vào khoảng thời gian niên thiếu thanh thuần của tôi, tôi không trách anh, từ nay về sau, hạnh phúc của tôi, cùng anh không quan hệ. “Con gái ~ “Sao cái ~ Khóe miệng khẽ câu dẫn ra, nhún lại cho đồng đăng, Tiểu Kiều: ... Lily: á á á, con gái, đêm dài chậm rãi, chẳng lẽ con cũng khó ngủ? Tiểu Kiều: bình thường lúc này cậu đều là ở quán rượu, khó được dịp hôm nay online a, không có trai đẹp, cậu xác định cậu có thể sống tiếp sao? Lily: người hiểu tớ, chỉ có Tiểu Kiều. Cô nương ta hiện tại đang ở bar, ha ha, như thế nào, chẳng lẽ con gái người không có phát hiện ta là lên mạng bằng điện thoại sao? Tiểu Kiều: vừa lên mạng vừa kiếm trai đẹp? Lily: Yes. Tiểu Kiều: ... Tiểu Kiều: mặc dù trong ngày thường cậu cũng sẽ treo QQ trên điện thoại, nhưng là tại thời điểm có trai đẹp tuyệt đối thấy sắc quên bạn, cậu xác định cậu không có uống nhầm thuốc? Lily: Đừng như vậy, mỹ nữ Tiểu Kiều luôn nói thẳng thắn như vậy, người ta là biết xấu hổ a. Tiểu Kiều: ... Lily: a, trai đẹp a trai đẹp, ta tới đây, Tiểu Kiều mỹ nhân, hôm nay Bán cung cũng không sung ái người, đêm dài, người tự mình giải quyết a... Tiểu Kiều: ... Bạn tốt dùng tốc độ cực nhanh logout, Mộng Kỳ im lặng, không biết cô là thật đi tìm trai đẹp hay là làm gì khác, nhưng trong lòng Mộng Kỳ lại hết sức thoải mái, lấy cô cùng Lily kết giao nhiều năm, coi như là không cần nói cái gì, một động tác một hành vi cũng có thể đoán được tâm ý của nhau, cô nghĩ, Lily hẳn là một mực chờ đợi cô login để xem một chút cô như thế nào, mặc dù cô cũng không có nói nửa điểm chuyện Nghiêm Tử Hạo, nhưng là, từ nói ba xạo, cô có thể đoán được trạng thái của mình, chuyện của cô cũng như chuyện của mình, mặc dù cô cũng không có nói nửa lời an ủi, nhưng tâm ý của cô Mộng Kỳ lại sáng tỏ, có một người bạn như vậy, cuộc sống còn có cái gì khổ sở đâu? Biết Lưu Lợi, là chuyện may mắn nhất trong cuộc đời của mình. Có lúc, cho dù là bạn bè rất thân mật, có một số việc, trong lòng hiểu rõ là tốt rồi. Hình cái đầu của Lily nhanh chóng tối xuống, Mộng Kỳ cũng không để ý tới nữa, từ ổ đĩa F mở ra văn bản tiểu thuyết, ở bên trong có một tiểu thuyết, mở ra, xem trước một chút đại cương, sau đó, đại khái tiến hành xem... Lạc Gia Hoa ngẫu nhiên ngẩng đầu, chứng kiến bộ dáng nghiêm túc của Mộng Kỳ, không biết cô đang bận cái gì, hai người ngồi đối mặt nhau, máy tính cũng là đưa lưng về nhau, hẳn cũng không thể trông thấy động tác của cô, nhìn thấy máy tính dưới chân Q, Lạc Gia Hoa suy nghĩ một chút, kêu lên, “Vợ à ~ “Mộng Kỳ từ trong tiểu thuyết ngẩng đầu, có chút nghi hoặc nhìn hắn, “Làm cái gì?” Bộ dạng hơi mê muội, thật sự rất đáng yêu, để xuống đáy lòng xôn xao, “QQ của em là bao nhiêu?” “.... “ “Không thể thêm vào.” “A!” Mộng Kỳ lúc này mới ý thức tới Lạc Gia Hoa hỏi QQ của

mình là muốn thêm bạn, có chút thẹn thùng, “Em bố trí QQ ai cũng không thể thêm em, anh chờ một chút, nói cho em biết QQ của anh, em tới thêm anh.” “Tốt, vì cái gì em muốn cài đặt ai cũng không cho thêm đây?” “Bởi vì em không ưa thích cùng người xa lạ nói chuyện, trước kia thời điểm mới vừa tạo, mỗi ngày đều sẽ có vài người không quen biết thêm em, về sau em liền bố trí vấn đề, muốn thêm em phải trả lời vấn đề em hỏi trước đã, ví dụ nói tên của em, phải đáp đúng mới có thể thêm, về sau bạn học của em đều thêm không sai biệt lắm, cũng không có người thêm em, cho dù ngẫu nhiên sẽ biết bạn mới trao đổi QQ tất cả đều là em thêm đối phương, cho nên, em liền rõ ràng cài đặt thành ai cũng không thể thêm” Mộng Kỳ giải thích, vừa tra tìm QQ Lạc Gia Hoa, đối phương rõ ràng cũng có tên chứng thực: tên của tôi là gì? Mộng Kỳ nhập vào: Lạc Gia Hoa. Trả lời chính xác. Chỉ chốc lát sau, truyền đến thanh âm chứng thực: Lạc Gia Hoa đã thông qua yêu cầu kết bạn của bạn. “Thì ra là anh cũng có thân phận chứng thực a.” Lạc Gia Hoa cười, “Đúng vậy, anh đây cũng ít lên QQ, đều là biết, trên công việc khách hàng bình thường đều là dùng MS câu thông, đúng rồi, em có MS không?” “Có, bất quá em thật lâu không có đăng nhập, bởi vì dùng không quen.” “Vậy quên đi, liền thêm Q.” “Ừm” Lạc Gia Hoa nhìn thoáng qua Mộng Kỳ đối diện, kỳ thật rất muốn biết cô đem chính mình bỏ vào QQ phân tổ kia một tổ, mà chính hần, đầu tiên là đem tên bà xã trong phân tổ chỉ có một người duy nhất, sau đó, đem Mộng Kỳ QQ kéo đến bên trong, vợ của tôi bên trong, chỉ có một người, mở ra, Tên tài khoản: Tiểu Kiều. Một người duy nhất một tổ, Tiểu Kiều sẽ đem chính mình thả tới một tổ nào đây? Mặc dù rất là hiếu kỳ, nhưng Lạc Gia Hoa xấu hổ không hỏi, chỉ là phát mặt tươi cười :), rất nhanh, đối phương trở về một mặt tươi cười :), lại mang vào một cái khuôn mặt tươi cười chân thật. Lạc Gia Hoa cười cười, không có phát tin tức trở lại, uống một ngụm trà nghỉ ngơi một chút, lại tiếp tục công việc của mình, mà bên kia, Mộng Kỳ lại cầm lấy bàn vẽ bắt đầu vẽ tranh, tại trên máy vi tính của cô, phân tổ trong QQ, vốn đang còn dư lại tổ viên kế tiếp ‘ yêu nhất là người ’, lại thêm một cái tổ viên, nếu là mở ra, lập tức liền sẽ phát hiện, một người trong đó gọi: Lạc Gia Hoa!

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Một Tấm Ảnh Chụp

Mộng Kỳ rất có thiên phú thiết kế, lại có tài năng mỹ thuật, hơn nữa đầy đủ sức tưởng tượng, đồng dạng biết bắt đầu tự đại, liền tại một nhà xuất bản làm công việc vẽ tranh minh họa, trong chuyện này kể cả các chủng loại hình bộ sách, đương nhiên, làm được nhiều nhất còn là tranh minh họa tiểu thuyết, này không, cô hiện tại vội vàng, liền là tranh minh họa tiểu thuyết.

Nhắc tới nhà xuất bản, thật sự đối với cô rất tốt, chẳng những cùng cô ký hợp đồng, hơn nữa còn là dùng phương thức kiêm chức để tính tiền lương, tiền lương được tính theo số lượng cùng độ khó dễ, cô có thể chọn lựa nơi làm việc cùng thời gian làm việc, hơn nữa làm tranh minh họa bình thường so với tiền lương của người khác cao hơn, đương nhiên, những thứ này, không có gì ngoài thực lực của bản thân cô, nhà xuất bản này là cha của đồng đảng mở cũng đã chiếm nguyên nhân rất lớn, từ đối tình hữu nghị với đồng đảng, mặc dù cô sớm đã không cần một phần kiêm chức này để duy trì cuộc sống của mình, nhưng mấy năm qua cô vẫn tiếp tục làm, bình thường chỉ cần là nhà xuất bản cho nhiệm vụ, chỉ cần cô có thời gian cũng sẽ làm tiếp, lần này là yêu cầu cô làm hai mươi bức tranh minh họa cho một quyển tiểu thuyết, cô lựa chọn trong đó hai mươi kiểu kinh điển để biểu hiện, hiện tại đã vẽ mười tám bức, còn có hai bức, khuya hôm nay cộng thêm thời gian rảnh ngày mai là có thể hoàn thành, bởi vì dựa theo quy định cuối tháng chính là ngày cuối cùng giao bản thảo, cô chuẩn bị trước một ngày đưa qua, nếu không phải là cùng Nghiêm Từ Hạo thời gian ngủ ba ngày, đã sớm hoàn thành nhiệm vụ, chậm trễ không phải là phong cách của cô. [đoạn này có nhiều chỗ ta ko hiểu cho lắm nên edit có phần lơ mơ]

Linh cảm đến đây, ngăn cản cũng không ngăn được, Mộng Kỳ vẽ ở trên bức tranh không ngừng tung bay, vui đầu một cái chính là một giờ đồng hồ, hậu quả là hoa mắt cung cổ đau nhức, cho nên, bất kể là làm cái gì đều cần phải trả giá thật lớn.

Về một nửa dừng lại, Mộng Kỳ đứng lên, từ từ uống cạn trà lại, vừa thanh tỉnh một tý đầu óc vừa vận động một tý cổ cùng eo, đau chết.

Không tự giác nghiêng mắt nhìn Lạc Gia Hoa đối diện, so sánh giấy hần đang vẽ lớn hơn bức tranh của mình nhiều, nghe nói hần là trong phòng thiết kế, không biết là thiết kế cái gì, nếu nói không phải trong nghề không hiểu được nghề đó, nhìn xem những thứ đường cong đều rất quen thuộc kia, nhưng chính là xem không hiểu.

...

Cảm nhận được ánh mắt của Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa ngừng đầu, nhướn miệng cười, “Em làm xong chưa?”

“Còn không có đây, hơi mệt, nghỉ ngơi một chút.”

Lạc Gia Hoa gật gù đầu, “Dựa bàn trong thời gian dài dễ sinh ra tật xấu, mỗi lần dựa bàn trong lúc nhất thời liền muốn nghỉ ngơi một chút, em hảo hảo nghỉ ngơi một chút.”

Mộng Kỳ gật gù đầu, “Cũng biết nói em, em xem anh so với em dựa bàn còn muốn thời gian dài hơn a.”

“Ha ha, anh đã quen, hơn nữa, anh là nam nhân.”

Mộng Kỳ khoe miệng câu dẫn ra, “Anh là muốn nói nam nhân so với nữ nhân mạnh hơn sao?”

“Ách, anh không có ý này.”

“Ha ha ~ em đi châm trà, anh có muốn không?”

“Tốt, cảm ơn.”

“Không khách khí.”

Tiến đến phòng bếp một lần nữa rót hai chén trà, đi về thư phòng, “Anh đã hiểu được giáo dục em, vậy thì phải biết, nên lúc nghỉ ngơi liền phải nghỉ ngơi một chút, không phải sao?”

Gia Hoa để bút vẽ xuống, bất đắc dĩ nhìn Mộng Kỳ, “Anh là nghĩ tới sớm hoàn thành một chút, sớm một chút nghỉ ngơi, dưới tình huống bình thường anh đều là 11 giờ lên giường nghỉ ngơi, gần đây hơi gấp rút, nếu không phải gia tăng tốc độ, sẽ rất khó bảo đảm giấc ngủ, cũng ngủ không đủ giấc, dĩ nhiên là sẽ ảnh hưởng tiến độ công việc, nếu là nhiều lần dây dưa, nhất định khiến cho tuần hoàn ác tính.”

“Nói thì nói như thế, nhưng người không phải là sắt, nên nghỉ ngơi hay là muốn nghỉ ngơi.”

“Hiện tại không phải là đang nghỉ ngơi sao.”

“Ừm, ha ha ~”

Đại khái là thật sự có rất nhiều công việc phải làm, Lạc Gia Hoa uống mấy ngụm trà, lập tức liền vui đầu công việc, còn lại Mộng Kỳ từ từ phẩm trà, cô cần muốn buông lỏng một chút, cầm trong tay cái ly, đi đến giá sách trước mặt, nhìn xem từng dãy sách, các chủng loại hình như đều có,

“Em có thể xem sách sao?”

“Trong phòng này hết thảy, em có thể tùy ý dùng.”

Kể cả anh sao?

Nguy hiểm thật, thiếu chút nữa cứ như vậy hỏi, Mộng Kỳ le lưỡi, nếu là hỏi như vậy, cô thật sự là không cần phải gặp người, tùy ý lấy ra một quyển sách, nhưng lại về phương diện chụp ảnh, hẳn còn đối với cái này cảm thấy hứng thú?

Mộng Kỳ mở sách, là kẻ yêu thích hội họa, có lúc cô sẽ ra ngoài vẽ vật thực, đương nhiên, trên đời cảnh đẹp nhiều như vậy, cô không thể nào thoát cái đem tất cả cảnh đẹp đều lưu lại trên giấy, mà máy ảnh kỹ thuật số, không thể nghĩ ngờ là một lựa chọn tốt, đem cảnh đẹp trong nháy mắt lưu lại vĩnh hằng, lúc trở lại, có thể từ từ miêu tả, thật tốt a, bởi vậy, đối với máy ảnh kỹ thuật số cũng như thế nào mới có thể chụp ra tấm ảnh duy mỹ (bảo tồn vẻ đẹp), Mộng Kỳ đã từng nghiên cứu thật tốt một chút, nhìn thấy sách về phương diện này, dĩ nhiên là hứng thú, xem từng trang từng trang, trong lúc vô tình đem sách run lên, một thứ gì rớt ra, Mộng Kỳ theo bản năng ‘a’ một tiếng, vội khom lưng xuống nhặt, thì ra là một tấm hình, trong hình một cô gái cười đến đường hoàng, thoát nhìn chỉ có mười bảy mười tám tuổi, non nớt trên mặt còn mang theo một chút nhả khí, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng vẻ đẹp của cô, ngược lại có vẻ sức sống vô hạn, ai vậy? Tại sao phải ở trong sách? Mộng Kỳ cầm lấy hình, quay đầu nhìn Lạc Gia Hoa, muốn hỏi một chút, thấy hắn đang bận, nghi hoặc liền thả lại trong lòng, bất kể cô là ai, thì cũng có liên quan gì.

Nghỉ ngơi trong chốc lát, đem sách thả lại chỗ cũ, Mộng Kỳ ngồi xuống lần nữa tiến vào trong sáng tác.

Xuất phát từ tâm lý đối địch của một nữ nhân xinh đẹp đối với một nữ nhân xinh đẹp là một loại bản năng, thời điểm Mộng Kỳ cầm bút vẽ, trong đầu còn nghĩ tới nụ cười đến đường hoàng của nữ nhân kia, trực giác nói cho cô biết cô gái này cùng Gia Hoa có quan hệ, sẽ là bạn gái hắn sao? (tác giả: con gái người đã đoán đúng!)

Ngẩng đầu nhìn Lạc Gia Hoa chăm chỉ làm việc, lúc cô chuyển đến, đã tìm không được nửa điểm thuộc về cô gái bên ngoài, hẳn từng thân nhiên nói đã thu dọn gian phòng qua, thật ra thì hẳn là thu dọn đồ đạc của bạn gái đi, đây là đối với cô tôn trọng, nói thật, đối với nam nhân như vậy, cô đồng dạng là tôn trọng, hiện tại đột nhiên tại trong một quyển sách phát hiện hình một nữ nhân, mặc kệ cô có phải là bạn gái trước của hắn hay không, Mộng Kỳ tại trong đầu của mình suy nghĩ một chút, cảm giác mình cũng không thêm đề ý, bạn gái trước gì đó, không nhất định là của cô trả lại cho cô, tôi trả lại cho tôi, thật sự không quan tâm, ngay cả khi cô đi đến trước mặt của mình cũng có thể so với người lạ thì có đôi chút quen biết, hướng chỉ là đồ đạc của cô, càng sẽ không thêm đề ý, cho nên, một tấm ảnh chụp cũng không thể nói rõ cái gì, nghĩ thông suốt cái này, Mộng Kỳ cúi đầu xuống vẽ tranh, lúc này, linh cảm như suối.

Gia Hoa gấp rút cho tới khi nào xong thì thôi, ngẩng đầu nhìn Mộng Kỳ vẫn còn đang nghiêm túc vẽ tranh, cũng không có quấy rầy hắn, đem đồ đạc của mình thu dọn, cầm lấy cái ly đến phòng bếp rửa sạch sẽ, sau đó tiến vào buồng vệ sinh tắm rửa, ngày bây giờ, càng ngày càng nóng bức, không tắm, thật sự là cảm giác không thể chịu nổi a, mặc dù trong nhà điều hòa cái gì đều đầy đủ hết, nhưng ở trong công ty liền ngày ngày thổi điều hòa hẳn cũng không muốn sau khi về nhà lại thổi điều hòa, hiện tại lưu hành bệnh điều hòa, hẳn không muốn lại đi làm công hiến, cũng may hắn từ công ty trở lại Mộng Kỳ cũng không có mở điều hòa, không biết cô có phải hay không cũng giống như mình không thích cái này, bây giờ buổi tối, đem cửa sổ mở ra, buổi tối thật là mát mẻ, coi như là ban ngày, cũng là tại phạm vi có thể tiếp nhận, bình thường thời điểm ở nhà, có thể không mở thì không mở, này hoàn toàn cùng tiết kiệm điện không có vấn đề gì, bất quá trong nhà thêm một người, nếu là cô không chịu nổi, hẳn cũng không ngại cùng theo một lúc thổi điều hòa, đúng là cô có thể hay không then thùng đây, nghĩ đến biểu hiện của cô, bộ dạng tự tại cùng mình như đã ở chung vài năm, nghĩ đến nếu như cô muốn mở điều hòa, chắc là sẽ không xin lỗi, nghĩ thông suốt cái này, Lạc Gia Hoa không hề nhăn nhúm vấn đề này, cầm lấy quần ngủ vào trong phòng vệ sinh...

Từ trong phòng vệ sinh đi ra, mở ti vi xem trong chốc lát, đồng hồ báo thức đi về hướng mười một giờ, Lạc Gia Hoa tắt ti vi, nhìn trong thư phòng vẫn sáng đèn không có động tĩnh, đi vào, quả nhiên, Mộng Kỳ vẫn còn đang nghiêm túc vẽ tranh, nhìn thoáng qua, phát hiện cô chính là nhân vật chính trong tranh, hẳn nhớ rõ cô đã nói qua mình vẽ tranh minh họa cho nhà xuất bản, có lẽ đây chính là tranh minh họa cô làm. Không tự giác đi tới, liếc nhìn hình như là minh họa cho tiểu thuyết, không thể không nói, khuôn mặt nhân vật hết sức duy mỹ, coi như là anh không nhìn những vật này, thoát nhìn cũng cảm thấy đặc biệt xinh đẹp, hết sức bị hấp dẫn.

Nhìn thấy bộ dáng nghiêm túc như vậy của cô, Lạc Gia Hoa ngược lại không biết có nên gọi cô nghỉ ngơi hay không.

Ngược lại đang nghiêm túc vẽ tranh Mộng Kỳ cảm giác được bên cạnh có thêm một người, ngẩng đầu nhìn Lạc Gia Hoa, “Anh đã làm xong?”

“Ách, ừm, đúng vậy, anh chuẩn bị nghỉ ngơi, em có muốn hay không cùng nhau nghỉ ngơi?” Nói xong mới phát hiện lời này có chút mập mờ, trời mới biết anh căn bản là không nghĩ nhiều.

Cũng may giờ phút này Mộng Kỳ đang chìm đắm trong linh cảm như suối, cũng không có nghe ra lời này mập mờ, trực tiếp lắc đầu, “Anh đi nghỉ ngơi, em làm xong bức tranh rồi sẽ đi nghỉ sau.”

Thấy Mộng Kỳ cũng không có nghe được trong lời nói mập mờ, Lạc Gia Hoa thở phào nhẹ nhõm, nhưng trong lòng lại hiện lên một tia thất vọng, còn chưa kịp cẩn thận nghĩ vì cái gì thất vọng, gật đầu,

“Tốt lắm, anh ngủ trước, em không cần phải làm quá muộn, thức đêm đối với làn da không tốt.”

“Ừm.” Mộng Kỳ cũng không ngẩng đầu lên đáp lại.

Nhìn thoáng qua Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa trở lại gian phòng nghỉ ngơi.

Bên này, Mộng Kỳ liên tục vẽ bức tranh cuối cùng, lấy tất cả ra kiểm tra một chút, xác định có thể giao bản thảo, liền đem phê duyệt cất kỹ, chuẩn bị ngày mai đi giao bản thảo, xoa xoa cái cổ có chút mỏi nhừ, nhẹ nhàng thở ra một hơi, nhìn thời gian, đã là lúc trời vừa rạng sáng, trong ngày thường cô cũng rất ít khi ngủ trễ như thế, lúc trước tinh thần tập trung cao độ, hiện tại trầm tĩnh lại mới phát hiện rất muốn ngủ a, tắt đèn trong thư phòng, trở lại phòng ngủ, Lạc Gia Hoa dường như đã ngủ, Mộng Kỳ đứng ở bên giường, nhẹ nhàng cởi giày lên giường, vừa đặt lưng xuống liền ngủ, trong bóng tối cảm thụ được trên giường có thêm một người khác, đây là chồng của cô, từ trước mắt vì số lần chung đụng không nhiều mà nói, cảm giác cũng không tệ lắm, một người chồng săn sóc, một đứa bé khá ái, khi nào thì cô có thể thực hiện nguyện vọng của mình đây?

Nói, đây là buổi tối thứ hai bọn họ cùng một chỗ, ngày hôm qua anh không có đụng chính mình, cô đang khản trương ngoài trầm tĩnh lại, hôm nay, bọn họ chung đụng không tồi, vì cái gì còn không đụng chính mình đây?

Kỳ thật, cô từ lúc tiến vào gian phòng này cũng đã chuẩn bị xong a.

Đúng là loại chuyện như vậy, anh là một đại nam nhân không chủ động, cô cũng không thể chủ động, thôi, cứ như vậy, hết thấy tùy duyên.

Mộng Kỳ lật người, nhắm mắt lại chuẩn bị ngủ, trong đầu lại đột nhiên vang lên một câu nói: em có muốn hay không cùng nhau nghỉ ngơi?

Lúc ấy cô cũng không có nghĩ nhiều, nhưng là bây giờ thì khác, những lời này, như thế nào nghe đều cảm thấy là muốn mời cô, sẽ không phải là như vậy muốn mời, nếu như là thật, chính mình không chút lựa chọn cự tuyệt... Kia...

Mộng Kỳ không dám tưởng tượng có thể hay không làm cho Lạc Gia Hoa mất mặt, cô chỉ cảm thấy, mặt giống như nóng rần lên.

Thoáng cái, ngay tiếp theo thân thể cũng bắt đầu nóng lên, nam nhân bên cạnh, làm sao bây giờ, anh là ngủ thật hay ngủ giả, cô có muốn hay không đánh thức anh, nếu là đánh thức anh, có thể hay không anh vốn có ý này mà chỉ do cô hiểu lầm, đến lúc đó còn mặt mũi nào nhìn người a, một đồng vấn đề lớn ở trong đầu tán loạn, nghĩ cũng nghĩ không thông, vì vậy, Mộng Kỳ bắt đầu làm chuyện sở trường nhất của mình, bình thường cô có chuyện nghĩ không ra hoặc là thời điểm không vui, liền đi ngủ, vì vậy, con mắt khép lại, không đến một phút, thành công gặp mặt Chu công.

Buổi sáng khi tỉnh lại, đã chín giờ rưỡi, có kinh nghiệm ngày hôm qua, Mộng Kỳ bình tĩnh rời giường sửa sang lại chính mình cho thật tốt, mới đi đến phòng bếp, quả nhiên có bữa sáng Lạc Gia Hoa chuẩn bị tốt, mặc dù chỉ là cháo, nhưng là muốn sớm lên, theo như lời anh nói, bữa sáng do anh chịu trách nhiệm, nhìn hộp cơm ở trong tủ lạnh đã bị anh mang đi, trên tủ lạnh còn giữ một tờ giấy,

“Thức dậy nhớ ăn bữa sáng đó, thấy em ngủ ngon không có đánh thức em, buổi trưa ở nhà một mình, không cần phải lười biếng, phải làm ăn, nếu để cho anh biết em ăn uống không điều độ, coi chừng anh làm cho em hảo xem a, chồng em.”

Mộng Kỳ khóe miệng cười dẫn, không có ai sẽ cự tuyệt người khác quan tâm, nhất là sáng sớm liền hưởng thụ quan tâm như vậy, cảm giác thật sự rất tốt.

Tình cảnh lại xuất hiện:

Lạc Gia Hoa đồng hồ sinh vật rất quy luật, rất ít khi dùng đồng hồ báo thức, mỗi sáng sớm bảy giờ liền tỉnh lại, trước sau như một đứng lên, thu thập xong chính mình, lấy gạo rửa sạch phơi tốt, xuống dưới lầu vận động nửa giờ, thuận tiện mua vài cái bánh bao trở lại, lên lầu, nấu cháo, cháo trắng bánh bao, là bữa sáng của anh, chỉ là buổi sáng hiện tại so với dĩ vãng có chút bất đồng, trên giường của anh nhiều hơn một mỹ nhân.

Bộ dáng mỹ nhân ngủ, cũng rất đẹp.

Mở mắt, trước quay đầu nhìn mỹ nhân ngủ ngon ở bên cạnh một chút, cùng dĩ vãng thô lỗ bất đồng, Lạc Gia Hoa nhẹ nhàng đứng dậy, lập lại công việc mỗi ngày, ăn sáng xong, chuẩn bị tốt cho bà xã một phần, sau đó lưu tờ giấy, khi viết đến nếu để cho anh biết em ăn uống không điều độ, coi chừng anh, vốn là anh nghĩ viết, nếu để cho anh biết rõ em ăn uống không điều độ, coi chừng anh đánh vào tiểu PP (mông) của em, nhưng là nghĩ đến chính mình còn không có sờ qua tiểu PP của cô, như vậy có thể hay không làm cho cô cảm giác mình là đang đùa giỡn nàng, giống như sắc lang, suy nghĩ một chút, Lạc Gia Hoa rốt cục thay đổi cách viết, viết thành coi chừng anh làm cho em hảo xem, mặc dù ngữ điệu mang nguy hiểm, nhưng lại có thể làm cho người

cảm giác được sự quan tâm của anh.

Viết xong tờ giấy dán lên tủ lạnh, Lạc Gia Hoa cầm lấy hộp cơm tối hôm qua Mộng Kỳ vì mình chuẩn bị, mang theo tâm tình khoái trá đi làm vậy.

Tình cảnh trở về hiện tại:

Đem tờ giấy Lạc Gia Hoa lưu lại giặt xuống, Mộng Kỳ bắt đầu ăn bữa sáng, vừa lấy điện thoại ra kiểm số Lạc Gia Hoa, gửi tin nhắn: đã rời giường, cảm ơn bữa sáng của chồng em, ăn thật ngon.

Tin tức gửi đi thành công, đem tên Lạc Gia Hoa sửa đổi thành: ông xã.

Cảm động, từng chút từng chút cộng lại, chính là tình cảm.

Không đến một phút, nhận được tin nhắn, đến từ ông xã: không khách khí, khi nào muốn đổi khẩu vị thì nói một tiếng, chồng em sẽ làm cho em.

Mộng Kỳ hai mắt cong cong: tốt, chồng thích ăn dưa muối không, em cảm thấy được cháo trắng ăn với dưa muối tốt hơn, có muốn hay không em chuẩn bị một chút?

Từng giọt ~~~ từng giọt ~~~

Tin nhắn đến từ ông xã: tốt, hết thấy nghe theo bà xã.

Mộng Kỳ: (khuôn mặt tươi cười J)

Đề điện thoại di động xuống, Mộng Kỳ duy trì tâm tình tốt đẹp chính mình vượt qua một thời gian bữa sáng khoái trá.

Cùng lúc đó, trong phòng họp công ty thiết kế tình cảnh trở về hiện tại:

Lạc Gia Hoa triệu tập mọi người họp, giảng thuật các khái niệm bản thiết kế của chính mình, điện thoại di động trong túi rung động, Lạc Gia Hoa dừng dừng một cái, lấy điện thoại di động ra vừa nhìn, có tin nhắn, suy nghĩ một chút, cùng mọi người chào hỏi đi qua một bên, mở ra tin nhắn, đến từ Kiều Mộng Kỳ: đã rời giường, cảm ơn bữa sáng của chồng em, ăn thật ngon.

Không hiểu, rất hạnh phúc, khoe miệng Lạc Gia Hoa nhếch lên, ngón tay thon dài bắt đầu ấn phím trả lời: không khách khí, khi nào muốn đổi khẩu vị thì nói một tiếng, chồng em sẽ làm cho em.

Đồ ~~~ thanh âm chấn động ~~~

Đến từ Kiều Mộng Kỳ: tốt, chồng thích ăn dưa muối không, em cảm thấy được cháo trắng ăn với dưa muối tốt hơn, có muốn hay không em chuẩn bị một chút?

Hồi phục: tốt, hết thấy nghe theo bà xã.

Đến từ Kiều Mộng Kỳ: (khuôn mặt tươi cười J)

Ánh nắng sáng sớm chiếu qua thủy tinh dừng trên khuôn mặt nam nhân đứng cạnh cửa sổ, giờ phút này xuất ra nụ cười ôn nhu điển đảo chúng sinh, trong khoảng thời gian ngắn mê hoặc ánh mắt của đám nam nữ phía sau, lại càng nát lòng của thiếu nữ, trên đời này, có thể để cho Lạc kỹ sư của bọn họ lộ ra biểu tình ôn nhu như thế, đại khái chỉ có một nữ nhân, đúng là, Lạc kỹ sư từ lúc nào đã đem thời gian họp vào làm việc riêng rồi?

Trời ạ, a, Lạc kỹ sư lạnh lùng của bọn họ đi đến nơi nào rồi a, mau trả hân lại đây.

Nhận được khuôn mặt tươi cười từ Kiều Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa không hề nhăn trở lại, cầm di động xoay người lại, đưa điện thoại di động tùy ý đặt trên bàn hội nghị, tiếp tục hội nghị lúc nãy, cùng trước khô khan bất đồng, mỗi người cũng có thể cảm giác được Lạc kỹ sư như có như không tâm tình rất tốt cùng khoe miệng khoe câu dẫn ra nụ cười, quá mê người, nửa giờ sau, họp xong, tuyên bố tan họp, mọi người từ từ thu dọn đồ đạc, có thể cùng Lạc kỹ sư chung đụng trong khoảng cách gần, nhiều một giây là một giây a, thừa dịp trên mặt anh còn có nụ cười ôn nhu.

Anh em đại học kiêm công ty phía đối tác Cổ Thông dùng tốc độ cực nhanh vọt đến bên người Lạc Gia Hoa, một đôi mắt đào hoa thoáng hiện lên bát quái quang (ánh sáng nhiều chuyển), “Công tư bất phân là không được, nói một chút, tin nhắn của ai?”

Lạc Gia Hoa mặt không chút thay đổi nhìn Cổ Thông một cái, “Có liên quan gì tới cậu?”

Cổ Thông: “Ác ác, mỹ nhân là một con dao hai lưỡi, có thể khích lệ cậu tiến tới, cũng có thể phá hủy cậu a người anh em...”

Không đợi Cổ Thông phát biểu hết lý luận mỹ nhân hai lưỡi của mình, Lạc Gia Hoa đã cắt đứt, “Là vợ của tôi.”

“...” Người nào đó ngã xuống đất.

Mọi người: ngẩng đầu nhìn trời, là lỗi tai bọn họ xảy ra vấn đề sao? ? ?

Chương 16: Bữa Sáng

Từ trong phòng vệ sinh đi ra, mở ti vi xem trong chốc lát, đồng hồ báo thức đi về hướng mười một giờ, Lạc Gia Hoa tắt ti vi, nhìn trong thư phòng vẫn sáng đèn không có động tĩnh, đi vào, quả nhiên, Mộng Kỳ vẫn còn đang nghiêm túc vẽ tranh, nhìn thoáng qua, phát hiện cô chính là nhân vật chính trong tranh, hẳn nhớ rõ cô đã nói qua mình vẽ tranh minh họa cho nhà xuất bản, có lẽ đây chính là tranh minh họa cô làm. Không tự giác đi tới, liếc nhìn hình như là minh họa cho tiểu thuyết, không thể không nói, khuôn mặt nhân vật hết sức duy mỹ, coi như là anh không nhìn những vật này, thoạt nhìn cũng cảm thấy đặc biệt xinh đẹp, hết sức bị hấp dẫn. Nhìn thấy bộ dáng nghiêm túc như vậy của cô, Lạc Gia Hoa ngược lại không biết có nên gọi cô nghỉ ngơi hay không. Ngược lại đang nghiêm túc vẽ tranh Mộng Kỳ cảm giác được bên cạnh có thêm một người, ngẩng đầu nhìn Lạc Gia Hoa, “Anh đã làm xong?”

“Ách, ừm, đúng vậy, anh chuẩn bị nghỉ ngơi, em có muốn hay không cùng nhau nghỉ ngơi?” Nói xong mới phát hiện lời này có chút mập mờ, trời mới biết anh căn bản là không nghĩ nhiều. Cũng may giờ phút này Mộng Kỳ đang chìm đắm trong lĩnh cảm như suối, cũng không có nghe ra lời này mập mờ, trực tiếp lắc đầu, “Anh đi nghỉ ngơi, em làm xong bức tranh rồi sẽ đi nghỉ sau.” Thấy Mộng Kỳ cũng không có nghe được trong lời nói mập mờ, Lạc Gia Hoa thở phào nhẹ nhõm, nhưng trong lòng lại hiện lên một tia thất vọng, còn chưa kịp cân nhắc nghĩ vì cái gì thất vọng, gật đầu, “Tốt lắm, anh ngủ trước, em không cần phải làm quá muộn, thức đêm đôi với làn da không tốt.” “Ừm” Mộng Kỳ cũng không ngừng đầu lên đáp lại. Nhìn thoáng qua Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa trở lại gian phòng nghỉ ngơi. Bên này, Mộng Kỳ liên tục vẽ bức tranh cuối cùng, lấy tất cả ra kiểm tra một chút, xác định có thể giao bản thảo, liền đem phê duyệt cất kỹ, chuẩn bị ngày mai đi giao bản thảo, xoa xoa cái cổ có chút mỏi nhừ, nhẹ nhàng thở ra một hơi, nhìn thời gian, đã là lúc trời vừa rạng sáng, trong ngày thường cô cũng rất ít khi ngủ trễ như thế, lúc trước tinh thần tập trung cao độ, hiện tại trầm tĩnh lại mới phát hiện rất muốn ngủ a, tắt đèn trong thư phòng, trở lại phòng ngủ, Lạc Gia Hoa dường như đã ngủ, Mộng Kỳ đứng ở bên giường, nhẹ nhàng cời giầy lên giường, vừa đặt lưng xuống liền ngủ, trong bóng tối cảm thụ được trên giường có thêm một người khác, đây là chồng của cô, từ trước mắt vì số lần chung đụng không nhiều mà nói, cảm giác cũng không tệ lắm, một người chồng săn sóc, một đứa bé khả ái, khi nào thì cô có thể thực hiện nguyện vọng của mình đây? Nói, đây là buổi tối thứ hai bọn họ cùng một chỗ, ngày hôm qua anh không có đụng chính mình, cô đang khấn trương ngoài trầm tĩnh lại, hôm nay, bọn họ chung đụng không tới, vì cái gì còn không đụng chính mình đây? Kỳ thật, cô từ lúc tiến vào gian phòng này cũng đã chuẩn bị xong a. Đúng là loại chuyện như vậy, anh là một đại nam nhân không chủ động, cô cũng không thể chủ động, thôi, cứ như vậy, hết thảy tùy duyên. Mộng Kỳ lật người, nhắm mắt lại chuẩn bị ngủ, trong đầu lại đột nhiên vang lên một câu nói: em có muốn hay không cùng nhau nghỉ ngơi? Lúc ấy cô cũng không có nghĩ nhiều, nhưng là bây giờ thì khác, những lời này, như thế nào nghe đều cảm thấy là muốn mời cô, sẽ không phải là như vậy muốn mời, nếu như là thật, chính mình không chút lựa chọn cự tuyệt... Kia... Mộng Kỳ không dám tưởng tượng có thể hay không làm cho Lạc Gia Hoa mất mặt, cô chỉ cảm thấy, mặt giống như nóng rần lên. Thoáng cái, ngay tiếp theo thân thể cũng bắt đầu nóng lên, nam nhân bên cạnh, làm sao bây giờ, anh là ngủ thật hay ngủ giả, cô có muốn hay không đánh thức anh, nếu là đánh thức anh, có thể hay không anh vốn có ý này mà chỉ do cô hiểu lầm, đến lúc đó còn mặt mũi nào nhìn người a, một đồng vấn đề lớn ở trong đầu tán loạn, nghĩ cũng nghĩ không thông, vì vậy, Mộng Kỳ bắt đầu làm chuyện sở trường nhất của mình, bình thường cô có chuyện nghĩ không ra hoặc là thời điểm không vui, liền đi ngủ, vì vậy, con mắt khép lại, không đến một phút, thành công gặp mặt Chu công. Buổi sáng khi tỉnh lại, đã chín giờ rưỡi, có kinh nghiệm ngày hôm qua, Mộng Kỳ bình tĩnh rời giường sửa sang lại chính mình cho thật tốt, mới đi đến phòng bếp, quả nhiên có bữa sáng Lạc Gia Hoa chuẩn bị tốt, mặc dù chỉ là cháo, nhưng là muốn sớm lên, theo như lời anh nói, bữa sáng do anh chịu trách nhiệm, nhìn hộp cơm ở trong tủ lạnh đã bị anh mang đi, trên tủ lạnh còn giữ một tờ giấy, “Thức dậy nhớ ăn bữa sáng đó, thấy em ngủ ngon không có đánh thức em, buổi trưa ở nhà một mình, không cần phải lười biếng, phải làm ăn, nếu để cho anh biết em ăn uống không điều độ, coi chừng anh làm cho em hảo xem a, chồng em.” Mộng Kỳ khoe miệng câu dẫn, không có ai sẽ cự tuyệt người khác quan tâm, nhất là sáng sớm liền hưởng thụ quan tâm như vậy, cảm giác thật sự rất tốt. Tình cảnh lại xuất hiện: Lạc Gia Hoa đồng hồ sinh vật rất quy luật, rất ít khi dùng đồng hồ báo thức, mỗi sáng sớm bảy giờ liền tỉnh lại, trước sau như một đứng lên, thu thập xong chính mình, lấy gạo rửa sạch phơi tốt, xuống dưới lầu vận động nửa giờ, thuận tiện mua vài cái bánh bao trở lại, lên lầu, nấu cháo, cháo trắng bánh bao, là bữa sáng của anh, chỉ là buổi sáng hiện tại so với dĩ vãng có chút bất đồng, trên giường của anh nhiều hơn một mỹ nhân. Bộ dáng mỹ nhân ngủ, cũng rất đẹp. Mở mắt, trước quay đầu nhìn mỹ nhân ngủ ngon ở bên cạnh một chút, cũng dĩ vãng thô lỗ bất đồng. Lạc Gia Hoa nhẹ nhàng đứng dậy, lập lại công việc mỗi ngày, ăn sáng xong, chuẩn bị tốt cho bà xã một phần, sau đó lau tờ giấy, khi viết đến nếu để cho anh biết em ăn uống không điều độ, coi chừng anh, vốn là anh nghĩ viết, nếu để cho anh biết rõ em ăn uống không điều độ, coi chừng anh đánh vào tiểu PP (mông) của em, nhưng là nghĩ đến chính mình còn không có sờ qua tiểu PP của cô, như vậy có thể hay không làm cho cô cảm giác mình là đang đùa giỡn nàng, giống như sắc lang, suy nghĩ một chút, Lạc Gia Hoa rốt cục thay đổi cách viết, viết thành coi chừng anh làm cho em hảo xem, mặc dù ngữ điệu mang nguy hiểm, nhưng lại có thể làm cho người cảm giác được sự quan tâm của anh. Viết xong tờ giấy dán lên tủ lạnh, Lạc Gia Hoa cầm lấy hộp cơm tối hôm qua Mộng Kỳ vì mình chuẩn bị, mang theo tâm tình khoái trá đi làm vậy. Tình cảnh trở về hiện tại: Đem tờ giấy Lạc Gia Hoa lưu lại giặt xuống, Mộng Kỳ bắt đầu ăn bữa sáng, vừa lấy điện thoại ra kiểm số Lạc Gia Hoa, gửi tin nhắn: đã rời giường, cảm ơn bữa sáng của chồng em, ăn thật ngon. Tin tức gửi đi thành công, đem tên Lạc Gia Hoa sửa đổi thành: ông xã. Cảm động, từng chút từng chút cộng lại, chính là tình cảm. Không đến một phút, nhận được tin nhắn, đến từ ông xã: không khách khí, khi nào muốn đổi khẩu vị thì nói một tiếng, chồng em sẽ làm cho em. Mộng Kỳ hai mắt cong cong: tốt, chồng thích ăn dưa muối không, em cảm thấy được cháo trắng ăn với dưa muối tốt hơn, có muốn hay không em chuẩn bị một chút? Từng giọt ~ từng giọt ~ Tin nhắn đến từ ông xã: tốt, hết thảy nghe theo bà xã. Mộng Kỳ: (khuôn mặt tươi cười J) Đệ điện thoại di động xuống, Mộng Kỳ duy trì tâm tình tốt đẹp chính mình vượt qua một thời gian bữa sáng khoái trá. Cùng lúc đó, trong phòng họp công ty thiết kế tình cảnh trở về hiện tại: Lạc Gia Hoa triệu tập mọi người họp, giảng thuật các khái niệm bản thiết kế của chính mình, điện thoại di động trong túi rung động, Lạc Gia Hoa dừng dừng một cái, lấy điện thoại di động ra vừa nhìn, có tin nhắn, suy nghĩ một chút, cùng mọi người chào hỏi đi qua một bên, mở ra tin nhắn, đến từ Kiều Mộng Kỳ: đã rời giường, cảm ơn bữa sáng của chồng em, ăn thật ngon. Không hiểu, rất hạnh phúc, khoe miệng Lạc Gia Hoa nhếch lên, ngón tay thon dài bắt đầu ấn phím trả lời: không khách khí, khi nào muốn đổi khẩu vị thì nói một tiếng, chồng em sẽ làm cho em. Đồ ~~~ thanh âm chấn động ~~~ Đến từ Kiều Mộng Kỳ: tốt, chồng thích ăn dưa muối không, em cảm thấy được cháo trắng ăn với dưa muối tốt hơn, có muốn hay không em chuẩn bị một chút? Hồi phục: tốt, hết thảy nghe theo bà xã. Đến từ Kiều Mộng Kỳ: (khuôn mặt tươi cười J) Ánh nắng sáng sớm chiếu qua thủy tinh dừng trên khuôn mặt nam nhân đứng cạnh cửa sổ, giờ phút này xuất ra nụ cười ôn nhu điên đảo chứng sinh, trong khoảng thời gian ngắn mê hoặc ánh mắt của đám nam nữ phía sau, lại càng nát lòng của thiếu nữ, trên đời này, có thể để cho Lạc Kỳ sư của bọn họ lộ ra biểu tình ôn nhu như thế, đại khái chỉ có một nữ nhân, đúng là, Lạc

kỹ sư từ lúc nào đã đem thời gian hợp vào làm việc riêng rồi? Trời ạ, a, Lạc kỹ sư lạnh lùng của bọn họ đi đến nơi nào rồi a, mau trả hân lại đây. Nhận được khuôn mặt tươi cười từ Kiều Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa không hề nhăn trở lại, cầm di động xoay người lại, đưa điện thoại di động tùy ý đặt trên bàn hội nghị, tiếp tục hội nghị lúc này, cùng trước khỗ khan bất đồng, mỗi người cũng có thể cảm giác được Lạc kỹ sư như có như không tâm tình rất tốt cùng khốc miệng khế câu dẫn ra nụ cười, quá mê người, nửa giờ sau, họp xong, tuyên bố tan họp, mọi người từ từ thu dọn đồ đạc, có thể cùng Lạc kỹ sư chung đụng trong khoảng cách gần, nhiều một giây là một giây a, thừa dịp trên mặt anh còn có nụ cười ôn nhu. Anh em đại học kiêm công ty phía đối tác Cố Thông dùng tốc độ cực nhanh vọt đến bên người Lạc Gia Hoa, một đôi mắt đào hoa thoáng hiện lên bất quái quang (*ánh sáng nhiều chuyện*), “Công tư bất phân là không được, nói một chút, tin nhắn của ai?” Lạc Gia Hoa mặt không chút thay đổi nhìn Cố Thông một cái, “Có liên quan gì tới cậu?” Cố Thông: “Ác ác, mỹ nhân là một con dao hai lưỡi, có thể khích lệ cậu tiến tới, cũng có thể phá hủy cậu a người anh em...” Không đợi Cố Thông phát biểu hết lý luận mỹ nhân hai lưỡi của mình, Lạc Gia Hoa đã cắt đứt, “Là vợ của tôi.” “...” Người nào đó ngã xuống đất. Mọi người: ngẩng đầu nhìn trời, là lỗi tai bọn họ xảy ra vấn đề sao? ??

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Cổ Mỗ Bất Quái

Bất quái: nhiều chuyện, lo những chuyện không đâu Lạc Gia Hoa chân trước trở về phòng làm việc, Cố Thông chân sau liền đuôi theo, kinh nghi bất định nhìn anh, tựa hồ đang suy đoán lời lúc này của anh thật hay giả, Lạc Gia Hoa lão thần khắp nơi làm chuyện của mình, mặc hân suy đoán. Hồi lâu, Cố Thông do dự nhìn xem anh, “Cậu thật sự cùng đại tinh tinh kết hôn?” Đại tinh tinh, là ngoại hiệu Cố Thông đặt cho Thẩm Điệp. Thẩm Điệp thân cao 1m77, hân 1m81, Lạc Gia Hoa 1m85, hai người đứng ở bên người Thẩm Điệp, đều tìm không được cảm giác chìm nhỏ nép vào người, còn có người lớn lên cao, khung xương dĩ nhiên là lớn, cho dù Thẩm Điệp gầy đến cũng chỉ còn lại có một đồng xương cốt, có thể nội tình tại đó, thoát nhìn vẫn cảm thấy rất tráng kiện, mà Thẩm Điệp người này từ nhỏ là tiểu công chúa trong nhà, thói quen phải hết sức ngạo kiều, tính tình cao ngạo, làm việc tùy hứng chưa bao giờ cân nhắc cảm thụ của người khác, Cố Thông hàng năm nhìn lại, dạng phụ nữ nào đều đã gặp qua, ngạo kiều cũng đã gặp không ít, nhưng hân đều cảm thấy bọn họ cao ngạo tùy hứng là chuyện của các cô, hân không thích, nhưng cho tới bây giờ không ghét, nhưng Thẩm Điệp không biết xảy ra chuyện gì, từ khi hân biết cô không lâu liền bắt đầu chán ghét cô. Về sau Cố Thông vì thế chuyên môn lần đầu tiên mình làm kiểm điểm, phát hiện không phải là vấn đề của mình, mà là Thẩm Điệp, người phụ nữ này, thật sự là quá mức đáng giận, mặc kệ khi nào thì đều kiêu ngạo giống như chim Không Tước, nhất là lúc bên cạnh Lạc Gia Hoa, lại càng có một loại cảm giác ưu việt không biết từ đâu mà đến, giống như mặc kệ Lạc Gia Hoa ưu tú đến cỡ nào, ở trong mắt của cô, vĩnh viễn đều là một tiểu tử thôi không xứng với cô mà thôi, có lẽ cũng là bởi vì nguyên nhân này làm cho hân cảm thấy bất bình cho người anh em tốt của hân, từ đó chán ghét Thẩm Điệp. Có một lần tụ hội bạn bè học đại học, mọi người yêu cầu Lạc Gia Hoa mang Thẩm Điệp dự họp, kết quả lần đó Thẩm Điệp biểu hiện tại tụ hội, thật sự là làm Lạc Gia Hoa mất hết mặt mũi, từ đó về sau, Cố Thông liền đối với cô, trực tiếp lấy ngoại hiệu đại tinh tinh, trong ngày thường Lạc Gia Hoa công việc khá bề bộn, một khi không cần công tác, sẽ rút ra thời gian cùng cô, mà một khi chỗ nào có cô, hân chưa bao giờ có mặt, có lúc hân thật sự không hiểu, phụ nữ trong thiên hạ nhiều như vậy, điều kiện Lạc Gia Hoa không kém, tại sao phải tìm một phụ nữ như thế đây, mà Thẩm Điệp làm bạn gái Lạc Gia Hoa bạn, đã ở trong ấn tượng của các bạn học là cực kỳ kém, mặc dù mọi người nhìn mặt Lạc Gia Hoa cũng không nói gì, nhưng bí mật, đều là trong lòng hiểu rõ, phụ nữ như vậy, thật không biết Lạc Gia Hoa nhìn trúng cô ta cái gì, dù sao, từ đó về sau có tụ hội, mọi người coi như là muốn mời Lạc Gia Hoa, cũng không hề không đề cập tới chuyện mang theo bạn gái, mà Lạc Gia Hoa, cũng cực ít mang Thẩm Điệp đến trước mặt mọi người, mọi người xem thường Thẩm Điệp, Thẩm Điệp đồng dạng, cũng không chờ gặp mọi người, cho nên, hai bên không gặp gỡ, rất tốt. Về cái này, Lạc Gia Hoa đã từng hết sức buồn rầu, về sau phát hiện không đếm xỉa là biện pháp giải quyết tốt nhất, mặc dù đối với hiện tại Thẩm Điệp không muốn gặp bạn bè của mình làm cho anh có chút không vui, nhưng anh thích chính là cô, biết rõ cô kiêu ngạo, anh cũng để tùy cô, về sau cũng không thử để cô hòa hợp cuộc sống của mình, mà Thẩm Điệp đối với lần này cũng không có ý kiến, song phương không thấy, quả nhiên là phương pháp giải quyết mâu thuẫn tốt nhất, trước kia nếu là nghe được Cố Thông xưng hô với Thẩm Điệp như vậy, Lạc Gia Hoa nhất định là không vui, nhưng là lần nữa nghe được Cố Thông nói như vậy, Lạc Gia Hoa phát hiện tâm tình của mình hết sức bình tĩnh, chỉ là làm với lập trường của một người đàn ông đối với Cố Thông khuyên nhủ, “Tớ biết rõ cô ấy từng không lễ phép với cậu, nhưng đều đã là quá khứ lâu như vậy, vậy cũng đừng có cùng cô ấy chấp nhặt, cậu là một đại nam nhân cùng một phụ nữ kiến thức, để cho người khác thấy, cũng sẽ cười các cậu.” Cố Thông dùng một loại thấy ánh mắt xem quái vật nhìn Lạc Gia Hoa, “Cậu... Bị yêu quái bỏ phép rồi?” Lạc Gia Hoa nhún mày: ... “Lần đó tớ nói đại tinh tinh, cậu không phải là trực tiếp cảm bằng mắt giây sát tớ, hôm nay ngữ khí của cậu, đúng là chưa được bình tĩnh như bây giờ a, nếu không phải hiểu rõ cậu, tớ còn tưởng rằng cậu đã cùng cô ta chia tay, tạm biệt liền là người xa lạ rồi đi.” Lạc Gia Hoa: ... Bình ôn hồ hấp, Lạc Gia Hoa nhìn Cố Thông, từng chữ từng câu nói, “Cậu nói không có sai, tớ xác thực đã cùng cô ấy tách ra.” Cố Thông: ... Từ trên mặt đất đứng lên, Cố Thông hai mắt tỏa sáng nhìn Lạc Gia Hoa, “Cậu không phải nói cậu có vợ sao, cậu cưới ai, không phải là đại tinh tinh?” “Cô ấy gọi Thẩm Điệp, cậu đừng kêu loạn, vợ của tớ gọi là Kiều Mộng Kỳ.” “Kiều Mộng Kỳ? Theo trí nhớ của tớ, chúng ta chung đụng nhiều năm như vậy, ngoại trừ Thẩm Điệp ra, bên cạnh cậu còn có người phụ nữ nào mà tớ không biết, bạn học nữ cùng nữ khách hàng không có họ Kiều, cậu đến đâu mà biết Kiều Mộng Kỳ, tên thật là dễ nghe, lớn lên trông thế nào? ...” Cố Thông bắt lấy Lạc Gia Hoa một trận cuồng hỏi. “Cậu hỏi nhiều như vậy muốn tớ trả lời thế nào?” “Từ bước từng bước trả lời.” “Cậu là bà tám sao?” “Vị để hiểu rõ tình sự của người anh em, để cho tớ làm bà tám một chút có quan hệ gì.” “...” “Cậu không cần hiểu quá nhiều, chỉ cần biết rằng vợ của tớ gọi Kiều Mộng Kỳ là tốt rồi.” “...” Lạc Gia Hoa biết rõ, nếu một sự kiện mà Cố Thông muốn biết, vậy hân nhất định trả giá vô cùng tốt, kiên nhẫn đến biết rõ mới thôi, bất quá, anh thật sự là không thích đem chuyện của mình cái gì cũng đều nói cho người khác nghe, đặc biệt là mình và Mộng Kỳ kết hợp đối với cái nhìn của người ngoài xem ra có vẻ đặc biệt vui vẻ, mặc dù sự thật như thế, nhưng là cùng Mộng Kỳ sống chung hai ngày vợ chồng, ít nhất cho tới bây giờ anh cảm thấy là may mắn mà không phải là hối hận, không hiểu, chính anh cũng không ý thức, anh không muốn cho người khác đi đánh giá cô. Kỳ thật, tại trong lòng rất nhiều bạn bè, mình và Thẩm Điệp đều là không xứng, không phải ai không xứng với ai, thời điểm bọn họ cùng một chỗ chính là bất bình đẳng, rất nhiều người đều chờ đợi xem bọn họ tách ra, hiện tại tách ra, có chừng rất nhiều người cao hơn hứng, nhưng là Lạc Gia Hoa cũng không hi vọng mọi người dùng ánh mắt đồng tình hoặc là cười nhạo, anh chính là anh, anh lựa chọn hạng người gì, từ một khác kia anh bắt đầu lựa chọn, liền sẽ không hối hận, trừ phi là đối phương buông tay, nếu không, anh là tuyệt không buông tay. Nếu không phải tại Cục dân chính Thẩm Điệp buông tay, có lẽ cả đời này sẽ vĩnh viễn cùng cô chung đụng, hiện tại, nếu cô đã bỏ đi, anh liền không chuẩn bị vị trí để lại cho cô, bọn họ, đã là người xa lạ. Cố Thông kiên nhẫn rất tốt, Lạc Gia Hoa miệng cũng rất kín. Vì vậy công nhân viên trong công ty liền chứng kiến quản lý nghiệp vụ nhà mình như bà tám đồng dạng dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn tổng giám đốc nhà mình, cơ hồ cùng tay chân với anh, thời khắc đi theo, mọi

người biết rõ, nhất định là quản lý nghiệp vụ lại muốn đào cái tin tức gì từ tổng giám đốc, thậm chí có người dám cảm thán, trời cao quả nhiên là công bình, lão thiên gia a, ngài cho Cố Thông danh xưng nữ sát thủ, vì sao lại còn cho hắn một siêu cường bát quái, thật sự là quá tổn hại hình tượng của hắn a. Làm tổng giám đốc, trong phòng làm việc của Lạc Gia Hoa có nhà vệ sinh độc lập, bận rộn cho tới trưa, nếu xem nhẹ thanh âm sau lưng làm người ta phiền não kia, Lạc Gia Hoa cảm thấy thời gian vẫn là trôi qua rất nhanh, xem thời gian, chuẩn bị đi vệ sinh, rồi ăn cơm trưa, Lạc Gia Hoa hướng nhà vệ sinh đi đến, quay người lại nhìn thấy Cố Thông đứng ở bên cạnh, dờ khóc dờ cười, “Câu không phải là chuẩn bị cùng tớ vào nhà vệ sinh?” Cố Thông lơ đãng, “Lại không phải là không có nhìn qua, sợ gì.” Lạc Gia Hoa: ... Đóng cửa lại, trực tiếp không đếm xỉa đến Cố Thông, đi vệ sinh xong đi ra, quả nhiên, Cố Thông vẫn ngồi ở phòng làm việc của mình, “Giữa trưa, cậu không chuẩn bị ăn cơm?” “Đang chuẩn bị gọi cơm, cậu muốn ăn cái gì?” Cố Thông dương dương tự đắc cầm thực đơn trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Giành Ăn

Lạc Gia Hoa đi đến góc, dưới ánh mắt kinh ngạc của Cố Thông ‘thay đổi’ ra một hộp cơm, đối với hắn dương dương tự đắc hộp cơm trong tay, “Chính cậu gọi, tớ tự mang.” Cố Thông giật mình nhìn Lạc Gia Hoa, “Bản thân mình mang?” “Đúng vậy, là vợ yêu chuẩn bị.” Nghĩ đến tài nấu nướng cực tốt của Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa trong mắt thoáng hiện lên âm áp, không tự giác cùng Cố Thông nói hứng cưỡi giong. “Yêu, vợ yêu chuẩn bị?” Công ty không bao ăn, bởi vậy có người gọi đồ ăn bên ngoài, nhưng cũng có từ nhà mình mang cơm đến ăn. Để cho mọi người có cơm nóng mọi lúc, Lạc Gia Hoa cố ý mua lò vi sóng, ném xuống Cố Thông đang ngăn người, Lạc Gia Hoa đi ra phòng làm việc, nhìn thấy hộp cơm trong tay anh, có người giật mình, trợ lý Tiểu An lại càng kinh ngạc không thôi, “Lạc kỹ sư tự mình mang cơm?” “Ừm.” “Tôi còn chuẩn bị gọi đồ ăn cho anh đây.” Lạc Gia Hoa cười, “Về sau tôi chưa nói không cần gọi đồ ăn cho tôi, dưới tình huống bình thường tôi cũng sẽ tự mang.” Nhìn thấy anh, mọi người tự động đem vị trí hâm cơm nóng lại cho anh, làm cho anh hâm nóng trước, hướng mọi người nói cảm ơn, không để ý tới ánh mắt tò mò của mọi người, hâm nóng lại thức ăn, lần nữa trở lại phòng làm việc, Cố Thông còn duy trì bộ dạng ngây ngốc, Lạc Gia Hoa ngồi xuống chỗ của mình, lão thần khắp nơi bắt đầu ăn, mùi thơm của thức ăn thông qua không khí truyền đến lỗ mũi Cố Thông, nhìn hộp cơm của Lạc Gia Hoa bên trong thoát nhìn cũng rất có thẩm mỹ, “Đây là vợ cậu làm?” “Ừm ừ ~ “ “Mùi vị rất thơm.” “Ăn cũng rất tốt.” “Dạ, có món ăn có thịt còn có súp, cậu cũng quá xa xỉ, cho tớ ném một chút.” Kỳ thật Cố Thông là muốn ném thử thức ăn có mùi thơm này ra sao. Lạc Gia Hoa cùng hắn tương giao nhiều năm, cũng là hiểu biết hắn, không khách khí đẩy tay hắn ra, “Đây là cơm trưa tình yêu của vợ tớ, cậu không có cửa đâu.” Cố Thông giận, “Cậu thấy sắc quên bạn.” “Lại không là lần đầu tiên.” “Lạc Gia Hoa ~ ! !” Lạc Gia Hoa tâm tình rất tốt ăn thức ăn của vợ yêu chuẩn bị, cảm thấy hương vị đặc biệt, so với tối hôm qua còn muốn thơm ngon hơn, đặc biệt là tại thời điểm có người ghen ghét, ăn lại càng ngon, “Như thế nào, cậu không chuẩn bị gọi đồ ăn sao, cậu cảm thấy xem tớ ăn có thể no rồi, nếu là như vậy, có thể cho cậu tiết kiệm được một khoản tiền, về sau cậu liền có càng nhiều tiền đi tán gái.” Người này là khoe khoang nham nhở, hắn là đang trả thù chuyện chính mình hành hạ lỗ tai hắn cho tới trưa (*tác giả: anh em, cậu cũng biết mình giày vò người ta a!*), phúc hắc, nam nhân phúc hắc, đáng giận, đáng giận! ! ! Tức giận nhìn bộ dạng Lạc Gia Hoa khoe khoang, Cố Thông miệng phun ra lửa nói, “Tớ đã kêu, không có bảo cậu, người thấy sắc quên bạn.” “Ha ha...” Lạc Gia Hoa lơ đãng. Càng xem người này càng không vừa mắt, thừa dịp Lạc Gia Hoa không chú ý, Cố Thông thân thể nghiêng về phía trước, trường tay qua, thoáng cái cầm lấy canh xương Lạc Gia Hoa để ở một bên, ngay lúc Lạc Gia Hoa không kịp phản ứng, miệng uống ba ngụm giải quyết xong, thuận tiện đem khối bài cốt (*xương*) duy nhất bên trong duy nhất bỏ vào trong miệng, đặc ý nhìn xem Lạc Gia Hoa nổi giận, “Ngô ~ quả nhiên ăn ngon.” Mắt thấy ánh mắt của hắn lại nhìn đồ ăn của mình, Lạc Gia Hoa lập tức bảo hộ cơm cùng đồ ăn, tuyên bố chủ quyền, “cậu nếu dám đoạt một lần nữa, tớ liều mạng với cậu.” “... Hẹp hòi.” Cố Thông vẫn chưa thỏa mãn, hắn đối với Kiều Mộng Kỳ này càng ngày càng hiểu kỳ, người phụ nữ này rốt cuộc ở đâu chui ra, chẳng những nhanh chóng trở thành Lạc phu nhân, thức ăn nghe mùi thơm kia chính là mình uống được súp, cũng gọi là một cái mỹ vị, có thể so sánh với đầu bếp cấp năm sao, nói đây thật sự là do vợ của Lạc Gia Hoa làm, không phải là từ quán rượu năm sao xách về cố ý khoe khoang, cá nhân hắn có khuynh hướng nghiêng về khả năng thứ hai, nếu là loại thứ nhất, kia chỉ có thể nói Lạc Gia Hoa người này quá may mắn đi, mà hắn, quá ghen ghét, nói, bị mỹ vị súp khơi gợi lên tham còn trùng, hắn thực giống như muốn đem cái phần may mắn kia của Lạc Gia Hoa đoạt lấy a. Cần nhắc đến trình độ vô tình của đồng chí Cố Thông, Lạc Gia Hoa quyết đoán đem tất cả món ăn trộn chung vào cơm, sau đó ném đi dự định chuẩn bị tinh tế nhắm, từng ngụm từng ngụm ăn, nói giỡn, người này từng có ghi chép qua tại dưới miệng hắn giành ăn, đối với hắn cũng không thể phớt lờ. Cố Thông thấy thế, càng thêm giận, “Tớ dựa vào, có cần thiết không, cậu lại vì một món ăn mà không cần anh em.” “Thực sắc tính dã, không có phần của cậu.” Lạc Gia Hoa đối với lần này không chút do dự. “Tớ không thèm, vốn là không muốn đoạt của cậu, hiện tại, cậu đứng lại đó cho ta...” “Cậu có gan tới đây a.” “Cậu đứng lại.” “Chỉ bằng cậu...” Lạc Gia Hoa vừa trốn nhanh vuốt của bạn tốt, vừa hướng miệng nhét cơm, bất quá, trong phòng làm việc dù sao cũng nhỏ như vậy, lại không thể đem cơm xóa sạch, cho nên Lạc Gia Hoa vẫn bị đoạt đi vài ngụm, “Tớ không thèm, cậu đoạt a...” “Oa, ăn ngon thật.” “Cậu là cái đồ vô sỉ.” “Ấy, không phải là ăn của cậu vài ngụm cơm sao, đâu cần phải hẹp hòi như vậy đi?” “Miệng của cậu là động không đầy a, ăn một cái thức ăn liền ít như vậy...” ... Trong phòng làm việc truyền đến thanh âm giành ăn, bên ngoài phòng làm việc người thấy nhưng không thể trách, tổng giám đốc này, đại khái chỉ có ở trước mặt quản lý nghiệp vụ cùng bạn gái của mình mới có thể vứt bỏ vẻ mặt lãnh đạm, nếu không phải biết rõ anh rất yêu bạn gái của mình, dựa vào quan hệ thân thiết của anh và Cố Thông, giao tình của hai người đã đến mức cùng mặc chung một cái quần lót, thật sự là rất làm cho người ta không khỏi nghi ngờ quan hệ thuần khiết của hai người. Trong phòng làm việc, hai người đoạt hết ngụm cơm cuối cùng, hai người cũng không có ăn cơm, Lạc Gia Hoa ngồi tại vị trí của mình, hung hăng trừng Cố Thông, “Đều tại cậu, hại tớ không có ăn no.” “Không có chuyện gì, tớ đã đặt một phần cơm đặc biệt ở bên ngoài, đợi lát nữa chia cho cậu một nửa.” Cố Thông liếm đầu lưỡi còn dính hương vị tuyệt hảo, thời buổi bây giờ còn có phụ nữ tay nghề tốt như vậy? Quá khiến người ngoài ý. Lạc Gia Hoa tức giận trừng Cố Thông, “Đồ ăn cậu mua ở bên ngoài cùng đồ ăn tớ mang theo không thể so sánh được hiểu chưa?” “Còn thật không có... Hắc hắc, tớ nói người anh em, cất giấu cũng không phải là an hem tốt a, không nói cùng dùng một phụ nữ... Đương nhiên, tớ cũng không dám cùng dùng, nhưng là, dựa vào giao tình của hai ta, đầu gì cậu cũng muốn xuất ra đến linh lợi.” Lạc Gia Hoa: ... Cố Thông thân thể về phía trước, “Nói thật, cậu sẽ không bỏ được?” Lạc Gia Hoa nghiêm túc gật đầu, “Xác thực, tớ đối với cậu không đủ yên tâm, vạn nhất mang xấu vợ của ta, vậy cái được không bù được cái mất.” Cố Thông: ... Lúc nói chuyện, đồ ăn mua bên ngoài cũng đưa tới, Cố Thông quả nhiên hào phóng chia cho Lạc Gia Hoa một nửa, nói thật, ăn thức ăn do Mộng Kỳ làm quay qua ăn đồ ăn mua bên ngoài, thật sự khác nhau một trời một vực, ăn hai cái, mặc dù không có ăn no, nhưng là Lạc Gia Hoa để xuống bát đĩa, đã không có hào hứng ăn nữa, đồng dạng, Cố Thông cũng là buồn bực nhìn Lạc Gia Hoa, “Sớm biết cũng không cùng cậu giành ăn, ăn ngon như vậy, hại tớ hiện tại ăn món khác đều cảm giác không có hương vị.” “Cậu không biết xấu hổ còn nói, làm hại tớ cũng không có ăn no.” “Ai, không muốn ăn, ít nhất bây giờ là ăn không trôi

.” Cô Thông ném xuống chiếc đĩa, tùy ý nằm ở trên ghế, “Tớ hỏi cậu, chỉ đại tình tình đây?” Lạc Gia Hoa liếc trắng Cô Thông một cái. Cô Thông sờ sờ mũi, dưới ánh mắt của Lạc Gia Hoa gây áp lực đôi giọng, “Tốt, Thẩm Điệp đây? Các cậu làm sao chia tay, đây là chuyện lạ hiếm thấy a.” “Chúng tớ đã nói đăng ký kết hôn, nhưng là cô tạm thời thả bỏ cậu, xuất ngoại.” “... Sau đó cậu cùng người khác kết hôn?” “... Ừm.” “Vậy là cậu tại sao quên được vợ?” Lạc Gia Hoa khước miệng câu dẫn ra tà ý, “Cục dân chính.” Cô Thông: ... Đau khi biết được quá trình Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ, Cô Thông cảm thán, “Trời cao thật sự là đối với cậu quá tốt, những thứ khác không nói, chỉ dựa vào tay nghề của vợ cậu thôi cũng đủ khiến người ta ngưỡng mộ chết đi được.” Lạc Gia Hoa: ... “Nói thật, gọi cô ấy ra, dầu gì, cũng cho chúng ta nhìn thấy cô ấy rồi cho cậu ý kiến.” “...” “Hôn nữa, cậu kết hôn, không chuẩn bị mời khách? Những thứ khác không nói, nhưng người trong công ty cũng phải mời một tiếng.” Lạc Gia Hoa suy nghĩ hồi lâu, gật đầu, “Cũng là, gần đây đều so với trước bận rộn hơn, mượn dịp này cho mọi người đi thư giãn một chút.” “Ừm” “Tớ gọi điện thoại.” Lạc Gia Hoa cầm lấy điện thoại di động, tìm số của bà xã bắt đầu gọi...

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Mặc Chung Một Cái Quần Lót Không Vệ Sinh

Thời điểm nhận được điện thoại của Lạc Gia Hoa, Mộng Kỳ vẫn còn có chút giật mình, bởi vì cô cùng nhà xuất bản hẹn hôm nay đi giao bản thảo, suy nghĩ một chút, Mộng Kỳ cảm thấy vẫn là ông xã tương đối trọng yếu, dù sao hôm nay không phải là ngày cuối cùng nộp bản thảo, ngày mai mới là ngày cuối cùng, cùng lắm thì, ngày mai cô lại giao hoặc là chậm một chút giao cho đồng đảng nhờ cô đưa cho cha mình cũng được, dù sao đây cũng là sản nghiệp của cha đồng đảng, muộn một chút cũng không có vấn đề gì.

Đề bản thảo xuống, xem lại quần áo vào đầu tóc, cuối xuống nhìn cái quần lửng, thoát nhìn rất trẻ con, nhưng là muốn vào công ty của ông xã, lại là lần đầu tiên, trang phục như vậy, dường như có chút lỗ mãng, trở lại phòng ngủ thay một cái đầm màu trắng, kiểu dáng đơn giản, nhưng đường cong rõ ràng, có thể đem vóc dáng chữ S của cô hoàn toàn bày ra, lại đem tóc búi lên, trang điểm nhẹ, nhìn trong gương xinh đẹp lại không mất cao quý, có thể cho ông xã hãnh diện đi, suy nghĩ một chút, còn từ trong tủ lạnh lấy ra súp ngân nhĩ cô nấu buổi sáng, một luồng khí lạnh xông ra, không tệ không tệ, súp ngân nhĩ ướp lạnh, hiện tại mùa hè, có món điểm tâm nào so với súp ngân nhĩ có thể dùng đường nhan lại mỹ vị tốt hơn đây, cũng may cô nấu nhiều, vốn là muốn đợi buổi tối Lạc Gia Hoa trở về đưa cho anh ăn, hôn nữa khẩu vị của anh cũng tương đối lớn, lúc không có chuyện gì làm anh sẽ ăn liên tục mấy chén, hiện tại, trước lấy ra hối lộ những người trong công ty ông xã đi, cũng may công ty của anh chỉ có tám người, mặc dù không thể để cho bọn họ ăn no, nhưng là mỗi người một ít nếm thử hương vị vẫn là có thể, hôn nữa buổi tối còn phải đi ra ngoài ăn cơm, nếu hiện tại để cho bọn họ ăn no, tới buổi tối ăn cái gì a, đem súp ngân nhĩ đặt vào túi, lấy thêm mấy cái muffin, mười cái ly duy nhất trong nhà, tất cả chuẩn bị xong, ra cửa.

Cũng may giao thông tiện lợi, vừa đi đến cửa đã thấy một chiếc taxi, vội vàng ngoắc,

“Bác tài, phiền toái đến đường số X.”

“Tốt.”

Xe hòa vào dòng người, bên trong có máy điều hoà, rất là thoải mái, Mộng Kỳ cẩn thận đem súp ngân nhĩ súp đặt ở trên ghế, mới vừa rồi điện thoại vang lên, chẳng lẽ là Lạc Gia Hoa thúc giục mình,

“Uy, chồng à?”

“Oa oa ~ chồng a? Tớ?” Một giọng nữ kinh ngạc từ trong sóng điện truyền đến.

Mộng Kỳ vội vàng nhìn số gọi tới, hắc tuyến rớt xuống, là biên tập Hiệu Hiểu ở nhà xuất bản chịu trách nhiệm về phần công việc của cô, “Chị Hiệu, thật ngại quá, vừa rồi không có để ý tới số gọi đến.”

“Không quan hệ không quan hệ, có thể làm người đàn ông của mỹ nữ, chị rất vinh hạnh.” Cách sóng điện, truyền đến giọng nói trêu chọc cùng vui vẻ của Hiệu Hiểu.

Mộng Kỳ không nói gì...

“Ha ha, Tiểu Kiều a, em kết hôn khi nào nga, không báo với chị một tiếng, chị cũng không có được ăn bánh kẹo cưới a.”

Mộng Kỳ cùng cười, “Chỉ là đăng ký, còn chưa có tổ chức hôn lễ, cho nên mới không có thông báo với Hiệu Hiểu.”

“Đó, phải không, đối phương như thế nào, lớn lên đẹp trai không?” Đối với Hiệu Hiểu mà nói, tương mạo là xếp hàng vị trí thứ nhất.

“Có thể.” Mộng Kỳ ngậm lại tương mạo Lạc Gia Hoa, nhưng thật ra là vô cùng được, bất quá đối với người từ nhỏ được xem là mỹ nhân mà nói, chỉ có thể ở vị trí xem tốt.

Nhưng hiển nhiên, Hiệu Hiểu cũng không có nhận tín hiệu của Mộng Kỳ, mà là mang theo một chút tiếu nố, “Vậy có thể mang đến cho chị nhìn một chút được không a.”

“Ha ha, tốt.” Nghe được khẩu khí có chút tiếu nuôi của đối phương, đây chỉ là lời nói khách khí, Mộng Kỳ cũng liền khách khí đáp lại, cô cùng nhà xuất bản quan hệ không tính là đặc biệt tốt, nhưng cũng không kém, bởi vì Hiểu Hiểu chịu trách nhiệm phần công việc của chính mình, cho nên cô cùng với Hiểu Hiểu quan hệ có hơi thân thiết hơn một chút, bất quá, hai người tính tình có chút bất đồng, cho nên, cũng không có thổ lộ tình cảm với nhau, cho tới bây giờ, được Mộng Kỳ chính thức để ở trong lòng, chỉ có hai người mà thôi.

Hiểu Hiểu gọi điện thoại đến, là vì chuyện bản thảo của Mộng Kỳ, biết được Mộng Kỳ hôm nay không đến giao bản thảo mà đi tặng súp cho ông xã, một cách tự nhiên, nói cô nặng sắc nhẹ biên tập, Mộng Kỳ để cho Hiểu Hiểu phát tiết xong, cô biết rõ Hiểu Hiểu mặc dù miệng không quá tích đức, nhưng là tâm địa cũng không tệ lắm.

“Ngày mai, chậm nhất là ngày mai nhất định phải đưa đến a.”

“Tốt.”

“Ừm, vậy cứ như thế đi, tạm biệt.”

“Tạm biệt.”

Sau khi cúp điện thoại chỉ chốc lát đã đến công ty, Mộng Kỳ cầm lấy đồ xuống xe, liếc mắt liền thấy Lạc Gia Hoa ở chỗ Offices (văn phòng), cảm giác đầu tiên là nơi này tiền thuê mặt bằng khẳng định rất cao, mặc dù chỉ có tám người, nhưng là Mộng Kỳ đã bắt đầu có chỗ mong đợi.

Đi vào Offices, điện thoại di động lần nữa vang lên, lần này, Mộng Kỳ trước xem số gọi tới, ông xã.

“Uy, Chồng à ~”

“Bà xã, em đến chỗ nào rồi?”

“Đã đứng dưới lầu.”

“Tốt, em đến lầu 18 đi, anh ở cửa thang máy đón em.”

“Ừm.”

Tiến vào đại sảnh, bảo vệ rất có lễ gật đầu với cô, Mộng Kỳ cũng đáp lại một cái cười ngọt ngào, lập tức làm bảo vệ ngây ngốc, thật sự một cô gái vừa đẹp lại vừa tốt a ~

Mộng Kỳ cũng không có nhận thấy vẻ mặt kích động của bảo vệ, lúc này khi tất cả mọi người làm việc, tỉ lệ sử dụng thang máy cực ít, bởi vậy đi đến cửa thang máy liền nhìn thấy có thang máy tại lầu một dừng lại, tiến vào thang máy, nhấn xuống số 18, chỉ có một mình cô, thang máy trực tiếp đưa cô lên lầu 18, cửa vừa mở ra, liền nhìn thấy Lạc Gia Hoa cùng một nam nhân với cặp mắt đào hoa đứng kế bên, nhìn thấy cô, Lạc Gia Hoa tiến lên một bước, thuận tay tiếp nhận đồ đạc trong tay cô,

“Đến đây ~”

Mộng Kỳ mỉm cười gật đầu, “Ừm.”

“Chúng ta vào công ty đi.”

“... Tốt.” Vốn là chờ anh giới thiệu nam nhân bên cạnh, nhưng là thấy Lạc Gia Hoa rõ ràng không có tính giới thiệu, Mộng Kỳ đành phải đi theo anh gật đầu.

Bất quá rất rõ ràng có người không cam lòng, nghe được Lạc Gia Hoa nói như vậy, Cố Thông lập tức nhảy lên, “Cậu không nên như vậy, vừa thấy sắc liền quên bạn... @\$...”

“Cố Thông, cậu hù dọa vợ tó.” Lạc Gia Hoa chỉ dùng mấy chữ dùng ánh mắt giết người nhìn Cố Thông.

...

“Khụ, mỹ nữ, xin chào, anh tên là Cố Thông, là người anh em đại học kiêm phía đối tác hiện tại của Lạc Gia Hoa, quan hệ của tui anh thân thiết tới mức từng có một lần cùng mặc chung một cái quần lót, phi thường vinh hạnh có thể biết em.”

Tốc độ biến sắc của Cố Thông làm cho Mộng Kỳ có chút giật mình, có chút chần chờ gật đầu, “Xin chào, tôi cũng vậy rất vinh hạnh biết anh.”

Lạc Gia Hoa một tay ôm eo Mộng Kỳ, “Tốt lắm, chó cùng người này dây dưa, hần giờ nhất vô nghĩa.”

“Ai, không nên như vậy, không cho phép ở trước mặt mỹ nữ hủy đi hình tượng của tó.” Cố Thông rất là bất mãn.

“Đây là vợ tó.”

“Coi như là như vậy, cũng không cho.”

Lạc Gia Hoa: ...

Hai người kia, chính là quan hệ đồng đẳng đi, Mộng Kỳ mỉm cười nhìn xem Lạc Gia Hoa cùng Cố Thông nói đùa, mình và Lưu Lợi, cảm giác không phải là như vậy đây, cuộc sống có một người bạn tốt như vậy, thật tốt.

Cố Thông không để ý tới nhìn thấy mỹ nữ thật hưng phấn, Lạc Gia Hoa trực tiếp mang theo Mộng Kỳ hướng công ty đi đến, Mộng Kỳ mềm mại đi theo Lạc Gia Hoa, chỉ là đi hai bước quay đầu lại,

“Cái kia, Cố Thông ~”

“A, mỹ nữ tìm anh?” Cố Thông hai mắt tỏa sáng nhìn Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ khẽ nghiêng đầu tránh đi hai mắt nóng rực của Cố Thông, mang trên mặt một chút đồ ửng, “Em là muốn nói, mặc dù anh cùng chồng của em quan hệ đã tốt đến mức có thể mặc chung một cái quần lót, nhưng đây là không vệ sinh, cuối cùng, còn chưa phải muốn mặc chung một cái quần lót.”

Cố Thông: ...

Lạc Gia Hoa: “Ha ha ha ha... Cố Thông a Cố Thông, không nghĩ tới cậu cũng có ngày hôm nay.”

Lạc Gia Hoa cười đến thập phần vui vẻ, đem Cố Thông hóa đá ném ở lối đi nhỏ, cười đối với Mộng Kỳ, “Vợ à, em là người phụ nữ đầu tiên làm cho Cố Thông ghen hờn, thật lợi hại.”

“Dễ nói dễ nói.” Mộng Kỳ nhỏ giọng nói.

“Ha ha ~~~” Lạc Gia Hoa cười, thật sự là khó được dịp chứng kiến Cố Thông ăn ghen, bắt quá, bà xã nhà anh thể hiện, thật đúng là ngoài dự liệu của anh a, anh thật tò mò, cô còn có bao nhiêu ưu điểm là mình không có phát hiện đây, cô tựa như một cái bảo tàng, luôn hấp dẫn anh đến gần, càng đến gần, lại càng là hiếu kỳ.

Cố Thông phát điên, a a a ~ một đôi vợ chồng phúc hắc a ~~~

Trải qua miệng rang tuyên dương của Cố Thông, trong công ty mọi người đã sớm biết vợ của tổng giám đốc muốn tới, bởi vậy Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa vào công ty, liền nghênh đón sáu ánh mắt song sáng long lanh, thoáng cái không có chuẩn bị, thiếu chút nữa đem Mộng Kỳ hù dọa bỏ chạy, lấy lại bình tĩnh, đứng tại nguyên chỗ tùy ý mọi người thưởng thức.

Lạc Gia Hoa không tiếng động cho Mộng Kỳ ủng hộ, “Tất cả mọi người dừng một chút (trên thực tế từ khi anh cùng Cố Thông ra cửa đón Mộng Kỳ mọi người cũng đã ngừng công việc đang làm lại chuẩn bị nghênh đón tổng giám đốc phu nhân)... Để tôi giới thiệu một chút, đây là vợ của tôi, Kiều Mộng Kỳ.”

“Oa, vợ Lạc kỹ sư thật xinh đẹp a ~” một người trên mặt có một chút tàn nhang lớn lên thập phần đáng yêu thoạt nhìn vô cùng sáng sủa mở miệng, Lạc Gia Hoa giới thiệu với Mộng Kỳ người đứng bên cạnh,

“Đây là trợ lý của công ty, Tiểu An.”

Mộng Kỳ gật gật đầu, “Tiểu An, xin chào.”

“Đó, phu nhân tổng giám đốc, xin chào.”

Mộng Kỳ đỏ mặt, “Không cần khách khí như thế, bình thường người quen đều gọi tôi Tiểu Kiều, mọi người cũng gọi tôi như vậy là được, nếu là so với tôi nhỏ hơn, liền kêu tôi một tiếng chị Tiểu Kiều tốt lắm, tôi năm nay hai mươi lăm.”

“Oa, hai mươi lăm? Tiểu Kiều da của em bảo dưỡng như thế nào a, trời ạ, quả thực chính là vô cùng mịn màng, thật hâm mộ thật hâm mộ a ~” lần này nói chuyện là một nam nhân có vẻ ngoài hơi giống nữ tướng, từ động tác hơi nữ tính hóa của hắn có thể thấy được hắn hẳn là tộc người yêu thích cái đẹp, Lạc Gia Hoa lập tức giới thiệu người trước mặt với Mộng Kỳ,

“Đây là nhà thiết kế LC.”

...

Hiển nhiên mọi người đối với Mộng Kỳ đến đều hết sức hoan nghênh, cuối cùng khi Lạc Gia Hoa giới thiệu cho Mộng Kỳ kết cấu nội bộ trong công ty, bộ phận thiết kế có năm người, Lạc Gia Hoa chịu trách nhiệm, theo thứ tự là nam sinh nữ tướng yêu xinh đẹp LC, thoạt nhìn có chút chất phác tiểu Lý, lớn tuổi nhất Hắc ca, còn có tiểu chánh thái tiểu quả, bộ phận nghiệp vụ có hai người, do Cố Thông chịu trách nhiệm, còn có nghiệp vụ viên xinh đẹp Hiểu Đạo mới tiến vào, cuối cùng chính là trợ lý Tiểu An, nếu nói trợ lý chính là làm việc vặt, nơi nào cần, thì nơi đó có cô, dù sao hiện ở công ty còn không tính là lớn, trợ lý một người là đủ rồi, tất cả mọi người đều nguyên vẹn lợi dụng.

Cả công ty cộng thêm Lạc Gia Hoa cùng Cố Thông hai phía đối tác mới tám người, trong đó đối với Mộng Kỳ cảm thấy hứng thú nhất ngoại trừ Cố Thông, còn có LC cùng Tiểu An, LC cảm thấy rất hứng thú với làn da của Mộng Kỳ, Tiểu An còn lại là trời sinh dễ gần, có chút chịu không nổi mọi người nhiệt tình, Mộng Kỳ vội vàng kêu Gia Hoa đưa đem đồ trong tay mở ra,

“Đi vội quá, không có chuẩn bị cái gì, chỉ mang theo chút ít súp ngân nhĩ ướp lạnh, thứ nhất cho mọi người giải khát, thứ hai mời mọi người nếm thử, thứ ba súp này có thể dùng để dưỡng nhan...”

Những thứ không nói khác, chỉ điều thứ ba, cũng đủ để làm cho Tiểu An cung LC động tâm.

Cũng may thời điểm cô làm súp ngân nhĩ vốn cô chính là chuẩn bị để dùng thay cho nước uống, bởi vậy khi đến chén cuối cùng chẳng những không cảm thấy kỳ quái, ngược lại như trà sữa tự nhiên, mỗi người một ly, còn có khí lạnh, tại mùa này uống một chén súp ngân nhĩ như vậy, thật sự là quá tốt.

“Ngọt mà không ngán, vị tron mềm...” LC vừa ăn vừa ca ngợi, sau khi uống xong một ly, đáng thương nhìn Mộng Kỳ, “Tiểu Kiều, còn gì nữa không?”

Mộng Kỳ đỏ mặt, “Thật ngại quá, đã không còn, nếu là mọi người thích, về sau có thể nấu thêm cho mọi người.”

“Thật vậy chẳng, thật tốt quá.”

“Ừm.”

Trợ lý Tiểu An hai mắt tỏa sáng nhìn Mộng Kỳ, “Chị Tiểu Kiều, đây là chị tự mình làm sao?”

“Ừm.”

“Trời ạ, Chị Tiểu Kiều xinh đẹp như vậy, tài nấu nướng lại tốt đến thế, đều là phụ nữ, em không muốn sống nữa, đó, quá đã kích người.”

“Ha ha...”

Mọi người uống súp ngân nhĩ xong, Lạc Gia Hoa nhìn thấy đồng nghiệp thích Mộng Kỳ như vậy, cũng không nghĩ tới, trên người Mộng Kỳ có một loại lực hút, cộng thêm cô cũng không có vì mình xinh đẹp mà cao ngạo, rất dễ dàng làm cho người ta thân cận, cho nên, mặc dù đây là lần đầu tiên cô đến, nhưng là được hoan nghênh hơn so với Thẩm Điệp rất nhiều lần, anh cho rằng cũng không kỳ quái.

Gặp Mộng Kỳ bị LC lôi kéo thảo luận bảo dưỡng làn da, Cố Thông nháy mắt làm cho Lạc Gia Hoa tiến vào phòng làm việc.

Chỗ tốt của công ty chính là so với những chỗ khác khá tùy tiện, tất cả mọi người trong công ty đều là bạn cùng lứa tuổi, trong ngày thường liền tự tại, chỉ cần hoàn thành công việc trong tay là tốt rồi, cho nên mặc dù Lạc Gia Hoa cùng Cố Thông trước mặt, nhưng là mọi người cũng không có nghiêm túc làm việc, mà là cùng Mộng Kỳ nói chuyện, biểu đạt hoan nghênh.

“Bảo tở tiến tới làm cái gì?” Lạc Gia Hoa nhìn Cố Thông rồi nhìn Mộng Kỳ đang nói chuyện vui vẻ với mọi người bên ngoài, nhú mày hỏi.

Cố Thông đôi mắt chớp chớp một phen, đóng kín cửa phòng làm việc, nghiêm túc nhìn Lạc Gia Hoa, “Cậu thành thật khai báo cho tở, cô ấy thật sự là vợ của cậu?”

“Đúng vậy.”

“Xác định cùng với khẳng định?”

Lạc Gia Hoa khước miệng co gật, “Tở khi nào thì thích nói dối?”

“Kia thật không có.” Cố Thông ngấm lại chính mình biết Lạc Gia Hoa tựa hồ chưa bao giờ nói dối, “Vậy các cậu là ở nơi nào biết?”

“Không phải nói sao, là ở cục dân chính.”

“Cô ấy thật sự... Cậu thật sự...”

“Cậu rốt cuộc muốn nói cái gì?”

Kim nén nửa ngày, Cố Thông rốt cục nói ra lời trong lòng, “Mặc dù tri nhân tri diện bất tri tâm (biết người biết mặt nhưng không biết lòng), nhưng lần đầu tiên biểu hiện đến thăm, tở cảm thấy được, cô thật sự là so với đại tình tình mạnh hơn nhiều.”

Lạc Gia Hoa tự động không đếm xỉa đến xưng hô của Cố Thông.

“A ~ vì cái gì cậu gặp may như vậy, vì cái gì tở chưa bao giờ gặp, lão thiên gia a, xin người ban cho con một người phụ nữ hiền lành vừa xinh đẹp lại ôn nhu đi, không cần phải quá cao, chỉ cần so với vợ của Lạc Gia Hoa khá hơn một chút là tốt rồi.”

Lạc Gia Hoa: ...

Gian ngoài, mọi người nhiệt tình làm cho Mộng Kỳ có chút chịu không nổi, bắt quá từ đầu tới đuôi đều cười cùng mọi người nói chuyện, hết sức ôn nhu, xinh đẹp lại bình thản, đại khái là tất cả mọi người đều yêu nhất đi, đặc biệt là nơi này giống như địa phương hang hùm động sói, trợ lý Tiểu An là một cô gái không có tim lại không có phổi (vô tâm vô phế), nhìn thấy người phụ nữ so với mình xinh đẹp lại thân thiết, chỉ cảm thấy hâm mộ, nghiệp vụ viên Hiểu Đạo ngày thường là một người phụ nữ cao ngạo, đột nhiên xuất hiện một người so với mình càng xinh đẹp hơn, nói một ít cảm giác cũng không có là

không thể nào , nhưng cũng may Mộng Kỳ đã là phụ nữ có chồng, mặc dù người chồng này cũng là làm cho cô mong muốn không thể thành , nhưng là trong công ty còn có đàn ông khác, cô liền tạm thời để xuống thành kiến, đặc biệt đối phương là vợ của ông chủ, cô không thể nào không có đầu óc cùng vợ ông chủ tìm phiền toái, cho nên, quá trình Mộng Kỳ ở công ty, là thập phần tốt đẹp , chỉ là đối với mọi người lần đầu tiên gặp mặt mà nói, cô thật sự là có chút kiêu kì, tự làm quen luôn luôn không phải là phong cách của cô, cũng không biết Lạc Gia Hoa người này chạy đi đâu, nếu không tới cứu cô ra khỏi biển người, cô sẽ phải ngã xuống, ngay lúc Mộng Kỳ cầu nguyện, Lạc Gia Hoa rốt cục xuất hiện,

“Tốt lắm, đều làm việc, không cần phải vây lại một chỗ .”

“Như thế nào, Lạc kỹ sư, cậu đây là không bỏ được sao?” LC nói chuyện luôn luôn không buông tha người.

“Đúng vậy.” Lạc Gia Hoa nhìn thoáng qua Mộng Kỳ, trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy đồ ửng, thật không nghĩ tới vợ của anh thẹn thùng ra rõ ràng như vậy, bất quá bộ dáng cô như thế này, thật sự là có một phong vị khác.

Khó được Lạc Gia Hoa nói ra lời tuyệt hảo như thế, lập tức lại khiến cho mọi người cười ầm lên.

Cố Thông ở bên cạnh làm bộ dạng ngang tàng, “Ai ai, mọi người không để mặt mũi cho Lạc kỹ sư coi như xong, nhưng không thể không cho mỹ nữ Tiểu Kiều chúng ta mặt mũi a, xem xem các người giống như con mắt lang sói, nếu là hù đến Tiểu Kiều, về sau cô ấy không dám tới, coi chừng Lạc kỹ sư trừng trị a, công tác công tác.”

Quỳnh ~ Mộng Kỳ càng thêm ngượng ngùng.

Lạc Gia Hoa đi đến bên người Mộng Kỳ, đem súp ngân nhĩ đã gần sạch sẽ cầm lên, dắt tay cô đi vào phòng làm việc của mình, đóng cửa, lập tức yên lặng nhiều hơn.

“Tới đây ngồi...” Mang theo Mộng Kỳ ngồi đến trên ghế sofa, “Bọn họ có hay không hù đến em?”

Mộng Kỳ lắc đầu, “Hoàn hảo, chính là mọi người quá nhiệt tình, nhất thời có chút không quen.”

“Ha ha, điều này nói rõ bọn họ rất thích em, cũng không phải là mỗi người đều có thể làm cho bọn họ nhiệt tình như vậy , công ty của anh tự khai mở tới nay, bọn họ cũng đã tiến vào, có thể nói là nhân viên nguyên lão, trong ngày thường cũng không có cái gì lớn nhỏ phân chia, chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ công tác là tốt rồi, anh không yêu cầu bọn họ mặc cái gì đồng phục, muốn làm gì thì làm, muốn nói gì thì nói, tất cả mọi người đều là người trẻ tuổi, thường xuyên sẽ ra ngoài tụ hội, cho nên em nhìn qua những công ty khác không khí không giống với ở đây.”

“Như vậy rất tốt.” Mộng Kỳ gật gật đầu, “Đồng nghiệp trong lúc đó tình cảm tốt, có thể tụ tập cùng một chỗ, đối với công ty phát triển cũng là vô cùng tốt .”

Lạc Gia Hoa gật gật đầu, “Cảm ơn lý giải của em”

“Cảm ơn em làm cái gì, lại chuyện không liên quan đến em.”

“Ha ha, còn muốn cảm ơn súp ngân nhĩ của em, em nấu khi nào ?”

“Ăn sáng xong liền nấu , vốn là muốn đợi anh buổi tối trở về uống, anh đột nhiên gọi điện thoại bảo em tới đây, em nghĩ làm tiếp cái khác cũng quá phiền toái, liền đã lấy tới, đáng tiếc bởi vì trong nhà chỉ có hai người chúng ta, em cũng không có nấu bao nhiêu, mọi người dường như cũng không có ăn đủ.”

“Không cần để ý tới bọn họ, cho bọn họ nhiều hơn nữa bọn họ đều ăn được xong, đám người kia chỉ có biết ăn thôi, nhất là cái người gọi Cố Thông, em về sau phải cách xa hắn một chút, hắn một bụng ý nghĩ xấu...” Lạc Gia Hoa mặt ngoài nghiêm trang, tâm lại đang chảy máu, đó là súp ngân nhĩ Mộng Kỳ chuẩn bị cho anh, vợ yêu nấu a , ăn thật ngon a, hiện tại liền bị một đám người giải quyết , thật sự là tức chết hắn, tâm hảo đau, sớm biết rằng có thể như vậy, anh nên kêu cô tùy tiện mua ít đồ hoặc là không cần mang gì đến a ~~~

Toàn thể công nhân viên công ty Hoa Thông liên hoan, lí do là vì hoan nghênh tổng giám đốc phu nhân, Mộng Kỳ là nhân vật chính, dĩ nhiên là không tránh khỏi bị mọi người ép rượu, đối với cục cưng Mộng Kỳ mà nói, này thật đúng là một chuyện không tốt, Lạc Gia Hoa làm chồng, tự nhiên là phải ra mặt ngăn cô uống rượu , nhưng cân nhắc đến anh phải lái xe, Mộng Kỳ kiên quyết không để cho anh uống thay, cuối cùng vẫn là Lạc Gia Hoa phải hứa đợi lát nữa thuê xe về nhà, mới khiến Mộng Kỳ yên tâm, hai người này tranh qua tranh lại, dĩ nhiên là không thể không bị mọi người trêu chọc một trận, cuối cùng liên hoan kết thúc, tốp năm tốp ba liêu mạng lái xe về nhà, Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ cũng rời đi cùng Cố Thông cáo biệt nhau, lúc này mới thuê xe về nhà. Bị ép vài chén rượu, Mộng Kỳ trong lòng không được thoải mái cho lắm, vừa vào xe cũng chưa có nói chuyện, Lạc Gia Hoa uống nhiều hơn so với mình, khuôn mặt trắng giờ cũng bị nhiễm một lớp hồng, rất là đẹp mắt.

Hướng bác tài nói địa chỉ, Lạc Gia Hoa quay đầu mượn phía ánh sáng bên ngoài nhìn Mộng Kỳ khẽ nhíu mày lại, “Làm sao vậy, có phải rất khó chịu hay không?”

“Hoàn hảo.”

“Trước kia chưa uống rượu qua sao?”

“Đã từng bị người ta lôi kéo uống qua, bất quá không có uống nhiều như hôm nay.”

“Say sao?”

“Ha ha, cho dù tửu lượng em kém, cũng không phải chỉ có vài ly bia là có thể say.” Mộng Kỳ cười, “Bất quá tay chân có chút nhũn ra.”

“Xin lỗi, anh nên sớm thay em uống.” thấy Mộng Kỳ khó chịu, Lạc Gia Hoa có chút đau lòng.

“Chuyện này không liên quan đến anh, em cùng mọi người lần đầu tiên gặp mặt, nếu không uống, chẳng phải là làm cho mọi người hiểu lầm em xem thường họ sao?” Mộng Kỳ khẽ cười lắc đầu.

Lạc Gia Hoa cười nhìn Mộng Kỳ không nói gì, nghĩ thầm cô quả nhiên cùng Thẩm Diệp là không giống nhau, Thẩm Diệp trời sinh hào sảng, ngoại trừ lúc bốc đồng không để cho bất luận kẻ nào còn mặt mũi, bình thường khi tâm tình cô tốt cùng mọi người chơi đùa lại cực kỳ phóng khoáng, đừng nói vài ly bia, ngay cả rượu mạnh uống vài bình lớn cũng không có chuyện, cô chính là trời sinh ngàn chén không say.

“Lúc này anh thấy Tiểu An liên tục nói chuyện với em, bộ dạng giống như thật cao hứng, cô ấy nói gì thế?” Không phải là Lạc Gia Hoa bát quái, mà là về sau mấy người đàn ông tụ lại uống với nhau, Tiểu An cơ hồ là liên tục lôi kéo Mộng Kỳ nói chuyện, anh không thể không hiểu kỳ, dù sao hai người lần đầu tiên gặp mặt, thật sự là không hiểu có cái gì để nói.

Nghe được Lạc Gia Hoa nói như vậy, Mộng Kỳ quay đầu giống như cười mà không cười nhìn thoáng qua Lạc Gia Hoa.

Lạc Gia Hoa trong lòng nhảy dựng, “Có liên quan tới anh?”

“Có thể.”

“Có thể?”

“Ừm.” Mộng Kỳ gật gật đầu.

Lạc Gia Hoa chờ cô nói tiếp, lại không nghe thấy âm thanh, quay đầu lại thấy Mộng Kỳ bộ dáng nhắm mắt dưỡng thần, có chút nhịn không được, “Cô ấy nói anh thế nào?”

“Anh rất dễ ý sao?”

“Cái nha đầu kia cùng Cố Thông giống nhau yêu bát quái lại miệng rộng, anh thật sự là đối với cô ấy không dám ôm lấy mong đợi.”

“Phốc xuy~~ người ta là một cô bé, anh nói như vậy, có thể hay không quá không biết thế nào là thương hương tiếc ngọc?”

“Cố Thông thường nói anh có một chút cũng không đàn ông, không hiểu được từ thương hương tiếc ngọc.”

“Phải không, em lại cảm thấy ngẫu nhiên anh ngoại trừ không hiểu phong tình, nhưng rất tôn trọng phụ nữ a.” Mộng Kỳ ngấm lại biểu hiện mấy ngày nay của Lạc Gia Hoa, không có chỗ nào không giống đàn ông a.

“Anh cũng cảm thấy như vậy, bất quá cái tên kia cũng không có gì đặc biệt, dưới tình huống bình thường hẳn cũng chính là đối với mỹ nữ ngoan ngoãn phục tùng thôi, lớn lên xấu, phẩm chất thương hương tốt đẹp cũng không biết ném đi nơi nào.”

“Ha ha, em thấy các anh tình cảm rất tốt.”

“Đây là tự nhiên... Tiểu An, cùng em nói khác sao?”

“Anh vì cái gì liên tục thăm dò Tiểu An cùng em nói cái gì?”

“...”

“Hay là anh đang lo lắng cái gì?”

“... Không có.”

“Phải không?”

“... Ừm.”

“Ha ha, vậy cũng thật là đáng tiếc.” Mộng Kỳ cười cúi đầu.

Lạc Gia Hoa cuối cùng cũng nhịn không được, “Đáng tiếc cái gì?”

“Tiểu An nói với em một chút chuyện về bạn gái trước của anh, vốn còn muốn tìm anh chứng thực một chút, bất quá nhìn bộ dạng không có hứng thú của anh, hay là thôi.” Mộng Kỳ cố làm ra vẻ tiếc nuối, Lạc Gia Hoa quả nhiên bị lừa,

“Cô ấy nói cái gì đó rồi?”

“Cũng không nói quá nhiều, chỉ nói những thứ cô ấy biết.”

“Cô ta biết? Cô ta thì biết cái gì, đều là tin vĩa hè , anh cùng cô ta ngoại trừ trên công việc cùng xuất hiện, cũng không có bí mật từng chia sẻ với nhau, cô ta làm sao biết rõ chuyện riêng của anh, em không nên tin cô ta.”

“Phải không?”

“Ừm.”

“Lời này của anh nói đúng không có sai, nhưng là, cô ấy biết Cố Thông a, hơn nữa, Cố Thông đối với chuyện của anh, có thể không xa lạ gì.”

Lạc Gia Hoa có chút tức giận, “Cố Thông miệng rộng kia.”

Mộng Kỳ cười...

Do dự một tý, Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ, “Anh cùng Thẩm Diệp mặc kệ trước kia như thế nào, sớm đã trở thành quá khứ, em cứ việc yên tâm, chuyện chân đứng hai thuyền anh sẽ không làm, anh không biết Tiểu An đã nói gì với em, nhưng là em không cần để ở trong lòng, hiện tại em là vợ của anh, liên vĩnh viễn cũng sẽ là vợ của anh.”

Mộng Kỳ nghe được Lạc Gia Hoa an ủi mình như vậy, trong lòng cảm thấy ấm áp , cúi đầu, cười, “Kỳ thật, anh không cần thiết phải giải thích với em, Cố Thông mặc dù cùng Tiểu An có nói một chút, nhưng cũng biết cái gì nên nói cái gì không nên nói, tiểu An biết cũng không toàn bộ, cô ấy đem tất cả chuyện của Thẩm Diệp đều nói cho em biết, em cũng bắt quá là biết rõ các anh từ nhỏ cùng nhau lớn lên , cùng với lúc còn học cao trung anh bắt đầu theo đuổi Thẩm Diệp, nhưng lúc tốt nghiệp đại học hai người mới xác lập quan hệ, bởi vì cô ấy thích tự do, cho nên mặc dù hai người ở cùng một chỗ, nhưng bởi vì cô ấy thích bay nhảy cùng công việc bận rộn của anh cũng chính là nguyên nhân khiến cho thời gian hai người chung đụng so với những đôi tình nhân bình thường khác rất ít...”

Lạc Gia Hoa nghe Mộng Kỳ nói như vậy, trong lòng thầm mừng Cố Thông cái miệng rộng này, tựa như hấn ước gì toàn bộ người trên thế giới đều biết mình theo đuổi một nữ nhân nhiều năm như vậy mới thành công,

“Em cũng biết không ít, còn gì nữa không?”

“Ha ha, khác cũng không có, sau đó chính là cảm nhận về Thẩm Diệp trong mắt Tiểu An, cô ấy gọi Thẩm Diệp là.... Ha ha, nghe ý tứ của Tiểu An, Thẩm Diệp rất cao, tầm 1m77 , vóc dáng người mẫu, cơ hồ là gầy đến da bọc xương, nhưng dường như vẫn chưa đủ, Tiểu An nói mỗi lần nhìn thấy Thẩm Diệp đều cảm giác mình đặc biệt tự ti, sau đó nói từ khi công ty được thành lập đến nay, số lần cô ấy đến tìm anh dùng cơm là đếm trên đầu ngón tay, cùng người trong công ty kết giao không nhiều lắm. . . Đại khái chính là có chút ít.”

Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ cười, “Em còn chưa nói hết?”

“Gi?”

“Nếu như anh không có đoán sai, Tiểu An khẳng định đã nói qua cô ấy là người rất cao ngạo, không cư xử khéo léo, nói chuyện cũng dễ dàng đắc tội với người khác .”

Mộng Kỳ không biết nên trả lời như thế nào, trên thực tế Tiểu An xác thực nói như vậy, hơn nữa còn cố ý ca ngợi chính mình, nói mình so với Thẩm Diệp tốt hơn rất nhiều, lần này tổng giám đốc ánh mắt cuối cùng cũng đã trở lại bình thường, lời này cô lại không thể nói, nếu nói ra sẽ khiến người ta hiềm nghi, hơn nữa, còn có cảm giác tự luyến, hơi do dự một chút, chỉ đành phải nói,

“Tiểu An kỳ thật không có ý tứ gì khác, cô ấy chẳng qua là cảm thấy hai người như người của hai thế giới khác nhau, Thẩm Diệp quá cao, cô ấy đứng thấp hơn, nhìn xem dĩ nhiên là cảm thấy khoảng cách rất xa, kỳ thật nói như vậy, cũng hàm chứa một chút ý tứ hâm mộ.”

“Có hay không chuyện này anh rất rõ ràng.” Lạc Gia Hoa cười, “Anh biết rõ bạn bè bên cạnh đều cảm thấy anh cùng Thẩm Diệp cũng không thể tiến xa hơn, thực tế chứng minh ánh mắt của bọn họ không có sai, cho tới nay đều là anh sai, mà Thẩm Diệp cũng chưa bao giờ đòi hỏi người khác phải hoàn hảo, cho dù là anh cũng sẽ không, huống chi là vì anh đi nịnh nọt những người bên cạnh anh, cô ấy mặc dù đã tới công ty mấy lần, nhưng cùng người của công ty như thế nào cũng không thể chung đụng, mọi người cũng chưa quen thuộc, tính tình của cô ấy quá mức cao ngạo, luôn có thói quen ngẩng đầu nhìn trời, thói quen như vậy kỳ thật không tốt lắm, nhưng cô ấy chính là cô ấy, anh chưa từng có ý nghĩ muốn cải tạo cô, chỉ là muốn hết thầy tùy duyên thôi, trước kia nể mặt anh, mọi người sẽ không nói chuyện gì ngay trước anh, nhưng hiện tại có em, bọn họ sẽ có người để so sánh, sau đó khẳng định tất cả mọi người sẽ nghĩ, lần này ánh mắt của anh bình thường, một khi đem em cùng Thẩm Diệp so sánh với nhau, thắng thua dĩ nhiên là quá rõ rồi.”

Mộng Kỳ nhủ mảy, một lát sau mới nhìn Lạc Gia Hoa, “Lời này của anh em nghe như thế nào có chút lạ , cảm giác anh là đang khen em a, nhưng nghe lại có chút không đúng, giống như anh đang giễu cợt em”

Lạc Gia Hoa bật cười, “Có lẽ là anh biểu đạt có vấn đề, em yên tâm, anh tuyệt không có ý trào phúng em, anh là thật tâm khen ngợi.”

“Phải không?”

“Ừm.”

“Đồ ~ “

“Ha ha ~” nhìn xem Mộng Kỳ khẽ nhũu mày đáng yêu bộ dáng, Lạc Gia Hoa nhìn không được đưa tay đem nàng mi cho vuốt lên, vừa nói, “Người là thích hợp cười, nhũu mày không thích hợp người, về sau thiếu nhũu mày.”

“Đó.”

“Ngày mai là thứ bảy, buổi sáng chúng ta cùng đi rửa xe, buổi trưa ra ngoài ăn cơm, sau đó buổi tối em và anh cùng về nhà một chuyến được hay không?”

“Tốt?”

“Anh nói là nhà cha mẹ anh đó.” Thấy Mộng Kỳ thoải mái đáp ứng, Lạc Gia Hoa sợ cô không có nghe hiểu ý của mình, vội vàng bổ sung.

Mộng Kỳ sững sờ, giờ mới hiểu được ý tứ của Lạc Gia Hoa, “Anh nói, ngày mai chúng ta đi gặp cha mẹ?”

“Ừm...” Nếu như em không nguyện ý, có thể để hôm khác.

Mộng Kỳ lại nghĩ, mình và Lạc Gia Hoa đều đã đăng ký kết hôn, mặc dù quá trình đăng ký có điểm kỳ quái, nhưng dù sao cũng là vợ chồng hợp pháp, ra mắt cha mẹ chồng là phải, vì vậy gật đầu,

“Tốt, cha mẹ anh thích gì.”

Không nghĩ tới Mộng Kỳ đáp ứng nhanh như vậy, Lạc Gia Hoa trong lòng hết sức cao hứng, “Không cần, trực tiếp đi là được.”

“Như vậy sao được.” Mộng Kỳ lắc đầu, “Theo lý thuyết dưới tình huống bình thường là trước khi chúng ta kết hôn nên đi gặp cha mẹ anh, có thể là bởi vì tình huống của chúng ta đặc thù, hiện tại mới đi ra mắt cha mẹ đã là thất lễ, lần đầu tiên tới cửa, không mang theo chút ít lễ vật, chẳng phải là càng thất lễ?”

Thấy Lạc Gia Hoa còn muốn nói điều gì, Mộng Kỳ vội vàng nói, “Đây không phải là vấn đề khách khí hay không, mà là tiểu bối đối với trưởng bối tôn trọng, anh nếu ngăn cản, có phải muốn em hoài nghi dụng tâm kín đáo của anh.”

Mộng Kỳ đã nói như vậy, Lạc Gia Hoa tự nhiên là không thể nói thêm gì, chỉ đành phải cảm kích nhìn Mộng Kỳ, “Cảm ơn em.”

“Chúng ta là vợ chồng, không cần cảm ơn.” Không biết là do uống nhiều rượu, hay là thanh âm của Lạc Gia Hoa quá mức thâm trầm, Mộng Kỳ chỉ cảm giác thần trí mình tựa hồ có chút không minh bạch đứng lên.

“Như thế nào, mệt mỏi sao, nếu không em dựa vào anh nghỉ ngơi một chút, chờ đến anh sẽ gọi em dậy.” Nhìn Mộng Kỳ trên mặt lộ ra mệt mỏi, Lạc Gia Hoa vội vàng nói.

“Có một chút, đại khái là do tác dụng của rượu.”

“Tựa ờ vào ngực của anh.” Lạc Gia Hoa vươn tay đem Mộng Kỳ ôm vào trong ngực mình, Mộng Kỳ hơi hơi dùng một cái, thuận theo đi vào trong ngực Lạc Gia Hoa, hiện tại anh là chồng của mình, có quyền lực này.

Hơi thở xa lạ mang theo một chút mùi rượu, rất kỳ quái vốn chính mình nên khẩn trương như thế nào lại cảm thấy bình thản, Mộng Kỳ nhớ rõ thời điểm lần đầu tiên cùng Nghiêm Tử Hạo ôm nhau, tim đập nhanh như muốn nhảy ra ngoài, vì cái gì hiện tại nằm ở trong ngực của một người đàn ông, lại có thể bình tĩnh như thế, thực nghĩ không ra, chẳng lẽ mình thật sự là già rồi, tim không thích hợp đập nhanh nữa?

Đến chung cư, bởi vì bảo vệ rất nghiêm, muốn lái vào cửa còn cần phải đăng ký rất phiền toái, Lạc Gia Hoa dứt khoát kêu taxi dừng ở bên cạnh, trả tiền, cầm lấy cặp công văn cùng túi nhỏ của Mộng Kỳ, lay nhẹ Mộng Kỳ,

“Vợ à, đến rồi.”

Mộng Kỳ mệt mỏi mở mắt ra, thật sự là tác dụng của rượu làm cho cô rất muốn ngủ, vài phút vừa rồi, cô lại có một loại cảm giác mất ngủ,

“Tốt.”

Hữu khí vô lực đáp một câu, từ trên xe taxi xuống, nương tay chân nhũn ra hướng chung khu đi tới.

Lạc Gia Hoa chân dài đi phía trước hai bước đuổi theo Mộng Kỳ, “Như thế nào, rất mệt sao?”

“Hoàn hảo, chính là giống như không có khí lực.”

Nơi này đi vào còn có mấy chục mét mới có thể đến tầng trệt, Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ, sắc mặt phảng phất có chút tái nhợt, âm thầm hối hận không nên cho cô uống rượu, đem hai cái túi sách cầm vào một tay, eo khẽ cong,

“Anh tới ôm em.”

“A, không. . .” Còn chưa kịp kinh hô, Lạc Gia Hoa đã đem Mộng Kỳ bế lên, lúc này Mộng Kỳ mới phát hiện tim đập rộn lên, hơn nữa dưới tác dụng của rượu, càng cảm thấy toàn thân không còn tí sinh khí, chẳng biết tại sao có một loại cảm giác bị rình coi, Mộng Kỳ thấy mặt mình dường như đỏ lên,

“Đừng, để em tự đi.”

Nói ra được thanh âm nhưng lại nhu nhược vô lực, làm trong lòng Lạc Gia Hoa cảm thấy ngứa một chút, hận không thể đem cô hòa nhập vào thân thể mình, ách cưỡng hòng khô rất nói, “Đừng cạy mạnh, đã khuya rồi, chân em lại nhũn ra, đợi lát nữa ngã xuống làm sao bây giờ?”

Mộng Kỳ nghĩ thầm chung cư này đều bằng phẳng, làm sao ngã xuống được, nhưng là chân mình thật mềm, có thể đi hay không thật sự chính là vấn đề, liền không lên tiếng chấp nhận lời của anh, thấy thế, Lạc Gia Hoa ôm Mộng Kỳ hướng trong chung cư đi đến, bảo vệ đã sớm nhìn thấy Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ, ánh mắt mập mờ, Lạc Gia Hoa còn không có đi tới cửa liền chủ động thay bọn họ mở cửa, cửa chung cư này vốn là phải quét thẻ, nhưng Lạc Gia Hoa lớn lên đẹp trai như vậy lại là ông chủ của một công ty, các nhân viên an ninh đều biết, không cần anh xuất trình giấy tờ, hướng bảo vệ nói cảm ơn, nhìn thấy ánh mắt bảo vệ có vẻ mập mờ liền nói,

“Đây là vợ của tôi.”

Sau đó ôm Mộng Kỳ hướng tầng trệt đi đến, lưu lại về mặt hâm mộ Lạc Gia Hoa tốt số của bảo vệ.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Anh Là Thật Tâm Khen Ngợi

Toàn thể công nhân viên công ty Hoa Thông liên hoan, lí do là vì hoan nghênh tổng giám đốc phu nhân, Mộng Kỳ là nhân vật chính, dĩ nhiên là không tránh khỏi bị mọi người ép rượu, đối với cục cưng Mộng Kỳ mà nói, này thật đúng là một chuyện không tốt, Lạc Gia Hoa làm chồng, tự nhiên là phải ra mặt ngăn cô uống rượu, nhưng cân nhắc đến anh phải lái xe, Mộng Kỳ kiên quyết không để cho anh uống thay, cuối cùng vẫn là Lạc Gia Hoa phải hứa đợi lát nữa thuê xe về nhà, mới khiến Mộng Kỳ yên tâm, hai người này tranh qua tranh lại, dĩ nhiên là không thể không bị mọi người trêu chọc một trận, cuối cùng liên hoan kết thúc, tốp năm tốp ba liêu mạng lái xe về nhà, Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ cũng rời đi cùng Cô Thông cáo biệt nhau, lúc này mới thuê xe về nhà. Bị ép vài chén rượu, Mộng Kỳ trong lòng không được thoải mái cho lắm, vừa vào xe cũng chưa có nói chuyện, Lạc Gia Hoa uống nhiều hơn so với mình, khuôn mặt trắng giờ cũng bị nhiễm một lớp hồng, rất là đẹp mắt. Hướng bác tài nói địa chỉ, Lạc Gia Hoa quay đầu mượn phía ánh sáng bên ngoài nhìn Mộng Kỳ khẽ nhủ mầy lại, “Làm sao vậy, có phải rất khó chịu hay không?” “Hoàn hảo.” “Trước kia chưa uống rượu qua sao?” “Đã từng bị người ta lôi kéo uống qua, bất quá không có uống nhiều như hôm nay.” “Say sao?” “Ha ha, cho dù tư lượng em kém, cũng không phải chỉ có vài ly bia là có thể say.” Mộng Kỳ cười, “Bất quá tay chân có chút nhũn ra.” “Xin lỗi, anh nên sớm thay em uống.” thấy Mộng Kỳ khó chịu, Lạc Gia Hoa có chút đau lòng. “Chuyện này không liên quan đến anh, em cùng mọi người lần đầu tiên gặp mặt, nếu không uống, chẳng phải là làm cho mọi người hiểu lầm em xem thường họ sao?” Mộng Kỳ khẽ cười lắc đầu. Lạc Gia Hoa cười nhìn Mộng Kỳ không nói gì, nghĩ thầm cô quả nhiên cùng Thẩm Diệp là không giống nhau, Thẩm Diệp trời sinh hào sảng, ngoại trừ lúc bốc đồng không để cho bất luận kẻ nào còn mặt mũi, bình thường khi tâm tình cô tốt cùng mọi người chơi đùa lại cực kỳ phóng khoáng, đừng nói vài ly bia, ngay cả rượu mạnh uống vài bình lớn cũng không có chuyện, cô chính là trời sinh ngăn chẹn không say. “Lúc nãy anh thấy Tiểu An liên tục nói chuyện với em, bộ dạng giống như thật cao hứng, cô ấy nói gì thế?” Không phải là Lạc Gia Hoa bát quái, mà là về sau mấy người đàn ông tụ lại uống với nhau, Tiểu An cơ hồ là liên tục lôi kéo Mộng Kỳ nói chuyện, anh không thể không hiếu kỳ, dù sao hai người lần đầu tiên gặp mặt, thật sự là không hiểu có cái gì để nói. Nghe được Lạc Gia Hoa nói như vậy, Mộng Kỳ quay đầu giống như cười mà không cười nhìn thoáng qua Lạc Gia Hoa. Lạc Gia Hoa trong lòng nhảy dựng, “Có liên quan tới anh?” “Có thể.” “Có thể?” “Ừm” Mộng Kỳ gật gật đầu. Lạc Gia Hoa chờ cô nói tiếp, lại không nghe thấy âm thanh, quay đầu lại thấy Mộng Kỳ bộ dáng nhắm mắt dưỡng thần, có chút nhìn không được, “Cô ấy nói anh thế nào?” “Anh rất dễ ý sao?” “Cái nha đầu kia cũng kỳ quái giống nhau yêu bát quái lại miệng rộng, anh thật sự là đối với cô ấy không dám ôm lấy mong đợi.” “Phốc xuy ~ người ta là một cô bé, anh nói như vậy, có thể hay không quá không biết thế nào là thương hương tiếc ngọc?” “Cô Thông thường nói anh có một chút cũng không đàn ông, không hiểu được từ thương hương tiếc ngọc.” “Phải không, em lại cảm thấy ngẫu nhiên anh ngoại trừ không hiểu phong tình, nhưng rất tôn trọng phụ nữ a.” Mộng Kỳ ngẫm lại biểu hiện mấy ngày nay của Lạc Gia Hoa, không có chỗ nào không giống đàn ông a. “Anh cũng cảm thấy như vậy, bất quá cái tên kia cũng không có gì đặc biệt, dưới tình huống bình thường hẳn cũng chính là đối với mỹ nữ ngoan ngoãn phục tùng thôi, lớn lên xấu, phẩm chất thương hương tốt đẹp cũng không biết ném đi nơi nào.” “Ha ha, em thấy các anh tình cảm rất tốt.” “Đây là tự nhiên. . . Tiểu An, cùng em nói khác sao?” “Anh vì cái gì liên tục thăm dò Tiểu An cùng em nói cái gì?” “. . .” “Hay là anh đang lo lắng cái gì?” “. . . Không có.” “Phải không?” “. . . Ừm” “Ha ha, vậy cũng thật là đáng tiếc.” Mộng Kỳ cười cúi đầu. Lạc Gia Hoa cuối cùng cũng nhìn không được, “Đáng tiếc cái gì?” “Tiểu An nói với em một chút chuyện về bạn gái trước của anh, vốn còn muốn tìm anh chứng thực một chút, bất quá nhìn bộ dạng không có hứng thú của anh, hay là thôi.” Mộng Kỳ có làm ra vẻ tiếc nuối, Lạc Gia Hoa quả nhiên bị lừa, “Cô ấy nói cái gì đó rồi?” “Cũng không nói quá nhiều, chỉ nói những thứ cô ấy biết.” “Cô ta biết? Cô ta thì biết cái gì, đều là tin vớ vẩn, anh cùng cô ta ngoại trừ trên công việc cùng xuất hiện, cũng không có bí mật từng chia sẻ với nhau, cô ta làm sao biết rõ chuyện riêng của anh, em không nên tin cô ta.” “Phải không?” “Ừm” “Lời này của anh nói đúng không có sai, nhưng là, cô ấy biết Cô Thông a, hơn nữa, Cô Thông đối với chuyện của anh, có thể không xa lạ gì.” Lạc Gia Hoa có chút tức giận, “Cô Thông miệng rộng kia.” Mộng Kỳ cười. . . Do dự một tý, Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ, “Anh cùng Thẩm Diệp mặc kệ trước kia như thế nào, sớm đã trở thành quá khứ, em cứ việc yên tâm, chuyện chân đứng hai thuyền anh sẽ không làm, anh không biết Tiểu An đã nói gì với em, nhưng là em không cần để ở trong lòng, hiện tại em là vợ của anh, liên vĩnh viễn cũng sẽ là vợ của anh.” Mộng Kỳ nghe được Lạc Gia Hoa an ủi mình như vậy, trong lòng cảm thấy ấm áp, cúi đầu, cười, “Kỳ thật, anh không cần thiết phải giải thích với em, Cô Thông mặc dù cùng Tiểu An có nói một chút, nhưng cũng biết cái gì nên nói cái gì không nên nói, tiểu An biết cũng không toàn bộ, cô ấy đem tất cả chuyện của Thẩm Diệp đều nói cho em biết, em cũng bất quá là biết rõ các anh từ nhỏ cùng nhau lớn lên, cùng với lúc còn học cao trung anh bắt đầu theo đuổi Thẩm Diệp, nhưng lúc tốt nghiệp đại học hai người mới

xác lập quan hệ, bởi vì cô ấy thích tự do, cho nên mặc dù hai người ở cùng một chỗ, nhưng bởi vì cô ấy thích bay nhảy cùng công việc bận rộn của anh cũng chính là nguyên nhân khiến cho thời gian hai người chung đụng so với những đôi tình nhân bình thường khác rất ít...” Lạc Gia Hoa nghe Mộng Kỳ nói như vậy, trong lòng thầm mắng Cố Thông cái miệng rộng này, tựa như hấn ước gì toàn bộ người trên thế giới đều biết mình theo đuổi một nữ nhân nhiều năm như vậy mới thành công, “Em cũng biết không ít, còn gì nữa không?” “Ha ha, khác cũng không có, sau đó chính là cảm nhận về Thẩm Điệp trong mắt Tiểu An, cô ấy gọi Thẩm Điệp là.... Ha ha, nghe ý tứ của Tiểu An, Thẩm Điệp rất cao, tầm 1m77, vóc dáng người mẫu, cơ hồ là gầy đến da bọc xương, nhưng dường như vẫn chưa đủ, Tiểu An nói mỗi lần nhìn thấy Thẩm Điệp đều cảm giác mình đặc biệt tự ti, sau đó nói từ khi công ty được thành lập đến nay, số lần cô ấy đến tìm anh dùng cơm là đếm trên đầu ngón tay, cùng người trong công ty kết giao không nhiều lắm... Đại khái chính là có chút ít.” Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ cười, “Em còn chưa nói hết?” “Gi?” “Nếu như anh không có đoán sai, Tiểu An khẳng định đã nói qua cô ấy là người rất cao ngạo, không cư xử khéo léo, nói chuyện cũng dễ dàng đắc tội với người khác.” Mộng Kỳ không biết nên trả lời như thế nào, trên thực tế Tiểu An xác thực nói như vậy, hơn nữa còn có ý ca ngợi chính mình, nói mình so với Thẩm Điệp tốt hơn rất nhiều, lần này tổng giám đốc ánh mắt cuối cùng cũng đã trở lại bình thường, lời này cô lại không thể nói, nếu nói ra sẽ khiến người ta hiểu nhầm, hơn nữa, còn có cảm giác tự luyến, hơi do dự một chút, chỉ đành phải nói, “Tiểu An kỳ thật không có ý tứ gì khác, cô ấy chẳng qua là cảm thấy hai người như người của hai thế giới khác nhau, Thẩm Điệp quá cao, cô ấy đứng thấp hơn, nhìn xem dĩ nhiên là cảm thấy khoảng cách rất xa, kỳ thật nói như vậy, cũng hàm chứa một chút ý tứ hàm mộ.” “Có hay không chuyện này anh rất rõ ràng.” Lạc Gia Hoa cười, “Anh biết rõ bạn bè bên cạnh đều cảm thấy anh cùng Thẩm Điệp cũng không thể tiến xa hơn, thực tế chứng minh ánh mắt của bọn họ không có sai, cho tới nay đều là anh sai, mà Thẩm Điệp cũng chưa bao giờ đòi hỏi người khác phải hoàn hảo, cho dù là anh cũng sẽ không, huống chi là vì anh đi nịnh nọt những người bên cạnh anh, cô ấy mặc dù đã tới công ty mấy lần, nhưng cùng người của công ty như thế nào cũng không thể chung đụng, mọi người cũng chưa quen thuộc, tính tình của cô ấy quá mức cao ngạo, luôn có thói quen ngẩng đầu nhìn trời, thói quen như vậy kỳ thật không tốt lắm, nhưng cô ấy chính là cô ấy, anh chưa từng có ý nghĩ muốn cải tạo cô, chỉ là muốn hết thấy tùy duyên thôi, trước kia nể mặt anh, mọi người sẽ không nói chuyện gì ngay trước anh, nhưng hiện tại có em, bọn họ sẽ có người để so sánh, sau đó khẳng định tất cả mọi người sẽ nghĩ, lần này ánh mắt của anh bình thường, một khi đem em cùng Thẩm Điệp so sánh với nhau, thắng thua dĩ nhiên là quá rõ rồi.” Mộng Kỳ nhủ thầm, một lát sau mới nhìn Lạc Gia Hoa, “Lời này của anh em nghe như thế nào có chút lạ, cảm giác anh là đang khen em à, nhưng nghe lại có chút không đúng, giống như anh đang giấu cợt em.” Lạc Gia Hoa bật cười, “Có lẽ là anh biểu đạt có vấn đề, em yên tâm, anh tuyệt không có ý trào phúng em, anh là thật tâm khen ngợi.” “Phải không?” “Ừm.” “Đó ~ “ “Ha ha ~” nhìn xem Mộng Kỳ khẽ nhủ thầm đáng yêu bộ dáng, Lạc Gia Hoa nhìn không được đưa tay đem nàng mi cho vuốt lên, vừa nói, “Người là thích hợp cười, nhủ này không thích hợp người, về sau thiếu nhủ này.” “Đó.” “Ngày mai là thứ bảy, buổi sáng chúng ta cùng đi rửa xe, buổi trưa ra ngoài ăn cơm, sau đó buổi tối em và anh cùng về nhà một chuyến được hay không?” “Tốt?” “Anh nói là nhà cha mẹ anh đó.” Thấy Mộng Kỳ thoải mái đáp ứng, Lạc Gia Hoa sợ cô không có nghe hiểu ý của mình, vội vàng bổ sung, Mộng Kỳ cũng sợ, giờ mới hiểu được ý tứ của Lạc Gia Hoa, “Anh nói, ngày mai chúng ta đi gặp cha mẹ?” “Ừm...” Nếu như em không nguyện ý, có thể để hôm khác. Mộng Kỳ lại nghĩ, mình và Lạc Gia Hoa đều đã đăng ký kết hôn, mặc dù quá trình đăng ký có điểm kỳ quái, nhưng dù sao cũng là vợ chồng hợp pháp, ra mắt cha mẹ chồng là phải, vì vậy gật đầu, “Tốt, cha mẹ anh thích gì.” Không nghĩ tới Mộng Kỳ đáp ứng nhanh như vậy, Lạc Gia Hoa trong lòng hết sức cao hứng, “Không cần, trực tiếp đi là được.” “Như vậy sao được.” Mộng Kỳ lắc đầu, “Theo lý thuyết dưới tình huống bình thường là trước khi chúng ta kết hôn nên đi gặp cha mẹ anh, có thể là bởi vì tình huống của chúng ta đặc thù, hiện tại mới đi ra mắt cha mẹ đã là thất lễ, lần đầu tiên tới cửa, không mang theo chút gì lễ vật, chẳng phải là càng thất lễ?” Thấy Lạc Gia Hoa còn muốn nói điều gì, Mộng Kỳ vội vàng nói, “Đây không phải là vấn đề khách khí hay không, mà là tiểu bối đối với trưởng bối tôn trọng, anh nếu ngăn cản, có phải muốn em hoài nghi dụng tâm kín đáo của anh.” Mộng Kỳ đã nói như vậy, Lạc Gia Hoa tự nhiên là không thể nói thêm gì, chỉ đành phải cảm kích nhìn Mộng Kỳ, “Cảm ơn em.” “Chúng ta là vợ chồng, không cần cảm ơn.” Không biết là do uống nhiều rượu, hay là thanh âm của Lạc Gia Hoa quá mức thâm trầm, Mộng Kỳ chỉ cảm giác thần trí mình tựa hồ có chút không minh bạch đứng lên. “Như thế nào, mệt mỏi sao, nếu không em dựa vào anh nghỉ ngơi một chút, chờ đến anh sẽ gọi em dậy.” Nhìn Mộng Kỳ trên mặt lộ ra mệt mỏi, Lạc Gia Hoa vội vàng nói. “Có một chút, đại khái là do tác dụng của rượu.” “Tựa ờ vào ngực của anh.” Lạc Gia Hoa vươn tay đem Mộng Kỳ ôm vào trong ngực mình, Mộng Kỳ hơi hơi dừng một cái, thuận theo đi vào trong ngực Lạc Gia Hoa, hiện tại anh là chồng của mình, có quyền lực này. Hơi thở xa lạ mang theo một chút mùi rượu, rất kỳ quái vốn chính mình nên khẩn trương như thế nào lại cảm thấy bình thản, Mộng Kỳ nhớ rõ thời điểm lần đầu tiên cùng Nghiêm Tử Hạo ôm nhau, tim đập nhanh như muốn nhảy ra ngoài, vì cái gì hiện tại nằm ở trong ngực của một người đàn ông, lại có thể bình tĩnh như thế, thực nghĩ không ra, chẳng lẽ mình thật sự là già rồi, tim không thích hợp đập nhanh nữa? Đến chung cư, bởi vì bảo vệ rất nghiêm, muốn lái vào cửa còn cần phải đăng ký rất phiền toái, Lạc Gia Hoa dứt khoát kêu taxi dừng ở bên cạnh, trả tiền, cầm lấy cặp công văn cùng túi nhỏ của Mộng Kỳ, lay nhẹ Mộng Kỳ, “Vợ à, đến rồi.” Mộng Kỳ mệt mỏi mờ mắt ra, thật sự là tác dụng của rượu làm cho cô rất muốn ngủ, vài phút vừa rồi, cô lại có một loại cảm giác mất ngủ, “Tốt.” Hơi khí vô lực đáp một câu, từ trên xe taxi xuống, nương tay chân nhũn ra hướng chung khu đi tới. Lạc Gia Hoa chân dài đi phía trước hai bước đuổi theo Mộng Kỳ, “Như thế nào, rất mệt sao?” “Hoàn hảo, chính là giống như không có khí lực.” Nơi này đi vào còn có mấy chục mét mới có thể đến tầng trệt, Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ, sắc mặt phảng phất có chút tái nhợt, âm thầm hối hận không nên cho cô uống rượu, đem hai cái túi sách cầm vào một tay, eo khẽ cong, “Anh tới ôm em.” “A, không...” Còn chưa kịp kinh hô, Lạc Gia Hoa đã đem Mộng Kỳ bế lên, lúc này Mộng Kỳ mới phát hiện tim đập rộn lên, hơn nữa dưới tác dụng của rượu, càng cảm thấy toàn thân không còn tí sinh khí, chẳng biết tại sao có một loại cảm giác bị rình coi, Mộng Kỳ thấy mặt mình dường như đỏ lên, “Đừng, để em tự đi.” Nói ra được thanh âm nhưng lại nhu nhược vô lực, làm trong lòng Lạc Gia Hoa cảm thấy ngứa một chút, hận không thể đem cô hòa nhập vào thân thể mình, ách cưỡng hòng khô rất nói, “Đừng cạy mạnh, đã khuya rồi, chân em lại nhũn ra, đợi lát nữa ngã xuống làm sao bây giờ?” Mộng Kỳ nghĩ thầm chung cư này đều bằng phẳng, làm sao ngã xuống được, nhưng là chân mình thật mềm, có thể đi hay không thật sự chính là vấn đề, liền không lên tiếng chấp nhận lời của anh, thấy thế, Lạc Gia Hoa ôm Mộng Kỳ hướng trong chung cư đi đến, bảo vệ đã sớm nhìn thấy Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ, ánh mắt mập mờ, Lạc Gia Hoa còn không có đi tới cửa liền chủ động thay bọn họ mở cửa, cửa chung cư này vốn là phải quét thẻ, nhưng Lạc Gia Hoa lớn lên đẹp trai như vậy lại là ông chủ của một công ty, các nhân viên an ninh đều biết, không cần anh xuất trình giấy tờ, hướng bảo vệ nói cảm ơn, nhìn thấy ánh mắt bảo vệ có vẻ mập mờ liền nói, “Đây là vợ của tôi.” Sau đó ôm Mộng Kỳ hướng tầng trệt đi đến, lưu lại về mặt hàm mộ Lạc Gia Hoa tốt số của bảo vệ.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Rượu Có Thể Say Lòng Người

Mộng Kỳ thân cao 1m65 tại trước mặt một người thân cao 1m85, thật sự có chút không đủ xem, nhất là lúc cô vòng quanh thân thể núp trong ngực Lạc

Gia Hoa, từ ánh mắt người ngoài nhìn vào, quả thực giống như là một người khổng lồ ôm một con búp bê bình thường, bất quá ôm con con búp bê này hết sức thoải mái, cùng xương cốt Thẩm Diệp đúng là có cảm giác bất đồng, trên người Mộng Kỳ có thể nói tất cả đều là thịt thịt, ôm cô có cảm giác như ôm lấy một cục thịt, đây là bởi vì xương cốt của cô nhỏ, cho nên mặc dù trên người thịt nhiều, nhưng thoát nhìn lại cảm thấy đẹp mắt, đương nhiên, toàn thân đều là thịt cũng là một bí mật, cũng chỉ có chính thức tiếp xúc thân mật người khác mới có thể phát hiện, cho nên Lạc Gia Hoa ôm lấy cô trong nháy mắt, thật sự có chút kinh ngạc, thực không nhìn ra nha đầu này nhiều thịt như vậy a, lúc này anh chỉ có một cảm giác: thịt này ôm thật đúng là thoải mái a.

Thế cho nên Lạc Gia Hoa trong nháy mắt hi vọng đường về nhà có thể lâu hơn một chút, đáng tiếc, mặc dù anh cố gắng đi thật chậm, nhưng cuối cùng cũng về đến nhà, về đến nhà, luyến tiếc không thôi đem Mộng Kỳ đặt trên giường, cô từ đầu tới đuôi đều nhắm mắt lại ngoan ngoãn mặc anh lăn qua lăn lại, bộ dạng nhu thuận này, làm cho Lạc Gia Hoa yêu thương không thôi, rất muốn ôm cô vào trong ngực dùng sức hôn nhẹ, cái ý nghĩ này vừa xuất hiện, liền dọa Lạc Gia Hoa nhảy dựng, khi nào thì anh trở nên háo sắc như vậy, vội vàng đi ra phòng ngủ, đến phòng bếp rót cho Mộng Kỳ một chén nước đá, trở lại ngồi ở bên giường nhẹ nhàng vỗ vỗ Mộng Kỳ,

“Vợ à, ngồi dậy uống nước đi.”

Mộng Kỳ đang khát nước, mơ mơ màng màng nghe được Gia Hoa nói, liền giãy giụa ngồi dậy uống nước, Gia Hoa vội vươn tay ra đỡ cô, làm cho cô dựa vào ngực của mình,

“Đến, cẩn thận chút.”

Nước đá xuống bụng, Mộng Kỳ cảm giác thư thái rất nhiều, ngay cả đầu óc cũng thanh tỉnh rất nhiều, “Cảm ơn chồng.”

Tiếng nói tinh tế nhon nhót, Lạc Gia Hoa nghe được giật mình, không tự giác liền cúi đầu...

Ngay lúc Mộng Kỳ còn không kịp phản ứng, một cái mềm mại gì đó đã dính vào, phản xạ có điều kiện há mồm, một đầu lưỡi lại thừa dịp cái không gian rộng mở này chạy vào, Mộng Kỳ tim đập đột nhiên tăng nhanh ~

Trong trời đất, giống như đột nhiên bất động, trong lòng tai Mộng Kỳ, chỉ còn lại tiếng tim mình đập, còn có, còn có cảm giác mình bị ném vào một cái lò lửa, thật nóng gì đó sít sao đụng tới cô a ~

“LLO, mô tô...”

Thanh âm tiêu chuẩn của Motorola trong đêm tối vang lên, tại thời điểm đắm chìm trong xúc giác tốt đẹp của đôi nam nữ đang hóa đá...

Cuối cùng vẫn là Mộng Kỳ từ hóa đá thức tỉnh lại, “Điện thoại của anh.”

Nói xong mới chú ý tới giọng khô cạn của mình, giữa khô cạn giữa mang theo một xúc giác thân mật mập mờ nào đó, Mộng Kỳ lập tức đỏ mặt, cảm giác vừa rồi, thật kỳ diệu...

Lạc Gia Hoa âm thầm nguyên rủa một tiếng, nhìn sắc mặt ửng đỏ mê người của cô, âm thầm nuốt nước miếng một cái, gian nan từ trên thân Mộng Kỳ bước xuống, tìm đi động,

“Ừ ~”

“Gia Hoa, giọng của con làm sao vậy?” Bên kia truyền đến giọng nói của bà Lạc.

Lạc Gia Hoa lúng túng ho khan một tiếng, vội vàng điều chỉnh lại giọng nói thất thố của mình, “Ngô, không có gì, mẹ gọi điện thoại cho con có việc gì sao?”

Đại khái là nghe được giọng nói trở lại bình thường của Gia Hoa, bà Lạc cũng không có truy cứu, mà hỏi vấn đề mình quan tâm, “Ngày mai thứ bảy, con có về nhà không?”

“Dạ, có.”

“Vậy được, con muốn ăn cái gì, ngày mai mẹ làm cho.” Nghe được con trai nói trở về, bà Lạc rất là cao hứng.

“Tùy tiện đi, chúng ta tối mai trở về ăn cơm tối.”

“Đó, tốt.”

“Tốt lắm, con cúp máy trước.”

“Ừm.”

...

Lạc Gia Hoa treo điện thoại di động, bên kia bà Lạc cầm di động lâm bầm lâu bâu, thật tốt quá con trai yêu quý về nhà ăn cơm, mình phải nghĩ xem ngày mai làm những thứ gì, đúng rồi, con trai giống như đã nói chúng ta, chúng ta? Chúng ta là ai? Chẳng lẽ là hân và Thẩm Diệp...

Lúc Lạc Gia Hoa cúp điện thoại trở về phòng ngủ, Mộng Kỳ đã cảm đồ ngủ đang chuẩn bị đến buồng vệ sinh tắm rửa đi, nhìn thấy anh, không khỏi lui về phía sau một bước, lập tức lại nghĩ tới bộ dáng của mình có cảm giác có tật giật mình, vì vậy lại điềm nhiên như không tiến lên một bước,

“Em, em đi tắm rửa.”

“... Tốt.” Lạc Gia Hoa gật gù đầu, mắt thấy Mộng Kỳ từ bên cạnh mình đi qua, lưu lại mùi thơm nhàn nhạt, quay đầu lại nhìn vị trí trên giường, suy nghĩ, nếu như vừa rồi không phải là mẹ điện tới, có lẽ bọn họ đã...

Trong phòng vệ sinh, Mộng Kỳ đã đem thân thể của mình tắm rửa sạch sẽ, nhưng vẫn là thẹn thùng đi ra ngoài, trải qua giặt mình vừa rồi, tựa như say rượu liền bị dọa chạy, mặc dù sớm cũng đã nghĩ đến sẽ có một ngày như vậy, nhưng là, chính thức tiến đến, cô mới phát hiện, thì ra loại chuyện như vậy thật không phải là chuẩn bị tâm lý thật tốt là có thể thông dong đối mặt, cô rất khản trương, nhất là vừa rồi cô rõ ràng dường như từ trong cảm nhận được vui vẻ, có chút nghi hoặc, này là phản ứng bình thường, hay là nói... cô thay lòng, không đúng, cô tự hỏi đối với Lạc Gia Hoa có hảo cảm, làm hết thấy đều là xuất phát từ duy trì gia đình hòa bình, chứ nhất kiến chung tình không thích hợp với cô, đúng là lâu ngày sinh tình... Cuộc sống này cũng quá ngắn, không tồn tại, cho nên giải thích duy nhất chính là, đây là thân thể phản ứng tự nhiên.

Nhìn đường cong trong gương, Mộng Kỳ lại bắt đầu nhăn nhúm, kỳ thật, mặc kệ lúc ban đầu nguyên nhân là gì, nếu như vợ chồng thân thể phù hợp, cộng thêm tình cảm trợ giúp, về điểm này, Mộng Kỳ vẫn tương đối mong đợi, nhưng là cô hiện tại lại cảm thấy buồn bực, sau khi ra khỏi buồng vệ sinh cô nên làm cái gì bây giờ, tiếp tục chuyện lúc này? không khí phù hợp lúc này đã bị một cú điện thoại phá vỡ, đương nhiên chuyện gì cũng không có phát sinh, này giống như có chút khó khăn, lúng túng, là khẳng định tồn tại a.

“Vợ à ~”

Khi Mộng Kỳ còn đang rối rắm suy nghĩ, cửa phòng vệ sinh vang lên, giọng nói từ tính của Lạc Gia Hoa truyền vào, Mộng Kỳ lập tức có chút luống cuống, vội vàng cầm khăn tắm lau người mặc quần áo.

Mộng Kỳ đi tắm thật lâu cũng không có đi ra, Lạc Gia Hoa có chút bận tâm sợ cô có chuyện gì, suy nghĩ một chút vẫn là đến gõ cửa, mặc dù hiện tại vừa xảy ra chuyện như vậy anh cũng có chút mất tự nhiên, nhưng vạn nhất có chuyện gì, anh sẽ càng thêm lo lắng,

“Vợ à, em có khỏe không?”

“Hoàn, hoàn hảo.”

“Àn.”

“Em cũng xong rồi.” Nhanh chóng mặc áo ngủ vào, sắp xếp quần áo dơ để ở một bên, thuận tiện đem đồ lót ném ở dưới cùng, Mộng Kỳ hít thở sâu một hơi, mở cửa buồng vệ sinh ra.

Lạc Gia Hoa nghe Mộng Kỳ không có chuyện gì liền xoay người đang chuẩn bị đến thư phòng, nghe đến cửa phòng vệ sinh mở ra, phản xạ có điều kiện quay đầu lại, lập tức thấy được một mỹ nhân bước ra, a, thật đẹp!

Hai người cứ như vậy ngơ ngác nhìn nhau, Lạc Gia Hoa con mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Mộng Kỳ, Mộng Kỳ còn lại là khản trương đứng ở cửa toilet, không biết nên làm sao bây giờ.

Dù sao cũng phải có người nói chuyện, suy nghĩ hồi lâu, Mộng Kỳ rốt cục nghĩ ra một câu, “Anh... Có muốn hay không tắm rửa?”

“Muốn.” Lạc Gia Hoa gật đầu, quả thực là quá muốn.

“Àn, vậy anh tắm đi.” Mộng Kỳ vội vàng tránh ra.

“Tốt.” Lạc Gia Hoa gật đầu đi vào buồng vệ sinh.

Nhìn thấy cửa phòng vệ sinh đóng lại, bên trong truyền ra tiếng nước chảy, Mộng Kỳ âm thầm thở phào nhẹ nhõm, không hiểu chính mình ngày thường bình tĩnh chạy đi đâu, quay đầu lại nhìn phòng ngủ cùng cửa thư phòng, phân vân, không biết nên tiến vào cửa nào.

Kỳ thật, Mộng Kỳ bây giờ đang rất khó nghĩ, đầu tiên, cô không biết Lạc Gia Hoa là có ý gì, vừa rồi nếu không phải là một cú điện thoại, có lẽ hai người liền ở cùng một chỗ, còn hiện tại, không biết Lạc Gia Hoa là muốn tìm thời gian khác hay là trực tiếp bây giờ luôn, nếu như là ngay bây giờ, làm một người vợ, cô nên đến phòng ngủ chờ, nhưng nếu như mình lý giải sai ý tứ của anh, vậy thì 囧, lần nữa, nói một chút trạng thái tinh thần của cô, vốn là có chút choáng váng muốn ngủ, nhưng là trải qua qua chuông điện thoại giặt mình, cộng thêm tắm rửa sạch sẽ, mặc dù còn cảm thấy thân thể có chút mềm, nhưng không có buồn ngủ, cô cùng Lạc Gia Hoa thân mật chuyện này cô cũng không có ý kiến gì, chỉ là từ trạng thái tinh thần của cô mà nói, cô bây giờ là không muốn ngủ, cho nên, trong khoảng thời gian ngắn không nắm được chủ ý, không biết là nên tiến thư phòng hay là tiến phòng ngủ.

Suy nghĩ thêm chốc lát, Mộng Kỳ hướng thư phòng đi đến, bởi vì đèn thư phòng cũng sáng, điều này nói rõ thời điểm chính mình tắm rửa, Lạc Gia Hoa là tiến qua thư phòng, quả nhiên, đi vào liền nhìn thấy máy tính của anh sáng lên, bất quá, từ khi nào thì anh dùng hình của mình làm bình bảo vệ?

Mộng Kỳ đi tới chỗ ngồi của Lạc Gia Hoa, nhìn thấy lần lượt từng tấm hình của mình trên màn ảnh máy vi tính xẹt qua, trong lòng không nghĩ là không thể nào, mơ hồ, có một loại cao hứng thoáng hiện lên trong đầu.

Một lát sau, Mộng Kỳ đưa tay đụng một cái con chuột, bình bảo vệ biến mất, này mới phát hiện thì ra là bối cảnh cũng bị hán đổi thành hình của mình, bối cảnh ảnh chụp là mình ở trường học trên bãi cỏ nằm giả ngủ, lấy được cũng không tệ lắm, dưới cửa sổ minimize, Mộng Kỳ mở ra, là không gian QQ của Lạc Gia Hoa, đã đem tất cả album chính mình đều vòng vo trong không gian của anh, làm cho cô có cảm giác kì quái lạ, rõ ràng tìm không được hình của anh cùng bạn gái trước, cắt bỏ rồi?

Những thứ hình chụp này mặc dù truyền đi lên, nhưng là có một đoạn thời gian không có nhìn rồi, nhìn lại một chút, cảm giác cũng không tệ lắm, Mộng Kỳ hé ra hé ra thưởng thức, rất là vui mừng.

Lạc Gia Hoa trong phòng vệ sinh ngăn người một lúc lâu, lúc đi ra Mộng Kỳ cũng không có chú ý tới anh, bởi vì cô mở nhạc giao hưởng, cho đến khi anh đi đến sau lưng cô nhẹ nhàng vòng quanh cô, mới phát hiện,

“Tắm xong?”

“Ừm.” Lạc Gia Hoa con mắt nhìn chăm chăm vào ảnh Mộng Kỳ trong máy vi tính, “Lúc trước nhìn một chút, cảm thấy mỗi tấm đều xinh đẹp, vì vậy liền vòng vo tới đây.”

“Ha ha ~” Mộng Kỳ cười, “Tất nhiên, bốn tiểu thư tư sắc tốt.”

“Tự luyện.” Lạc Gia Hoa mỉm cười.

“Đúng là phía trên này chỉ có album của em, của anh đâu? Vì cái gì không có hình của anh?”

“Anh không có đem hình của mình tải lên, thật ra thì còn có một bộ album của Thẩm Diệp, về sau xóa bỏ, anh không muốn làm cho em hiểu lầm.”

“Khó có được người nghiêm túc như anh, nếu em có tình gây sự, chẳng phải là biểu hiện em quá không có phong độ rồi?” Mộng Kỳ quay đầu lại nhìn Lạc Gia Hoa, về mặt anh nghiêm túc đã không còn là bộ dạng động tình lúc này, hai người đều ẩn ý không nói tới chuyện vừa rồi, tựa hồ lại khôi phục biểu tình lúc trước, bộ dạng tương kính như tân, mặc dù có chút thất vọng, nhưng là Mộng Kỳ vẫn cảm thấy như vậy rất tốt.

“Anh vốn rất nghiêm túc.” Lạc Gia Hoa cười tiếp nhận lời của Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ cười, “Em từ nhỏ đến lớn đều yêu thích chụp hình, lúc nhỏ dùng là cuộn phim, những hình kia bày ra đầy nhà, sau khi em lớn hơn một chút, liền dùng máy ảnh kỹ thuật số, những năm này số hình chụp được cũng đã hơn vạn tấm.”

Lạc Gia Hoa đột nhiên muốn biết hình dáng khi còn bé của Mộng Kỳ, “Vậy thời trung học hình em chụp, có ở đây không?”

“Ở trong máy vi tính của em.”

“Cho anh xem một chút.”

“... Tốt.” Đứng lên mở ra sách vở, “Em đã cài phần mềm bảo vệ, như vậy cho dù máy tính xảy ra vấn đề, em cũng không sợ số liệu mất đi.” [câu này ta chém _!!!]

“Em ngược lại rất cẩn thận.”

“Ha ha, những thứ này đều là trí nhớ thanh xuân, đối với một cô gái nghiệp dư mà nói, là tất có thể thiếu.” Mộng Kỳ cười, “Hơn nữa đặc biệt thích chụp hình, em sẽ đem hình trong máy ảnh kỹ thuật số đi rửa, chỉ là cảm giác bây giờ kỹ thuật ngược lại không có tốt như trước lắm, đại khái là tiến vào thời đại buôn bán đi.”

“Dùng cuộn phim chụp, rửa hình chụp là một chuyện rất phức tạp, nhưng là bây giờ máy ảnh kỹ thuật số liền trực tiếp dùng máy đánh chữ in, em muốn có hiệu quả như trước đây là rất không có khả năng, trừ phi là chụp được vô cùng chuyên nghiệp, bất quá, chỉ sợ giá thành rất mắc, có thể so với bình thường cao hơn rất nhiều.”

“Đúng vậy, có rất nhiều thứ đều mất nguyên vị, rất đáng tiếc.”

Lạc Gia Hoa nhìn bộ dạng nhơ nhỡ xưa của Mộng Kỳ, trong lòng vừa động, người có thể nhớ quá khứ, hẳn là một người rất tốt đi.

“Cho anh xem lúc hình lúc em còn nhỏ.” Nói chuyện trong nháy mắt, Mộng Kỳ đã mở máy tính kiểm tra mục dự trữ ảnh, “Những thứ này chính là thời điểm em học cao trung, có phải hay không rất ngu?”

Lạc Gia Hoa lấy lại tinh thần, nhìn về phía máy tính, cười, “Là có chút, ngây ngô, bất quá thật đáng yêu, nhưng là em thật giống như không có đứng thẳng.”

Trước kia chụp hình, mỗi một tấm đều là đứng một cách nghiêm trang, trên mặt mang nụ cười sáng lạn, cũng có thể nói là ngây ngô, muốn làm động tác gì thì làm cái đó, theo một tờ giấy hé ra xem quá khứ, rõ ràng nhân vật ở bên trong đang từ từ phát sinh biến hóa, về mặt sẽ càng thêm tự nhiên, động tác càng thêm tự tại.

Nghe được Lạc Gia Hoa nghi hoặc, Mộng Kỳ có chút thẹn thùng, “So với bạn trong lớp em là trở mã tương đối sớm, khi đó không hiểu, gặp nữ sinh khác cùng em không giống nhau, tự nhiên là xin lỗi.”

Một đoạn thời gian rất dài cô cũng không dám ngẩng đầu ưỡn ngực, chỉ sợ người khác chê cười chính mình.

Nghe được Mộng Kỳ nói như vậy, Lạc Gia Hoa ánh mắt ý vị thâm trường đã rơi vào nơi nào đó của Mộng Kỳ, “Nhìn ra được.”

“Uy, anh xem ở đâu.” Mộng Kỳ vội vàng che ngực của mình làm hung ác, đáng tiếc cô hung ác rất rõ ràng không có đưa đến bất kỳ tác dụng gì, thật ra khiến Lạc Gia Hoa hoa hoa lệ lệ tự nhiên, mặt không chút thay đổi đứng đây,

“Anh đi vệ sinh một tí.”

Sau đó bỏ lại Mộng Kỳ nhanh chóng xông vào trong phòng vệ sinh...

Mộng Kỳ cũng không chú ý tới Lạc Gia Hoa khác thường, chẳng qua là cảm thấy Lạc Gia Hoa đi nhà vệ sinh có hơi lâu một chút, sau khi hắn trở lại thư phòng, liền quan tâm nhìn anh, “Anh có khỏe không?”

“... Hoàn hảo.”

“Còn muốn xem ảnh chụp không?”

“Xem”

“Ài, chỉ là xem em, thời điểm anh còn đi học, cũng cho em xem một chút.”

“Anh lúc học cao trung cũng không có mấy ảnh kỹ thuật số, về phần hình chụp trước kia, đều tại đều để ở nhà cha mẹ, em nếu là muốn xem, ngày mai cho em xem, bất quá đầu tiên nói trước, lúc anh còn nhỏ đúng là rất xấu, những năm gần đây, anh cũng có chụp, nhưng là, rất ít, hiện tại trong máy vi tính của anh, em muốn xem sao?”

“Tốt.” nghe Lạc Gia Hoa nói lúc mình còn nhỏ rất xấu, Mộng Kỳ cũng không có suy nghĩ gì nhiều, dù sao mặc kệ anh trước kia như thế nào, hiện tại lớn lên không tệ, cô chỉ là muốn biết hình dáng trước kia của anh, cũng không có muốn đạt tới mục đích gì cả.

Vì vậy, hai người đạt thành ý nguyện, Lạc Gia Hoa ngồi ở trước máy vi tính của Mộng Kỳ xem hình trước kia của cô, Mộng Kỳ còn lại là ngồi xuống trước máy vi tính của Lạc Gia Hoa xem ảnh lúc anh còn học đại học, trong đó có ảnh lúc tốt nghiệp đại học. Cô cẩn thận nhìn một chút, rõ ràng không có chụp riêng với nữ sinh, không biết là anh xóa bỏ hay thật sự là không có, cái này tạm thời không phải là điều cô quan tâm, trong lúc vô tình thấy được phía dưới thời gian ghi rõ ngày tháng, Mộng Kỳ đột nhiên phát hiện ngày mai là ngày 6 tháng 6, cũng chính là sinh nhật của cô cùng Lạc Gia Hoa, đây là sinh nhật đầu tiên hai người cùng một chỗ, thành thật mà nói, tới có chút quá nhanh, mấy ngày trước hai người mới đăng ký, vài ngày sau lại là sinh nhật, đúng là quan hệ của hai người thật sự có chút ít phức tạp, Mộng Kỳ như có điều suy nghĩ nhìn về mặt bình tĩnh của Lạc Gia Hoa ở phía đối diện, không biết anh có thể hay không nhớ rõ ngày đặc biệt này, vấn đề bây giờ là, cô cần tặng cái gì cho anh đây, Mộng Kỳ cảm thấy, nếu như Lạc Gia Hoa biết rõ ngày mai là sinh nhật của anh, vậy thì nhất định sẽ biết rõ cũng là sinh nhật của mình, bởi vì bọn họ sinh cùng ngày, nếu như anh ngay cả sinh nhật của mình đều đã quên, đương nhiên có thể quên sinh nhật của cô, cũng không có lý do gì trách cứ anh, cũng may cô đối với những ngày này không có bận tâm quá lớn, dĩ nhiên, khát vọng là có, bất quá, cô nghĩ, ngày mai sẽ chuẩn bị lễ vật gì trước, về phần anh có hay không nhớ rõ, có hay không muốn tặng quà cho mình, đều là chuyện của anh, không liên quan đến mình, cô chỉ cần tốt trách nhiệm của một người vợ là được rồi.

Lạc Gia Hoa nhìn hình của Mộng Kỳ, từ tập tin thời trung học đều xem hết, tắt đi, mở tập tin hình đại học ra, mới vừa bắt đầu, vẫn một mình cô, về sau, thì có một cô bé cùng cô chụp chung, lại về sau, sẽ có mấy người chụp ảnh chung, đến phía sau cùng, từ từ, sẽ có một thiếu niên xuất hiện ở bên trong ảnh chụp, đến cuối cùng, lại là cô cùng thiếu niên kia chụp chung, lúc mới bắt đầu vẫn còn cảm thấy bình thường, nhưng càng đến đằng sau, thì có những hành động thân mật, chính là Mộng Kỳ ôm cánh tay thiếu niên kia, nhìn ra được hai người đều vẫn tương đối bảo thủ, ít nhất không có hiển nhiên ôm hôn lẫn nhau, biết rõ đây là ảnh chụp trước kia của Mộng Kỳ, nhưng không biết vì cái gì, nhìn một chút, trong lòng Lạc Gia Hoa liền bắt đầu bốc lên chua xót, ảnh chụp của anh cùng Thẩm Diệp anh đã xóa bỏ, vì cái gì ảnh của cô cùng bạn trai cũ còn giữ?

Lạc Gia Hoa ánh mắt mang theo ghen tuông nhìn về phía Mộng Kỳ, lại phát hiện hai tay cô chống đỡ ở trên quai hàm, rõ ràng cho thấy đang thất thần, xem hình của mình còn có thể thất thần? Lạc Gia Hoa cảm thấy càng mệt mỏi. [một bình dấm to dùng =.,=]

Giờ phút này Mộng Kỳ đang suy nghĩ ngày mai nên tặng quà gì cho sinh nhật của chồng mình, trong mắt Lạc Gia Hoa hàm chứa điện thế cao mười vạn Volt, cô cũng chưa nhận ra, cho nên, vẫn đắm chìm trong thế giới của mình, bình yên vô sự, ngược lại Lạc Gia Hoa bị mười vạn Volt cao áp của mình giật chết.

Mộng Kỳ rốt cục cũng nghĩ ra được ngày mai nên tặng cái gì cho Lạc Gia Hoa cùng cha mẹ chồng, liền phát hiện Lạc Gia Hoa yêm yêm một hơi nằm sấp tại chỗ, sợ hết hồn,

“Chồng à, anh không có việc gì?”

Anh đều nhanh chóng chết được, hiện tại mới chú ý tới anh, Lạc Gia Hoa trong lòng càng không biết là mùi vị gì, đứng lên, “Không có việc gì, chỉ có chút ít mệt nhọc, trước đi ngủ.”

“... Ân.”

“Em không có làm gì tiếp thì tắt máy vi tính.”

“... Tốt.” Mộng Kỳ cảm thấy Lạc Gia Hoa có cái gì không đúng, suy nghĩ một chút, vẫn là đóng kín máy tính, tắt đèn, Lạc Gia Hoa một phút tiến vào phòng ngủ, mặc một cái quần ngủ tùy ý ngã xuống giường tựa hồ ngủ thiếp đi, đây cũng có thể cho là ngủ, Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa, nhớ tới chuyện lúc này thiếu chút nữa lau súng cướp cò, cũng có chút mặt đỏ, hiện tại anh không có phản ứng, cô tự nhiên là không biết làm gì, đành phải đi vòng qua bên kia giường nằm ngủ.

Chờ Mộng Kỳ phát ra tiếng hít thở đều đều, Lạc Gia Hoa mở mắt phức tạp nhìn xem Mộng Kỳ, trong lòng nhiều suy nghĩ hỗn tạp, mặc dù cùng Mộng Kỳ chung đụng mới hơn hai ngày, nhưng cuộc sống của bọn họ như vợ chồng nhiều năm, làm cho anh bất khả tư nghị, nhìn thấy Mộng Kỳ cùng đàn ông khác thân mật, trong lòng của anh còn có thể chua xót, đây là có chuyện gì, chẳng lẽ anh di tình biệt luyến rồi? Mặc dù anh đã nói qua sẽ cùng Mộng Kỳ chung sống thật tốt, nhưng là, anh có phải hay không tiến triển quá nhanh, vốn là cho rằng cùng Thẩm Diệp tách ra, ít nhất phải một đoạn thời gian rất dài anh mới có thể thích ứng, đúng là mới mấy ngày ngắn ngủi, anh giống như phi thường thích ứng, chua xót, anh không phải là bé trai cái gì cũng không hiểu, lúc trước chua xót, anh có thể lý giải vì ghen sao, đúng là, sẽ sao, mình cũng đã gần bước sang tuổi ba mươi, bao lâu không có ném qua đám chua rồi? Giống như, ít nhất đã ba năm, cho dù là khi Thẩm Diệp đột nhiên cảm tâm hình chụp chung với người đàn ông khác đến, anh cũng có thể bình tĩnh tiếp nhận, bởi vì biết đó tính cách của cô, càng là người không quen, cô càng cởi mở, tính tình như vậy, thật không biết nên nói cái gì, nhưng là, anh kỳ quái chính là mình vài năm không có trải qua một mối, khuya hôm nay làm sao lại đột nhiên chua xót, hay là đối với Mộng Kỳ cảm thấy chua xót, quá không hiểu.

Trong mộng, Mộng Kỳ trở mình, đem phần lưng đưa về phía Lạc Gia Hoa, trong bóng tối đường cong cơ thể như ẩn như hiện làm cho Lạc Gia Hoa nghĩ tới xúc giác tốt đẹp lúc trước, cười thầm chính mình đại khái là uống quá nhiều, ngay cả tự chủ đều ném đi, thiếu chút nữa cùng với cô vợ chồng chi lễ, mặc dù sau cú điện thoại của mẹ anh còn muốn tiếp tục, nhưng không khí rõ ràng không có tốt như trước, anh cũng nghiêm chỉnh kiểm chế không tiếp tục, chỉ có thể tìm cơ hội tiếp theo, tất cả mọi người đều lần đầu, cần phải thuận theo tự nhiên mà không phải tận lực chế tạo hoàn cảnh, như vậy sẽ cảm thấy bớt chút xấu hổ, bất quá, khuya hôm nay anh dường như có chút thất thố, cảm thấy thiếu chút gì đó, nhìn phần lưng của Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa búng tỉnh, vươn tay nhẹ nhàng đem Mộng Kỳ lật lại, đại khái là thật sự ngủ say, Mộng Kỳ một chút phản ứng cũng không có, thuận theo liền lật trở lại, nhưng cô không có thói quen nằm ngang ngủ, cho nên trong chốc lát cô lần nữa nghiêng người ngủ, chỉ là lần này đối mặt Lạc Gia Hoa, Lạc Gia Hoa phản ứng rất nhanh, biết mình muốn cái gì, duỗi cánh tay đem đầu Mộng Kỳ đặt trên cánh tay mình, sau đó ôm cô vào lòng, cũng may hiện tại tiết trời có chút nóng, nhưng là buổi tối lại thật lạnh, nhất là anh đem toàn bộ cửa sổ mở ra, hiện tại hai người ôm cùng một chỗ, nhiệt độ vừa đủ, Lạc Gia Hoa thoải mái ôm thật chặt trong ngực, quả nhiên vẫn là thật nhiều ôm thoải mái hơn, mang theo ý nghĩ như vậy, Lạc Gia Hoa bình yên chìm vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau Mộng kỳ bị áp bách tỉnh lại, trong mộng thấy mình bị quỷ áp, sau đó thoát cái làm tỉnh lại, sau khi tỉnh mới phát hiện mình cùng Lạc Gia Hoa phát sinh tư thế thân mật, đầu tiên, cô ngủ ở trên cánh tay Lạc Gia Hoa, sau đó đưa lưng về phía anh nghiêng người ngủ, Lạc Gia Hoa đồng dạng nghiêng, mặc dù anh so với mình cao hơn chút ít, nhưng đầu của anh lại đi xuống chút ít, đúng lúc chống đỡ tại trên cổ của cô, đôi môi cùng hơi thở ấm áp đều phả ở trên cổ, ngủ thiếp đi không biết, tỉnh ngủ liền phát hiện, mỗi một lần hô hấp, đều làm cho da của cô run rẩy, một cánh tay khác của anh vòng quanh eo cô, bàn tay còn đúng lúc đặt tại trên ngực mình, mà cô chính xác cảm nhận được lửa nóng căng cứng tại bắp đùi mình, 囧囧

Nghe nói đàn ông buổi sáng đều hung mãnh, Mộng Kỳ lần đầu tiên ở trong lòng của một người đàn ông tỉnh lại, nhất thời không biết nên làm sao bây giờ, chỉ cảm thấy hết sức xấu hổ, cũng không dám lộn xộn.

Đang khi Mộng Kỳ không biết nên làm sao bây giờ, người phía sau bỗng nhúc nhích, Mộng Kỳ lập tức nhắm mắt lại giả ngủ, lúc này, vẫn là xem phản ứng của anh.

Đã bao lâu không được ngủ ngon như vậy rồi? Giống như đã rất lâu, đây là cảm giác đầu tiên sau khi Lạc Gia Hoa tỉnh lại, nói, thật chặt trong ngực ôm lấy thật sự rất thoải mái a, còn có trong tay ... 囧囧 ~ phát hiện mình vuốt là cái gì, Lạc Gia Hoa mặt lập tức đỏ, mới sáng sớm phản ứng sinh lý, tựa hồ so với trước kia đều muốn nhiệt liệt hơn một chút, rõ ràng cảm giác được khát vọng của mình, Lạc Gia Hoa vội vàng cẩn thận đem cánh tay của mình từ dưới cổ Mộng Kỳ lấy ra, sau đó bay thẳng vào buồng vệ sinh...

Tại lúc Lạc Gia Hoa mở cửa đi ra ngoài trong nháy mắt, Mộng Kỳ cũng mở mắt ra, nếu như Lạc Gia Hoa có thời gian nhìn Mộng Kỳ một chút, sẽ phát hiện mặt mũi cô ửng đỏ hết lên, như vậy, có thể phát hiện kỳ thật cô đang giả bộ ngủ.

Nghĩ đến vừa rồi anh tỉnh lại rõ ràng nhéo nhéo của mình, Mộng Kỳ liền xấu hổ, ngoại trừ phiền lòng xấu hổ, thân thể còn có khát vọng xa lạ, cũng làm cho cô có chút không biết làm sao.

Tháng sáu hừng đông tương đối sớm, nhìn thời gian, bất quá mới hơn bảy giờ, nhưng lúc này Mộng Kỳ không ngủ được, dứt khoát đứng lên, chuyện ngày hôm nay vẫn tương đối nhiều, buổi sáng sẽ phải đi mua quà, hơn nữa cô còn muốn giao bản thảo, ngày hôm qua đã hứa, cũng không thể lại thất ước, Lạc Gia Hoa còn trong phòng vệ sinh, Mộng Kỳ liền đến phòng bếp chuẩn bị bữa sáng...

Tinh thần sáng khoái từ trong phòng vệ sinh đi ra, bữa sáng Mộng Kỳ cũng đã chuẩn bị xong, nhìn thấy Mộng Kỳ mặc đồ ngủ bộ dạng lúc ẩn lúc hiện, Lạc Gia Hoa cảm thấy ‘người anh em’ bị tự mình giải quyết lại ngẩng đầu té giông, vì che dấu bối rối của mình, vội vàng hướng trở về phòng thay quần áo, chờ anh ra khỏi phòng ngủ, Mộng Kỳ đã tiến vào buồng vệ sinh rửa mặt, đi vào phòng bếp xem một chút, nồi cháo kê dùng Tiểu Hỏa, Lạc Gia Hoa cầm lấy cái muỗng đứng ở trong phòng bếp thỉnh thoảng khuấy.

“Cháo có thể sao?”

Lạc Gia Hoa quay đầu đi, nhìn thấy Mộng Kỳ mặc trên người một cái áo không có tay, hạ thân một cái quần jean bó sát người, rất đơn giản cân xứng, lại đặc sắc, nhất là một cặp chân dài, tại quần bó có vẻ đặc biệt thon dài, thấy anh quan sát chính mình, Mộng Kỳ có chút khấn trương nhìn Lạc Gia Hoa,

“Em mặc như vậy đi gặp ba mẹ có thể chứ?”

Ba mẹ? Ba mẹ hần.

Lạc Gia Hoa bởi vì hai chữ này có vẻ đặc biệt cảm động, “Tùy tiện mặc gì cũng có thể, ba mẹ anh là người rất dễ thân cận.”

Mộng Kỳ cười, “Lần đầu tiên gặp mặt dù sao vẫn nên lưu lại ấn tượng tốt cho ba mẹ chồng, ăn mặc thật xinh đẹp sợ bọn họ cho em là người lỗ mãng, suy nghĩ một chút vẫn là như vậy tương đối khá hơn chút ít, vừa nghỉ ngơi cũng sẽ không quá mức tùy tiện, chờ chúng ta ăn sáng xong sau đó đi chọn lễ vật, anh nói chúng ta đi nơi nào mua quà, đúng rồi, ba mẹ anh là làm cái gì... Bọn họ...”

Mộng Kỳ không có nói tiếp, bởi vì Lạc Gia Hoa chạy tới trước mặt của nàng, hai mắt sáng quắc nhìn cô, không để cho cô tự giác im miệng, “Em, có phải hay không nói nhiều lắm?”

Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ, lắc đầu, “Sẽ không, nghe em nói chuyện, là một loại hưởng thụ.”

“Phải không?”

“Ừm.” Lạc Gia Hoa gật đầu, vươn tay ôm Mộng Kỳ, “Vợ à ~”

“Ừm?”

“Chúng ta yêu thương đi.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Chúng Ta Yêu Thương Đi

Mộng Kỳ cũng không chú ý tới Lạc Gia Hoa khác thường, chẳng qua là cảm thấy Lạc Gia Hoa đi nhà vệ sinh có hơi lâu một chút, sau khi hắn trở lại thư phòng, liền quan tâm nhìn anh, “Anh có khỏe không?” “... Hoàn hảo.” “Còn muốn xem ảnh chụp không?” “Xem.” “Ài, chỉ là xem em, thời điểm anh còn đi học, cũng cho em xem một chút.” “Anh lúc học cao trung cũng không có mấy ảnh kỹ thuật số, về phần hình chụp trước kia, đều tại đều để ở nhà cha mẹ, em nếu là muốn xem, ngày mai cho em xem, bất quá đầu tiên nói trước, lúc anh còn nhỏ đúng là rất xấu, những năm gần đây, anh cũng có chụp, nhưng là, rất ít, hiện tại trong máy vi tính của anh, em muốn xem sao?” “Tốt.” nghe Lạc Gia Hoa nói lúc mình còn nhỏ rất xấu, Mộng Kỳ cũng không có suy nghĩ gì nhiều, dù sao mặc kệ anh trước kia như thế nào, hiện tại lớn lên không tệ, cô chỉ là muốn biết hình dáng trước kia của anh, cũng không có muốn đạt tới mục đích gì cả. Vì vậy, hai người đạt thành ý nguyện, Lạc Gia Hoa ngồi ở trước máy vi tính của Mộng Kỳ xem hình trước kia của cô, Mộng Kỳ còn lại là ngồi xuống trước máy vi tính của Lạc Gia Hoa xem ảnh lúc anh còn học đại học, trong đó có ảnh lúc tốt nghiệp đại học. Cô cẩn thận nhìn một chút, rõ ràng không có chụp riêng với nữ sinh, không biết là anh xóa bỏ hay thật sự là không có, cái này tạm thời không phải là điều cô quan tâm, trong lúc vô tình thấy được phía dưới thời gian ghi rõ ngày tháng, Mộng Kỳ đột nhiên phát hiện ngày mai là ngày 6 tháng 6, cũng chính là sinh nhật của cô cùng Lạc Gia Hoa, đây là sinh nhật đầu tiên hai người cùng một chỗ, thành thật mà nói, tới có chút quá nhanh, mấy ngày trước hai người mới đăng ký, vài ngày sau lại là sinh nhật, đúng là quan hệ của hai người thật sự có chút ít phức tạp, Mộng Kỳ như có điều suy nghĩ nhìn về mặt bình tĩnh của Lạc Gia Hoa ở phía đối diện, không biết anh có thể hay không nhớ rõ ngày đặc biệt này, vấn đề bây giờ là, cô cần tặng cái gì cho anh đây, Mộng Kỳ cảm thấy, nếu như Lạc Gia Hoa biết rõ ngày mai là sinh nhật của anh, vậy thì nhất định sẽ biết rõ cũng là sinh nhật của mình, bởi vì bọn họ sinh cùng ngày, nếu như anh ngay cả sinh nhật của mình đều đã quên, đương nhiên có thể quên sinh nhật của cô, cũng không có lý do gì trách cứ anh, cũng may cô đối với những ngày này không có bận tâm quá lớn, dĩ nhiên, khát vọng là có, bất quá, cô nghĩ, ngày mai sẽ chuẩn bị lễ vật gì trước, về phần anh có hay không nhớ rõ, có hay không muốn tặng quà cho mình, đều là chuyện của anh, không liên quan đến mình, cô chỉ cần tốt trách nhiệm của một người vợ là được rồi. Lạc Gia Hoa nhìn hình của Mộng Kỳ, từ tập tin thời trung học đều xem hết, tất đi, mở tập tin hình đại học ra, mới vừa bắt đầu, vẫn một mình cô, về sau, thì có một cô bé cùng cô chụp chung, lại về sau, sẽ có mấy người chụp ảnh chung, đến phía sau cùng, từ từ, sẽ có một thiếu niên xuất hiện ở bên trong ảnh chụp, đến cuối cùng, lại là cô cùng thiếu niên kia chụp chung, lúc mới bắt đầu vẫn còn cảm thấy bình thường, nhưng càng đến đằng sau, thì có những hành động thân mật, chính là Mộng Kỳ ôm cánh tay thiếu niên kia, nhìn ra được hai người đều vẫn tương đối bảo thủ, ít nhất không có hiển nhiên ôm hôn lẫn nhau, biết rõ đây là ảnh chụp trước kia của Mộng Kỳ, nhưng không biết vì cái gì, nhìn một chút, trong lòng Lạc Gia Hoa liền bắt đầu bốc lên chua xót, ảnh chụp của anh cùng Thẩm Diệp anh đã xóa bỏ, vì cái gì ảnh của cô cùng bạn trai cũ còn giữ? Lạc Gia Hoa ánh mắt mang theo ghen tuông nhìn về phía Mộng Kỳ, lại phát hiện hai tay cô chống đỡ ở trên quai hàm, rõ ràng cho thấy đang thất thần, xem hình của mình còn có thể thất thần? Lạc Gia Hoa cảm thấy càng mệt mỏi. [một bình dấm to đùng =., =] Giờ phút này Mộng Kỳ đang suy nghĩ ngày mai nên tặng quà gì cho sinh nhật của chồng mình, trong mắt Lạc Gia Hoa hàm chứa điện thế cao mười vạn Volt, cô cũng chưa nhận ra, cho nên, vẫn đắm chìm trong thế giới của mình, bình yên vô sự, ngược lại Lạc Gia Hoa bị mười vạn Volt cao áp của mình giật chết. Mộng Kỳ rốt cục cũng nghĩ ra được ngày mai nên tặng cái gì cho Lạc Gia Hoa cùng cha mẹ chồng, liền phát hiện Lạc Gia Hoa yêm yêm một hơi nằm sấp tại chỗ, sợ hết hồn, “Chồng à, anh không có việc gì?” Anh đều nhanh chóng chết được, hiện tại mới chú ý tới anh, Lạc Gia Hoa trong lòng càng không biết là mùi vị gì, đứng lên, “Không có việc gì, chỉ có chút ít mệt nhọc, trước đi ngủ.” “... Ân.” “Em không có làm gì tiếp thì tắt máy vi tính.” “... Tốt.” Mộng Kỳ cảm thấy Lạc Gia Hoa có cái gì không đúng, suy nghĩ một chút, vẫn là đóng kín máy tính, tắt đèn, Lạc Gia Hoa một phút tiến vào phòng ngủ, mặc một cái quần ngủ tùy ý ngã xuống giường tựa hồ ngủ thiếp đi, đây cũng có thể cho là ngủ, Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa, nhớ tới chuyện lúc này thiếu chút nữa lau súng cướp cò, cũng có chút mất đồ, hiện tại anh không có phản ứng, cô tự nhiên là không biết làm gì, đành phải đi vòng qua bên kia giường nằm ngủ. Chờ Mộng Kỳ phát ra tiếng hít thở đều đều, Lạc Gia Hoa mở mắt phức tạp nhìn xem Mộng Kỳ, trong lòng nhiều suy nghĩ hỗn tạp, mặc dù cùng Mộng Kỳ chung đụng mới hơn hai ngày, nhưng cuộc sống của bọn họ như vợ chồng nhiều năm, làm cho anh bất khả tư nghị, nhìn thấy Mộng Kỳ cùng đàn ông khác thân mật, trong lòng của anh còn có thể chua xót, đây là có chuyện gì, chẳng lẽ anh di tình biệt luyến rồi? Mặc dù anh đã nói qua sẽ cùng Mộng Kỳ chung sống thật tốt, nhưng là, anh có phải hay không tiến triển quá nhanh,

vốn là cho rằng cùng Thẩm Diệp tách ra, ít nhất phải một đoạn thời gian rất dài anh mới có thể thích ứng, đúng là mới mấy ngày ngắn ngủi, anh giống như phi thường thích ứng, chưa xót, anh không phải là bé trai cái gì cũng không hiểu, lúc trước chưa xót, anh có thể lý giải vì ghen sao, đúng là, sẽ sao, mình cũng đã gần bước sang tuổi ba mươi, bao lâu không có nếm qua dâm chưa rồi? Giống như, ít nhất đã ba năm, cho dù là khi Thẩm Diệp đột nhiên cảm tấm hình chụp chung với người đàn ông khác đến, anh cũng có thể bình tĩnh tiếp nhận, bởi vì biết đó tính cách của cô, càng là người không quen, cô càng còi mớ, tính tình như vậy, thật không biết nên nói cái gì, nhưng là, anh kỳ quái chính là mình vài năm không có trải qua một mối, khuya hôm nay làm sao lại đột nhiên chưa xót, hay là đối với Mộng Kỳ cảm thấy chưa xót, quá không hiểu. Trong mộng, Mộng Kỳ trở mình, đem phần lưng đưa về phía Lạc Gia Hoa, trong bóng tối đường cong cơ thể như ẩn như hiện làm cho Lạc Gia Hoa nghĩ tới xúc giác tốt đẹp lúc trước, cười thầm chính mình đại khái là uống quá nhiều, ngay cả tự chủ đều ném đi, thiếu chút nữa cùng với cô vợ chồng chỉ lễ, mặc dù sau cú điện thoại của mẹ anh còn muốn tiếp tục, nhưng không khí rõ ràng không có tốt như trước, anh cũng nghiêm chỉnh kiềm chế không tiếp tục, chỉ có thể tìm cơ hội tiếp theo, tất cả mọi người đều lần đầu, cần phải thuận theo tự nhiên mà không phải tận lực chế tạo hoàn cảnh, như vậy sẽ cảm thấy bớt chút xấu hổ, bất quá, khuya hôm nay anh dường như có chút thất thố, cảm thấy thiếu chút gì đó, nhìn phần lưng của Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa búng tỉnh, vươn tay nhẹ nhàng đem Mộng Kỳ lật lại, đại khái là thật sự ngủ say, Mộng Kỳ một chút phản ứng cũng không có, thuận theo liền lật trở lại, nhưng cô không có thói quen nằm ngang ngủ, cho nên trong chốc lát cô lần nữa nghiêng người ngủ, chỉ là lần này đôi mặt Lạc Gia Hoa, Lạc Gia Hoa phản ứng rất nhanh, biết mình muốn cái gì, duỗi cánh tay đem đầu Mộng Kỳ đặt trên cánh tay mình, sau đó ôm cô vào lòng, cũng may hiện tại tiết trời có chút nóng, nhưng là buổi tối lại thật lạnh, nhất là anh đem toàn bộ cửa sổ mở ra, hiện tại hai người ôm cùng một chỗ, nhiệt độ vừa đủ, Lạc Gia Hoa thoải mái ôm thật chặt trong ngực, quả nhiên vẫn là thật nhiều ôm thoải mái hơn, mang theo ý nghĩ như vậy, Lạc Gia Hoa bình yên chìm vào giấc ngủ. Ngày hôm sau Mộng kỳ bị áp bách tỉnh lại, trong mộng thấy mình bị quý áp, sau đó thoáng cái lâm tỉnh lại, sau khi tỉnh mới phát hiện mình cùng Lạc Gia Hoa phát sinh tư thế thân mật, đầu tiên, cô ngủ ở trên cánh tay Lạc Gia Hoa, sau đó đưa lưng về phía anh nghiêng người ngủ, Lạc Gia Hoa đồng dạng nghiêng, mặc dù anh so với mình cao hơn chút ít, nhưng đầu của anh lại đi xuống chút ít, đúng lúc chống đỡ tại trên cổ của cô, đôi môi cùng hơi thở ấm áp đều phủ ở trên cổ, ngủ thiếp đi không biết, tỉnh ngủ liền phát hiện, mỗi một lần hô hấp, đều làm cho da của cô run rẩy, một cánh tay khác của anh vòng quanh eo cô, bàn tay còn đúng lúc đặt tại trên ngực mình, mà cô chính xác cảm nhận được lửa nóng căng cứng tại bắp đùi mình, ㄟㄟ Nghe nói đàn ông buổi sáng đều hưng phấn, Mộng Kỳ lần đầu tiên ở trong lòng của một người đàn ông tỉnh lại, nhất thời không biết nên làm sao bây giờ, chỉ cảm thấy hết sức xấu hổ, cũng không dám lộn xộn. Đang khi Mộng Kỳ không biết nên làm sao bây giờ, người phía sau bỗng nhúc nhích, Mộng Kỳ lập tức nhắm mắt lại giả ngủ, lúc này, vẫn là xem phản ứng của anh. Đã bao lâu không được ngủ ngon như vậy rồi? Giống như đã rất lâu, đây là cảm giác đầu tiên sau khi Lạc Gia Hoa tỉnh lại, nói, thật thật trong ngực ôm lấy thật sự rất thoải mái a, còn có trong tay ... ㄟㄟ ~ phát hiện mình vuốt là cái gì, Lạc Gia Hoa mặt lập tức đỏ, mới sáng sớm phản ứng sinh lý, tựa hồ so với trước kia đều muốn nhiệt liệt hơn một chút, rõ ràng cảm giác được khát vọng của mình, Lạc Gia Hoa vội vàng cẩn thận đem cánh tay của mình từ dưới cổ Mộng Kỳ lấy ra, sau đó bay thẳng vào buồng vệ sinh. ... Tại lúc Lạc Gia Hoa mở cửa đi ra ngoài trong nháy mắt, Mộng Kỳ cũng mở mắt ra, nếu như Lạc Gia Hoa có thời gian nhìn Mộng Kỳ một chút, sẽ phát hiện mặt mũi cô ửng đỏ hết lên, như vậy, có thể phát hiện kỳ thật cô đang giả bộ ngủ. Nghĩ đến vừa rồi anh tỉnh lại rõ ràng nhéo nhéo của mình, Mộng Kỳ liền xấu hổ, ngoại trừ phiền lòng xấu hổ, thân thể còn có khát vọng xa lạ, cũng làm cho cô có chút không biết làm sao. Tháng sáu hừng đông tương đối sớm, nhìn thời gian, bất quá mới hơn bảy giờ, nhưng lúc này Mộng Kỳ không ngủ được, dứt khoát đứng lên, chuyện ngày hôm nay vẫn tương đối nhiều, buổi sáng sẽ phải đi mua quà, hơn nữa cô còn muốn giao bản thảo, ngày hôm qua đã hứa, cũng không thể lại thất ước, Lạc Gia Hoa còn trong phòng vệ sinh, Mộng Kỳ liền đến phòng bếp chuẩn bị bữa sáng. ... Tinh thần sáng khoái từ trong phòng vệ sinh đi ra, bữa sáng Mộng Kỳ cũng đã chuẩn bị xong, nhìn thấy Mộng Kỳ mặc đồ ngủ bộ dạng lúc ẩn lúc hiện, Lạc Gia Hoa cảm thấy ‘người anh em’ bị tự mình giải quyết lại ngẩng đầu té giống, vì che dấu bối rối của mình, vội vàng hướng trở về phòng thay quần áo, chờ anh ra khỏi phòng ngủ, Mộng Kỳ đã tiến vào buồng vệ sinh rửa mặt, đi vào phòng bếp xem một chút, nồi cháo kê dùng Tiểu Hóa, Lạc Gia Hoa cầm lấy cái muống đứng ở trong phòng bếp thỉnh thoảng khuấy. “Cháo có thể sao?” Lạc Gia Hoa quay đầu đi, nhìn thấy Mộng Kỳ mặc trên người một cái áo không có tay, hạ thân một cái quần jean bó sát người, rất đơn giản cân xứng, lại đặc sắc, nhất là một cặp chân dài, tại quần bó có vẽ đặc biệt thon dài, thấy anh quan sát chính mình, Mộng Kỳ có chút khấn trương nhìn Lạc Gia Hoa, “Em mặc như vậy đi gặp ba mẹ có thể chứ?” Ba mẹ? Ba mẹ hán. Lạc Gia Hoa bởi vì hai chữ này có vẻ đặc biệt cảm động, “Tùy tiện mặc gì cũng có thể, ba mẹ anh là người rất dễ thân cận.” Mộng Kỳ cười, “Lần đầu tiên gặp mặt dù sao vẫn nên lưu lại ấn tượng tốt cho ba mẹ chồng, ăn mặc thật xinh đẹp sợ bọn họ cho em là người lỗ mãng, suy nghĩ một chút vẫn là như vậy tương đối khá hơn chút ít, vừa nghi ngại cũng sẽ không quá mức tùy tiện, chờ chúng ta ăn sáng xong sau đó đi chọn lễ vật, anh nói chúng ta đi nơi nào mua quà, đúng rồi, ba mẹ anh là làm cái gì. ... Bọn họ. ...” Mộng Kỳ không có nói tiếp, bởi vì Lạc Gia Hoa chạy tới trước mặt của nàng, hai mắt sáng quắc nhìn cô, không để cho cô tự giác im miệng, “Em, có phải hay không nói nhiều lắm?” Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ, lắc đầu, “Sẽ không, nghe em nói chuyện, là một loại hưởng thụ.” “Phải không?” “Ừm” Lạc Gia Hoa gật đầu, vươn tay ôm Mộng Kỳ, “Vợ à ~ “ “Ừm?” “Chúng ta yêu thương đi.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Sinh Nhật Của Chúng Ta

“Vì cái gì buổi trưa muốn ở bên ngoài ăn, em cảm thấy ăn ở nhà cũng được a.”

“Ngày thường coi như xong, hôm nay ngày chúng ta bước qua tuổi mới, lại là sinh nhật đầu tiên chúng ta chung một chỗ, bất kể nói thế nào đều cần phải ở bên ngoài ăn, hơn nữa, sinh nhật của chúng ta là cùng một ngày, bất kể là em hay anh nấu cơm đều là không đúng a.”

Mộng Kỳ ánh mắt tỏa sáng nhìn Lạc Gia Hoa, “Thì ra là anh nhớ rõ sinh nhật của chúng ta?”

Lạc Gia Hoa cười, “Đương nhiên.”

Mộng Kỳ xem tay hai người sít sao chung một chỗ, khoe miệng câu dẫn ra nụ cười sung sướng, sáng sớm Lạc Gia Hoa đột nhiên ôm cô nói muốn cùng cô yêu thương, cô cũng cảm giác được tâm tình khoái trá, ăn sáng xong, liền cùng Lạc Gia Hoa đi lấy xe, sau đó hai người đi chọn lễ vật buổi tối đi đến nhà ba mẹ, sau còn có thời gian, Lạc Gia Hoa mua cho cô mấy bộ quần áo, bình thường cô mua đồ rất nhanh, dùng lời của đảng mà nói chính là cười ngửa xem hoa, nhưng đó là cô không có nhìn trúng, một khi nhìn trúng, tốc độ cũng hết sức mau, cho nên mua xong những thứ này, cũng không có tổn

bao nhiêu thời gian, trong lúc này cô lại nghĩ biện pháp tránh Lạc Gia Hoa đi chọn lựa quà sinh nhật cho anh, vốn là vẫn luôn không có nghe anh nói, cô còn tưởng anh đã quên mất đây, không nghĩ tới anh nhớ kỹ, còn cố ý dẫn cô ra ngoài ăn cơm, không trách được kiên trì muốn mua quần áo cho cô, đây chính là quà của anh đi, nói, có thể cùng một người vừa ôn nhu lại đẹp trai sẵn sàng nói yêu thương, cảm giác thật sự rất tốt đó.

Một cái tay xách theo vài bao lớn chiến lợi phẩm, một tay cùng Mộng Kỳ dắt gao một chỗ, Lạc Gia Hoa quay đầu sẵn sàng nhìn Mộng Kỳ, “Buổi trưa muốn ăn cái gì, đồ ăn Trung Quốc hay là cơm Tây?”

“Đồ ăn Trung Quốc.” Mộng Kỳ không chút do dự lựa chọn đáp.

“Ừm, vậy em muốn ăn gì?”

“Món ăn trung hoặc là món cay Tứ Xuyên đi.” Mặc dù là người thị trấn, nhưng Mộng Kỳ thật thích ăn cay .

“Tốt.” Lạc Gia Hoa gật đầu, “Chung quanh đây có rất nhiều khách sạn, có lẽ có.”

“Ừm.”

Quả nhiên, hai người chỉ chốc lát sau liền đi tìm được một nhà món cay Tứ Xuyên, Gia Hoa đưa menu cho Mộng Kỳ gọi thức ăn, Mộng Kỳ gọi một đậu hũ xào sa tế, đậu cô ve xào, cá chần nước sôi, súp trứng cà chua,

“Anh muốn bổ sung gì à?”

Lạc Gia Hoa cầm lấy thực đơn, “Một phần thịt bò nấu đậu, hâm lại thịt...”

Thấy Lạc Gia Hoa còn muốn thêm, Mộng Kỳ vội vàng ngăn lại, “Hai người chúng ta ăn nhiều đủ rồi.”

Lạc Gia Hoa mỉm cười nhìn Mộng Kỳ, “Không quan hệ, khó có dịp như hôm nay, có thể lãng phí một chút.”

Biết rõ Lạc Gia Hoa là không thật không vui, hơn nữa ở bên ngoài, Mộng Kỳ cũng muốn để mặt mũi cho anh, thu hồi tay của mình, “Tùy anh, bất quá, không cần phải gọi quá nhiều.”

Mộng Kỳ sẵn sàng cùng nhượng bộ làm cho Lạc Gia Hoa rất là thoải mái, “Nếu vợ đã lên tiếng, chồng em tự nhiên là phải nghe theo... Liền mấy món ăn này đi, có gì cần lại gọi, phiền toái mau một chút.”

“Tốt, nhị vị đồ uống gì?” Nhân viên phục vụ đồ mặt nhìn khuôn mặt anh tuấn của Lạc Gia Hoa.

“Em muốn uống gì?” Lạc Gia Hoa cũng không chú ý tới vẻ mặt nhân viên phục vụ, ngược lại chuyên chú nhìn Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ lắc đầu, “Cho em một bình trà là được.”

Giờ nhiều thức ăn cay như vậy, cô cảm thấy nước trà là thứ giải cay tốt nhất, muốn nói trước chuẩn bị.

“Vị tiên sinh này đây?” Nhân viên phục vụ hỏi.

“Cho tôi một lon cola đi.”

“Tốt, hai vị món ăn cần giữa cay hay là nặng cay?”

Lạc Gia Hoa dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Mộng Kỳ, Mộng Kỳ suy nghĩ một chút, “Hay là giữa cay đi, quá cay sợ không chịu nổi.”

“Tốt, chờ.” Mắt thấy Lạc Gia Hoa từ đầu tới đuôi không có xem qua chính mình, lại cùng Mộng Kỳ so sánh một tý, nhân viên phục vụ tự nhận không thể so sánh, chỉ có thể làm tốt công việc của mình, đi xuống truyền món ăn, chỉ chốc lát sau liền đem thức ăn và đồ uống đưa lên.

Mặc dù Mộng Kỳ đã nói giữa cay, nhưng bọn họ tìm quán ăn này là món cay Tứ Xuyên chánh tông, bùng lên món ăn, nhất là cá chần nước sôi, cũng làm cho hai người cay chết, bất quá không thể không nói chính là, cay đến rất sáng khoái.

Cơ hồ từ miệng đi lên đều là hồng thông thông, Mộng Kỳ cùng Gia Hoa chớp mũi đều là mồ hôi, hai người không tự giác thả chậm tốc độ dùng bữa, bộ dáng như vậy, có trợ giúp hình tượng a hình tượng.

Cơm nước xong, Mộng Kỳ uống từng ngụm từng ngụm nước, cảm giác được đầu lưỡi đều muốn bị thiêu cháy, le lưỡi ra hắt khí, bộ dáng xinh đẹp này trong mắt Lạc Gia Hoa hết sức đáng yêu,

“Ăn ngon không?”

Mộng Kỳ cười gật đầu, “Ăn ngon, mặc dù thật cay, nhưng ăn được rất thoải mái.”

“Nếu em thích về sau có thể thường đến.”

“Những thức ăn này ngẫu nhiên ăn một chút mới ngon, hơn nữa, em tự nhận chỉ cần nguyện ý, không có gì là em làm không được, chính mình tỉ mỉ chuẩn bị thức ăn ăn, mới là thật hương.”

“Vậy sau này anh xem như là có lộc ăn.”

“Đó là đương nhiên, cho nên, về sau anh phải hảo hảo nịnh nọt em biết không, nếu ngày nào đó em mất hứng, coi chừng em ngược đãi dạ dày của anh.”

“Thật đáng sợ.”

“Ha ha...”

Tại khách sạn nghỉ ngơi trong chốc lát, hai người tính tiền đi ra, nhìn đồ đạc trong tay Lạc Gia Hoa, “Chúng ta bây giờ đi nơi nào, có muốn hay không lái xe đi đến nhà ba mẹ?”

Trong lúc cùng Lạc Gia Hoa nói chuyện, Mộng Kỳ biết rõ cha mẹ của anh thì ra cũng là công nhân bình thường, mới vừa về hưu không lâu, hiện tại cuộc sống của vợ chồng già rất là nhẹ nhàng, nghe nói anh nguyên quán ở tại tứ hợp viện, đều là lão hàng xóm mấy thập niên, rất náo nhiệt, mẹ anh lúc không có chuyện gì làm cùng với chị em trong bang cùng nhau ca hát, cha của anh cùng ông bạn già trước cửa đánh cờ, sau khi Lạc Gia Hoa chuyển ra, bình thường là một tháng trở về một lần, đương nhiên, thời gian rảnh cũng sẽ trở về, như tình huống tối hôm qua mẹ anh chủ động gọi điện thoại cho anh hỏi anh có hay không trở về cũng là so với đặc thù, chủ yếu là bởi vì sinh nhật của anh, dĩ nhiên là nghĩ cùng người một nhà trải qua.

Biết được bà Lạc đặc biệt yêu thích hoàng mai hí (một vở nhạc kịch), Mộng Kỳ liền đi chọn lấy mấy bộ hoàng mai hí nổi tiếng đến đưa cho bà Lạc, mà ông Lạc, thích nhất chơi cờ tướng, Mộng Kỳ lôi kéo Lạc Gia Hoa tìm được tiệm bán cờ tướng, mua ván cờ bằng cây làm lễ vật đưa cho ông Lạc, cô đối với cái này không hiểu nhiều, chỉ là xem giá cả trong phạm vi lựa chọn của mình, hàng này là hàng quý, cầm những ván cờ mình có thể mua, hơn nữa cô lựa chọn giá cả có thể nói vẫn là khá cao, tối thiểu có vài người nhìn thấy sẽ hâm mộ, thấy Mộng Kỳ lựa chọn ván cờ như tri kỷ, Lạc Gia Hoa trong lòng vui thích, thật là một người thiện lương.

“Không nóng nảy, chúng ta lại đi mua ít đồ.”

“Còn muốn mua cái gì?” Mộng Kỳ ngẫm lại, những gì nên mua cho cha mẹ đã mua xong, quà sinh nhật của Lạc Gia Hoa đã có, quần áo của mình cũng đã mua, không cần gì đi.

Lạc Gia Hoa nhìn thoáng qua Mộng Kỳ, “Chúng ta mặc dù đăng ký, nhưng không có mua nhẫn, em không biết cái này rất cần thiết sao?”

Nghe được Lạc Gia Hoa nói như vậy, Mộng Kỳ bưng tỉnh, “Hình như là đúng như vậy a.”

“Nhìn em ngày thường khôn khéo, như thế nào có lúc cảm giác ngây ngốc đây.”

“Em nào có?” Mộng Kỳ đối với Gia Hoa chỉ trích rất là bất mãn, “Không phải là em ngốc, loại chuyện như vậy coi như là em nhớ tới trước, nhưng anh không nói, em cuối cùng cũng không nên chủ động mở miệng a, nếu để cho anh hiểu lầm là em ham giàu thì làm sao bây giờ?”

“Em có phải hay không ham giàu, chính mình sẽ xem, em cho rằng chỉ bằng mấy câu có thể đem một người định tính sao?”

“Vậy cũng không nhất định.”

“Em ví dụ đi.”

“Người ta nói lời nói thật rất đúng.”

“...”

Hai người tay cầm tay cười nói tiến vào một cửa hàng vàng bạc, Lạc Gia Hoa hỏi Mộng Kỳ muốn mua bạch kim hay là hoàng kim (vàng), Mộng Kỳ không chút do dự lựa chọn hoàng kim, vật này bảo đảm giá trị tiền gửi, hơn nữa cá nhân cô cảm thấy còn rất có không khí vui mừng, hai người đến quầy kinh doanh hoàng kim, lúc này cũng không nhiều người, bởi vậy nhân viên hết sức nhiệt tình, cuối cùng Mộng Kỳ chọn một người nhìn hào phóng phong cách cũng không phải hết sức phức tạp, “Tiểu thư, phiền toái đem cái này cho tôi xem một chút.”

“Tốt, chờ.”

Tay Mộng Kỳ hết sức mảnh mai, theo lời mẹ của cô nói chính là thập phần thích hợp để đánh đàn, điều này cũng làm cho tay của cô so với người ngoài nhỏ hơn chút ít, bởi vậy sau khi đeo lên lập tức liền có vẻ lớn,

“Quá lớn, cái này có loại nhỏ hơn một chút không?”

“Tay tiểu thư thật xinh đẹp.” Nhân viên bán hàng khen Mộng Kỳ, “Chờ, tôi tìm cho cô loại nhỏ hơn.”

“Tốt, phiền toái.”

“Không khách khí.”

Thừa dịp nhân viên bán hàng đi tìm một số nhẫn cỡ nhỏ, Mộng Kỳ lôi kéo Lạc Gia Hoa ở bên cạnh xem nhẫn dành cho nam, “Anh thích hoàng kim hay là bạch kim?”

“Anh cái gì cũng có thể, quan trọng nhất là xứng đôi với em, em là hoàng kim, anh dĩ nhiên là lựa chọn hoàng kim.”

“Ha ha, em vẫn cảm thấy chúng ta mang hoàng kim là theo truyền thống, hơn nữa cảm giác vui mừng hơn một chút, quan trọng nhất là giá trị của nó ổn định.”

Lạc Gia Hoa cười nhìn Mộng Kỳ, “Cô gái bây giờ đều thích kim cương bạch kim, khó có người như em thích truyền thống như vậy, sẽ không phải là tiết kiệm tiền cho anh đi, cả đời anh mới mua một lần, em không nên khách khí.”

Mộng Kỳ cười, “Không quan hệ, dù sao của anh chính là của em.”

Lạc Gia Hoa: ...

“Tiểu thư, mời xem thử cái này như thế nào?” nhân viên tìm được một số nhẫn tương đối nhỏ, Mộng Kỳ thử qua một lần, “Ừm, không sai, rất vừa.”

“Ừm, tiểu thư lấy cái này sao?”

“Ừm, đúng rồi, cô đem cái kia cho tôi xem một chút...” Mộng Kỳ chỉ chỉ chiếc nhẫn nam vừa rồi cùng Lạc Gia Hoa xem.

“Tốt, chờ.”

Nhân viên lần này lấy ra không có loại nhỏ, Lạc Gia Hoa đeo vào, “Phải cái này sao?”

“Ừm.” Lạc Gia Hoa gật đầu, “Đem hai chiếc nhẫn này gói lại cho chúng tôi.”

“Tốt, hai vị còn cần gì khác nữa không?”

“Xem một chút dây chuyền cùng hoa tai vòng tay các loại a.” Lạc Gia Hoa nói ra.

“Không cần đi.” Mộng Kỳ phản bác, “Em ngày thường cũng không mang những vật này, mua cũng là lãng phí, một chiếc nhẫn là đủ rồi.”

Lạc Gia Hoa cười sờ sờ đầu Mộng Kỳ, “Vợ à, em thật sự là tiết kiệm tiền cho chồng em sao?”

Mộng Kỳ: ...

Nói thật thì cô cảm thấy hai người mặc dù là vợ chồng, nhưng là chân chính chung đụng không lâu, thoáng cái để cho anh mua này mua kia, chính cô cũng xác thực thẹn thùng,

“Thật sự không cần.”

“Như vậy sao được chứ, những thứ này vốn là nên mua trước khi kết hôn, hiện tại mới mua, em không trách anh là tốt rồi, những thứ này không phải là vấn đề em mang không mang, mà là theo lý anh nên mua cho em, hơn nữa, em là cô dâu, chỉ có một chiếc nhẫn sao được, cho dù em không thích mang trong ngày thường để ở nhà cũng có thể tặng ti giá đồng bạc a, thời điểm lễ mừng năm mới lấy ra mang, hoặc là tham gia mấy cái tụ hội gì đó, cũng lại dùng a.”

Mộng Kỳ suy nghĩ một chút, Lạc Gia Hoa nói rất có đạo lý, liền gật gật đầu, “Vây cũng tốt.”

Cuối cùng, hai người vẫn là chọn lựa một sợi dây chuyền, một chiếc vòng, một đôi bông tai, lúc ra khỏi cửa hàng vàng bạc, đồ đã đeo ở trên tay Mộng Kỳ, đều này làm cho cô cảm giác thẹn thùng giống cô dâu mới cưới.

Không có gì muốn mua nữa, Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ thương lượng là nên đến nhà cha mẹ của anh, Mộng Kỳ vừa hỏi, nơi này cách nhà cha mẹ của anh cũng gần hai tiếng đồng hồ, còn rất xa, gật đầu, hai người lấy xe, mang đồ đạc ném tới chỗ ngồi phía sau, Mộng Kỳ lên tay lái phụ, sờ sờ bắp chân của mình,

“Thật may là không có mang giày cao gót, nếu không hôm nay chân này đã có thể phế đi, mệt chết em.”

“Đi dạo phố không phải là sở thích của phụ nữ các em sao?” Lạc Gia Hoa vừa khởi động xe hơi vừa hỏi.

“Nhưng em lại không thích, cùng em đi dạo cho tới trưa, có mệt mỏi không, có cảm thấy phiền hay không?”

Lạc Gia Hoa cười, “Không biết.”

Mộng Kỳ vô lực nằm ở tay lái phụ, “Em cảm thấy được em quá may mắn.”

“Ừm?”

“Em biết Lạc Gia Hoa, cơ hồ là một người không có khuyết điểm, đối với nữ nhân của mình vừa ôn nhu lại sẵn sàng, người đàn ông như vậy, đối tượng như vậy dù cho có đi đến chỗ nào cũng sẽ có phụ nữ điên cuồng chiếm đoạt, rõ ràng để cho em đứng phải, không phải em may mắn là cái gì, bất quá, em còn muốn cảm ơn bạn gái trước của anh đây.”

Thẩm Điệp? Lạc Gia Hoa tay vô ý thức nắm chặt vô lăng lại một chút, “Cảm ơn cô ấy cái gì?”

Mộng Kỳ quay đầu, cười, “Trên đời này không có người thập toàn thập mỹ, cũng không có cuộc sống thập toàn thập mỹ, em không tin anh từ nhỏ chính là hoàn mỹ, nhất định là cần người dạy dỗ, mặc dù thời kỳ trưởng thành của anh không có em làm bạn, nhưng là, tại anh từ một tiểu tử chưa ráo máu đầu biến thành một người thành thực chừng chạc, biết rõ quý trọng, biết rõ trách nhiệm, có thể gặp được anh, liền là vận may của em, có thể nói, em cơ hồ là trực tiếp hưởng thụ may mắn của người khác, tính ra, là em nhặt được một cái tiện nghi đây, anh nói, em có phải hay không nên cười trộm rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Vợ Con Như Thế Nào Đối Người Rồi

Hai người tay cầm tay cười nói tiến vào một cửa hàng vàng bạc, Lạc Gia Hoa hỏi Mộng Kỳ muốn mua bạch kim hay là hoàng kim (*vàng*), Mộng Kỳ không chút do dự lựa chọn hoàng kim, vật này bảo đảm giá trị tiền gửi, hơn nữa cá nhân cô cảm thấy còn rất có không khí vui mừng, hai người đến quầy kinh doanh hoàng kim, lúc này cũng không nhiều người, bởi vậy nhân viên hết sức nhiệt tình, cuối cùng Mộng Kỳ chọn một người nhìn hào phóng phong cách cũng không phải hết sức phức tạp, “Tiểu thư, phiền toái đem cái này cho tôi xem một chút.” “Tốt, chờ.” Tay Mộng Kỳ hết sức mạnh mẽ, theo lời mẹ của cô nói chính là thập phần thích hợp để đánh đàn, điều này cũng làm cho tay của cô so với người ngoài nhỏ hơn chút ít, bởi vậy sau khi đeo lên lập tức liền có vẻ lớn, “Quá lớn, cái này có loại nhỏ hơn một chút không?” “Tay tiểu thư thật xinh đẹp.” Nhân viên bán hàng khen Mộng Kỳ, “Chờ, tôi tìm cho cô loại nhỏ hơn.” “Tốt, phiền toái.” “Không khách khí.” Thừa dịp nhân viên bán hàng đi tìm một số nhẫn cỡ nhỏ, Mộng Kỳ lôi kéo Lạc Gia Hoa ở bên cạnh xem nhẫn dành cho nam, “Anh thích hoàng kim hay là bạch kim?” “Anh cái gì cũng có thể, quan trọng nhất là xứng đôi với em, em là hoàng kim, anh dĩ nhiên là lựa chọn hoàng kim.” “Ha ha, em vẫn cảm thấy chúng ta mang hoàng kim là theo truyền thống, hơn nữa cảm giác vui mừng hơn một chút, quan trọng nhất là giá trị của nó ổn định.” Lạc Gia Hoa cười nhìn Mộng Kỳ, “Cô gái bây giờ đều thích kim cương bạch kim, khó có người như em thích truyền thống như vậy, sẽ không phải là tiết kiệm tiền cho anh đi, cả đời anh mới mua một lần, em không nên khách khí.” Mộng Kỳ cười, “Không quan hệ, dù sao của anh chính là của em” Lạc Gia Hoa: ... “Tiểu thư, mời xem thử cái này như thế nào?” nhân viên tìm được một số nhẫn tương đối nhỏ, Mộng Kỳ thử qua một lần, “Ừm, không sai, rất vừa.” “Ừm, tiểu thư lấy cái này sao?” “Ừm, đúng rồi, cô đem cái kia cho tôi xem một chút...” Mộng Kỳ chỉ chỉ chiếc nhẫn nam vừa rồi cùng Lạc Gia Hoa xem “Tốt, chờ.” Nhân viên lần này lấy ra không có loại nhỏ, Lạc Gia Hoa đeo vào, “Phải cái này sao?” “Ừm” Lạc Gia Hoa gật đầu, “Đem hai chiếc nhẫn này gói lại cho chúng tôi.” “Tốt, hai vị còn cần gì khác nữa không?” “Xem một chút dây chuyền cùng hoa tai vòng tay các loại a.” Lạc Gia Hoa nói ra. “Không cần đi.” Mộng Kỳ phản bác, “Em ngày thường cũng không mang những vật này, mua cũng là lãng phí, một chiếc nhẫn là đủ rồi.” Lạc Gia Hoa cười sờ sờ đầu Mộng Kỳ, “Vợ à, em thật sự là tiết kiệm tiền cho chồng em sao?” Mộng Kỳ: ... Nói thật thì cô cảm thấy hai người mặc dù là vợ chồng, nhưng là chân chính chung đụng không lâu, thoáng cái để cho anh mua này mua kia, chính cô cũng xác thực thẹn thùng, “Thật sự không cần.” “Như vậy sao được chứ, những thứ này vốn là nên mua trước khi kết hôn, hiện tại mới mua, em không trách anh là tốt rồi, những thứ này không phải là vấn đề em mang không mang, mà là theo lý anh nên mua cho em, hơn nữa, em là cô dâu, chỉ có một chiếc nhẫn sao được, cho dù em không thích mang, trong ngày thường để ở nhà cũng có thể tặng tí giá đồng bạc a, thời điểm lễ mừng năm mới lấy ra mang, hoặc là tham gia mấy cái tụ hội gì đó, cũng lại dùng a.” Mộng Kỳ suy nghĩ một chút, Lạc Gia Hoa nói rất có đạo lý, liền gật gật đầu, “Vây cũng tốt.” Cuối cùng, hai người vẫn là chọn lựa một sợi dây chuyền, một chiếc vòng, một đôi bông tai, lúc ra khỏi cửa hàng vàng bạc, đồ đã đeo ở trên tay Mộng Kỳ, đều này làm cho cô cảm giác thẹn thùng giống cô dâu mới cưới. Không có gì muốn mua nữa, Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ thương lượng là nên đến nhà cha mẹ của anh, Mộng Kỳ vừa hỏi, nơi này cách nhà cha mẹ của anh cũng gần hai tiếng đồng hồ, còn rất xa, gật đầu, hai người lấy xe, mang đồ đặc nếm tới chỗ ngồi phía sau, Mộng Kỳ lên tay lái phụ, sờ sờ bắp chân của mình, “Thật may là không có mang giày cao gót, nếu không hôm nay chân này đã có thể phế đi, một chết em” “Đi dạo phố không phải là sở thích của phụ nữ các em sao?” Lạc Gia Hoa vừa khởi động xe hơi vừa hỏi. “Nhưng em lại không thích, cùng em đi dạo cho tới trưa, có mệt mỏi không, có cảm thấy phiền hay không?” Lạc Gia Hoa cười, “Không biết.” Mộng Kỳ vô lực nằm ở tay lái phụ, “Em cảm thấy được em quá may mắn.” “Ừm?” “Em biết Lạc Gia Hoa, cơ hồ là một người không có khuyết điểm, đối với nữ nhân của mình vừa ôn nhu lại sẵn sàng, người đàn ông như vậy, đối tượng như vậy dù cho có đi đến chỗ nào cũng sẽ có phụ nữ điên cuồng chiếm đoạt, rõ ràng để cho em đứng phải, không phải em may mắn là cái gì, bất quá, em còn muốn cảm ơn bạn gái trước của anh đây.” Thẩm Điệp? Lạc Gia Hoa tay vô ý thức nắm chặt vô lăng lại một chút, “Cảm ơn cô ấy cái gì?” Mộng Kỳ quay đầu, cười, “Trên đời này không có người thập toàn thập mỹ, cũng không có cuộc sống thập toàn thập mỹ, em không tin anh từ nhỏ chính là hoàn mỹ, nhất định là cần người dạy dỗ, mặc dù thời kỳ trưởng thành của anh không có em làm bạn, nhưng là, tại anh từ một tiểu tử chưa ráo máu đầu biến thành một người thành thực chừng chạc, biết rõ quý trọng, biết rõ trách nhiệm, có thể gặp được anh, liền là vận may của em, có thể nói, em cơ hồ là trực tiếp hưởng thụ may mắn của người khác, tính ra, là em nhặt được một cái tiện nghi đây, anh nói, em có phải hay không nên cười trộm rồi?” Mỗi người, khi mất đi mới có thể càng hiểu được quý trọng, bất kể là Lạc Gia Hoa, hay là Mộng Kỳ, bọn họ đều từng đã mất đi, cho nên đối với người bên cạnh mới có thể càng thêm khoan dung cùng quý trọng, cho nên nhiều năm sau, bọn họ mới có thể đối với đối phương mà nói, gặp anh (em), là hạnh phúc lớn nhất đời này của em (anh). Nghe Mộng Kỳ nói, Lạc Gia Hoa cười, “Nói như vậy, người dù sao vẫn có kinh nghiệm một lần yêu đương, mới có thể càng thêm thành thực, như vậy, anh vào lúc này gặp được em xinh đẹp như thế, có phải hay không cũng là vận may của anh đây?” Mộng Kỳ nhắm mắt, cười, “Vâng.” “Phốc xuy ~ em thật đúng là không khách khí.” “Khách khí thần mã, đều là Phù Vân.” “Ha ha ~~~” Lạc Gia Hoa phát hiện, cùng Mộng Kỳ một chỗ, sẽ luôn rất vui vẻ rất nhẹ nhàng. “Có thể mở nhạc nghe đi.” “Tốt, mở ra cái từ nhỏ trước mặt em, bên trong có đĩa.” “Àn.” Mộng Kỳ mở ra, phát hiện tất cả đều là nhạc tiếng anh, “Anh thích phong các Âu Mỹ?” “Có thể cho là như vậy, ngẫu nhiên nghe một chút.” “Đối với phong cách Trung Quốc anh càng ưa thích.” “Em thích nhạc nào, lần sau anh mua để vào bên trong.” Lạc Gia Hoa lập tức nói. “Hay là chính mình đi mua đi.” Mặc dù cô tự nhận tiếng anh của mình cũng khá tốt, nhưng dưới bình thường tình huống cô cũng không thích nghe nhạc Anh, chỉ có số ít, đặc biệt kinh điển, cô sẽ thích, nói ví dụ như MJ, rất khéo, trong đồng đĩa của Lạc Gia Hoa cũng có rất nhiều

đĩa nhạc kinh điển, Mộng Kỳ dĩ nhiên là lựa chọn thể loại này, “Chỗ mở đĩa ở đâu?” “Đây này.” Lạc Gia Hoa vừa lái xe vừa đưa tay đem DVD mở lên, “Thích MJ?” “Ừm.” “Anh cũng vậy.” “Ha ha ~ “Nghe MJ ca, nhắm mắt lại nghỉ ngơi, thật sự là một chuyện rất hạnh phúc. Thấy Mộng Kỳ nhắm mắt lại nghe nhạc, Lạc Gia Hoa cũng không nói chuyện với cô, chuyên tâm lái xe. Có âm nhạc thường thức, bắt quá là mười mấy bài hát chuyện tình, liền đến nơi muốn đến, một canh giờ, trôi qua thật là nhanh a, Mộng Kỳ bị Lạc Gia Hoa la to làm cho tỉnh, mở mắt ra, nhìn qua chính là tường đồ gỗ sơn đen, từng loạt từng loạt. Tại thành phố B ngày người nhiều năm như vậy, nên những nơi như thế này vẫn là từng đi qua, những thứ tứ hợp viện này, cũng là thường nhìn qua, chỉ là không có đi vào thôi, Mộng Kỳ rất muốn trở về cầm cái camera đến chụp mấy tấm hình. Lạc Gia Hoa đem xe dừng lại, nói, “Cha mẹ anh còn ở bên trong, không tốt lái xe, chúng ta nên đi vào.” “Àn.” Mộng Kỳ gật gật đầu, xuống xe, chờ Lạc Gia Hoa cầm lấy đồ đạc, khóa xe, “Đi thôi.” Lạc Gia Hoa chỉ cầm theo lễ vật tặng cha mẹ, quần áo Mộng Kỳ anh bỏ vào trong cốp xe, Mộng Kỳ có chút bận tâm hỏi, “Sẽ an toàn sao?” “Yên tâm, không có việc gì, nếu em không yên tâm, chúng ta sẽ cầm đi vào nhà.” “Hay là thôi đi.” Mộng Kỳ ngẫm lại lắc đầu, “Chỉ là thường xuyên ở trong TV chứng kiến mấy vụ án trộm đồ trong xe, có chút không yên lòng, bắt quá đem đồ đạc của em mang vào, cũng không quá thích hợp.” Vạn nhất lão phu nhân nhìn thấy nhiều đồ như vậy cho là của cô tặng cho bà, kết quả chỉ có một món là của bà, còn lại đều là của mình, bà có thể hay không mất hứng, sẽ không cảm thấy mình là người lợi dụng, đây chính là chết oan a. “Kia chúng ta đi thôi.” Lạc Gia Hoa đưa tay dắt Mộng Kỳ, tay của cô hết sức mảnh mai, nhưng cũng không hoàn toàn là xương cốt, bàn tay nhỏ bé đặt ở trong bàn tay của anh, còn có chút cảm giác con gái, nhưng là, rất thoải mái, làm cho anh không muốn buông tay. “Tốt.” Quả nhiên là ở nơi này mấy thập niên, càng đi về phía sau, càng nhiều người chào hỏi Lạc Gia Hoa, đa số là người cao tuổi, Lạc Gia Hoa vừa đi vừa cùng mọi người chào hỏi, thoạt nhìn hết sức nhiệt tình, mỗi lần gặp được người, cũng sẽ đem chính mình lôi kéo Mộng Kỳ giới thiệu một phen, “Đây là vợ của cháu.” Sau đó sẽ đôi lấy thanh âm ca ngợi, “Ồ, vợ của cháu thật là xinh đẹp a.” “Đúng vậy.” Mỗi lần như vậy, liền nghe được Lạc Gia Hoa cao hứng lên tiếng. Mộng Kỳ mặc dù hào phóng, bị nhiệt tình nhìn chăm chú ca ngợi như vậy cũng sẽ có chút ít thẹn thùng, chỉ có thể an tĩnh đi theo Lạc Gia Hoa, mỗi lần Lạc Gia Hoa giới thiệu mình, liền nhu thuận đáp một tiếng: a di tốt / bà nội khỏe / thúc thúc tốt... Đương nhiên, khi bọn họ đi rồi cô cũng không có nghe được nghị luận của mọi người: vợ của A Hoa không phải là nha đầu Thẩm gia sao, như thế nào lại thay đổi, bọn họ tách ra? “Có phải hay không đặc biệt nhiệt tình, có chút nhìn không được a?” Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa cười, “Là có một chút, bất quá so với khinh khinh tốt hơn.” “Ha ha ~” Lạc Gia Hoa cười, “Này cũng không cần lo lắng, người thành phố B trời sinh nhiệt tình hiếu khách, bình thường ngoại trừ cá nhân đặc biệt cay nghiệt ra, mọi người đối với người mới đều hết sức tốt, đương nhiên, tại người ta quen biết, tạm thời không có phát hiện người như vậy tồn tại, cho nên em hoàn toàn không cần phải lo lắng những thứ này.” “Những người này đều là người bình thường, em muốn lo lắng, còn không có nhìn thấy đâu.” “Yên tâm đi, cha mẹ anh càng thêm nhiệt tình thiện cảm.” Lạc Gia Hoa cười, “Hơn nữa anh sẽ luôn bên cạnh em, yên tâm, nếu cha mẹ anh phát cáu, anh sẽ vọt tới trước mặt che trở cho em.” Mộng Kỳ nghe Lạc Gia Hoa nói làm cho tức cười, vốn là tâm tình có chút khản trương cũng không thấy, “Anh lắm mồm quá đi.” “Khó mới dịp được lắm mồm một tý.” “Phốc xuy ~” “Đang khi nói chuyện, hai người đã đến một cái tứ hợp viện không tính là lớn, Lạc Gia Hoa đứng ở cửa nói, “tứ hợp viện của chúng ta không tính lớn, bên trong chỉ có ba gia đình ở, trong đó một hộ vào hai năm trước đã chuyển đi ra ngoài, cho nên hiện tại chỉ có hai nhà ở mà thôi, mà này con gái nhà này cũng đều chuyển đi ra ngoài, chỉ có hai vợ chồng còn ở nơi này.” “Àn.” “Đi thôi, chúng ta đi vào.” “Ừm.” Đi theo Lạc Gia Hoa tiến vào tứ hợp viện, Lạc Gia Hoa lớn giọng kêu ra, “Mẹ, cha, chúng con đã trở lại.” “Hoa từ ~ ““Ồ, Lưu a đi, ở nhà a, Lý thúc đây?” “Đi ra ngoài đánh cờ, Hoa từ, cháu đây là...” Lưu a đi ánh mắt tò mò nhìn Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa đang chuẩn bị trả lời, Lạc mẹ lại từ bên trong đi ra, “Hoa từ...” “Mẹ.” Lạc Gia Hoa cười, tại Mộng Kỳ bên tai nhanh chóng giải thích, “Một người là mẹ anh một người là hàng xóm của chúng ta.” Mộng Kỳ không để lại dấu vết gật đầu, trên mặt lộ ra một nụ cười. “Mẹ, để con giới thiệu một chút, đây là vợ của con, Kiều Mộng Kỳ, Mộng Kỳ, đây chính là mẹ anh, còn có vị này, là hàng xóm nhiều năm của chúng ta, Lưu a đi.” Mộng Kỳ lập tức gật đầu, “Mẹ, ngài khỏe, Lưu a đi ngài khỏe.” “Vợ ! !” Lưu a đi hiển nhiên có chút khiếp sợ. Lạc mẹ dĩ nhiên cũng giật mình hết sức, nhưng nhìn ánh mắt bất quái (nhiều chuyện) của Lưu a đi, bà đành phải trước để xuống sự nghi ngờ của mình, gật gật đầu, “Tốt, tốt, đi vào trước đi.” “Tốt.” Lạc Gia Hoa gật đầu, hướng Lưu a đi gật đầu, lôi kéo Mộng Kỳ đi theo phía sau mẹ cùng nhau vào cửa. “Ông à, con trai đã trở lại.” Lạc mẹ một tiến vào phòng liền kêu. Lạc Gia Hoa theo ở phía sau, “Cha, con đã trở về, giới thiệu một tý, đây là vợ con, con dâu của cha, đây là cha anh.” “Ba ba, ngài khỏe, con là Kiều Mộng Kỳ, là vợ của Gia Hoa, thật xin lỗi hiện tại mới đến thăm ba, nghe nói ba rất thích đánh cờ, đây là thành ý nhỏ của con dâu, xin ba ba nhận lấy.” Mộng Kỳ đưa lên cho Lạc cha bàn cờ. “Àn, cảm ơn.” Lạc cha nhất thời có chút không kịp phản ứng, chỉ là phản xạ có điều kiện nhận lấy. Thấy Lạc phụ nhận lấy, Mộng Kỳ lại quay đầu đem lễ vật đưa lên cho Lạc mẹ, “Mẹ, nghe nói mẹ thích nghe hí khúc, con mua mấy đĩa hoàng mai hí, hi vọng mẹ thích.” “Àn, cảm ơn, cái kia... Àch...” “Mẹ gọi con là Mộng Kỳ được rồi.” “Àn, tốt, Mộng Kỳ, ngồi a.” “Cảm ơn mẹ.” “Cha, mẹ, con biết rõ các người có rất nhiều nghi hoặc, hiện tại, muốn hỏi cái gì cứ hỏi đi.” Gia Hoa mang theo Mộng Kỳ ngồi ở trên ghế sofa, Lạc cha và Lạc mẹ ngồi đối diện đánh giá bọn họ, thấy Gia Hoa nói như vậy, Lạc mẹ lập tức liền hỏi ra vấn đề của mình, “Về chuyện kết hôn con, mẹ và cha con từng nói qua sẽ để cho con tự làm chủ, cũng đã nói mặc kệ con, chỉ cần con sau khi kết hôn nói một tiếng, hôn lễ do chúng ta tổ chức là được, hiện tại con đã có vợ, mẹ cũng không có vấn đề gì khác, mẹ chỉ muốn biết vợ con như thế nào đối người rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Khổ Cực Nàng Dâu

Lạc Gia Hoa vươn tay nắm lấy hai tay đang đặt thẳng tắp trên đùi Mộng Kỳ, đúng lúc làm cho Lạc cha Lạc mẹ nhìn thấy chiếc nhẫn trên tay hai người, không tiếng động an ủi Mộng Kỳ làm cho cô an tâm đem hết thấy đều giao cho mình, “Mẹ, chuyện đã xảy ra là như vậy, con cùng Thẩm Diệp vốn là chuẩn bị kết hôn, nhưng cô ấy tạm thời thay đổi nên chúng con liền tách ra, về sau con cùng Mộng Kỳ tình cờ gặp nhau, chúng con đối với hai bên là nhất kiến chung tình (vừa gặp đã yêu), cộng thêm hai người chúng con đều có khát vọng cho nhau, cho nên chúng con liền kết hợp.” Trong chuyện này là nửa thật nửa giả, Lạc Gia Hoa cảm giác cha mẹ hẳn sẽ khó chấp nhận chuyện mình và Mộng Kỳ tại cục dân chính gặp mặt sau đó kết hôn trong nháy mắt, nên sửa lại một chút, trước khi tới đây đã nghĩ kỹ. Mộng Kỳ nghe Lạc Gia Hoa nói như vậy, cũng thấy yên lòng, kỳ thật cô cũng có chút bận tâm cha mẹ anh sẽ cảm thấy chuyện bọn họ kết hợp quá mức lỗ mãng. Ít nhất, trong chuyện này có chữ nhất kiến chung tình, so với hai người bởi vì tuyệt vọng cùng xúc động nên mới kết hợp cùng một chỗ cũng khá hơn nhiều. Nghe được lời của Lạc Gia Hoa, Lạc cha Lạc mẹ hai mặt nhìn nhau, tên tiêu tử thù này theo đuổi nha đầu Thẩm gia kia nhiều năm như vậy, thật sự nói cắt đứt là có thể cắt đứt sao? Sẽ không phải là lừa gạt bọn họ đi, “Các con... Thật sự kết hôn?” “Đúng vậy, con lừa có cái gì phải đi lừa cha mẹ, có muốn hay không lần sau con đem giấy chứng nhận mang tới cho cha mẹ xem một chút?” “Tốt.” Lạc Gia Hoa: ... Bất đắc dĩ gật đầu, “Được rồi, lần sau lúc trở lại nhất định cho cha mẹ xem.” Nghe con trai nói như vậy, Lạc cha Lạc mẹ liền biết, Lạc Gia Hoa không có nói láo. Hơn nữa, nhìn bộ dạng Lạc Gia Hoa an ủi Mộng Kỳ, tự nhiên như thế, thật sự là để cho bọn họ không tin là giả

, bọn họ cũng không có thúc giục con trai kết hôn, chính anh mang con dâu trở về, tự nhiên sẽ không có giả, nghĩ thông suốt điều này, Lạc cha cùng Lạc mẹ liền đưa mắt nhìn về phía Mộng Kỳ, thân cao đến cầm con trai, vóc người không tệ, khuôn mặt không tồi, không phải loại mỹ nữ giống Thẩm Điệp, cũng không biết tính tình thế nào, dù sao từ bề ngoài mà nói cũng không tệ lắm, hơn nữa, xem lễ vật cô đưa tới, hẳn là có thể so là tri kỷ đi, nếu như lễ vật đều là do cô quyết định tặng như trong lời nói. “Mộng Kỳ năm nay bao nhiêu tuổi rồi?” “Vợ con đúng lúc so với con nhỏ hơn ba tuổi.” “Không có hỏi con.” Thì ra cũng là bảo bối giống Thẩm Điệp, mỗi lần tới đây rất sợ bị bọn họ khi dễ, hiện đang không có Thẩm Điệp, lại tới một con dâu, còn bảo bối như vậy, để cho bọn họ làm cha mẹ sao mà chịu nổi, hơn nữa, bọn họ tự nhận không phải là cha mẹ chồng độc ác, con trai dùng chiêu này là hành vi gấp sắc quên mẹ, nhìn quá khinh bỉ. Thấy Lạc mẹ có chút mất hứng, Mộng Kỳ trở tay nắm nắm Lạc Gia Hoa ý bảo mình có thể, cười mở miệng, “Mẹ, con hôm nay đúng lúc hai mươi lăm, nhắc tới cũng khéo, con cùng Gia Hoa sinh cùng ngày, so với anh ấy vừa vặn nhỏ hơn ba tuổi.” “Sinh nhật con cũng là ngày 6 tháng 6?” Nghe Mộng Kỳ nói như vậy, mắt Lạc cha sáng lên. “Đúng vậy, ba ba.” Mộng Kỳ cười gât đầu. “Vây cũng thật là đúng dịp.” Lạc cha cùng Lạc mẹ đều cảm thấy đây là duyên phận. “Mộng Kỳ là làm gì?” “Con tốt nghiệp khoa thiết kế trường đại học C, hiện tại đang vẽ tranh minh họa cho một nhà xuất bản, ngẫu nhiên cũng thiết kế chút quần áo.” “Àn, đại học C, cũng không tệ lắm.” Bằng cấp không sai, Lạc cha Lạc mẹ âm thầm gât đầu, “Mộng Kỳ là người nơi nào, cha mẹ ở đâu?” “Con là người ở thị trấn, mẹ con là giáo viên mỹ thuật, ba ba chủ kinh doanh nhỏ, cuộc sống không có trở ngại, bọn họ đều ở thị trấn.” Lạc mẹ nhân cơ hội hỏi Mộng Kỳ một vài vấn đề, đơn giản chính là bối cảnh gia đình, mỗi lần Lạc Gia Hoa muốn nói chuyện, liền bị Lạc mẹ trừng mắt, sau đó, cầm miệng. Cũng may Mộng Kỳ trả lời mạch lạc rõ ràng, không dư không thừa, hơn nữa giọng nói ôn nhu, ngẫu nhiên cùng Lạc Gia Hoa trong mắt hồ động, lại càng hiện ra một người vợ ôn nhu cùng hào phóng đoan trang, hơn nữa bởi vì lúc trước có Thẩm Điệp, cho nên mỗi một cái vấn đề, hai già dĩ nhiên là sẽ ở trong lòng làm một phiên so sánh, cuối cùng đưa ra kết quả, Thẩm Điệp là đường hoàng, từ nhỏ bị nuông chiều thành hư, mà Mộng Kỳ là khí chất thanh nhã, trên người cô lực tương tác cũng không bởi vì vẻ đẹp của cô mà nhỏ đi, ngược lại tính tình ôn nhu, lực tương tác mười phần, quan trọng nhất mẹ cô là làm cho nghệ thuật, tại trong mắt người bình thường, làm cho nghệ thuật, tổng hội tài trí hơn người, bởi vậy từ gia thế cùng điều kiện bên ngoài, hai cô đều là không sai biệt lắm, chỉ là ở phương diện tài sản của gia đình, bọn họ rõ ràng hiểu rõ Thẩm gia, nhưng cha mẹ Mộng Kỳ, lại không quá rõ ràng, bất quá, cái này không phải quan trọng nhất, từ mị lực cá nhân mà nói, Mộng Kỳ càng chiếm ưu thế hơn một chút, trưởng bối, luôn là ưa thích nhu thuận lại biết dỗ người tiêu bói, mặc dù Thẩm gia cùng Lạc gia cũng là bạn bè nhiều năm, Thẩm Điệp cũng cơ hồ là Lạc cha Lạc mẹ nhìn thấy lớn lên, nhưng là nói thật, trong lòng hai già đều hiểu, Thẩm Điệp làm mình làm mẩy mà tiền hành làm dâu, chỉ sợ không phải là đối tượng cha mẹ chồng chọn lựa đầu tiên, nếu không phải do con trai kiên trì, bọn họ kỳ thật cũng không hi vọng Thẩm Điệp làm con dâu của bọn họ, bởi vì Thẩm Điệp quá mức ngạo kiều, nếu là thành con dâu, chỉ sợ về sau sẽ đem con trai biến thành thê nô, làm cha mẹ, tự nhiên không hi vọng con do mình mang nặng đẻ đau nuôi lớn nhiều năm sẽ bị người phụ nữ khác sai khiến xoay vòng vòng, được rồi, bọn họ thừa nhận mình là đang ghen, bất quá hai đứa thật sự phân ra, lại đột nhiên tách ra như vậy, ngược lại làm cho bọn họ có chút cảm giác không chân thực, nhiều năm dây dưa như vậy, nói như thế nào chặt đứt liền chặt đứt, bọn họ khó hiểu người tuổi trẻ bây giờ a, ý tưởng luôn kỳ lạ, đối với Mộng Kỳ, trải qua thẩm vấn sơ bộ, hai già trao đổi ánh mắt cho nhau một tí, nhiều năm ăn ý để cho bọn họ hiểu ý tứ lẫn nhau: Đạt tiêu chuẩn, vượt qua kiểm tra. Kế tiếp, sẽ phải xem bản thân có thể nào, cái này, là phải từ từ quan sát. Lạc cha đứng dậy, “Gia Hoa, con đã có một đoạn thời gian không bởi cha đánh cờ, đi theo cha đánh vài ván đi.” Lạc Gia Hoa hiểu ý tứ của cha, “Tốt, cha, đem ván cờ Mộng Kỳ để đánh đi, Mộng Kỳ đi hỗ trợ mẹ nấu cơm đi, tài nấu nướng của vợ con rất tốt, quả thực có thể so sánh với đầu bếp năm sao.” Mộng Kỳ lập tức đứng lên, “Đúng vậy, mẹ, con tới hỗ trợ.” Nghe được Lạc Gia Hoa nói như vậy, Lạc mẹ có chút kinh ngạc, “Con còn biết làm cơm, hiện tại cô gái xinh đẹp nấu cơm cũng không ít.” Nhất là con trai khen thành như vậy, bà thật đúng là muốn nhìn xem tay nghề của Mộng Kỳ, nếu tay nghề đúng như anh nói, đây chính là phúc lớn a, ít nhất dạ dày của con trai về sau không cần phải lo lắng. Mộng Kỳ cười, “Mẹ nếu tin tưởng con, để cho con thử xem đi.” “Được rồi, con theo mẹ vào phòng bếp.” “Ừm” Mộng Kỳ đi theo Lạc mẹ. Bên này, Lạc cha đã mở ra lễ vật Mộng Kỳ đưa tới, nhìn thấy bàn cờ, hai mắt lập tức tỏa sáng, “Cái này, là làm từ gỗ đàn hương, rất đắt tiền đi.” “Đúng vậy, vốn là Mộng Kỳ còn muốn mua cái tốt hơn, nhưng con cảm thấy cái này là tốt rồi, đây chính là vợ con tự móc tiền túi, cha, cái này mà đem ra sẽ không ít người ngưỡng mộ đi?” Lạc Gia Hoa nhìn ánh mắt lóe sáng của cha mình cũng biết ông rất thích lễ vật này. “Phải không, cái này bao nhiêu tiền a?” “Có hóa đơn đây.” “Mắc như vậy?” nhìn thấy hóa đơn lên đến năm con số, Lạc cha có chút đau lòng, “Mấy đứa này, không cần tốn tiền nhiều quá, mua cái bàn cờ mắc như vậy, mua bộ mười mấy tệ bình thường là tốt rồi.” “Cha, đây chính là lễ vật đầu tiên con dâu của cha tặng, Mộng Kỳ nói, nhất định phải vừa thực dụng lại có ý nghĩa kỷ niệm, cô ấy đúng là từ tối ngày hôm qua liền bắt đầu nghĩ tới muốn đưa cái gì cho cha.” “Thật sự là có lòng.” Nghe được Lạc Gia Hoa nói như vậy, trong lòng Lạc cha hết sức vui vẻ, hình tượng của Mộng Kỳ thẳng tắp bay lên cao nhất, miệng cũng tét ra, “Ai da, cái này tốt như vậy, không bỏ lỡ lấy ra dùng a.” “Mộng Kỳ mua cho cha không phải là để cha dùng sao, con cũng lấy ra đi khoe khoang khoe khoang đi.” Lạc Gia Hoa vừa cười vừa nói, người này càng già, ngược lại tính tình càng lớn, lòng càng trẻ lại, cái gì cũng đều yêu thích, giống như con nít, lần này bắt được bàn cờ này, chỉ sợ trong lòng ông đã sớm tính toán đem nó ra khoe khoang với bạn bè già rồi, nhưng lại sợ xấu hổ để con cháu biết, Lạc Gia Hoa liền đem tâm ý của ông nói ra, vừa muốn ông đem đi khoe khoang lại muốn làm cho ông cảm thấy không phải mình nghĩ khoe khoang, là con trai yêu cầu ông đi khoe khoang. “Nói gì khoe khoang, con nghĩ lão già này là người như vậy sao.” Lạc cha quả nhiên nghe được trong lòng nở hoa, vẫn còn muốn già mồm mặt tý. Lạc Gia Hoa cười trộm, giật nhẹ khóe miệng nghiêm trang nói, “Cha đương nhiên không phải như vậy, là con trai muốn mọi người xem xem, con dâu nhà ta đối với cha mẹ chồng thật tốt a, cha nói đúng không?” “Ừm, đây là lễ vật con dâu tặng, cha không thể không tiếp nhận tâm ý của con dâu, đến, con bôi cha vài ván đi.” “Tốt.” Lạc Gia Hoa nghe lời cha ngồi xuống đối diện, chuẩn bị đánh cờ, cửa của Lạc cha, Mộng Kỳ ăn toàn vượt qua. Bên kia, Lạc mẹ cũng có toàn tính kiểm tra Mộng Kỳ, vào phòng bếp, cũng không chủ động tay vào, liền đứng ở một bên. Mộng Kỳ tháo chiếc nhẫn xuống cho vào trong túi áo, chủ động cầm lấy món ăn, “Mẹ, những thứ này đều phải rửa sao?” “Ừm” “Buổi trưa mẹ muốn ăn cái gì?” “Mẹ không sao cả, liền làm món Gia Hoa thích đi, những thứ này đều là mua lúc sáng sớm, chuẩn bị làm cá kho tàu, thịt bò cà ri, sườn xào chua ngọt...” Nói ra một đồng lớn món ăn mặn, cuối cùng nói vài món thức ăn nhạt, “Lại xào rau, cộng thêm trứng chiên cà chua, thêm canh bí đao.” “Những thứ này con đều đã làm, hôm nay liền để cho con trở thành đầu bếp chánh, mẹ ở bên cạnh chỉ đạo, cũng ném thử tài nấu nướng của con đi.” Mộng Kỳ hai mắt cong cong cười nhìn Lạc mẹ. Ngao mà không kiêu, Lạc mẹ bởi vì Mộng Kỳ khiêm tốn mà ở trong lòng lại cho thêm điểm, “Được.” Chỉ thấy Mộng Kỳ tay chân lanh lẹ rửa rau xắt thức ăn, Lạc mẹ đứng ở bên cạnh không ngừng gât đầu, rành rành, cùng mình nấu chục năm chỉ có hơn không kém, xem ra thực sự là biết nấu ăn, không tệ không tệ, cha mẹ của cô chắc cũng phải bỏ nhiều tâm tư để dạy dỗ. Mặc dù nói là chỉ đạo, nhưng từng động tác của Mộng Kỳ tốc độ đều lưu loát, thật sự là không cần chỉ đạo, hỏi rõ khẩu vị của Lạc cha Lạc mẹ, điều chỉnh cho thích hợp, sau khi món ăn làm xong liền đưa cho Lạc mẹ ném thử, sau khi thấy bà đồng ý, kế tiếp nắm chắc khâu vị, liền tăng nhanh động tác. Lạc Gia Hoa cùng cha ở bên ngoài đánh cờ, mặc dù không lo lắng cho Mộng Kỳ, nhưng có chút không yên lòng, Lạc cha phát hiện anh thất thần, cho anh một cái cốc đầu, “Nghiêm túc đánh cờ một chút, như thế nào lại thất thần ra đây, sợ mẹ con ăn thịt vợ con à?” Lạc Gia Hoa cùng cười, “Cha, con không có ý này.” “Vây thì nghiêm túc cho cha.” “Vâng.” Hai người đánh cờ khoảng một tiếng, bất quá mới có đánh một ván mà thôi, Lạc mẹ hô lớn, “Hai cha con chuẩn bị rửa tay ăn cơm.” Lạc Gia Hoa vừa nghe, lập tức nhìn xem Lạc cha, “Cha?” “Ừm, ăn cơm đi, xuống ăn cơm.” “Tốt.” Lạc mẹ trên mặt tất cả đều là nụ cười, vừa bày bát đĩa vừa nói, “Cha của bọn trẻ, tay nghề của con dâu thật sự rất tốt, so với tôi còn muốn tốt hơn đây, đợi lát nữa ông có thể hào hào ném thử.” Nghe vậy, Lạc cha có chút kinh ngạc, “So với bà còn tốt hơn, bạn già, bà rất ít khen người a, tôi làm sao nghe được giọng điệu này của bà, dường như rất phục con dâu chúng ta?” Lạc mẫu cười, “Có phục hay không, ông tự kiểm chứng đi.” “Nghe bà nói như vậy, tôi cũng phải hào hào ném thử.” Lạc Gia Hoa nghe được cha mẹ ca ngợi, rất là cao hứng, biết rõ Mộng Kỳ đã là hoàn toàn được cha mẹ tiếp nhận, “Con đã sớm nói qua tay nghề của vợ con tốt lắm, mới ngăn ngại vài ngày, dạ dày của con cũng đã bị cô ấy làm cho chinh phục, ai, về sau con không thể rời khỏi cô ấy rồi.” “Được rồi, ít ba hoa tí đi, đem đồ ăn trong

phòng bếp bùng ra.” “Vâng.” Lạc Gia Hoa đi vào phòng bếp, nhìn thấy Mộng Kỳ làm xong món ăn, “Oa, vợ à, em thật là được a, mới có một tiếng đồng hồ thôi, liền làm ra được một bàn lớn đồ ăn như vậy.” Mộng Kỳ khẽ nghiêng đầu, lau mồ hôi, “Đem món ăn bùng ngoài đi, em tới nêm lại súp là xong hết rồi.” “Khô cực cho vợ.” Mộng Kỳ cười, “Không có việc gì, anh nếu là cảm thấy em vất vả, thì ăn nhiều hơn một chút cổ động em.” “Bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ.” “Ha ha ~”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Mang Vợ Đến Phòng Con Đi!

Mẹ của Mộng Kỳ mặc dù làm nghệ thuật thanh cao, nhưng cũng là một hiền thê lương mẫu hiền lành, đối với sự nghiệp và gia đình bà luôn có thể trung hòa một cách tốt nhất, chính là chỗ này, khi Mộng Kỳ còn nhỏ, thủy chung chiếm cứ lấy vị trí tâm gương trong lòng cô, giáo dục của bà luôn có ảnh hưởng lớn đối với cuộc sống của Mộng Kỳ, hơn nữa trong cuộc sống kết hôn của Mộng Kỳ có trợ giúp rất lớn, cho nên, Mộng Kỳ luôn kính nể mẹ mình, có thể nói là phi thường lớn. Như hiện tại, nhìn thấy Lạc cha Lạc mẹ ăn vui vẻ như thế, Mộng Kỳ lại một lần nữa cảm kích những yêu cầu đòi hỏi cao của mẹ cô, muốn làm một người vợ tốt, đầu tiên là phải hiền lành, mà ở trong hôn nhân gia đình, phòng bếp cùng việc nhà, là chiếm lấy thời gian nhiều nhất của người phụ nữ, cho nên, hai thứ này, nhất định phải học giỏi, đây là lời mẹ cô từng nói qua. Người một nhà ăn được hết sức vui vẻ, sau khi ăn xong, Mộng Kỳ tự nhiên là muốn dành phần rửa chén, trong nhà mình, Lạc Gia Hoa không thể nói cái gì là vì tay của em mà không làm việc nhà, nhưng anh có thể cùng Mộng Kỳ cùng nhau làm, cho cha mẹ nghỉ ngơi, chính anh tiến vào phòng bếp hỗ trợ, cha mẹ tán thưởng cũng làm cho anh hết sức vui vẻ, điều này nói rõ nhân phẩm của anh cùng ánh mắt đều là thập phần thật tốt, gia đình hài hòa, quan hệ của vợ cùng cha mẹ, là một vấn đề lớn từ trăm ngàn năm qua, khó được cha mẹ của mình coi như mở ra, vợ của mình cũng hiểu chuyện, cho nên Lạc Gia Hoa thường xuyên nhắc nhở chính mình phải biết quý trọng người bên cạnh. Không có thức ăn còn dư lại, Mộng Kỳ đồng cho vào trong tủ lạnh, Lạc Gia Hoa nhìn cha mẹ đang nói chuyện ở bên ngoài, lặng lẽ ôm Mộng Kỳ, “Vợ à, cực khổ cho em rồi.” Mộng Kỳ cười, “Lời này anh đã nói qua.” “Còn có cảm ơn em, hôm nay em biểu hiện rất tốt.” “Khi nào thì anh nịnh nọt như vậy.” Mộng Kỳ liếc trắng Lạc Gia Hoa một cái, “Tốt lắm, mau rửa chén đi, đợi lát nữa nếu để mẹ nhìn thấy thì còn ra thể thống gì nữa.” “Không cần, anh nghĩ muốn ôm em một cái.” Lạc Gia Hoa cũng không biết vì cái gì, chính là muốn làm như vậy. Mộng Kỳ còn có chút bận tâm, “Ba mẹ nhìn thấy làm sao bây giờ?” “Làm sao bây giờ, ha ha ha... già nai thôi.” [chỗ này ta chém, nguyên văn là “rau trộn” ai biết thì nói ta sửa lại]/Mộng Kỳ: hiện tại mới phát hiện người này nguyên lai là một người phúc hắc, còn có chút trẻ con a. “Gia Hoa a... Ách, mẹ thật là làm không nhìn thấy gì...” Lạc mẹ muốn tìm Lạc Gia Hoa nói chuyện, lại phát hiện con trai đang ôm con dâu, lập tức gấp rút lui ra ngoài, trong lòng cuối cùng một chút do dự cũng không có, xem ra con trai cùng con dâu là thật tâm yêu nhau, mặc dù bọn họ chung đụng thời gian ngắn, nhưng tính tình Mộng Kỳ thật tốt vừa biết làm việc nhà lại ôn nhu, tin tưởng hai người chung đụng là không có vấn đề, đối với làm cha mẹ mà nói, ai làm con dâu không là vấn đề, chỉ cần có thể làm cho con trai hạnh phúc là tốt rồi, tình cảm con trai cùng con dâu tốt, điều này cũng có nghĩa là có thể rất nhanh sẽ được ôm cháu, Lạc mẹ lập tức hướng Lạc cha biểu đạt sự hưng phấn của mình tình, “Bạn già, tôi đã nói với ông...” Trong phòng bếp, nghe được giọng nói của Lạc mẹ, Mộng Kỳ liền vội vàng đẩy Lạc Gia Hoa ra, mặt đỏ giống như trái gấc, “Anh nhìn xem, đều tại anh, mất hết thể diện đi.” Lạc Gia Hoa không sao cả cười cười, “Sợ cái gì, anh ôm vợ anh, có cái gì là mất mặt.” Mộng Kỳ nghe lời này rất là thoải mái, nhưng vẫn đẩy anh, “Tốt lắm, mẹ khả năng tìm anh là muốn nói chuyện gì đó, anh đi ra ngoài trước đi.” “Anh còn muốn rửa chén đây.” “Em rửa là tốt rồi.” “Nhưng hôm nay em đã mệt chết rồi.” “Không sao chỉ còn chút việc nhỏ này là xong rồi, anh đi ra ngoài đi, nếu muốn biểu đạt thành ý, sau khi về nhà làm hết công việc là được.” “... Vậy cũng tốt.” Tại trên trán Mộng Kỳ hôn một cái, “Vậy anh đi ra ngoài.” Mộng Kỳ dờ khóc dờ cười, sao giống như đưa tiễn người yêu đi xa như vậy, “Đi đi đi đi.” Bị cô vợ nhỏ đuổi ra, Lạc Gia Hoa trong lòng không hiểu cảm thấy có chút hư không. Nhìn thấy anh đi ra, Lạc mẹ lập tức đình chỉ cùng Lạc cha nhỏ giọng trao đổi, “Con trai, tới đây.” “Cha, mẹ.” “Được rồi, không phải là làm cho con dâu ở trong phòng bếp rửa chén một chút sao, con có cần phải lưu luyến rồi đi như vậy không?” Lạc mẹ không nói gì trừng mắt con trai mình, cái gì cũng tốt, chỉ có cái là quá si tình, một khi vừa ý với một người, trời có sập đừng hi vọng từ bỏ, nếu là không có vừa ý, ngay cả ở trước mặt anh ánh mắt cũng nhìn không thấy tới, thật không biết tính tình như vậy là tốt hay xấu. “Nào có.” Bị nhìn thấu tâm tư, Lạc Gia Hoa có chút xấu hổ. “Ai, con trai, mẹ hỏi con, các con khi nào thì chuẩn bị có con?” “A?” “A cái gì, con năm nay đã hai mươi tám, hiện tại nên có con đi.” Lạc mẹ nhỏ giọng nói, “Mộng Kỳ cũng đã hai mươi lăm, lúc này thích hợp để sinh con, sau khi sinh xong khôi phục lại cũng mau, hơn nữa, mẹ và cha con hiện tại cũng về hưu, có rất nhiều thời gian, đến lúc đó các con không có thời gian, chúng ta cũng có thể giúp các con nuôi đứa bé a.” Bọn họ cũng còn không có viên phòng đây, Lạc Gia Hoa trong lòng suy nghĩ, trong miệng lại đáp lời, “Con biết rồi, chúng con sẽ mau chóng...” “Ừm, như vậy cũng tốt, Mộng Kỳ thích em bé sao?” “Thích.” Cái này tại lúc ban đầu trao đổi cô cũng đã nói muốn có con, chỉ cần bọn họ chân chính ở cùng một chỗ, tin tưởng rất nhanh sẽ có con. “Vậy là tốt rồi.” Lạc mẹ lại phát hiện Mộng Kỳ so với Thẩm Điệp nhiều ưu điểm hơn, bởi vì thích đẹp, Thẩm Điệp liên tục không thích có con, trước kia còn lo lắng sau khi kết hôn không biết đến bao giờ mới có thể sinh con, hiện tại Mộng Kỳ thích em bé, tin tưởng cháu của bà rất nhanh sẽ có. Không muốn nói tiếp vấn đề này, Lạc Gia Hoa nói sang chuyện khác, “Mẹ, mẹ xem hí khúc (nhạc kịch) Mộng Kỳ tặng cho mẹ đi, thích không?” “Nhìn nhìn, đều là hoàng mai hí kinh điển, mẹ rất thích, những thứ này, đều là bán chính đi.” “Ừm” “Thật là đã tốn nhiều tâm tư.” Lạc mẹ vuốt DVD Mộng Kỳ tặng cho mình, rất là vui mừng. “Mộng Kỳ nói cô ấy mua những thứ này đều là kinh điển, con cũng không hiểu, tất cả đều là Mộng Kỳ chọn.” “Con dâu còn hiểu cái này?” Đây là một loại tìm được người tri tâm mà hưng phấn. “Vợ con nói mẹ cô ấy cũng rất thích, cô ấy thuở nhỏ dưới ảnh hưởng của mẹ nên cũng biết chút ít.” “Có một người mẹ là nghệ thuật gia rất giỏi a.” Lạc mẹ cảm thán, “Thật muốn trông thấy bà thông gia, khẳng định đặc biệt có khí chất, nếu không làm sao có thể bồi dưỡng được Mộng Kỳ như vậy đâu, đúng rồi, các con thương lượng một chút, khi nào thì đưa chúng ta đến gặp cha mẹ Mộng Kỳ, hay để cho bọn họ tới gặp chúng ta, các con mặc dù đã đăng ký, nhưng theo như phong tục của chúng ta, vẫn là phải tổ chức hôn lễ, mọi người tụ họp lại cùng một chỗ, thương lượng một chút lễ hỏi, hôn lễ cái gì, những thứ lễ tiết a, mặc dù chậm chút, nhưng là, cũng không thể thiếu, biết không, không thể để cho người ta nói Lạc gia chúng ta hẹp hòi, con biết mẹ và cha con không thể để cho người khác chê cười đi.” Nghĩ đến Mộng Kỳ từng nói qua quan hệ với mẹ cô, Lạc Gia Hoa ánh mắt chợt lóe, “Hiểu, con cùng vợ sẽ thương lượng một chút rồi nói lại cho cha mẹ biết.” “Tốt, tiền mẹ để dành để tổ chức hôn lễ cho con rồi cuộc cũng có thể lấy ra sử dụng rồi.” Lạc mẫu cảm thán. Lạc Gia Hoa cười, “Mẹ, như thế nào cảm giác mẹ thật giống như rất muốn dùng tiền ấy?” “Kia phải nhìn là tiền gì, đây chính là tiền kết hôn của con mẹ, ngay cả bao lì xì cho cháu trai cháu gái mẹ đều đã sớm chuẩn bị xong.” Lạc Gia Hoa: ... Những thứ này cha mẹ trước kia chưa bao giờ đã nói qua với mình, Gia Hoa biết rõ, đây là bởi vì cha mẹ tôn trọng chính mình, mặc dù bọn họ cũng không coi trọng Thẩm Điệp, cũng không cho rằng cô có thể trở thành một con dâu hiền, nhưng là ai làm cho mình thích đây, Thẩm Điệp lại sớm một chút đã nói qua không muốn kết hôn sinh con quá sớm, cho nên cha mẹ mặc dù trong lòng không muốn, nhưng lại chưa bao giờ làm cho anh lâm vào tình thế khó xử, anh thật sự là thực xin lỗi cha mẹ. Lần này, tất cả đều là

công lao của Mộng Kỳ, đã lâu chưa thấy cha mẹ hưng phấn như vậy, bánh ít đi, bánh quy lại, Lạc Gia Hoa trong lòng xuống một cái quyết định, mình cũng phải làm chút ít việc cho Mộng Kỳ vui mừng. Đang nghĩ ngợi, Mộng Kỳ đã sửa sang lại phòng bếp, “Mẹ, phòng bếp sửa sang lại tốt lắm.” “Ừm, tới đây ngồi, Mộng Kỳ, khổ cực.” “Mẹ nói chi vậy, đây là việc con nên làm, con gọt trái cây, cho mọi người dễ tiêu hóa.” Mộng Kỳ đem trái cây đã gọt xong và các món nguội đặt ở trên bàn trà, “Cha, mời, mẹ, mời...” “Ha ha, tốt.” “Gia Hoa ~ “ “Cảm ơn bà xã.” “Không khách khí.” Mộng Kỳ săn sóc, lần nữa làm cho Lạc cha Lạc mẹ hài lòng. “Mộng Kỳ a, chúng ta vừa rồi đang cùng Gia Hoa nói tới hôn lễ của các con, ý của mẹ là, khi nào thì chúng ta cùng cha mẹ con gặp mặt, thương lượng một chút chuyện hôn lễ, mặc dù các con trên mặt pháp luật đã là vợ chồng hợp pháp, nhưng theo phong tục, này chưa có mớ tiệc rượu, luôn thiếu lễ tiết.” Thoảng cái hỏi chuyện hôn lễ, Mộng Kỳ sững sốt một chút mới trả lời, “Con sẽ gọi điện cho mẹ con.” “Ừm, chờ các con thương lượng một chút, lại cho chúng ta biết.” “Tốt, con biết rồi.” “Còn có, những thứ DVD này, mẹ rất thích, con đã tốn nhiều công sức rồi.” “Mẹ thích là tốt rồi.” “Ừm” Lạc mẹ càng nhìn càng có cảm giác thích, đối với Lạc Gia Hoa nói, “Gia Hoa, con mang Mộng Kỳ đi đến phòng của con xem chút đi, còn có, các con khuya hôm nay ở chỗ sao?” Lạc Gia Hoa đứng lên, “Con nghĩ ngày mai cùng Mộng Kỳ đi đến tiệm chụp hình, khuya hôm nay không thể ở đây.” “Tùy con, vừa vặn ngày mai mẹ đem giường của con cho đổi thành giường đôi, về sau các con trở về, cũng có thể ở, bây giờ gian phòng còn duy trì bộ dáng lúc trước đây, con mang Mộng Kỳ đi đi.” “Tốt.” ...

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Nam Đại Bảy Mươi Hai Thay Đổi

Đi theo Lạc Gia Hoa tiến vào phòng của anh, cũng không tính là nhỏ, bên trong có một bàn đọc sách, một cái giá sách, có không ít sách, thấy cô quan sát, Lạc Gia Hoa giới thiệu, “Đây chính là phòng anh ở từ nhỏ đến lớn, sách trên giá phần lớn đều là thời điểm lúc còn đi học mua, có rất nhiều văn học sách báo, hiện tại cũng không còn dùng nhiều, cứ để trưng bày như vậy, trong phòng có một ít đồ là sau khi ra xã hội mua, phần lớn đều là phương diện chuyên nghiệp, trước kia anh thường ở trên bàn này làm việc.” Mộng Kỳ gật gù đầu, vừa quan sát sách trên giá vừa hỏi, “Vừa rồi mẹ hỏi khuya hôm nay có muốn hay không ở nơi này, anh có phải hay không sợ em không có thói quen cho nên mới cự tuyệt?” Lạc Gia Hoa gật đầu, “Đúng vậy, bất quá dù sao về sau có rất nhiều thời gian.” Mộng Kỳ cảm động tại Gia Hoa tỉ mỉ, cười, “Cảm ơn tỉ mỉ của anh, bất quá, kỳ thật anh đã quá lo lắng.” “Àn?” “Ít nhất ba mẹ trước mắt mới chỉ biểu hiện hết sức hữu hảo, em cũng vậy rất thích bọn họ, về phần anh lo lắng em thay đổi chỗ ngủ có thể sẽ không ngủ được, kia là hoàn toàn không cần lo lắng, bởi vì con người của em thói quen cùng người khác không giống nhau, rất nhiều người sợ lạ giường, còn có người thậm chí là yêu giường.” “Àn?” Mộng Kỳ đem chuyện thời kỳ học đại học thường cùng người khác đổi giường, ngẫu nhiên còn có ý đến khách sạn ngủ một đêm để đổi giường nói cho Gia Hoa, Gia Hoa ngây người hồi lâu, nói, “Nguyên lai là anh quá lo lắng, bất quá, sở thích của em, luôn đặc biệt như vậy.” Kể cả thời điểm tức giận buồn bực đều có thể ngủ, cũng là không giống người thường. “Ha ha ~” Mộng Kỳ cười, “Khuya hôm nay, chuyện của cha mẹ em, cảm ơn anh.” Trước đó, Lạc Gia Hoa từng đề cập qua có rảnh đi gặp cha mẹ Mộng Kỳ, Mộng Kỳ do dự một chút, đem chuyện bởi vì mình kết giao bạn trai nên đã cùng cha mẹ huyền não nói cho Lạc Gia Hoa, nay cha mẹ chồng đã đề cập đến chuyện đi gặp cha mẹ cô, Mộng Kỳ thật đúng là nhất thời không có kịp phản ứng, cũng may Lạc Gia Hoa chủ động đem vấn đề ôm vào mình, không để cho cô bị lúng túng, anh không để lại dấu vết săn sóc, luôn có thể làm cho cô cảm thấy cảm động. Lạc Gia Hoa đi tới ôm eo Mộng Kỳ, “Cha mẹ của em liền là cha mẹ của anh, hôn lễ của chúng ta, nhất định phải có lời chúc phúc của bọn họ mới được.” Mộng Kỳ có chút không nắm chắc, “Ba của em còn dễ nói, chính là sợ mẹ em, tính tình của bà hết sức quật cường, ngoài mềm trong cứng, em sợ mẹ sẽ không dễ dàng tha thứ cho em.” “Không có vấn đề gì, hết thấy giao cho anh, mặc kệ mẹ vợ muốn đánh muốn chửi, anh đều ở trước mặt che chở cho em.” “Phốc xuy ~ mẹ em không bạo lực, nhưng bà lạnh lùng so với bạo lực đáng sợ hơn.” “Nghe em nói như vậy, xem ra, anh phải hảo hảo chuẩn bị một chút.” “Ha ha ~” Mộng Kỳ cười, con mắt xem một tấm hình dán ở trên tường, đi tới, “Di, nam sinh này là ai a?” “Em đoán đi?” “Đoán không ra, em lại không nhận biết được bạn bè thân thích của anh, làm sao sẽ đoán được đây.” “Anh cho em đoán, nhất định là em nhận ra.” Cô nhận ra? Mộng Kỳ cẩn thận đánh giá nam sinh trong hình chụp vừa gầy vừa nhỏ, cẩn thận hồi tưởng mấy người đàn ông chung quanh Lạc Gia Hoa mà mình đã gặp qua, “Chẳng lẽ... Là Cố Thông, có thể không đúng, các anh không phải là anh em thời đại học sao, nói như vậy, hẳn nếu có thay đổi cũng thay đổi không nhanh được như vậy, mấy người đàn ông trong công ty, cũng không giống, di, ngũ quan giống như có chút nhìn quen mắt, chẳng lẽ, là cha anh lúc nhỏ, có thể cũng không đúng a, vài chục năm trước cũng không có mấy ảnh, anh đừng nói với em là anh đi... A, thật sự là anh?” Lạc Gia Hoa xấu hổ nhìn Mộng Kỳ vẻ mặt bất khả tư nghị, “Có phải hay không biến hóa rất lớn, lúc nhỏ, rất xấu đi.” Nghe được Lạc Gia Hoa nói như vậy, Mộng Kỳ lần nữa nghiêm túc nhìn trong hình không thể nói là xấu, chỉ có thể nói lớn lên là một nam sinh rất nhỏ yếu, “Đây là anh khi nào?” “Đầu tháng ba nghỉ hè năm tốt nghiệp ấy.” “Cao trung đây?” “Trong album ảnh, để anh lấy cho em xem.” “Tốt.” Lạc Gia Hoa lấy ra hai album ảnh từ sinh ra đến cao trung, Mộng Kỳ phát hiện, Lạc Gia Hoa lúc nhỏ, thật sự không thể dùng xinh đẹp hoặc là suất để hình dung, trong chuyện này, còn có một tấm hình cô gái tinh xảo, Mộng Kỳ nhận ra, là cô gái trong tấm ảnh được kẹp trong sách của Lạc Gia Hoa, “Đây là Thẩm Diệp?” “Ừm” Lạc Gia Hoa gật đầu, thấy Mộng Kỳ vẻ mặt bình tĩnh, liền cũng yên lòng. Mộng Kỳ phát hiện, tại tấm ảnh trước, cùng Thẩm Diệp chụp ảnh chung, đều là Lạc Gia Hoa so với Thẩm Diệp thấp hơn, mãi cho đến cấp ba năm ấy, Lạc Gia Hoa đột nhiên cao lên, sau đó mãi cho đến như bây giờ, “Thẩm Diệp cao bao nhiêu a?” “1m75.” “Oa.” “Cô ấy còn luôn cảm giác mình thấp.” “Cô ấy còn ngại chính mình thấp, cô ấy còn muốn cao bao nhiêu a, cao hơn nữa, ở trong nước đều không tìm được chồng, muốn tìm được cảm giác chìm nhỏ nép vào người, cô ấy chỉ sợ phải ra nước ngoài tìm, ha ha, bất quá, em đại khái có thể hiểu được, vì cái gì anh thích cô ấy rồi theo đuổi nhiều năm như vậy mới thành công, nếu như các anh không phải là cùng nhau lớn lên, có lẽ thời điểm năm thứ nhất đại học anh có thể rất nhanh theo đuổi được cô ấy, bởi vì từ nhỏ nhìn thấy bộ dáng của anh, em phỏng đoán cô ấy có lúc sẽ nghĩ tới bộ dáng ốm yếu khi còn nhỏ của anh, nói không chừng a, ở trong lòng của cô ấy, anh chính là một đứa con nít nước mũi chưa sạch, cho nên, mới không coi trọng anh đi.” Nghe được Mộng Kỳ nói như vậy, Lạc Gia Hoa lại nghĩ, “Em nói... Thật đúng là rất có đạo lý.” “Phốc xuy ~ ha ha, mọi người đều nói nữ đại mười tám thay đổi, em xem anh là nam đại bảy mươi hai thay đổi a.” Lạc Gia Hoa xin lỗi gỡ rối tóc của mình, “Anh vốn rất buồn bã, tại đại học trước kia, mặc kệ anh học tập tốt bao nhiêu, dưới tình huống bình thường, ngoại trừ có người nghĩ muốn cùng anh trao đổi trên phương diện học tập, cũng không có nữ sinh nguyện ý đến gần anh, chớ đừng nói chi là có người yêu thích anh, cho nên anh trở thành ngoan ngoãn nhiều năm như vậy, kỳ thật cũng là có đạo lý.” “Vây anh về sau thế nào, sau khi học xong đại học, trở nên cao, thân thể cũng chậm chậm thay đổi tăng lên, nên có thật nhiều nữ sinh thích anh đi?” Nói đến đây, Lạc Gia Hoa còn có chút buồn bực, “Anh là tương đối quen thuộc muộn, trước kia liên tục không cảm giác mình có điểm nào kém, mãi cho đến năm ba đại học đột nhiên trở mã, sau đó giống như thoảng cái liền trở nên thành thực, biết rõ đối với nữ tính cảm thấy hứng thú, biết rõ thích là vật gì, bất quá anh cấp ba mặc dù cao hơn, đúng là còn rất gầy, thân hình của anh biến thành như vậy, là do ngay từ đầu rèn luyện, từ từ cường tráng lên.” “Vây là anh từ khi nào thì thích cô ấy đây đây? Àn, nếu như anh không muốn nói, vậy quên đi, em chỉ là tùy tiện hỏi một chút.” “Không

quan hệ, theo lý thuyết anh là nên chủ động nói hết cho em biết, bắt quả lại sợ em để ý, cho nên vẫn chưa nói, em đã hỏi, anh tự nhiên là phải nói, ” Lạc Gia Hoa cười cười, sau đó nhớ lại nói, “Anh còn nhớ rõ, đó là au khi thi tốt nghiệp trung học, bởi vì anh từ nhỏ cùng Thẩm Diệp lớn lên bên nhau, cho tới nay cũng trở thành bạn bè, thích cô ấy, ngay cả chính mình đều rất ngoài ý muốn, anh nhớ được lần đầu tiên động tâm, là hôm sau ngày thi tốt nghiệp trung học xong, bởi vì rất nhanh mọi người sẽ phải đường ai nấy đi, tất cả mọi người hết sức lưu luyến, lớp mở tiệc liên hoan, lớp anh cùng lớp Thẩm Diệp là tổ chức cùng ngày, ngày đó tất cả mọi người chơi đến rất high, anh tại đêm hôm đó lần đầu tiên uống rượu, Thẩm Diệp cũng vậy, thời điểm buổi tối tốt nghiệp sẽ tan ra, bởi vì cho tới nay chúng ta đều là cùng nhau đi học cùng nhau tan trường, ngày đó cũng là, lớp của cô ấy tan tiệc sớm, cô ấy bỏ chạy đến lớp anh chờ anh, lớp anh rất nhiều người đều biết cô ấy, cho nên liền kêu cô tiến vào cùng chơi đùa, sau đó, có người đề nghị chơi trò đại mạo hiểm cùng lời thật lòng, anh nhớ được là cô ấy chơi thua, sau đó bị hỏi một cái hết sức khó xử, cô không muốn trả lời, liền lựa chọn đại mạo hiểm, sau đó liền có người muốn cô ấy đến hôn anh... Khi đó anh cùng cô ấy đều uống qua rượu, trong đầu của anh có chút choáng, bởi vì từ nhỏ liền rất quen, trước đó tại anh cũng là bạn tốt, chưa bao giờ suy nghĩ đến phương diện nam nữ, nhiều hơn có thể là tình anh em, cho nên nghe lời của người kia, cô ấy lập tức liền lựa chọn chấp hành, tại lúc anh không có kịp phản ứng, nụ hôn đầu tiên cũng chưa có, cô ấy hôn anh, lập tức quay đầu cùng mọi người cùng nhau chơi, thoát nhìn một ít chuyện cũng không có, nhưng anh lại liền trong một khắc kia, như bị trúng tà, sau đó, liền động tâm” “Nụ hôn kia, là nụ hôn đầu của anh, nghe nói phụ nữ đối với lần đầu rất để ý, nhưng có bao nhiêu người biết rõ, kỳ thật, đàn ông đối với nụ hôn đầu của mình cũng là thập phần để ý.” “Sau, giống như hết thảy cũng thay đổi, ở trong mắt của anh, cô ấy đột nhiên tựa như cái vòng sáng luôn chói mắt như vậy, luôn là đẹp như vậy, giống như là người phụ nữ để cho anh điên cuồng, sau đó, chính là từ lúc đó anh bắt đầu bước lên con đường truy đuổi.” “Nụ hôn đầu của anh cho cô ấy, cô ấy cũng là mối tình đầu của anh, nhưng cô ấy lại trưởng thành sớm, tại thời điểm sơ trung liền có người bạn trai đầu tiên, cao trung cũng thay đổi nhiều người, nụ hôn đầu tiên cái gì, sớm đã không còn, tại trước đêm hôm đó, cô mới vừa cùng bạn trai cũ tách ra không có vài ngày, bởi vì từ nhỏ cùng nhau lớn lên mỗi một đoạn tình yêu của cô anh đều rõ ràng, thậm chí khi nào thì dặt tay, hôn hít, cô cũng cùng anh chia xẻ, trước khi chưa động tâm, anh chưa bao giờ cảm thấy có cái gì, nhưng là sau khi động tâm giống như trong lúc đó có toan tính là chuyện bình thường, đương nhiên, ý của anh không phải là để ý chuyện trước kia của cô ấy, mà là sau khi anh đối với cô ấy động tâm, nếu như cô ấy đi thích người khác thậm chí cùng người khác có động tác thân mật, ghen, anh nghĩ, đó là phản ứng của một người đàn ông bình thường” “Lúc mới bắt đầu cô ấy đối với anh cũng không có cảm giác, thậm chí tại năm thứ nhất đại học lại có bạn trai, cũng là từ khi đó anh bắt đầu biết được chính mình quá yếu, không phải là loại cô ấy thích, sau đó liền bắt đầu tập thể hình, từ từ liền biến thành như vậy.” “Vậy các anh là từ khi nào thì bắt đầu lui tới?” “Thời điểm sắp tốt nghiệp đại học.” “Àn.” Thấy Mộng Kỳ không nói lời nào, Lạc Gia Hoa bắt đầu cảm thấy không biết có phải hay không mình nói sai cái gì, “Cái kia, em có phải hay không để ý?” “Sẽ không, em quan tâm chính là bây giờ cùng tương lai, mỗi người mặc kệ quá khứ như thế nào, chúng ta đều nên tôn trọng đối phương, chút độ lượng này em vẫn phải có.” “Àn.” Lạc Gia Hoa gật đầu, “Kia... Em để ý anh có phải hay không xử nam?” “Anh là sao?” “Nếu như... Cùng phụ nữ ở cùng nhau mới tính là phá thân, vậy anh còn không có cùng những phụ nữ khác làm qua.” Lạc Gia Hoa lúc nói lời này, có chút xấu hổ =)). Mộng Kỳ khó lý giải, “Anh không phải nói cô ấy là người phụ nữ đầu tiên của anh sao?” “Àch, nụ hôn đầu của anh chính là cho nàng, bắt quá, đêm đầu còn không có, con người của anh, không thích chưa lập gia đình đã ở chung, cho nên, trước khi cưới cô ấy, sợ rằng chúng ta cùng một chỗ vài năm, anh cũng vậy cũng sẽ không có đụng cô ấy.” “Khó được người tôn trọng phái nữ như anh, anh vừa rồi cộng thêm điều kiện, chẳng lẽ còn có tình huống khác sao?” “A?” “Anh nói, nếu như cùng phụ nữ làm mới xem như phá thân, chẳng lẽ, ha ha... Cùng đàn ông làm cũng không tính đụng chỗ, hoặc là, còn có khác?” Lạc Gia Hoa hắc tuyến rớt xuống, “Anh không thích đàn ông, ý của anh là, anh cuối cùng là một đại nam nhân, sinh lý xúc động tự nhiên sẽ có, nhưng không nhất định dùng phụ nữ mới có thể giải quyết vấn đề sinh lý, đàn ông, còn có thể cùng tay phải của mình hoặc là tay trái thân mật sao, em hiểu a?” [Ặc lời vậy mà anh cũng nói ra được à _ _!] Mộng Kỳ quay đầu đỏ mặt, “Trên sách xem qua.” [Chị là đàn bà phụ nữ xem loại sách đó để làm cái chi a = _ _] “Ừm.” “Từ lời của anh, em có thể biết anh đối với hôn nhân là rất tôn trọng, cùng em đăng ký qua loa như vậy, anh có hay không hối hận qua?” Mộng Kỳ nhử mi hỏi. “Hối hận nhất định là có, bắt quá, vấn đề đã đóng thuyền, anh liền sẽ không lại làm cho mình hối hận, mà là nghĩ tới biện pháp giải quyết vấn đề, muốn không li hôn, muốn không hao hao duy trì hôn nhân, so sánh trên dưới, qua loa kết hôn đã là hành vi không chịu trách nhiệm, nếu như lại qua loa ly hôn, thì càng không chịu trách nhiệm, hơn nữa, anh là một đại nam nhân không có gì, em một cô bé đều chủ động cùng anh kết hôn không sợ, anh càng không có lý do gì sợ, cho nên, duy nhất có thể làm đúng là thật tốt kinh doanh hôn nhân của chúng ta, chuyện thực chứng minh, giữa chúng ta rất hợp nhau, không phải sao?” “Ừm.” “Em đối với anh còn có cái gì muốn biết sao?” “Àch... Tạm thời không có.” “Kia, còn em?” “?” Anh mất nghĩ hoặc. “Nói một chút chuyện trước kia của em đi, em và bạn trai trước như thế nào cùng một chỗ?”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 28: Mộng Kỳ Chủ Động

Mặc dù, anh tự nhận cũng không bà tám, nhưng chẳng biết tại sao, chính là muốn biết nhiều hơn một chút chuyện của cô, đặc biệt là nhìn thấy tấm ảnh, tự nhiên liền nghĩ đến tấm ảnh chụp chung tối hôm qua mình nhìn thấy của Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa cảm thấy, có lẽ khuya hôm nay ăn nhiều sườn xào chua ngọt, lại chua xót... Mộng Kỳ cũng không có nhận thấy Lạc Gia Hoa có điểm khác thường, cô khẽ cúi đầu, nói, “Em lúc học đại học có một người chị em tốt, gọi là Lưu Lợi, anh ấy và Lưu Lợi là bạn học cao trung, có một lần tụ hội bạn cũ, Lưu Lợi kéo em đi chung, sau đó hai người chúng em liền biết nhau, lúc trước là anh ấy có cảm tình tốt với em, mặc dù bộ dáng bình thường, bắt quả em thấy anh ấy có lòng cầu tiến hơn nữa hết sức ôn nhu, khảo sát mấy lần, cảm thấy phẩm đức cũng không tệ lắm, liền đồng ý lui tới, sau đó cứ như vậy.”

“Kia, em còn thích anh ta sao?”

Mộng Kỳ ngẩng đầu, cười như không cười nhìn anh, “Anh cảm thấy thế nào?”

Không muốn nói? Thích, Lạc Gia Hoa ê ẩm nghĩ, “Vậy em, có phải hay không rất khổ sở?”

Lúc này, Mộng Kỳ cảm nhận được Lạc Gia Hoa ghen tuông, quái dị nhìn anh, “Ai nói tách ra nhất định sẽ khổ sở... Em thích loại tình cảm bình thân ấm áp, cũng không hi vọng cuộc sống của mình oanh oanh liệt liệt, mà anh ấy, lại là một người rất coi trọng sự nghiệp, cái gì cũng đều muốn so với người khác, em thời khắc còn phải chú ý tự ái của anh ấy, bởi vì ở trong mắt người khác, em xinh đẹp như vậy, anh ấy tưởng mạo lại bình thường, gia thế bình

thường, ngoại trừ có năng lực, nhưng bây giờ còn hai bàn tay trắng, cho nên, nói thật ra em và anh ấy là không xứng, rất nhiều người môi mắt trông chờ thời khắc tụi em chia tay, vì không để cho anh ấy tự ti, em tận lực hạ thấp tư thái của mình, cuối cùng, anh ấy vẫn không thể nào vượt qua được cửa ải của chính mình, mà chia tay với em, sít sao là vì những thứ kia nếu theo lời nói cùng thái độ của người khác... em biết rõ ý tứ của anh ấy, anh ấy hi vọng có một ngày có thể thành công, có thể xứng đôi với em, khi đó là hẳn có thể mang theo em hướng người khác khoe khoang đi... Cho dù lúc ban đầu em đối với anh ấy là có yêu mến, nhưng là, tính tình tốt hơn, cũng sẽ bị khi thái độ khi nóng khi lạnh của anh ấy làm cho tổn thương, có thích nhiều hơn nữa, cũng sẽ từ từ phai đi, vốn em cho rằng cả đời cứ như vậy trôi qua, không nghĩ tới vào chính thời điểm ấy anh còn buông tay, đã như vậy, em vì cái gì còn phải nhớ anh ấy, tại sao phải khổ sở, người nên khổ sở, là anh ấy mới đúng... Hơn nữa, em từng nói qua, đau xót lớn hơn nữa, chỉ cần ngủ một giấc, thì tốt rồi, hiện tại em nhắc tới anh ấy, đã có thể bảo trì tâm tình bình thường.”

Lạc Gia Hoa nghe nói như thế, có chút vui vẻ, lại có chút ít khổ sở, “Anh hiểu được, em chính là tính tình lạnh nhạt, từ mặt ngoài mà nói, em yêu cầu bình thân là thật, mặc kệ cùng ai cùng một chỗ, người kia cũng sẽ hạnh phúc, bởi vì em sẽ dùng cố gắng lớn nhất làm cho người kia hạnh phúc, nhưng là từ một phương diện khác, kỳ thật em mới là người tàn nhẫn nhất, bởi vì một khi đối phương buông tha cho em, như vậy, em tuyệt sẽ không níu giữ lại, hơn nữa còn có thể làm được xoay người liền đã quên người kia phải hay không?”

“... Có thể nói như vậy.”

Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ, nghĩ thầm mặc dù tính tình của cô quái chút ít, nhưng theo như lời của cô, chỉ cần anh không buông tha, cô liền sẽ không buông tha, cho nên, chỉ cần mình không buông tha hôn nhân của bọn họ, như vậy, cô sẽ toàn tâm duy trì gia đình của bọn họ, cũng đối với anh tốt, mặc dù đối với tính tình lạnh nhạt của cô có chút không thể tiếp nhận, nhưng vì phẩm chất, cho nên anh không cần phải lo lắng gia đình của bọn họ sẽ xảy ra vấn đề gì, ý tưởng cùng mình trải qua cuộc sống bình thân cũng là hợp ý mình, chỉ là,

“Phụ nữ xinh đẹp, tính tình lạnh lùng, cao ngạo, những thứ này đều là có thể tiếp nhận, hết lần này tới lần khác tính tình của em không thể chỉ dùng lạnh lùng để hình dung, quả thực chính là quái, cực ít có phụ nữ xinh đẹp, không, là ở tuổi còn trẻ như vậy, liền nhìn thấu cuộc sống bình thường, thời khắc đem bình thân đặt ở trong miệng.”

Mộng Kỳ cười, “Ý của anh là em cần phải thật nhiều sức sống, thật nhiều... Ừm... Hoa tâm? Đây mới là thuộc về tính tình của phụ nữ trẻ tuổi xinh đẹp?”

“Ách... Anh không phải là ý này.”

“Phụ nữ xinh đẹp cũng là người, xinh đẹp là tiền vốn, nhưng càng xinh đẹp, càng phải hiểu được tự tôn tự trọng, không cần phải đem tiền vốn coi như không biết xấu hổ trở thành bán lãnh...” Nghĩ đến mình nói dường như có chút nghiêm trọng, Mộng Kỳ cười,

“Bất quá, đây chỉ là ý tưởng của em.”

“Em thật giống như có rất nhiều ý tưởng.”

“Đại khái là bị mẹ ảnh hưởng quá nhiều, cho nên cảm xúc liền có hơn chút ít, anh biết, làm cho nghệ thuật, luôn có trí tưởng tượng phong phú, mà em, dường như tương đối sớm quen thuộc...”

“Ha ha ~” thấy Mộng Kỳ không hề bị bạn trai cũ ảnh hưởng, Lạc Gia Hoa rất là cao hứng, để trái tim đang lo lắng xuống, cùng Mộng Kỳ nói chuyện, cũng là một loại hưởng thụ,

“Đúng rồi, em chừng nào thì đem anh giới thiệu cho bạn bè của em a?”

Mộng Kỳ cười, “Cũng có thể, nếu không, ngày mai?”

“Cũng tốt, sáng sớm ngày mai chúng ta phải đi đến tiệm chụp hình một chút, trước xác định chụp cái gì, sau đó, tuần này không được thì để tuần sau chụp, sau đó buổi trưa mời bạn bè của em ăn cơm.”

Mộng Kỳ cười, “Em mặc dù quan hệ với các bạn học không tệ lắm, nhưng bạn bè chân chính cũng chỉ có một, cho nên, chỉ cần mời một mình cô ấy là tốt rồi.”

“Chính là người em nói Lưu Lợi?”

“Ừm.”

Nghĩ đến cô ấy giới thiệu cho Mộng Kỳ cùng Nghiêm Tử Hạo quen biết, Lạc Gia Hoa trong lòng không hiểu có chút không vui, bất quá vừa nghĩ, nếu không phải cô ấy giới thiệu cái tên cận kề kia cho Mộng Kỳ biết, cô cũng sẽ không đến cục dân chính, vậy hẳn sẽ không có khả năng quen biết cô, ở đâu kiếm được một người vợ tốt như vậy, nghĩ đến đây, dường như còn nên cảm ơn cô ấy, vì vậy trong lòng thoải mái hơn.

“Có thể.”

“Vậy em hiện tại liền gọi điện thoại cho cô ấy.”

“Tốt.”

Mộng Kỳ từ trong túi tiền lấy điện thoại di động ra, Gia Hoa xoay người đứng trước kệ sách đánh giá sách của mình.

“Tiểu mỹ nhân, tìm tớ có chuyện gì sao?” Điện thoại chuyển được, bên kia truyền đến giọng của Lưu Lợi có thể làm thủng cả màng nhĩ.

Mộng Kỳ nhú mày, nghĩ thầm người này dường như đang ở quán rượu, chỉ có thể lớn tiếng nói, “Trưa mai cùng nhau ăn cơm.”

“Ăn cơm? Cậu mời tớ?”

“Ừm.”

“Không được a, buổi sáng ngày mai năm giờ tớ phải lên máy bay.”

“Máy bay? Cậu lại muốn đi chỗ nào?” Người này luôn vô tư, chạy loạn khắp thế giới.

“Vancouver.”

“Cậu đi chỗ đó làm gì?”

“Tìm đàn ông.”

“...”

“Khi nào thì trở lại?”

“Tuần sau.”

“Tốt lắm, chờ sau khi cậu trở lại liên lạc với tớ, đến lúc đó lại mời cậu ăn cơm, thuận tiện, giới thiệu chồng mới cưới của tớ luôn, cậu không phải là muốn nhìn một chút là ai chẳng.”

“... A, tiểu mỹ nhân, làm sao cậu không sớm gọi điện, nếu không sáng hôm nay có đánh tớ cũng không có đặt vé a.” Bên kia truyền đến âm thanh Lưu Lợi rú lên, Mộng Kỳ cười,

“Không quan hệ, tuần sau về gặp cũng giống nhau.”

“Ài, tốt lắm, cứ như vậy, bái.”

“Bái.”

Cúp điện thoại, bất đắc dĩ nhìn Lạc Gia Hoa, anh đã từ trong lời của cô biết được đại khái, cười, “Không có vấn đề gì, tuần sau liền tuần sau tốt lắm.”

“Ừm.” Mộng Kỳ cười cười, “Người này luôn thích chạy loạn khắp thế giới.”

“Àn.” Đối với những phụ nữ khác, Lạc Gia Hoa cũng không có hứng thú.

Hai người lại nói chuyện khác, Lạc Gia Hoa nhìn thời gian, đã chín giờ tối, “Nếu không, chúng ta trở về.”

“Tốt.”

“Đi, đi nói cho ba mẹ một tiếng.”

“Ừm.”

Trở lại nhà chính, Lạc mẹ đang xem ti vi, Lạc ba ba đang nghiên cứu cờ tướng của mình, Lạc Gia Hoa lôi kéo tay Mộng Kỳ nói, “Cha, mẹ, chúng ta trở về.”

Lạc mẹ lập tức từ trên truyền hình quay đầu lại, “Phải về rồi?”

“Ừm.”

“Được, khi nào thì trở lại?”

“Có rảnh sẽ trở lại.”

“Về sau dành nhiều thời gian trở về, bây giờ là người đã có gia đình, trước kia cái gì, đều phải đoạn tuyệt.” Lạc ba ba để mắt kiếng xuống nghiêm túc nhìn Lạc Gia Hoa,

“Phải là một người đàn ông có trách nhiệm, còn có, mau chóng đẻ cho chúng ta ôm cháu đi.”

“Đúng vậy, ba ba.”

“Vậy các con trở về, lái xe cẩn thận chút.”

“Tốt.”

“Mẹ tiễn các con.”

“Không cần mẹ, mẹ xem ti vi đi, tự chúng con đi là tốt rồi.”

“Đúng vậy, mẹ, tự chúng con đi thì tốt rồi, mẹ xem ti vi.” Mộng Kỳ vội vàng nói.

Cuối cùng Lạc mẹ vẫn không có đi ra, Lạc Gia Hoa dắt tay cô, đi ra bên ngoài, ban đêm ở thành phố B, trừ phi mất điện, nếu không, tuyệt sẽ không có hắc ám, tất cả đều có đèn đường, có địa phương thậm chí như ban ngày, mặc dù buổi tối tất cả mọi người tiến vào nhà mình xem ti vi hoặc là làm cái khác, nhưng trên đường tuyệt đối không tối, ngược lại khó có được sự yên lặng này, Mộng Kỳ hết sức hưởng thụ.

So với đèn đủ mọi màu sắc, Mộng Kỳ thiên vị màu sắc mờ nhạt ban đầu, khu tứ hợp viện này đèn đường đều là đơn giản nhất, đi tại dưới đèn như vậy, cho Mộng Kỳ một cái cảm giác hạnh phúc, cô ngẩng đầu nhìn người đàn ông cao lớn bên cạnh mình, bả vai rang lớn cùng thân thể cường tráng cho cô một loại cảm giác an toàn, cô đột nhiên có loại khát vọng, mà cô luôn luôn tùy tính, làm cái gì đều theo lòng của mình,

“Chồng à ~”

“Cái gì?” Lạc Gia Hoa kỳ quái nhìn Mộng Kỳ, không hiểu cô vì sao dừng lại.

Mộng Kỳ buông tay Lạc Gia Hoa ra, ngược lại vòng lên cổ của anh, hai mắt ở dưới ánh đèn tỏa sáng như mắt mèo, đầu ấm áp hướng môi Lạc Gia Hoa đi tới, ý đồ rõ ràng, mềm hương nhu ngọc yêu thương nhưng nhỏ, người phụ nữ này là vợ của anh, không nhận sự mập mờ này Lạc Gia Hoa cũng không phải là đàn ông, trên thực tế anh tự nhận chính mình rất đàn ông, cho nên tại lúc ban đầu sau khi kinh ngạc, anh lập tức trở tay ôm Mộng Kỳ, đầu khẽ cúi xuống, đúng lúc liền đón nhận Mộng Kỳ nâng đôi môi lên, hai người lúc mới bắt đầu là môi chạm môi, điện là như thế này, liền kêu Lạc Gia Hoa có một loại cảm giác điện giật, anh thử duỗi đầu lưỡi ra, vẽ phác thảo bờ môi Mộng Kỳ, cảm nhận được cô ôn nhu tiếp nhận, liền từ từ mở đôi môi cô tiến vào bên trong, cùng đầu lưỡi của cô ôn nhu dây dưa cùng một chỗ... (lâu lâu mới có chút ngọt ngào)

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Gặp Mặt Không Tốt Đẹp

Một người đàn ông cao lớn anh tuần ôn nhu ôm lấy một tiểu mỹ nhân xinh đẹp, toàn bộ đều là một hình ảnh duy mỹ, sau khi ôn nhu triển miên, Mộng Kỳ lẳng lặng tựa trước ngực Lạc Gia Hoa, nghe rõ tiếng tim đập có lực của anh, nhắm mắt lại cảm thụ một chút tim đập của mình, khỏe miệng khẽ câu dẫn ra, khuya hôm nay rõ ràng cô cùng Gia Hoa đều không uống rượu, vì cái gì cô có cảm giác say đây, là ánh sáng của đèn làm cho cô sinh ảo giác sao?

Tại thành phố B, không ít người cũng như bọn họ ở trước công chúng ôm hôn nhau, cái này là dưới chân thiên tử, dân phong mở ra, có xu thế hương phong cách nước ngoài, giữa ban ngày ban mặt có người đều không sao cả, huống chi bây giờ là buổi tối, đèn đường vàng mờ nhạt cũng không có nhiều người qua đường, ngẫu nhiên đi ngang qua, cũng là mình đi đường mình, chưa có người liếc mắt nhìn, cũng lập tức trở về, không phải là cái chuyện tò mò gì, một lát sau, hai người đều bình phục một chút tâm tình, mới không tự chủ được nhìn về phía đối phương, đúng lúc ánh mắt lại dính chung một chỗ, Mộng Kỳ dẫn đầu đỏ mặt,

“Em bình thường sẽ không chiếm tiện nghi người khác...”

Ách, cô đang nói cái gì?

“... Ý của em là, không biết vì cái gì, đột nhiên liền muốn hôn anh.”

“... Chủ yếu là anh thật đẹp, em bị sắc đẹp của anh dụ dỗ.”

“Phốc xuy ~” Lạc Gia Hoa bất đắc dĩ nhìn Mộng Kỳ, rõ ràng không khí ấm áp như vậy, vì cái gì anh cảm thấy người phụ nữ thập toàn thập mỹ này vừa mờ miệng có thể phá hư không khí đây, thật không biết cô là có ý hay vô tình,

“Nếu so với mỹ, anh có thể qua em được sao, bất quá, anh thật cao húng có thể hấp dẫn đến em.”

Mộng Kỳ: ...

Nhìn Mộng Kỳ xấu hổ đỏ mặt, Lạc Gia Hoa chỉ cảm thấy trong lòng một mảnh mềm mại, ngẩng đầu nhẹ nhàng xoa bóp mặt của cô, sùng ái nói, “Chúng

ta về nhà đi.”

“Ừm.” Mộng Kỳ ngoan ngoãn tùy ý Lạc Gia Hoa dắt đi ra ngoài, chân chính nhu thuận đến cực điểm, cô một bộ dạng mặc người chà đạp càng làm cho người nhìn thú tính tăng nhiều, Lạc Gia Hoa trong lúc vô tình quay đầu lại nhìn thấy bộ dáng của cô, lập tức cảm thấy một ngọn lửa từ dưới bụng dâng lên, trong lòng không khỏi có chút tối ám kêu khổ, cái nha đầu này thực không biết mị lực của mình còn có ý, đúng là đôi mắt lưu chuyển đang lúc tình kiết, lại làm cho người không đành lòng phá hư.

Lên xe, đem cửa sổ xe mở ra hít thở không khí, Lạc Gia Hoa xoay qua chỗ khác thắt dây an toàn cho Mộng Kỳ, mỉm cười, “Vợ à, chúng ta về nhà.”

“Tốt.”

Lạc Gia Hoa quay đầu lái xe, trong mắt một mảnh ám sắc, đêm nay ngày tốt cảnh đẹp, không khí vô cùng tốt đẹp, anh tựa hồ có chút không chế không nói chính mình.

Mộng Kỳ còn lại là cẩn thận cầm lấy dây an toàn.

Một đường không lời, hơn một giờ chạy xe, đảo mắt nửa giờ qua đi Lạc Gia Hoa cũng đã đi hơn phân nửa lộ trình, còn có mấy con phố nữa đã đến, bất quá là trong vài phút này di động Mộng Kỳ đột nhiên vang lên, thấy thế, Lạc Gia Hoa đem xe dừng đến ven đường, Mộng Kỳ leo đến chỗ ngồi phía sau mở túi, lấy điện thoại di động ra, là đồng đảng mới nói chuyện không lâu,

“Lily?”

“Mộng Kỳ, cứu mạng a...”

Một giờ sau, đồn công an, Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa vội vã đuổi tới, giật mình phát hiện bên trong rõ ràng ngồi cạnh không ít nam nữ, mà Mộng Kỳ còn lại là liếc mắt liền thấy được bạn tốt của mình, Lư Lợi cũng đồng dạng ở trong một cái nháy mắt thấy được cô,

“Mộng Kỳ ~ “

“Đang hoảng một chút.” Một người cảnh sát ghét bỏ nhìn thoáng qua Lư Lợi.

“Thành thật cái rắm, lão nương đã nói lão nương không phải là bán dâm, con mẹ nó mất ông mù a, ông xem lão nương chỗ nào giống bán cái thứ đó, nhanh lên đem lão nương thả ra, nếu không lão nương sẽ kiện ông.”

“Cô trách cứ tốt lắm.”

“Ông...”

Bạn tốt chuyển biến cùng cảnh sát rùm beng, Mộng Kỳ liền vội vàng tiến lên hỏi cảnh sát đang gây gổ với bạn tốt, “Ngài khỏe, cảnh sát, tôi tên là Kiều Mộng Kỳ, là bạn của cô gái này, không biết cô ấy làm sao vậy, tại sao phải ở chỗ này?”

Đại khái là thái độ của Mộng Kỳ tương đối khá, hoặc là đối với mỹ nữ tất cả mọi người sẽ cho chút ít thể diện, hơn nữa trên người của cô có một khí chất trầm ổn cao quý, cảnh sát kia nhìn Mộng Kỳ, thái độ lập tức khá hơn,

“Là như thế này, khuya hôm nay chúng tôi đến quán bar đột kích kiểm tra, này người phụ nữ này không có chứng minh thư...”

Nghe cảnh sát nói, Mộng Kỳ hiểu, thì ra là người cục cảnh sát khuya hôm nay đến quán bar Lư Lợi chơi đột kích kiểm tra, bởi vì có người tình báo quán bar kia có hoạt động mại dâm phi pháp, mà thời điểm tra được Lư Lợi, cô đã uống đến có chút thần trí mơ hồ, hết lần này tới lần khác lại cảm không ra thể cấn cức, lại không quản xem bọn họ làm khi gió gì tra được lúc cô đang cùng đàn ông dây dưa, do thái độ của cô hết sức lớn lối, cho nên người bên cục cảnh sát đang chứng minh cô có phải hay không là gái điếm của quán bar, liền đem cô mang về, sau khi đến đồn Lư Lợi lại không chịu phối hợp công việc của bọn họ, cũng không nói chính mình tên gì là làm cái gì, như vậy thì càng khiến cho mọi người hoài nghi, vì vậy, đối với thái độ của cô tự nhiên sẽ không tốt, về sau giằng co hồi lâu, mới gọi điện thoại cho Mộng Kỳ, mà thời điểm Mộng Kỳ nhận được điện thoại, đúng lúc từ nhà cha mẹ Lạc Gia Hoa trở lại, biết rõ cô ở đồn cảnh sát, không biết đã xảy ra chuyện gì, liền thập phần khẩn trương đã chạy tới, nào biết là chuyện này.

Mộng Kỳ liên tục bảo đảm, “Cảnh sát, cô ấy là bạn tốt nhất của tôi, tôi bảo đảm, tuyệt đối là gia thế trong sạch, đứa bé ngoan, hơn nữa có công việc đang hoàng, ba ba cũng là làm kinh doanh, không thiếu tiền.”

“Nói nhảm nhiều với hần làm gì, người ta là tai lừa, không nghe lọt, không phải là chuyện tiền, Kỳ, cho tớ mở đảm bảo, sau khi trở về tớ trả lại cậu.”

Mộng Kỳ vỗ trán, xin lỗi cảnh sát, “Xấu hổ, bạn của tôi uống nhiều quá, cô ấy mặc dù tính tình bốc lửa chút ít, nhưng tâm địa không xấu, chỉ là chưa bao giờ bị người hiểu lầm qua, khó tránh khỏi giọng nói vọt lên chút ít.”

Mộng Kỳ ngoài mặt nói bạn tốt như vậy, nhưng trong lòng vẫn là đứng về phía bạn tốt, ngậm trào phúng con mắt cảnh sát có vấn đề, nhưng cô nói chuyện vừa ôn nhu lại khách khí, thật sự là làm cho người ta tìm không ra tật xấu, chỉ có thể giương mắt nhìn, Lạc Gia Hoa cũng nhân cơ hội đứng dậy,

“Xin hỏi như thế nào có thể đảm bảo cho cô ấy?”

Kỳ thật, từ lúc bắt Lư Lợi trở lại không lâu bọn họ liền biết đại khái chính mình bắt lộn người, nhưng trình tự vẫn phải làm, cho nên mới phải kêu Lư

Lợi gọi người đến đảm bảo chính mình, nhưng cô vốn không nói địa chỉ nhà, hoặc số điện thoại của cha mẹ là bao nhiêu, cộng thêm nói chuyện khó nghe tính tình bạo tảo đều nhanh đem cục cảnh sát phá hủy, bởi vì bọn cảnh sát thái độ cũng liên không tốt lắm, tại trong cục cảnh sát lại náo loạn đến một giờ đồng hồ, Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ mới đem Luru Lợi đảm bảo đi ra, Mộng Kỳ đánh giá Luru Lợi, mặc quần áo mát lạnh, trang điểm đậm, cộng thêm thời điểm cảnh sát thấy cô, cô đang cùng một người đàn ông kề vai sát cánh về mặt mập mờ, bị hiểu lầm cũng rất bình thường, bất quá thấy bạn tốt nổi giận, Mộng Kỳ thông minh cũng không nói gì,

“Lily, cậu cũng mệt mỏi, chúng tớ đưa cậu trở về đi.”

Luru Lợi lắc đầu, “Không cần, tớ thuê xe trở về được rồi, hôm nay đã làm phiền cậu.”

Nếu không phải là sợ cha biết rồi sẽ mắng cô, cô cũng không muốn phiền toái Mộng Kỳ.

“Không có việc gì.” Mộng Kỳ lắc đầu, “Đã trễ thế này, một mình cậu ăn mặc mát mẻ như vậy, chúng tớ nên đưa cậu về đi.”

Luru Lợi cười, “Chỉ gái à tớ mười mấy tuổi đã một mình ra ngoài chơi, còn sợ sắc lang, yên tâm đi, không có việc gì.”

Ngược lại nhìn về phía Lạc Gia Hoa, “Kia soái ca, cho anh chê cười, khuya hôm nay chúng ta gặp mặt như vậy, không phải là tôi mong muốn, tôi cùng Tiểu Kiều là đồng đảng, anh yên tâm, tôi mặc dù mê muội một ít, nhưng tuyệt đối cô ấy là thiếu nữ đảng hoàng, tôi là tôi, chị em gái là chị em gái, cô ấy là một cô gái rất biết chăm sóc gia đình, hi vọng anh không cần phải vì lần đầu gặp mặt trong hoàn cảnh không tốt đẹp này mà hiểu lầm chị em chúng tôi, hôm nào chúng ta cùng nhau gặp lại, cô ấy là một cô gái tốt, hi vọng anh có thể quý trọng cô ấy thật tốt, nếu như tôi biết rõ anh đối với cô ấy không tốt, cũng chớ có trách tôi trở mặt.”

Lạc Gia Hoa nghĩ thầm lần đầu tiên gặp mặt mặc dù không quá tốt đẹp, nhưng là không thể không nói, Luru Lợi này ngược lại là một người trọng tình cảm, lập tức cũng cảm thấy khuôn mặt kiều diễm kia nhìn thuận mắt một chút, duỗi tay vẫn ôm eo Mộng Kỳ,

“Tốt, hôm nào mời cô ăn cơm.”

Nhìn trong mắt Lạc Gia Hoa thoáng hiện lên sủng ái, Luru Lợi trong mắt thoáng hiện lên một tia hài lòng, “Vậy được, khuya hôm nay cho anh thêm phiền toái, tạm biệt.”

Lạc Gia Hoa hỏi, “Nếu không tôi đưa cô đi.”

“Không cần, đêm dài từ từ, hai người vẫn là về nhà ngủ đi.”

Lạc Gia Hoa...

Luru Lợi là một người cố chấp, cuối cùng vẫn là cự tuyệt Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ đưa cô về nhà, chui vào một chiếc xe taxi liền tránh người, Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa lái xe về nhà, thời gian đã khuya, Mộng Kỳ xin lỗi nhìn Lạc Gia Hoa,

“Cho anh thêm phiền toái.”

Lạc Gia Hoa cười, “Nói gì vậy, giữa chúng ta không cần khách khí như vậy.”

Mộng Kỳ cười, không nói gì, này thật là một đêm không tốt.

Về đến nhà, hai người cũng không có tâm tư gì, tắm rửa xong liền nằm xuống ngủ, chỉ là ngày hôm sau khi tỉnh lại, Mộng Kỳ phát hiện, chính mình lại nằm trong ngực Lạc Gia Hoa, khi nào thì cô ngủ không thành thật như vậy, Mộng Kỳ nghi hoặc?

Khi Mộng Kỳ tỉnh lại, Lạc Gia Hoa cũng đã tỉnh, chống lại đôi mắt có chút mơ hồ của Mộng Kỳ, lập tức cảm thấy rất đáng yêu, hôn lên trán của nàng một cái, “Vợ, sớm “ “Ngô ~ sớm” Tiếng nói mềm mại nghe đặc biệt thoải mái.

“Chờ chồng em đi rửa mặt trước, sau đó chuẩn bị bữa sáng, buổi sáng chúng ta ăn mì được hay không?”

“Tốt.”

“Ngao ngoãn, em chờ một lát.”

“Ừm” Mộng Kỳ đáp ứng nhắm mắt lại, như theo anh nói, chỉ cần ở nhà, bữa sáng cùng rửa chén đều để anh làm, có một người sủng ái cảm giác thật tốt.

Mặc dù tay nghề của Lạc Gia Hoa không thể so với mình được, chỉ có thể nói là có thể ăn mà thôi, nhưng Mộng Kỳ vẫn hết sức nể tình đem phần của mình ăn hết, thức ăn được dọn tâm chuẩn bị cần phải được quý trọng, chỉ là cô ăn mì chưa bao giờ ăn canh, cho nên chén súp thập cẩm của cô đều vào trong bụng Lạc Gia Hoa, em ăn mì anh ăn canh, nhìn Lạc Gia Hoa tự nhiên cầm lấy chén súp của mình uống còn dư lại, trong mắt Mộng Kỳ tràn đầy vui vẻ, này không phải là cuộc sống cô luôn mong đợi sao.

Mộng Kỳ còn mặc đồ ngủ, Lạc Gia Hoa đem chén để xuống, cười nhìn Mộng Kỳ, “Vợ à, em đi thay quần áo đi, chút nữa chúng ta sẽ ra ngoài.”

Mộng Kỳ biết là muốn đi xem áo cưới, nhu thuận gật đầu tiến vào phòng ngủ.

Tại vùng phụ cận khu chung cư của Lạc Gia Hoa cuộc sống hết sức tiện lợi, ra khỏi chung cư không đến mười phút thì đã có một cửa tiệm áo cưới, cách mấy con phố lại có vài nhà, Mộng Kỳ cùng Gia Hoa thương lượng một chút, nhất trí quyết định đi bộ, dù sao hôm nay chỉ là chuẩn bị, không cần nhiều thời gian, lúc xuống lầu, không thể nghỉ ngơi, tự nhiên là đi thang lầu, Lạc Gia Hoa nhìn mình hỏi cũng không hỏi lời kéo Mộng Kỳ liền hướng thang lầu đi, nghĩ tới ảnh hưởng của Mộng Kỳ quả nhiên lớn, bất quá là qua lại mấy lần, anh sẽ có ý thức đi thang lầu, mới đi mấy lần, đại khái cái này sẽ trở thành thói quen của mình đi.

Hôm nay Lạc Gia Hoa mặc trên người áo cổ chữ V màu trắng gọi cảm, hạ thân cũng là quần dài màu trắng, mà Mộng Kỳ cũng cố ý chọn một cái đầm màu trắng, cùng Lạc Gia Hoa phối hợp lại, rõ ràng là bất đồng kiểu dáng, nhưng cho người khác cảm giác đầu tiên chính là áo tình nhân, chủ nhật người đặc biệt nhiều, hai người dọc theo đường đi, tự nhiên chiếm được hai trăm phần trăm ánh nhìn của mọi người, bất quá hai người cũng đã quen với cảm giác như thế, cho nên vẫn như trước nắm tay nhau, vừa nói chuyện phiếm vừa đi bộ.

Cứ như vậy, hai người đem năm cửa tiệm chụp hình nhìn một lần, hơn nữa mỗi tiệm sẽ tham quan qua nửa giờ, mà thời điểm tất cả đều chuẩn bị xong, đã hơn bốn giờ chiều, hai người thương lượng một chút, chuẩn bị cùng nhau đi chợ mua thức ăn về nhà nấu cơm, đúng lúc này, Mộng Kỳ nhận được điện thoại của Lư Lợi...

Đến địa điểm ước định, Mộng Kỳ kỳ quái nhìn Lư Lợi, “Cậu không phải là ra nước ngoài rồi sao, như thế nào vẫn còn ở nơi này?”

Lư Lợi oán hận nói, “Đừng nói nữa, gần đây gặp tiểu nhân, ngày mai tớ đi chùa thấp nén hương xua tiểu nhân đi.”

Mộng Kỳ nhìn thoáng qua Lạc Gia Hoa, nhìn lại bạn tốt một chút, nghĩ thầm đây là thế nào, cô còn là lần đầu tiên thấy cô ấy tức giận như thế đây.

Oán hận phun ra một mực hỏa khí, Lư Lợi khôi phục bộ dạng vô tâm vô phách, cười tủm tỉm nhìn Lạc Gia Hoa, “Tiểu Kiều nhà hần, ngồi a, không nên khách khí hắc.”

Lạc Gia Hoa cười nhạt một tiếng, “Cảm ơn.”

Hôm nay Lư Lợi mang những đồ trang sức trang nhã, rất giống một mỹ nhân cao quý, cùng ngày hôm qua kiểu dáng có chút thô tục đã khá hơn nhiều.

Mộng Kỳ dờ khóc dờ cười nhìn Lư Lợi, “Cậu thật sự là nhìn thấy ai cũng đều đặt ngoại hiệu, anh ấy họ Lạc, gọi Lạc Gia Hoa, cậu trực tiếp kêu tên là được rồi.”

Lư Lợi nghiêng đầu nhìn Mộng Kỳ, “Tớ nói là nhà cậu cũng không có nói sai a.”

Lạc Gia Hoa gật đầu, “Tôi thật thích người khác nói tôi là nhà cô ấy, xưng hô thế này không sai.”

“Thấy không, người đàn ông của cậu đều nói xưng hô này không sai.” Lư Lợi cười tủm tỉm nói.

Mộng Kỳ nhìn thoáng qua Lạc Gia Hoa, cười không thể nói chuyện, mà Lạc Gia Hoa cũng bởi vì ba chữ ‘ người đàn ông của cậu ’ có chút hường thụ, đối với Lư Lợi ấn tượng cũng thẳng tắp bay lên.

“Được rồi, hôm nay tớ mời khách, hai người đừng khách khí.”

“Hay là để tôi mời, lẽ ra chúng tôi cần phải sớm mời cơm cô, Mộng Kỳ đã nói với tôi, cô là đồng đảng của cô ấy, là chị em tốt nhất thời đại học.” Lạc Gia Hoa tiếp nhận lời nói.

“Được rồi, đừng tranh với tôi, đúng lúc coi như là tạ lễ tối hôm qua, muốn mời tôi ăn cơm, có rất nhiều cơ hội, đúng rồi, các người sẽ làm hôn lễ a, đến lúc đó nhớ rõ mời tôi là được.”

Lạc Gia Hoa gật đầu, “Chúng tôi sẽ làm hôn lễ, đến lúc đó khẳng định mời.”

Lư Lợi vừa nghe cười tủm tỉm nhìn Mộng Kỳ, “Con gái, vị trí dâu phụ của cậu phải giữ lại cho tớ a, nếu không cậu sẽ không xong với tớ đâu.”

Mộng Kỳ dờ khóc dờ cười, “Nơi đó có người cưỡng chế yêu cầu tiết kiệm dâu phụ.”

Lời tuy là nói như vậy, nhưng vị trí dâu phụ này, thật sự chính là sớm liền giữ lại cho cô ấy.

Nghe được Lạc Gia Hoa nói sẽ làm hôn lễ, Lư Lợi đối với Lạc Gia Hoa thái độ tốt hơn một chút ít, nói anh thật sự lớn lên không tệ, bạn tốt của mình mặc dù chuyện yêu đương chẳng có gì đặc sắc lại luôn tự nhận rất tốt, cô thật đúng là sợ Mộng Kỳ bị gạt đây, cái nha đầu chết tiệt này xúc động một chút đã cùng người khác đăng ký, cô cố gắng nữa cũng không còn cách nào, chỉ có thể chúc phúc cho cô, nếu là người kia dám khi dễ Mộng Kỳ, cô chắc chắn sẽ cho hắn đẹp mặt, Mộng Kỳ quả mức thiện lương, cô cần phải có người đến che chở, tối ngày hôm qua mặc dù chỉ là tiếp xúc ngắn ngủi, nhưng tình huống đặc thù lúc ấy, cũng không nên thật tốt khảo sát, nhưng từ anh ngẫu nhiên toát ra ôn nhu cùng sủng ái, Lư Lợi vẫn cảm thấy có thể, chỉ là hiện tại ban ngày vừa nhìn, mới phát hiện thì ra là nhận được một người đàn ông lớn lên suất như vậy, bình thường người đàn ông như vậy đều có hoa tâm, cô lại có chút ít lo lắng cho bạn tốt, cũng may bạn tốt ôn nhu lại xinh đẹp, cô chân thành hi vọng bạn tốt có thể bắt được tim của anh, làm cho anh không thể không có cô, bạn tốt cùng anh quen biết như thế nào, cô sớm đã sáng tỏ, đàn ông đẹp trai như vậy rõ ràng cũng có người vứt bỏ, nói cô có cơ hội thật muốn nhìn thấy người phụ nữ kia.

Món ăn được đưa lên, nhân viên phục vụ đi xuống, Lạc Gia Hoa thuận tay rót cho Mộng Kỳ một ly trà, bởi vì Mộng Kỳ cũng không thích ăn cơm Tây,

cho nên Lư Lợi mặc dù thích cơm Tây nhưng lại cố ý gọi đồ ăn Trung Quốc mời khách, nhìn thấy bộ dáng Lạc Gia Hoa tí mỉ hầu hạ, Lư Lợi lần nữa gật đầu,

“Tiểu Kiều nhà cô .”

Lạc Gia Hoa nhíu mi ý bảo nhìn xem Lư Lợi.

Lư Lợi nhìn Mộng Kỳ, “Thân ái , cậu đi vệ sinh đi.”

Mộng Kỳ nghi hoặc chỉ chỉ cái mũi của mình.

“Đừng vậy đừng vậy, mau đi đi, tớ muốn tiến hành thăm vấn riêng người đàn ông của cậu, xem anh ta có thể hay không xứng với cậu, hiện tại không có chuyện của cậu, đi nhanh đi.” Lư Lợi ghét bỏ nhìn cô, đứa nhỏ này như thế nào phản ứng chậm như vậy.

Lạc Gia Hoa cười, xem ra người bạn tốt này muốn tốt cho vợ của mình , cũng tốt, cùng đồng đảng của vợ thiết lập quan hệ tốt, đối với quan hệ vợ chồng của bọn họ cũng có trợ giúp rất lớn, bởi vậy sờ sờ đầu Mộng Kỳ ,

“Đi đi.”

Mộng Kỳ lo lắng nhìn thoáng qua Lạc Gia Hoa, lại xem Lư Lợi một chút, cuối cùng đành phải nói, “Cậu kiểm chế chút...”

Lư Lợi nhìn bóng lưng Mộng Kỳ giận, cái này tát nước ra ngoài, quả hướng ra phía ngoài .

Kỳ thật, đây cũng là quy định bất thành văn , trước kia thời điểm đại học, người nào nói chuyện yêu thương, sẽ đối với người chung phòng thành thật khai báo, hơn nữa người bạn trai kia cũng sẽ bị toàn bộ người trong phòng khảo sát, qua cửa ải này, mới có thể đại biểu anh ta có thể chính thức cùng cô chị em của người trong phòng lui tới, nếu không, sẽ làm cho anh ta cực khổ đến không còn đạo lý, nếu là người đàn ông nào dám làm chuyện có lỗi với chị em, người cùng phòng sẽ tiến lên, chính người kia dù không chết cũng bị thương , đây cũng là tình chị em, năm đó trong phòng của Mộng Kỳ bạn trai của người được mọi người yêu thích thăm vấn nhất chính là Lư Lợi, vì sao a, bởi vì thời điểm thăm vấn, bạn trai cô nhất định muốn mời toàn bộ người trong phòng ăn cơm a, mà Lư Lợi thay đổi bạn trai lại nhanh, cho nên trong phòng bọn họ cũng không ít người được mời cơm, cũng làm người trong phòng ngủ khác rất hâm mộ .

Người duy nhất Mộng Kỳ chấp nhận là Nghiêm Tử Hạo đã từng bị toàn phòng tra khảo không dưới ba lượt mới qua cửa, trong phòng ngủ mọi người kỳ thật đều hi vọng Mộng Kỳ cùng Lư Lợi giống nhau, như vậy các cô mới có thể nhận được nhiều quà hồi lộ a, có thể Kiều Mộng kỳ nếu không Bất Đàm Luyện Ái (không bàn chuyện yêu đương), mà liền chuẩn bị kết hôn , cho nên, đối với có thể khảo sát bạn trai lần thứ hai của cô, thật sự là rất không dễ dàng.

Cho nên nói, Lạc Gia Hoa cũng muốn cảm thán chính mình may mắn, bởi vì anh là trực tiếp thành vợ chồng hợp pháp , hiện tại lại chỉ có một mình Lư Lợi, bất kể nói thế nào, Lư Lợi cũng sẽ hạ thủ lưu tình.

Ly khai Mộng Kỳ, Lư Lợi mặt mới nghiêm túc, “Lạc tiên sinh.”

Xung hô này thay đổi rất nhanh, Lạc Gia Hoa cười khẽ, “Không cần khách khí như thế, cô là bạn tốt của Mộng Kỳ, trực tiếp gọi tôi là Lạc Gia Hoa được rồi.”

Lư Lợi trên mặt mang khách khí cười, “Được, vậy thì Lạc Gia Hoa đi, tôi xem anh thật thông minh, tôi ly khai Mộng Kỳ, chắc anh cũng biết là tôi có lời muốn nói riêng với anh.”

“Đừng vậy.”

“Tốt, hiện tại các người đã đăng ký , tôi có nói gì khác cũng đều phóng cái rắm, cho nên, tôi liền thẳng đến mục đích, tôi chỉ là muốn nói cho anh biết, mặc kệ anh vì cái gì cùng Mộng Kỳ đăng ký, nếu đã cùng cô ấy thành vợ chồng, xin anh hãy hảo hảo yêu chiều cô ấy, cô ấy là một đứa nhỏ rất đơn thuần, hơn nữa chưa bao giờ yêu cầu nhiều, hiểu được cuộc sống bình thường, cũng hiểu được như thế nào hưởng thụ cuộc sống, có thể nói, tôi Lư Lợi đời này không có sùng bái qua cái nào, nhưng cô ấy là người duy nhất tôi sùng bái, cũng là người bạn mà tôi thật lòng đối đãi, cho nên, tôi tuyệt đối sẽ không cho phép có người tổn thương cô ấy, bất luận kẻ nào cũng không được, nếu như có một ngày anh dám làm tổn thương cô ấy hoặc là làm chuyện thật có lỗi với cô ấy, tôi tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho anh , hiểu chưa?”

Đây coi như là cảnh cáo sao, nhìn thấy ánh mắt nghiêm túc của Lư Lợi, Lạc Gia Hoa không khỏi thay Mộng Kỳ cảm thán, có được một người bạn vì mình như vậy, thật sự rất không dễ dàng a.

“Tôi nghe Mộng Kỳ nói, người bạn trai đầu tiên của cô ấy, là cô giới thiệu?”

Lư Lợi sững sờ gật đầu, “Thật không nghĩ tới tên khốn kiếp kia là người như vậy, tôi đã đi tới nơi hắn làm việc nháo qua một trận, dám làm chuyện có lỗi với Mộng Kỳ nhà tôi, lão nương đánh cho cha hắn nhận không ra.”

Tốt bạo lực, Lạc Gia Hoa đột nhiên cảm thấy có điểm sững sờ.

“Không cần phải chú ý tới tên khốn kiếp kia, anh vẫn không trả lời vấn đề của tôi đây.”

Lạc Gia Hoa thở dài, “Tôi biết cho dù tôi có nói tôi sẽ đối tốt với cô ấy như thế nào, cô đều sẽ không tin tưởng, dù sao chúng ta quen biết cũng không lâu, cô đối với nhân phẩm của tôi cái gì cũng đều không hiểu rõ lắm, tôi chỉ có thể nói chỉ cần cô ấy không đề cập tới lý hôn, tôi cũng sẽ không nói lý hôn, hơn nữa sẽ tôi sẽ thật lòng đối đãi với cô ấy.”

“Nếu có một ngày bạn gái trước của anh trở về tới tìm anh hợp lại thì anh sẽ làm sao đây?”

“Không biết.”

“Là cô ta sẽ không trở về vậy thì anh sẽ không đối với cô ta có ý khác?”

“Sẽ không cùng cô ấy chung một chỗ.”

“Nhớ rõ những gì hôm nay anh nói, làm cho mập mờ cũng không được, nếu để cho tôi biết, anh cũng chớ có trách tôi quá mức bạo lực, tôi chính là một cao thủ, nếu như anh muốn thử xem, tôi cũng không ngại.”

Lạc Gia Hoa...

“Nhà anh là làm cái gì?”

Lạc Gia Hoa sững sờ, đề tài này xoay chuyển có chút nhanh, nhưng vẫn là lập tức thanh tĩnh, “Nhà tôi là gia đình bình thường, tôi là con một trong nhà, bọn họ bây giờ cũng đã về hưu, hôm qua chúng tôi vừa về nhà cha mẹ một chuyến, hiện tại tôi cùng Mộng Kỳ ở riêng bên ngoài, cha mẹ tôi rất thích cô ấy...”

Nghe Lạc Gia Hoa đem mười tám đời tổ tông của mình đều giao ra, Lưu Lợi hết sức hài lòng, khóe mắt nhìn thấy một thân ảnh từ nhà vệ sinh sắp tới gần, Lưu Lợi trừng mắt, Mộng Kỳ lập tức úy úy khuất khuất lui về toilet, tại sao cô phải ở chỗ này ngửi mùi thối a

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Khảo Hối

Khi Mộng Kỳ tỉnh lại, Lạc Gia Hoa cũng đã tỉnh, chống lại đôi mắt có chút mơ hồ của Mộng Kỳ, lập tức cảm thấy rất đáng yêu, hôn lên trán của nàng một cái, “Vợ, sớm.”

“Ngô ~ sớm.” Tiếng nói mềm mại nghe đặc biệt thoải mái.

“Chờ chồng em đi rửa mặt trước, sau đó chuẩn bị bữa sáng, buổi sáng chúng ta ăn mì được hay không?”

“Tốt.”

“Ngoan ngoãn, em chờ một lát.”

“Ừm.” Mộng Kỳ đáp ứng nhắm mắt lại, như theo anh nói, chỉ cần ở nhà, bữa sáng cùng rửa chén đều để anh làm, có một người sủng ái cảm giác thật tốt.

Mặc dù tay nghề của Lạc Gia Hoa không thể so với mình được, chỉ có thể nói là có thể ăn mà thôi, nhưng Mộng Kỳ vẫn hết sức nể tình đem phần của mình ăn hết, thức ăn được dụng tâm chuẩn bị cần phải được quý trọng, chỉ là cô ăn mì chưa bao giờ ăn canh, cho nên chén súp thập cẩm của cô đều vào trong bụng Lạc Gia Hoa, em ăn mì anh ăn canh, nhìn Lạc Gia Hoa tự nhiên cầm lấy chén súp của mình uống còn dư lại, trong mắt Mộng Kỳ tràn đầy vui vẻ, này không phải là cuộc sông cô luôn mong đợi sao.

Mộng Kỳ còn mặc đồ ngủ, Lạc Gia Hoa đem chén để xuống, cười nhìn Mộng Kỳ, “Vợ à, em đi thay quần áo đi, chút nữa chúng ta sẽ ra ngoài.”

Mộng Kỳ biết là muốn đi xem áo cưới, nhu thuận gật đầu tiến vào phòng ngủ.

Tại vùng phụ cận khu chung cư của Lạc Gia Hoa cuộc sống hết sức tiện lợi, ra khỏi chung cư không đến mười phút thì đã có một cửa tiệm áo cưới, cách mấy con phố lại có vài nhà, Mộng Kỳ cùng Gia Hoa thương lượng một chút, nhất trí quyết định đi bộ, dù sao hôm nay chỉ là chuẩn bị, không cần nhiều thời gian, lúc xuống lầu, không thể nghỉ ngơi, tự nhiên là đi thang lầu, Lạc Gia Hoa nhìn mình hỏi cũng không hỏi lôi kéo Mộng Kỳ liền hướng thang lầu đi, nghĩ tới ảnh hưởng của Mộng Kỳ quả nhiên lớn, bất quá là qua lại mấy lần, anh sẽ có ý thức đi thang lầu, mới đi mấy lần, đại khái cái này sẽ trở thành thói quen của mình đi.

Hôm nay Lạc Gia Hoa mặc trên người áo cổ chữ V màu trắng gọi cảm, hạ thân cũng là quần dài màu trắng, mà Mộng Kỳ cũng có ý chọn một cái đầm

màu trắng, cùng Lạc Gia Hoa phối hợp lại, rõ ràng là bất đồng kiểu dáng, nhưng cho người khác cảm giác đầu tiên chính là áo tình nhân, chủ nhật người đặc biệt nhiều, hai người dọc theo đường đi, tự nhiên chiếm được hai trăm phần trăm ánh nhìn của mọi người, bất quá hai người cũng đã quen với cảm giác như thế, cho nên vẫn như trước nắm tay nhau, vừa nói chuyện phiếm vừa đi bộ.

Cứ như vậy, hai người đem năm cửa tiệm chụp hình nhìn một lần, hơn nữa mỗi tiệm sẽ tham quan qua nửa giờ, mà thời điểm tất cả đều chuẩn bị xong, đã hơn bốn giờ chiều, hai người thương lượng một chút, chuẩn bị cùng nhau đi chợ mua thức ăn về nhà nấu cơm, đúng lúc này, Mộng Kỳ nhận được điện thoại của Lưu Lợi...

Đến địa điểm ước định, Mộng Kỳ kỳ quái nhìn Lưu Lợi, “Cậu không phải là ra nước ngoài rồi sao, như thế nào vẫn còn ở nơi này?”

Lưu Lợi oán hận nói, “Đừng nói nữa, gần đây gặp tiểu nhân, ngày mai tớ đi chùa thấp nén hương xua tiểu nhân đi.”

Mộng Kỳ nhìn thoáng qua Lạc Gia Hoa, nhìn lại bạn tốt một chút, nghĩ thầm đây là thế nào, cô còn là lần đầu tiên thấy cô ấy tức giận như thế đây.

Oán hận phun ra một mực hỏa khí, Lưu Lợi khôi phục bộ dạng vô tâm vô phách, cười tủm tỉm nhìn Lạc Gia Hoa, “Tiểu Kiều nhà hán, ngồi a, không nên khách khí hắc.”

Lạc Gia Hoa cười nhạt một tiếng, “Cảm ơn.”

Hôm nay Lưu Lợi mang những đồ trang sức trang nhã, rất giống một mỹ nhân cao quý, cùng ngày hôm qua kiểu dáng có chút thô tục đã khá hơn nhiều.

Mộng Kỳ dờ khóc dờ cười nhìn Lưu Lợi, “Cậu thật sự là nhìn thấy ai cũng đều đặt ngoại hiệu, anh ấy họ Lạc, gọi Lạc Gia Hoa, cậu trực tiếp kêu tên là được rồi.”

Lưu Lợi nghiêng đầu nhìn Mộng Kỳ, “Tớ nói là nhà cậu cũng không có nói sai a.”

Lạc Gia Hoa gật đầu, “Tôi thật thích người khác nói tôi là nhà cô ấy, xưng hô thế này không sai.”

“Thấy không, người đàn ông của cậu đều nói xưng hô này không sai.” Lưu Lợi cười tủm tỉm nói.

Mộng Kỳ nhìn thoáng qua Lạc Gia Hoa, cười không thể nói chuyện, mà Lạc Gia Hoa cũng bởi vì ba chữ ‘ người đàn ông của cậu ’ có chút hưởng thụ, đối với Lưu Lợi ấn tượng cũng thăng cấp bay lên.

“Được rồi, hôm nay tớ mời khách, hai người đừng khách khí.”

“Hay là để tôi mời, lẽ ra chúng tôi cần phải sớm mời cơm cô, Mộng Kỳ đã nói với tôi, cô là đồng đảng của cô ấy, là chị em tốt nhất thời đại học.” Lạc Gia Hoa tiếp nhận lời nói.

“Được rồi, đừng tranh với tôi, đúng lúc coi như là tạ lễ tối hôm qua, muốn mời tôi ăn cơm, có rất nhiều cơ hội, đúng rồi, các người sẽ làm hôn lễ a, đến lúc đó nhớ rõ mời tôi là được.”

Lạc Gia Hoa gật gù đầu, “Chúng tôi sẽ làm hôn lễ, đến lúc đó khẳng định mời.”

Lưu Lợi vừa nghe cười tủm tỉm nhìn Mộng Kỳ, “Con gái, vị trí dâu phụ của cậu phải giữ lại cho tớ a, nếu không cậu sẽ không xong với tớ đâu.”

Mộng Kỳ dờ khóc dờ cười, “Nơi đó có người cường chế yêu cầu tiết kiệm dâu phụ.”

Lời tuy là nói như vậy, nhưng vị trí dâu phụ này, thật sự chính là sớm liền giữ lại cho cô ấy.

Nghe được Lạc Gia Hoa nói sẽ làm hôn lễ, Lưu Lợi đối với Lạc Gia Hoa thái độ tốt hơn một chút ít, nói anh thật sự lớn lên không tệ, bạn tốt của mình mặc dù chuyện yêu đương chẳng có gì đặc sắc lại luôn tự nhận rất tốt, cô thật đúng là sợ Mộng Kỳ bị gạt đây, cái nha đầu chết tiệt này xúc động một chút đã cùng người khác đăng ký, cô có mắng nữa cũng không còn cách nào, chỉ có thể chúc phúc cho cô, nếu là người kia dám khi dễ Mộng Kỳ, cô chắc chắn sẽ cho hắn đẹp mặt, Mộng Kỳ quá mức thiện lương, cô cần phải có người đến che chở, tối ngày hôm qua mặc dù chỉ là tiếp xúc ngắn ngủi, nhưng tình huống đặc thù lúc ấy, cũng không nên thật tốt khảo sát, nhưng từ anh ngẫu nhiên toát ra ôn nhu cùng sùng ái, Lưu Lợi vẫn cảm thấy có thể, chỉ là hiện tại ban ngày vừa nhìn, mới phát hiện thì ra là nhận được một người đàn ông lớn lên suất như vậy, bình thường người đàn ông như vậy đều có hoa tâm, cô lại có chút ít lo lắng cho bạn tốt, cũng may bạn tốt ôn nhu lại xinh đẹp, cô chân thành hi vọng bạn tốt có thể bắt được tim của anh, làm cho anh không thể không có cô, bạn tốt cùng anh quen biết như thế nào, cô sớm đã sáng tỏ, đàn ông đẹp trai như vậy rõ ràng cũng có người vứt bỏ, nói cô có cơ hội thật muốn nhìn thấy người phụ nữ kia.

Món ăn được đưa lên, nhân viên phục vụ đi xuống, Lạc Gia Hoa thuận tay rót cho Mộng Kỳ một ly trà, bởi vì Mộng Kỳ cũng không thích ăn cơm Tây, cho nên Lưu Lợi mặc dù thích cơm Tây nhưng lại cố ý gọi đồ ăn Trung Quốc mời khách, nhìn thấy bộ dáng Lạc Gia Hoa tí mỉ hầu hạ, Lưu Lợi lần nữa gật đầu,

“Tiểu Kiều nhà cô.”

Lạc Gia Hoa nhíu mày ý bảo nhìn xem Lưu Lợi.

Lưu Lợi nhìn Mộng Kỳ, “Thân ái, cậu đi vệ sinh đi.”

Mộng Kỳ nghỉ hoặc chỉ chỉ cái mũi của mình.

“Đứng vậy đứng vậy, mau đi đi, tớ muốn tiến hành thăm vấn riêng người đàn ông của cậu, xem anh ta có thể hay không xứng với cậu, hiện tại không có chuyện của cậu, đi nhanh đi.” Lư Lợi ghét bỏ nhìn cô, đứa nhỏ này như thể nào phản ứng chậm như vậy.

Lạc Gia Hoa cười, xem ra người bạn tốt này muốn tốt cho vợ của mình, cũng tốt, cùng đồng đảng của vợ thiết lập quan hệ tốt, đối với quan hệ vợ chồng của bọn họ cũng có trợ giúp rất lớn, bởi vậy sờ sờ đầu Mộng Kỳ,

“Đi đi.”

Mộng Kỳ lo lắng nhìn thoáng qua Lạc Gia Hoa, lại xem Lư Lợi một chút, cuối cùng đành phải nói, “Cậu kiểm chế chút...”

Lư Lợi nhìn bóng lưng Mộng Kỳ giận, cái này tát nước ra ngoài, quá hướng ra phía ngoài.

Kỳ thật, đây cũng là quy định bất thành văn, trước kia thời điểm đại học, người nào nói chuyện yêu thương, sẽ đối với người chung phòng thành thật khai báo, hơn nữa người bạn trai kia cũng sẽ bị toàn bộ người trong phòng khảo sát, qua cửa ải này, mới có thể đại biểu anh ta có thể chính thức cùng cô chị em của người trong phòng lui tới, nếu không, sẽ làm cho anh ta cực khổ đến không còn đạo lý, nếu là người đàn ông nào dám làm chuyện có lỗi với chị em, người cùng phòng sẽ tiến lên, chính người kia dù không chết cũng bị thương, đây cũng là tình chị em, năm đó trong phòng của Mộng Kỳ bạn trai của người được mọi người yêu thích thăm vấn nhất chính là Lư Lợi, vì sao a, bởi vì thời điểm thăm vấn, bạn trai cô nhất định muốn mời toàn bộ người trong phòng ăn cơm a, mà Lư Lợi thay đổi bạn trai lại nhanh, cho nên trong phòng bọn họ cũng không ít người được mời cơm, cũng làm người trong phòng ngủ khác rất hâm mộ.

Người duy nhất Mộng Kỳ chấp nhận là Nghiêm Tử Hạo đã từng bị toàn phòng tra khảo không dưới ba lượt mới qua cửa, trong phòng ngủ mọi người kỳ thật đều hi vọng Mộng Kỳ cùng Lư Lợi giống nhau, như vậy các cô mới có thể nhận được nhiều quà hối lộ a, có thể Kiều Mộng kỳ nếu không Bất Đàm Luyến Ái (*không bàn chuyện yêu đương*), mà liền chuẩn bị kết hôn, cho nên, đối với có thể khảo sát bạn trai lần thứ hai của cô, thật sự là rất không dễ dàng.

Cho nên nói, Lạc Gia Hoa cũng muốn cảm thán chính mình may mắn, bởi vì anh là trực tiếp thành vợ chồng hợp pháp, hiện tại lại chỉ có một mình Lư Lợi, bất kể nói thế nào, Lư Lợi cũng sẽ hạ thủ lư tình.

Ly khai Mộng Kỳ, Lư Lợi mặt mới nghiêm túc, “Lạc tiên sinh.”

Xung hô này thay đổi rất nhanh, Lạc Gia Hoa cười khẽ, “Không cần khách khí như thế, cô là bạn tốt của Mộng Kỳ, trực tiếp gọi tôi là Lạc Gia Hoa được rồi.”

Lư Lợi trên mặt mang khách khí cười, “Được, vậy thì Lạc Gia Hoa đi, tôi xem anh thật thông minh, tôi ly khai Mộng Kỳ, chắc anh cũng biết là tôi có lời muốn nói riêng với anh.”

“Đứng vậy.”

“Tốt, hiện tại các người đã đăng ký, tôi có nói gì khác cũng đều phóng cái rắm, cho nên, tôi liền thẳng đến mục đích, tôi chỉ là muốn nói cho anh biết, mặc kệ anh vì cái gì cùng Mộng Kỳ đăng ký, nếu đã cùng cô ấy thành vợ chồng, xin anh hãy hảo hảo yêu chiều cô ấy, cô ấy là một đứa nhỏ rất đơn thuần, hơn nữa chưa bao giờ yêu cầu nhiều, hiểu được cuộc sống bình thường, cũng hiểu được như thế nào hưởng thụ cuộc sống, có thể nói, tôi Lư Lợi đời này không có sủng bái qua cái nào, nhưng cô ấy là người duy nhất tôi sủng bái, cũng là người bạn mà tôi thật lòng đối đãi, cho nên, tôi tuyệt đối sẽ không cho phép có người tổn thương cô ấy, bất luận kẻ nào cũng không được, nếu như có một ngày anh dám làm tổn thương cô ấy hoặc là làm chuyện thật có lỗi với cô ấy, tôi tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho anh, hiểu chưa?”

Đây coi như là cảnh cáo sao, nhìn thấy ánh mắt nghiêm túc của Lư Lợi, Lạc Gia Hoa không khỏi thay Mộng Kỳ cảm thán, có được một người bạn vì mình như vậy, thật sự rất không dễ dàng a.

“Tôi nghe Mộng Kỳ nói, người bạn trai đầu tiên của cô ấy, là cô giới thiệu?”

Lư Lợi sờ sờ gáy đầu, “Thật không nghĩ tới tên khốn kiếp kia là người như vậy, tôi đã đi tới nơi hắn làm việc nháo qua một trận, dám làm chuyện có lỗi với Mộng Kỳ nhà tôi, lão nương đánh cho cha hắn nhận không ra.”

Tốt bạo lực, Lạc Gia Hoa đột nhiên cảm thấy có điểm sờ sờ.

“Không cần phải chú ý tới tên khốn kiếp kia, anh vẫn không trả lời vấn đề của tôi đây.”

Lạc Gia Hoa thở dài, “Tôi biết cho dù tôi có nói tôi sẽ đối tốt với cô ấy như thế nào, cô đều sẽ không tin tưởng, dù sao chúng ta quen biết cũng không lâu, cô đối với nhân phẩm của tôi cái gì cũng đều không hiểu rõ lắm, tôi chỉ có thể nói chỉ cần cô ấy không đề cập tới ly hôn, tôi cũng sẽ không nói ly hôn, hơn nữa sẽ tôi sẽ thật lòng đối đãi với cô ấy.”

“Nếu có một ngày bạn gái trước của anh trở về tới tìm anh hợp lại thì anh sẽ làm sao đây?”

“Không biết.”

“Là cô ta sẽ không trở về vậy thì anh sẽ không đối với cô ta có ý khác?”

“Sẽ không cùng cô ấy chung một chỗ.”

“Nhớ rõ những gì hôm nay anh nói, làm cho mập mờ cũng không được, nếu để cho tôi biết, anh cũng chớ có trách tôi quá mức bạo lực, tôi chính là một cao thủ, nếu như anh muốn thử xem, tôi cũng không ngại.”

Lạc Gia Hoa...

“Nhà anh là làm cái gì?”

Lạc Gia Hoa sững sờ, đề tài này xoay chuyển có chút nhanh, nhưng vẫn là lập tức thanh tỉnh, “Nhà tôi là gia đình bình thường, tôi là con một trong nhà, bọn họ bây giờ cũng đã về hưu, hôm qua chúng tôi vừa về nhà cha mẹ một chuyến, hiện tại tôi cùng Mộng Kỳ ở riêng bên ngoài, cha mẹ tôi rất thích cô ấy...”

Nghe Lạc Gia Hoa đem mười tám đời tổ tông của mình đều giao ra, Lưu Lợi hết sức hài lòng, khỏe mắt nhìn thấy một thân ảnh từ nhà vệ sinh sắp tới gần, Lưu Lợi trừng mắt, Mộng Kỳ lập tức úy úy khuất khuất lui về toilet, tại sao cô phải ở chỗ này người mùi thối

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 31: Cậu Muốn Nghe Hí Khúc À?

Sau khi dẫn dò hết cùng bày tỏ lòng trung thành của mình đối với Mộng Kỳ, món ăn cũng đã được đưa lên, Lạc Gia Hoa nhìn người ở cửa toilet úy úy khuất khuất nhìn mình cùng Lưu Lợi rất là buồn cười, nhìn xem Lưu Lợi,

“Cô còn có cái gì muốn hỏi thì đợi lát nữa đi, món ăn cũng đã đưa lên, trước hết để cho vợ của tôi tới đây ngồi được hay không?”

Thấy Lạc Gia Hoa hiểu được nỗi đau của Mộng Kỳ, Lưu Lợi rất là hài lòng, vung tay lên, “Được, con gái, tới đây.”

Mộng Kỳ biu môi đi tới, “Các người đang nói cái gì, tại sao không để cho tớ nghe.”

Lưu Lợi cốc đầu cô một cái, “Tớ là vì nghĩ cho cậu, không cho muốn để cậu bị người ta bán đi cũng không biết.”

Mộng Kỳ cười, “Tớ đã bán chính mình, cậu chính là nghĩ thay tớ, có phải là quá muộn hay không.”

Lạc Gia Hoa nhú mày, sờ trường sờ sờ đầu Mộng Kỳ, người bạn này tốt thì có tốt, nhưng lại bạo lực như vậy, vợ của hắn làm sao có thể để cho người ta đánh đây, đánh hông đầu thì làm sao bây giờ.

Ồ, này còn rất đau lòng a, không tệ không tệ, Lưu Lợi nhìn động tác của Lạc Gia Hoa âm thầm gật đầu, ngoài miệng lại không buông tha người, “Cậu đây yên tâm, nếu anh ta dám làm chuyện có lỗi với cậu, mặc kệ kẻ đồ đầu anh ta là ai, tớ cũng có biện pháp làm cho anh ta biết Hoa nhi vì cái gì hồng như vậy.”

Lạc Gia Hoa rung mình một cái, bắt đầu cân nhắc có nên hay không hạn chế Mộng Kỳ đi gặp cô ấy.

Lưu Lợi từ trong túi lấy ra một cái hộp nhỏ, “Cho, quà sinh nhật của cậu.”

Mộng Kỳ cao hứng tiếp nhận, “Cảm ơn mỹ nhân.”

Mở ra, một quả cầu thủy tinh xinh đẹp.

“Thích không?”

“Ừm, rất thích.”

“Đây chính là tớ mới chạy mấy con phố mua.” Lưu Lợi lập tức lên mặt, Mộng Kỳ liền thích loại đồ chơi nhỏ này, sinh nhật mấy hôm trước cô cũng đã chạy khắp phố lớn ngõ nhỏ, Mộng Kỳ cảm động nhìn cô,

“Cậu thật tốt.”

Lưu Lợi không chịu nổi liền làm động tác nôn mửa, “Nôn ~ buồn nôn chết tớ.”

Mộng Kỳ cười, lời nói ác độc của bạn tốt cô đã sớm quen.

Ăn cơm, Luru Lợi đề nghị đi bar, nha đầu kia một ngày không đi trong lòng liền ngứa, hôm qua mới bị dạy dỗ, hôm nay lại không an phận, Mộng Kỳ khuyên cô, cô lại lơ đãng,

“Ngày hôm qua là do tớ đi nhầm quán, không biết, hôm nay đi bảo đảm chính quy hạng sang, người ở bên trong phần lớn là thành phần tri thức, cậu yên tâm đi.”

Mộng Kỳ lớn lên ngoan ngoãn như vậy, quán bar cũng chỉ đi qua mấy lần, vẫn là một nhóm bạn học cùng đi, cộng thêm không thích uống rượu, cho nên cũng không thích đi, nhưng là Luru Lợi kiên trì muốn đi,

“Con gái, cho, tớ còn không có uống được rượu độc thân của cậu đây, không được, hôm nay cậu có nói cái gì cũng phải theo giúp tớ đi uống rượu, ài, Lạc Gia Hoa đúng không, không cho phép anh đi, tôi muốn cùng con gái nhà tôi nói chuyện đàn bà phụ nữ, không cho phép anh nghe.”

Mộng Kỳ nháy mắt hỏi Lạc Gia Hoa.

Lạc Gia Hoa suy nghĩ một chút, “Đi đi, khi nào kết thúc thì gọi điện thoại cho anh, anh tới đón em.”

“Thê nô ơ~~~~” Luru Lợi cười.

Mộng Kỳ hai mắt cong cong, “Nhiều nhất mười giờ là trở về nhà.”

“Vậy được, hai người muốn đi quán bar nào?”

“Đi quán tôi thường đến, tại bên kia đường XX, gọi người rảnh rồi mời vào.”

“Tôi biết rồi.” Lạc Gia Hoa gật gật đầu, “Có muốn hay không tôi đưa hai người đi.”

“Tốt.”

Chờ hai mỹ nữ đến nơi, Lạc Gia Hoa phát hiện quán bar Cổ Thông thường vào cũng ở trên con đường này, Luru Lợi đi xuống xe trước, Lạc Gia Hoa vội kéo Mộng Kỳ nói,

“Quán bar kia là nơi Cổ Thông thường tới, hôm nay chủ nhật, anh nghĩ hẳn cũng sẽ đi nơi nào uống rượu, anh liền không quay về, trực tiếp đến chỗ đó tìm Cổ Thông uống rượu, em muốn đi liền gọi điện thoại cho anh.”

Mộng Kỳ gật gật đầu, “Tốt.”

“Còn có, uống ít thôi, tửu lượng của em không tốt.”

“Ừm, anh cũng vậy.”

“Biết rồi, đi đi.” Lạc Gia Hoa hôn Mộng Kỳ một chút, mở cửa cho cô xuống xe.

“Bái.”

“Bái.”

Đi đến bên cạnh Luru Lợi, dĩ nhiên là cô đưa tới trào phúng, “Tớ nói, thời điểm cùng Nghiêm Từ Hạo chung một chỗ, cũng không thấy cậu cùng hắn triển miên như vậy.”

Mộng Kỳ một câu nói nháy mắt giết cô: “Ông xã cùng bạn trai làm sao có thể so sánh đây.”

Luru Lợi quả nhiên là khách quen của quán, đi vào liền có không ít người chào hỏi cô, nhìn thấy Mộng Kỳ một bộ mặt lạ hoắc, lại là một đại mỹ nữ, lập tức có không ít ánh mắt lang sói nhìn sang, Luru Lợi vội kéo Mộng Kỳ thẳng đến quầy bar,

“Con gái, đợi lát nữa phải theo sát tớ, nếu cậu mà bỏ khối thịt, theo quan sát của tớ đối với Lạc Gia Hoa nhà cậu, tớ đoán anh ta sẽ trực tiếp đem tớ quăng đến thái bình dương, mặc dù tớ là cao thủ không thủ đạo, nhưng tớ cảm thấy được nếu để cho cậu bị người khinh bạc đi, tớ cũng sẽ không còn mặt mũi xuất thủ.”

Mộng Kỳ...

“Hai vị mỹ nữ, muốn uống gì?” Cách ăn mặc của người pha rượu không phải là chủ lưu nam sinh.

Luru Lợi phi thường quen thuộc, “Tôi vẫn là như cũ, cho cô ấy một ly bia.”

“Tốt.” Người pha rượu ánh mắt thỉnh thoảng hướng về Mộng Kỳ.

Tửu lượng của Mộng Kỳ, chỉ có thể uống một ly bia thôi.

“Cho ~ xưng hô vị mỹ nữ kia như thế nào?”

“Tiểu Cửu, anh nếu dám đem móng vuốt của anh đưa tới, lão nương liền đập mạnh anh.”

Người pha rượu bị điểm tên là Tiểu Cửu liền thu hồi tay muốn lôi kéo Mộng Kỳ, cười theo, “Ly mỹ nhân không nên hung dữ như vậy đi, giới thiệu mỹ nữ này cho tôi biết tí a.”

Lưu Lợi liếc Tiểu Cửu một cái, “Đừng cho là tôi không biết tâm địa gian xảo của anh, thấy nhẵn trên tay cô ấy không, người ta là phụ nữ đã kết hôn, chồng người ta so với anh đẹp trai hơn, có tiền hơn, anh không theo kịp đâu, thu hồi sắc tâm của người anh đi, nếu để cho tôi biết anh dám liếc mắt đưa tình với cô ấy, đừng nói chồng cô ấy sẽ phá hủy anh, chính tôi cũng sẽ thiên anh.”

Lưu Lợi ở chỗ này ngoại trừ là khách quen, còn lấy tính tình hung bạo cùng thân thủ lưu loát nổi danh kia, trước đó cô chỉ là khách quen mà thôi, có một lần một tên mập nghễ sầm sờ cô, ý vào người một nhà nhiều đem cô vây lại, lúc ấy cô một thân đơn độc đầu mủi người, từ đây liền nổi danh, ngay cả ông chủ đều cùng cô kết thành bạn bè, chính mình một người dám nói dám làm, nghe được Lưu Lợi cảnh cáo, Tiểu Cửu không dám có tâm tư khác, nghĩ tới cô gái đẹp này vừa nhìn giống như là người trong giới nghệ thuật, chính mình nếu thật dính vào, quả nhiên người ta cũng sẽ nói một đóa hoa tươi cắm trên bãi phân trâu nát bét, ngay cả chính hắn đều xấu hổ đi lên xum xoe, vẫn là ngoan ngoãn làm nhiệm vụ pha rượu của mình đi, có vài người không phải một người làm công nho nhỏ có thể chọc vào,

“Dạ dạ, Lợi tỷ nói đúng lắm, tiểu nhân tuân mệnh.”

Nhưng trong lòng nghĩ tới, mỹ nhân đẹp như vậy làm sao lại kết hôn đây, thoát nhìn cùng Lưu Lợi không sai biệt lắm a, kết hôn thật là đáng tiếc, bất quá, người đàn ông có thể làm cho cô đồng ý gả, chắc hẳn rất ưu tú a.

“Xem đi, trước khi dẫn cậu tới, tớ là người phụ nữ được hoan nghênh nhất ở nơi này, cậu vừa tới, tớ liền xuống hạng hai.”

Mộng Kỳ con mắt cũng không nhìn loạn, chỉ sợ là lần đầu tiên đến, cô cũng sẽ không thèm quan sát đếm xỉa tới, sẽ không giống như Lưu Lợi đã được xếp vào hạng lão làng ở đây, tuyệt làm cho người ta nhìn không ra cô là người học nghề, giờ phút này ánh mắt của cô chỉ là nhìn chăm chăm ly bia trước mặt mình, lại có thể cảm nhận được vài đạo ánh mắt quan sát, cười,

“Khi nào thì cậu không có tự tin như vậy, phải nói trời có sập xuống tớ đều tin tưởng cậu có thể thập phần bình tĩnh chống lên, tuyệt không tin chỉ vài ánh mắt có thể đem mình đánh ngã.”

Lưu Lợi cười, “Ha ha, thật sự là người hiểu tớ chỉ có Kiều Mộng Kỳ... Bất quá, tớ không phục khi thua người khác, thua cậu sao, tâm phục khẩu phục.”

Mộng Kỳ cười nhìn Lưu Lợi, “Đây là vinh hạnh của tớ rồi?”

“còn phải nói.”

Hai người đẹp bất đồng lại ngồi chung một chỗ, nhất là vị trí ở quầy bar dễ thấy như vậy, bình thường người đến gần tự nhiên không ít, như lời Lưu Lợi nói, nơi này chính quy hạng sang, bình thường tới nơi này đều là thành phần tri thức cao cấp, như lần trước tên mập mập chết bầm kia là loại trăm năm khó gặp, Lưu Lợi nhân phẩm tốt mới gặp được, khuya hôm nay mặc dù có không ít người đến gần, bất quá hai người đều lễ phép cự tuyệt, những người kia cũng liền hơi thất vọng lại vô cùng có phong độ rời đi.

Lưu Lợi vừa quan sát đàn ông chung quanh, vừa cùng Mộng Kỳ nói chuyện, “Nhìn tớ vì cậu mà hy sinh bao nhiêu, ngay cả người khác mời uống rượu đều cự tuyệt.”

Mộng Kỳ cười, “Tớ không có bắt cậu cự tuyệt.”

“Cậu là đồ không có lương tâm, tớ không phải là muốn bảo trì đầu óc thanh tỉnh để chiều cổ cậu sao.”

Mộng Kỳ bật cười, “Cậu không phải nói nơi này là nơi hạng sang, không người nào dám làm loạn sao.”

“Ngẫu nhiên cũng sẽ có một chút ngoại lệ.”

“Cá nhân tớ cảm thấy nhân phẩm của mình cũng không tệ lắm, sẽ không có vấn đề như vậy đi.” Mộng Kỳ uống một hớp rượu nho nhỏ.

“Hừ, nói đến đây liền tức giận, từ nhỏ đến lớn vận khí của tớ cũng rất kém, mua vé số ngay cả năm tệ cũng không trúng qua, cậu nói cậu sẽ tìm một người đàn ông làm sao liền tìm đến hàng ưu việt đây, tớ nói lúc ấy cậu không phải là có suy tính mới sẽ đồng ý đi.” Lưu Lợi chưa chất nói.

Mộng Kỳ: ...

“Cậu nói không sai, tớ xác thực là có khảo sát trước một chút, những thứ khác không nói, chỉ là với tướng mạo vóc người kia liền so với người trước tốt hơn nhiều a, cậu nói có phải không a?”

Lưu Lợi: “Cậu liền thôi đi...”

Mộng Kỳ: ...

Quán bar này có một sân khấu, khách cũ có thể tự tiện đi lên ca, Lulu Lợi nói không sai, ngẫu nhiên thời điểm hào hứng, sẽ đi lên bộc lộ tài năng, hôm nay khó được cùng Mộng Kỳ đi chung, tự nhiên là có hào hứng,

“Con gái, chúng ta đi lên hợp ca một bài đi.”

“Hát cái gì?”

“Hát 《 tri tâm người yêu 》 như thế nào?”

Mộng Kỳ sâu kín hỏi, “Cậu là muốn nghe hí khúc bản 《 tri tâm người yêu 》 sao?”

Lulu Lợi sững sờ, lập tức cười ha ha, lời này là có nguyên do , nói thời điểm đại học năm thứ nhất, ở trong phòng ngủ, Mộng Kỳ dùng một khúc 《 ai nói con gái không bằng con trai 》 thắng được cả sảnh đường màu, về sau có người mời các cô trong phòng ngủ đi chơi, Mộng Kỳ bị mọi người bắt đi ca, lúc ấy cô cực lực từ chối, kết quả tất cả mọi người cho rằng cô khiêm tốn, cần phải làm cho cô hát, lúc ấy mọi người cho cô sẽ hát bài Đặng lệ hạnh phúc ngọt ngào, bởi vì muốn nghe một chút giọng ca ôn nhu như vậy hát ra là cái dạng gì, kết quả cô từ chối không xong, chỉ có thể cầm lấy micro hát một bài, thanh âm rất êm tai, ngữ điệu cũng không còn sai, nhưng là nghe vào trong lỗ tai, cảm giác giống như đang xem một vở kịch, về sau mọi người muốn cô diễn lại một lần nữa, kết quả vẫn là đồng dạng, mọi người mới biết được, đây chính là nguyên do đặc sắc, làm cho cô diễn hí khúc hay học hí khúc rất nhanh, nhưng nếu để cho cô ca hát, sẽ biến vị, đem tất cả mọi người cười đến chết mất , đánh giá quả nhiên là chẳng ai hoàn mỹ, chuyện này về sau không biết như thế nào truyền ra ngoài, vì vậy mỗi lần có người thấy cô sẽ kêu cô nói Mộng Kỳ hát một ca khúc đi, lúc ấy làm không khí chung quanh mọi người thêm không ít hài hước, đương nhiên, trong chuyện này có thiện ý cũng có ác ý , cũng may Mộng Kỳ thờ ơ, cũng không cùng mọi người so đo, mỹ nữ ôn hòa như vậy, tự nhiên tất cả mọi người sẽ có cái đo đếm, từ từ mọi người cũng không cười ngay mặt cô nữa, về phần lên lút, kia cũng không phải là điều cô có thể quản .

“Nếu không, lại đến một bài 《 ai nói con gái không bằng con trai 》?”

Mộng Kỳ xem những người trẻ tuổi xung quanh một chút, mồ hôi, “Hay là thôi đi.”

Đội lát nữa người khác dùng ánh mắt nhìn người ngoài hành tinh nhìn mình sẽ không tốt.

“Ha ha ha...” Lulu Lợi vô tâm vô phẩy cười, “Kia cậu ở nơi này chờ tớ, tớ đi lên hát.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Tiểu Thư, Mời Cô Một Ly

Đối với chuyện hát nhạc bình thường thành hí khúc , Mộng Kỳ kỳ thật cũng rất bất đắc dĩ, mặc dù hí khúc có rất nhiều khúc nghe hoài không chán, nhưng thật ra giọng ca tốt cũng là nghe hoài không chán , rõ ràng thời điểm cô hát cũng rất chuẩn a, nhưng là không biết vì cái gì, vừa mở miệng là thành hí khúc, giờ phút này Lulu Lợi lên sân khấu, cũng mang theo không ít ánh mắt của người khác, mà cô vừa mở miệng, lập tức đem phần lớn ánh mắt đều mang qua, điều này làm cho cô âm thầm thở phào nhẹ nhõm, thành thật mà nói, mặc dù có không ít người ở chỗ này đánh cái rắm nhưng cũng không có thiếu người không dám tiến lên lại dùng ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm cô cùng bạn tốt, mặc dù sớm thành thói quen, nhưng hành vi không lễ phép như vậy vẫn làm cho cô có chút khó chịu.

Bạn tốt vừa mở miệng, liền biết rõ thật sự có tài, Mộng Kỳ cũng liền nghiêm túc nghe, như tính tình bình thường của cô, Lulu Lợi thích hí khúc phong, bên cạnh hát còn thích nhảy, chỉ chốc lát liền đem không khí vốn là rất an tĩnh của quán bar phải HIGH đứng lên, Tiểu Cửu cũng ở bên cạnh đi theo nhảy dựng lên, thỉnh thoảng còn tới đây cùng Mộng Kỳ nói hai câu, mắt thấy Lulu Lợi lên sân khấu, Mộng Kỳ vẫn ngoan ngoãn ngồi ở quầy bar, thế nhưng toàn thân khí chất bình tĩnh , vẫn để cho một số người rục rịch,

“Tiểu thư, có thể mời cô uống ly rượu không?”

Mộng Kỳ nhìn người đàn ông đi tới, một bộ dạng tinh anh, hơi lộ ra nụ cười, rõ ràng nhìn thấy trong mắt người kia lộ ra hào quang hưng phấn, cười thầm, trên mặt nhưng lại xa cách,

“Xin lỗi, chồng ta nói không thể uống rượu của người khác.”

Lúc nói lời này còn hữu ý hay vô ý lộ ra tay phải của mình, hải lòng nhìn người đàn ông tinh anh biến sắc, nói câu xin lỗi rồi đi.

Lại đuổi đi một người, Mộng Kỳ thầm than, cô không nên tới nơi này .

Lưu Lợi ở phía trên liên tiếp hát năm bài, cùng nhảy đến một mồi mới chạy xuống. Tiểu Cửu rất có ánh mắt mạnh mẽ đưa cho cô một ly rượu, một hơi xù lý, “O o, mệt chết đi được, thật sự sáng khoái.”

Mộng Kỳ cười, “Cậu rốt cuộc là sáng khoái hay là mệt mỏi?”

“Vừa sáng khoái lại mệt mỏi.”

Theo Lưu Lợi dẫn đầu, cô mới vừa xuống đài, lập tức có một nam sinh đi lên, vừa hát còn hướng Lưu Lợi cùng Mộng Kỳ vút mị nhãn, đáng tiếc hán lớn lên có chút xin lỗi, Lưu Lợi cùng Mộng Kỳ vội vàng quay đầu, Lưu Lợi xem ra tổn hại miệng, về mặt đưa mắt nhìn xem Mộng Kỳ,

“Nếu như mị lực của tớ làm cho người đàn ông như vậy phải biểu hiện, tớ tình nguyện vút đi ~ “

“Phốc ~ “

Thời gian vui đùa luôn trôi qua cực nhanh, một cái nháy mắt liền tới chín giờ, Lưu Lợi cũng vào lúc này cùng một người đàn ông đáng đáp tốt làm quen với nhau, Mộng Kỳ cảm giác mình ở chỗ này ngây ngô không chừng làm cho người ta thêm ăn, vẫn là tránh đi,

“Lily ~ “

“Thân ái ?”

“Tớ nghĩ phải rời đi.”

“Chơi một lát nữa đi.”

Mộng Kỳ cảm túi của mình, “Cậu không nhớ sao, tớ bây giờ là người có gia đình, không thể bên ngoài chơi quá lâu.”

Lưu Lợi: ...

Gọi điện thoại cho Lạc Gia Hoa, làm cho anh tới đón mình, anh kêu cô chờ mười phút, cúp điện thoại, Mộng Kỳ nhìn Lưu Lợi, “Tớ đi ra ngoài trước.”

“Chờ tớ, tớ và cậu cùng đi ra ngoài.”

“Tớ tìm được đường.”

“Một đại mỹ nữ như cậu, nơi này buổi tối sẽ có côn đồ, không có tớ bảo vệ bị thua thiệt làm sao bây giờ?” Mặc dù Lưu Lợi mở miệng không có gì tốt, nhưng đối với bạn tốt, cô là vô điều kiện tốt, đặc biệt là thời điểm cùng Mộng Kỳ một chỗ, tuyệt đối nghĩ cho Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ đối với bảo mẫu Lưu Lợi rất là bất đắc dĩ, lại không thể phản bác, chỉ đành phải nói, “Vậy cũng tốt.”

Hai người đi ra quán bar, Mộng Kỳ lập tức cảm thấy lỗ tai như được nghỉ ngơi, “Cậu chừng nào thì trở về?”

“Không biết.”

“Uống ít thôi, uống nhiều quá tổn hại thân thể, còn có, mặc dù tớ cũng không ngại cậu thích chơi, nhưng là chú ý bảo vệ mình.” Mặc dù hiểu đặc tính của bạn tốt, nhưng Mộng Kỳ vẫn nhịn không được phải nói, có lúc ngay cả cô cũng kỳ quái, hai người tính tình hoàn toàn bất đồng, là như thế nào trở thành bạn bè.

“Biết rồi, tiểu bà quân gia.” Lưu Lợi gật gật đầu.

Một người từ quán bar khác, tiếp điện thoại của Mộng Kỳ xong, Lạc Gia Hoa lập tức cầm lên chìa khóa cùng Cố Thông cáo từ, “Tớ đi trước, cậu đi sao?”

Cố Thông nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay, “Hiện tại mới chín giờ a anh em.”

“Tớ biết rồi.”

“Biết rồi cậu hỏi tớ có đi hay không, cậu không biết tớ chưa bao giờ lên giường trước mười hai giờ à, sớm như vậy cậu kêu tớ về nhà làm cái gì, tớ độc thân cũng không giống như cậu về nhà có lão bà ôm.”

Lạc Gia Hoa cảm tức nhìn...

Cố Thông liên tục xua tay cho biết đầu hàng, “Phải, trùng tớ tớ cũng phải nói, cậu nói một người đàn ông đã kết hôn cùng tớ một người đàn ông chưa lập gia đình làm bộ làm tịch tình khiết a.”

Lạc Gia Hoa: ...

“Tớ đi.”

“Đi thôi đi thôi, người thấy sắc quên bạn, mất công tớ cố ý chạy tới cùng cậu.” Cố Thông không nói gì nhìn Lạc Gia Hoa, rõ ràng là anh gọi điện thoại kêu hân tới uống rượu, còn tưởng rằng thần kinh của anh bị sai chỗ nào rồi, vừa hỏi mới biết được vợ cùng bạn tốt của cô ấy tại quán bar kế bên uống rượu, anh liền ở chỗ này chờ, đảm đương trách nhiệm thế nô, thật sự là làm mất mặt đàn ông a, ngồi chỗ này hơn hai giờ, chẳng những đối với con gái đến gần không hợp tác, thậm chí đã lâu như vậy, mới uống nửa ly bia, hôn mê, hiện tại một cú điện thoại của bà xã liền trực tiếp đem người anh em mấy năm là hân trực tiếp quăng đi, có còn thiên lý không a, được rồi, mặc dù vợ anh thật sự rất tốt đáng giá cho đàn ông cung chịu, nhưng là, này mới bắt đầu đây, anh có phải hay không cung chịu thật lợi hại.

Càng nghĩ càng cảm thấy biệt khuất (?), Cố Thông cảm thấy, chính mình cần phải đi ra ngoài chào hỏi, cũng làm cho Lạc phu nhân biết chuyện mình bị người đàn ông thấy sắc quên bạn, phải tìm sự đồng tình của mỹ nữ, nghĩ như vậy, lập tức kết liễu sổ sách ra cửa, quay đầu liền thấy được Lạc Gia Hoa, chỉ thấy anh đem Mộng Kỳ diu vào chỗ tay lái phụ, sau đó chính mình đi về hướng buồng lái, Cố Thông vội vàng đuổi theo đi qua, đáng tiếc, chậm một bước, Lạc Gia Hoa cũng không nhìn thấy hân, đập ga, về nhà.

“Tớ dựa vào ~” Cố Thông buồn bực hướng về phía khói xe chầm chọc.

Ai, bên kia đã tính tiền, hiện tại lại không muốn trở về, Cố Thông nhìn quán bar trước mặt mình một chút, đây là nơi vợ của Lạc Gia Hoa cùng bạn tốt của cô uống rượu? Đúng lúc muốn đi vệ sinh, vào xem một chút đi, thuận tiện nhìn một chút có thể hay không săn được vật đẹp gì.

Đi vào quán bar, trước thẳng đến nhà vệ sinh, người đàn ông này ba cấp, thật sự là nói đến là đến a, Cố Thông cúi đầu nhanh chóng hướng nhà vệ sinh đuổi đến, không có chú ý tới phòng vệ sinh nữ một người cơ hồ đồng thời đi ra, tại tại ngã rẽ, hai người thoáng cái đụng vào nhau,

“Ngô ~”

“Xin lỗi.”

“Không sao.”

Hai người ngược mắt nhìn nhau, oa, mỹ nữ / đẹp trai a, lập tức nghĩ lời mắng người cho thu về, đều tự cảm lấy thực nữ / phong độ thân sĩ đến.

Cố Thông lập tức cảm thấy, khuya hôm nay có con mồi, cũng không vội mà đi vệ sinh, thân thể tùy ý hướng trên tường khẽ dựa, “Mỹ nữ, xưng hô như thế nào?”

Lưu Lợi cười duyên đưa ra một cái mị nhãn, “Muốn người khác nói tên, có phải hay không nên tự giới thiệu đây?”

Cố Thông thân thể cứng đờ, nhìn xem Lưu Lợi tại trước ngực mình vẽ vòng, vừa nhìn cũng biết nữ nhân này là một cao thủ tình trường, thật đáng tiếc, như thế nào thì ra là không có gặp được đây,

”Tên tiếng Anh của tôi gọi là Sam.”

Tên tiếng Anh? Lưu Lợi nhún mị, “Tôi tên là LiLi.”

“Mời cô uống ly rượu, không biết tiểu mỹ nhân có muốn cho tôi hân hạnh được đón tiếp đây?” Cố Thông đào hoa nhãn nhảy lên, lập tức tia lửa bắn ra bốn phía.

Lưu Lợi nghĩ thầm, dựa, người đàn ông này bóng đèn điện thật là lợi hại, không cẩn thận cũng sẽ bị điện a, phải cẩn thận, bắt quá, đàn ông như vậy, là cực phẩm, cô thích,

“Có đẹp trai mời, tự nhiên là rất hân hạnh được đón tiếp, mời uống bao nhiêu ly đều được.”

Cố Thông khoe miệng câu dẫn ra, “Vậy không bằng chúng ta đổi chỗ khác?”

“Không thành vấn đề.”

Đây là xem vừa ý, Cố Thông ánh mắt chợt lóe, “Chờ tôi đi vệ sinh cái, lập tức tránh.”

Lưu Lợi gạt đầu, “Không thành vấn đề.”

Về phần người đàn ông trước kia, đã bị cô quên sạch.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Bóng Đêm Đang Đậm Đặc

Mộng Kỳ lên xe liền nhắm mắt dưỡng thần, thấy cô không nói gì, Lạc Gia Hoa biết cô mệt mỏi, nên không có quấy rầy cô, chỉ mở nhạc, anh biết cô thích ở trên xe nghe nhạc, dọc theo đường đi Mộng Kỳ cũng không có mở mắt qua, xe liên tục chạy đến bãi đậu xe, ngừng xe xong, Lạc Gia Hoa quay đầu nhìn Mộng Kỳ, phát hiện cô hình như là ngủ thiếp đi, suy nghĩ một chút, xuống xe đi đến tay lái phụ mở cửa xe, khom lưng đi vào giúp cô cởi giày nịt an toàn ra, đang chuẩn bị ôm cô, lại đột nhiên phát hiện ánh mắt của cô không biết sao lại mở ra, đang sáng quắc nhìn anh, mãnh liệt nếu không còn dọa anh nhảy dựng,

“Vợ à, về đến nhà.”

Mộng Kỳ: ...

Mặc dù là buổi tối, nhưng dưới bãi đậu xe đèn đường vẫn sáng trưng, bởi vậy Lạc Gia Hoa có thể thấy rõ ràng vẻ mặt của Mộng Kỳ, cô cũng không mở miệng, cứ như vậy nhìn chằm chằm vào anh, con mắt ngẫu nhiên lưu chuyển, điện áp cao thấp liên phun tiết ra, Lạc Gia Hoa đầu chỉ cách cô nửa cái đầu, khoảng cách gần như vậy, chỉ cảm thấy tim đập không ngừng tăng nhanh, hô hấp cũng có chút trầm trọng, rõ ràng lúc này việc nên làm chính là lập tức chui ra ngoài xe thoát đi hơi thở nập mờ này, làm cho tim đập của mình khôi phục bình thường, nhưng là sâu trong nội tâm của anh lại cực kỳ không bỏ được, tựa hồ có một thanh âm nói cho anh biết, nếu như thoát đi, sẽ mất đi cái gì đó.

Hai người như bị khổng chế liên duy trì cái tư thế kia không nhiều lắm, nếu không phải Lạc Gia Hoa ngực càng lúc càng phập phồng cùng Mộng Kỳ mị nhãn tung tóe con ngươi vòng tối vòng lui, chỉ sợ thật sự sẽ cho là hai tòa hoá thạch đây.

Cũng không biết cái tư thế này duy trì bao lâu, tóm lại là Mộng Kỳ động trước, duỗi tay mềm nhũn ra ôm lấy cổ Lạc Gia Hoa, nghe được tiếng thở mạnh của Lạc Gia Hoa, lộ ra một tiếng nói thuần khiết trẻ con,

“Ôm một cái ~”

Cách rất gần, Mộng Kỳ vừa mở miệng, lập tức liền có một cổ mùi rượu đập vào mặt, Lạc Gia Hoa nhướng mày, này mới phát hiện vẻ mặt của Mộng Kỳ có chút không đúng, cộng thêm miệng đầy mùi rượu, bưng bình, đây là say, không trách được cô làm ra biểu tình nập mờ như vậy, chẳng quan tâm đáy lòng thất lạc từ đâu mà đến, đưa tay cẩn thận ôm cô ra khỏi xe, đau lòng sợ cô say rượu rồi đau đầu,

“Em uống bao nhiêu rượu, không phải là đã dặn em uống ít sao?”

Mộng Kỳ duỗi ngón tay ra, xoa xoa hai cái, khoe miệng còn nhếch lên một cái ngây ngô cười, “Một ly bia, một ly Phục Gia đặc biệt, cao nhất độ dày Phục Gia đặc biệt, làm cho người pha rượu điều.”

“Vì cái gì uống cái này?”

“Bởi vì Lily thích uống nhất, em cũng muốn nếm thử hương vị.”

Lạc Gia Hoa đóng kín xe, ôm Mộng Kỳ đi trở về.

Tựa hồ chú ý tới nét mặt của anh có chút không vui, Mộng Kỳ lập tức giải thích, “Người ta không có uống loạn, là sau khi gọi điện cho anh mới uống, bởi vì em biết rõ anh sẽ tới đón em.”

Giọng nói nhu nhu như một đứa bé làm nũng, Lạc Gia Hoa nghe được trong lòng ngứa một chút, “Mùi vị đó như thế nào?”

“Không tốt, không thoải mái.” Mộng Kỳ vẻ mặt ủy khuất giống như một đứa bé.

Lạc Gia Hoa bị nét mặt của cô làm cho dở khóc dở cười, “Kia lần sau còn uống sao?”

“Không uống, không uống.”

“Ha ha ~” đi đến cửa thang máy, Lạc Gia Hoa chuẩn bị bấm thang máy, Mộng Kỳ nhìn thấy, lập tức bắt đầu giãy giụa, “Ngô, không cần phải ngồi thang máy, không thích ngồi thang máy.”

Mềm hương nhu ngọc ở trong ngực nhích tới nhích lui, Lạc Gia Hoa chỉ cảm thấy thân thể càng ngày càng cương, cái nha đầu này có kiến thức nam nữ khác nhau hay không a, “Em chớ lộn xộn.”

“Không cần phải ngồi thang máy... Không cần phải ngồi thang máy... Không cần phải ngồi thang máy...”

Lạc Gia Hoa cái trán nhỏ một giọt mồ hôi lạnh, “Không ngồi thang máy vậy chúng ta như thế nào về nhà?”

Mộng Kỳ nghiêng đầu một chút, sau đó lộ ra cái vẻ mặt đáng yêu, “Đi thang lầu.”

Lạc Gia Hoa chân run rẩy, “Chúng ta đúng là ở lầu 22.”

Mộng Kỳ không nói lời nào, chỉ dùng ánh mắt đáng thương như con chó nhỏ sắp bị ném bỏ nhìn xem Lạc Gia Hoa, không chịu nổi cái ánh mắt này, Lạc

Gia Hoa chủ động đầu hàng, “Tốt lắm, đi thang lầu thì đi thang lầu đi.”

Mộng Kỳ lập tức cười vui vẻ.

Vô lực ôm cô đi đến cầu thang, vừa nghĩ tới lầu 22 cũng có chút phát run, một mình anh tự nhiên là không có vấn đề, nhưng ôm một người không an phận trong ngực, thật không có nắm chắc a.

Nhớ tới lần trước say rượu, Mộng Kỳ là ngoan ngoãn như vậy, hôm nay vì cái gì nghịch ngợm như vậy đây, chẳng lẽ lần trước là giả say, lần này mới là say thật?

Đi đến tầng hai mươi, Lạc Gia Hoa chân đã phát run, an ủi mình còn có hai tầng, thêm năng lượng, lúc tại tầng thứ tám, Mộng Kỳ bắt đầu nháo đòi tự mình bước xuống đi, kết quả Lạc Gia Hoa đặt cô xuống, đi không được hai bước thiếu chút nữa té ngã, nếu không phải là anh phản ứng nhanh đỡ cô, chỉ sợ cũng phải từ trên cầu thang té đi xuống, nói cái gì cũng không làm cho chính cô đi, hết lần này tới lần khác cô đều đòi để chính mình đi, chỉ nói vừa rồi là ngoài ý muốn, tại trong ngực của anh nhích tới nhích lui, vốn là ôm người đi thang lầu cao như vậy liền mệt mỏi, nhiều lần đều thiếu chút nữa té xuống, vô căn cứ hù dọa anh một thân mồ hôi lạnh, Lạc Gia Hoa xem như hiểu, lần trước ngoan ngoãn như vậy, là vì cô cũng không có say, mặc dù tay chân vô lực, nhưng đầu óc vẫn rõ ràng, lần này, chỉ sợ là thực say ngay cả cô đều không biết mình đang làm cái gì, cái nha đầu này rượu phẩm (tính cách khi uống rượu), sợ là chẳng có gì đặc sắc a, anh cái này có tính hay không là bụng làm dạ chịu, lần sau, nói cái gì cũng không cho phép cô uống rượu say, còn có, cách Lưu Lợi xa một chút, vợ của anh đáng yêu như vậy, nếu như bị người dạy hư thì làm sao a, hơn nữa cô ngày ngày đi bar, anh cũng không muốn vợ của mình thành một quỹ rượu.

Thật vất vả đến tầng hai mươi hai, Lạc Gia Hoa thật sự là tay chân đều phát run, thực không thể tin được chính mình có thể ôm một người phụ nữ đi lên tới tầng hai mươi hai, ngay cả chính anh đều bội phục mình, bất quá, anh quyết định về sau gia tăng huấn luyện, bắt đầu từ ngày mai, anh cũng muốn đi thang lầu, anh sẽ không sợ bộ dáng của vợ yêu cầu xin ôm lên lầu.

Mở cửa, đem Mộng Kỳ cẩn thận đặt trên ghế sofa, Lạc Gia Hoa đứng dậy đóng cửa bật đèn, sau đó thoáng cái ngã vào bên kia sa lon thờ, có thể mệt chết anh.

Nha đầu Mộng Kỳ kia, lại ở một bên nhìn Lạc Gia Hoa mệt mỏi chỉ còn lại nửa cái mạng cười đến vui vẻ.

Cái gì mập mờ thần mã, đều là Phù Vân, lúc này Lạc Gia Hoa chỉ hận không thể có thêm mấy cái miệng mấy lỗ mũi để thở, làm cho anh điều thuận hô hấp.

Cũng may thể lực của anh cũng không tệ, không có mất mấy phút liền khôi phục lực lượng, tay cũng ổn chân cũng không run lên, ngồi thẳng như cây tùng bất động như núi nghiêng đầu nhìn Mộng Kỳ nói,

“Anh đi pha nước cho em tắm được hay không?”

Mộng Kỳ gật gật đầu không nói lời nào.

Lạc Gia Hoa đứng lên đi đến buồng vệ sinh.

Anh không nhìn thấy, trong mắt Mộng Kỳ thoáng hiện lên một tia hào quang, khóe mắt có chút ướt át, khóe miệng nhưng lại câu dẫn, trong đầu nghĩ đến lời Lily đã từng nói với mình:

Nếu như một người đàn ông nguyện ý ôm cậu đi đến lầu 20, người đàn ông này, đáng giá cho cậu quý trọng.

Lầu 22, thời điểm chính mình đưa ra yêu cầu, anh mặc dù trong mắt lóe chữ bất đắc dĩ, nhưng cước bộ lại kiên định hướng thang lầu đi đến, trên đường mệt mỏi không thở nổi, nhưng lại trước đem chính mình cẩn thận đặt ở trên bậc thang ngồi xuống, lại đứng thẳng nghỉ ngơi một chút, thủy chung dùng an toàn của chính mình làm đầu, rõ ràng đều đã kiên trì không nổi, cũng không có nói đi thang máy, thậm chí tại thời điểm đến lầu tám chính mình không đành lòng muốn xuống đi, kết quả bởi vì uống rượu chân nhũn ra thiếu chút nữa té xuống, chính mình không có bị hù dọa, lại làm anh sợ hãi kêu lên, anh cứng rắn không cho mình đi một bước, cô nhớ rõ, cô đã từng hướng Nghiêm Tử Hạo đề cập qua yêu cầu như thế, nhưng hắn lại cự tuyệt, Mộng Kỳ cảm thấy, có lẽ thật sự là đòi trước chính mình tích đức đi, người đàn ông này, cô sẽ thật tốt quý trọng.

Lạc Gia Hoa đem nước chuẩn bị xong, chính mình đi ra, nhìn người ngồi trên sofa, cười, “Em phải thay đồ ngủ, anh lấy cho em.”

Mộng Kỳ quay đầu nhìn xem Lạc Gia Hoa, cười, “Mặc bình thường là được rồi.”

“Được rồi.” Lạc Gia Hoa ở trong tủ quần áo tìm được đồ ngủ của Mộng Kỳ, “Anh đem đến phòng vệ sinh cho em.”

“... Ừm”

Nước chỉ chốc lát sau liền đổ đầy, Mộng Kỳ thích nằm trong bồn tắm, nhưng là hôm nay tay chân cô nhũn ra, Lạc Gia Hoa có chút không yên lòng, lần nữa dặn dò, “Không cần phải ngâm quá lâu, cửa phòng vệ sinh không cần khóa, nếu là có chuyện liền kêu anh.”

“... Ừm”

Trong chốc lát, Mộng Kỳ liền đi ra, có chút khó khăn mặc tốt áo ngủ đi ra ngoài.

Lạc Gia Hoa đưa cho Mộng Kỳ một ly trà mật ong, “Uống nó đi sẽ khá hơn một chút, lên giường nghỉ đi.”

“Ừm.” Mộng Kỳ ngoan ngoãn tiếp nhận uống cạn, sau đó xoay người từ từ hướng phòng ngủ.

Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ lên giường, lúc này mới thả lỏng, “Anh cũng đi tắm rửa, em nghỉ ngơi.”

“Tốt.”

Chờ Lạc Gia Hoa cầm quần ngủ tiến vào buồng vệ sinh, Mộng Kỳ lập tức đứng lên, cô trước khi đi xác thực uống một ly rượu mạnh, nhưng Lạc Gia Hoa không biết coi như là thực say, ý thức của cô cũng sẽ bảo lưu lấy một tia thanh minh, hơn nữa phẩm rượu của cô hết sức tốt, uống rượu say chỉ là ngủ thôi, hôm nay giả say, chỉ là cô nghĩ muốn thử anh một chút mà thôi.

Từ trong tủ quần áo lấy ra một bộ đồ ngủ màu đỏ, bộ đồ ngủ này là cô mua tại đảo bảo, rất gọi cảm, lúc ấy cô cùng Lưu đi dạo đảo bảo, lúc nhìn thấy bộ đồ ngủ này, Lưu Lợi lập tức khích lệ cô mua, về sau cô có mặc thử một chút, theo lời của Lưu Lợi nói, quá TMD(con mẹ nó) đẹp, tở làm đàn ông, liền trực tiếp đem cậu cho vào bụng, đồ ngủ màu đỏ nhạt lại mỏng, chiều dài chỉ vừa đủ che kín tiểu PP (mông), trước ngực là hình chữ V, hết thấy đều như ẩn như hiện, vóc người có thể làm cho hồng sa (điểm đỏ trên ngực ý __!!) bên trong thoáng hiện có thể làm cho đàn ông phun máu mũi, đây là đồ ngủ tình thú duy nhất của cô, thời điểm mua là do bị Lưu Lợi đầu độc, sau khi mua cũng có chút ngượng ngùng, vốn là cho rằng đời này sẽ không biết thời điểm mặc nó là cho ai xem đây, không nghĩ nhanh như vậy có thể mặc vào.

Khuya hôm nay, cô cái gì cũng đều không muốn nghĩ, cô chỉ muốn làm chuyện cô có thể làm, từ khi anh ôm chính mình đi về hướng thang lầu, cô liền quyết định muốn đem bộ đồ ngủ này mặc cho anh xem, nếu là anh không có đem chính mình ôm lên lầu 22, bộ đồ này có lẽ sẽ vẫn đặt trong tủ quần áo của cô, không biết đến bao giờ mới có cơ hội lấy ra mặc, hoặc là, cả đời cũng không có.

Thay xong đồ ngủ, từ trong gương trên tủ treo quần áo lớn nhìn xem bộ dáng của mình, ngay cả Mộng Kỳ cũng nhìn không được đồ mặt, vuốt tim đập của mình, đi ra khỏi phòng ngủ, buồng vệ sinh nước chảy không có ngừng, Mộng Kỳ đi đến buồng vệ sinh gõ cửa, lập tức truyền đến tiếng của Lạc Gia Hoa,

“Làm sao vậy?”

“Em muốn đi vệ sinh, có thể đi vào sao?”

“...”

“Em chờ một chút, anh lập tức đi ra.” Mặc dù bọn họ là vợ chồng, nhưng còn chưa tới lúc có thể thân nhiên dùng chung nhà vệ sinh, Lạc Gia Hoa đành phải nhanh chóng đem bọt biển trên người xả sạch sẽ, cũng bất chấp lau thử bọt nước trên người, chỉ muốn đừng làm cho Mộng Kỳ ghen, tùy ý cảm khăn tắm bọc nửa người dưới liền mở cửa phòng vệ sinh ra,

“Anh tốt lắm, em trước đi...”

Trong phòng khách ngọn đèn bị điều chỉnh màu sắc ố vàng, mà cô đứng ở dưới ngọn đèn trong bóng tối như ẩn như hiện, tùy tính dựa ở trên tường, mặt nhăn lư chuyển, chỉ liếc mắt một cái, Lạc Gia Hoa liền nổi lên phản ứng thành thật nhất.

Mộng Kỳ đưa tay, vô ý thức tại xương quai xanh chính mình lưu luyến, giống như không có cảm thấy được động tác của mình khêu khích người đến cỡ nào, mặc dù, cô đã chuẩn bị tốt tư tưởng hiến thân cho anh, nhưng là, thật sự đối mặt với Lạc Gia Hoa, cô lại không biết nói cái gì, mặc dù cô đã thấy qua bộ dạng hân côi bỏ quần áo, nhưng bộ dạng sau khi tắm lại không có xem qua, khăn tắm trên mặt mấy khối cơ bụng, thật cường tráng, Mộng Kỳ không tự giác đỏ mặt, có chút run run lại có chút ít mong đợi.

Lúc này, đã không cần bất kỳ ngôn ngữ, Lạc Gia Hoa đi đến trước mặt Mộng Kỳ, vươn tay vuốt ve cái cổ nhăn nhụ xin đẹp của Mộng Kỳ, xúc cảm tốt đẹp làm cho anh lưu luyến, động tác trên tay không tự giác dùng sức, thanh âm cũng thay đổi trở nên khàn khàn,

“Em là đang mời anh sao?”

Không đợi Mộng Kỳ nói chuyện, đã xem đem cảm của cô nâng lên, đầu hơi cúi thấp, không chút khách khí hôn lên môi đỏ mọng kiều diễm kia, bóng đêm đang đậm đặc, xuân ý vô hạn...

“Gia Hoa, anh vì cái gì không quan tâm em?” “Đĩa nhỏ, anh không có không nhớ em, anh chỉ là muốn cho em thứ tốt nhất, hết thấy, đều chờ chúng ta sau khi kết hôn, được hay không?”

“Lạc Gia Hoa, anh tên khốn kiếp này.”

“...”

Lạc Gia Hoa không nghĩ tới, tại sớm như vậy, anh sẽ đột nhiên nghĩ đến đối thoại của mình từng cùng Thẩm Diệp nói qua, từ lần đầu tiên anh đối với Thẩm Diệp động tâm, anh cho là Thẩm Diệp là người phụ nữ duy nhất cả đời này của anh, mặc dù từ khi cô đáp ứng làm bạn gái mình ngày nào đó anh cũng đã nhận định cô, nhưng anh thật sự chưa từng có nghĩ tới trước khi cưới muốn cô, dù là có nhiều lần đều thiếu chút nữa lau súng cướp cò, nhưng mỗi lần đều bị anh thống khổ ngăn lại, anh không chỉ một lần nói cho Thẩm Diệp, chính mình sẽ cho cô thứ tốt nhất, hết thấy, cũng chờ đến sau khi cưới, vì cái này, Thẩm Diệp còn cùng anh phát cáu qua mấy lần, anh không hiểu, chính mình quý trọng cô, yêu cô, muốn đem tốt nhất hết thấy đều cho cô, vì cái gì cô còn có thể xem thường chính mình đây?

Lúc mới bắt đầu, anh là khác chế mình không thể muốn cô, về sau, từ lúc nào, anh bắt đầu sợ hãi muốn cô đây, giống như, là từng có một lần anh thấy cô cùng một người đàn ông thân mật từ trong nhà khách đi ra a, lúc ấy, anh cơ hồ nghĩ đi tới xé hai người kia, đúng là, chân của anh lại bắt động, anh liền đứng ở nơi đó, tùy ý hai người kia ngọt ngào ngào ngào từ bên cạnh mình đi qua, Thẩm Điệp cùng người đàn ông kia đang bẻ bộn **, căn bản sẽ không có chú ý tới anh đang đứng ở ven đường, ngay lúc đó anh chỉ cảm thấy toàn thân lạnh thấu xương, rõ ràng là giữa ngày nắng tươi đẹp như thế, vì cái gì anh lại phát run.

Hắn cuối cùng không có đi lên hỏi một câu: Thẩm Điệp, cô đối đãi như vậy với tôi là quý trọng sao? Cô cứ đối khát như vậy sao?

Từ sơ trung liền yêu sớm cái gì mà giữ gìn đối với Thẩm Điệp mà nói, Lạc Gia Hoa biết rõ, chính mình loại đàn ông khi kết hôn mới có thể động phòng, thật sự là quá mức buồn cười, đại khái ngay cả chính cô cũng không tin, tại thế kỷ hai mươi mốt còn có cực phẩm như vậy tồn tại đi, cho nên, cô chỉ cho là Lạc Gia Hoa đang đùa cô, cho nên, cô cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua muốn gả cho Lạc Gia Hoa, cho nên, hạnh phúc của cô, vừa mới bắt đầu cũng không phải là anh, về sau, bọn họ vẫn là quan hệ bạn trai bạn gái, anh cũng trước sau như một cưng chiều cô, chỉ là, ở trước mặt bọn họ, thủy chung có một vực sâu không nhìn thấy, Thẩm Điệp rất tùy tiện, tự nhiên không biết, từ ngày đó bắt đầu, Lạc Gia Hoa liền thỉnh thoảng sẽ chú ý hành tung của mình, cũng sẽ không biết, Lạc Gia Hoa đem hành động đùa giỡn của cô đều để ở trong mắt, chỉ là, Lạc Gia Hoa không có nói ra, anh một mực chờ đợi cô quay đầu lại, liên tục, đang thử dò xét ranh giới cuối cùng của mình, anh cũng muốn biết, ranh giới cuối cùng của mình là ở nơi nào, thẳng đến ngày đó, Thẩm Điệp yêu cầu đổi cuộc sống, vì vậy Lạc Gia Hoa hiểu, dù là chính mình đối với Thẩm Điệp không nắm chắc, không biết trước ý nghĩ của cô, cũng cuối cùng không đổi được một cái thật lòng của cô, có lẽ cô là thật từng vì Lạc Gia Hoa động tâm, nhưng là, chút động tâm này, từ lúc cô ghét bỏ Lạc Gia Hoa chất phác vì công việc chẳng quan tâm chính mình không chịu nổi tịch mịch, liền biến mất, mà Lạc Gia Hoa, cũng hiểu ranh giới cuối cùng của mình, anh không có thể chịu đựng người phụ nữ đã đáp ứng trở thành vợ mình lại đột nhiên đổi ý, anh không thể chịu đựng Thẩm Điệp chà đạp hôn nhân mà đối với chính mình là thần thánh như thế.

Khả năng ngay cả chính anh đều cảm thấy, chính mình kiên trì, là có bệnh, nhưng này thì như thế nào đây, anh đã mất đi cô, cũng cùng lúc này, anh nghênh đón một người khác gần như hoàn mỹ.

Nhìn đến người phụ nữ trong ngực, lưng đối với mình, đúng là Lạc Gia Hoa hiểu, hai người đường cong là phù hợp cỡ nào.

Tối hôm qua thời điểm tiến vào cô, cảm thấy rõ ràng có một tầng trở ngại, Lạc Gia Hoa không thể tránh khỏi thừa nhận, trong khoảnh khắc đó, tim của anh đập hết sức lợi hại, vào lúc này, anh là vô cùng thỏa mãn.

Cô đại khái không phải là rất thoải mái đi, bởi vì mảy mòi cô cau lại, Lạc Gia Hoa đánh giá cô vợ bé nhỏ trong ngực, mềm mại, ôm lấy thoải mái như vậy, tối hôm qua vẫn là cô gái này chủ động đây, thời điểm làm được một nửa, cô lại ngủ thiếp đi, quả thực là làm cho anh dở khóc dở cười, lần sau, cũng đã không để cho cô uống rượu.

Cẩn thận đem cánh tay của mình lấy ra, Lạc Gia Hoa đứng dậy, không thể tránh khỏi chán bị kéo ra, sau đó liền thấy được trên chiếu vết hồng nhè nhẹ hồng, Lạc Gia Hoa trong lòng một mảnh mềm mại, nhìn gương mặt Mộng Kỳ, cười, trong lòng quyết định, bắt đầu từ hôm nay, Mộng Kỳ, em chính là bảo bối của anh, anh sẽ dùng cả đời này yêu em.

Mà lúc này, Mộng Kỳ ngủ không được quá yên ổn căn bản không biết rõ tâm lý của Lạc Gia Hoa hoạt động, hoặc là nói, tối ngày hôm qua cũng không có lưu lại cho cô cảm giác tốt đẹp gì cả, ngoại trừ đau đớn ra, cô thực không nhớ nổi cái gì khác, nếu nói là hối hận, cô nhất định là hối hận, sớm biết đau như vậy, cô có thể kéo một ngày đỡ một ngày, nếu nói là thỏa mãn, như vậy, nghe được tiếng Lạc Gia Hoa thở hổn hển ở bên, có tỉnh hay không?

Đường cong trắng bóng non nót tuyệt vời hiện ra ngay trước mắt, Lạc Gia Hoa cảm thấy tiểu đệ đệ lại ngừng đầu té giống, nhưng lòng của anh lại một mảnh mềm mại, đến buông vệ sinh mờ nước ẩm, cầm lấy khăn lông đến phòng ngủ, nhẹ nhàng đem chỗ kín của Mộng Kỳ rửa sạch sẽ, nơi nào còn giữ lại chứng cứ tối hôm qua anh làm chuyện xấu, hơn nữa hiện tại mới phát hiện nơi đó rõ ràng sưng đỏ, cô thật sự là quá mức mềm mại, nghĩ như vậy, Lạc Gia Hoa lại thể phải hảo hảo chiều cô, về sau, tuyệt không làm cho cô đau nhức như vậy nữa.

Có lẽ là cảm thấy, Lạc Gia Hoa đem chỗ kín của cô rửa sạch sẽ mới miễn cưỡng nhích nhích, lòng mảy mòi rõ ràng giãn ra không ít.

Lạc Gia Hoa nhẹ nhàng cười một tiếng, đắp lại chăn cho cô, nhẹ nhàng ra khỏi phòng ngủ.

Nhỏ tiếng làm xong bữa sáng, Mộng Kỳ còn không có tỉnh, Lạc Gia Hoa lơ đãng, lấy ra tờ giấy ghi chép, chuẩn bị để lại lời nhắn như thường ngày sau đó đi làm, đúng là cầm lấy bút mới phát hiện không biết viết cái gì, nhớ tới vẻ mặt ngây thơ của Mộng Kỳ khi ngủ, Lạc Gia Hoa viết, không phải là vợ à, mà là: bảo bối.

Anh nhớ rõ, tối hôm qua, thời điểm anh tiến vào nơi sâu nhất, anh chính là dùng từ này một cách tự nhiên kêu lên, một khắc kia khi hai thân thể hợp lại làm một, anh rõ ràng cảm thấy tiếng tim mình đập, mặc kệ tin hay không, anh có thể chính xác cảm giác được, vị trí Thẩm Điệp trong lòng mình, càng ngày càng ít, mà vị trí của Mộng Kỳ đang từ từ gia tăng, tin tưởng không bao lâu nữa, cái tên Thẩm Điệp này, sẽ hoàn toàn nhạt nhòa trong lòng anh, khi đó, Lạc Gia Hoa không dám tưởng tượng, chính mình đối với Mộng Kỳ sẽ có bao nhiêu yêu, nhưng là, anh biết mình, một khi yêu, tuyệt đối sẽ so với Thẩm Điệp nhiều hơn, bởi vì, Thẩm Điệp là mơ ước lúc thiếu niên, đúng là theo dòng thời gian, mơ ước hiện tại trở nên mờ nhạt, tình cảm đã lạnh xuống, mà Mộng Kỳ, từ đầu tới đuôi đều là thuộc về mình, cái này thuộc về, cùng Thẩm Điệp là không giống nhau, trong lòng của mình cũng sẽ bắt đầu, mình bây giờ, đã đến tuổi cần có con, càng hiểu chính mình cần cái gì, một khi xác định mục tiêu, liền sẽ không dễ dàng sửa đổi cùng buông tay.

Anh, đã chuẩn bị tốt cho tương lai.

Một người đàn ông tuổi gần 30, đã không có cái loại xúc động của tuổi mười tám, nhưng tham muốn giữ lấy so với tuổi mười tám nhiều hơn.

Viết xong lời nhắn, Lạc Gia Hoa đem một ly nước tiến vào phòng ngủ, thuận tiện đem lời nhắn để ở dưới cái ly, lại liếc mắt nhìn Mộng Kỳ, nhẹ nhàng tại

trên trán của cô lưu lại một hân, trong lòng cảm thấy luyến tiếc không thôi, đi làm.

Mặc dù thập phần không nỡ, nhưng là, anh càng hiểu, cái gì là trách nhiệm, anh phải nuôi vợ anh, về sau còn phải nuôi con, cho nên, anh phải làm việc, không thể như lúc mười tám tuổi tùy hứng được.

Đại khái là thật sự vô cùng cao hứng, vào công ty, tất cả mọi người hướng về phía anh ngạc nhiên, Cố Thông lại càng sách sách xưng kỳ, đánh giá anh vì một đêm tình ái mà đặc ý.

Lạc Gia Hoa sau khi nhìn mình trong gương khoe miệng không bỏ xuống được, trong lòng suy nghĩ, Cố Thông người này, mặc dù bát quái chút ít, nói nhiều chút ít, bà tám chút ít... Nhưng là, ánh mắt cũng không tệ lắm, thật đúng là làm cho hắn thoáng cái liền đoán được nguyên nhân.

Bởi vì hôm qua ở bên ngoài đi dạo một ngày, trong nhà cũng không có nổ súng, bởi vậy Lạc Gia Hoa hôm nay tự nhiên là không có mang com, buổi trưa cùng Cố Thông kêu thức ăn nhanh, lúc ăn, Lạc Gia Hoa đột nhiên nhớ tới tay nghề của Mộng Kỳ, lập tức đã không có khẩu vị, nghĩ thầm chính mình quả nhiên bị chiều thành hư.

“Như thế nào không ăn?”

“Không có vị khẩu.”

Cố Thông một bộ dạng lòng dạ biết rõ, “Có phải hay không muốn ăn đồ Lạc phu nhân tự mình làm?”

“Ừ.” Lạc Gia Hoa không chút do dự thừa nhận.

Cố Thông bộ dạng khó lường, “Ai, anh em, cậu xong rồi, người xưa có câu cửa miệng, muốn bắt tâm của một người đàn ông, trước phải bắt được dạ dày của người đó a, Kiều mỹ nữ thật là lợi hại, không có mấy ngày liền bắt được dạ dày của cậu, xem ra, lòng của cậu, sớm muộn sẽ bị cô bắt thối, ngay cả đám giọt cặn bã đều không thừa a.”

Lạc Gia Hoa suy nghĩ một chút, cười, “Cậu nói thật không sai.”

“Anh em, cậu có biết cậu như vậy, sẽ làm bị thương trái tim của bao nhiêu cô gái sao?”

Lạc Gia Hoa cười, “Bắt quá, tớ vốn là chuẩn bị đem tim đưa cho cô ấy.”

Cố Thông bị ghen, lúc trước có một Thẩm Diệp, thật vất vả cô ta mới đi, lại đưa tới một người Kiều Mộng Kỳ, nhìn thấy bạn tốt mặt mày hớn hờ, nghĩ thầm, thật sự là đáng tiếc nội tình tốt như vậy a,

“Nói, anh em, cậu hôm nay cười đến dâm dăng như vậy, sẽ không thật sự là một đêm tình ái đi?”

Lạc Gia Hoa: “Tớ nhớ được tập đoàn Hạ thị đã đoạt được mảnh đất ở thành tây kia, chuẩn bị xây thương vụ lâu dài đi, về phòng thiết kế cậu đi đem danh sách này lấy xuống không thành vấn đề đi, tốt nhất là lấy được cả năm hợp đồng của tập đoàn Hạ thị.”

Cố Thông ngắt, “Danh sách lớn như vậy, công ty chúng ta nuốt trôi sao?”

“Tớ đang chuẩn bị phát triển, chỉ cần cậu lấy được, liền không có vấn đề.”

“Công ty chúng ta đúng là nhỏ, tớ sợ đối phương không chịu hợp tác a.” Tập đoàn Hạ thị, đây chính là đầu rồng của bất động sản, nếu có thể lấy được hợp đồng của bọn họ, tiềm lực phát triển của công ty không thể bỏ qua.

“Cho nên, này phải nhờ vào cố gắng của cậu.” Lạc Gia Hoa cười đến thuần lương, “Mặt khác, công ty chúng ta lần này phát triển, tớ sẽ mau chóng đưa bản kế hoạch cho cậu, đến lúc đó, liền để cậu chịu trách nhiệm đi.”

“Lão đại, cậu là muốn giết chết tớ sao, cái gì cũng đều là tớ làm, vậy cậu làm cái gì?”

“Tớ muốn cùng vợ tớ.”

Cố Thông rốt cục kịp phản ứng, “Cậu là có ý chơi tớ a?”

Lạc Gia Hoa lắc đầu, “Không có, chỉ là từ khi công ty chúng ta thành lập tới nay, tớ không có nghỉ ngơi qua, hiện tại tớ chuẩn bị đem những ngày nghỉ trước lấy về, mặt khác, cậu cũng biết tớ đã kết hôn, cho nên, tớ còn có thời gian nghỉ kết hôn, về sau nếu vợ của tớ mang thai, còn có nghỉ sinh...”

Cố Thông nghe được đầu đầu, “Lão đại, cậu không thể nhẫn tâm như vậy, chúng ta biết nhau nhiều năm như vậy...”

Lạc Gia Hoa vỗ vỗ bả vai Cố Thông, “Cậu biết, nghiệp vụ cùng ngoại giao luôn luôn do cậu phụ trách, tớ đối với cậu rất có lòng tin, tớ chỉ phụ trách thiết kế.”

“Đúng là...”

“Nếu như cậu còn có ý kiến, tớ cảm thấy được, lúc này về nhà cùng vợ tớ cũng không tệ lắm.”

Cố Thông lập tức đứng lên tránh đi, nói giỡn, nếu để cho Lạc Gia Hoa chạy trở về, hần sẽ thảm hại hơn ...

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Bắt Đầu Từ Hôm Nay

“Gia Hoa, anh vì cái gì không quan tâm em?”

“Đĩa nhỏ, anh không có không nhớ em, anh chỉ là muốn cho em thứ tốt nhất, hết thấy, đều chờ chúng ta sau khi kết hôn, được hay không?”

“Lạc Gia Hoa, anh tên khốn kiếp này.”

“...”

Lạc Gia Hoa không nghĩ tới, tại sớm như vậy, anh sẽ đột nhiên nghĩ đến đối thoại của mình từng cùng Thẩm Điệp nói qua, từ lần đầu tiên anh đối với Thẩm Điệp động tâm, anh cho là Thẩm Điệp là người phụ nữ duy nhất cả đời này của anh, mặc dù từ khi cô đáp ứng làm bạn gái mình ngày nào đó anh cũng đã nhận định cô, nhưng anh thật sự chưa từng có nghĩ tới trước khi cưới muốn cô, dù là có nhiều lần đều thiếu chút nữa lau súng cướp cò, nhưng mỗi lần đều bị anh thống khổ ngăn lại, anh không chỉ một lần nói cho Thẩm Điệp, chính mình sẽ cho cô thứ tốt nhất, hết thấy, cũng chờ đến sau khi cưới, vì cái này, Thẩm Điệp còn cùng anh phát cáu qua mấy lần, anh không hiểu, chính mình quý trọng cô, yêu cô, muốn đem tốt nhất hết thấy đều cho cô, vì cái gì cô còn có thể xem thường chính mình đây?

Lúc mới bắt đầu, anh là khắc chế mình không thể muốn cô, về sau, từ lúc nào, anh bắt đầu sợ hãi muốn cô đấy, giống như, là từng có một lần anh thấy cô cùng một người đàn ông thân mật từ trong nhà khách đi ra a, lúc ấy, anh cơ hồ nghĩ đi tới xé hai người kia, đúng là, chân của anh lại bắt động, anh liền đứng ở nơi đó, tùy ý hai người kia ngọt ngào ngào ngào từ bên cạnh mình đi qua, Thẩm Điệp cùng người đàn ông kia đang bẽ bộn **, căn bản sẽ không có chú ý tới anh đang đứng ở ven đường, ngay lúc đó anh chỉ cảm thấy toàn thân lạnh thấu xương, rõ ràng là giữa ngày nắng tươi đẹp như thế, vì cái gì anh lại phát run.

Hần cuối cùng không có đi lên hỏi một câu: Thẩm Điệp, cô đối đãi như vậy với tôi là quý trọng sao? Cô cứ đối khát như vậy sao?

Từ sơ trung liền yêu sớm cái gì mà giữ gìn đối với Thẩm Điệp mà nói, Lạc Gia Hoa biết rõ, chính mình loại đàn ông khi kết hôn mới có thể động phòng, thật sự là quá mức buồn cười, đại khái ngay cả chính cô cũng không tin, tại thế kỷ hai mươi một còn có cực phẩm như vậy tồn tại đi, cho nên, cô chỉ cho là Lạc Gia Hoa đang trêu cô, cho nên, cô cho tới bây giờ đều không có nghĩ qua muốn gả cho Lạc Gia Hoa, cho nên, hạnh phúc của cô, vừa mới bắt đầu cũng không phải là anh, về sau, bọn họ vẫn là quan hệ bạn trai bạn gái, anh cũng trước sau như một cưng chiều cô, chỉ là, ở trước mặt bọn họ, thủy chung có một vực sâu không nhìn thấy, Thẩm Điệp rất tùy tiện, tự nhiên không biết, từ ngày đó bắt đầu, Lạc Gia Hoa liền thỉnh thoảng sẽ chú ý hành tung của mình, cũng sẽ không biết, Lạc Gia Hoa đem hành động đùa giỡn của cô đều để ở trong mắt, chỉ là, Lạc Gia Hoa không có nói ra, anh một mực chờ đợi cô quay đầu lại, liên tục, đang thử dò xét ranh giới cuối cùng của mình, anh cũng muốn biết, ranh giới cuối cùng của mình là ở nơi nào, thẳng đến ngày đó, Thẩm Điệp yêu cầu đổi cuộc sống, vì vậy Lạc Gia Hoa hiểu, dù là chính mình đối với Thẩm Điệp không nắm chắc, không biết trước ý nghĩ của cô, cũng cuối cùng không đối được một cái thật lòng của cô, có lẽ cô là thật từng vì Lạc Gia Hoa động tâm, nhưng là, chút động tâm này, từ lúc cô ghét bỏ Lạc Gia Hoa chất phác vì công việc chẳng quan tâm chính mình không chịu nổi tịch mịch, liền biến mất, mà Lạc Gia Hoa, cũng hiểu ranh giới cuối cùng của mình, anh không có thể chịu đựng người phụ nữ đã đáp ứng trở thành vợ mình lại đột nhiên đổi ý, anh không thể chịu đựng Thẩm Điệp chà đạp hôn nhân mà đối với chính mình là thần thánh như thế.

Khả năng ngay cả chính anh đều cảm thấy, chính mình kiên trì, là có bệnh, nhưng này thì như thế nào đây, anh đã mất đi cô, cũng cùng lúc này, anh nghênh đón một người khác gần như hoàn mỹ.

Nhìn đến người phụ nữ trong ngực, lưng đối với mình, đúng là Lạc Gia Hoa hiểu, hai người đường cong là phù hợp cỡ nào.

Tối hôm qua thời điểm tiến vào cô, cảm thấy rõ ràng có một tầng trở ngại, Lạc Gia Hoa không thể tránh khỏi thừa nhận, trong khoảnh khắc đó, tim của anh đập hết sức lợi hại, vào lúc này, anh là vô cùng thỏa mãn.

Cô đại khái không phải là rất thoải mái đi, bởi vì mảy mòi cô cau lại, Lạc Gia Hoa đánh giá cô vợ bé nhỏ trong ngực, mềm mại, ôm lấy thoải mái như vậy, tối hôm qua vẫn là cô gái này chủ động đấy, thời điểm làm được một nửa, cô lại ngủ thiếp đi, quả thực là làm cho anh dở khóc dở cười, lần sau, cũng đã không để cho cô uống rượu.

Cẩn thận đem cánh tay của mình lấy ra, Lạc Gia Hoa đứng dậy, không thể tránh khỏi chán bị kéo ra, sau đó liền thấy được trên chiếu vết hồng nhè nhẹ hồng, Lạc Gia Hoa trong lòng một mảnh mềm mại, nhìn gương mặt Mộng Kỳ, cười, trong lòng quyết định, bắt đầu từ hôm nay, Mộng Kỳ, em chính là bảo bối của anh, anh sẽ dùng cả đời này yêu em.

Mà lúc này, Mộng Kỳ ngủ không được quá yên ổn căn bản không biết rõ tâm lý của Lạc Gia Hoa hoạt động, hoặc là nói, tối ngày hôm qua cũng không

có lưu lại cho cô cảm giác tốt đẹp gì cả, ngoại trừ đau đớn ra, cô thực không nhớ nổi cái gì khác, nếu nói là hối hận, cô nhất định là hối hận, sớm biết đau như vậy, cô có thể kéo một ngày đỡ một ngày, nếu nói là thỏa mãn, như vậy, nghe được tiếng Lạc Gia Hoa thở hổn hển ở bên, có tỉnh hay không?

Đường cong trắng bóng non nót tuyệt vời hiện ra ngay trước mắt, Lạc Gia Hoa cảm thấy tiêu diệt lại ngừng đầu tể giống, nhưng lòng của anh lại một mảnh mềm mại, đến buồn về sinh mở nước ấm, cầm lấy khăn lông đến phòng ngủ, nhẹ nhàng đem chỗ kín của Mộng Kỳ rửa ráy sạch sẽ, nơi nào còn giữ lại chứng cứ tối hôm qua anh làm chuyện xấu, hơn nữa hiện tại mới phát hiện nơi đó rõ ràng sưng đỏ, cô thật sự là quá mức mềm mại, nghĩ như vậy, Lạc Gia Hoa lại thề phải hảo hảo chiều cô, về sau, tuyệt không làm cho cô đau nhưc như vậy nữa.

Có lẽ là cảm thấy, Lạc Gia Hoa đem chỗ kín của cô rửa ráy sạch sẽ mới miễn cưỡng nhúc nhích, lông mày rõ ràng giãn ra không ít.

Lạc Gia Hoa nhẹ nhàng cười một tiếng, đắp lại chăn cho cô, nhẹ nhàng ra khỏi phòng ngủ.

Nhỏ tiếng làm xong bữa sáng, Mộng Kỳ còn không có tỉnh, Lạc Gia Hoa lơ đãng, lấy ra tờ giấy ghi chép, chuẩn bị để lại lời nhắn như thường ngày sau đó đi làm, đúng là cầm lấy bút mới phát hiện không biết viết cái gì, nhớ tới về mặt ngày thơ của Mộng Kỳ khi ngủ, Lạc Gia Hoa viết, không phải là vợ à, mà là: bảo bối.

Anh nhớ rõ, tối hôm qua, thời điểm anh tiến vào nơi sâu nhất, anh chính là dùng từ này một cách tự nhiên kêu lên, một khắc kia khi hai thân thể hợp lại làm một, anh rõ ràng cảm thấy tiếng tim mình đập, mặc kệ tin hay không, anh có thể chính xác cảm giác được, vị trí Thẩm Diệp trong lòng mình, càng ngày càng ít, mà vị trí của Mộng Kỳ đang từ gia tăng, tin tưởng không bao lâu nữa, cái tên Thẩm Diệp này, sẽ hoàn toàn nhạt nhòa trong lòng anh, khi đó, Lạc Gia Hoa không dám tưởng tượng, chính mình đối với Mộng Kỳ sẽ có bao nhiêu yêu, nhưng là, anh biết mình, một khi yêu, tuyệt đối sẽ so với Thẩm Diệp nhiều hơn, bởi vì, Thẩm Diệp là mơ ước lúc thiếu niên, đúng là theo dòng thời gian, mơ ước hiện tại trở nên mờ nhạt, tình cảm đã lạnh xuống, mà Mộng Kỳ, từ đầu tới đuôi đều là thuộc về mình, cái này thuộc về, cùng Thẩm Diệp là không giống nhau, trong lòng của mình cũng sẽ bất đồng, mình bây giờ, đã đến tuổi cần có con, càng hiểu chính mình cần cái gì, một khi xác định mục tiêu, liền sẽ không dễ dàng sửa đổi cùng buông tay.

Anh, đã chuẩn bị tốt cho tương lai.

Một người đàn ông tuổi gần 30, đã không có cái loại xúc động của tuổi mười tám, nhưng tham muốn giữ lấy so với tuổi mười tám nhiều hơn.

Viết xong lời nhắn, Lạc Gia Hoa đem một ly nước tiến vào phòng ngủ, thuận tiện đem lời nhắn để ở dưới cái ly, lại liếc mắt nhìn Mộng Kỳ, nhẹ nhàng tại trên trán của cô lưu lại một hôn, trong lòng cảm thấy luyến tiếc không thôi, đi làm.

Mặc dù thập phần không nữ, nhưng là, anh càng hiểu, cái gì là trách nhiệm, anh phải nuôi vợ anh, về sau còn phải nuôi con, cho nên, anh phải làm việc, không thể như lúc mười tám tuổi tùy hứng được.

Đại khái là thật sự vô cùng cao hứng, vào công ty, tất cả mọi người hướng về phía anh ngạc nhiên, Cố Thông lại càng sách sách xung kỳ, đánh giá anh vì một đêm tình ái mà đặc ý.

Lạc Gia Hoa sau khi nhìn mình trong gương khoe miệng không bỏ xuống được, trong lòng suy nghĩ, Cố Thông người này, mặc dù bất quá chút ít, nói nhiều chút ít, bà tám chút ít... Nhưng là, ánh mắt cũng không tệ lắm, thật đúng là làm cho hắn thoáng cái liền đoán được nguyên nhân.

Bởi vì hôm qua ở bên ngoài đi dạo một ngày, trong nhà cũng không có nổ súng, bởi vậy Lạc Gia Hoa hôm nay tự nhiên là không có mang com, buổi trưa cùng Cố Thông kêu thức ăn nhanh, lúc ăn, Lạc Gia Hoa đột nhiên nhớ tới tay nghề của Mộng Kỳ, lập tức đã không có khẩu vị, nghĩ thầm chính mình quả nhiên bị chiều thành hư.

“Như thế nào không ăn?”

“Không có vị khẩu...”

Cố Thông một bộ dạng lòng dạ biết rõ, “Có phải hay không muốn ăn đồ Lạc phu nhân tự mình làm?”

“Ừ.” Lạc Gia Hoa không chút do dự thừa nhận.

Cố Thông bộ dạng khó lường, “Ài, anh em, cậu xong rồi, người xưa có câu cửa miệng, muốn bắt tâm của một người đàn ông, trước phải bắt được dạ dày của người đó a, Kiều mỹ nữ thật là lợi hại, không có mấy ngày liền bắt được dạ dày của cậu, xem ra, lòng của cậu, sớm muộn sẽ bị cô bắt thôi, ngay cả đám giọt cặn bã đều không thừa a.”

Lạc Gia Hoa suy nghĩ một chút, cười, “Cậu nói thật không sai.”

“Anh em, cậu có biết cậu như vậy, sẽ làm bị thương trái tim của bao nhiêu cô gái sao?”

Lạc Gia Hoa cười, “Bất quá, tớ vốn là chuẩn bị đem tim đưa cho cô ấy.”

Cố Thông bị nghẹn, lúc trước có một Thẩm Diệp, thật vất vả cô ta mới đi, lại đưa tới một người Kiều Mộng Kỳ, nhìn thấy bạn tốt mặt mày hớn hờ, nghĩ thầm, thật sự là đáng tiếc nội tình tốt như vậy a,

“Nói, anh em, cậu hôm nay cười đến dâm dăng như vậy, sẽ không thật sự là một đêm tình ái đi?”

Lạc Gia Hoa: “Tớ nhớ được tập đoàn Hạ thị đã đoạt được mảnh đất ở thành tây kia, chuẩn bị xây thương vụ lâu dài đi, về phòng thiết kế cậu đi đem

danh sách này lấy xuống không thành vấn đề đi, tốt nhất là lấy được cả năm hợp đồng của tập đoàn Hạ thị.”

Cố Thông ngắt, “Danh sách lớn như vậy, công ty chúng ta nuốt trôi sao?”

“Tớ đang chuẩn bị phát triển, chỉ cần cậu lấy được, liền không có vấn đề.”

“Công ty chúng ta đúng là nhỏ, tớ sợ đối phương không chịu hợp tác a.” Tập đoàn Hạ thị, đây chính là đầu rồng của bất động sản, nếu có thể lấy được hợp đồng của bọn họ, tiềm lực phát triển của công ty không thể bỏ qua.

“Cho nên, này phải nhờ vào cố gắng của cậu.” Lạc Gia Hoa cười đến thuần lương, “Mặt khác, công ty chúng ta lần này phát triển, tớ sẽ mau chóng đưa bản kế hoạch cho cậu, đến lúc đó, liền để cậu chịu trách nhiệm đi.”

“Lão đại, cậu là muốn giết chết tớ sao, cái gì cũng đều là tớ làm, vậy cậu làm cái gì?”

“Tớ muốn cùng vợ tớ.”

Cố Thông rất cục cựa phản ứng, “Cậu là cố ý chơi tớ a?”

Lạc Gia Hoa lắc đầu, “Không có, chỉ là từ khi công ty chúng ta thành lập tới nay, tớ không có nghỉ ngơi qua, hiện tại tớ chuẩn bị đem những ngày nghỉ trước lấy về, mặt khác, cậu cũng biết tớ đã kết hôn, cho nên, tớ còn có thời gian nghỉ kết hôn, về sau nếu vợ của tớ mang thai, còn có nghỉ sinh...”

Cố Thông nghe được đầu đầu, “Lão đại, cậu không thể nhẫn tâm như vậy, chúng ta biết nhau nhiều năm như vậy...”

Lạc Gia Hoa vỗ vỗ bả vai Cố Thông, “Cậu biết, nghiệp vụ cùng ngoại giao luôn luôn do cậu phụ trách, tớ đối với cậu rất có lòng tin, tớ chỉ phụ trách thiết kế.”

“Đừng là...”

“Nếu như cậu còn có ý kiến, tớ cảm thấy được, lúc này về nhà cùng vợ tớ cũng không tệ lắm.”

Cố Thông lập tức đứng lên tránh đi, nói giỡn, nếu để cho Lạc Gia Hoa chạy trở về, hẳn sẽ thảm hại hơn...

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Anh Là Bắt Đầu Từ Khi Nào Thì Gạt Tôi?

Khi Mộng Kỳ tỉnh lại, liếc mắt liền thấy ly nước trên đầu tủ cạnh giường cùng lời nhắn, trong lòng cảm thấy ấm áp, Lạc Gia Hoa là một người đàn ông tỉ mỉ, anh có lẽ sẽ không rõ ràng nói cho cô biết anh yêu cô cỡ nào hoặc là nói cái gì thể non hẹn biển, nhưng anh sẽ hiểu cô từ những chuyện nhỏ nhất, sự quan tâm của anh chỗ nào cũng có, ngồi dậy, hạ thân có chút khó chịu, nghĩ đến sự can đảm của mình tối hôm qua cùng Lạc Gia Hoa cường tráng cuối cùng chính mình đau đớn không chịu nổi hôn mê bất tỉnh, Mộng Kỳ da mặt giống như con cua chín, lửa đỏ như mặt trời.

Cầm lấy ly nước, thuận tiện xem Lạc Gia Hoa lưu lại lời nhắn gì, xưng hô từ vợ biến thành bảo bối, làm cho Mộng Kỳ thoảng cái nghĩ đến tối hôm qua khi Lạc Gia Hoa tiến vào mình trong nháy mắt xưng hô, lập tức mặt lại nóng lên.

Bảo bối, chồng em đi làm, trong phòng bếp có cháo, tỉnh lại nhớ ăn, không cần phải đối bụng, hôm nay nếu như không thoải mái, liền ở nhà nghỉ ngơi cho thật tốt, buổi tối trở về lại yêu em, chồng em.

Phốc ~~~~~ khụ khụ ~~~~~

Nhìn thấy hai chữ yêu em, Mộng Kỳ phun ra, cô không xác định ý tứ của Lạc Gia Hoa, không biết anh là muốn nói chữ yêu cô buồn nôn như vậy, hay là cô hiểu sai ý tứ kia, tóm lại là, cô cảm thấy như bị sét đánh ngang tai.

(yêu ở đây có 2 nghĩa: 1 là chỉ tình yêu nam nữ, 2 là chỉ việc XXOO)

Trong miệng nước bị phun ra ngoài, toàn bộ phun vào trên chăn, Mộng Kỳ bắt đầu đi đem chăn kéo ra, lộ ra toàn bộ thân thể trần truồng, cầm lấy đồ ngủ mặc vào, chăn bị làm ướt, phải rửa, cầm lấy chăn, tựa như nhớ tới cái gì, Mộng Kỳ liền tranh thủ lật chăn qua xem, rốt cục tại một chỗ tìm được vết hồng nhè nhẹ, hài lòng cười một tiếng, ánh mắt đột nhiên nghiêng mắt nhìn đến một chỗ trên drap giường, lập tức lại lúng túng, bởi vì một ít chỗ, trước ngày hôm qua là không có, Lạc Gia Hoa cũng không bị thương nên không thể nào có máu dính trên drap, hay nói kìa là máu xử nữ của mình, vốn cũng không có gì, chỉ là, vết máu nhỏ hẹp trên drap kia nói cho Mộng Kỳ biết, đây là đã qua xử lý, nói cách khác có người từng lau chùi, ngoại trừ Lạc Gia Hoa, Mộng Kỳ không thể nghĩ được người khác, lại theo đó nghĩ tiếp, bấp đãi của mình giống như một chút cảm giác dính dính cũng không có, cô mặc

dù trước đó không có trải qua những thử này, nhưng có một bạn tốt trong cao thủ tình trường, rất nhiều kinh nghiệm lại có cùng cô chia sẻ, cho nên, Mộng Kỳ có thể đoán được, bắp đùi của mình, nhất định cũng bị người rửa sạch qua, nghĩ đến chính mình rõ ràng ngủ được như vậy, ngay cả anh rửa sạch cho mình cũng không có tỉnh, thật sự là rất mất mặt, càng mất mặt hơn chính là, chỗ kín của mình, cứ như vậy bại lộ trong không khí dưới mí mắt của anh, cũng không biết anh có phản ứng như thế nào.

Suy nghĩ một chút, lại cảm thấy, may mắn chính mình không có tỉnh, nếu không, càng lúng túng hơn.

Trong lúc vô tình xem điện thoại di động, mới phát hiện rõ ràng đã là giữa trưa, đem bữa sáng trở thành bữa trưa, sau đó lại đem chăn ném vào trong máy giặt, lấy thêm khăn lông với drap tiến hành giặt sạch lần nữa, cuối cùng mặt ngoài mặc dù rửa ráy sạch sẽ, nhưng ngược lại vừa nhìn vẫn là có máu đỏ, mặc kệ Mộng Kỳ làm như thế nào, cũng không sạch sẽ được, thời điểm đang cùng drap so tài, điện thoại di động vang lên, vốn Mộng Kỳ cho rằng sẽ là Lạc Gia Hoa gọi tới, kết quả lại là một người không nghĩ sẽ gọi đến: Mẹ của Nghiêm Tử Hạo.

Cùng Nghiêm Tử Hạo nói chuyện ba năm, Mộng Kỳ đã từng cho là mình sẽ lấy hắn, cho nên cũng đi gặp mặt qua cha mẹ hắn, mà cha mẹ hắn cũng rất thích mình, trước kia Mộng Kỳ cũng sẽ ba ngày hai bữa gọi điện thoại đi an ủi, ngẫu nhiên còn có thể mua lễ vật đi xem hai ông bà, hoàn toàn đem hai ông bà trở thành cha mẹ của mình mà đối đãi, cha mẹ của Nghiêm Tử Hạo cũng xem mình như con gái, đã từng bị Nghiêm Tử Hạo cười chính mình chưa có vào cửa liền vội vã biểu hiện, mặc dù là trêu chọc mình, nhưng trong mắt vui vẻ làm cho cô hiểu, mình và cha mẹ của hắn quan hệ tốt, kỳ thật hắn là rất vui vẻ, lần này đã một tuần không có gọi điện thoại, Nghiêm mẹ chủ động gọi điện thoại đến hỏi mình có khỏe hay không, như thế nào không qua chơi, cũng không nghe thấy Nghiêm Tử Hạo nói đến cô, hỏi hai người có phải hay không cãi nhau.

Nghe được Nghiêm mẹ quan tâm, Mộng Kỳ trong lòng hết sức loạn, cô có thể cảm thấy ngay không sợ chết đứng mà Nghiêm Tử Hạo có lỗi với mình, lại không thể đối với trường bối yêu thương mình nói một lời nói nặng.

Chuyện lấy chồng của Mộng Kỳ trong cuộc đời, chỉ có hai sự kiện, một là vì kết giao với Nghiêm Tử Hạo, không tiếc cùng mẹ cô trở mặt, hai là cùng Lạc Gia Hoa cứ như vậy kết hôn.

Thật ra thì, nếu mẹ phản mình cùng Nghiêm Tử Hạo chung một chỗ tại thời điểm cô cùng hắn mới kết giao, có lẽ cô sẽ đáp ứng yêu cầu của mẹ, nhưng cô phản đối là tại khi mình đã từng gặp qua Nghiêm cha Nghiêm mẹ hơn nửa sau khi quyết định muốn gả cho hắn, mà vào lúc này mẹ lại phản đối, Mộng Kỳ tự nhiên là không muốn, cùng Nghiêm Tử Hạo cứ như vậy chia tay, cô không cam lòng, bởi vậy mới có thể cùng mẹ trở mặt, cũng bởi vậy, không chiếm được lời chúc phúc của mẹ, trong lòng Mộng Kỳ có một chút tổn thương, từ đó về sau, hai người không hề nói đến chuyện gặp cha mẹ của cô, mà cô, cũng đối với Nghiêm cha Nghiêm mẹ hết sức tốt, để đền bù tiếc nuối mình không thể cùng mẹ gặp nhau.

Nếu lúc trước, nhận được điện thoại của Nghiêm mẹ, cô chắc chắn hết sức cao hứng, nhưng giờ phút này, lại hết sức xấu hổ, Nghiêm mẹ ở bên kia nói một tràng, đơn giản chính là hỏi cô vì cái gì không đến Nghiêm gia chơi, cho đến bên kia truyền đến thanh âm uy uy, Mộng Kỳ vội vàng hoàn hồn,

“Bác gái ~”

“Tiểu Kiều a, có phải hay không cùng Tử Hạo cãi nhau? Nhất định là Tử Hạo không tốt, con yên tâm, bác nhất định sẽ dạy dỗ hắn thật tốt, tối nay con tới dùng cơm được hay không, bác làm đồ ăn ngon cho con.” Trước sau như một, Nghiêm mẹ tự nhận Mộng Kỳ ngày nào đó sẽ chính thức trở thành người một nhà liền coi cô như con gái của mình, nếu hai người có mâu thuẫn, nhất định sẽ hướng Mộng Kỳ, đã từng được Lưu Lợi hâm mộ Mộng Kỳ có thể tìm được mẹ chồng tốt như vậy.

Mộng Kỳ trầm mặc một chút, vẫn là quyết định nói ra sự thật, “Bác gái, Tử Hạo không có nói với bác cái gì sao, chúng con, đã một tuần không gặp mặt.”

“Cái gì, các con thật sự cãi nhau?” Bên kia truyền đến thanh âm cuồng cuồng.

Nghe được thanh âm này, Mộng Kỳ càng cảm thấy có chút đau lòng, mặc dù cô cảm thấy, không phải mình sai, nhưng cô hiểu, Nghiêm mẹ là đem chính mình thành con gái, đúng là, cô không muốn lừa dối bà

“Bác gái, thực xin lỗi, chúng con đã chia tay.”

“Chia tay? Nghiêm trọng như thế? Tiểu Kiều a, có phải hay không Tử Hạo làm chuyện gì cho con thương tâm, con nói cho bác nghe, bác sẽ thay con trút giận...”

“Bác gái, không phải vậy, là hai người chúng con không hợp, không liên quan đến Tử Hạo.” Mộng Kỳ cắt đứt lời Nghiêm mẹ, “Mặc dù chúng con đã chia tay, nhưng con vẫn xem bác gái như mẹ con, nếu bác không ngại, về sau có việc cũng có thể tìm con, mặc dù không thể trở thành con dâu của bác, nhưng làm con gái cũng là có thể, chỉ cần bác không ngại.”

Bên kia trầm mặc một chút, Mộng Kỳ nghe được Nghiêm mẹ nói, “Tiểu Kiều, bác cúp điện thoại trước, con yên tâm bác nhất định cho con một cái công đạo.”

Mộng Kỳ nghe trong thanh âm chiều cô trong điện thoại, đột nhiên cảm thấy, giống như có cái gì không thể khống chế như bình thường.

Tâm tình vốn tốt, cũng giống như một lớp bụi phủ kín.

Cô vẫn cho là, Nghiêm Tử Hạo sẽ nói cho cha mẹ hắn biết chuyện hắn và mình tách ra, nhưng là bây giờ xem ra, cha mẹ của hắn cũng không biết, hắn vì cái gì không nói đây? Mộng Kỳ không hiểu.

Đề điện thoại di động xuống, Mộng Kỳ tiếp tục rửa sạch drap, rót cục đem drap rửa không sai biệt lắm nhìn cũng không thấy rõ vết máu , sau đó lại sửa sang nhà cửa, đem hết thấy đều sửa sang lại tốt lắm, nhìn thời gian, ba giờ chiều, không có việc gì làm, Mộng Kỳ trong lòng cuối cùng có chút bất an, lấy di động, cần cần môi, đề xuống mã số Nghiêm Từ Hạo, mặc dù, cô đã xóa số của hắn, nhưng trong đầu cô vẫn nhớ, cần phải có một đoạn thời gian mới có thể quên mất.

Nghiêm Từ Hạo làm người, kỳ thật cùng Lạc Gia Hoa giống nhau, cũng có một chút cũ kỹ , điện thoại di động của hắn, bất kể là điện tới hay là trò chuyện, đều là âm thanh đô đô tiêu chuẩn, cho nên,Mộng Kỳ kết nối được điện thoại Nghiêm Từ Hạo, thời điểm nghe đến âm thanh bên trong, thật sự chính là kinh ngạc lần nữa xác nhận số chính mình gọi, là số này, không có bấm sai a.

Khi Mộng Kỳ vẫn còn trong kinh ngạc, bên kia tiếp thông, “Uy ~ “

Giọng nữ? Mộng Kỳ sững sốt một chút mới hỏi, “Xin chào, xin hỏi, đây có phải là di động của Nghiêm Từ Hạo?”

“Đúng vậy.”

“Ách, xin hỏi, hắn có ở đó không?”

“Hắn đang họp, điện thoại di động không mang.”

“Cô là?”

“... Tôi là vị hôn thê của hắn.”

“... Tốt, tôi biết rồi, cảm ơn.”

“Không khách khí.”

Cúp điện thoại, Mộng Kỳ thần sắc đờ đẫn, trong đầu, chỉ có mấy chữ kia: Tôi là vị hôn thê của hắn!

Nghiêm Từ Hạo, anh là từ khi nào thì bắt đầu gạt tôi ?

Thứ hai số lượng xe chạy luôn có cảm giác so với ngày thường nhiều hơn một chút, gần năm giờ rưỡi, Lạc Gia Hoa liền ra khỏi công ty trước, chính sợ sáu giờ không thể về nhà kịp, người khác không nói, chỉ có trợ lý Tiểu An rất kinh ngạc, Lạc kỳ sư gần đây, dường như tan tâm rất tích cực a.

Đây chính là bất quá, tin tức được mau chóng phát cho mọi người.

Lúc này, trong công ty ngoại trừ Tiểu An, tất cả mọi người đã không có ở đây, bởi vì làm việc tự do, bên nghiệp vụ thì đi ra ngoài chạy nghiệp vụ, làm thiết kế thì đi khảo sát các loại hình liên qua , chỉ có trợ lý Tiểu An mỗi ngày phải đứng giờ đi làm cùng tan ca, vạn nhất có điện thoại gọi đến, cần cô tiếp, thì làm sao, bình thường Lạc Gia Hoa là về trễ nhất, nhưng mấy ngày hôm nay, mỗi ngày đều đứng giờ biến mất, hôm nay, còn biến mất sớm hơn, làm cho Tiểu An không thể không kinh ngạc.

Xem ra, vợ của ông chủ, thật sự là rất có mị lực a.

Giờ cao điểm, quả nhiên kẹt xe , cũng may Lạc Gia Hoa ra ngoài sớm, cũng không có bị kẹt quá lâu, giao thông ở thành phố B, thật sự là không dám khen tặng, chính là như vậy, khi Lạc Gia Hoa về đến nhà, cũng là 6h10 , vào cửa, bữa tối Mộng Kỳ đã chuẩn bị tốt, nhìn đến thức ăn trên bàn, lập tức một cổ ẩm áp quan tâm dâng lên trong lòng,

“Vợ à, anh đã trở về.”

Mộng Kỳ từ trong phòng bếp lộ đầu ra, “Hoan nghênh về nhà, rửa tay ăn cơm.”

“Tốt, hôm nay có món gì a?” Lạc Gia Hoa cười đi về phía bàn ăn, nhìn ba món một súp trên bàn, “Hôm nay không có mang cơm đi công ty, buổi trưa cũng không có ăn no, làm sao bây giờ, mới ăn đồ của em vài bữa, anh đã không muốn ăn thức ăn bên ngoài rồi .”

Mộng Kỳ cười đem súp xương bụng ra, “Hắn là anh trước kia ăn được nhiều lắm, cho nên hiện tại mới đặc biệt không muốn xa rời thức ăn làm tại nhà.”

Lạc Gia Hoa đi vào phòng bếp rửa tay đi ra, “Mới không phải, bình thường món ăn gia đình đúng là ngày ngày muốn ăn , theo mẹ anh làm món ăn mà nói, anh ngẫu nhiên sẽ nhớ tới một tý, nhưng cũng không đến nỗi một ngày không ăn liền ăn thức ăn bên ngoài không trôi, điều này nói rõ là tài nấu nướng của em rất tốt.”

Mộng Kỳ cười, “Đây là khen ngợi em sao?”

“Em bây giờ mới nghe được sao?”

“Ừm” Mộng Kỳ gật đầu, “Anh khen em như vậy, em thấy về sau ngày ngày làm đồ ăn bỗng nhiên có cảm giác thành tựu, anh nói, này có phải là viên đạn học đường trong truyền thuyết hay không, để cho em cam nguyện vì anh mà lao lực?”

Lạc Gia Hoa cười đem Mộng Kỳ vòng tại trong ngực của mình, từ sau khi phát sinh quan hệ thân mật tối hôm qua , lại ôm cô, có vẻ càng thêm tự nhiên,

“Đúng vậy, thế vợ anh có nguyện ý hay không đây?”

Mộng Kỳ cố làm ra vẻ suy tư, “Đó là một vấn đề nghiêm túc, em phải hảo hảo suy nghĩ một chút.”

“Vậy em từ từ cân nhắc đi, chồng em chờ em” Nói xong, Lạc Gia Hoa liền cúi đầu hôn lên môi đỏ mọng làm cho mình rục rịch.

Kết thúc nụ hôn nóng bỏng, hai người đều có chút như nhũn ra, Mộng Kỳ hí hóp mắt, nhẹ nhàng đẩy đẩy Lạc Gia Hoa, “Tốt lắm, ăn cơm trước.”

Lạc Gia Hoa ánh mắt sáng quắc nhìn Mộng Kỳ, thẳng thắn cô đỏ bừng cả khuôn mặt, lúc này mới hài lòng buông tay, “Tốt.”

Hai người mặt đối mặt ngồi xuống, Lạc Gia Hoa gấp thức ăn cho Mộng Kỳ, “Hôm nay ở nhà làm cái gì?”

Mộng Kỳ cúi đầu, “Không có làm gì, chỉ là thu dọn phòng một chút.”

“À, em làm đơn giản là được rồi, mệt mỏi thì nói, hay là giữ lại cho anh làm đi.”

“Em biết rõ, chỉ là giặt chăn drap thôi, hơn nữa cũng chỉ sửa sang lại trong phòng ngủ...” Nói xong mới phát hiện mình nói có chút không đúng, lời này nghe qua, rất dễ nghĩ đến chuyện phát sinh tối qua, ngẩng đầu, quả nhiên thấy Lạc Gia Hoa ánh mắt như cười, lập tức hờn dỗi,

“Anh nhìn em làm cái gì, ăn cơm của anh đi.”

“Tốt.” Biết cô là thẹn thùng, Lạc Gia Hoa cười cúi đầu.

Ăn cơm xong, Lạc Gia Hoa rửa chén, Mộng Kỳ đứng đứng trước giá vẽ, đúng lúc này di động Lạc Gia Hoa vang lên, Mộng Kỳ gọi, “Chồng à, điện thoại di động của anh vang kia.”

Lạc Gia Hoa trên tay đầy bột khí, điện thoại di động đặt ở trong phòng khách, nghe vậy liền nói, “Em nhìn dùm anh xem ai gọi tới.”

“Tốt.” Mộng Kỳ lấy di động qua vừa nhìn thấy, “Là Thẩm Điệp.”

“...”

Lạc Gia Hoa đi ra, “Đưa cho anh.”

“Ừm.”

Mộng Kỳ đưa điện thoại di động cho anh, xoay người đi trở về bàn vẽ của mình, thật là kỳ quái, hôm nay Nghiêm mẹ gọi điện cho mình, tối nay Thẩm Điệp lại gọi cho anh, bọn họ biết sao, như thế nào ăn ý như vậy a.

Lạc Gia Hoa liếc mắt nhìn Mộng Kỳ, mặt không chút thay đổi, cũng không biết cô có để ý hay không, đi đến sân thượng nghe điện thoại, “Uy ~ “

“...”

“Ừm.”

“...”

“Ừm.”

“...”

“Đang nghe.”

“...”

“Tốt, anh biết rồi.”

“...”

“Ngô ~ ừm, đúng vậy... Ừm... Có thể... Tạm biệt.”

Đây là những câu Mộng Kỳ nghe được, trời mới biết, cô không nghĩ muốn nghe lên, là giọng của Lạc Gia Hoa không nhỏ thôi, hơn nữa, liên mấy chữ này, cô thật không biết đối phương nói những gì.

Lạc Gia Hoa nói chuyện điện thoại chừng mười phút đồng hồ, cúp điện thoại đi trở về phòng khách, thấy Mộng Kỳ đang nghiêm túc vẽ tranh, suy nghĩ một chút, vẫn là mở miệng, “Là Thẩm Điệp.”

“... Ừm.” Mộng Kỳ gật đầu.

“Cô ấy nói chút chuyện ở nước ngoài, còn có, hôm trước chúng ta cùng nhau về nhà, cha mẹ của cô ấy biết được có một người phụ nữ cùng ta sống chung, liền gọi điện thoại hỏi cô ấy là thế nào.” Lạc Gia Hoa cảm thấy, chính mình không có làm gì sai, nói lại cuộc nói chuyện trong điện thoại khi này cho Mộng Kỳ, cũng không sai.

Mộng Kỳ dùng bút, ngẩng đầu nhìn Lạc Gia Hoa, “Cha mẹ của cô ấy không biết hai người chia tay sao?”

“Biết rõ, bất quá trước kia cũng đã từng chia tay qua, đại khái bọn họ cũng không có để ở trong lòng, cảm thấy sẽ hợp lại a.” Cho nên lần này nhìn thấy có người phụ nữ khác cùng mình về nhà, mới lập tức gọi điện thoại cho Thẩm Diệp.

“Àn.”

“Yên tâm đi, anh đã nói với Thẩm Diệp, cô ấy là người phụ nữ cao ngạo, hơn nữa, đối với anh cũng không có quá nhiều yêu thích, gọi điện thoại chỉ là hỏi một chút, không có ý khác, anh sẽ không làm chuyện gì có lỗi với em.”

Mộng Kỳ ngẩng đầu nhìn Lạc Gia Hoa cười, “Em tin anh.”

Ánh mắt tín nhiệm này làm cho Lạc Gia Hoa hết sức dễ chịu, “Chén còn chưa rửa xong, anh đi rửa tiếp đây.”

“Ừm.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Thẩm Diệp Điện Tới

Thứ hai số lượng xe chạy luôn có cảm giác so với ngày thường nhiều hơn một chút, gần năm giờ rưỡi, Lạc Gia Hoa liền ra khỏi công ty trước, chính sợ sáu giờ không thể về nhà kịp, người khác không nói, chỉ có trợ lý Tiểu An rất kinh ngạc, Lạc kỳ sư gần đây, dường như tan tâm rất tích cực a. Đây chính là bất quá, tin tức được mau chóng phát cho mọi người.

Lúc này, trong công ty ngoại trừ Tiểu An, tất cả mọi người đã không có ở đây, bởi vì làm việc tự do, bên nghiệp vụ thì đi ra ngoài chạy nghiệp vụ, làm thiết kế thì đi khảo sát các loại hình liên qua, chỉ có trợ lý Tiểu An mỗi ngày phải đúng giờ đi làm cùng tan ca, vạn nhất có điện thoại gọi đến, cần cô tiếp, thì làm sao, bình thường Lạc Gia Hoa là về trễ nhất, nhưng mấy ngày hôm nay, mỗi ngày đều đúng giờ biến mất, hôm nay, còn biến mất sớm hơn, làm cho Tiểu An không thể không kinh ngạc.

Xem ra, vợ của ông chủ, thật sự là rất có mị lực a.

Giờ cao điểm, quả nhiên kẹt xe, cũng may Lạc Gia Hoa ra ngoài sớm, cũng không có bị kẹt quá lâu, giao thông ở thành phố B, thật sự là không dám khen tặng, chính là như vậy, khi Lạc Gia Hoa về đến nhà, cũng là 6h10, vào cửa, bữa tối Mộng Kỳ đã chuẩn bị tốt, nhìn đến thức ăn trên bàn, lập tức một cô âm áp quan tâm dâng lên trong lòng.

“Vợ à, anh đã trở về.”

Mộng Kỳ từ trong phòng bếp lộ đầu ra, “Hoan nghênh về nhà, rửa tay ăn cơm.”

“Tốt, hôm nay có món gì a?” Lạc Gia Hoa cười đi về phía bàn ăn, nhìn ba món một súp trên bàn, “Hôm nay không có mang cơm đi công ty, buổi trưa cũng không có ăn no, làm sao bây giờ, mới ăn đồ của em vài bữa, anh đã không muốn ăn thức ăn bên ngoài rồi.”

Mộng Kỳ cười đem súp xương bụng ra, “Hắn là anh trước kia ăn được nhiều lắm, cho nên hiện tại mới đặc biệt không muốn xa rời thức ăn làm tại nhà.”

Lạc Gia Hoa đi vào phòng bếp rửa tay đi ra, “Mới không phải, bình thường món ăn gia đình đúng là ngày ngày muốn ăn, theo mẹ anh làm món ăn mà nói, anh ngẫu nhiên sẽ nhớ tới một tý, nhưng cũng không đến nỗi một ngày không ăn liền ăn thức ăn bên ngoài không trôi, điều này nói rõ là tài nấu nướng của em rất tốt.”

Mộng Kỳ cười, “Đây là khen ngợi em sao?”

“Em bây giờ mới nghe được sao?”

“Ừm.” Mộng Kỳ gật đầu, “Anh khen em như vậy, em thấy về sau ngày ngày làm đồ ăn bỗng nhiên có cảm giác thành tựu, anh nói, này có phải là viên đạn học đường trong truyền thuyết hay không, để cho em cam nguyện vì anh mà lao碌?”

Lạc Gia Hoa cười đem Mộng Kỳ vòng tại trong ngực của mình, từ sau khi phát sinh quan hệ thân mật tối hôm qua , lại ôm cô, có vẻ càng thêm tự nhiên, “Đúng vậy, thế vợ anh có nguyện ý hay không đây?”

Mộng Kỳ cố làm ra vẻ suy tư, “Đó là một vấn đề nghiêm túc, em phải hảo hảo suy nghĩ một chút.”

“Vậy em từ từ cân nhắc đi, chồng em chờ em” Nói xong, Lạc Gia Hoa liền cúi đầu hôn lên môi đỏ mọng làm cho mình rục rịch.

Kết thúc nụ hôn nóng bỏng, hai người đều có chút như nhũn ra, Mộng Kỳ híp mắt, nhẹ nhàng đẩy đẩy Lạc Gia Hoa, “Tốt lắm, ăn cơm trước.”

Lạc Gia Hoa ánh mắt sáng quắc nhìn Mộng Kỳ, thẳng thấy cô đỏ bừng cả khuôn mặt, lúc này mới hài lòng buông tay, “Tốt.”

Hai người mặt đối mặt ngồi xuống, Lạc Gia Hoa gấp thức ăn cho Mộng Kỳ, “Hôm nay ở nhà làm cái gì?”

Mộng Kỳ cúi đầu, “Không có làm gì, chỉ là thu dọn phòng một chút.”

“Àn, em làm đơn giản là được rồi , mệt mỏi thì nói , hay là giữ lại cho anh làm đi.”

“Em biết rõ, chỉ là giặt chăn drap thôi , hơn nữa cũng chỉ sửa sang lại trong phòng ngủ ...” Nói xong mới phát hiện mình nói có chút không đúng, lời này nghe qua, rất dễ nghĩ đến chuyện phát sinh tối qua, ngẩng đầu, quả nhiên thấy Lạc Gia Hoa ánh mắt như cười, lập tức hờn dỗi,

“Anh nhìn em làm cái gì, ăn cơm của anh đi.”

“Tốt.” Biết cô là thẹn thùng, Lạc Gia Hoa cười cúi đầu.

Ăn cơm xong, Lạc Gia Hoa rửa chén, Mộng Kỳ đứng đứng trước giá vẽ, đúng lúc này di động Lạc Gia Hoa vang lên, Mộng Kỳ gọi, “Chồng à, điện thoại di động của anh vang kìa.”

Lạc Gia Hoa trên tay đầy bột khí, điện thoại di động đặt ở trong phòng khách, nghe vậy liền nói, “Em nhìn dùm anh xem ai gọi tới.”

“Tốt.” Mộng Kỳ lấy di động qua vừa nhìn thấy, “Là Thẩm Diệp.”

“...”

Lạc Gia Hoa đi ra, “Đưa cho anh.”

“Ừm.”

Mộng Kỳ đưa điện thoại di động cho anh, xoay người đi trở về bàn vẽ của mình, thật là kỳ quái, hôm nay Nghiêm mẹ gọi điện cho mình, tối nay Thẩm Diệp lại gọi cho anh, bọn họ biết sao, như thế nào ăn ý như vậy a.

Lạc Gia Hoa liếc mắt nhìn Mộng Kỳ, mặt không chút thay đổi, cũng không biết cô có để ý hay không, đi đến sân thượng nghe điện thoại, “Uy ~ “

“...”

“Ừm.”

“...”

“Ừm.”

“...”

“Đang nghe.”

“...”

“Tốt, anh biết rồi.”

“...”

“Ngô ~ ừm, đúng vậy... Ừm... Có thể... Tạm biệt.”

Đây là những câu Mộng Kỳ nghe được, trời mới biết, cô không nghĩ muốn nghe lén, là giọng của Lạc Gia Hoa không nhỏ thôi, hơn nữa, liên mấy chữ này, cô thật không biết đối phương nói những gì.

Lạc Gia Hoa nói chuyện điện thoại chừng mười phút đồng hồ, cúp điện thoại đi trở về phòng khách, thấy Mộng Kỳ đang nghiêm túc vẽ tranh, suy nghĩ một chút, vẫn là mở miệng, “Là Thẩm Diệp.”

“... Ừm” Mộng Kỳ gật đầu.

“Cô ấy nói chút chuyện ở nước ngoài, còn có, hôm trước chúng ta cùng nhau về nhà, cha mẹ của cô ấy biết được có một người phụ nữ cùng ta sống chung, liền gọi điện thoại hỏi cô ấy là thế nào.” Lạc Gia Hoa cảm thấy, chính mình không có làm gì sai, nói lại cuộc nói chuyện trong điện thoại khi này cho Mộng Kỳ, cũng không sai.

Mộng Kỳ dừng bút, ngẩng đầu nhìn Lạc Gia Hoa, “Cha mẹ của cô ấy không biết hai người chia tay sao?”

“Biết rõ, bất quá trước kia cũng đã từng chia tay qua, đại khái bọn họ cũng không có để ở trong lòng, cảm thấy sẽ hợp lại a.” Cho nên lần này nhìn thấy có người phụ nữ khác cùng mình về nhà, mới lập tức gọi điện thoại cho Thẩm Diệp.

“Àn.”

“Yên tâm đi, anh đã nói với Thẩm Diệp, cô ấy là người phụ nữ cao ngạo, hơn nữa, đối với anh cũng không có quá nhiều yêu thích, gọi điện thoại chỉ là hỏi một chút, không có ý khác, anh sẽ không làm chuyện gì có lỗi với em.”

Mộng Kỳ ngẩng đầu nhìn Lạc Gia Hoa cười, “Em tin anh.”

Ánh mắt tín nhiệm này làm cho Lạc Gia Hoa hết sức dễ chịu, “Chén còn chưa rửa xong, anh đi rửa tiếp đây.”

“Ừm”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Cha Vợ Có Lệnh

Cuộc sống yên tĩnh của Mộng Kỳ khi nhận được điện thoại của Lạc Gia Hoa hỏi cô ngày mười một có thời gian rảnh rồi làm lễ đính hôn không. Thời điểm thứ ba, Mộng Kỳ đang vẽ tranh, liền nhận được điện thoại giữa trưa đi làm Lạc Gia Hoa, dùng lời của anh mà nói, là mẹ anh gọi điện thoại cho anh hỏi khi nào thì đi gặp cha mẹ Mộng Kỳ được, anh không có trả lời, hỏi trước ý kiến của cô, biết rõ cô đã có một năm không có cùng mẹ mình liên lạc rồi, Lạc Gia Hoa trong lòng kỳ thật hết sức nghĩ cho cô, hai người đăng ký đã không có sự tôn trọng của cha mẹ song phương, hiện tại hôn lễ, tự nhiên là đều muốn song phương cha mẹ đều có mặt .

Mộng Kỳ nghĩ lại, hai người đã là vợ chồng, bất kể như thế nào, hôn lễ này đều là không tránh khỏi, cho nên cũng phải đi gặp cha mẹ của mình, chỉ cần đến lúc đó bọn họ tham dự là được, trước đó, còn có vài tháng, có thể làm cho cô cùng cha mẹ hòa hảo, kỳ thật, chủ yếu là cùng mẹ cải thiện quan hệ, dù sao cô cũng là con gái của bà, cô nghĩ, bà sẽ phải tha thứ cho mình đi, cho nên, Mộng Kỳ liền trực tiếp đáp ứng Gia Hoa,

“Liền quyết định ngày mười một đi, chuyện hôn lễ, hết thảy do cha mẹ anh làm chủ là tốt rồi.”

Lạc Gia Hoa tại điện thoại khẽ cười, “Này không chỉ là chuyện hai người chúng ta, là chuyện của hai gia đình, cha mẹ anh nói, không thể tự quyết định hôn lễ, phải cùng bà thông gia thương lượng cùng nhau định, nhất là tiệc rượu, đến lúc đó kết hôn người khẳng định nhiều, cho nên chúng ta phải mời trước mấy tháng , bởi vậy, tốt nhất là tại trong tháng này có thể để cha mẹ đôi bên gặp mặt một lần.”

Mộng Kỳ gật đầu, “Em hiểu rõ ý của anh, em sẽ gọi điện cho mẹ, sau đó trở về một chuyến.”

Lạc Gia Hoa ở bên kia nói, “Nếu như có thể, tuần này thứ năm hoặc là thứ bảy sáng sớm anh và em cùng nhau trở về ra mắt cha mẹ vợ.”

Mộng Kỳ có chút do dự, “Chờ em cùng mẹ liên lạc tốt đã.”

“Ha ha ~” Lạc Gia Hoa truyền đến tiếng cười, “Em là sợ mẹ vợ mặt nặng mặt nhẹ với anh sao, yên tâm đi, làm con rể, cửa ải này sớm muộn cũng phải qua , hơn nữa, anh tự nhận mình cũng không tệ lắm, không hút thuốc lá cũng không say rượu, anh sẽ cố gắng làm cho mẹ vợ công nhận anh.”

Mộng Kỳ vì Lạc Gia Hoa mà cảm động.

“Tốt lắm, trước tiên em sẽ gọi điện xin phép, thứ bảy chúng ta trực tiếp về nhà đều được.”

“Ừm”

“Anh còn công việc, kia treo.”

“Tốt, bái.”

“Báí.”

Cúp điện thoại, Mộng Kỳ có chút bất đắc dĩ ngồi ở trên ghế sofa, đột nhiên cảm thấy, cuộc sống cùi gạo dầu muối, giống như không phải đơn giản như mình, ít nhất, không chỉ là chuyện của riêng hai vợ chồng, mà là chuyện của hai gia đình, vừa nghĩ tới mẹ, Mộng Kỳ đầu cũng có chút đau, mẹ có rất nhiều chỗ đều đáng giá chính mình bội phục, nhưng có lúc, bà thật sự cố chấp phải làm cho người muốn nổi điên.

Cũng may, lúc này, mẹ ở trường học đi, cha đây?

Mộng Kỳ quyết định trước gọi điện thoại cho cha, tại trong trí nhớ của cô, nhà cô là mẹ nghiêm cha từ, từ nhỏ, cô liền cùng cha càng thêm thân cận, có lúc thậm chí cảm thấy chỉ có cha thương mình, còn đối với cha, cô có thể làm nũng, đối với mẹ, tựa hồ trong cuộc sống của cô cũng không có nhận thức được mình là con gái bà nhiều lắm, nhiều lúc bà xem cô như học sinh.

Di động của cha vang lên hai tiếng liên tiếp thông, bên trong truyền đến giọng nói của cha, “Xin chào, tôi là Kiều Chấn Hoa, vị kia?”

Nghe được giọng nói của cha, Mộng Kỳ lập tức hốc mắt ướt át, lúc này mới phát hiện, thì ra là cô nhớ cha nhiều như thế, năm đó cùng mẹ trở mặt, cô trong con tức giận đối số điện thoại di động, một năm nay không liên lạc với cha mẹ, cô không biết, bọn họ có phải hay không cũng sẽ quan tâm chính mình, cô vẫn cho mình là một đứa con rất hiếu thuận, nhưng là nghe giọng nói của cha đã có phần già hơn trước, Mộng Kỳ đột nhiên phát hiện, tùy hứng của mình, làm cho cha mẹ không biết tổn thương bao nhiêu, chính mình không có mặt nói cái gì là hiếu thuận, hết thấy, đều bởi vì cha cô đơn giản một câu nói mà thay đổi, Mộng Kỳ đột nhiên cảm thấy, tất cả ủy khuất, đều tan thành mây khói, cô chỉ muốn phải mau trở về gặp cha mẹ,

“Ba ba ~ “

“Kiều Kiều?” Bên kia lập tức truyền đến giọng nói vui mừng, “Con là Kiều Kiều?”

“Ba ba, là con.” Giọng nói Mộng Kỳ có chút nghẹn ngào, Kiều Kiều, là cha đối với người yêu của mình xưng, từ nhỏ đến lớn, có người gọi cô là Mộng Kỳ, Tiểu Kỳ, Tiểu Kiều, Kỳ Kỳ, nhưng là, chỉ có cha cô là gọi Kiều Kiều, cha nói, mình là Đại Kiều, cô chính là Tiểu Kiều, đúng là Tiểu Kiều có người sẽ gọi, ông muốn độc nhất vô nhị, cho nên, về sau liền gọi mình là Kiều Kiều, thuộc về xưng hô riêng của cha, nghe được cha gọi nhũ danh của mình lần nữa, Mộng Kỳ nước mắt không cảm được liền chảy xuống, thì ra là người kiên cường cũng phải mềm yếu trước tiếng gọi của người thân,

“Ba ba, ba ba...”

“Kiều Kiều, Kiều Kiều, bảo bối ba ba...” Kiều cha cũng hết sức kích động, giọng nói rõ ràng nghẹn ngào.

Hai cha con cầm di động không nói lời nào, chỉ là hô đối phương, yên lặng rơi lệ.

Tại thành phố T, Kiều cha vốn là đang họp, đi đến bên ngoài phòng họp tiếp điện thoại của Mộng Kỳ, kết quả không muốn Mộng Kỳ, vì vậy, ở trong mắt mọi người, liền nhìn thấy lão tổng của mình vừa khóc vừa cười, rất là quý dị, tất cả mọi người tại đoán rằng, là cái gì làm cho Kiều tổng chừng chặc thất thố như vậy, chỉ có những người đi theo Kiều cha cùng nhau giành chính quyền bao mới hiểu, trong miệng Kiều cha Kiều Kiều, là người ra sao.

Một lát sau, Kiều cha đi trước khôi phục bình thường, dù sao so với Mộng Kỳ ăn cơm nhiều hơn mấy chục năm, “Kiều Kiều, con đang ở đâu?”

Mộng Kỳ không chế tâm tình của mình, nói, “Con tại thành phố B.”

“Con... Có khỏe không?”

“Con rất khỏe, ba ba.”

“Ừm, khỏe là tốt rồi, con chừng nào thì trở lại?”

“Con...” Mộng Kỳ không dám nói tiếp nữa, cô không biết mẹ có thể hay không tha thứ chính mình.

Bên kia truyền đến tiếng thở dài của Kiều cha, “Có rảnh thì trở lại một chuyến đi, Kiều Kiều, ba và mẹ của con đều rất nhớ con.”

“Mẹ con...” Mộng Kỳ có chút đau lòng.

“Con cũng biết, mẹ con chính là miệng cứng lòng mềm, năm đó buộc con rời đi, bà ấy tức giận con không nghe lời, nói chút ít lời hung ác, đúng là, ba nhìn ra được, bà ấy sớm đã hối hận, nhất là nửa năm qua, thường thường nhìn xem đồ của con trước kia đã dùng qua mà ngẩn người...”

Kiều cha lại nói chút ít chuyện của Kiều mẹ, đơn giản chính là biểu đạt Kiều mẹ đã không truy cứu, hết sức thương nhớ con gái, nhưng bởi vì kéo không ra mặt mũi, cộng thêm Mộng Kỳ đối điện thoại di động số, cho nên liên tục chống không chịu thua thôi,

“Mẹ con đều gầy một vòng lớn.”

Nghe được Kiều cha nói như vậy, Mộng Kỳ lại có chút nhớ nhung khóc, “Thực xin lỗi, ba ba, con có phải hay không rất bất hiếu?”

“Ai, mẹ con trong lúc đó, nào có cách kìm chế, tính tình này của con a, cùng với mẹ con là một dạng, con cùng mẹ con gây gổ cũng thôi, tại sao phải đối diện thoại đây, con không nghĩ để ý mẹ, ngay cả ba ba cũng không muốn để ý sao?”

“Con, không phải vậy ba ba...” Mộng Kỳ có chút đuối lý, lúc ấy đã cảm thấy đặc biệt tức giận, tại cô nhìn lại, chính mình hết sức thành thực, biết mình nghĩ muốn cái gì, mang Nghiêm Từ Hạo trở về, là bởi vì hắn đã tiếp nhận khảo nghiệm của mình, cho nên, chỉ là thông báo cha mẹ, xin bọn họ chúc phúc cho mình, lại không nghĩ tới mẹ sẽ phản đối, nhất thời đi rúc vào sùng trâu (đường cùng), cảm thấy mẹ là muốn khống chế mình, vì vậy liền làm ra loại chuyện tình ngây thơ mất lý trí đến vậy, lúc ấy cảm thấy cùng lắm chẳng qua là chuyện nhỏ, hiện tại mới phát hiện, thì ra mình là một đứa bướng bỉnh cỡ nào, còn vì vậy mà đã thương tình cảm cha mẹ dành cho mình.

“Kiều Kiều ~”

“Ba ba ~”

“Trở lại đi, mang hắn cùng về, lần này, ba ba làm chủ cho con, các con khi nào thì chuẩn bị kết hôn, cho chúng ta biết một tiếng, cha mẹ hai bên gặp mặt...”

“Ba ba ~” Mộng Kỳ đột nhiên không biết nên mở miệng như thế nào, “Con, con lần này gọi điện thoại cho cha, kỳ thật, cũng là có lời nói muốn nói với cha.”

Bên kia truyền đến tiếng Kiều cha cười khẽ, “Ba biết rõ, nha đầu con, nếu không phải bắt đắc dĩ, chỉ sợ không biết bao lâu mới có thể gọi điện thoại về đây.”

Nghe được lời của ba ba, Mộng Kỳ càng thêm tội lỗi, “Thực xin lỗi.”

“Nha đầu ngốc, khi nào thì thích nói xin lỗi như vậy.”

Nghe được Kiều cha trêu chọc, Mộng Kỳ nhin không được bật cười, nàng trước kia đối với người khác lễ phép, nhưng đối với cha mẹ, lại hết sức cao ngạo, có lúc mình biết mình làm sai, vì cùng mẹ đấu khí, liền cứ không nói ba chữ xin lỗi, cho nên mẹ thường nói nuôi cô không bằng nuôi một con chó nhật, đối với người ngoài đều tốt như vậy, đối với cha mẹ lại tìm mọi cách bắt bẻ.

Về sau, Mộng Kỳ rốt cục hiểu, thì ra tính tình cô tệ như vậy, ngoại trừ đi truyền bẻ ngoài từ mẹ, cũng bởi vì chân chính đưa bọn họ trở thành người nhà của mình, cho nên mới phải tùy tiện như thế.

“Nha đầu ngốc, không phải là có chuyện muốn nói cho ba ba biết sao, nói a.” Thấy Mộng Kỳ trầm mặc, Kiều cha ở bên kia thúc giục, về phần hội nghị, con gái quan trọng hơn, tan họp đi.

Lời của Kiều cha làm cho Mộng Kỳ hoàn hồn, cho mình bỏ thêm dầu, mở miệng, “Cha, con, con nghĩ thứ năm tuần này, mang con rể của ba về nhà thăm ba mẹ, thuận tiện mời ba mẹ tới đây, cùng cha mẹ anh ấy gặp mặt, thương lượng một chút, hôn sự của chúng con.”

“... Các con cuối cùng quyết định kết hôn sao?”

“Ừm, cha, con, con nói anh ấy, không phải là Nghiêm Từ Hạo.”

“... Các con chia tay rồi?” Bên kia chần chờ một chút mới nói.

“Ừm, chồng con bây giờ là một người khác, gọi Lạc Gia Hoa, là một người rất tốt rất biết săn sóc, so với Nghiêm Từ Hạo tốt hơn, hơn nữa, con, chúng con đã đăng ký.”

“Coni...”

“Ba ba.” Bên kia truyền đến tiếng hít thở của Kiều cha, Mộng Kỳ lòng bàn tay phát ra mồ hôi lạnh, mặc dù trong ngày thường tại nơi nào đều nghe mẹ, nhưng là Mộng Kỳ biết rõ, người tính tình càng ôn hòa khi phát hỏa mới thật đáng sợ, ba ba từ nhỏ đến lớn sẽ không đối với cô phát giận, nếu như ông thật sự phát giận, tuyệt đối so với bão còn đáng sợ hơn.

“... Cái gì cũng không cần nói, ngày mai trở lại.”

Điện thoại vừa truyền đến mệnh lệnh của Kiều cha, sau đó cúp điện thoại.

Mộng Kỳ bóp di động ngốc rồi, ba ba quả nhiên là tức giận, làm sao bây giờ, thật sợ hãi, nhất là mệnh lệnh cuối cùng của ông, cô không chút do dự, nếu cô dám không nghe, ông bảo đảm cùng mình đoạn tuyệt quan hệ cha con, nếu mẹ như vậy, có lẽ cô còn có thể cùng bà lý luận vài câu, nhưng nói lời này chính là ba, Mộng Kỳ một ít cũng không dám phản kháng.

Ngồi ngây ngốc trong chốc lát, Mộng Kỳ cầm di động gọi điện thoại cho Lạc Gia Hoa, đem cuộc trò chuyện của mình cùng cha nói cho anh biết, hơn nữa chuyển cáo mệnh lệnh của cha.

Ngồi tại trước phòng làm việc Lạc Gia Hoa nghe giọng nói đáng thương của Mộng Kỳ, tưởng tượng thấy bộ dạng nhũn nhũn của cô, không khỏi có chút buồn cười, nghĩ thầm anh còn tưởng rằng cô sẽ luôn bình tĩnh, thì ra là cũng có sợ người a, đúng là bộ dáng đáng thương của cô, lại làm cho anh không đành lòng đi cười cô, chỉ có thể ôn nhu an ủi,

“Không có vấn đề gì, ngày mai thì ngày mai đi.”

“Đúng là, có thể hay không quấy rầy công việc của anh?” Mộng Kỳ bởi vì chuyện trong nhà của mình mà phiền toái Lạc Gia Hoa nên hết sức bất an.

Lạc Gia Hoa nghe ra sự bất an của cô, ôn nhu an ủi, “Sẽ không, gần đây không có bề bộn nhiều việc.”

“Àn.”

“Buổi tối anh sẽ về sớm một chút, em không nên gấp gáp, hết thầy giao cho anh.”

“Ừm.” Nghe Lạc Gia Hoa nói, Mộng Kỳ cảm thấy an tâm hơn.

Lại an ủi trong chốc lát, đem tâm tình của cô chiếu cố tốt, lúc này mới cúp điện thoại, suy nghĩ một chút, đứng lên, nhìn xem trong phòng làm việc chỉ vèn vèn có bốn người,

“Các vị ~”

Bốn ánh mắt bá bá bá bay tới.

Lạc Gia Hoa mồ hôi lạnh cười một tiếng, ổn định tâm tình, “Tôi có một vấn đề hết sức nghiêm túc muốn hướng mọi người thỉnh giáo.”

...

Trợ lý Tiểu An người thứ nhất nói chuyện, “Lạc kỹ sư anh nói thỉnh giáo trong kể cả tôi sao? Tôi cũng có may mắn chỉ đạo Lạc kỹ sư sao?”

Lạc Gia Hoa bất động thanh sắc lau cái trán mồ hôi lạnh, “Ừm.”

“Lạc kỹ sư mời nói.”

“Bảo đảm làm cho sếp hài lòng.”

...

“Là như vậy, ngày mai tôi muốn đi ra mắt cha mẹ vợ, các vị cảm thấy tôi nên tặng cái gì?”

“...”

“...”

Tè ngắt ba phút...

Cuối cùng, vẫn là trợ lý Tiểu An mở miệng trước, “Lạc kỹ sư, người muốn hỏi chúng ta chính là cái vấn đề này?”

“Ừm.”

“Tôi còn tưởng rằng anh sẽ hỏi chúng tôi cái vấn đề chuyên nghiệp gì đây, quá đả kích người.”

“Vấn đề này, so với công việc quan trọng hơn.” Lạc Gia Hoa nghiêm túc nói, “Cái này, chuyện cả đời của tôi, quan hệ đến hạnh phúc cả đời tôi.”

“Kia vấn đề này đáng giá thận trọng suy nghĩ.” LC vung tay áo đứng lên lên tiếng, “Hạnh phúc của Lạc kỹ sư, chính là hạnh phúc toàn bộ công ty, ba cái thối da thối, đình một cái Gia Cát Lượng, chúng ta gọi nhân viên không có ở đây về để cùng nhau thảo luận đi.”

“Để tôi đi gọi điện thoại.” Tiểu An lập tức lui trở về vị trí của mình.

“Lạc kỹ sư lần đầu tiên đến nhà mẹ vợ sao?” Hác ca hỏi.

“Ừm.”

“Các cậu không phải là đã kết hôn sao, như thế nào giờ mới gặp cha mẹ?”

“... Tình huống của chúng tôi có phần đặc thù, trước đăng ký sau mới kết hôn, đừng quản nguyên nhân, chỉ cần nói cho tôi biết nên tặng cái gì là tốt rồi, còn có, cần phải chú ý quan trọng cái gì là được.”

“Tôi lần đầu tiên đi, liền mua cho cha vợ bình rượu, mua cho mẹ vợ hộp trang điểm, bất quá mỗi người khác nhau, lễ vật cũng bất đồng.” Đây là nhận thức của Hác ca,

“Cha mẹ Tiểu Kiều làm cái gì?”

“Mẹ là giáo viên mỹ thuật , cha kinh doanh .”

“Mỹ thuật , tặng bà ấy một bộ dụng cụ vẽ tranh thế nào?” LC nói.

“Người làm mỹ thuật thường rất có khí chất, không trách được Tiểu Kiều có khí chất như vậy, bất quá người so với bình thường thanh cao hơn, tặng lễ không thể tục lại phải có giá trị.” Hác ca nói ra.

“Hác ca lần đầu tiên đến thăm cha mẹ vợ có làm khó dễ anh không?” Lạc Gia Hoa hỏi.

“So với đánh trận còn mệt mỏi hơn, tam cô lục bà toàn bộ tụ họp, đối với tôi tiến hành tam đường hội thẩm.”

...

Lạc Gia Hoa lau mồ hôi...

Đối với mọi người trong công ty mà nói, chưa bao giờ đem việc riêng vào thời gian đang làm việc để nói đây là lần đầu tiên Lạc Gia Hoa trong lúc đang làm việc mà hỏi việc riêng, đây là đại sự của toàn bộ công ty, chỉ chốc lát sau, ngoại trừ Tiểu Quá đến không được, tất cả mọi người đều đã trở lại, bất quá Tiểu Quá là người nhỏ tuổi nhất trong công ty lại không có bạn gái, không có ai làm khó hắn, biết nguyên nhân, lập tức mồm bầy miệng tám đứng lên, trong đó vẫn là Cổ Thông cùng LC hoạt bát nhất, Hác ca cực kỳ có kinh nghiệm, Tiểu An còn lại là mượn Bách Khoa, một công ty lập tức trở thành chợ bán thức ăn, Lạc Gia Hoa nhìn xem có chút mất khống chế, lập tức có chút ít giọt mồ hôi ứa ra, cách làm của mình, có phải hay không sai rồi?

Mặc dù Lạc Gia Hoa làm cho Mộng Kỳ không cần khẩn trương, nhưng từ khi cúp điện thoại, tinh thần Mộng Kỳ liền bắt đầu có chút không tập trung , làm cái gì đều không thể làm xong, ngược lại cảm thấy rất buồn ngủ, cô biết rõ, đây cũng là tật xấu kì quái của mình phát tác, thờ dài một hơi, đang cùng Chu công đấu tranh trong chốc lát, nhận mệnh trở về trên giường ngủ. Lạc Gia Hoa mặc dù nói buổi tối sẽ về sớm một chút, nhưng khi Mộng Kỳ tỉnh dậy đã sáu giờ rưỡi còn chưa có về nhà, vội vàng gọi điện thoại cho anh, hỏi anh khi nào thì trở lại.

“Đại khái là trễ một chút, phải hơn bảy giờ đi, em nếu đói bụng liền ăn cơm trước, anh mua ít đồ trở về.”

Gia Hoa vừa chọn đồ, vừa cùng Mộng Kỳ nói chuyện, từ sau khi nghe vài Gia Cát Lượng trong công ty nghĩ kế cho anh, anh quyết định phải mua lễ vật, thuận tiện còn chuẩn bị rất nhiều đáp án tốt nhất để phòng các vấn đề mà cha mẹ vợ thường hay hỏi con rể, vật này là Cổ Thông từ trong lưới hạ đưa cho anh , xét thấy tính tình chỉ sợ thiên hạ không loạn của hắn, Lạc Gia Hoa mặc dù đem tờ giấy nhận lấy, nhưng mười phân lý trí quyết định không tham khảo những thứ đáp án này, anh cảm thấy, không có gì, quan trọng chỉ cần thành thật chân thành là được.

Kiều cha Kiêu mẹ đều là cả ngày tiếp xúc với nhiều người , bọn họ ăn cơm nhiều hơn mình hai mươi mấy năm, ánh mắt nhìn người, sẽ không kém đi , thay vì tại trước mặt bọn họ múa rìu qua mắt thợ lưu lại ấn tượng xấu, không bằng ngay từ đầu dùng thành ý để chinh phục họ.

Nói, lúc trước anh cùng Thẩm Diệp lui tới, cũng đã gặp Thẩm cha Thẩm mẹ nhiều lần, tại nhà bọn họ ăn cơm cũng nhiều, lúc mình còn nhỏ xuyên gặp bọn họ, nhưng cũng là bởi vì quá quen thuộc, trong đầu của anh chưa từng có khái niệm khẩn trương khi gặp cha mẹ vợ, lần này, là phải gặp người hoàn toàn không quen biết, bởi vì quan hệ với Mộng Kỳ, anh phải kêu một tiếng ba mẹ, cái loại khẩn trương đó, giống như là từ trong mà tàn mất ra ngoài , làm cho anh không có cách nào bỏ qua.

Điện thoại bên kia Mộng Kỳ nghe nói anh phải về trễ một chút, liền hỏi anh buổi tối ăn mì sốt tương như thế nào, Lạc Gia Hoa nói cứ tự nhiên , mặc dù không có nêm qua mì sốt tương cô làm, nhưng là, từ đối với tín nhiệm của cô, anh cảm thấy, mặt này nhất định có thể yên tâm.

Quả nhiên, chờ khi anh về đến nhà, vừa vào cửa liền ngửi thấy được mùi thơm, lập tức có một loại cảm giác nước miếng chảy ròng.

Vật trên tay quá nhiều, anh phải nhấn chuông cửa , Mộng Kỳ mở cửa, thấy trên tay anh nhiều đồ như vậy, vội vàng lấy qua, “Như thế nào mua nhiều đồ như vậy?”

“Thơm quá a ~” Lạc Gia Hoa đi vào nhà, trước ngửi thấy được mùi thơm, hít vào hai hơi thật sâu, lúc này mới trả lời, “Những thứ này đều là mua cho cha mẹ vợ.”

Mộng Kỳ tròn mắt há hốc mồm nhìn bao lớn bao nhỏ mà Lạc Gia Hoa mua , “Nhiều như vậy? Hơn nữa, những thứ này đều là đồ rất quý đi.”

“Lần đầu tiên báỉ phỏng, anh cũng không biết nên mua những thứ gì, những thứ này là nhờ người của công ty đưa ra ý kiến, tranh luận liền mua hết, còn có thật nhiều thứ anh cũng không mua, bởi vì cảm thấy những thứ kia không quá thích hợp.”

“Đề đồ xuống đi, anh coi trọng như vậy,em lại cảm thấy, khi em đến nhà anh mua gì đó cũng quá tùy tiện đi, như vậy, em như thế nào không biết xấu hổ.”

Lạc Gia Hoa cười, “Không phải là em đã nói lễ nhẹ nhưng tình nặng sao, cha mẹ anh đều thích lễ vật của em, rất tri kỷ, anh mua những thứ này, là không biết nên mua cái gì, cho nên mới phải nhiều một chút, hơn nữa, anh và em cũng không giống nhau a, em là gả cho anh, anh là muốn kết hôn với con gái bảo bối của ba mẹ, mua thật nhiều, đó là cần phải vậy.”

Mộng Kỳ cười, “Liền nghe anh nói, toàn là nói tốt không a.”

Lạc Gia Hoa trên tay trống không, lúc này mới ôm Mộng Kỳ tại trên trán cô in xuống một nụ hôn, “Vợ à, anh đói bụng.”

Mộng Kỳ vội vàng đẩy Lạc Gia Hoa, “Anh chờ, em đi làm nước sốt , chỉ cần ba phút là tốt rồi.”

“Ừm.”

Mộng Kỳ vừa đi tới phòng bếp lại nói, “Đi rửa tay.”

“Tốt.” Lạc Gia Hoa đi theo Mộng Kỳ vào phòng bếp, liền mở vòi nước rửa một tý, cứ như vậy đứng ở bên cạnh Mộng Kỳ nhìn cô bận rộn, nhìn cô thân thể linh lung ở trong phòng bếp vòng tới vòng lui, động tác thuần thục, vẻ mặt thoải mái, Lạc Gia Hoa không tự giác thấy ngây người, bình thần mà thật sự hạnh phúc, chính là đơn giản như vậy.

“Anh thích thật nhiều nô tương hay là hơi ít một chút?”

“Thật nhiều.”

“Tốt.” Tổng cộng mức ra sáu chén, bỏ vào trong tô của Lạc Gia Hoa bốn chén, “Đủ chưa?”

Nhìn cái tô lớn, Lạc Gia Hoa gật đầu, “Đủ rồi.”

“Bưng đi ra ngoài đi.”

“Tốt.”

Hương thơm ngào ngạt của mì sốt tương khơi gợi lên vị giác của Lạc Gia Hoa, tùy ý kẹp một đũa lớn cho vào miệng, đúng lúc này, một giọng nói quen thuộc vang lên,

“Thân ái, em đã trở về.”

“Phốc ~ khụ khụ ~~~ “

Nghe được có giọng nói của phụ nữ, Mộng Kỳ vội vàng bỏ đồ trên tay xuống đi ra khỏi phòng bếp, kết quả chỉ thấy một thân ảnh, sau đó liền nghe được tiếng kêu thống khổ thảm thiết, ngay sau đó chính là tiếng vang rầm rầm, rồi trên bàn trước mặt đánh ngã, Lạc Gia Hoa bởi vì chưa kịp chuẩn bị, Thẩm Diệp mãnh liệt bỏ nhào, làm anh té nhào, cái mông hung hăng ngã trên mặt đất, đặc biệt là trên người còn có người đang ôm chặt, có thể làm anh đau chết.

Mộng Kỳ có chút trợn mắt há hốc mồm nhìn tình huống trước mắt, không biết mình nên làm cái gì.

“Thân ái, anh không sao chứ.” Thẩm Diệp vội vàng từ trên mặt đất đứng lên, kéo Lạc Gia Hoa.

Lạc Gia Hoa vịn vịn đứng lên, phản ứng đầu tiên là thấy Mộng Kỳ, cô đứng ở cửa phòng bếp cắn răng uy khuất (quỳnh, kỳ thật con gái nhà ta là đang ngăn người ~), vội vàng bỏ qua Thẩm Diệp, lui qua một bên,

“Em làm sao đến đây?”

Thẩm Diệp bởi vì động tác của Lạc Gia Hoa thoáng hiện lên một đạo ám quang, rất là không vui, “Không phải là anh nói nơi này cũng có một phần của em sao, khi nào em muốn đến thì đến, như thế nào, không được tự nhiên như vậy, có phải hay không ảu ảu một người phụ nữ”

Lạc Gia Hoa càng không được tự nhiên.

Theo ánh mắt của anh, Thẩm Diệp thấy được Mộng Kỳ, ngẩn ngơ, lập tức giận, “Cô ta là ai?”

Lạc Gia Hoa nhìn cái bàn trước mặt bị đánh ngã, thật đáng tiếc, đưa tay nhặt chén đồ lên, vứt sạch ở trên bàn, lấy lên còn có thể ăn sao?

Mất thấy ngón tay Thẩm Diệp chỉ mình, Mộng Kỳ cảm thấy, lúc này chính mình thối lui đến phòng bếp, chỉ sợ sẽ có điều hiềm nghi, mình phải cường thế chút ít, nếu Lạc Gia Hoa không bỏ được, chắc chắn cho là mình đang khi dễ bạn gái trước đây của anh, cho nên, cô dùng mắt to ngáp nhìn Lạc Gia Hoa, ý là, anh xem, sau đó đi đến trước bàn,

“Anh tới lấy đi, cái này vứt đi cũng dùng có ăn.”

Bị ánh mắt này nhìn, không hiểu sao làm cho Lạc Gia Hoa có cảm giác chột dạ, vội vàng cúi đầu xuống, “Khụ, để anh giới thiệu một chút, này là vợ của anh, Kiều Mộng Kỳ, Mộng Kỳ, đây là Thẩm Diệp, trước đã từng nói qua cho em biết.”

Thẩm Diệp mở to con mắt, “Tốt, Lạc Gia Hoa, anh được a, em mới rời đi vài ngày mà anh đã có vợ, anh kẻ bạc tình này ~ “

“...”

“Khụ khụ, Hoa, anh là cố ý tìm người phụ nữ khác lừa gạt em có đúng hay không, em không thích người phụ nữ này, anh đuổi cô ta đi a.” Không đợi Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ nói tiếp, Thẩm Diệp lại đột nhiên nhảy qua ôm lấy Lạc Gia Hoa, nếu là lúc trước Lạc Gia Hoa chắc chắn rất thích tư thái con nít này Thẩm Diệp, nhưng hiện tại anh chỉ cảm thấy toàn thân không được tự nhiên, nhất là đã cùng Mộng Kỳ từng có tiếp xúc thân mật qua, lại càng cảm thấy, ôm Mộng Kỳ, mềm mại, so với Thẩm Diệp toàn thân là xương cốt muốn thoải mái hơn cực kỳ nhiều.

Lạc Gia Hoa luống cuống tay chân đem Thẩm Điệp từ trên người mình kéo xuống, nghiêm túc nhìn cô, “Thẩm Điệp, anh nói là sự thật, cô ấy thật sự là vợ của anh, xin em chú ý tới lời nói và hành động.”

“Cái kia, chồng à, nếu không em tiến vào phòng trước, các người cứ thoải mái trò chuyện đi.” Mộng Kỳ vội ho một tiếng, thật sự là cảm giác mình không có cần thiết ở chỗ này.

Lạc Gia Hoa lắc đầu, “Không cần, ở chỗ này tốt lắm.”

Thấy Lạc Gia Hoa nói như vậy, Thẩm Điệp trong mắt thoáng hiện lên một tia kinh ngạc.

“Em ngồi đi.” Lạc Gia Hoa chỉ chỉ ghế sofa.

Thẩm Điệp khí thế hùng hăng đi tới đặt mông ngồi xuống ghế sofa, đột nhiên phát hiện nơi này có nhiều vật lúc trước không có, mà đồ đạc của mình, nhìn một chút, một món cũng không có thấy, vội vàng đứng dậy, bay thẳng vào thư phòng, phòng ngủ tìm một lần.

Lạc Gia Hoa biết rõ cô đang tìm cái gì, liền tùy ý cô.

Một phút đồng hồ sau, Thẩm Điệp vội tới trước mặt Lạc Gia Hoa, “Lạc Gia Hoa, đồ đạc của em đâu?”

Lạc Gia Hoa dặt tay Mộng Kỳ ngồi xuống ghế sofa, đối với Thẩm Điệp làm một cái tư thế mời ngồi, sau đó vỗ vỗ mu bàn tay Mộng Kỳ, chính mình vào phòng, lưu lại ánh mắt thù địch của Thẩm Điệp nhìn xem Mộng Kỳ, loại cảm giác này, chính là cảm giác phản nộ đồ của cô bị người khác trộm mất, nhất là tên trộm này lại là một mỹ nữ xuất sắc, xuất phát từ đồng loại cùng đạo lý khiến trách, Thẩm Điệp đối với Mộng Kỳ thì càng đáng ghét.

Cộng thêm Mộng Kỳ mặt không chút thay đổi, càng làm cho cô cảm giác mình bị xem thường.

Không đến nửa phút, Lạc Gia Hoa từ trong phòng ngủ đi ra, ngồi bên cạnh Mộng Kỳ, đưa lên một cuốn sổ hồng cho Thẩm Điệp, “Xem một chút.”

Ba chữ giấy hôn thú to làm cho Thẩm Điệp hôn mê.

“Anh biết rõ, nếu như không nhìn thấy giấy hôn thú của anh, em chắc sẽ không hết hy vọng, anh lấy ra cho em xem, không phải là vì bắt nạt em hoặc là gì khác, nếu như nói, lúc đầu cùng cô ấy đăng ký anh có chút ít xúc động, nhưng mấy ngày nay chung đụng làm cho anh cảm thấy được, cuộc sống bây giờ rất tốt, Mộng Kỳ là một người vợ anh từ mơ tưởng, anh nghĩ muốn sống qua ngày thật tốt cùng cô ấy, sinh con dưỡng cái, đến khi đầu bạc, về phần đồ đạc của em, đã không thích hợp để ở chỗ này, cho nên, anh đã đóng gói đưa về đến nhà em, ngay hôm sau khi em xuất ngoại đã đưa qua, em không biết, anh nghĩ, hẳn là bác trai bác gái không có nói cho em biết.”

Đối với mình luôn ngoan ngoãn phục tùng Lạc Gia Hoa đột nhiên trở nên mạnh mẽ dứt khoát như vậy thế, Thẩm Điệp cảm thấy, chính mình có chút muốn ngắt, đầu óc không đủ dùng.

“Em, em phải về nhà.”

“Có thể.” Lạc Gia Hoa đứng lên, “Bất quá...”

“?”

“Chìa khóa nhà của anh có thể gửi lại cho anh không?”

Thẩm Điệp hùng hăng trừng Lạc Gia Hoa một cái, từ trong túi lấy cái chìa khóa quăng ra, bước nhanh chạy ra ngoài.

Lạc Gia Hoa vội vàng đuổi theo, tính tình của Thẩm Điệp làm cho anh có chút không yên lòng, “Em chờ một chút, anh đưa cô ấy đi.”

“Không cần lòng tốt giả tạo của anh.”

Mộng Kỳ thấy Thẩm Điệp chạy ra ngoài, cũng sợ cô xúc động gặp chuyện không may, vội vàng đẩy Lạc Gia Hoa, “Anh mau đuổi theo cô ấy đi, đem cô ấy an toàn đưa về nhà.”

Lạc Gia Hoa cảm kích liếc mắt nhìn Mộng Kỳ, “Anh rất mau trở lại.”

“Tốt.”

Chỉ chớp mắt, trong phòng lại còn lại một người, Mộng Kỳ đi vào phòng bếp, nhìn hai cái chén nổ tương, bất đắc dĩ cười cười, này đều là chuyện nhỏ a, hôm nay cuối cùng cũng nhìn thấy được Thẩm Điệp, thật đúng là như lời Lạc Gia Hoa, chân chính là một phụ nữ hấp tấp nhiệt tình bắn ra bốn phía, đáng tiếc, người phụ nữ như vậy, là Lạc Gia Hoa không khống chế được, rất đơn giản, không phải anh không có năng lực, mà là anh quá mức thiện lương, đối với người mình yêu, luôn rộng lượng như vậy, mà Thẩm Điệp, rõ ràng không phải là người có thể hiểu được lòng tốt của Lạc Gia Hoa, cho nên, muốn chân chính khống chế cô, cần phải mạnh hơn thế lại là người có máu lạnh, người như vậy, mới có thể khắc chế Thẩm Điệp, chẳng người có thể khống chế cô, cũng có khả năng hấp dẫn cô.

Tâm trí Mộng Kỳ là tương đối sớm quen thuộc, cô hơi lo lắng, Thẩm Điệp có thể hay không bởi vì Lạc Gia Hoa xoay người rồi đi lại trở nên cường thế

nên đột nhiên phát hiện ưu điểm của anh ngược lại sẽ thích anh, cũng không phải cô không bỏ được Lạc Gia Hoa hoặc là Lạc Gia Hoa không thể bỏ cô, chỉ là, cô vừa mới kết hôn, nếu ly hôn, đến một lần phiền toái, thì lần thứ hai, thứ ba, giống như có điểm bị thua thiệt a.

Gia Cát Lượng (Trung: 诸葛亮 <諸葛亮> (Gia Cát Lượng)/ Zhūge Liàng) tự là Khổng Minh (181–234), hiệu là Ngọa Long tiên sinh, là vị quân sư và đại thần của nước Thục thời hậu Hán. Ông là một chính trị gia, nhà quân sự, học giả và cũng là một nhà phát minh kỹ thuật. Trong quân sự, ông đã tạo ra các chiến thuật như: Bát Quái trận đồ (Hình vẽ tám trận), Liên nỏ (Nỏ Liên Châu, tên bắn ra liên tục), Mộc ngưu lưu mã (trâu gỗ ngựa máy). Tương truyền ông còn là người chế ra đèn trời (Khổng Minh đăng – một dạng khinh khí cầu cỡ nhỏ) và món màn thầu. Thân thế Gia Cát Lượng được biết tới nhiều qua tác phẩm Tam Quốc Diễn Nghĩa.

Mì sốt tương

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Ngoài Ý Nghĩ Mọi Người

Mặc dù Lạc Gia Hoa làm cho Mộng Kỳ không cần khăn trương, nhưng từ khi cúp điện thoại, tinh thần Mộng Kỳ liền bắt đầu có chút không tập trung, làm cái gì đều không thể làm xong, ngược lại cảm thấy rất buồn ngủ, cô biết rõ, đây cũng là tật xấu kì quái của mình phát tác, thở dài một hơi, đang cùng Chu công đầu tranh trong chốc lát, nhận mệnh trở về trên giường ngủ. Lạc Gia Hoa mặc dù nói buổi tối sẽ về sớm một chút, nhưng khi Mộng Kỳ tỉnh dậy đã sáu giờ rưỡi còn chưa có về nhà, vội vàng gọi điện thoại cho anh, hỏi anh khi nào thì trở lại.

“Đại khái là trễ một chút, phải hơn bảy giờ đi, em nếu đói bụng liền ăn cơm trước, anh mua ít đồ trở về.”

Gia Hoa vừa chọn đồ, vừa cùng Mộng Kỳ nói chuyện, từ sau khi nghe vài Gia Cát Lượng trong công ty nghĩ kế cho anh, anh quyết định phải mua lễ vật, thuận tiện còn chuẩn bị rất nhiều đáp án tốt nhất để phòng các vấn đề mà cha mẹ vợ thường hay hỏi con rể, vật này là Cổ Thông từ trong lưới hạ đưa cho anh, xét thấy tính tình chỉ sợ thiên hạ không loạn của hắn, Lạc Gia Hoa mặc dù đem tờ giấy nhận lấy, nhưng mười phần lý trí quyết định không tham khảo những thứ đáp án này, anh cảm thấy, không có gì, quan trọng chỉ cần thành thật chân thành là được.

Kiều cha Kiêu mẹ đều là cả ngày tiếp xúc với nhiều người, bọn họ ăn cơm nhiều hơn mình hai mươi mấy năm, ánh mắt nhìn người, sẽ không kém đi, thay vì tại trước mặt bọn họ múa rìu qua mắt thợ lưu lại ấn tượng xấu, không bằng ngay từ đầu dùng thành ý để chinh phục họ.

Nói, lúc trước anh cùng Thẩm Diệp lui tới, cũng đã gặp Thẩm cha Thẩm mẹ nhiều lần, tại nhà bọn họ ăn cơm cũng nhiều, lúc mình còn nhỏ xuyên gặp bọn họ, nhưng cũng là bởi vì quá quen thuộc, trong đầu của anh chưa từng có khái niệm khăn trương khi gặp cha mẹ vợ, lần này, là phải gặp người hoàn toàn không quen biết, bởi vì quan hệ với Mộng Kỳ, anh phải kêu một tiếng ba mẹ, cái loại khăn trương đó, giống như là từ trong mà tẩn mất ra ngoài, làm cho anh không có cách nào bỏ qua.

Điện thoại bên kia Mộng Kỳ nghe nói anh phải về trễ một chút, liền hỏi anh buổi tối ăn mì sốt tương như thế nào, Lạc Gia Hoa nói cứ tự nhiên, mặc dù không có nêm qua mì sốt tương cô làm, nhưng là, từ chối với tín nhiệm của cô, anh cảm thấy, mặt này nhất định có thể yên tâm.

Quả nhiên, chờ khi anh về đến nhà, vừa vào cửa liền ngửi thấy được mùi thơm, lập tức có một loại cảm giác nước miếng chảy ròng.

Vật trên tay quá nhiều, anh phải nhấn chuông cửa, Mộng Kỳ mở cửa, thấy trên tay anh nhiều đồ như vậy, vội vàng lấy qua, “Như thế nào mua nhiều đồ như vậy?”

“Thơm quá a ~” Lạc Gia Hoa đi vào nhà, trước ngửi thấy được mùi thơm, hít vào hai hơi thật sâu, lúc này mới trả lời, “Những thứ này đều là mua cho cha mẹ vợ.”

Mộng Kỳ tròn mắt há hốc mồm nhìn bao lớn bao nhỏ mà Lạc Gia Hoa mua, “Nhiều như vậy? Hơn nữa, những thứ này đều là đồ rất quý đi.”

“Lần đầu tiên bán phóng, anh cũng không biết nên mua những thứ gì, những thứ này là nhờ người của công ty đưa ra ý kiến, tranh luận liền mua hết, còn có thật nhiều thứ anh cũng không mua, bởi vì cảm thấy những thứ kia không quá thích hợp.”

“Để đồ xuống đi, anh coi trọng như vậy, em lại cảm thấy, khi em đến nhà anh mua gì đó cũng quá tùy tiện đi, như vậy, em như thế nào không biết xấu hổ.”

Lạc Gia Hoa cười, “Không phải là em đã nói lễ nhẹ nhưng tình nặng sao, cha mẹ anh đều thích lễ vật của em, rất tri kỷ, anh mua những thứ này, là không biết nên mua cái gì, cho nên mới phải nhiều một chút, hơn nữa, anh và em cũng không giống nhau a, em là gả cho anh, anh là muốn kết hôn với con gái bảo bối của ba mẹ, mua thật nhiều, đó là cần phải vậy.”

Mộng Kỳ cười, “Liền nghe anh nói, toàn là nói tốt không a.”

Lạc Gia Hoa trên tay trống không, lúc này mới ôm Mộng Kỳ tại trên trán cô in xuống một nụ hôn, “Vợ à, anh đói bụng.”

Mộng Kỳ vội vàng đẩy Lạc Gia Hoa, “Anh chờ, em đi làm nước sốt , chỉ cần ba phút là tốt rồi.”

“Ừm.”

Mộng Kỳ vừa đi tới phòng bếp lại nói, “Đi rửa tay.”

“Tốt.” Lạc Gia Hoa đi theo Mộng Kỳ vào phòng bếp, liền mở vòi nước rửa một tý, cứ như vậy đứng ở bên cạnh Mộng Kỳ nhìn cô bận rộn, nhìn cô thân thể linh lung ở trong phòng bếp vòng tới vòng lui, động tác thuần thục, vẻ mặt khoái trá, Lạc Gia Hoa không tự giác thấy ngây người, bình thân mà thật sự hạnh phúc, chính là đơn giản như vậy.

“Anh thích thật nhiều nỗ lực hay là hơi ít một chút?”

“Thật nhiều.”

“Tốt.” Tổng cộng mức ra sáu chén, bỏ vào trong tô của Lạc Gia Hoa bốn chén, “Đủ chưa?”

Nhìn cái tô lớn, Lạc Gia Hoa gật đầu, “Đủ rồi.”

“Bụng đi ra ngoài đi.”

“Tốt.”

Hương thơm ngào ngạt của mì sốt tương khơi gợi lên vị giác của Lạc Gia Hoa, tùy ý kẹp một đũa lớn cho vào miệng, đúng lúc này, một giọng nói quen thuộc vang lên,

“Thân ái, em đã trở về.”

“Phốc ~ khụ khụ ~~~ “

Nghe được có giọng nói của phụ nữ, Mộng Kỳ vội vàng bỏ đồ trên tay xuống đi ra khỏi phòng bếp, kết quả chỉ thấy một thân ảnh, sau đó liền nghe được tiếng kêu thống khổ thảm thiết, ngay sau đó chính là tiếng vang rầm rắc, rồi trên bàn trước mặt đánh ngã, Lạc Gia Hoa bởi vì chưa kịp chuẩn bị, Thẩm Diệp mãnh liệt bỏ nhào, làm anh té nhào, cái mông hung hăng ngã trên mặt đất, đặc biệt là trên người còn có người đang ôm chặt, có thể làm anh đau chết.

Mộng Kỳ có chút trợn mắt há hốc mồm nhìn tình huống trước mắt, không biết mình nên làm cái gì.

“Thân ái, anh không sao chứ.” Thẩm Diệp vội vàng từ trên mặt đất đứng lên, kéo Lạc Gia Hoa.

Lạc Gia Hoa vịn vẹo đứng lên, phản ứng đầu tiên là thấy Mộng Kỳ, cô đứng ở cửa phòng bếp cắn răng ừm khua (quýnh, kỳ thật con gái nhà ta là đang ngăn người ~), vội vàng bỏ qua Thẩm Diệp, lui qua một bên,

“Em làm sao đến đây?”

Thẩm Diệp bởi vì động tác của Lạc Gia Hoa thoáng hiện lên một đạo ám quang, rất là không vui, “Không phải là anh nói nơi này cũng có một phần của em sao, khi nào em muốn đến thì đến , như thế nào, không được tự nhiên như vậy, có phải hay không ần đầu một người phụ nữ”

Lạc Gia Hoa càng không được tự nhiên .

Theo ánh mắt của anh, Thẩm Diệp thấy được Mộng Kỳ, ngẩn ngơ, lập tức giận, “Cô ta là ai?”

Lạc Gia Hoa nhìn cái bàn trước mặt bị đánh ngã, thật đáng tiếc, đưa tay nhặt chén đồ lên, vứt sạch ở trên bàn , lấy lên còn có thể ăn sao?

Mất thấy ngón tay Thẩm Diệp chỉ mình, Mộng Kỳ cảm thấy, lúc này chính mình thối lui đến phòng bếp, chỉ sợ sẽ có điều hiềm nghi, mình phải cường thế chút ít, nếu Lạc Gia Hoa không bỏ được, chắc chắn cho là mình đang khi dễ bạn gái trước đây của anh, cho nên, cô dùng mắt to ngáp nhìn Lạc Gia Hoa, ý là, anh xem, sau đó đi đến trước bàn,

“Anh tới lấy đi, cái này vứt đi cũng dùng có ăn.”

Bị ánh mắt này nhìn, không hiểu sao làm cho Lạc Gia Hoa có cảm giác chột dạ, vội vàng cúi đầu xuống, “Khụ, để anh giới thiệu một chút, này là vợ của anh, Kiều Mộng Kỳ, Mộng Kỳ, đây là Thẩm Diệp, trước đã từng nói qua cho em biết .”

Thẩm Diệp mở to con mắt, “Tốt, Lạc Gia Hoa, anh được a, em mới rời đi vài ngày mà anh đã có vợ, anh kẻ bạc tình này ~ “

“...”

“Khụ khụ, Hoa, anh là cố ý tìm người phụ nữ khác lừa gạt em có đúng hay không, em không thích người phụ nữ này, anh đuổi cô ta đi a.” Không đợi Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ nói tiếp, Thẩm Diệp lại đột nhiên nhảy qua ôm lấy Lạc Gia Hoa, nếu là lúc trước Lạc Gia Hoa chắc chắn rất thích tư thái

con nít này Thẩm Điệp, nhưng hiện tại anh chỉ cảm thấy toàn thân không được tự nhiên, nhất là đã cùng Mộng Kỳ từng có tiếp xúc thân mật qua, lại càng cảm thấy, ôm Mộng Kỳ, mềm mại, so với Thẩm Điệp toàn thân là xương cốt muốn thoải mái hơn cực kỳ nhiều.

Lạc Gia Hoa luống cuống tay chân đem Thẩm Điệp từ trên người mình kéo xuống, nghiêm túc nhìn cô, “Thẩm Điệp, anh nói là sự thật, cô ấy thật sự là vợ của anh, xin em chú ý tới lời nói và hành động.”

“Cái kia, chồng à, nếu không em tiến vào phòng trước, các người cứ thoải mái trò chuyện đi.” Mộng Kỳ vội ho một tiếng, thật sự là cảm giác mình không có cần thiết ở chỗ này.

Lạc Gia Hoa lắc đầu, “Không cần, ở chỗ này tốt lắm.”

Thấy Lạc Gia Hoa nói như vậy, Thẩm Điệp trong mắt thoáng hiện lên một tia kinh ngạc.

“Em ngồi đi.” Lạc Gia Hoa chỉ chỉ ghế sofa.

Thẩm Điệp khí thế hung hăng đi tới đặt mông ngồi xuống ghế sofa, đột nhiên phát hiện nơi này có nhiều vật lúc trước không có, mà đồ đạc của mình, nhìn một chút, một món cũng không có thấy, vội vàng đứng dậy, bay thẳng vào thư phòng, phòng ngủ tìm một lần.

Lạc Gia Hoa biết rõ cô đang tìm cái gì, liền tùy ý cô.

Một phút đồng hồ sau, Thẩm Điệp vội tới trước mặt Lạc Gia Hoa, “Lạc Gia Hoa, đồ đạc của em đâu?”

Lạc Gia Hoa dặt tay Mộng Kỳ ngồi xuống ghế sofa, đối với Thẩm Điệp làm một cái tư thế mời ngồi, sau đó vỗ vỗ mu bàn tay Mộng Kỳ, chính mình vào phòng, lưu lại ánh mắt thù địch của Thẩm Điệp nhìn xem Mộng Kỳ, loại cảm giác này, chính là cảm giác phản nộ đồ của cô bị người khác trộm mất, nhất là tên trộm này lại là một mỹ nữ xuất sắc, xuất phát từ đồng loại cùng đạo lý khiển trách, Thẩm Điệp đối với Mộng Kỳ thì càng đáng ghét.

Cộng thêm Mộng Kỳ mặt không chút thay đổi, càng làm cho cô cảm giác mình bị xem thường.

Không đến nửa phút, Lạc Gia Hoa từ trong phòng ngủ đi ra, ngồi bên cạnh Mộng Kỳ, đưa lên một cuốn sổ hồng cho Thẩm Điệp, “Xem một chút.”

Ba chữ giấy hôn thú to làm cho Thẩm Điệp hôn mê.

“Anh biết rõ, nếu như không nhìn thấy giấy hôn thú của anh, em chắc sẽ không hết hy vọng, anh lấy ra cho em xem, không phải là vì bắt nạt em hoặc là gì khác, nếu như nói, lúc đầu cùng cô ấy đăng ký anh có chút ít xúc động, nhưng mấy ngày nay chung đụng làm cho anh cảm thấy được, cuộc sống bây giờ rất tốt, Mộng Kỳ là một người vợ anh từ mơ tưởng, anh nghĩ muốn sống qua ngày thật tốt cùng cô ấy, sinh con dưỡng cái, đến khi đầu bạc, về phần đồ đạc của em, đã không thích hợp để ở chỗ này, cho nên, anh đã đóng gói đưa về đến nhà em, ngay hôm sau khi em xuất ngoại đã đưa qua, em không biết, anh nghĩ, hẳn là bác trai bác gái không có nói cho em biết.”

Đối với mình luôn ngoan ngoãn phục tùng Lạc Gia Hoa đột nhiên trở nên mạnh mẽ dứt khoát như vậy thế, Thẩm Điệp cảm thấy, chính mình có chút muốn ngắt, đầu óc không đủ dùng.

“Em, em phải về nhà.”

“Có thể.” Lạc Gia Hoa đứng lên, “Bất quá...”

“?”

“Chìa khóa nhà của anh có thể gửi lại cho anh không?”

Thẩm Điệp hung hăng trừng Lạc Gia Hoa một cái, từ trong túi lấy cái chìa khóa quăng ra, bước nhanh chạy ra ngoài.

Lạc Gia Hoa vội vàng đuổi theo, tính tình của Thẩm Điệp làm cho anh có chút không yên lòng, “Em chờ một chút, anh đưa cô ấy đi.”

“Không cần lòng tốt giả tạo của anh.”

Mộng Kỳ thấy Thẩm Điệp chạy ra ngoài, cũng sợ cô xúc động gặp chuyện không may, vội vàng đẩy Lạc Gia Hoa, “Anh mau đuổi theo cô ấy đi, đem cô ấy an toàn đưa về nhà.”

Lạc Gia Hoa cảm kích liếc mắt nhìn Mộng Kỳ, “Anh rất mau trở lại.”

“Tốt.”

Chỉ chớp mắt, trong phòng lại còn lại một người, Mộng Kỳ đi vào phòng bếp, nhìn hai cái chén nổ tương, bắt đầu dĩ cười cười, này đều là chuyện nhỏ a, hôm nay cuối cùng cũng nhìn thấy được Thẩm Điệp, thật đúng là như lời Lạc Gia Hoa, chân chính là một phụ nữ hấp tấp nhiệt tình bán ra bốn phía, đáng tiếc, người phụ nữ như vậy, là Lạc Gia Hoa không khống chế được, rất đơn giản, không phải anh không có năng lực, mà là anh quá mức thiện lương, đối với người mình yêu, luôn rộng lượng như vậy, mà Thẩm Điệp, rõ ràng không phải là người có thể hiểu được lòng tốt của Lạc Gia Hoa, cho nên, muốn chân chính khống chế cô, cần phải mạnh hơn thế lại là người có máu lạnh, người như vậy, mới có thể khắc chế Thẩm Điệp, chẳng người có thể khống chế cô, cũng có khả năng hấp dẫn cô.

Tâm trí Mộng Kỳ là tương đối sớm quen thuộc, cô hơi lo lắng, Thẩm Diệp có thể hay không bởi vì Lạc Gia Hoa xoay người rồi đi lại trở nên cường thế nên đột nhiên phát hiện ưu điểm của anh ngược lại sẽ thích anh, cũng không phải cô không bỏ được Lạc Gia Hoa hoặc là Lạc Gia Hoa không thể bỏ cô, chỉ là, cô vừa mới kết hôn, nếu ly hôn, đến một lần phiền toái, thì lần thứ hai, thứ ba, giống như có điểm bị thua thiệt a.

Gia Cát Lượng (Trung: 诸葛亮 <諸葛亮> (Gia Cát Lượng)/ Zhūgē Liàng) tự là Khổng Minh (181–234), hiệu là Ngọa Long tiên sinh, là vị quân sư và đại thần của nước Thục thời hậu Hán. Ông là một chính trị gia, nhà quân sự, học giả và cũng là một nhà phát minh kỹ thuật. Trong quân sự, ông đã tạo ra các chiến thuật như: Bát Quái trận đồ (Hình vẽ tám trắn), Liên nỏ (Nỏ Liên Châu, tên bắn ra liên tục), Mộc ngư lưu mã (trâu gỗ ngựa máy). Tương truyền ông còn là người chế ra đèn trời (Khổng Minh đăng – một dạng khinh khí cầu cỡ nhỏ) và món màn thầu. Thân thế Gia Cát Lượng được biết tới nhiều qua tác phẩm Tam Quốc Diễn Nghĩa.

Mì sốt tương

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Quân Tử Không Động Thủ Cũng Không Động Khẩu

Nhà của Thẩm Diệp cách nhà cha mẹ Lạc Gia Hoa không xa, bởi vậy Lạc Gia Hoa lúc trở lại, đã qua hơn ba giờ, chuông cửa vang lên, Mộng Kỳ từ mắt mèo (một thiết bị gắn ở cửa để người ở trong nhà nhìn thấy người ở ngoài) thấy là anh mới mở cửa.

“Đã trở lại?”

“Ừm.” Lạc Gia Hoa gật đầu.

Mộng Kỳ nắm tay anh, “Có ăn gì chưa?”

“Không có.”

“Vậy để em làm cho anh, tô mì trước không thể ăn nữa, em làm tô khác, nỏ tương chuẩn bị đủ hết rồi.”

“Tốt.”

“Đưa cô ấy về nhà an toàn rồi sao?”

“Ừm.”

“Vậy anh trước nghỉ ngơi một chút, lúc trước liên kêu đói bụng, kết quả cũng chưa có ăn được, hiện tại nhất định là đói bụng đến không còn cảm giác đi.” Mộng Kỳ bên cạnh cười đi vào phòng bếp.

Lạc Gia Hoa sờ sờ bụng của mình, “Xác thực là như vậy.”

Vốn là, đang trên đường trở về, anh còn muốn giải thích, đúng là vừa về đến, Mộng Kỳ ngoại trừ hỏi có hay không đưa Thẩm Diệp an toàn về đến nhà, liên không có hỏi nữa câu nào khác, này ngược lại làm cho anh không biết nên làm gì bây giờ.

Nhìn thấy Lạc Gia Hoa đi theo mình tiến vào phòng bếp, Mộng Kỳ mở to mắt, “Anh chạy vào tới làm cái gì, không phải là nói anh ở trên ghế sofa nghỉ ngơi một chút đi.”

“Anh không sao, muốn nhìn em làm.”

“Anh đã khỏe.” Mộng Kỳ từ trong tủ lạnh lấy ra một cái trái cà chuan ho nhỏ, rửa xong đưa cho anh, “Ăn một quả cà chua lót dạ dày trước đi.”

“Ừm.” Lạc Gia Hoa bởi vì Mộng Kỳ săn sóc mà cảm động, chủ động mở miệng, “Anh vốn là muốn đưa cô ấy về nhà, em biết đấy cô ấy là một người bốc đồng, đi một mạch ra khỏi khu chung cư, thời điểm anh lấy xe chạy ra, đúng lúc thấy cô ấy lên xe taxi, anh không yên tâm liền đi theo xe taxi, như anh đoán, phương hướng căn bản cũng không phải là về nhà, anh vội vàng đuổi theo xe taxi đem cô ấy ngăn lại, kết quả cô ấy lại phát giận, vừa đánh vừa mắng, thật vất vả mới đem cô đưa về nhà, sau đó liền chạy về.”

Nghe Lạc Gia Hoa nói như vậy, Mộng Kỳ vội vàng lôi kéo anh kiểm tra, “Cô ấy đối với anh vừa đánh vừa mắng? Cho em xem xem, có bị thương ở đâu không?”

“Không có, không có việc gì.”

“Ai da, cánh tay của anh...” Mộng Kỳ nhìn thấy trên cánh tay Lạc Gia Hoa mấy vết máu, không cần phải nói, đây là do móng tay phụ nữ lưu lại, trách cứ nhìn anh,

“Anh nhìn anh đi, như thế nào lại không chiếu cố chính mình, trong nhà có thuốc, đợi lát nữa ăn xong anh đi tắm, sau đó em thoa thuốc cho anh, thuận tiện cho em xem còn chỗ nào bị thương nữa không.”

Rõ ràng là giọng nói trách cứ, nhưng là nghe vào trong tai Lạc Gia Hoa, lại hết sức ngọt ngào (này chuyện xưa nói cho chúng ta biết, có lúc, phụ nữ, dùng ôn nhu cùng quan tâm, có thể đem tình địch bóp chết trong vô hình),

“Tốt, tất cả nghe theo em, em đừng mắng anh, anh sắp chết đói rồi đây này.”

“Chết đói đáng đời anh, tự mình chuốc lấy cực khổ, một đại nam nhân, mà để cho một người phụ nữ làm cho chật vật đến như vậy.”

Lạc Gia Hoa chu môi, “Anh cũng không thể cùng cô ấy đánh nhau.”

“Ai bảo anh động thủ, đàn ông đánh phụ nữ không phải là đàn ông tốt, nhưng sao anh không giữ tay cô ấy lại, như vậy cô ấy cũng sẽ không làm anh bị thương.” Mộng Kỳ nói.

Lạc Gia Hoa cười khổ, “Cô ấy nếu là có một nửa ôn nhu của em thì tốt rồi.”

Lúc Thẩm Diệp phát giận, đầu chỉ dùng tay bắt đơn giản như vậy, căn bản chính là không nhìn địa điểm cùng thời gian mà cứ đâm đá, anh nếu ngăn trở cô không để cho cô phát tiết, trong miệng cô còn có thể nỉm ra lời thô tục, trước mặt mọi người la to vô lễ, quả thực là làm cho anh đem mặt vứt xuống Thái Bình Dương đi, trước kia cũng không phải là không có bị thua thiệt qua, bởi vì có yếu nên cảm thấy cam tâm tình nguyện, nhưng hôm nay, mấy câu quan tâm của Mộng Kỳ, anh lại đột nhiên có một loại cảm giác chua xót trong lòng. Lạc Gia Hoa nghĩ, anh đại khái là già thật rồi, luôn hướng tới nhẹ nhàng không thích bạo lực.

Trong mắt hiện lên toan tính, cười, “Có vợ thật tốt, về sau chồng em đều nghe theo em.”

“Ba hoa.”

“Ha ha, anh đi ra ngoài chờ.”

“Ừm.”

Cúi đầu xuống, chuẩn bị làm nổ tương, động tác thuần phục nhanh chóng liền có một to lớn bùng ra, “Đến.”

“Ngô ~ thơm quá, em ăn rồi sao?”

“Đã ăn rồi.”

Đại khái là quả cà chua thật sự khai vị đi, vốn cũng đã đói bụng đến không có cảm giác, kết quả một quả cà chua đi xuống, chỉ trong chốc lát, lại cảm thấy thấy đói, Lạc Gia Hoa từng ngậm từng ngậm ăn, nháy mắt trong tô liền trống trơn, thuận tiện đem bụng cũng cho ăn quá no, tự giác đứng lên rửa chén,

“Vợ à, anh tốt lắm.”

Mộng Kỳ từ trong phòng ngủ đi ra, “Ăn xong?”

“Ừm, ngay cả bát đũa cũng rửa xong.”

“Nhanh như vậy?”

“Đói bụng đi.”

“Tốt lắm, em chuẩn bị quần áo đưa đến phòng vệ sinh, anh đi tắm đi.”

“Àn.” Lạc Gia Hoa ngoan ngoãn tiến vào phòng vệ sinh.

Thừa dịp Lạc Gia Hoa tắm rửa, Mộng Kỳ lấy chìa khóa ra cửa, vừa rồi nhìn một chút, trong nhà có thuốc, nhưng không thích hợp trị thương, phía dưới chung cư có tiệm thuốc, cô phải đi mua thuốc, vết thương tuy không cần phải bôi thuốc, nhưng nếu như không được bôi thuốc, sẽ chậm hồi phục, hơn nữa sẽ đau rất, nhất là khi tắm rửa anh nhất định sẽ ướt nhẹp, đến lúc đó bị nhiễm trùng thì phiền toái, hết thấy đều phải phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện.

Lạc Gia Hoa tắm rửa cho tới bây giờ đều hết sức mau, không đến năm phút đồng hồ liền từ trong phòng vệ sinh đi ra, “Vợ à, anh tắm xong rồi.”

“...”

“Vợ? Mộng Kỳ?”

Không có ai?

Gọi điện thoại, điện thoại di động trong phòng ngủ vang lên.

Mộng Kỳ đi nơi nào? Lạc Gia Hoa đứng ở trong phòng khách, đột nhiên có một loại cảm giác khủng hoảng, anh đột nhiên phát hiện, đây là buổi tối đầu tiên ở nhà nhìn không thấy thân ảnh của Mộng Kỳ, đúng là, vì cái gì anh lại cảm thấy cái nhà này yên lặng như thế, làm cho anh cực kỳ không thích?

Làm cho mình trấn định, có lẽ cô đi ra ngoài mua đồ, Lạc Gia Hoa ngồi ở trong phòng khách chờ.

Mười phút sau, Mộng Kỳ đã trở lại, nghe được tiếng mở cửa, Lạc Gia Hoa lập tức hướng cửa đi tới.

Mộng Kỳ cầm lấy đồ đang mở cửa đã bị một bóng đen to lớn làm cho hoảng sợ, “A! ! !”

“Là anh.” Lạc Gia Hoa vội vàng lên tiếng, “Dọa em?”

Mộng Kỳ an ủi vỗ ngực một cái, “Mẹ của em a, anh đứng ở chỗ này làm cái gì, làm em sợ nhảy dựng.”

Lạc Gia Hoa ủy khuất nhìn Mộng Kỳ, “Em đi đâu vậy?”

“Trong nhà không có thuốc trị thương, em ra ngoài mua thuốc cho anh.”

Lạc Gia Hoa đột nhiên cảm thấy, trong lòng có một mặt trời, rất ấm.

“Anh cười ngốc cái gì, tối đây rồi, em bôi thuốc cho anh.”

Lúc này Lạc Gia Hoa, chỉ mặc quần ngủ, cũng không có mặc áo ngủ, bởi vì Mộng Kỳ cũng không có cầm đồ ngủ cho anh, cộng thêm hai người đã có quan hệ thân mật, anh cảm thấy, đều là người của mình, chỗ không có sờ qua, lại nhần nhần nhỏ nhỏ, liền làm kiêu.

Cho nên, cởi bỏ đồ trên người ở trong nhà đi tới đi lui, anh cũng không có cảm giác xấu hổ.

Nhu thuận nghe theo Mộng Kỳ ở trên ghế sofa, nhìn chăm chăm cô.

Mộng Kỳ xem cánh tay Lạc Gia Hoa một chút, sờ còn có ướt, “Anh để cho nước vào vết thương phải không?”

“Ừm.”

“Người lớn như thế, còn không biết quan tâm mình, tối đây, em xem sau lưng có bị thương hay không?”

Không có mặc áo, Mộng Kỳ mới phát hiện, trừ cánh tay, trước ngực cũng có vài chỗ bị móng tay ấn, nhìn qua thân thể của anh, vừa nhìn sợ hết hồn, Thâm Diệp này, ra tay thật là hung ác, đồng thời trong lòng có chút không vui, dù sao cũng là người đàn ông của mình, dựa vào cái gì còn phải cho bạn gái trước làm bị thương thành như vậy, cũng không phải anh có lỗi với cô ấy trước, không có nợ cô ấy.

Lạc Gia Hoa cứ như vậy ngồi ở trên ghế sofa, Mộng Kỳ đứng ở bên cạnh bôi thuốc, đúng lúc đem mặt đặt trước ngực Lạc Gia Hoa, cảm giác tựa như cô đứng trước mặt Lạc Gia Hoa đem anh ôm vào, khoảng cách gần như vậy, lập tức làm cho Lạc Gia Hoa nghĩ tới một chút nội dung không lành mạnh, vì vậy, một địa phương rất lưu manh nâng lên phản ứng.

“Cô ấy thật là hung ác, cũng hạ thủ thật ngoan tuyệt, lần sau nhớ chạy đi, chớ ngu ngốc cho cô ấy trút giận, không đau a.” Mộng Kỳ bất mãn nói.

“Tốt.” Lạc Gia Hoa gật đầu.

“Em trước khử trùng cho anh, có thể sẽ có chút đau, anh kiên nhẫn một chút.” Mộng Kỳ ngồi vào bên người Lạc Gia Hoa, khử trùng trước, sau đó lại thoa thuốc.

Từ đầu tới đuôi, đều vô cùng nghiêm túc.

Lạc Gia Hoa cũng không nói chuyện, cứ như vậy tùy ý cô, ánh mắt theo động tác tay của cô, nhìn bộ dạng dè dặt của cô, nhìn cô ôn nhu thổi hơi vào vết thương cho mình, trong lòng, không ngừng mềm mại.

“Tốt lắm.”

“Tốt lắm?” Lạc Gia Hoa có chút thất lạc, nhanh như vậy đã xong rồi.

“Ừm, ngày mai lại lau, chú ý cánh tay đừng đụng nước.”

“Àn.”

“Ài, anh làm cái gì?” Đang muốn đem thuốc thả về, một cánh tay Lạc Gia Hoa vươn ra đem cô ôm vào lòng, Mộng Kỳ còn quan tâm vết thương của anh, “Coi chừng thương thể của anh.”

“Một chút vết thương nhỏ này thì có tính là gì, không đau.” Giờ phút này chính là cho Lạc Gia Hoa một đao, cũng không đau.

Mộng Kỳ ngẩng đầu, bị ánh mắt nóng rực của Lạc Gia Hoa làm cho hoảng sợ, vội vàng tránh ánh mắt đi, “Anh... Nhìn em như vậy làm gì?”

Lạc Gia Hoa đem cằm Mộng Kỳ nâng lên, thanh âm trầm thấp khêu gợi hỏi, “Vì cái gì đối tốt với anh như vậy?”

Mộng Kỳ thấp giọng trả lời, “Anh là chồng em, em không đối tốt với anh, thì đối tốt với ai.”

Lạc Gia Hoa khoe miệng câu dẫn ra, “Vậy anh nếu không phải là chồng em, em liền sẽ không đối với anh tốt như vậy đến sao?”

“Cũng sẽ a... Bất quá, sẽ không quan tâm như vậy.”

“Ha ha ~” Lạc Gia Hoa đối với đáp án này rất là hài lòng, hai mắt sáng quắc nhìn Mộng Kỳ, “Về sau anh sẽ bảo vệ tốt cho mình.”

“Ừm.”

“Sẽ không lại cùng Thẩm Diệp dây dưa.”

“Ừm.”

“Nếu như cô ấy tìm anh, anh sẽ không tiếp cô ấy.”

“Ừm.”

“Nếu như anh làm không được, liền dẫn em cùng nhau thu phục.”

“Ừm.”

“Anh sẽ không đối tốt với người phụ nữ nào khác.”

“Ừm.”

“Anh sẽ cả đời đối tốt với em.”

“Ừm.”

“Em sẽ cả đời này là vợ của anh.”

“Ừm.”

“Kiều Mộng Kỳ! ! !”

“Ừm?”

“Em ngoại trừ ừm còn có thể nói gì khác sao?”

“Sẽ.”

Lạc Gia Hoa ức tốt, “Em có thể không chỉ nói một chữ sao?”

Mộng Kỳ suy nghĩ một chút, “Có thể.”

“Kiều Mộng Kỳ?”

“Làm sao vậy?”

“Anh là đang thổ lộ với em, em có nghe được hay không a, đây là lần thứ hai trong đời anh thổ lộ, em có thể hay không coi trọng một chút.” Lạc Gia Hoa có chút buồn bực nói.

Nhìn bộ dạng buồn bực của anh, Mộng Kỳ trong mắt thoáng hiện lên vui vẻ, “Vậy em cần phải ghi âm lưu lại bản sao làm kỉ niệm?”

Lạc Gia Hoa cúi đầu, phát hiện Mộng Kỳ trên mặt tràn đầy vui vẻ, còn chưa kịp nói cái gì, đã thấy mặt cô biến sắc, là chậc chậc khóc nhìn anh, “Anh nói là lần thứ hai trong đời thổ lộ, lại không phải là lần đầu tiên, người ta ghen ghét a.”

Lạc Gia Hoa sững sờ, xem xét Mộng Kỳ cẩn thận, vẻ mặt giống như thật, nhưng trong mắt không có một tia ghen ghét.

“Tốt, em dám có ý chê cười anh.”

“Em nào có.”

“Em có.”

“Không có.”

“Xem anh trừng phạt em như thế nào.”

“A, quân tử động khẩu không động thủ. . . Không đúng, không động khẩu cũng không động thủ a . . . Không cần phải làm loạn a, ha ha ha . . . Ngô ~ ngô ~”

...

Ở nơi này trời ban đêm ẩm áp, thế giới của Lạc tiên sinh cùng Lạc phu nhân mặc dù gặp một chút chuyện ngoài ý muốn, nhưng là, hai người cũng không có vì cái ngoài ý muốn này mà khiến cho mất hứng, ngược lại vì ngoài ý muốn mà làm cho bọn họ gần nhau hơn, trời đêm ẩm áp, quả nhiên là thời gian tốt để bồi đắp tình cảm a, ít nhất, tại thời điểm Lạc tiên sinh ăn thịt thì ăn được rất sáng khoái, là nghĩ như vậy, về phần Lạc phu nhân, mời chúng ta tạm thời đổi với trong lòng của cô hoạt động giữ bí mật đi. . .

Sáng thứ hai bảy giờ, Lạc tiên sinh liền mang theo Lạc phu nhân bắt đầu xuất phát, đến thành phố T ra mắt cha mẹ Lạc phu nhân cũng là cha mẹ vợ mình, lần đầu tiên đi gặp cha mẹ vợ, trong lòng Lạc Gia Hoa kỳ thật cũng đang đánh lô tô, chỉ là, khi thấy Lạc phu nhân tự lên xe liền không lên tiếng nữa, hai đầu lông mày rõ ràng khẩn trương, Lạc tiên sinh cảm thấy, lúc này, cần phải có dũng khí của đàn ông, không thể làm cho Lạc phu nhân nhận ra mình đang khẩn trương, ngược lại muốn cô có lòng tin với mình. Sau khi chạy được một đoạn, Lạc phu nhân cuối cùng không nhịn được, quay đầu đáng thương nhìn Lạc tiên sinh đang nghiêm túc lái xe, “Lạc tiên sinh, anh không khẩn trương?”

Thay đổi xưng hô, Lạc tiên sinh sững sốt một chút mới trả lời, “Không khẩn trương, như thế nào, em khẩn trương?”

Lạc phu nhân đáng thương gật đầu, “Đúng vậy, anh xem tay em đều là mồ hôi lạnh.”

Lạc tiên sinh yêu thương vươn tay vỗ vỗ bả vai Lạc phu nhân, “Đừng sợ, có chồng em ở đây.”

Đánh giá cẩn thận Lạc tiên sinh, Lạc phu nhân phát hiện thần sắc trấn định, hai đầu lông mày tràn đầy tự tin, cho rằng có thể tin được, vì vậy yên lòng,

“Tốt, em tin anh.”

“Ngoan ngoãn ~”

“Ừm.” Lạc phu nhân bởi vì Lạc tiên sinh bảo đảm mà hết sức nhẹ nhàng, vì vậy mấy cái đĩa Lạc tiên sinh mua cho mình ra, “Chúng ta nghe nhạc đi.”

“Tốt.” Thấy Lạc phu nhân không hề khẩn trương, Lạc tiên sinh âm thầm thở phào nhẹ nhõm, thật ra thì nhìn thấy Lạc phu nhân hướng mình đưa tay, anh là muốn nắm tay của cô , nhưng tay cũng đầy mồ hôi lạnh nên không dám a.

Hai giờ sau, theo chỉ dẫn của Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa thẳng hướng nhà cha mẹ vợ chạy tới.

Bởi vì có Lạc Gia Hoa khẳng định, Mộng Kỳ liền yên lòng, dù sao hai người đã kết hôn , cha mẹ sẽ không ép bọn họ ly hôn đi, hơn nữa, Lạc Gia Hoa xác thực không tồi, cho nên, cô đối với Lạc Gia Hoa hết sức xem trọng, lúc về đến nhà còn gọi điện cho Kiều cha, biết được cha mẹ đều xin nghỉ ở nhà chờ, lại càng hưng phấn.

Mất thấy vợ hưng phấn như thế, Lạc Gia Hoa lại bởi vì càng đến gần nhà mẹ vợ mà càng cứng ngắc, tốc độ xe cũng thật chậm, an toàn là số một.

Rất cục, “Đến.”

Tiến vào khu chung cư, dừng xe.

Nhìn ngôi nhà quen thuộc, Mộng Kỳ trong lòng gọn sóng.

Lạc Gia Hoa từ sau ghế ngồi đem đồ lấy xuống, “Vợ à, đi như thế nào?”

Mộng Kỳ chỉ chỉ nhà trước mặt, “Nơi này, chúng ta lên đi.”

“Ừm.” Lạc Gia Hoa xem tiểu khu này một chút, ít nhất cũng có trên hai mươi năm xây dựng, quả nhiên, vừa nghĩ xong liền nghe được Mộng Kỳ nói, “Em từ nhỏ đã ở đây , nghe cha nói, nhà này, là lúc hai người kết hôn mua.”

“Àn.”

“Lúc nhỏ điều kiện gia đình cũng không tính là quá tốt, mấy năm nay ba ba làm ăn tốt lên chút ít, lúc này cuộc sống mới khá lên.”

“Ừm.”

Mộng Kỳ nhà ở tại lầu hai, đối diện cửa có hai hộ, Mộng Kỳ mang theo Lạc Gia Hoa đến cửa nhà mình, còn không có gõ cửa, cửa đối diện lại mở ra, nghe được giọng nói, Mộng Kỳ phản xạ có điều kiện quay đầu đi.

“Tiểu Kỳ?”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Về Nhà

“Mạc thăm ~”

“Ai da, tiểu Kỳ cháu về nhà a?”

“Ừm.” Mộng Kỳ cười, Mạc thăm là mẹ của bạn tốt mình từ nhỏ cùng nhau lớn lên, hai nhà nằm đối diện nhau, tình cảm hết sức tốt, “Mạc thăm, đây là đối tượng kết hôn của cháu, Lạc Gia Hoa, Gia Hoa, đây là hàng xóm của chúng ta, Mạc thăm, lúc nhỏ em thường đến nhà bọn họ ăn cơm, Mạc thăm đối với em khá tốt.”

“Mạc thăm khỏe.”

“Ồ, xin chào , đứa nhỏ này thật là tuần tú a.” Mạc thăm cười tùm tùm nhìn Mộng Kỳ, “Chỉ chớp mắt mà cháu đã có đối tượng, Từ Thông nhà chúng ta còn không có đây.”

“Mạc thăm không nên gấp, anh Từ Thông vừa thông minh lại đẹp trai như vậy, chỉ cần anh gờ lên một ngón tay, bảo đảm có một đám mỹ nữ nhào tới nguyện ý lấy anh ấy .”

Mạc thăm nghe Mộng Kỳ nói làm cho tức cười, “Nói là nói như vậy, nhưng ai biết những phụ nữ kia đồng ý lấy hấn là có mục đích gì đây, nếu là không có tiểu Kỳ tốt như vậy a, thăm có thể suy xét lại cho các cô ấy làm con dâu của thăm.”

“Ha ha ~” Mộng Kỳ lúng túng, lúc nhỏ Mạc thăm cũng rất thích mình, mình và con trai của bà tình cảm cũng hết sức tốt, hai nhà đã từng cho là bọn họ sẽ trở thành người yêu, đáng tiếc, giữa bọn họ là chỉ có tình cảm anh em, mắt nhìn Lạc Gia Hoa, hướng Mạc thăm nói,

“Mạc thăm, cháu sẽ qua thăm thăm sau, bây giờ cháu phải về nhà.”

“Ai, được, nếu không buổi tối đến nhà thăm ăn cơm?”

“Không phiền tới thăm, một lát bọn cháu phải về rồi, hôm nay Gia Hoa xin nghỉ cùng cháu về nhà , ngày mai anh ấy còn phải đi làm.”

“Ân, hấn là người địa phương nào a?”

“Thành phố B.”

“Ân, không tệ, xem ra tiểu Kỳ là muốn an cư ở thành phố B.”

“Thăm không cần phải nói như vậy, nơi này cách thành phố B cũng chỉ mất hai giờ đi xe, về sau có rất nhiều cơ hội, cháu sẽ thường xuyên trở lại thăm thăm.”

“Ai, lời này thăm thích nghe, tiểu Thông chạy ra nước ngoài, cha của hấn lại cả ngày bận rộn công việc , tiểu Kỳ a, thăm từ nhỏ đem cháu trở thành con gái, có rảnh, con phải đến thăm thăm a.”

Mộng Kỳ cười, “Nhất định.”

“Vậy được, cháu về nhà trước đi, chắc ba mẹ cháu cũng nhớ cháu lắm.” Làm quan hệ hàng xóm thân thiết, Mạc thăm cũng biết Mộng Kỳ đã lâu chưa có trở về nhà, mặc dù rất muốn nói chuyện với cô, nhưng vẫn là để cô nhanh chóng về gặp ba mẹ mình.

Mất thấy Mạc thăm cầm lấy đồ đi xuống lầu, Mộng Kỳ lúc này mới ấn chuông cửa, có lẽ là nhiệt tình của Mạc thăm làm cho trong lòng cô bớt khấn trương một chút, ngược lại cũng có chút ít mong đợi.

Mở cửa là ba ba, Mộng Kỳ ánh mắt sáng lên, “Ba ba.”

“Đã trở lại.” Kiều cha liếc mắt liền thấy Lạc Gia Hoa đi phía sau Mộng Kỳ, nghiêng người để cho hai người bước vào, “Vào đi, ba và mẹ của con đã chờ này giờ.”

Nghe được Kiều cha nhắc đến Kiều mẹ, Mộng Kỳ lập tức liền có chút khản trương.

Lôi kéo Lạc Gia Hoa vào nhà, liếc mắt liền thấy Kiều mẹ ngồi ngay ngắn trên ghế sofa, một bộ dáng đại nhân muốn thẳng đường thăm vấn, tim Mộng Kỳ lập tức nhảy lên,

“Mẹ, con đã trở về.”

Kiều cha đóng cửa lại ngồi vào bên cạnh kiều mẹ, nhìn hai người nói, “Các con ngồi đi.”

“Ừm.” Mộng Kỳ lập tức ngồi xuống.

“Cảm ơn cha.” Lạc Gia Hoa cười mở miệng, vừa giới thiệu chính mình vừa đưa lên lễ vật, “Cha, mẹ, con tên là Lạc Gia Hoa, lần đầu gặp mặt, có chút tâm ý nhỏ.”

“Đề xuống đi.” Kiều cha bị Lạc Gia Hoa một tiếng cha làm cho hù dọa không nhẹ, “Khụ, con gọi bác trai là được rồi.”

Lạc Gia Hoa lễ vật đề xuống, ngồi xuống bên cạnh Mộng Kỳ, mắt thấy cô muốn phản bác, vội vàng lôi kéo tay của cô ý bảo cô đừng lên tiếng, để cho chính mình ứng phó,

“Cha, con nghĩ Mộng Kỳ đã nói cho cha biết chuyện chúng con đăng ký, vốn là theo quy củ trước khi đăng ký chúng con cần phải tới bãi phỏng cha cùng mẹ trưng cầu ý kiến của ba mẹ mới được...”

“Chúng con là nhất kiến chung tình, là con yêu cầu đăng ký trước.” Mộng Kỳ vội vàng nói tiếp, “Hai người muốn trách thì trách con đi.”

“Con có thật sự muốn làm phản rồi?” Liên tục không nói gì Kiều mẹ đột nhiên gầm lên, hù dọa Mộng Kỳ thoáng cái không dám nói tiếp nữa.

Kiều cha thấy thế, bắt đầu dĩ vãng dĩ vãng mu bàn tay của kiều mẹ, “Bà thiệt là, lúc con không có trở lại, cả ngày nghĩ đến không ngủ được, lần này bà lại hung dữ với con, làm sao nó dám thân cận bà.”

Kiều mẹ trừng kiêu cha một cái, “Ông không nên nuông chiều nó quá đi, ông xem một chút nó hiện tại cánh đã cứng cáp, không đem chúng ta để vào mắt.”

“Tốt lắm, chuyện cũng đã như vậy, bà còn muốn thế nào, chẳng lẽ không cho bọn nó cưới?”

“Con không đồng ý.” Mộng Kỳ lập tức nói.

Kiều mẹ không có nói gì.

Kiều cha sắc mặt trầm xuống, khuyên bảo, “Bà cùng con gái hồi lâu không có gặp, hãy cùng nhau trò chuyện đi, đừng cứ mãi lạnh lùng, làm cho con gái hoảng sợ, rõ ràng trong lòng rất nhớ nó, lại không muốn biểu hiện ra.”

“Ai nói tôi nhớ nó, nếu có thì chỉ nghĩ nó còn không bằng nghĩ một con bạch nhãn lang.” Kiều mẹ xoay đầu qua một bên đi.

Kiều cha bắt đầu nhìn Mộng Kỳ, ý bảo cô hãy nói chuyện với mẹ, sau đó thần sắc nghiêm túc nhìn xem Lạc Gia Hoa, “Lạc tiên sinh, cậu theo tôi vào thư phòng đi, chúng ta hãy nói chuyện một chút.”

Lạc Gia Hoa vội vàng đứng lên, “Tốt, ba ba.”

Mộng Kỳ lo lắng nhìn anh, Lạc Gia Hoa nở một nụ cười cho cô an tâm.

Kiều cha đem hai người hỗ động đặt vào trong nệm, đáy mắt thoáng hiện lên một tia hài lòng.

Lạc Gia Hoa cùng Kiều cha vào thư phòng, Mộng Kỳ đứng lên muốn đi nghe lén hai người nói gì, bị Kiều mẹ hét ngừng, “Đứng lại.”

“... Mẹ.”

“Còn biết gọi tôi là mẹ, tôi cho là cả đời cô sẽ không về cái nhà này nữa chứ.” Kiều mẹ lạnh lùng nói.

Mộng Kỳ khản trương ngồi xuống đối diện mẹ, cúi đầu không nói lời nào.

Nhìn thấy bộ dáng đáng thương của Mộng Kỳ, Kiều mẹ vốn là chuẩn bị một bụng trào phúng, đột nhiên không cách nào nói ra khỏi miệng được.

Hồi lâu không nghe thấy Kiều mẹ nói tiếp, Mộng Kỳ ngẩng đầu lên nhìn Kiều mẹ, kết quả liền thấy Kiều mẹ cứ nhìn chăm chăm vào chính mình, lập

tức bị hù dọa cúi đầu...

Nhìn thấy Mộng Kỳ vẻ mặt như mèo, Kiều mẹ khỏe miệng không tự giác câu dẫn, sợ Mộng Kỳ nhìn thấy, lại vội vàng kéo xuống. Mộng Kỳ ngẩng đầu ưỡn ngực cúi đầu ngồi thẳng, hai tay đặt trên đùi của mình, tay phải chơi nắm ngón cái tay trái, đây là động tác lúc cô khấn trượng, cúi đầu cô tự nhiên không có phát hiện Kiều mẹ nhìn cô mờ ám đặt vào trong mắt.

Cũng không biết Kiều cha cùng Lạc Gia Hoa nói cái gì, ngồi ở trong phòng khách cả tí xíu âm thanh cũng không nghe được, Mộng Kỳ thu hồi lỗ tai vĩnh viễn của mình, buồn bực nghĩ, trong nhà khi nào thì cách âm tốt như vậy.

Nghe nửa ngày cũng nghe không được nửa điểm âm thanh, Mộng Kỳ đành phải đem lực chú ý của mình quay lại phòng khách, đúng là mẹ cô hiện tại cái gì cũng không nói, cũng không trào phúng cô, cũng làm cho cô cảm thấy rất ngoài ý muốn.

Sẽ không phải tại đánh chủ ý gì đi? Nghĩ đến đây, Mộng Kỳ lại có chút đứng ngồi không yên.

Nếu như nói thế giới này người mà Mộng Kỳ vừa kính vừa sợ, không thể bỏ sót chính là Kiều mẹ.

Mộng Kỳ đột nhiên phát hiện, trên bàn không có trà, nên biết mẹ là đặc biệt thích uống trà lại, bình thường ở nhà đều phải uống một ly, nhưng bây giờ không có, Mộng Kỳ hai mắt tỏa sáng, lập tức biết mình nên làm cái gì, dè dặt nhìn thoáng qua Kiều mẹ, thử kêu một tiếng,

“Mẹ ~”

Không biết đang nhìn ở đâu Kiều mẹ quay đầu nhàn nhạt nhìn Mộng Kỳ một cái, không nói gì, chỉ là nửa khiêu mi, ý bảo: có gì muốn làm?

Đối với Mộng Kỳ mà nói, Kiều mẹ không có há mồm, chính là thái độ tốt nhất, bởi vậy hai mắt cô lập tức cong cong, không tự giác mang theo nịnh nọt, “Mẹ, con pha ly trà lại cho mẹ được không?”

Kiều mẹ chân mày cau lại, Mộng Kỳ lập tức toàn thân tóc gáy đều dựng lên, như lâm đại địch...

Hồi lâu, Kiều mẹ rốt cục trở lại thần thái tôn quý ban đầu, Mộng Kỳ lập tức cảm thấy, mùa xuân đến ~

Đứng lên, cao hứng nói, “Mẹ chờ, lập tức là xong ngay.”

Nói xong liền hướng phòng bếp đi đến, bóng lưng nhẹ nhàng, bước chân khoáng trá.

Kiều mẹ nhìn bóng lưng khoan khoái của con gái, khỏe miệng cũng chậm chậm câu dẫn.

Phi thường nghiêm túc dụng tâm pha một bình trà, mang ra, “Mẹ, uống trà.”

Kiều mẹ tiếp nhận trà trong tay Mộng Kỳ, uống một ngụm, tay nghề không tệ, đương nhiên, lời này là nói ở trong lòng.

Rót trà cho Kiều mẹ, thấy bà uống, Mộng Kỳ hết sức cao hứng, lập tức lên kế hoạch, mong đợi nhìn Kiều mẹ, “Mẹ, con đi pha trà cho ba được hay không?”

Kiều mẹ như nhìn thấu được tâm tư của cô nói, “Ba con không thích uống trà lại.”

“Vậy con pha loại khác.”

“Hiện tại không cần.”

Mộng Kỳ khỏe miệng rũ xuống, vô tình ngồi bên cạnh Kiều mẹ, “Àn.”

Kiều mẹ vừa uống trà, khỏe mắt vừa đánh giá con gái, giống như gầy, “Vì cái gì không phải là hấn?”

“...”

Nhìn mẹ một chút, Mộng Kỳ mới phản ứng, rốt cục mới biết ‘hấn trong miệng Kiều mẹ là chỉ người nào. Nhếch miệng, “Hấn nói không muốn kết hôn, nói gia cảnh mình không tốt lắm, có năng lực lại bởi vì không có hậu trường không có đất dụng võ, không cam lòng, con nghĩ muốn kết hôn, cho nên cùng với hấn phân ra.”

“Hừ, đã sớm nhìn ra.” Kiều mẹ hừ lạnh, “Loại người này đã tâm rất lớn, con xem đi, về sau hấn tìm bạn gái, nhất định là cô gái có gia cảnh thật tốt, nếu là gia cảnh của con tốt một chút, hấn sẽ bắt lấy con không thả.”

Mộng Kỳ bĩu môi, “Mã hậu pháo.”

“Con nói cái gì?”

“Không có, không nói gì.”

“Mẹ biết rõ con nghĩ thế nào, luôn thật phẫn tỵ tin, nhưng không biết, ánh mắt của mình khá hơn, luôn luôn nhìn lầm, có người phải thật sự trải qua cuộc sống năm tháng lắng đọng mới có thể nhìn thấu, con dù sao không có trải qua sự tàn khốc của xã hội, cũng không biết bản tính tà ác của con người, nhìn lầm rồi, khó tránh khỏi lần sau sẽ đem con mắt sáng lên chút ít.”

Kiều mẹ phát biểu, trong lòng có chỗ đau lòng, Mộng Kỳ nghe lời, “Ừm.”

“Người này đây, tại sao biết?”

Mộng Kỳ trong lòng dừng lại, tại sao biết, nói thật? Phỏng đoán bị mẹ cô cắt đứt chân sau đó bất chấp tất cả yêu cầu ly hôn, nói dối? Cô lại không cùng Lạc Gia Hoa soạn sẵn lời kịch, nếu như nói ra không giống nhau thì làm sao bây giờ, suy nghĩ một chút, Mộng Kỳ cảm thấy hay là ném đạn khói đi,

“Chúng con biết nhau trong trường hợp tương đối đặc biệt, tóm lại, chúng con là nhất kiến chung tình, sau đó dùng tốc độ cực nhanh liền quyết định làm bạn cả đời.”

Thật thật giả giả, giả giả thật thật, ba phần thiệt giả, người ngoài khó biện luận.

Kiều mẹ quả nhiên không có truy vấn, bà bị một vấn đề khác chú ý, “Tốc độ cực nhanh liền chuẩn bị kết hôn? Nhanh đến ngay cả cha mẹ cũng không kịp gấp mặt một lần? Con có tiền đồ.”

“... chuyện của mình, con có thể làm chủ.”

Kiều mẹ: ...

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Về Nhà 2

“Mạc thâm ~”

“Ai da, tiểu Kỳ cháu về nhà a?”

“Ừm.” Mộng Kỳ cười, Mạc thâm là mẹ của bạn tốt mình từ nhỏ cùng nhau lớn lên, hai nhà nằm đối diện nhau, tình cảm hết sức tốt, “Mạc thâm, đây là đối tượng kết hôn của cháu, Lạc Gia Hoa, Gia Hoa, đây là hàng xóm của chúng ta, Mạc thâm, lúc nhỏ em thường đến nhà bọn họ ăn cơm, Mạc thâm đối với em khá tốt.”

“Mạc thâm khỏe.”

“Ồ, xin chào, đứa nhỏ này thật là tuần tú a.” Mạc thâm cười tủm tỉm nhìn Mộng Kỳ, “Chỉ chớp mắt mà cháu đã có đối tượng. Từ Thông nhà chúng ta còn không có đây.”

“Mạc thâm không nên gấp, anh Từ Thông vừa thông minh lại đẹp trai như vậy, chỉ cần anh gờ lên một ngón tay, bảo đảm có một đám mỹ nữ nhào tới nguyện ý lấy anh ấy.”

Mạc thâm nghe Mộng Kỳ nói làm cho tức cười, “Nói là nói như vậy, nhưng ai biết những phụ nữ kia đồng ý lấy hắn là có mục đích gì đây, nếu là không có tiểu Kỳ tốt như vậy a, thậm chí có thể suy xét lại cho các cô ấy làm con dâu của thâm.”

“Ha ha ~” Mộng Kỳ lúng túng, lúc nhỏ Mạc thâm cũng rất thích mình, mình và con trai của bà tình cảm cũng hết sức tốt, hai nhà đã từng cho là bọn họ sẽ trở thành người yêu, đáng tiếc, giữa bọn họ là chỉ có tình cảm anh em, mắt nhìn Lạc Gia Hoa, hướng Mạc thâm nói,

“Mạc thâm, cháu sẽ qua thăm thăm sau, bây giờ cháu phải về nhà.”

“Ai, được, nếu không buổi tối đến nhà thăm ăn cơm?”

“Không phiền toái thâm, một lát bọn cháu phải về rồi, hôm nay Gia Hoa xin nghỉ cùng cháu về nhà, ngày mai anh ấy còn phải đi làm.”

“Àn, hắn là người địa phương nào a?”

“Thành phố B.”

“Àn, không tệ, xem ra tiểu Kỳ là muốn an cư ở thành phố B.”

“Thảm không cần phải nói như vậy, nơi này cách thành phố B cũng chỉ mất hai giờ đi xe, về sau có rất nhiều cơ hội, cháu sẽ thường xuyên trở lại thăm thảm.”

“Ai, lời này thảm thích nghe, tiểu Thông chạy ra nước ngoài, cha của hắn lại cả ngày bận rộn công việc, tiểu Kỳ a, thảm từ nhỏ đem cháu trở thành con gái, có rãnh, con phải đến thăm thảm a.”

Mộng Kỳ cười, “Nhất định.”

“Vây được, cháu về nhà trước đi, chắc ba mẹ cháu cũng nhớ cháu lắm.” Làm quan hệ hàng xóm thân thiết, Mạc thảm cũng biết Mộng Kỳ đã lâu chưa có trở về nhà, mặc dù rất muốn nói chuyện với cô, nhưng vẫn là để cô nhanh chóng về gặp ba mẹ mình.

Mất thấy Mạc thảm cầm lấy đồ đi xuống lầu, Mộng Kỳ lúc này mới ấn chuông cửa, có lẽ là nhiệt tình của Mạc thảm làm cho trong lòng cô bớt khấn trương một chút, ngược lại cũng có chút ít mong đợi.

Mở cửa là ba ba, Mộng Kỳ ánh mắt sáng lên, “Ba ba.”

“Đã trở lại.” Kiều cha liếc mắt liền thấy Lạc Gia Hoa đi phía sau Mộng Kỳ, nghiêng người để cho hai người bước vào, “Vào đi, ba và mẹ của con đã chờ này giờ.”

Nghe được Kiều cha nhắc đến Kiều mẹ, Mộng Kỳ lập tức liền có chút khấn trương.

Lời kéo Lạc Gia Hoa vào nhà, liếc mắt liền thấy Kiều mẹ ngồi ngay ngắn trên ghế sofa, một bộ dáng đại nhân muốn thẳng đường thăm vấn, tim Mộng Kỳ lập tức nhảy lên,

“Mẹ, con đã trở về.”

Kiều cha đóng cửa lại ngồi vào bên cạnh Kiều mẹ, nhìn hai người nói, “Các con ngồi đi.”

“Ừm.” Mộng Kỳ lập tức ngồi xuống.

“Cảm ơn cha.” Lạc Gia Hoa cười mở miệng, vừa giới thiệu chính mình vừa đưa lên lễ vật, “Cha, mẹ, con tên là Lạc Gia Hoa, lần đầu gặp mặt, có chút tâm ý nhỏ.”

“Đề xuống đi.” Kiều cha bị Lạc Gia Hoa một tiếng cha làm cho hù dọa không nhẹ, “Khụ, con gọi bác trai là được rồi.”

Lạc Gia Hoa lễ vật đề xuống, ngồi xuống bên cạnh Mộng Kỳ, mất thấy cô muốn phản bác, vội vàng lời kéo tay của cô ý bảo cô đừng lên tiếng, để cho chính mình ứng phó,

“Cha, con nghĩ Mộng Kỳ đã nói cho cha biết chuyện chúng con đăng ký, vốn là theo quy củ trước khi đăng ký chúng con cần phải tới báo phóng cha cùng mẹ trưng cầu ý kiến của ba mẹ mới được...”

“Chúng con là nhất kiến chung tình, là con yêu cầu đăng ký trước.” Mộng Kỳ vội vàng nói tiếp, “Hai người muốn trách thì trách con đi.”

“Con có thật sự muốn làm phản rồi?” Liên tục không nói gì Kiều mẹ đột nhiên gầm lên, hù dọa Mộng Kỳ thoáng cái không dám nói tiếp nữa.

Kiều cha thấy thế, bắt đắc dĩ vỗ vỗ nu bàn tay của Kiều mẹ, “Bà thiệt là, lúc con không có trở lại, cả ngày nghĩ đến không ngủ được, lần này bà lại hung dữ với con, làm sao nó dám thân cận bà.”

Kiều mẹ trừng Kiều cha một cái, “Ông không nên nuông chiều nó quá đi, ông xem một chút nó hiện tại cánh đã cứng cáp, không đem chúng ta để vào mắt.”

“Tốt lắm, chuyện cũng đã như vậy, bà còn muốn thế nào, chẳng lẽ không cho bọn nó cưới?”

“Con không đồng ý.” Mộng Kỳ lập tức nói.

Kiều mẹ không có nói gì.

Kiều cha sắc mặt trầm xuống, khuyên bảo, “Bà cùng con gái hồi lâu không có gặp, hãy cùng nhau trò chuyện đi, đừng cứ mãi lạnh lùng, làm cho con gái hoảng sợ, rõ ràng trong lòng rất nhớ nó, lại không muốn biểu hiện ra.”

“Ai nói tôi nhớ nó, nếu có thì chỉ nghĩ nó còn không bằng nghĩ một con bạch nhãn lang.” Kiều mẹ xoay đầu qua một bên đi.

Kiều cha bắt đắc dĩ nhìn Mộng Kỳ, ý bảo cô hãy nói chuyện với mẹ, sau đó thần sắc nghiêm túc nhìn xem Lạc Gia Hoa, “Lạc tiên sinh, cậu theo tôi vào thư phòng đi, chúng ta hãy nói chuyện một chút.”

Lạc Gia Hoa vội vàng đứng lên, “Tốt, ba ba.”

Mộng Kỳ lo lắng nhìn anh, Lạc Gia Hoa nở một nụ cười cho cô an tâm

Kiều cha đem hai người hổ động đặt vào trong mắt, đáy mắt thoáng hiện lên một tia hài lòng.

Lạc Gia Hoa cùng Kiều cha vào thư phòng, Mộng Kỳ đứng lên muốn đi nghe lén hai người nói gì, bị Kiều mẹ hét ngừng, “Đứng lại.”

“... Mẹ.”

“Còn biết gọi tôi là mẹ, tôi cho là cả đời cô sẽ không về cái nhà này nữa chứ.” Kiều mẹ lạnh lùng nói.

Mộng Kỳ khần trương ngồi xuống đối diện mẹ, cúi đầu không nói lời nào.

Nhìn thấy bộ dáng đáng thương của Mộng Kỳ, Kiều mẹ vốn là chuẩn bị một bụng trào phúng, đột nhiên không cách nào nói ra khỏi miệng được.

Hồi lâu không nghe thấy Kiều mẹ nói tiếp, Mộng Kỳ ngẩng đầu lên nhìn Kiều mẹ, kết quả liền thấy Kiều mẹ cứ nhìn chăm chăm vào chính mình, lập tức bị hù dọa cúi đầu...

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Chuyện Của Con, Con Có Thể Làm Chủ

Nhìn thấy Mộng Kỳ vẻ mặt như mèo, Kiều mẹ khóe miệng không tự giác câu dẫn, sợ Mộng Kỳ nhìn thấy, lại vội vàng kéo xuống.

Mộng Kỳ ngẩng đầu ưỡn ngực cúi đầu ngồi thẳng, hai tay đặt trên đùi của mình, tay phải chơi nắm ngón cái tay trái, đây là động tác lúc cô khần trương, cúi đầu cô tự nhiên không có phát hiện Kiều mẹ nhìn cô mờ ám đặt vào trong mắt.

Cũng không biết Kiều cha cùng Lạc Gia Hoa nói cái gì, ngồi ở trong phòng khách cả tí xíu âm thanh cũng không nghe được, Mộng Kỳ thu hồi lỗ tai vĩnh lên của mình, buồn bực nghĩ, trong nhà khi nào thì cách âm tốt như vậy.

Nghe nửa ngày cũng nghe không được nửa điểm âm thanh, Mộng Kỳ đành phải đem lực chú ý của mình quay lại phòng khách, đúng là mẹ cô hiện tại cái gì cũng không nói, cũng không trào phúng cô, cũng làm cho cô cảm thấy rất ngoài ý muốn.

Sẽ không phải tại đánh chủ ý gì đi? Nghĩ đến đây, Mộng Kỳ lại có chút đứng ngồi không yên.

Nếu như nói thế giới này người mà Mộng Kỳ vừa kính vừa sợ, không thể bỏ sót chính là Kiều mẹ.

Mộng Kỳ đột nhiên phát hiện, trên bàn không có trà, nên biết mẹ là đặc biệt thích uống trà lại, bình thường ở nhà đều phải uống một ly, nhưng bây giờ không có, Mộng Kỳ hai mắt tỏa sáng, lập tức biết mình nên làm cái gì, dè dặt nhìn thoáng qua Kiều mẹ, thử kêu một tiếng.

“Mẹ ~ “

Không biết đang nhìn ở đâu Kiều mẹ quay đầu nhàn nhạt nhìn Mộng Kỳ một cái, không nói gì, chỉ là nửa khiêu mi, ý bảo: có gì muốn làm?

Đối với Mộng Kỳ mà nói, Kiều mẹ không có há mồm, chính là thái độ tốt nhất, bởi vậy hai mắt cô lập tức cong cong, không tự giác mang theo nịnh nọt, “Mẹ, con pha ly trà lại cho mẹ được không?”

Kiều mẹ chân mày cau lại, Mộng Kỳ lập tức toàn thân tóc gáy đều dựng lên, như lâm đại địch...

Hồi lâu, Kiều mẹ rốt cục trở lại thần thái tôn quý ban đầu, Mộng Kỳ lập tức cảm thấy, mùa xuân đến ~

Đứng lên, cao hứng nói, “Mẹ chờ, lập tức là xong ngay.”

Nói xong liền hướng phòng bếp đi đến, bóng lưng nhẹ nhàng, bước chân khoáng trá.

Kiều mẹ nhìn bóng lưng khoan khoái của con gái, khóe miệng cũng chậm chậm câu dẫn.

Phi thường nghiêm túc dụng tâm pha một bình trà, mang ra, “Mẹ, uống trà.”

Kiều mẹ tiếp nhận trà trong tay Mộng Kỳ, uống một ngụm, tay nghề không tệ, đương nhiên, lời này là nói ở trong lòng.

Rót trà cho Kiều mẹ, thấy bà uống, Mộng Kỳ hết sức cao hứng, lập tức lên kế hoạch, mong đợi nhìn Kiều mẹ, “Mẹ, con đi pha trà cho ba được hay không?”

Kiều mẹ như nhìn thấu được tâm tư của cô nói, “Ba con không thích uống trà lài.”

“Vậy con pha loại khác.”

“Hiện tại không cần.”

Mộng Kỳ khoe miệng rữ xuống, vô tình ngồi bên cạnh Kiều mẹ, “Àn.”

Kiều mẹ vừa uống trà, khoe mắt vừa đánh giá con gái, giống như gầy, “Vi cái gì không phải là hấn?”

“...”

Nhìn mẹ một chút, Mộng Kỳ mới phản ứng, rốt cục mới biết ‘hấn’ trong miệng Kiều mẹ là chỉ người nào. Nhếch miệng, “Hấn nói không muốn kết hôn, nói gia cảnh mình không tốt lắm, có năng lực lại bởi vì không có hậu trường không có đất dụng võ, không cam lòng, con nghĩ muốn kết hôn, cho nên cùng với hấn phân ra.”

“Hừ, đã sớm nhìn ra.” Kiều mẹ hừ lạnh, “Loại người này đã tâm rất lớn, con xem đi, về sau hấn tìm bạn gái, nhất định là cô gái có gia cảnh thật tốt, nếu là gia cảnh của con tốt một chút, hấn sẽ bắt lấy con không thả.”

Mộng Kỳ bĩu môi, “Mã hậu pháo.”

“Con nói cái gì?”

“Không có, không nói gì.”

“Mẹ biết rõ con nghĩ thế nào, luôn thập phần tự tin, nhưng không biết, ánh mắt của mình khá hơn, luôn luôn nhìn lầm, có người phải thật sự trải qua cuộc sống năm tháng lắng đọng mới có thể nhìn thấu, con dù sao không có trải qua sự tàn khốc của xã hội, cũng không biết bản tính tà ác của con người, nhìn lầm rồi, khó tránh khỏi lần sau sẽ đem con mắt sáng lên chút ít.”

Kiều mẹ phát biểu, trong lòng có chỗ đau lòng, Mộng Kỳ nghe lời, “Ừm.”

“Người này đây, tại sao biết?”

Mộng Kỳ trong lòng dừng lại, tại sao biết, nói thật? Phòng đoán bị mẹ cô cắt đứt chân sau đó bất chấp tất cả yêu cầu ly hôn, nói dối? Cô lại không cùng Lạc Gia Hoa soạn sẵn lời kịch, nếu như nói ra không giống nhau thì làm sao bây giờ, suy nghĩ một chút, Mộng Kỳ cảm thấy hay là ném đạn khói đi,

“Chúng con biết nhau trong trường hợp tương đối đặc biệt, tóm lại, chúng con là nhất kiến chung tình, sau đó dùng tốc độ cực nhanh liền quyết định làm bạn cả đời.”

Thật thật giả giả, giả giả thật thật, ba phần thiệt giả, người ngoài khó biện luận.

Kiều mẹ quả nhiên không có truy vấn, bà bị một vấn đề khác chú ý, “Tốc độ cực nhanh liền chuẩn bị kết hôn? Nhanh đến ngay cả cha mẹ cũng không kịp gặp mặt một lần? Con có tiền đồ.”

“... chuyện của mình, con có thể làm chủ.”

Kiều mẹ: ...

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Thật Tốt

Thấy Kiều mẹ không nói lời nào, Mộng Kỳ lại bắt đầu tự trách, ai, vừa thấy được mẹ cô, cô chỉ sợ lại bị phản kháng, cho nên không nói chuyện với bà, không tự giác mang theo lực đối kháng, vốn là nghĩ thật dễ nói chuyện, lại để cho bà làm cho đập phá.

Hai người lần nữa tè ngắt, một người là sợ, một người là tức.

Đang lúc Mộng Kỳ nghĩ tới như thế nào tu bổ quan hệ cùng mẹ, cửa thư phòng mở ra, Mộng Kỳ quay đầu lại, Kiều cha phía trước, Lạc Gia Hoa ở phía sau, Mộng Kỳ lập tức nhảy vào ánh mắt tìm hỏi, Kiều cha nhìn thấy, trong lòng hết sức khó chịu,

“Nhìn cái gì, sợ ba bắt hán ăn thịt sao?”

Thấy ba ba tức giận, Mộng Kỳ vội vàng cười đứng bên cạnh kiều cha lôi kéo ông làm nũng, “Nào có, đồng chí Kiều Chấn Hoa người đàn ông tốt nhất trên đời này, mới sẽ không làm ra chuyện ác độc này đâu.”

“Thiệt là mồm mép quá đi.” Kiều cha buồn cười điểm một cái lên trán Mộng Kỳ, quay đầu nhìn Gia Hoa, “Gia Hoa, tới đây ngồi xuống đi.”

“Dạ, ba ba.” Gia Hoa trả lời cực kỳ lễ phép.

Thấy thế, Mộng Kỳ mở to hai mắt hỏi Gia Hoa là thế nào, nhìn bộ dáng ba ba như vậy là thừa nhận quan hệ của hai người bọn họ, đúng là, bọn họ trong thư phòng hơn cả tiếng đồng hồ, nói những thứ gì a.

Kiều cha ngồi trên ghế sofa, hướng Kiều mẹ gật đầu, thấy thế, Kiều mẹ cũng không nói thêm gì nữa, Kiều cha cả ngày ở trong ngành nghề giao thiệp với người, ánh mắt nhìn người cũng không tệ lắm, cái nhà này, mặc dù ngày thường đều là bà định đoạt, nhưng chuyện đại sự chân chính vẫn là do Kiều cha làm chủ, ông nói được, thì chính là được rồi.

nhìn Lạc Gia Hoamột chút, Kiều cha trong mắt thoáng hiện lên một tia hài lòng, Lạc Gia Hoa này tất cả các phương diện điều kiện đều so với Nghiêm Tử Hạo tốt hơn, trọng yếu hơn là, anh so với Nghiêm Tử Hạo biết cách săn sóc, lần trước Nghiêm Tử Hạo tới nơi này, lời nói hình thức, không chú ý tới cảm xúc của con gái bảo bối, mà tên tiểu tử này, từ lúc tiến vào, không có lúc nào là không chú ý sắc mặt Mộng Kỳ, cô khản trương, anh sẽ không tiếng động an ủi, thái độ không lên tiếng, đều cũng không tệ lắm, chỉ là, con gái bảo bối do chính mình nuôi nấng hai mươi mấy năm, cứ giao ra ngoài như vậy, thật sự là có chút không cam lòng a,

“Gia Hoa, Mộng Kỳ là bảo bối của ba, con về sau có thể phải hảo hảo chăm sóc nó, không thể để cho nó bị ủy khuất, nếu không, ba cũng không tha cho con.”

Lạc Gia Hoa chăm chú nhìn kiều cha kiều mẹ, bảo đảm, “Cha, mẹ, con hướng hai người bảo đảm, con nhất định sẽ dùng tất cả những gì con có đối tốt với Mộng Kỳ, tuyệt không làm cho cô ấy bị một chút xui ủy khuất.”

Kiều cha đối với Lạc Gia Hoa bảo đảm coi như là hài lòng, “Đây chính là con nói, nếu như nó bị một chút ủy khuất, đến lúc đó, cũng chớ có trách ba đây trở mặt.”

“Con bảo đảm, cha.”

“Được rồi, ba liền đem con gái giao cho con.” Kiều cha đem tay Mộng Kỳ đặt vào trong tay Lạc Gia Hoa, Lạc Gia Hoa vội vờn tay tiếp nhận, vẻ mặt hết sức thận trọng.

Mộng Kỳ cảm thấy cha không phản đối, hốc mắt có chút ướt át, “Cha ~ “

“Ai, tốt lắm, con cũng đã trưởng thành, tóm lại là muốn gả ra ngoài, mặc dù là tiên trăm hậu tấu, ba ba cùng mẹ đều có chút tức giận, nhưng dù sao cũng là bảo bối của chúng ta, chỉ cần con sống tốt, ba xem Gia Hoa cũng không tệ lắm, con về sau phải hảo hảo cùng hán sống qua ngày, ngàn vạn không cần phải đùa giỡn tính tình, biết không?”

“Con biết rồi, ba ba.”

“Ừm, Gia Hoa a.”

“Cha ~ “

“Mặc dù các con đã đăng ký, nhưng hôn lễ này, chúng ta cũng không thể thiếu a...”

“Cha, cái này con hiểu rõ, kỳ thật lần này tới, ngoại trừ bãi phỏng ba cùng mẹ, còn có một mục đích, chính là truyền đạt ý nguyện của cha mẹ con, khi nào ba mẹ có thời gian, hai nhà chúng ta cùng nhau ăn cơm gặp mặt, thuận tiện thương lượng một chút chuyện hôn lễ...” Nói cái này, Lạc Gia Hoa lại bổ sung,

“Bất kể là hai người đến thành phố B hay là cha mẹ con chạy tới cũng đều được.”

“Cha, mẹ, chúng con đã quyết định vào ngày mười một cử hành hôn lễ, khác cũng không có định, chờ hai người cùng nhau thương lượng.” Mộng Kỳ chen vào nói.

Kiều cha nghe vậy, “Vậy thì thứ sáu tuần này gặp mặt đi, chúng ta sẽ lên thành phố B.”

“Ai, tốt.”

“Gia Hoa, con ngồi cùng mẹ Mộng Kỳ tâm sự, Mộng Kỳ, con cùng ba ba đi phòng bếp chuẩn bị cơm trưa.”

“Tốt, ba ba.” Mộng Kỳ gật đầu, mặc dù ba ba không biết làm cơm, nhưng là trợ thủ cũng rất chuyên nghiệp, đây là trợ thủ hàng năm được kiều mẹ huấn luyện ra .

Vào phòng bếp, Mộng Kỳ còn đưa tay nhìn ra phía ngoài, kiều cha thấy, lại bắt đầu chua xót , “Nhìn cái gì, sợ mẹ con ăn hán a, quan tâm như vậy, cũng không có thấy con đối với ba quan tâm qua.”

Mộng Kỳ buồn cười ôm ba ba, “Nào có, ba ba vẫn luôn ở trong lòng con mà.”

“Hừ ~” Kiều cha lúc này mới thư thái chút ít.

“Cha, lúc này hai người nói gì đó a?”

“Không thể nói.”

“Hừ ~” không thỏa mãn được lòng hiếu kỳ của mình, Mộng Kỳ chu môi.

“Được rồi, đừng chu môi , ba ba làm trợ thủ cho con, đã lâu chưa ăn món ăn do con gái làm, Kiều Mộng Kỳ tiểu thư, cô nguyện ý làm đầu bếp chánh sao?” Kiều cha buồn cười nhìn con gái.

“Đây là tự nhiên.” Kiều Mộng Kỳ gật đầu, nghe được lời của cha, trong lòng có chút đau lòng, cùng cha chuẩn bị.

Nhìn thân ảnh con gái bận rộn, Kiều cha trong mắt mỉm

cười, trong nhà không có tiểu bảo bối, luôn vắng lạnh, hiện tại con gái đã trở lại, thật tốt.

Trong phòng khách Kiều mẹ cùng Lạc Gia Hoa nói chuyện, Mộng Kỳ nghe không rõ, cha cùng Lạc Gia Hoa trong thư phòng nói chuyện cha lại không nói cho cô biết rốt cục là nói cái gì, không thỏa mãn được lòng hiếu kỳ của mình, Mộng Kỳ đành phải chuyên tâm nấu ăn, nhưng trong lòng quyết định, sau khi về nhà hỏi lại Lạc Gia Hoa, tin tưởng anh sẽ tự nói với mình . Trong phòng bếp một đồng lớn đồ ăn, Kiều cha nói đây là Kiều mẹ sáng sớm liền chạy đi mua , toàn bộ là thứ mình thích , Mộng Kỳ nghe, trong lòng hết sức cảm động, kỳ thật, Kiều mẹ chính là tính tình không được tự nhiên một chút, đối với con gái vẫn rất tốt sao.

Kiều gia cơm trưa ăn được rất là khoái trá , Kiều cha cố ý đem Mao Đài bản thân yêu thích ra uống, đối với Lạc Gia Hoa xưng hô từ sau khi ăn cơm xong đổi thành con rể, Mộng Kỳ cùng mẹ có chút không được tự nhiên, tại thấy kiều cha ra ám hiệu cho kiều mẹ gấp món ăn mấy lần, lại có kiều cha cùng Lạc Gia Hoa ở đây, không khí tốt hơn nhiều, ăn cơm xong, kiều cha lôi kéo Gia Hoa đánh cờ, Mộng Kỳ sau khi dọn dẹp xong phòng bếp, thấy kiều mẹ đang xem ti vi, liền đi sang ngồi cùng bà nói chuyện phiếm, “Mẹ ~ “

“Ừm.”

Trên bàn có trà lai do kiều mẹ pha cho mình một ly, Mộng Kỳ làm nũng, “Mẹ, tài nấu nướng của con có tệ lắm hay không?”

“Không có.”

“Tất nhiên, con chính là nhớ kỹ lời mẹ nói đây, chúng ta là phụ nữ, phải lên được phòng khách xuống được phòng bếp.”

Kiều mẹ khoe miệng nhếch lên, rất rõ ràng những lời này rất hợp tâm ý của bà.

Thấy Kiều mẹ nở nụ cười, là gan Mộng Kỳ liền càng lớn, vốn là cách kiều mẹ một chút khoảng cách, hiện tại đã kéo cánh tay của bà dựa vào ghế sofa xem ti vi .

Thấy kiều mẹ cùng Mộng Kỳ cười cười nói nói, Kiều cha trong mắt thoáng hiện lên vui vẻ, ý bảo Lạc Gia Hoa đi phía trước cúi đầu, nhẹ giọng hỏi anh, “Mộng Kỳ có hay không đã nói với con nó từng có bạn trai?”

“Có.”

“Kỳ thật là chúng ta không đồng ý bọn họ cùng một chỗ, Mộng Kỳ vì thế cùng mẹ cãi nhau, hai mẹ con này tính tình đều bướng bỉnh, về sau nếu hai người chiến tranh lạnh lần nữa, con có thể phải cùng cha đứng trên một chiến tuyến, cùng nhau vì gia đình hài hòa mà cố gắng.”

Lạc Gia Hoa nhìn kiều cha , đột nhiên cảm thấy, kiều cha thật đáng yêu .

Bật cười, “Con biết rồi, cha yên tâm đi.”

“Ừm.” Kiều cha hài lòng gật đầu, “Đến lượt con đi.”

“Tốt.”

Nói Kiều cha cùng Lạc cha giống nhau là hai kẻ yêu thích cờ tướng kẻ, đều là hết sức yêu thích, nhưng có một điểm bất đồng là Lạc cha đánh cờ cũng

không phải tệ lắm, mà Kiều cha hình như là trời sinh khiếm khuyết, khi ông đánh cờ làm cho những người đứng xem, luôn cảm thấy tất cả đều hiểu, nhưng ông một khi tự mình thao đao, hình như là có một chút kỹ thuật liên có thể đánh bại đối thủ, trọng yếu hơn là, quân cờ phẩm còn chẳng có gì đặc sắc, thua không nhận thua, còn yêu cầu hủy bỏ, Lạc Gia Hoa mới vừa bị Kiều cha kêu đánh cờ, thấy bộ dạng đánh cờ của ông, nghĩ thầm chính mình chỉ là ngẫu nhiên cùng cha đánh, quân cờ thuật cũng không phải là quá tốt, cho nên liên tục khiêm tốn, thỉnh thoảng nhường cho chính mình, nhưng không có đi vài bước, Lạc Gia Hoa liền phát hiện chân tướng, anh cảm thấy, đối phương hoàn toàn là một con chim non, nếu là ngày thường, anh chắc là sẽ không cùng một tay mơ lãng phí thời gian, nhưng bây giờ đối diện là cha vợ của mình, Lạc Gia Hoa chỉ có thể khước miệng co giật cùng kiều cha đánh cờ.

“Cha chính là có mấy mươi năm kinh nghiệm đánh cờ, con đừng nhường cha a, cứ việc đánh.” Kiều cha thập phần thờ ơ nói.

Lạc Gia Hoa khước miệng vừa kéo, “Tốt, ba ba.”

Sau vài ván...

Kiều cha: “Chờ một chút, cha muốn nghỉ một tý, không đi nơi này.”

Lạc Gia Hoa: “Tốt, ba ba.”

Lại sau vài ván...

Kiều cha: “Không đúng không đúng, cha vừa rồi đi nhầm, hủy quân cờ.”

Lạc Gia Hoa: “Tốt, ba ba.”

Một lát sau...

“Tài đánh cờ của cha như thế nào?”

Lạc Gia Hoa, “... Không tệ.”

“phẩm cờ của cha như thế nào?”

Khước miệng co giật một tý, “... Rất tốt.”

Kiều cha hài lòng, “Không tệ không tệ, quân cờ phẩm quyết định nhân phẩm, tiểu tử con có tiền đồ.”

Ghé sô pha bên cạnh, Mộng Kỳ cười che miệng, “Cha lại bắt đầu hành hạ đối thủ của mình.”

Kiều mẹ mặt không chút thay đổi, nhưng mặt tràn đầy mỉm cười, “Tên ngốc kia, có mấy mươi năm đánh cờ kỳ nghệ vẫn thói như vậy cũng không biết xấu hổ lấy ra khoe khoang, da mặt thật dày.”

Mộng Kỳ nói, “Ai bảo cha quân cờ phẩm quá kém, những bạn đánh cờ kia cũng không muốn cùng cha đánh cờ, thật vất vả có con rể, chính là nên cha lấy thân phận tới dọa người, không cần uống phí.”

“Nói rất đúng.” Mặc dù Mộng Kỳ mắng chửi, nhưng Kiều mẹ trong mắt nhìn chăm chú, “Đợi lát nữa cùng Gia Hoa nói vất vả hân.”

“Phốc xuy... Tốt, mẹ.”

Nói xấu cha một chút, không khí xung quanh Mộng Kỳ cùng kiều mẹ lần nữa thay đổi tốt, Mộng Kỳ ôm cánh tay kiều mẹ, rốt cục nói ra điều muốn nói, “Mẹ, thực xin lỗi.”

Kiều mẹ sững sốt một chút, cười, “Mẹ còn tưởng rằng đời này không nghe được đây.”

Mộng Kỳ đau lòng, “Con biết là con không đúng, con quá quật cường, mặc dù biết hai người sẽ không hại con, nhưng con biết rõ quan niệm của cha mẹ, vẫn là hi vọng con tìm được người đàn ông gần nhà, như vậy về sau cũng dễ dàng thăm hỏi, đối với mẹ lúc ấy cùng hân nói chuyện đều gần nửa năm, cảm thấy hân mặc dù có chút không xứng, khác cũng đều tốt, cho nên mới không lý trí như vậy.”

Kiều mẹ sờ sờ đầu Mộng Kỳ, “Ai, thôi, đều đã qua, chuyện trước kia chính là muốn nói ra, thái độ mẹ cũng không tốt, nếu như có thể thật tốt trao đổi cùng con, có lẽ sẽ không phát sinh chuyện như vậy, bất quá, người luôn vấp phải một ít sai lầm mới có thể lớn lên, mẹ thấy Gia Hoa thực chừng chạc, lại hơn con ba tuổi, sự nghiệp cũng chút thành công, cùng hân cùng một chỗ, hân là không sai được, các con có thể sinh cùng ngày, đây cũng là duyên phận.”

“Ừm.”

“Hai người sống qua ngày, luôn sẽ phát sinh chút ít xung đột, dù sao cũng là hai người có cuộc sống hoàn toàn bất đồng đến cùng nhau, cần một thời gian thích ứng, lúc này, con cùng Gia Hoa phải học cách suy nghĩ vì đối phương, như vậy, cuộc sống của các con mới có thể trôi qua hạnh phúc.”

“Con biết rồi.”

“Ừm...” Còn muốn nói điều gì, có người gõ cửa, kiều mẹ cùng Mộng Kỳ đồng thời nhìn về phía cửa, Mộng Kỳ đứng lên, “Con đi mở cửa.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Kiều Cha Phẩm Cờ... Rất Tốt!

Trong phòng khách Kiều mẹ cùng Lạc Gia Hoa nói chuyện, Mộng Kỳ nghe không rõ, cha cùng Lạc Gia Hoa trong thư phòng nói chuyện cha lại không nói cho cô biết rốt cục là nói cái gì, không thỏa mãn được lòng hiếu kỳ của mình, Mộng Kỳ đành phải chuyên tâm nấu ăn, nhưng trong lòng quyết định, sau khi về nhà hỏi lại Lạc Gia Hoa, tin tưởng anh sẽ tự nói với mình. Trong phòng bếp một đồng lớn đồ ăn, Kiều cha nói đây là Kiều mẹ sáng sớm liền chạy đi mua, toàn bộ là thứ mình thích, Mộng Kỳ nghe, trong lòng hết sức cảm động, kỳ thật, Kiều mẹ chính là tính tình không được tự nhiên một chút, đối với con gái vẫn rất tốt sao.

Kiều gia cơm trưa ăn được rất là khoái trá, Kiều cha cố ý đem Mao Đài bản thân yêu thích ra uống, đối với Lạc Gia Hoa xưng hô từ sau khi ăn cơm xong đổi thành con rể, Mộng Kỳ cùng mẹ có chút không được tự nhiên, tại thấy kiều cha ra ám hiệu cho kiều mẹ gấp món ăn mấy lần, lại có kiều cha cùng Lạc Gia Hoa ở đây, không khí tốt hơn nhiều, ăn cơm xong, kiều cha lôi kéo Gia Hoa đánh cờ, Mộng Kỳ sau khi dọn dẹp xong phòng bếp, thấy kiều mẹ đang xem tivi, liền đi sang ngồi cùng bà nói chuyện phiếm, “Mẹ ~”

“Ừm.”

Trên bàn có trà lại do kiều mẹ pha cho mình một ly, Mộng Kỳ làm nũng, “Mẹ, tài nấu nướng của con có tệ lắm hay không?”

“Không có.”

“Tất nhiên, con chính là nhớ kỹ lời mẹ nói đây, chúng ta là phụ nữ, phải lên được phòng khách xuống được phòng bếp.”

Kiều mẹ khoe miệng nhếch lên, rất rõ ràng những lời này rất hợp tâm ý của bà.

Thấy Kiều mẹ nở nụ cười, là gan Mộng Kỳ liền càng lớn, vốn là cách kiều mẹ một chút khoảng cách, hiện tại đã kéo cánh tay của bà dựa vào ghế sofa xem tivi.

Thấy kiều mẹ cùng Mộng Kỳ cười cười nói nói, Kiều cha trong mắt thoáng hiện lên vui vẻ, ý bảo Lạc Gia Hoa đi phía trước cúi đầu, nhẹ giọng hỏi anh, “Mộng Kỳ có hay không đã nói với con nó từng có bạn trai?”

“Có.”

“Kỳ thật là chúng ta không đồng ý bọn họ cùng một chỗ, Mộng Kỳ vì thế cùng mẹ cãi nhau, hai mẹ con này tính tình đều bướng bỉnh, về sau nếu hai người chiến tranh lạnh lần nữa, con có thể phải cùng cha đứng trên một chiến tuyến, cùng nhau vì gia đình hài hòa mà cống hiến.”

Lạc Gia Hoa nhìn kiều cha, đột nhiên cảm thấy, kiều cha thật đáng yêu.

Bật cười, “Con biết rồi, cha yên tâm đi.”

“Ừm.” Kiều cha hài lòng gật đầu, “Đến lượt con đi.”

“Tốt.”

Nói Kiều cha cùng Lạc cha giống nhau là hai kẻ yêu thích cờ tướng kè, đều là hết sức yêu thích, nhưng có một điểm bất đồng là Lạc cha đánh cờ cũng không phải tệ lắm, mà Kiều cha hình như là trời sinh khiếm khuyết, khi ông đánh cờ làm cho những người đứng xem, luôn cảm thấy tất cả đều hiểu, nhưng ông một khi tự mình thao đao, hình như là có một chút kỹ thuật liền có thể đánh bại đối thủ, trọng yếu hơn là, quân cờ phẩm còn chẳng có gì đặc sắc, thua không nhận thua, còn yêu cầu hủy bỏ, Lạc Gia Hoa mới vừa bị Kiều cha kêu đánh cờ, thấy bộ dạng đánh cờ của ông, nghĩ thầm chính mình chỉ là ngẫu nhiên cùng cha đánh, quân cờ thuật cũng không phải là quá tốt, cho nên liên tục khiêm tốn, thỉnh thoảng nhường cho chính mình, nhưng không có đi vài bước, Lạc Gia Hoa liền phát hiện chân tướng, anh cảm thấy, đối phương hoàn toàn là một con chim non, nếu là ngày thường, anh chắc là sẽ không cùng một tay mơ lãng phí thời gian, nhưng bây giờ đối diện là cha vợ của mình, Lạc Gia Hoa chỉ có thể khoe miệng co giật cùng kiều cha đánh cờ.

“Cha chính là có mấy mươi năm kinh nghiệm đánh cờ, con đừng nhường cha a, cứ việc đánh.” Kiều cha thập phần thờ ơ nói.

Lạc Gia Hoa khoe miệng vừa kéo, “Tốt, ba ba.”

Sau vài ván...

Kiều cha: “Chờ một chút, cha muốn nghỉ một tý, không đi nơi này.”

Lạc Gia Hoa: “Tốt, ba ba.”

Lại sau vài ván...

Kiều cha: “Không đúng không đúng, cha vừa rồi đi nhầm, hủy quân cờ.”

Lạc Gia Hoa: “Tốt, ba ba.”

Một lát sau...

“Tài đánh cờ của cha như thế nào?”

Lạc Gia Hoa, “... Không tệ.”

“phẩm cờ của cha như thế nào?”

Khóe miệng co giật một tý, “... Rất tốt.”

Kiều cha hài lòng, “Không tệ không tệ, quân cờ phẩm quyết định nhân phẩm, tiểu tử con có tiền đồ.”

Ghế sofa bên cạnh, Mộng Kỳ cười che miệng, “Cha lại bắt đầu hành hạ đối thủ của mình.”

Kiều mẹ mặt không chút thay đổi, nhưng mặt tràn đầy mỉm cười, “Tên ngốc kia, có mấy mươi năm đánh cờ kỳ nghệ vẫn thói như vậy cũng không biết xấu hổ lấy ra khoe khoang, da mặt thật dày.”

Mộng Kỳ nói, “Ai bảo cha quân cờ phẩm quá kém, những bạn đánh cờ kia cũng không muốn cùng cha đánh cờ, thật vất vả có con rể, chính là nên cha lấy thân phận tới dọa người, không cần uống phí.”

“Nói rất đúng.” Mặc dù Mộng Kỳ mắng chửi, nhưng Kiều mẹ trong mắt nhìn chăm chú, “Đợi lát nữa cùng Gia Hoa nói vất vả hân.”

“Phốc xuy... Tốt, mẹ.”

Nói xấu cha một chút, không khí xung quanh Mộng Kỳ cùng kiều mẹ lần nữa thay đổi tốt, Mộng Kỳ ôm cánh tay kiều mẹ, rốt cục nói ra điều muốn nói, “Mẹ, thực xin lỗi.”

Kiều mẹ sừng sốt một chút, cười, “Mẹ còn tưởng rằng đời này không nghe được đây.”

Mộng Kỳ đau lòng, “Con biết là con không đúng, con quá quật cường, mặc dù biết hai người sẽ không hại con, nhưng con biết rõ quan niệm của cha mẹ, vẫn là hi vọng con tìm được người đàn ông gần nhà, như vậy về sau cũng dễ dàng thăm hỏi, đối với mẹ lúc ấy cùng hân nói chuyện đều gần nửa năm, cảm thấy hân mặc dù có chút không xứng, khác cũng đều tốt, cho nên mới không lý trí như vậy.”

Kiều mẹ sờ sờ đầu Mộng Kỳ, “Ai, thôi, đều đã qua, chuyện trước kia chính là muốn nói ra, thái độ mẹ cũng không tốt, nếu như có thể thật tốt trao đổi cùng con, có lẽ sẽ không phát sinh chuyện như vậy, bất quá, người luôn vấp phải một ít sai lầm mới có thể lớn lên, mẹ thấy Gia Hoa thực chừng chạc, lại hơn con ba tuổi, sự nghiệp cũng chút thành công, cùng hân cùng một chỗ, hân là không sai được, các con có thể sinh cùng ngày, đây cũng là duyên phận.”

“Ừm.”

“Hai người sống qua ngày, luôn sẽ phát sinh chút ít xung đột, dù sao cũng là hai người có cuộc sống hoàn toàn bất đồng đến cùng nhau, cần một thời gian thích ứng, lúc này, con cùng Gia Hoa phải học cách suy nghĩ vì đối phương, như vậy, cuộc sống của các con mới có thể trôi qua hạnh phúc.”

“Con biết rõ.”

“Ừm...” Còn muốn nói điều gì, có người gõ cửa, kiều mẹ cùng Mộng Kỳ đồng thời nhìn về phía cửa, Mộng Kỳ đứng lên, “Con đi mở cửa.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Hàng Xóm

Mở cửa ra, thì ra là hàng xóm đối diện, “Mạc thăm ~ “

“Tiểu Kỳ, Kiều mẹ ~ “

“Mau vào.” Kiều mẹ đứng lên kêu gọi, người hai nhà chẳng những chỉ có mấy đứa nhỏ thân cận, người lớn cũng là thập phần thân cận .

Lạc Gia Hoa cũng đứng lên chào hỏi.

Mạc thăm ngồi trên ghế sofa, xem như quen cửa quen nẻo , “Tôi tới , không có quấy rầy các người đi.”

Kiều mẹ cười, “Bà nói gì vậy, hai nhà chúng ta quen thân như vậy, tùy thời đều có thể đến.”

Mạc thăm cười, “Tiểu Kỳ đã một thời gian không trở lại, rất nhớ nó, một năm không thấy, giống như gầy chút ít.”

“Ở bên ngoài, làm sao tốt bằng ở nhà đây.”

“Mạc thăm, cháu không có gầy, chỉ là do quần áo che da thịt mà thôi.” Mộng Kỳ cười nói , trong mắt người lớn, luôn cảm giác đứa nhỏ gầy, dù cho đối phương là một người mập mạp, cũng vẫn cảm thấy gầy.

“Là thật gầy, trước kia khuôn mặt nhỏ nhắn còn có chút thịt, bây giờ nhìn xem, chỉ còn lại cái cằm nhọn .” Mạc thăm đau lòng nói, “Đứa nhỏ này, ở bên ngoài cũng không chiều cổ chính mình.”

Thừa dịp Kiều cha nghỉ bước tiếp theo, Lạc Gia Hoa cười, “Mạc thăm yên tâm, cháu sẽ từ từ đem Mộng Kỳ dưỡng mập .”

Mạc thăm nghe cao hứng, “Tiểu Lạc a, người phải hảo hảo đối tốt với Tiểu Kỳ nhà chúng ta a, cô bé này thăm chính là từ nhỏ nhìn lớn lên , nguyên lai là nghĩ có thể làm con dâu thăm mới tốt, đáng tiếc hai người bọn họ không có duyên, thăm coi nó như con gái ruột bình thường, thăm vốn muốn sinh một đứa con gái biết nghe lời như tiểu Kỳ vậy, đáng tiếc bụng bất tranh khí sinh ra một đứa con trai không nghe lời, nếu ai khi dễ con bé, thăm sẽ không tha .”

Lạc Gia Hoa bảo đảm, “Mạc thăm yên tâm, cháu nhất định sẽ chiều cổ cô ấy thật tốt.”

Mộng Kỳ cười, “Mạc thăm, lời này nếu để cho anh Từ Thông nghe được, chắc chắn sẽ giận đó .”

Mạc thăm lập tức khẩn trương hề hề nói, “Tiểu Kỳ, cháu sẽ không ở trước mặt thằng Từ Thông nói Mạc thăm nói vậy đi.”

Mộng Kỳ cười, “Cháu sẽ không đâu.”

“Ha ha, ngoan ngoãn, thật là một đứa nhỏ tri kỷ.”

Lời của Mạc thăm cũng làm cho mọi người nở nụ cười, bà chính là một người vui vẻ, đi tới chỗ nào cũng có thể mang đến cười vui, ở lầu này đều có một số người già , mặc dù hiện tại quan hệ quê nhà càng lúc càng mờ nhạt, nhưng Kiều gia cùng Mạc gia quan hệ cũng không tệ lắm, có Mạc thăm lớn giọng, chỉ chốc lát sau trên lầu có người đi xuống gõ cửa, cũng có người nghe được tin tức cô gái xinh đẹp nhất lầu này mang theo chồng trở về, vì vậy người thích xem náo nhiệt ở thành phố T liền sang đây xem náo nhiệt, Kiều gia người càng ngày càng nhiều, Kiều cha cùng Lạc Gia Hoa cũng không cách nào mà đánh cờ , thu quân cờ, Kiều mẹ lấy đồ ăn vặt trong nhà cùng nước trái cây mời mọi người, Lạc Gia Hoa thì bị mọi người vây vào giữa hạch hỏi, Mộng Kỳ ngồi ở bên cạnh anh, ngẫu nhiên giải vây cho anh, một buổi chiều mọi người đang lúc vui vẻ , bởi vì Mộng Kỳ cùng Gia Hoa buổi tối phải về, cho nên năm giờ Kiều gia liền ăn cơm tối, Mạc thăm ở nhà một mình, Kiều mẹ liền giữ bà lại cùng nhau ăn, sau khi ăn cơm xong, nghỉ ngơi trong chốc lát, Mộng Kỳ cùng Gia Hoa từ biệt mọi người, hẹn thứ bảy gặp mặt, cho nên trong lòng Mộng Kỳ ngược lại cũng không có bao nhiêu luyến tiếc, dù sao mấy ngày nữa là có thể gặp mặt.

Kiều cha lôi kéo Mộng Kỳ qua một bên, “Kiều Kiều, sau khi trở về đi thi bằng lái xe đi.”

“Thì cái này làm gì, cha?” Mộng Kỳ có chút không rõ.

“Đứa nhỏ ngốc ~” Kiều cha cười, “Con đã kết hôn, cha dù sao cũng phải tặng chút đồ cưới.”

Lúc này Mộng Kỳ mới kịp phản ứng, “Cha muốn tặng xe cho con?”

“Ừm, nơi này cách thành phố B cũng không xa, có xe, về sau con tùy thời có thể trở về, không cần mỗi lần đều chờ đợi Gia Hoa nghỉ làm để đưa con về.”

“Thật tốt quá, cha muốn tặng xe gì?”

“Cái này trước giữ bí mật, đến lúc đó con sẽ biết, dù sao sẽ không để cho con chịu ủy khuất.”

“Tại sao phải giữ bí mật?” Mộng Kỳ chu môi.

“Cho con một kinh hi đi, đến lúc đó con sẽ biết.”

“Dạ, vậy con cảm ơn ba ba trước.”

“Ừm, trở về đi.”

“Tốt.”

Cùng cha mẹ từ biệt, Mộng Kỳ cùng Gia Hoa vội vã lên đường về nhà.

“Hôm nay cảm giác như thế nào?” vào trong xe, Mộng Kỳ hỏi Gia Hoa.

“Cảm giác? Cũng không tệ lắm, không có khó như trong tưởng tượng.”

“Humm?”

“Trước khi anh tới, hướng người trong công ty hỏi một số vấn đề đối với việc đi gặp cha mẹ vợ lần đầu, bọn họ góp ý cho anh rất nhiều, bắt quá có rất nhiều vấn đề cha mẹ em không có hỏi, hơn nữa, cha mẹ cũng không tính khắc khe, bọn họ là người rất tốt.”

“Xem ra anh đối với cha mẹ em đánh giá rất cao đi, vậy hôm nay trong thư phòng anh và cha nói gì, như thế nào không đến nửa giờ, anh liền đi ra, hơn nữa thái độ của cha đối với anh liền thay đổi, còn có mẹ em, bà cũng không nên chung đụng đi?”

Lạc Gia Hoa cười, “Làm sao có thể, anh cảm thấy được cha mẹ em đều rất dễ thân cận.”

“Thật vậy chăng, anh không có gạt em?”

“Tất nhiên.” Lạc Gia Hoa gật đầu, “Anh trước kia cũng đã gặp cha mẹ Thẩm Diệp, nhưng bởi vì bọn anh từ nhỏ đã biết nhau, cho nên sau khi anh cùng Thẩm Diệp xác định quan hệ, cũng không có bị mọi người khảo hỏi, coi như là chuyện tự nhiên, cũng sẽ không khấn trương, lần này xem như là lần đầu tiên anh chính thức đi gặp cha mẹ vợ, cho nên có chút khấn trương, bắt quá gặp qua cha mẹ em, anh cảm thấy được so với Hác ca lần đầu đi thăm cha mẹ vợ, anh là thập phần may mắn.”

“Phức xuy, xem ra người của công ty cũng không có cho anh kẻ sách tốt đi.”

Lạc Gia Hoa gật đầu, “Anh cũng cho là như vậy, ngoại trừ Hác ca đã có vợ, khác đều là độc thân, nghe bọn họ, chính là tự mình phạm tội.”

“Ha ha, ài, anh còn không có nói cho em biết cha mẹ em nói gì với anh đây.”

“Em muốn biết?”

“Ừm.”

“Cái này, là bí mật.”

Mộng Kỳ: ...

“Tốt lắm, đừng chu môi, đơn giản là hướng anh tiến hành thăm vấn, còn có cùng cha em ước định.”

Mộng Kỳ vừa nghe lập tức hào hứng, “ước định cái gì?”

“Chuyện ước định giữa đàn ông với nhau, không thể nói cho em biết.”

“Anh không phải nói sẽ luôn thành thực với em, sẽ không lừa gạt em sao?”

Lạc Gia Hoa cười, “Nhưng này là ước định giữa cha cùng với anh, anh đã đáp ứng giữ bí mật, làm người phải thành thực.”

“Có thể...”

“Yên tâm đi, cha rất yêu thương em, ông sẽ không làm chuyện bán con gái đâu.”

Mộng Kỳ không phục, “Con gái của ông là rất đắt tiền, anh muốn mua còn không nhất định mua được đây.”

Lạc Gia Hoa cười, “Dạ dạ, anh xác thực mua không nổi, Kiều Mộng Kỳ tiểu thư xinh đẹp lại cao quý như vậy, tại sao có thể dùng chữ mua như vậy, Kiều Mộng Kỳ tiểu thư trời sinh là để người khác yêu quý.”

“...”

Thấy Mộng Kỳ không nói, Lạc Gia Hoa cười thầm, anh sẽ không nói cho cô biết anh rốt cuộc khấn trương đến cỡ nào, tiến vào thư phòng bộ dạng của cha vợ là nghiêm khắc cỡ nào, anh chỉ nói cho cô biết, cô may mắn như thế nào, có được cha mẹ yêu thương như vậy.

Anh càng sẽ không nói cho cô biết, khi anh từ trong mắt cha vợ nhìn thấy tia hài lòng, anh liên tục vờ lòng bàn tay, biết bao nhiêu mồ hôi lạnh ứa ra, anh

từ khi tiến vào xã hội đến giờ, cho dù là mới vừa gia nhập xã hội làm một công việc tay mơ, lần đầu tiên gặp khách hàng, lần đầu tiên nói chuyện làm ăn, anh đều rất tự tin, nhưng lần này lại khần trương như vậy.

Trong buồng xe chỉ có tiếng nhạc quanh quẩn, Lạc Gia Hoa khóe mắt quan sát Mộng Kỳ, “Ba mẹ thứ bảy tới đây, chúng ta ăn cơm ở đâu, em có cái gì đề ý không?”

Mộng Kỳ lắc đầu, “Tùy tiện a, bọn họ không sẽ không đề ý mấy thứ này.”

“Vậy chuyện này giao cho anh đi.” Lạc Gia Hoa suy nghĩ một chút trả lời, “Đợi lát nữa về đến nhà anh liền gọi điện thoại cho mẹ anh nói bà chuẩn bị một chút.”

“Ừm.”

“Em nghỉ ngơi đi, anh không quấy rầy.”

“Ừm.”

Hơn hai giờ, kiến trúc quen thuộc xuất hiện ở trước mắt.

Ngừng xe xong, không nói tiếng nào, hai người ăn ý chỗ rẽ đi thang lầu, từng bước từng bước bò lên trên, Mộng Kỳ phát hiện năng lực thích ứng của mình quả nhiên là thật tốt, cô rõ ràng đối với kiến trúc này sinh ra cảm giác không muốn xa rời, mỗi lần bước một bước, liền có một thanh âm nói cho cô biết, đã về đến nhà.

Nhà? Cô thích chữ này nhất.

Có cảm giác như thế, còn có Lạc Gia Hoa, anh phát hiện mới mấy ngày cảm giác của anh liền thay đổi hoàn toàn, trước kia về nhà, bất quá coi đó là một nơi để ngủ mà thôi, nhưng bây giờ, anh rõ ràng cảm thấy chính mình không muốn xa rời, mỗi ngày tan sở về nhà, chuyện đầu tiên không phải là làm thêm giờ, có thể mang công tác về, anh sẽ mang về, đơn giản là vì trong nhà có người đang chờ mình ăn cơm, việc này làm cho anh cảm thấy ấm áp, đây là nhà thuộc về anh cùng Mộng Kỳ.

Hai người nắm tay đi lên phía trước, cảm giác như thế, duy trì đến lúc về đến nhà.

Lên lầu 22, làm cho Mộng Kỳ ngạc nhiên chính là từ khi cô chuyển đến nơi này chưa từng thấy nhà hàng xóm kề bên mở cửa, hiện tại bên trong đèn vẫn sáng, Mộng Kỳ lờ lợ kéo Lạc Gia Hoa đang muốn hỏi có cần tới chào hỏi hay không, cửa đối diện lại có người đi ra,

“Hi, Gia Hoa, còn cô nữa, gọi Mộng Kỳ phải không, buổi tối tốt lành.”

Gia Hoa tròn mắt há hốc mồm, “Cô, làm sao cô ở chỗ này?” “Em? Ừm, em thuê nơi này, về sau chúng ta chính là hàng xóm, thường lui tới a.” Thẩm Diệp đặc ý nhìn bộ dáng tròn mắt há hốc mồm của Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ.

“Người của nhà này đâu?” Lạc Gia Hoa nhìn Thẩm Diệp.

“Dọn đi rồi.”

“Dọn đi rồi? Chuyển đi nơi nào?”

“Không biết a.” Thẩm Diệp cười.

“Bọn họ làm sao đột nhiên rời đi?”

“Gia Hoa, anh chẳng lẽ không biết có một câu nói gọi là có tiền có thể bất quý xay cối sao? Em trả tiền thuê nhà, lại cho thêm ít tiền, bọn họ thật cao hứng liền dọn đi rồi a.”

Mặc dù Thẩm Diệp cười đến hết sức ngọt ngào, nhưng Lạc Gia Hoa lại có dự cảm xấu, “Cô chuyển đến đây làm gì?”

Thẩm Diệp bùi bùi, “Trước kia em không muốn về nhà có thể ở nơi này, nhưng anh sau khi kết hôn liền trở mặt, còn đem đồ của em dọn đi luôn, em lại không muốn sống cùng ba mẹ, nên phải tìm nhà khác thôi a.”

“Nhưng cô vì cái gì lại dọn đến đây, còn đem gia đình người ta đuổi đi?”

“Bởi vì em quen tới nơi này a, nhà anh lại không thể ở, em chỉ đành tìm nhà gần đây, hơn nữa, em tới nơi này, là có mục đích cùng nhiệm vụ.”

Lạc Gia Hoa mí mắt trực nháy, “Mục đích gì?”

Thẩm Diệp nhìn về phía Mộng Kỳ nãy giờ vẫn im lặng, hai người ánh mắt trên không trung giao nhau, hai cô chống lại nhau, thua thiệt là Mộng Kỳ, cho nên Lạc Gia Hoa không tự giác di chuyển thân thể của mình, đem Mộng Kỳ cản tại phía sau mình.

Thẩm Diệp thấy, trong mắt thoáng hiện lên một đạo ánh quang, khóe miệng lại câu dẫn ra tươi cười trào phúng, “Như thế nào, anh đây có tính là có mối

nói cũ không a?”

Lạc Gia Hoa nói, “Tôi nhớ cô sẽ không cần sự trợ giúp của tôi.”

“Thật không có mạnh mẽ, em còn không có khi dễ cô ấy đây, anh cứ che chở như vậy.”

“Tôi không phải là ngày đầu tiên biết cô, cô ấy không phải là đối thủ của cô.”

“Ý của anh là nói em rất dữ tợn?”

“...” Cam chịu.

“Khụ ~” Mộng Kỳ từ sau lưng Lạc Gia Hoa thò đầu ra, nhìn Thẩm Diệp, “Cô còn không có nói cô chuyển đến nơi đây mục đích cùng nhiệm vụ là gì?”

Thẩm Diệp nhìn Mộng Kỳ, khiêu mi, “Tôi là tới chia rẽ các người, tôi muốn làm Tiểu Tam.”

“Khụ khụ ~ cô nói gì?” Lạc Gia Hoa bị nước miếng của mình làm cho sặc, “Tôi không chơi ngoại tình, hơn nữa, người người đều la to đánh Tiểu Tam, cô không nói lung tung, coi chừng người nghe được sẽ khinh bỉ.”

“Anh biết em luôn luôn không ngại ánh mắt của người khác.”

Lạc Gia Hoa giận dữ nói, “Cho dù cô không giống người thường, cũng không cần cái gì cũng đều ném thứ đi, nhất là công danh như Tiểu Tam.”

Mộng Kỳ nghe Lạc Gia Hoa cùng Thẩm Diệp anh tới tới đi, từ từ hiểu, Thẩm Diệp này thật sự là một cô gái rất tùy tính, không thêm để ý ánh mắt của người khác, muốn làm cái gì thì làm cái đó, so sánh với Lạc Gia Hoa có vẻ muốn bảo thủ hơn nhiều, mặc dù cô cũng là một cô gái rất bảo thủ, nhưng là, cô cũng không ngại cùng cô gái này làm bạn bè, tựa như thích kích tình Lưu Lợi, hai người tính cách tương phản có thể thành bạn bè tốt, cô cũng không nhận ra cuộc sống riêng tư của cô cùng mình là bất đồng quan niệm liền không thể trở thành bạn bè, hơn nữa, thay vì đụng phải một người âm thầm tính toán mình trong bụng, không bằng đụng phải một người quang minh chính đại nói cho mình biết tôi muốn phá hư gia đình của cô, cho nên, nghe được Thẩm Diệp nói như vậy, cô mặc dù có chút tức giận, nhưng mà cũng thương thức tính cách của Thẩm Diệp, tính tình như vậy, cũng không phải là ai cũng có, hơn nữa cô thấy hai người nói chuyện, cẩn thận quan sát Thẩm Diệp, ở trong lòng to gan đoán rằng tuy còn phải đợi cô khảo chứng, tạm thời không chuẩn bị nói ra, chỉ là kéo cánh tay Lạc Gia Hoa ý bảo anh không cần phải nói chuyện, nhìn xem Thẩm Diệp nói,

“Tôi sẽ chuẩn bị tốt nghênh đón khiêu chiến của cô, khuya lắm rồi, chúng ta về nhà trước, ngủ ngon.”

Lời của Mộng Kỳ làm cho Thẩm Diệp kinh ngạc, bất quá cô lập tức liền cười nói, “Tốt, hôm nay tôi phải thu dọn đồ đạc sẽ không quấy rầy các người, bắt đầu từ ngày mai, tôi sẽ tiến hành quấy rầy các người phải chuẩn bị sẵn sàng đó.”

“Tốt.”

Mộng Kỳ cười gật đầu, cầm chìa khóa mở cửa chuẩn bị vào nhà, ngược lại Lạc Gia Hoa bị tức không nhẹ, “Thẩm Diệp cô không cần phải làm loạn.”

“Em loạn hay không, cũng không phải do anh định đoạt.” Thẩm Diệp khiêu khích nói, tiêu sái đem bóng lưng của mình ném cho Lạc Gia Hoa.

Đóng cửa lại, Lạc Gia Hoa thủy chung bất an, anh hiểu rất rõ Thẩm Diệp, cho tới bây giờ đều là nói được làm được, “Không được, anh phải đi tìm cô ấy nói rõ ràng.”

“Đợi chút ~”

“Vợ?”

“Đã trẻ thế này, anh vào trong nhà một cô gái độc thân, cũng không sợ người khác hiểu lầm?” Mộng Kỳ ngồi ở trên ghế sofa xem ti vi.

Lạc Gia Hoa nghĩ cũng phải, “Vợ theo giúp anh chứ.”

“Không đi.”

“Vì cái gì?” Lạc Gia Hoa ngồi bên cạnh Mộng Kỳ, “Vợ à, em không hiểu biết cô ấy, cô ấy từ nhỏ đến lớn đều nói một không hai, cô ấy nói phải nghĩ biện pháp chia rẽ chúng ta, thì nhất định sẽ làm, chỉ cần cô ấy ở đối diện nhà của chúng ta, anh dám cam đoan, về sau chúng ta không có một ngày tốt lành, chúng ta phải nghĩ biện pháp làm cho cô ấy chuyển đi.”

“Em xem quyết tâm của cô ấy không nhỏ, chỉ sợ rất khó.”

Lạc Gia Hoa đi tới đi lui trong phòng khách, vì cuộc sống sau này của mình phải suy nghĩ biện pháp, “Vậy phải làm sao, tuyệt không thể để cô ấy tùy ý làm loạn.”

Mộng Kỳ nghĩ kế, “Nếu không anh gọi điện thoại cho ba mẹ cô ấy?”

“Không được, bọn họ luôn luôn không quản được cô ấy.”

“Anh có muốn ăn trái cây?”

“Không muốn, anh chỉ muốn đem cô ấy từ nơi này đuổi ra ngoài.”

“Em gọt một quả táo, chúng ta mỗi người một nửa được hay không?”

“Tốt, em nói chúng ta như thế nào mới có thể đem cô ấy đuổi đi đây?”

“...”

“Cô ấy luôn luôn là cứng mềm không ăn, làm việc toàn bộ theo ý thích của mình.”

“...”

“A, thực phiền a, cô ấy rất cuộc muốn làm cái gì?”

“...”

“Anh tình nguyện tin tưởng đây là trò đùa dai của cô ấy, cũng không tin cô ấy là thật không bỏ được anh.”

“Nếu như là trò đùa dai, đây không phải là tốt sao, anh không cần lo lắng.”

“Em quá khinh thường lực phá hoại của cô ấy.”

“...”

“Từ nhỏ đến lớn anh sợ nhất thời điểm cô ấy tùy ý.”

“Ăn táo.”

“Cảm ơn, ngô ~ lau ~ lau ~ ai, vợ à, anh nói từ khi bắt đầu thấy cô ấy, thần sắc của em cũng không có thay đổi qua, em không vội sao?” Lạc Gia Hoa rút cục chú ý tới vẻ mặt của Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ sững sờ một tý, “Em tại sao phải cuống cuống?”

Cái này Lạc Gia Hoa không phục, chuyện này chỉ có một mình anh khẩn trương a, “Có người muốn đoạt chồng em”

Mộng Kỳ buồn cười nhìn Lạc Gia Hoa, “Cô ấy nói đoạt, có thể đoạt được sao?”

“...”

“Có cướp được hay không, không phải cô ấy có thể định đoạt, mà là do anh, nếu như ý chí anh kiên định, đối với vợ mình trung thành, mặc kệ cô ấy làm gì, em cũng tin tưởng anh, anh vĩnh viễn là thuộc về em”

Lạc Gia Hoa cảm động nhìn Mộng Kỳ: “Vợ à, cảm ơn em đã tin nhiệm anh, em yên tâm, anh bảo đảm ý chí kiên định.”

“Ừm”

“Đúng là... Vì cái gì trong lòng của anh ngược lại có chút không ổn đây, giống như có chỗ nào không đúng.”

“Không đúng chỗ nào rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Không Đúng Chỗ Nào Rồi?

Gia Hoa tròn mắt há hốc mồm, “Cô, làm sao cô ở chỗ này?” “Em? Ừm, em thuê nơi này, về sau chúng ta chính là hàng xóm, thường lui tới a.” Thẩm Diệp đặc ý nhìn bộ dáng tròn mắt há hốc mồm của Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ.

“Người của nhà này đâu?” Lạc Gia Hoa nhìn Thẩm Diệp.

“Dọn đi rồi.”

“Dọn đi rồi? Chuyển đi nơi nào?”

“Không biết a.” Thẩm Diệp cười.

“Bọn họ làm sao đột nhiên rời đi?”

“Gia Hoa, anh chẳng lẽ không biết có một câu nói gọi là có tiền có thể bất quý xay cối sao? Em trả tiền thuê nhà, lại cho thêm ít tiền, bọn họ thật cao hứng liền dọn đi rồi a.”

Mặc dù Thẩm Diệp cười đến hết sức ngọt ngào, nhưng Lạc Gia Hoa lại có dự cảm xấu, “Cô chuyển đến đây làm gì?”

Thẩm Diệp bủi môi, “Trước kia em không muốn về nhà có thể ở nơi này, nhưng anh sau khi kết hôn liền trở mặt, còn đem đồ của em dọn đi luôn, em lại không muốn sống cùng ba mẹ, nên phải tìm nhà khác thôi a.”

“Nhưng cô vì cái gì lại dọn đến đây, còn đem gia đình người ta đuổi đi?”

“Bởi vì em quen tới nơi này a, nhà anh lại không thể ở, em chỉ đành tìm nhà gần đây, hơn nữa, em tới nơi này, là có mục đích cùng nhiệm vụ.”

Lạc Gia Hoa mí mắt trực nháy, “Mục đích gì?”

Thẩm Diệp nhìn về phía Mộng Kỳ nãy giờ vẫn im lặng, hai người ánh mắt trên không trung giao nhau, hai cô chống lại nhau, thua thiệt là Mộng Kỳ, cho nên Lạc Gia Hoa không tự giác di chuyển thân thể của mình, đem Mộng Kỳ cản tại phía sau mình.

Thẩm Diệp thấy, trong mắt thoáng hiện lên một đạo ánh quang, khóe miệng lại câu dẫn ra tươi cười trào phúng, “Như thế nào, anh đây có tính là có mới nói cũ không a?”

Lạc Gia Hoa nói, “Tôi nhớ cô sẽ không cần sự giúp của tôi.”

“Thật không có mạnh mẽ, em còn không có khi dễ cô ấy đây, anh cứ che chở như vậy.”

“Tôi không phải là ngày đầu tiên biết cô, cô ấy không phải là đối thủ của cô.”

“Ý của anh là nói em rất dữ tợn?”

“...” Cam chịu.

“Khụ ~” Mộng Kỳ từ sau lưng Lạc Gia Hoa thò đầu ra, nhìn Thẩm Diệp, “Cô còn không có nói cô chuyển đến nơi đây mục đích cùng nhiệm vụ là gì?”

Thẩm Diệp nhìn Mộng Kỳ, khiêu mi, “Tôi là tới chia rẽ các người, tôi muốn làm Tiểu Tam.”

“Khụ khụ ~ cô nói gì?” Lạc Gia Hoa bị nước miếng của mình làm cho sặc, “Tôi không chơi ngoại tình, hơn nữa, người người đều la to đánh Tiểu Tam, cô không nói lung tung, coi chừng người nghe được sẽ khinh bỉ.”

“Anh biết em luôn luôn không ngại ánh mắt của người khác.”

Lạc Gia Hoa gợn dữ nói, “Cho dù cô không giống người thường, cũng không cần cái gì cũng đều ném thử đi, nhất là công danh như Tiểu Tam.”

Mộng Kỳ nghe Lạc Gia Hoa cùng Thẩm Diệp anh tới tới đi, từ từ hiểu, Thẩm Diệp này thật sự là một cô gái rất tùy tính, không thêm để ý ánh mắt của người khác, muốn làm cái gì thì làm cái đó, so sánh với Lạc Gia Hoa có vẻ muốn bảo thủ hơn nhiều, mặc dù cô cũng là một cô gái rất bảo thủ, nhưng là, cô cũng không ngại cùng cô gái này làm bạn bè, tựa như thích kích tình Lưu Lợi, hai người tính cách tương phản có thể thành bạn bè tốt, cô cũng không nhận ra cuộc sống riêng tư của cô cùng mình là bất đồng quan niệm liền không thể trở thành bạn bè, hơn nữa, thay vì đụng phải một người âm thầm tính toán mình trong bụng, không bằng đụng phải một người quang minh chính đại nói cho mình biết tôi muốn phá hư gia đình của cô, cho nên, nghe được Thẩm Diệp nói như vậy, cô mặc dù có chút tức giận, nhưng mà cũng thương thức tính cách của Thẩm Diệp, tính tình như vậy, cũng không phải là ai cũng có, hơn nữa cô thấy hai người nói chuyện, cẩn thận quan sát Thẩm Diệp, ở trong lòng to gan đoán rằng tuy còn phải đợi cô khảo chứng, tạm thời không chuẩn bị nói ra, chỉ là kéo cánh tay Lạc Gia Hoa ý bảo anh không cần phải nói chuyện, nhìn xem Thẩm Diệp nói,

“Tôi sẽ chuẩn bị tốt nghênh đón khiêu chiến của cô, khuya lắm rồi, chúng ta về nhà trước, ngủ ngon.”

Lời của Mộng Kỳ làm cho Thẩm Diệp kinh ngạc, bất quá cô lập tức liền cười nói, “Tốt, hôm nay tôi phải thu dọn đồ đạc sẽ không quấy rầy các người, bắt đầu từ ngày mai, tôi sẽ tiến hành quấy rầy các người phải chuẩn bị sẵn sàng đó.”

“Tốt.”

Mộng Kỳ cười gât đầu, cầm chìa khóa mở cửa chuẩn bị vào nhà, ngược lại Lạc Gia Hoa bị tức không nhẹ, “Thẩm Diệp cô không cần phải làm loạn.”

“Em loạn hay không, cũng không phải do anh định đoạt.” Thẩm Diệp khiêu khích nói, tiêu sái đem bóng lưng của mình ném cho Lạc Gia Hoa.

Đóng cửa lại, Lạc Gia Hoa thủy chung bất an, anh hiểu rất rõ Thẩm Diệp, cho tới bây giờ đều là nói được làm được, “Không được, anh phải đi tìm cô ấy nói rõ ràng.”

“Đợi chút ~”

“Vợ?”

“Đã trễ thế này, anh vào trong nhà một cô gái độc thân, cũng không sợ người khác hiểu lầm?” Mộng Kỳ ngồi ở trên ghế sofa xem tivi.

Lạc Gia Hoa nghĩ cũng phải, “Vậy vợ theo giúp anh chứ.”

“Không đi.”

“Vì cái gì?” Lạc Gia Hoa ngồi bên cạnh Mộng Kỳ, “Vợ à, em không hiểu biết cô ấy, cô ấy từ nhỏ đến lớn đều nói một không hai, cô ấy nói phải nghĩ biện pháp chia rẽ chúng ta, thì nhất định sẽ làm, chỉ cần cô ấy ở đối diện nhà của chúng ta, anh dám cam đoan, về sau chúng ta không có một ngày tốt lành, chúng ta phải nghĩ biện pháp làm cho cô ấy chuyển đi.”

“Em xem quyết tâm của cô ấy không nhỏ, chỉ sợ rất khó.”

Lạc Gia Hoa đi tới đi lui trong phòng khách, vì cuộc sống sau này của mình phải suy nghĩ biện pháp, “Vậy phải làm sao, tuyệt không thể để cô ấy tùy ý làm loạn.”

Mộng Kỳ nghĩ kế, “Nếu không anh gọi điện thoại cho ba mẹ cô ấy?”

“Không được, bọn họ luôn luôn không quản được cô ấy.”

“Anh có muốn ăn trái cây?”

“Không muốn, anh chỉ muốn đem cô ấy từ nơi này đuổi ra ngoài.”

“Em gọt một quả táo, chúng ta mỗi người một nửa được hay không?”

“Tốt, em nói chúng ta như thế nào mới có thể đem cô ấy đuổi đi đây?”

“...”

“Cô ấy luôn luôn là cứng mềm không ăn, làm việc toàn bộ theo ý thích của mình.”

“...”

“A, thực phiền a, cô ấy rốt cuộc muốn làm cái gì?”

“...”

“Anh tình nguyện tin tưởng đây là trò đùa dai của cô ấy, cũng không tin cô ấy là thật không bỏ được anh.”

“Nếu như là trò đùa dai, đây không phải là tốt sao, anh không cần lo lắng.”

“Em quá khinh thường lực phá hoại của cô ấy.”

“...”

“Từ nhỏ đến lớn anh sợ nhất thời điểm cô ấy tùy ý.”

“Ăn táo.”

“Cảm ơn, ngô ~ lau ~ lau ~ ai, vợ à, anh nói từ khi bắt đầu thấy cô ấy, thần sắc của em cũng không có thay đổi qua, em không vội sao?” Lạc Gia Hoa rốt cục chú ý tới vẻ mặt của Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ sững sờ một tý, “Em tại sao phải cuống cuồng?”

Cái này Lạc Gia Hoa không phục, chuyện này chỉ có một mình anh khẩn trương a, “Có người muốn đoạt chồng em.”

Mộng Kỳ buồn cười nhìn Lạc Gia Hoa, “Cô ấy nói đoạt, có thể đoạt được sao?”

“...”

“Có cướp được hay không, không phải cô ấy có thể định đoạt, mà là do anh, nếu như ý chí anh kiên định, đối với vợ mình trung thành, mặc kệ cô ấy làm gì, em cũng tin tưởng anh, anh vĩnh viễn là thuộc về em”

Lạc Gia Hoa cảm động nhìn Mộng Kỳ: “Vợ à, cảm ơn em đã tin nhiệm anh, em yên tâm, anh bảo đảm ý chí kiên định.”

“Ừm”

“Đúng là... Vì cái gì trong lòng của anh ngược lại có chút không nề đây, giống như có chỗ nào không đúng”

“Không đúng chỗ nào rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Có Người Đột Kích

Lạc Gia Hoa suy nghĩ một chút, không nghĩ ra được, bất đắc dĩ buông tha, “Nghĩ không ra.”

Mộng Kỳ trong mắt thoáng hiện lên vui vẻ, “Kia cũng đừng có suy nghĩ, đi tắm rửa, sớm đi nghỉ ngơi, ngày mai còn phải đi làm đây.”

“Được rồi.” Tạm thời không để ý đến quái dị trong lòng, Lạc Gia Hoa đứng lên ngoan ngoãn tắm rửa.

Mộng Kỳ ngồi ở trên ghế sofa xem ti vi, trong mắt lại lóe tinh quang, phụ nữ ngẫu nhiên làm nũng sẽ làm cho đàn ông muốn ngừng mà không được, nhưng nếu như thường làm nũng chính là vô lý thủ nháo, đàn ông sẽ vô điều kiện cung chịu một người phụ nữ, là vì yêu cô ấy, một khi không thương, người từng yêu chịu cô ấy cũng sẽ giống như bất cứ ai khác có thể tổn thương cô ấy, trước kia thời điểm Thẩm Diệp là bạn gái của Lạc Gia Hoa, anh sẽ cho cô thứ tốt nhất, nhưng bây giờ không phải, mà Lạc Gia Hoa có mình, có vợ, có trách nhiệm, anh sẽ cùng Thẩm Diệp giữ một khoảng cách, đối với vợ của mình trung thành, điểm này, từ khi Thẩm Diệp nói tuyên ngôn của mình anh so với mình còn muốn kích động hơn, dù sao người trong nhà cũng biết anh cùng Thẩm Diệp từ nhỏ lớn lên người cùng nhau, anh sẽ không cùng Thẩm Diệp làm người xa lạ hoặc là cừu nhân, nhưng tuyệt đối sẽ không thân mật quá đáng, mà lúc này đây, một người phụ nữ thông minh phải làm, không phải là đối với phụ nữ kia phòng bị, bởi vì quyền lựa chọn chuyện này thật ra là ở trong tay người đàn ông, cho nên, phụ nữ thông minh, hiểu được các hóa giải nguy cơ mà không để lại dấu vết, chỉ phải bắt được tâm của người đàn ông, mặc kệ có bao nhiêu thiếu nữ vây quanh ở bên cạnh anh, cũng không sợ.

Ngẫu nhiên yếu thế, cũng là vũ khí tốt của phụ nữ, như Mộng Kỳ cùng Thẩm Diệp, hai hình tượng mỹ nhân bất đồng, nên đứng ở bên cạnh người đàn ông tự nhiên là sinh ra phản ứng bất đồng, nhưng đứng ở bên cạnh Lạc Gia Hoa, theo hiểu biết của Lạc Gia Hoa đối với Thẩm Diệp, anh sẽ không chút lựa chọn đứng về phía Mộng Kỳ, bởi vì trong mắt anh, Thẩm Diệp là một phụ nữ cường thế, mà Mộng Kỳ là yếu thế, nếu như mình không cẩn thận bảo vệ, sẽ làm cho Thẩm Diệp dễ dàng bắt nạt, lại không nghĩ luận Mộng Kỳ có phải thật sự là yếu thế như vậy không, đạo lý này liền nói cho chúng ta biết, phụ nữ, phải giỏi về vận dụng ưu điểm của bản thân mình, còn phải hiểu được cách quan sát người khác, như Lạc Gia Hoa, anh là một người đàn ông nhiệt tình như lửa cùng nhu tình như thủy, anh là ưa nhu tình như thủy, mà có đàn ông, thì sẽ càng ưa thích nhiệt tình như lửa của phụ nữ.

Thế giới này, mặc kệ làm người thế nào, mặc kệ người nào với người nào, cũng sẽ tồn tại cạnh tranh cùng tâm kế, cho dù là vợ chồng, người yêu, giữa tình nhân, ngẫu nhiên, cũng phải chơi chút ít tâm kế.

Mộng Kỳ cũng không phải là cao thủ chơi tâm kế, nhưng cô ngẫu nhiên ra tay, luôn tìm được hiệu quả không tưởng được.

Ít nhất, khuya hôm nay, biểu hiện của Lạc Gia Hoa, cô chính là cực kỳ hài lòng, không thể không nói, chiếm được tính tôn nghiêm thật thỏa mãn, giữa bạn gái trước cùng bạn gái hiện tại, có không ít người đàn ông cũng không thể như Lạc Gia Hoa dứt khoát như vậy, làm được cũng không tốt như anh, Mộng Kỳ đối với anh, hết sức hài lòng.

Đồng thời, còn có cảm động, trên đời này, cũng không phải người nam nhân nào cũng có thể như Lạc Gia Hoa đối đãi với mình như vậy.

Thẩm Diệp cũng là người giữ uy tín, nói khuya hôm nay sẽ không tới quấy rầy bọn họ, liền thật sự không có tới quấy rầy bọn họ, tựa như một câu nói gọi là ánh bình minh trước bóng tối, buổi tối Lạc Gia Hoa ngủ cực không yên ổn, cảm giác, cảm thấy sẽ đại sự gì sắp phát sinh, không có cách nào, theo hiểu biết nhiều năm qua của anh về Thẩm Diệp mỗi lần cô muốn làm chuyện gì, cũng sẽ có đại sự phát sinh, mang theo tâm tình như vậy, ngày hôm sau Lạc Gia Hoa tỉnh lại rất sớm, rón rén làm bữa sáng, suy nghĩ một chút, đánh thức Mộng Kỳ,

“Vợ à ~”

“Ngô, chuyện gì?”

“Anh muốn hỏi, em ở nhà có nhàm chán hay không, có muốn đi làm không a?”

“A?” Mộng Kỳ mở ra đôi mắt sưng mù, “Đi làm? Em có công việc a.”

Nửa mê nửa tỉnh Mộng Kỳ là cực kỳ đáng yêu, Lạc Gia Hoa nhìn không được cúi đầu xuống cho cô một nụ hôn nóng bỏng, trực tiếp đem hai người đều hôn đến mơ mơ màng màng, mắt thấy sắp thất thố, Lạc Gia Hoa lúc này mới buông Mộng Kỳ ra,

“Công ty tại anh gần đây chuẩn bị tuyển thêm người, em biết về, nếu như nguyên ý, có thể đến công ty làm trợ lý, hoặc là chọn một chức vị nhẹ nhàng, mỗi ngày cùng anh đi làm cùng anh tan tâm, như vậy chúng ta có thêm thời gian ở cùng một chỗ, hơn nữa, cũng tránh cho em ở nhà một mình nhàm chán a.”

Mộng Kỳ hiểu ý tứ của Gia Hoa, “Vậy công việc ở nhà xuất bản của em làm sao đây?”

“Việc đó em cũng có thể làm a, ở công ty làm cũng không có vấn đề gì, dù sao em là vợ của ông chủ không người nào dám nói gì đâu.”

“Em hiểu được, ý của anh là em mỗi ngày cùng anh đi làm, sau đó anh lại cho em tiền lương, em liền chỉ cần sai khiến các công nhân viên khác, cũng không cần làm việc?”

“Ừm”

“Anh đây là lạm dụng chức quyền.”

“...”

“Đang tốt đẹp tại sao phải đến công ty, em hiện tại không tốt sao, ở nơi nhiều người, em cũng không thể về tranh a, người ảm ỉ dễ dàng phá linh cảm, hơn nữa, anh nói anh phát tiền lương cho em, chúng ta bây giờ là vợ chồng, của anh không phải là của em sao, em sao phải hành hạ chính mình rồi tự phát tiền lương cho mình, muốn phát cũng phải cho người khác phát a, thiệt là.”

Lạc Gia Hoa: ...

Bất đắc dĩ thở dài, anh xem như phục cô, hoàn toàn không hiểu khổ tâm của anh, đành phải làm rõ, “Anh là sợ sau khi anh đi làm em sẽ bị Thẩm Diệp bắt nạt đi.”

Mộng Kỳ con mắt đảo qua một vòng mới nhớ tới hàng xóm đặc thù mới chuyển tới hôm qua, cười, “Thì ra là anh quan tâm em a, yên tâm đi, em không có việc gì, cô ấy cũng không phải là cạp.”

Lạc Gia Hoa vừa nghĩ, đúng vậy, Thẩm Diệp cũng không phải là cạp, mặc dù cô có lúc tùy tính một chút, nhưng vẫn là nói lý, đặc biệt là sẽ không đối với kẻ cô cho rằng là yếu mà động thủ, Mộng Kỳ ôn nhu như thế, chỉ cần cô không để ý tới cô ấy, Thẩm Diệp cho dù tìm Mộng Kỳ phiền toái, nhưng tuyệt sẽ không buông tay, dầu gì cô ấy cũng là bạn gái trước của mình, lại là con gái của bạn cha mẹ, không thành tình nhân, bọn họ vẫn là thanh mai trúc mã, mình cũng không thể làm quá quyết tuyệt, nếu không thăm a di bên kia cũng sẽ trách, nghĩ như vậy, liền có chút ít do dự,

“Em thật sự không cùng đi với anh?”

“Không đi.” Mộng Kỳ kiên quyết lắc đầu, nếu là đi, thì không thể ngủ nướng.

“Vậy cũng tốt, anh phải đi làm, nếu có chuyện nhớ rõ gọi điện thoại cho anh.”

“Ừm”

Thấy Mộng Kỳ ý chí kiên định, Gia Hoa cũng không miễn cưỡng, đành phải lưu lại trên trán Mộng Kỳ một hôn, “Anh đi, bye bye.”

Mộng Kỳ trong miệng nói, “Lái xe chú ý an toàn.”

“Tốt.”

Nghe được tiếng đóng cửa, Mộng Kỳ tròn mắt liếc nhìn trần nhà, bị Lạc Gia Hoa đánh thức, nên hiện tại cũng không còn buồn ngủ, lập tức rời giường.

Nói, Lạc Gia Hoa khản trương ngược lại vượt qua dự liệu của cô, bất quá, lòng của cô lại ngọt ngào, ôn nhu, không chỉ là có đàn ông kháng cự không nổi, phụ nữ, đồng dạng cũng kháng cự không nổi a.

Rời giường, rửa mặt, ăn điểm tâm, sửa sang lại phòng ốc, Mộng Kỳ gọi điện thoại đến nhà xuất bản, không có tín hiệu, để điện thoại xuống, tiến vào thư phòng lên mạng, xem một chút tin tức học lấy xe, trước kia cha đã nói muốn chính mình đi thi bằng lái để mua xe cho cô, đúng là vẫn luôn không có học thành, chủ yếu là bởi vì cô không quá để ý, nhưng là hiện tại cô cảm thấy đó là cần thiết, nếu không ra cửa cũng không có phương tiện, nhất là cha muốn tặng xe cho mình làm đồ cưới, Mộng Kỳ cảm thấy cha ra tay, ít nhất cũng phải đến mười mấy vạn đi, bốn năm vạn, chỉ sợ là không bán lĩnh a.

Từ trong mạng chép lại vài số điện thoại, gọi điện thoại từng số một để được cố vấn, lại điều tra thêm đồn đãi bình luận của dân mạng, cuối cùng thì chọn Nhị gia, nhà hiệu Nhị gia cũng không tệ, rồi nhà cũng không phải là rất xa, giá cả cũng không sai biệt lắm, Mộng Kỳ nghĩ tới xé chiêu muốn đi xem một chút, chọn phục vụ tốt một nhà đi, mặc dù biết mới vừa đi phục vụ cũng sẽ không sai, nhưng có lúc người chính là kỳ quái như vậy, có một loại gọi là khí

tràng gi đó, có thứ rõ ràng rất tốt, nhưng đối với mình chính là không có hứng thú, có thứ người khác đều không thích, nhưng mình liếc thấy trúng, Mộng Kỳ chính là như vậy.

Lúc này ra cửa là không lý trí, bởi vì phía ngoài mặt trời thật sự là quá gay gắt, cô không muốn đi ra ngoài cho bị nóng, quyết định ba giờ chiều mới ra cửa, khi đó thời gian nóng nhất, sẽ tốt hơn nhiều, hơn nữa mặt trời sẽ từ từ giảm xuống.

Đem địa chỉ chép lại cùng số điện thoại để ở một bên, từ trên Bách Khoa tìm tòi về tin tức mới của giá xe, không biết cha sẽ mua xe gì cho cô, làm cô thật tò mò.

“Leng keng... Leng keng...”

Chuông cửa vang lên, Mộng Kỳ chạy tới vừa nhìn, Thẩm Diệp?

Do dự một tý, mở cửa. “Hi~” Thẩm Diệp mang một đầu tóc đuôi gà.

Mộng Kỳ ngẩng lại hai lần trước thấy cô trong bức tranh gương mặt thập phần xinh đẹp, ăn mặc thập phần phù hợp, khoe miệng không tự giác run rẩy một tý, “Hi~”

Thẩm Diệp trực tiếp xông vào bên trong, “Có gì ăn sao, đói chết tôi rồi.”

Mộng Kỳ không phải là tự nguyện mở cửa, mắt thấy cô thẳng hướng phòng bếp xông tới, vội vàng đóng cửa theo sau, người này thật đúng là rất không khách khí.

“Lạc Gia Hoa đi làm sao, oa, rất nhiều nguyên liệu nấu ăn a, đáng tiếc đều là sống.” Nhìn xem trong tủ lạnh sợ hãi kêu lên, “Trước kia Lạc Gia Hoa sẽ mua không ít thức ăn nhanh để ở bên trong, như thế nào hiện tại một cái cũng không có?”

“Ăn nhanh không khỏe mạnh.” Mộng Kỳ nói tiếp, “Thời gian này Gia Hoa tự nhiên là ở công ty.”

“Đúng là tôi không biết làm cơm làm sao bây giờ, thật đói... Mặc kệ, ăn trước trái cây, cô chừng nào thì nấu cơm a, xem nơi này nguyên liệu nấu ăn phong phú như vậy, nghĩ đến chắc là cô rất biết làm cơm đi?”

Mộng Kỳ nhìn thời gian, cũng sắp đến giữa trưa, “Buổi trưa tôi ở nhà một mình, không muốn làm cơm, liền tùy tiện ăn một chút, cô thích ăn đồ tương không?”

“Thích a.”

“Muốn làm món gì?”

“Tôi hôm trước tới các người ăn mì sốt tương, tôi cũng muốn ăn.”

“Được rồi, trong tủ lạnh đã có sẵn nỏ tương, hâm lại là có thể.”

“Ừm ừm, nhanh lên, tôi đói sắp chết rồi, từ tối hôm qua đến bây giờ cũng không có ăn cơm.”

Mộng Kỳ từ trong tủ lạnh lấy nỏ tương nhào bột, sau đó nấu nước chuẩn bị nấu, “Vì cái gì chưa ăn? Cho dù không làm, cũng có thể mua a.”

“Ăn đêm dễ bị mập.”

Mộng Kỳ quan sát Thẩm Diệp, “Trên người của cô tất cả đều là xương cốt.”

“Tôi biết rõ a, đúng là tôi rất nặng xương, đây là nét bút hồng nhất trong đời tôi.” Nói đến thân hình của mình, Thẩm Diệp có thể nói ra một đồng không hải lòng.

“Hết lần này tới lần khác lại ưu thích ăn mỹ thực, cũng may tôi chưa tính là yêu mập, nếu không, tôi thực ghê gớm đi.”

Mộng Kỳ: ...

Nói, có người phụ nữ nào như cô hôm trước uy hiếp muốn phá huỷ gia đình của mình, ngày hôm sau lại cùng cô giống như bạn bè nói chuyện phiếm còn nấu cơm cho cô ăn, Mộng Kỳ cảm thấy, Thẩm Diệp là một người hiếm thấy.

“Oa, hiện tại đã ngửi thấy mùi thơm.”

“Rất nhanh sẽ xong.”

“Tôi xem ti vi chờ a.”

“Ừm”

Chỉ chốc lát sau, Mộng Kỳ liền chuẩn bị xong, nỗ tương cũng hâm nóng, “Cô ăn nhiều nỗ tương hay là ít một chút?”

“Nhiều đi, tôi khẩu vị nặng.”

“Hiểu... Tốt lắm, tôi đây ăn đi.”

Thẩm Điệp cao hứng từ trên ghế salon nhảy lên, đẩy tóc đuôi gà an vị đến bàn ăn, thử một miếng, “Oa, nỗ tương ăn ngon thật, giống như trong khách sạn lớn, cô mua ở đâu?”

“Đây là tôi tự mình làm.”

“Tự làm? Tài nghệ tốt như vậy?”

“Cảm ơn khen ngợi.”

Thẩm Điệp nhìn Mộng Kỳ hồi lâu, “Dựa, Lạc Gia Hoa thật có lộc ăn.”

Mộng Kỳ...

Nhanh chóng ăn mì, một mực không dư thừa, hài lòng sờ sờ bụng của mình, “Ăn ngon thật, tôi quyết định, về sau đều đến nhà cô ăn cơm.”

Mộng Kỳ...

Chưa kịp nói chuyện, chỉ thấy Thẩm Điệp đứng người lên, “Dùng buồng vệ sinh một chút.”

Mộng Kỳ không giải thích được nhìn Thẩm Điệp chạy tới buồng vệ sinh, chính mình một chút một chút ăn cơm, chỉ chốc lát sau, Thẩm Điệp từ trong phòng vệ sinh đi ra, “Ai, lại đói bụng.”

Mộng Kỳ: !!!

“Tôi nhớ Gia Hoa nói cô rất chú trọng vóc dáng, nếu như không có nhớ lắm, vừa rồi cô mới ăn ba chén nỗ tương.”

“Đúng vậy.” Thẩm Điệp gật đầu, “Bắt quá tôi đi đã ới hết rồi.”

Ý thức được thời điểm Thẩm Điệp làm cái gì trong phòng vệ sinh, Mộng Kỳ lập tức ăn không vô nữa.

“Hiện tại rất nhiều minh tinh bảo trì vóc dáng đều là dùng phương pháp như vậy, vừa thỏa mãn miệng lưỡi, cũng giải quyết vấn đề thân thể, hơn nữa rất khỏe mạnh.”

Mộng Kỳ nhú mày, “Cô đây là lãng phí lương thực, thay vì thức giục ới, không bằng ăn ít một chút, hơn nữa, vóc dáng của cô đã rất khá, lựa chọn phương pháp giảm béo lâu dài như vậy, là biết mắc chứng bệnh kén ăn, cô chỉ là người bình thường, không cần yêu cầu như minh tinh, khỏe mạnh mới là trọng yếu nhất.”

Thẩm Điệp vung tay lên, bực mình nói, “Làm sao cô cùng mẹ tôi nói giống nhau thế, thật phiền.”

Mộng Kỳ: “Tôi chỉ không muốn cô lãng phí thức ăn tôi vất vả chuẩn bị.”

“Dù sao vào bụng của tôi, ta không phun ra, cũng sẽ từ phía dưới kéo ra ngoài.”

“Thẩm Điệp, xin nói chuyện chú ý một chút.” Mộng Kỳ buồn nôn nhìn cô, “Cô cứ tiếp tục như vậy, tôi sẽ vài ngày ăn không ngon.”

Thẩm Điệp cười đắc ý, “Ai bảo lúc này cô không ăn mau, ở nhà một mình còn ăn ưu nhã như vậy, đáng đời, ha ha, tôi chính là muốn đánh đánh cô, như thế nào, đừng tưởng rằng một chén mì là có thể mua chuộc tôi, tôi không có quên tối hôm qua nói cái gì, tôi nói rồi, tôi là tôi phá hư hôn nhân của cô, làm một Tiểu Tam.”

Mộng Kỳ trừng mắt Thẩm Điệp, “Cô không biết ăn khế trả vàng sao, một chén mì dù thế nào cũng so với chịu ân một giọt nước nặng hơn đi?”

Thẩm Điệp phản bác, “Cô chưa từng nghe qua làm ơn không cần đáp trả sao?”

“Đó là vong ân phụ nghĩa.”

“Đó là thi ân không quên báo.”

“...”

Hai người tranh cãi qua lại, Mộng Kỳ nhìn Thẩm Điệp không trang điểm, “Gia Hoa không phải nói cô hết sức yêu cái đẹp, từ khi anh mười tám tuổi chưa từng gặp qua cô không trang điểm, bộ dáng bây giờ của cô, cũng không sợ mất mặt?”

“Sợ cái gì, cũng không phải ở trước mặt nam nhân, tôi đối với cô lại không có hứng thú.”

“Vậy cô muốn cùng tôi tranh?”

“Chỉ cần Gia Hoa không có gặp cái dạng này của tôi là được.”

“Cô thực lời thôi.”

“Phụ nữ thông minh, hiểu cách đối phó đàn ông, mặc kệ tôi tại trước mặt cô là như thế nào, chỉ cần tôi ở trước mặt Gia Hoa bảo trì hoàn mỹ là được, biết rõ vì cái gì tôi dám dùng hình tượng như vậy xuất trước mặt cô không, tôi chính là muốn cô hình thành tương phản, tôi lời thôi lách thếch không bằng cô, nhưng sau khi sửa soạn lại, tôi liền so với cô đẹp hơn, hơn nữa, còn muốn đoạt lại người đàn ông của cô, cho cô tức chết.”

“Nghe ý của cô là cô muốn đoạt Gia Hoa, phá hư hôn nhân của tôi, chỉ là muốn chọc giận tôi, cũng không phải là thật sự muốn cùng Gia Hoa hợp lại, thật lòng yêu anh ấy?”

“Không liên quan đến cô.”

Mộng Kỳ khiêu mi, nhìn Thẩm Diệp bộ dạng thập phần lớn lối, quyết định dạy dỗ cô một chút, đàn ông của mình, chỉ có mình có thể khi dễ, người khác khi dễ, còn lại là bạn gái trước, mặc dù cũng ôn nhu, nhưng tuyệt không thiện lương.

“Thẩm Diệp ~ “

“Có gì chỉ giáo?”

Mộng Kỳ khoe miệng câu dẫn ra một nụ cười xấu xa, một câu nói nhảy mắt giết Thẩm Diệp, “Đa của cô có điểm nhăn nheo cùng thô ráp.”

Thẩm Diệp: ...

“A a a ! ! Tôi phải về nhà ! !”

“Nhảy ~ “

Theo một tiếng đóng cửa, Lạc phu nhân VS thẩm Tiểu Tam hiệp thứ nhất, Lạc phu nhân toàn thắng.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Lạc Phu Nhân Vs Thẩm Tiểu Tam Hiệp Thứ Nhất

Do dự một tý, mở cửa.

“HI~” Thẩm Diệp mang một đầu tóc đuôi gà.

Mộng Kỳ ngẩng lại hai lần trước thấy cô trong bức tranh gương mặt thập phần xinh đẹp, ăn mặc thập phần phù hợp, khoe miệng không tự giác run rẩy một tý, “HI~ “

Thẩm Diệp trực tiếp xông vào bên trong, “Có gì ăn sao, đói chết tôi rồi.”

Mộng Kỳ không phải là tự nguyện mở cửa, mắt thấy cô thẳng hướng phòng bếp xông tới, vội vàng đóng cửa theo sau, người này thật đúng là rất không khách khí.

“Lạc Gia Hoa đi làm sao, oa, rất nhiều nguyên liệu nấu ăn a, đáng tiếc đều là sống.” Nhìn xem trong tủ lạnh sợ hãi kêu lên, “Trước kia Lạc Gia Hoa sẽ mua không ít thức ăn nhanh để ở bên trong, như thế nào hiện tại một cái cũng không có?”

“Ăn nhanh không khỏe mạnh.” Mộng Kỳ nói tiếp, “Thời gian này Gia Hoa tự nhiên là ở công ty.”

“Đúng là tôi không biết làm cơm làm sao bây giờ, thật đói... Mặc kệ, ăn trước trái cây, cô chừng nào thì nấu cơm a, xem nơi này nguyên liệu nấu ăn phong phú như vậy, nghĩ đến chắc là cô rất biết làm cơm đi?”

Mộng Kỳ nhìn thời gian, cũng sắp đến giữa trưa, “Buổi trưa tôi ở nhà một mình, không muốn làm cơm, liền tùy tiện ăn một chút, cô thích ăn đồ tương không?”

“Thích a.”

“Muốn làm món gì?”

“Tôi hôm trước tới các người ăn mì sốt tương, tôi cũng muốn ăn.”

“Được rồi, trong tủ lạnh đã có sẵn nỏ tương, hâm lại là có thể.”

“Ừm ừm, nhanh lên, tôi đói sắp chết rồi, từ tối hôm qua đến bây giờ cũng không có ăn cơm.”

Mộng Kỳ từ trong tủ lạnh lấy nỏ tương nhào bột, sau đó nấu nước chuẩn bị nấu, “Vi cái gì chưa ăn? Cho dù không làm, cũng có thể mua a.”

“Ăn đêm dễ bị mập.”

Mộng Kỳ quan sát Thẩm Diệp, “Trên người của cô tất cả đều là xương cốt.”

“Tôi biết rõ a, đúng là tôi rất nặng xương, đây là nét bút hồng nhất trong đời tôi.” Nói đến thân hình của mình, Thẩm Diệp có thể nói ra một đồng không hải lòng.

“Hết lần này tới lần khác lại ưu thích ăn mỹ thực, cũng may tôi chưa tính là yêu mập, nếu không, tôi thực ghê gớm đi.”

Mộng Kỳ: ...

Nói, có người phụ nữ nào như cô hôm trước uy hiếp muốn phá hư gia đình của mình, ngày hôm sau lại cùng cô giống như bạn bè nói chuyện phiếm còn nấu cơm cho cô ăn, Mộng Kỳ cảm thấy, Thẩm Diệp là một người hiếm thấy.

“Oa, hiện tại đã ngửi thấy mùi thơm.”

“Rất nhanh sẽ xong.”

“Tôi xem ti vi chờ a.”

“Ừm.”

Chỉ chốc lát sau, Mộng Kỳ liền chuẩn bị xong, nỏ tương cũng hâm nóng, “Cô ăn nhiều nỏ tương hay là ít một chút?”

“Nhiều đi, tôi khẩu vị nặng.”

“Hiểu... Tốt lắm, tôi đây ăn đi.”

Thẩm Diệp cao hứng từ trên ghế salon nhảy lên, đẩy tóc đuôi gà an vị đến bàn ăn, thử một miếng, “Oa, nỏ tương ăn ngon thật, giống như trong khách sạn lớn, cô mua ở đâu?”

“Đây là tôi tự mình làm.”

“Tự làm? Tài nghệ tốt như vậy?”

“Cảm ơn khen ngợi.”

Thẩm Diệp nhìn Mộng Kỳ hồi lâu, “Dựa, Lạc Gia Hoa thật có lộc ăn.”

Mộng Kỳ: ...

Nhanh chóng ăn mì, một mực không dư thừa, hải lòng sờ sờ bụng của mình, “Ăn ngon thật, tôi quyết định, về sau đều đến nhà cô ăn cơm.”

Mộng Kỳ: ...

Chưa kịp nói chuyện, chỉ thấy Thẩm Diệp đứng người lên, “Dùng buồng vệ sinh một chút.”

Mộng Kỳ không giải thích được nhìn Thẩm Diệp chạy tới buồng vệ sinh, chính mình một chút một chút ăn cơm, chỉ chốc lát sau, Thẩm Diệp từ trong phòng vệ sinh đi ra, “Ài, lại đói bụng.”

Mộng Kỳ: !!!

“Tôi nhớ Gia Hoa nói cô rất chú trọng vóc dáng, nếu như không có nhớ lắm, vừa rồi cô mới ăn ba chén nỏ tương.”

“Đúng vậy.” Thẩm Diệp gật đầu, “Bắt quá tôi đi đã ới hết rồi.”

Ý thức được thời điểm Thẩm Điệp làm cái gì trong phòng vệ sinh, Mộng Kỳ lập tức ăn không vô nữa.

“Hiện tại rất nhiều minh tinh bảo trì vóc dáng đều là dùng phương pháp như vậy, vừa thỏa mãn miệng lưỡi, cũng giải quyết vấn đề thân thể, hơn nữa rất khỏe mạnh.”

Mộng Kỳ nhủ mày, “Cô đây là lãng phí lương thực, thay vì thức giục ối, không bằng ăn ít một chút, hơn nữa, vóc dáng của cô đã rất khá, lựa chọn phương pháp giảm béo lâu dài như vậy, là biết mắc chứng bệnh kén ăn, cô chỉ là người bình thường, không cần yêu cầu như minh tinh, khỏe mạnh mới là trọng yếu nhất.”

Thẩm Điệp vùng tay lên, bực mình nói, “Làm sao cô cùng mẹ tôi nói giống nhau thế, thật phiền.”

Mộng Kỳ: “Tôi chỉ không muốn cô lãng phí thức ăn tôi vất vả chuẩn bị.”

“Dù sao vào bụng của tôi, ta không phun ra, cũng sẽ từ phía dưới kéo ra ngoài.”

“Thẩm Điệp, xin nói chuyện chú ý một chút.” Mộng Kỳ buồn nôn nhìn cô, “Cô cứ tiếp tục như vậy, tôi sẽ vài ngày ăn không ngon.”

Thẩm Điệp cười đắc ý, “Ai bảo lúc này cô không ăn mau, ở nhà một mình còn ăn ưu nhã như vậy, đáng đời, ha ha, tôi chính là muốn đánh đánh cô, như thế nào, đừng tưởng rằng một chén mì là có thể mua chuộc tôi, tôi không có quên tối hôm qua nói cái gì, tôi nói rồi, tôi là tới phá hư hôn nhân của cô, làm một Tiểu Tam.”

Mộng Kỳ trừng mắt Thẩm Điệp, “Cô không biết ăn khế trả vàng sao, một chén mì dù thế nào cũng so với chịu ân một giọt nước nặng hơn đi?”

Thẩm Điệp phản bác, “Cô chưa từng nghe qua làm ơn không cần đáp trả sao?”

“Đó là vong ân phụ nghĩa.”

“Đó là thi ân không quên báo.”

“...”

Hai người tranh cãi qua lại, Mộng Kỳ nhìn Thẩm Điệp không trang điểm, “Gia Hoa không phải nói cô hết sức yêu cái đẹp, từ khi anh mười tám tuổi chưa từng gặp qua cô không trang điểm, bộ dáng bây giờ của cô, cũng không sợ mất mặt?”

“Sợ cái gì, cũng không phải ở trước mặt nam nhân, tôi đối với cô lại không có hứng thú.”

“Vậy cô muốn cùng tôi tranh?”

“Chỉ cần Gia Hoa không có gặp cái dạng này của tôi là được.”

“Cô thực lời thôi.”

“Phụ nữ thông minh, hiểu cách đối phó đàn ông, mặc kệ tôi tại trước mặt cô là như thế nào, chỉ cần tôi ở trước mặt Gia Hoa bảo trì hoàn mỹ là được, biết rõ vì cái gì tôi dám dùng hình tượng như vậy xuất trước mặt cô không, tôi chính là muốn cô hình thành tương phản, tôi lời thôi lách thếch không bằng cô, nhưng sau khi sửa soạn lại, tôi liền so với cô đẹp hơn, hơn nữa, còn muốn đoạt lại người đàn ông của cô, cho cô tức chết.”

“Nghe ý của cô là cô muốn đoạt Gia Hoa, phá hư hôn nhân của tôi, chỉ là muốn chọc giận tôi, cũng không phải là thật sự muốn cùng Gia Hoa hợp lại, thật lòng yêu anh ấy?”

“Không liên quan đến cô.”

Mộng Kỳ khiêu mi, nhìn Thẩm Điệp bộ dạng thập phần lớn lối, quyết định dạy dỗ cô một chút, đàn ông của mình, chỉ có mình có thể khi dễ, người khác khi dễ, còn lại là bạn gái trước, mặc dù cũng ôn nhu, nhưng tuyệt không thiện lương.

“Thẩm Điệp ~ “

“Có gì chỉ giáo?”

Mộng Kỳ khoe miệng câu dẫn ra một nụ cười xấu xa, một câu nói nháy mắt giết Thẩm Điệp, “Da của cô có điểm nhăn nheo cùng thô ráp.”

Thẩm Điệp: ...

“A a a! ! ! Tôi phải về nhà! ! !”

“Nhảy ~ “

Theo một tiếng đóng cửa, Lạc phu nhân VS thẩm Tiểu Tam hiệp thứ nhất, Lạc phu nhân toàn thắng.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Kiềm Thẩm Lại Giao Thủ

Thẩm Điệp tức giận bỏ đi, Mộng Kỳ cũng thuận tiện quên luôn ác ý của Thẩm Điệp muốn cô ăn không trôi, đem chén nỏ tương cuối cùng ăn hết, khoái trá ăn xong, ở trong phòng khách vận động tiêu hóa một chút, lúc này nhận được điện thoại của Lạc Gia Hoa,

“Vợ à, ăn cơm trưa chưa?”

“Mới ăn.”

“Ăn cái gì?”

“Mì sốt tương.”

“Thẩm Điệp có đến phiền em?”

“Có.”

“Ừm, cô ấy làm cái gì, có khi dễ em không?”

“Cô ấy để cho em nấu cơm, sau đó em liền cho cô ấy một chén mì sốt tương.”

“...” Bên kia trầm mặc một chút, sau đó truyền đến giọng nói của Lạc Gia Hoa, “Em làm mì sốt tương cho cô ta ăn?”

“Ừm, cô ấy nói chết đói, không đợi em phản ứng liền trực tiếp xông tới, em sợ cô ấy chết đói tại nhà chúng ta, đến lúc đó em nói không rõ ràng.”

“Vợ à, em quá thiện lương.”

“Hoàn hảo.”

“Lần sau cô ta còn như vậy, em cũng đừng có để ý tới.” Lạc Gia Hoa tâm lý hoạt động: Ngay cả anh chỉ có thể ăn đồ ăn mua bên ngoài, Thẩm Điệp dựa vào cái gì ăn mỹ vị của vợ anh làm.

Cho nên nói, từ một khía cạnh khác, Lạc Gia Hoa cùng Thẩm Điệp rất giống nhau, chính mình không tốt, người khác cũng đừng hòng được tốt.

Mộng Kỳ con mắt cười đến cong lên, quyết định giấu giếm chuyện mình làm cho Thẩm Điệp chạy, nhu thuận trả lời, “Tốt.”

Cô tuyệt đối tin tưởng, dùng trình độ thích làm đẹp của Thẩm Điệp, là tuyệt đối sẽ không nói cho Gia Hoa mình là như thế nào tức đến cô ấy.

“Hôm nay không có cơm trưa tình yêu của vợ, anh không có ăn no.”

“Buổi tối anh muốn ăn cái gì, em làm cho anh.” Mộng Kỳ hết sức biết điều nói.

“Ừm, muốn ăn móng heo, XXX, XXXX...”

Mộng Kỳ nghe từng món, “Tốt, một chút em sẽ làm.”

“Ừm.” Trong phòng làm việc khoe miệng Lạc Gia Hoa nứt ra lớn hết sức, anh phát hiện, cùng Mộng Kỳ nói chuyện, cũng là một việc hết sức cao hứng, đúng lúc này Cố Thông đến phòng làm việc của Lạc Gia Hoa, nhìn thấy bộ dáng của anh, theo như anh nói, về mặt Lạc Gia Hoa hết sức dâm dăng.

Ở trong điện thoại nghe được giọng Cố Thông, ngay sau đó có chút loạn, sau đó Mộng Kỳ liền nghe được Lạc Gia Hoa nói có việc, cúp máy trước.

Cúp điện thoại, Mộng Kỳ đến tủ lạnh xem bên trong có thiếu nguyên liệu nấu buổi tối hay không, phát hiện hoàn hảo, ngoại trừ món ăn, các loại thịt đều có, móng heo, cũng không phải là dễ làm, không có mấy tiếng đồng hồ, tuyệt đối làm không tốt, nghĩ đến đợi lát nữa còn phải đi ra ngoài, Mộng Kỳ liền bắt đầu chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn.

Nói Lạc Gia Hoa gọi thức ăn thật đúng là không ăn ngon, cũng không biết anh là thật sự tín nhiệm chính mình hay là thích đồ ăn tự làm, bất quá, nếu anh đã nói, Mộng Kỳ sẽ dụng tâm đi chuẩn bị.

Chỉ chớp mắt, liền đến ba giờ, Mộng Kỳ tắt lửa, thu thập xong chính mình chuẩn bị ra cửa, vừa mở cửa ra, vừa vặn thấy Thẩm Diệp muốn gõ cửa, kết quả thoáng cái gõ trúng mũi của cô,

“A!”

“A, thực xin lỗi, cô không sao chứ?”

Mộng Kỳ cúi người xuống bịt mũi, đau quá a, Thẩm Diệp bởi vì muốn gõ cửa, cũng không có dùng lực nhỏ a, trong khoảng thời gian ngắn chỉ lo mũi đau nhức, không có thời gian để ý tới Thẩm Diệp, không biết có chảy máu mũi hay không.

Thẩm Diệp rất khẩn trương đỡ Mộng Kỳ, “Uy, cô không sao chứ, tôi không phải cố ý, tôi là muốn gõ cửa, ai bảo cô đột nhiên mở cửa a.”

Mộng Kỳ: ...

“Cô thật không có việc gì, ai, tôi đưa cô đi bệnh viện.”

“Không cần.” Mộng Kỳ rốt cục chịu đựng đau nhức, từ từ ngẩng đầu lên.

Thẩm Diệp đưa tay muốn bắt tay Mộng Kỳ, “Cho tôi xem xem có sao không.”

“Ti~ nhẹ một chút.” Mộng Kỳ đau đến mặt đều uốn éo.

Thẩm Diệp như đứa bé làm sai đứng ở cửa, “Thực xin lỗi.”

Cô ấy thật không có cố ý đánh ý cô.

Mộng Kỳ thử đụng nhẹ vào mũi của mình, rất đau, xoay người đi đến buồng vệ sinh nhìn xem, quả nhiên, đỏ, còn có chút thanh, ngược lại hít một hơi, nhìn Thẩm Diệp mặt mũi đầy chột dạ bước vào,

“Cô là chuẩn bị hủy đi cửa nhà tôi a, khí lực lớn như vậy, nếu như tôi nhớ không lầm, nhà của chúng tôi chuông cửa không có xấu đi.”

Thẩm Diệp đuối lý, thanh âm cũng nhỏ không ít, “Tôi thật sự không phải cố ý.”

Mộng Kỳ xem cái mũi của mình, hoàn hảo không nghiêm trọng, không có chảy máu mũi, chỉ là mũi hồng hồng lên chút, có vẻ như mũi ông già Noel, ai, này thì không thể đi ra ngoài, đúng là, này bị đánh, cũng không biết thuốc gì có thể bôi quệt đây.

“Cái kia, nếu không tôi đi mua thuốc cho cô?”

“Không cần, không có việc gì.” Dù sao cô phản xạ có điều kiện tránh được chút ít, không có trực tiếp từ ở giữa đánh tới, nếu không, mũi này sợ là sẽ phải sai lệch,

“Lần sau không cần phải gõ cửa nhà người ta như vậy, rất nguy hiểm.”

“Tôi biết rồi.” Thẩm Diệp ngoan ngoãn nghe giáo huấn.

“Cô tới đây có chuyện gì không?”

“Àn, tôi vốn là muốn tìm cô đi spa.”

“Đi thôi.” Vừa vặn cô phải ra khỏi cửa.

“Ài, cô không trách tôi a, tôi đã nói với cô, tôi có thể vàng spa, do tôi lỡ tay đánh cô, nên hôm nay liền không so đo cô là tình địch của tôi, tôi mời cô.”

“...”

“Ài, cô làm gì thế có thang máy không ngồi lại đi thang lầu a.”

“...”

Có lẽ thật sự là tội lỗi, thấy Mộng Kỳ không để ý tới chính mình trực tiếp đi thang lầu, cho nên Thẩm Diệp cũng cùng đi theo thang lầu, chỉ là cô mang giày cao gót tới vài tác theo ở phía sau có chút khó khăn, cũng may là xuống lầu, bất quá chính là như vậy, vì cùng Mộng Kỳ nói chuyện, nhiều lần thiếu chút nữa đầu vật, thấy Mộng Kỳ có chút kinh hãi, thả chậm cước bộ,

“Cô không phải là có thang máy sao, tại sao đi thang lầu.”

Thẩm Diệp tức giận liếc trắng Mộng Kỳ một cái, “Cô nghĩ rằng tôi muốn a, nếu không phải cô đi thang lầu, tôi sẽ dùng tới đi thang lầu sao.”

“Tôi đi thang lầu cùng cô có quan hệ gì?”

“Ai nói tôi đau lòng đây, bốn tiểu thư luôn luôn nói một là một nói hai chính là hai, dám làm dám chịu, là lỗi của tôi liền là lỗi của tôi, ta sẽ không phủ nhận.”

Mộng Kỳ ngược lại thường thức Thẩm Diệp như vậy nếu là phụ nữ bình thường đánh trúng tình địch của mình, chỉ sợ sớm đã cười hi hi đắc ý, đâu còn đến nịnh nọt cô làm chi.

Mũi có chút đau, Mộng Kỳ không muốn nói chuyện, Thẩm Diệp lại đi theo phía sau cô liên tục nói chuyện, ra khỏi chung cư, Mộng Kỳ trực tiếp đi về phía bên trái, Thẩm Diệp vội vàng gọi cô lại, “Ai, đợi một chút, không phải là hướng bên này, hướng bên kia, chúng ta đi đến chỗ spa có chút xa, chúng ta đi taxi đi.”

Mộng Kỳ giống như cười mà không cười nhìn xem Thẩm Diệp, “Ai nói tôi muốn cùng đi với cô, cô xem cái mũi của tôi đụng cũng không thể đụng một tý, còn có thể làm spa?”

Thẩm Diệp vừa nghe mũi, lại có chút ít đuối lý, “Vậy cô muốn đi nơi nào?”

“Cùng cô không quan hệ.” Xoay người muốn đi tiếp, lại quay đầu quan sát Thẩm Diệp một chút, “Cô cảm thấy... Da của tôi, còn cần làm spa sao?”

“...”

Mộng Kỳ đi về phía trước chừng mười bước, rốt cục nghe được giọng nói hỗn hển của Thẩm Diệp, “Kiều Mộng Kỳ, cô là cố ý giễu cợt tôi, tôi không để yên cho cô!!”

Mộng Kỳ đắc ý phát phát tay về phía sau, sai bước về phía trước.

Lạc phu nhân VS Thẩm Tiểu Tam, kết thúc là Lạc phu nhân bị thương, Thẩm Tiểu Tam tức chết, Lạc phu nhân thắng nhỏ.

Sáu giờ tối, Lạc Gia Hoa đứng giờ về nhà, “Vợ à, anh đã trở về.” Mộng Kỳ từ trong phòng bếp thò đầu ra, “Chồng em đã trở lại, rửa tay chuẩn bị ăn cơm.”

“Tốt.” Lạc Gia Hoa đem đồ để vào thư phòng, rửa tay xong liền chui vào phòng bếp, đi đến sau lưng Mộng Kỳ ôm cô cho cô một nụ hôn, lại nghe thấy Mộng Kỳ kinh hô,

“A! Mũi.”

Lạc Gia Hoa lúc này mới phát hiện mũi Mộng Kỳ có chút sưng đỏ, vội vàng cẩn thận nâng mặt của cô, “Mũi làm sao vậy?”

Mộng Kỳ cười kéo tay anh, “Không có chuyện gì, chính là không cẩn thận đụng một cái.”

“Em đụng chỗ nào, khiến cho sưng như vậy, tới đây anh xem một chút, bôi thuốc chưa?”

“Không có, lúc mới bắt đầu không có cảm giác gì, nhưng bây giờ giống như có chút đau.”

“Như thế nào không cẩn thận như vậy, vạn nhất làm bị thương xương cốt thì àm sao bây giờ, không được, đi, đi với anh đến bệnh viện.”

“Ai, không có việc gì, em tự biết mình, chính là chỉ sưng đỏ bên ngoài mà thôi, đi bệnh viện làm gì a, ăn cơm đi, cơm em đều đã làm xong.” Mộng Kỳ vội vàng đẩy Lạc Gia Hoa, trong lòng cảm thấy anh quá lo lắng,

“Yên tâm đi, em không phải là đại tiểu thư bị thương một chút liền kêu to.”

Đi ra phòng bếp, dưới ánh đèn trong phòng khách, Lạc Gia Hoa mới phát hiện thì ra là mũi so với nhìn dưới ánh đèn vàng phòng bếp càng muốn nghiêm trọng hơn, cả cái mũi đều lớn ra một vòng (con rết a, thật ra là chính con phóng đại), chắc đau nhiều lắm a, vừa nghĩ tới đau, lập tức cảm thấy trong lòng như bị ai nhéo lập tức tiến lên cời bỏ tạp dề của Mộng Kỳ,

“Không được, lập tức đi bệnh viện.”

“Thật sự không cần mà.” Mộng Kỳ cũng không muốn bởi vì chút vết thương nhỏ này mà đi bệnh viện.

“Như vậy sao được chứ, em xem lỗ mũi của em đều lớn một vòng, đây chính là cơ quan hô hấp trọng yếu, nếu có chuyện gì, phải làm sao bây giờ, trước kia Thẩm Diệp ngẫu nhiên đụng một tý liền la to, cái mũi của em đã như thế, em còn nhịn được.” Trong quan niệm của Lạc Gia Hoa, giống như tất cả phụ nữ xinh đẹp một ít khổ đều không chịu nổi, Mộng Kỳ không có ồn ào đã là rất giỏi, anh cảm thấy cô khẳng định không thể nhẫn nhịn đau, bây giờ còn nhịn được, khuya lại không chừng nào loạn, vẫn là nhanh đi bệnh viện đi.

Mộng Kỳ nghe Lạc Gia Hoa nói Thẩm Diệp, nghĩ thầm này không phải là do Thẩm Diệp đánh sao, nếu mà mình cho anh ấy biết, anh ấy sẽ có phản ứng gì đây.

Bất quá sau khi trở lại cô vẫn đang bận, mũi là có chút đau, nhưng cô cũng không có để ý, bây giờ nghe Lạc Gia Hoa nói cái mũi của mình đã lớn một

vòng, cũng có chút khăn trương, thừa dịp Lạc Gia Hoa đến phòng bếp tắt lửa, vội vàng chạy đến phòng vệ sinh nhìn, dờ khóc dờ cười, nào có khoa trương như anh nói vậy, chỉ có chút hơi sưng đỏ, nhưng tuyệt không có lớn một vòng a.

“Vợ à, đi thôi~ “

“Thật sự muốn đi a?”

“Đi.” Kiên quyết.

“Vậy cũng tốt.” Mộng Kỳ ngẫm lại cũng đúng, đau nhức như vậy cũng không phải là biện pháp, “Bất quá cũng không cần đi bệnh viện, đi tiệm thuốc mua thuốc giảm đau là được rồi, anh là chuyện bé xé ra to, còn có, chúng ta ăn cơm rồi hãy đi, buổi trưa không phải nói không có ăn no sao, em đã nấu xong móng heo cho anh rồi.”

Nghe được Mộng Kỳ nói như vậy, dạ dày Lạc Gia Hoa vốn là thập phần đói lập tức có phản ứng, nhưng anh cảm thấy bà xã quan trọng hơn, vì vậy kiên quyết chống lại mỹ thực hấp dẫn,

“Trở lại rồi ăn sau.”

Thấy nói không lại anh, Mộng Kỳ đành phải đổi giày chuẩn bị cùng anh ra ngoài, nói, anh khăn trương như vậy, cô vẫn là rất cao hứng.

Lạc Gia Hoa trước một bước mở cửa, kết quả nhìn thấy Thẩm Diệp đi qua đi lại trước cửa, cửa thỉnh thoảng mở ra còn làm cho cô giật mình, “Thẩm Diệp, cô ở đây làm cái gì?”

“A, em, em...” Thẩm Diệp có chút chột dạ, mắt nhìn Mộng Kỳ ở phía sau Lạc Gia Hoa, chỉ gì đó trong tay mình, “Cái kia, tôi mua cái này, cô có muốn dùng hay không?”

“Đây là cái gì?” Lạc Gia Hoa cầm lấy gì đó trong tay Thẩm Diệp phát hiện là thuốc đỏ, Thẩm Diệp mua cho Mộng Kỳ, cô không phải là mới hôm qua nói là mình là tình địch của Mộng Kỳ sao, Lạc Gia Hoa ánh mắt nghi kỵ nhìn xem Thẩm Diệp.

Thẩm Diệp thấy Lạc Gia Hoa dùng ánh mắt như thể nhìn mình, lập tức hốt hoi, “Em, em không phải có ý, em mua thuốc.”

“...”

“Cái mũi của cô không có sao chứ?”

“...”

Mộng Kỳ vỗ trán, cô đây không phải là không đánh đã khai sao, mình cũng không cần thận.

Quả nhiên, Lạc Gia Hoa đầu óc rất rõ ràng, mi nhảy lên, “Cô nói, mũi Mộng Kỳ, không phải là cô có ý đánh?”

Thẩm Diệp không nghĩ tới Lạc Gia Hoa đang bẫy lời của mình, chủ yếu là cô cùng Mộng Kỳ thừa dịp Lạc Gia Hoa không có ở đây đã giao thiệp hai lần, hai lần cô đều thất bại hoàn toàn, cho nên nàng cảm thấy Mộng Kỳ không hiền lành như nhìn bề ngoài, cái mũi của cô bị chính mình đánh, nhất định sẽ nói cho Lạc Gia Hoa làm cho anh cho là mình có ý sau đó chán ghét chính mình, cho nên cô kể lại rõ ràng,

“Em vốn muốn gõ cửa, ai ngờ cô ấy đột nhiên mở cửa, em không có khống chế được lực đạo, nhưng là đã phản xạ có điều kiện giảm lực đạo hơn nửa đánh trật, nếu không, cái mũi của cô ấy cũng không phải đồ đơn giản như vậy, có thể sẽ trực tiếp lệch nghiêng đi.”

Lạc Gia Hoa chỉ cảm thấy một đoàn lửa bay thẳng lên đại não, “Thẩm... Diệp.”

“Khụ ~ tốt lắm, chồng à, đừng xúc động, cô ấy không phải có ý.” Thấy Lạc Gia Hoa nghiêng răng nghiêng lợi, Mộng Kỳ sợ anh nhát xung động mà phun máu, đành phải đảm nhận vai người tốt.

Lạc Gia Hoa trừng Mộng Kỳ một cái, “Em không phải nói chính mình không cần thận sao, vì cái gì không nói cho anh là cô ấy đánh?”

Thẩm Diệp sững sờ, “Cô không có nói cho anh ấy biết là tôi đánh?”

Mộng Kỳ ngẩng đầu làm như không biết.

Lạc Gia Hoa quay đầu trừng mắt Thẩm Diệp, “Nếu không phải là cô nói, tôi còn thực cho là chính cô ấy bị đụng đây.”

Thẩm Diệp phức tạp nhìn Mộng Kỳ.

“Cái kia, có thuốc, chúng ta khỏi đi được hay không?” Ý tứ của Mộng Kỳ là không cần đi bệnh viện được không, cô không thích đi cái chỗ kia.

“Không được.” Nguyên lai cho là đụng, hiện tại biết là bị người đánh, càng phải đi xem, “Đi.”

Thấy Thẩm Diệp đáng thương đứng ở nơi đó, Mộng Kỳ có chút không đành lòng, mặc dù cô hướng mình tuyên chiến, nhưng kỳ thật cô thật sự rất thích

cô ấy, cũng không biết vì cái gì, chính là không ghét, hơn nữa, dường như rất thích trêu chọc cô ấy, thấy cô ấy tức giận đến giờ chân,

“Em đừng đau lòng, chuyện không liên quan em.”

Một bên là bạn gái trước bạo lực, một bên là người vợ khéo hiểu lòng người bị tổn thương tổn còn khoan dung tha thứ, mặc kệ đây là có toan tính hay là vô tình, dưới tình huống bình thường, đàn ông, trong lòng tự động sẽ so sánh.

Mà Mộng Kỳ, là tuyệt đối vô tình, chỉ là chuyện này có chút cầu huyết mà thôi.

Mãi cho đến bệnh viện, Lạc Gia Hoa mặt đều là khản trương, Mộng Kỳ cùng anh nói mấy câu cũng không đề ý, không biết anh rốt cuộc tức cái gì, không nói chuyện với mình, lại đối với mình rất là quan tâm, từ chỗ bác sĩ lấy thuốc trị thương, hẹn thời gian tái khám, lúc này mới lôi kéo Mộng Kỳ về nhà.

Ngồi vào trong xe, Mộng Kỳ bất mãn nhìn Lạc Gia Hoa, “Anh làm gì mặt nặng mặt nhẹ với em thế, đối với em không hài lòng việc gì thì cứ thẳng.”

“Nhảy ~ “

Mộng Kỳ sợ hết hồn, thật không nghĩ tới Lạc Gia Hoa ôn tồn tao nhã sẽ phát giận, hơn nữa còn sẽ đánh tay lái, cũng may hiện không có xe, nếu không thật sự có tai nạn.

“Anh làm gì?”

Lạc Gia Hoa cuối cùng không có nhịn được nữa, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Mộng Kỳ, “Vì cái gì không nói cho anh là cô ấy đánh?”

“Cô ấy lại không phải cố ý, hơn nữa, em không muốn làm cho anh hiểu lầm.”

“Hiểu lầm cái gì?”

“Có hai loại khả năng, một là anh tin cô ấy, cảm thấy em sử dụng khổ nhục kế, tâm kế sâu, một là anh tin em, mặc kệ cô ấy có phải cố ý hay không, đều cảm thấy cô ấy rất độc ác.”

Lạc Gia Hoa nhíu mày, “Vậy em cảm thấy anh sẽ tin loại nào?”

“Trước mắt cảm thấy là loại thứ hai... Bất quá, em cảm thấy được, hai người chúng em loại nào cũng đều không phải, cô ấy thật không phải là cố ý, em không nói ra, cũng là không muốn làm cho anh đồng tình thương hại em.”

“... Em chỗ nào có nhiều ý tưởng như vậy?”

“Trên sách.”

“... Về sau ít xem ngôn tình đi.”

“Làm sao anh biết là ngôn tình?”

“Chẳng lẽ khoa học viễn tưởng hoặc là đánh võ sẽ nói cho em biết những thứ này?”

Mộng Kỳ: ...

“Thật không biết anh tức giận cái gì.”

“Anh không giận em không nói cho anh tình hình thực tế, giận em cái gì đều là bộ dáng không sao cả, giận chính mình không có chiều cố tốt cho em...”

“Em cảm thấy được việc này cũng không lớn a.”

“...”

“Được rồi, chuyện này tuy lớn mà nhỏ, chủ yếu là tính chất vấn đề.”

“... Anh giận em không tin nhiệm anh.”

“...”

Hai người trầm mặc một tý, Mộng Kỳ kéo kéo Lạc Gia Hoa, “Em đói bụng, chúng ta trở về đi.”

Lạc Gia Hoa quay đầu nhìn Mộng Kỳ, “Về sau mặc kệ có chuyện gì, đều phải kịp thời nói cho anh biết.”

“Ừm”

“Em bị thương, anh sẽ đau lòng.”

Mộng Kỳ bởi vì lời của Lạc Gia Hoa, sững sốt một hồi lâu, cho đến khi về đến nhà, Mộng Kỳ mới lôi kéo tay Lạc Gia Hoa, “Chồng à... Kỳ thật, như lời anh nói tất cả cũng không là trọng yếu nhất, điều cuối cùng mới là trọng yếu nhất có đúng hay không?”

“...”

“Anh... Đau lòng cho em mới là thật sự phải hay không?”

Lạc Gia Hoa gõ trán Mộng Kỳ một cái, ý nói em thật nhiều chuyện, nhưng không có phủ nhận, Mộng Kỳ đánh giá Lạc Gia Hoa, phát hiện lỗi tai của anh rõ ràng đỏ lên, Mộng Kỳ khoe miệng từ từ câu dẫn, không nói gì, nhưng trong lòng đang suy nghĩ, Lạc Gia Hoa, anh đây là đang thẹn thùng sao?

Nhớ tới hai người đã từng trò chuyện với nhau, bọn họ sẽ cố gắng quên quá khứ của đối phương, sau đó cố gắng yêu hiện tại, Lạc Gia Hoa, em có phải cố gắng cho anh yêu đây?

Ít nhất, đã là bắt đầu tiếp nhận em, thói quen của em, yêu thích của em phải hay không?

Mặc dù, em bây giờ còn không thể nói yêu anh, nhưng là, em đại khái không có nói cho anh biết, kỳ thật, em cũng bắt đầu quen thói quen của anh, thói quen nhà của chúng ta đây, em sẽ, mau chóng yêu anh đó.

Còn có, Lạc Gia Hoa, em không có nói cho anh biết, ôn nhu của anh, sẽ là thuốc độc là em trầm luân, dù cho em đắm chìm trong đó, em cũng sẽ duy trì cảnh giác, không phải là em ích kỷ, mà là em sợ, sợ em sẽ không thể tự chủ yêu anh, mất đi mình, em không phải sợ yêu anh, em là sợ sau khi yêu anh, lại phát hiện em yêu anh so với anh yêu em nhiều hơn, em sợ có một ngày, anh lại đột nhiên yêu người khác, em sợ anh sẽ rời khỏi em, em có thể chịu được một người cùng em chung đụng nhiều năm, có thân phận vợ chồng, nhưng là hướng em mất lạnh bình thân không chút lựa chọn rời em đi, nhưng em không thể chịu được một người thương em tận xương, dù là chung đụng thời gian cũng không lâu lại rời đi, bởi vì, ôn nhu, là vũ khí lợi hại nhất làm cho em trầm luân, nó, là nhược điểm trí mạng của em.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Anh Giận Em Không Tín Nhiệm Anh

Sáu giờ tối, Lạc Gia Hoa đứng giờ về nhà, “Vợ à, anh đã trở về.” Mộng Kỳ từ trong phòng bếp thò đầu ra, “Chồng em đã trở lại, rửa tay chuẩn bị ăn cơm.”

“Tốt.” Lạc Gia Hoa đem đồ để vào thư phòng, rửa tay xong liền chui vào phòng bếp, đi đến sau lưng Mộng Kỳ ôm cô cho cô một nụ hôn, lại nghe thấy Mộng Kỳ kinh hô,

“A! Mũi.”

Lạc Gia Hoa lúc này mới phát hiện mũi Mộng Kỳ có chút sưng đỏ, vội vàng cẩn thận nâng mặt của cô, “Mũi làm sao vậy?”

Mộng Kỳ cười kéo tay anh, “Không có chuyện gì, chính là không cẩn thận đụng một cái.”

“Em đụng chỗ nào, khiến cho sưng như vậy, tới đây anh xem một chút, bôi thuốc chưa?”

“Không có, lúc mới bắt đầu không có cảm giác gì, nhưng bây giờ giống như có chút đau.”

“Như thế nào không cẩn thận như vậy, vạn nhất làm bị thương xương cốt thì àm sao bây giờ, không được, đi, đi với anh đến bệnh viện.”

“Ài, không có việc gì, em tự biết mình, chính là chỉ sưng đỏ bên ngoài mà thôi, đi bệnh viện làm gì a, ăn cơm đi, cơm em đều đã làm xong.” Mộng Kỳ vội vàng đẩy Lạc Gia Hoa, trong lòng cảm thấy anh quá lo lắng,

“Yên tâm đi, em không phải là đại tiểu thư bị thương một chút liền kêu to.”

Đi ra phòng bếp, dưới ánh đèn trong phòng khách, Lạc Gia Hoa mới phát hiện thì ra là mũi so với nhìn dưới ánh đèn vàng phòng bếp càng muốn nghiêm trọng hơn, cả cái mũi đều lớn ra một vòng (con rết a, thật ra là chính con phóng đại), chắc đau nhiều lắm a, vừa nghĩ tới đau, lập tức cảm thấy trong lòng như bị ai nhéo lập tức tiến lên cời bỏ tạp dề của Mộng Kỳ,

“Không được, lập tức đi bệnh viện.”

“Thật sự không cần mà.” Mộng Kỳ cũng không muốn bôi vì chút vết thương nhỏ này mà đi bệnh viện.

“Như vậy sao được chứ, em xem lỗ mũi của em đều lớn một vòng, đây chính là cơ quan hô hấp trọng yếu, nếu có chuyện gì, phải làm sao bây giờ, trước kia Thẩm Điệp ngẫu nhiên đụng một tý liền la to, cái mũi của em đã như thế, em còn nhìn được.” Trong quan niệm của Lạc Gia Hoa, giống như tất cả phụ nữ xinh đẹp một ít khổ đều không chịu nổi, Mộng Kỳ không có ồn ào đã là rất giỏi, anh cảm thấy cô khẳng định không thể nhẫn nhịn đau, bây giờ còn nhìn được, khuya lại không chừng não loạn, vẫn là nhanh đi bệnh viện đi.

Mộng Kỳ nghe Lạc Gia Hoa nói Thẩm Điệp, nghĩ thầm này không phải là do Thẩm Điệp đánh sao, nếu mà mình cho anh ấy biết, anh ấy sẽ có phản ứng gì đây.

Bất quá sau khi trở lại cô vẫn đang bận, mũi là có chút đau, nhưng cô cũng không có để ý, bây giờ nghe Lạc Gia Hoa nói cái mũi của mình đã lớn một vòng, cũng có chút khẩn trương, thừa dịp Lạc Gia Hoa đến phòng bếp tắt lửa, vội vàng chạy đến phòng vệ sinh nhìn, dờ khóc dờ cười, nào có khoa trương như anh nói vậy, chỉ có chút hơi sưng đỏ, nhưng tuyệt không có lớn một vòng a.

“Vợ à, đi thôi~”

“Thật sự muốn đi à?”

“Đi.” Kiên quyết.

“Vậy cũng tốt.” Mộng Kỳ ngẫm lại cũng đúng, đau nhức như vậy cũng không phải là biện pháp, “Bất quá cũng không cần đi bệnh viện, đi tiệm thuốc mua thuốc giảm đau là được rồi, anh là chuyện bé xé ra to, còn có, chúng ta ăn cơm rồi hãy đi, buổi trưa không phải nói không có ăn no sao, em đã nấu xong móng heo cho anh rồi.”

Nghe được Mộng Kỳ nói như vậy, dạ dày Lạc Gia Hoa vốn là thập phần đói lập tức có phản ứng, nhưng anh cảm thấy bà xã quan trọng hơn, vì vậy kiên quyết chống lại mỹ thực hấp dẫn,

“Trở lại rồi ăn sau.”

Thấy nói không lại anh, Mộng Kỳ đành phải đổi giày chuẩn bị cùng anh ra ngoài, nói, anh khẩn trương như vậy, cô vẫn là rất cao hứng.

Lạc Gia Hoa trước một bước mở cửa, kết quả nhìn thấy Thẩm Điệp đi qua đi lại trước cửa, cửa thỉnh linh mở ra còn làm cho cô giật mình, “Thẩm Điệp, cô ở đây làm cái gì?”

“A, em, em...” Thẩm Điệp có chút chột dạ, mắt nhìn Mộng Kỳ ở phía sau Lạc Gia Hoa, chỉ gì đó trong tay mình, “Cái kia, tôi mua cái này, cô có muốn dùng hay không?”

“Đây là cái gì?” Lạc Gia Hoa cầm lấy gì đó trong tay Thẩm Điệp phát hiện là thuốc đỏ, Thẩm Điệp mua cho Mộng Kỳ, cô không phải là mới hôm qua nói là mình là tình địch của Mộng Kỳ sao, Lạc Gia Hoa ánh mắt nghi kỵ nhìn xem Thẩm Điệp.

Thẩm Điệp thấy Lạc Gia Hoa dùng ánh mắt như thế nhìn mình, lập tức hụt hơi, “Em, em không phải có ý, em mua thuốc.”

“...”

“Cái mũi của cô không có sao chứ?”

“...”

Mộng Kỳ vỗ trán, cô đây không phải là không đánh đã khai sao, mình cũng không cần thận.

Quả nhiên, Lạc Gia Hoa đầu óc rất rõ ràng, mi nhảy lên, “Cô nói, mũi Mộng Kỳ, không phải là cô có ý đánh?”

Thẩm Điệp không nghĩ tới Lạc Gia Hoa đang bẫy lời của mình, chủ yếu là cô cùng Mộng Kỳ thừa dịp Lạc Gia Hoa không có ở đây đã giao thiệp hai lần, hai lần cô đều thất bại hoàn toàn, cho nên nàng cảm thấy Mộng Kỳ không hiền lành như nhìn bề ngoài, cái mũi của cô bị chính mình đánh, nhất định sẽ nói cho Lạc Gia Hoa làm cho anh cho là mình cố ý sau đó chán ghét chính mình, cho nên cô kể lại rõ ràng,

“Em vốn muốn gõ cửa, ai ngờ cô ấy đột nhiên mở cửa, em không có khống chế được lực đạo, nhưng là đã phản xạ có điều kiện giảm lực đạo hơn nửa đánh trật, nếu không, cái mũi của cô ấy cũng không phải đồ đơn giản như vậy, có thể sẽ trực tiếp lệch nghiêng đi.”

Lạc Gia Hoa chỉ cảm thấy một đoàn lửa bay thẳng lên đại não, “Thẩm... Điệp.”

“Khụ~ tốt lắm, chồng à, đừng xúc động, cô ấy không phải cố ý.” Thấy Lạc Gia Hoa nghiêng răng nghiêng lợi, Mộng Kỳ sợ anh nhất xung động mà phun máu, đành phải đảm nhận vai người tốt.

Lạc Gia Hoa trừng Mộng Kỳ một cái, “Em không phải nói chính mình không cần thận sao, vì cái gì không nói cho anh là cô ấy đánh?”

Thẩm Điệp sững sờ, “Cô không có nói cho anh ấy biết là tôi đánh?”

Mộng Kỳ ngẩng đầu làm như không biết.

Lạc Gia Hoa quay đầu trừng mắt Thẩm Điệp, “Nếu không phải là cô nói, tôi còn thực cho là chính cô ấy bị đụng đây.”

Thẩm Điệp phức tạp nhìn Mộng Kỳ.

“Cái kia, có thuốc, chúng ta khỏi đi được hay không?” Ý tứ của Mộng Kỳ là không cần đi bệnh viện được không, cô không thích đi cái chỗ kia.

“Không được.” Nguyên lai cho là đụng, hiện tại biết là bị người đánh, càng phải đi xem, “Đi.”

Thấy Thẩm Điệp đáng thương đứng ở nơi đó, Mộng Kỳ có chút không đành lòng, mặc dù cô hướng mình tuyên chiến, nhưng kỳ thật cô thật sự rất thích cô ấy, cũng không biết vì cái gì, chính là không ghét, hơn nữa, dường như rất thích trêu chọc cô ấy, thấy cô ấy tức giận đến giờ chân,

“Em đừng đau lòng, chuyện không liên quan em.”

Một bên là bạn gái trước bạo lực, một bên là người vợ khéo hiểu lòng người bị tổn thương tổn còn khoan dung tha thứ, mặc kệ đây là có toan tính hay là vô tình, dưới tình huống bình thường, đàn ông, trong lòng tự động sẽ so sánh.

Mà Mộng Kỳ, là tuyệt đối vô tình, chỉ là chuyện này có chút cầu huyết mà thôi.

Mãi cho đến bệnh viện, Lạc Gia Hoa mặt đều là khản trương, Mộng Kỳ cùng anh nói mấy câu cũng không để ý, không biết anh rốt cuộc tức cái gì, không nói chuyện với mình, lại đối với mình rất là quan tâm, từ chỗ bác sĩ lấy thuốc trị thương, hẹn thời gian tái khám, lúc này mới lôi kéo Mộng Kỳ về nhà.

Ngồi vào trong xe, Mộng Kỳ bất mãn nhìn Lạc Gia Hoa, “Anh làm gì mặt nặng mặt nhẹ với em thế, đối với em không hài lòng việc gì thì cứ thẳng.”

“Nhảy ~ “

Mộng Kỳ sợ hết hồn, thật không nghĩ tới Lạc Gia Hoa ôn tồn tao nhã sẽ phát giận, hơn nữa còn sẽ đánh tay lái, cũng may hiện không có xe, nếu không thật sự có tai nạn.

“Anh làm gì?”

Lạc Gia Hoa cuối cùng không có nhịn được nữa, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Mộng Kỳ, “Vì cái gì không nói cho anh là cô ấy đánh?”

“Cô ấy lại không phải cố ý, hơn nữa, em không muốn làm cho anh hiểu lầm.”

“Hiểu lầm cái gì?”

“Có hai loại khả năng, một là anh tin cô ấy, cảm thấy em sử dụng khổ nhục kế, tâm kế sâu, một là anh tin em, mặc kệ cô ấy có phải cố ý hay không, đều cảm thấy cô ấy rất độc ác.”

Lạc Gia Hoa nhíu mày, “Vậy em cảm thấy anh sẽ tin loại nào?”

“Trước mắt cảm thấy là loại thứ hai... Bất quá, em cảm thấy được, hai người chúng em loại nào cũng đều không phải, cô ấy thật không phải là cố ý, em không nói ra, cũng là không muốn làm cho anh đồng tình thương hại em.”

“... Em chỗ nào có nhiều ý tưởng như vậy?”

“Trên sách.”

“... Về sau ít xem ngôn tình đi.”

“Làm sao anh biết là ngôn tình?”

“Chẳng lẽ khoa học viễn tưởng hoặc là đánh võ sẽ nói cho em biết những thứ này?”

Mộng Kỳ: ...

“Thật không biết anh tức giận cái gì.”

“Anh không giận em không nói cho anh tình hình thực tế, giận em cái gì đều là bộ dáng không sao cả, giận chính mình không có chiều cố tốt cho em...”

“Em cảm thấy được việc này cũng không lớn a.”

“...”

“Được rồi, chuyện này tuy lớn mà nhỏ, chủ yếu là tính chất vấn đề.”

“... Anh giận em không tín nhiệm anh.”

“...”

Hai người trầm mặc một tý, Mộng Kỳ kéo kéo Lạc Gia Hoa, “Em đói bụng, chúng ta trở về đi.”

Lạc Gia Hoa quay đầu nhìn Mộng Kỳ, “Về sau mặc kệ có chuyện gì, đều phải kịp thời nói cho anh biết.”

“Ừm.”

“Em bị thương, anh sẽ đau lòng.”

Mộng Kỳ bởi vì lời của Lạc Gia Hoa, sững sốt một hồi lâu, cho đến khi về đến nhà, Mộng Kỳ mới lôi kéo tay Lạc Gia Hoa, “Chồng à... Kỳ thật, như lời anh nói tất cả cũng không là trọng yếu nhất, điều cuối cùng mới là trọng yếu nhất có đúng hay không?”

“...”

“Anh... Đau lòng cho em mới là thật sự phải hay không?”

Lạc Gia Hoa gõ trán Mộng Kỳ một cái, ý nói em thật nhiều chuyện, nhưng không có phù nhận, Mộng Kỳ đánh giá Lạc Gia Hoa, phát hiện lỗ tai của anh rõ ràng đỏ lên, Mộng Kỳ khoe miệng từ từ câu dẫn, không nói gì, nhưng trong lòng đang suy nghĩ, Lạc Gia Hoa, anh đây là đang thẹn thùng sao?

Nhớ tới hai người đã từng trò chuyện với nhau, bọn họ sẽ cố gắng quên quá khứ của đối phương, sau đó cố gắng yêu hiện tại, Lạc Gia Hoa, em có phải cố gắng cho anh yêu đây?

Ít nhất, đã là bắt đầu tiếp nhận em, thói quen của em, yêu thích của em phải hay không?

Mặc dù, em bây giờ còn không thể nói yêu anh, nhưng là, em đại khái không có nói cho anh biết, kỳ thật, em cũng bắt đầu quen thói quen của anh, thói quen nhà của chúng ta đây, em sẽ, mau chóng yêu anh đó.

Còn có, Lạc Gia Hoa, em không có nói cho anh biết, ôn nhu của anh, sẽ là thuốc độc là em trầm luân, dù cho em đắm chìm trong đó, em cũng sẽ duy trì cảnh giác, không phải là em ích kỷ, mà là em sợ, sợ em sẽ không thể tự chủ yêu anh, mất đi mình, em không phải sợ yêu anh, em là sợ sau khi yêu anh, lại phát hiện em yêu anh so với anh yêu em nhiều hơn, em sợ có một ngày, anh lại đột nhiên yêu người khác, em sợ anh sẽ rời khỏi em, em có thể chịu được một người cùng em chung đụng nhiều năm, có thân phận vợ chồng, nhưng là hướng em mất lạnh bình thân không chút lựa chọn rời em đi, nhưng em không thể chịu được một người thương em tận xương, dù là chung đụng thời gian cũng không lâu lại rời đi, bởi vì, ôn nhu, là vũ khí lợi hại nhất làm cho em trầm luân, nó, là nhược điểm trí mạng của em.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Ân Hình Thắng Lợi

Khi về đến nhà, Thẩm Diệp đã không có ở đây, Lạc Gia Hoa mở cửa, Mộng Kỳ ở phía sau, thời điểm đóng cửa chú ý tới cửa đối diện ngọn đèn lộ ra một tia sáng, Thẩm Diệp nhìn lên?

“Làm sao vậy?”

Mộng Kỳ quay đầu lại, cười lác đầu, “Không có việc gì.”

Đóng cửa lại, Lạc Gia Hoa lôi kéo Mộng Kỳ ngồi trên sofa, chính mình tiến phòng bếp xối com, đồ ăn đã nguội lạnh phải hâm lại, Mộng Kỳ vốn là muốn giúp đỡ, kết quả bị Lạc Gia Hoa đuổi ra ngoài, cái gì đều không cho cô làm, đáng về khăn trang, giống như cô không phải là bị đựng một cái mũi, mà là toàn thân tê liệt, Mộng Kỳ thứ hai lần bị Lạc Gia Hoa nghiêm khắc bắt cô nghỉ ngơi, liền ngồi ở trên ghế sofa an tâm chờ đợi ‘bệnh nhân’, hết thấy do anh đến phục vụ.

Kỳ thật, Lạc Gia Hoa lại làm sao không biết Thẩm Diệp, có lẽ cô thật sự là vô tình, nhưng khi thấy mũi Mộng Kỳ bị thương, anh phát hiện lo lắng của mình cũng đau lòng so với trong tưởng tượng nhiều hơn, đúng lúc lại biết Mộng Kỳ bị thương không phải do mình tự làm cho, mà là Thẩm Diệp làm cho, rõ ràng là tình địch, cô lại đi che giấu, nếu không phải Thẩm Diệp nói lỡ miệng, có lẽ anh sẽ không biết đây, cho nên, ngoại trừ đau lòng ra, thì cũng đau lòng, đương nhiên, trong lúc này không phải do anh làm chuyện có lỗi với Mộng Kỳ mà đau lòng, mà là vì Thẩm Diệp mặc kệ xuất phát từ nguyên nhân gì chuyển đến nơi đây, nhưng một trong những nguyên nhân đó khẳng định là bởi vì anh, nếu như cô không chuyển tới nơi này, Mộng Kỳ cũng sẽ không bị thương, cho nên, chính mình bất kể nói thế nào, đều cũng có trách nhiệm, bởi vậy, mới có thể càng thêm đau lòng.

Trước khi ngủ, Lạc Gia Hoa lại tự mình bôi thuốc cho Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ không nói gì, “Khi em tắm không để cho mũi đọng nước, thuốc còn ở đây.”

Lạc Gia Hoa có lý do của mình, “Buổi tối thời gian dài như vậy, bôi nhiều một chút khiến nó hấp thụ nhiều một chút, như vậy mới mau khỏi, thứ bảy tuần sau, hai nhà chúng ta cùng nhau ăn cơm, nếu em để cái mũi đỏ này đi, ba mẹ hỏi tới nói như thế nào, anh mới vừa hướng ba mẹ bảo đảm sẽ bảo vệ thật tốt cho em không để cho em bị một tí tổn thương nào, kết quả là cho em thành như vậy, trong chuyện này còn có một phần bởi vì nguyên anh, đến lúc đó anh phải giải thích làm sao.”

Mộng Kỳ khòe miệng câu dẫn ra, “Thì ra là... Anh khàn trương như vậy, là vì cha mẹ em a?”

“...”

Lạc Gia Hoa có chút lúng túng, “Anh không phải là ý này.”

“...”

“Ngoại trừ nguyên nhân này, chính mình cũng rất lo lắng, hơn nữa, chủ nhật chính là ngày chúng ta chụp hình cưới, anh muốn em trở thành cô dâu đẹp nhất.” Lạc Gia Hoa tức giận, rõ ràng anh quan tâm cô cùng cha mẹ của cô không có bất cứ quan hệ nào, mình rốt cuộc nói gì đó làm cho cô hiểu lầm đây.

Mộng Kỳ rũ mắt xuống, che dấu vui vẻ, thực quan tâm cùng giả quan tâm, cô cũng phân biệt được.

Thấy cô không nói lời nào, Lạc Gia Hoa cho rằng cô tức giận, có chút quýnh, “Anh, anh không có ý tứ kia, em ngàn vạn đừng hiểu lầm, có lẽ, có lẽ anh nói lời này em không tin, kỳ thật, ngay cả chính mình cũng không tin, anh tự nhận là một người có kinh nghiệm một lần trải qua tình trường, nhưng cùng Thẩm Diệp tách ra không có bao lâu, cùng em kết hôn chung đụng cũng không lâu, anh chính là cảm giác được chính mình yêu em, đương nhiên, yêu này, còn ở vào giai đoạn sơ cấp, anh không biết theo chúng ta cả ngày lẫn đêm chung đụng, anh cuối cùng sẽ yêu em cỡ nào, hoặc là chúng ta có thể đi bao xa, nhưng anh sẽ cố gắng, anh hi vọng em là người vợ duy nhất cả đời này của anh, người phụ nữ duy nhất... em còn nhớ rõ chúng ta đã từng nói sao, chúng ta sẽ sống qua ngày thật tốt, sẽ cố yêu đối phương, anh đã bắt đầu học cách yêu em, còn em?”

Anh cho rằng nếu như Thẩm Diệp cùng Mộng Kỳ phát sinh mâu thuẫn, từ trách nhiệm nói anh biết sẽ đứng về phía Mộng Kỳ, tận lực bảo vệ cô, nhưng trong lòng cũng còn một phần sẽ nghiêng về Thẩm Diệp, nhưng khi tình huống phát sinh, anh mới phát hiện, chính mình lại không chút lựa chọn nghiêng về Mộng Kỳ, tựa hồ một tí cũng không muốn cô sẽ khổ sở, một tí cũng sẽ không lo lắng cho Thẩm Diệp, nhất là biết được Mộng Kỳ bị cô làm cho bị thương, cho dù là vô ý, anh đều có chút oán cô.

Muốn cô nói yêu? Thật là có chút khó.

Mộng Kỳ mở mắt ra, mặc dù có thể cảm giác được Lạc Gia Hoa đối với mình là chân thành, nhưng nói trắng ra như vậy, vẫn có cảm giác bất đồng.

Thấy cô chậm chạp không mở miệng, Lạc Gia Hoa có chút thất vọng, “Không có vấn đề gì, em không có yêu anh, không có nghĩa là về sau cũng sẽ không, điều này nói rõ bây giờ mị lực của anh còn chưa đủ, em yên tâm, anh sẽ cố gắng cho em yêu anh.”

Mộng Kỳ nhếch miệng, “Em cũng không thích lúc nào cũng đem cái chữ kia đặt ở trong miệng, cái chữ kia, không phải chỉ dùng miệng để nói, em có mắt, anh đối với em thế nào, em sẽ xem, em đối với anh cũng vậy, chính anh sẽ không xem sao?”

Lạc Gia Hoa cẩn thận suy tư một chút lời của Mộng Kỳ, cảm thấy rất mừng rỡ, “Cái kia... anh có thể hiểu được thành ý tứ kia sao?”

“Ý tứ nào?”

“Ý của em là, em không có thói quen nói cái chữ kia, nhưng là, em đối với anh đã có cái chữ kia?”

Mộng Kỳ khòe miệng câu dẫn ra, “Anh là bị nhiều câu nói của em sao?”

“Vậy em có phải hay không?” Lạc Gia Hoa nhất định phải lấy được đáp án.

Mộng Kỳ nhắm mắt không nói lời nào.

Lạc Gia Hoa trong lòng như mèo cào, “Vợ à, em liền nói cho anh biết đi, em nếu không nói, anh sẽ không ngủ được.”

“...”

“Vợ à, bà xã...” Lạc Gia Hoa như đứa nhỏ đòi kẹo, nhất định phải lấy được đáp án của mình, nếu không, thì sẽ không bỏ qua.

Mộng Kỳ không nói gì trừng mắt Lạc Gia Hoa, “Em nghe người của công ty cùng cha mẹ anh đều nói từ nhỏ anh là một đứa bé hiểu chuyện, chưa bao giờ làm cho người ta phiền lòng, em muốn hỏi Lạc tiên sinh, anh bây giờ này ăn vạ hay đang làm cái gì, người của anh đối với việc đánh giá anh, anh xác định nói rất đúng sao, anh xác định anh không có an hem sinh đôi?”

Lạc Gia Hoa trong mắt là tràn đầy vui vẻ, “Anh xác định anh là con trai duy nhất của ba mẹ, em mau nói cho anh biết, em nếu không nói cho anh biết, anh hôm nay liền vô lại, anh không để cho em ngủ.”

“Em là bệnh nhân.”

“Chỉ là mũi mà thôi.”

“Vậy xin hỏi vừa rồi là ai khản trương như vậy?”

“Có sao, anh không có chú ý a, hơn nữa, chuyện anh cần làm, bảo đảm sẽ không đụng phải cái mũi của em.”

Cảm giác xấu, “Anh muốn làm cái gì?”

Người nào đó bắt đầu động tay đông chân, “Muốn anh làm cái gì, anh làm chuyện vô lại, em đã không nói cho anh, vậy anh chỉ hảo đi tìm đáp án...”

“A, ha ha... Anh không cần phải làm loạn, ngô...”

Bóng đêm mờ lung, Lạc tiên sinh cùng Lạc phu nhân tiến hành công trình vĩ đại vì nhân loại, vì nhân loại kéo dài mà cố gắng...

Lạc phu nhân VS Thẩm Tiểu Tam Hồi 2: sẽ kéo dài, dùng Thẩm Tiểu Tam đau lòng, Lạc tiên sinh cùng Lạc phu nhân tình cảm tiến về phía trước một bước kết thúc, Lạc phu nhân toàn thắng.

Nam nữ kết cấu thân thể là không cùng, quyết định nam nữ bị lực cùng làm lực là không cùng, nói Lạc tiên sinh lớn lên rất tiểu Bạch, nhưng khi cỡi quần áo xuống tuyệt đối không tiểu bạch, nhiều năm kiên trì rèn luyện như vậy không phải là không có đạo lý, nhất là đàn ông cấm dục nhiều năm đột nhiên khai trai, không thể đáp ứng đủ nhu cầu vậy thì thật sự là khó khăn, cho nên, cuồng hoan hơn nửa đêm kết quả chính là Lạc tiên sinh sáng khoái tinh thần đi làm, mà Lạc phu nhân mãi cho đến hơn mười giờ mới tỉnh ngủ, không chỉ như thế, hậu quả sau đó là đau lưng nhức mỏi vô cùng. Ăn bữa sáng Lạc tiên sinh lưu lại, sau khi khôi phục khí lực, lúc này mới tiến vào phòng vệ sinh tắm một cái, từ phòng vệ sinh đi ra, nhẹ nhàng khoan khoái rất nhiều.

Nghĩ tới mấy ngày nay mình đều dậy trễ, lúc này mới làm bà chủ nhà có mấy ngày a, cũng đã dưỡng thành thói quen hư hỏng như vậy, Mộng Kỳ cảm thán Lạc Gia Hoa so với mình còn mệt mỏi, có thể là người ta mỗi sáng sớm còn phải đứng lên rèn luyện, còn phải làm bữa sáng lại phải đi làm, buổi tối trở lại còn có tinh thần gấp trăm lần như thế, cũng không biết anh là ăn cái gì tại sao có thể khỏe mạnh cường tráng như vậy a, thật sự là làm cho cô hâm mộ.

Không muốn làm cho linh cảm của mình bị mai một, tắm xong Mộng Kỳ liền đứng ở bàn vẽ bắt đầu sáng tác, kết quả ngoài dự liệu của cô, có lẽ là tâm tình tốt, cho nên, cầm lấy bút, linh cảm như suối.

Nếu không phải có người thất lễ nhấn chuông cửa, Mộng Kỳ còn đắm chìm trong sáng tác vui vẻ, chạy tới mở cửa, vẫn là hàng xóm đối diện, còn chưa kịp để ý tới cô, xoay người cứ tiếp tục sáng tác.

Thẩm Điệp không giải thích được nhìn cô, “Ai, cô đây là thái độ chào hỏi khách khứa sao?”

“... Tự tiện.”

Nói chuyện tốt như vậy? Thẩm Điệp kỳ quái nhìn cô, “Cô đang làm cái gì?”

“Vẽ tranh.”

“Tôi xem một chút.”

“Tùy cô, yên lặng.”

Thẩm Điệp đi đến trước bàn vẽ, nhìn qua là một người, sau đó mặc một bộ áo cưới, ở bên cạnh, có các chi tiết đồ cưới khác, đây là thiết kế áo cưới sao? Cơ hồ trong nháy mắt Thẩm Điệp liền yêu cái áo cưới này, thật xinh đẹp a.

Hơn nữa, chính là cô tay mơ cũng có thể nhìn ra, trình độ vẽ tranh của Mộng Kỳ thật là khá, Thẩm Điệp quay đầu nhìn bộ dáng nghiêm túc của Mộng Kỳ, cùng trong ngày thường khuôn mặt luôn tươi cười ngênh người không giống nhau, cô vẽ tranh, sắc mặt nghiêm túc, thậm chí mang theo chút ít nghiêm khắc, cô có thể bảo đảm, nếu là mình tùy ý mở miệng, cô tuyệt sẽ không dễ dàng buông tha chính mình.

Tướng mạo tốt, tính tình tốt, biết làm cơm, biết làm việc nhà, ôn nhu săn sóc, còn có thể vẽ tranh, thiết kế, thật có thể nói là là lên được phòng khách xuống được phòng bếp, phụ nữ như vậy, là tình nhân trong mộng của phần lớn đàn ông đi.

Mặc dù cùng cô tiếp xúc bất quá mấy lần, nhưng cô có một loại trực giác rất mãnh liệt, tính tình Mộng Kỳ, tuyệt đối là hướng nội, so với mình, cô có khả năng càng có thể câu dẫn đàn ông, thật sự là đáng tiếc gương mặt hồ ly tình này của cô.

Cũng khó trách, Lạc Gia Hoa có thể trong thời gian ngắn như vậy thích cô, đại khái là không kỳ quái.

Tối hôm qua, anh rõ ràng sẽ không chút lựa chọn vì cô ấy chửi mình, mặc dù, quả thực là lỗi của mình, đúng là cô cho rằng, bọn họ không làm tình nhân, cũng là thanh mai trúc mã hay bằng hữu đi, nhưng thời điểm anh chửi mình, chỉ sợ một ít khái niệm như vậy cũng không có, khi đó, cô từ trong mắt anh

nhìn qua, là hoàn toàn lo lắng yêu thương.

Nếu như là người khác, có lẽ cô sẽ nghĩ, có phải là anh làm bộ làm tịch trước mặt bạn gái cũ diễn trò hay không, đúng là cô hiểu rất rõ Lạc Gia Hoa, tính cách của anh ngay thẳng, là tuyệt không làm chuyện như vậy, cho nên, cô mới biết anh là thật lòng, nói không chừng, anh đã phát hiện tâm ý của mình, nhưng khẳng định không có nghĩ qua chính mình đối với Mộng Kỳ có chú ý, tuyệt đối là vượt qua thứ anh nghĩ.

Thần sắc như vậy, đã từng nhìn cô, đáng tiếc, về sau, ánh mắt của anh liên càng ngày càng bình tĩnh, có lẽ chính anh cũng không có phát hiện, ánh mắt của mình cùng người khác cũng không có bất đồng, anh liên tục nói cười mình, chỉ là bởi vì anh lười, không thích phiền toái, thói quen thành tự nhiên mà thôi.

Mặc kệ trước kia anh là như thế nào, từ hiện tại mà nói, có thể được gọi là tính anh trong xã hội, đúng là, tính tình của anh quá nhàm chán, bọn họ cùng một chỗ, cuối cùng sẽ có một ngày tách ra, mặc dù cùng anh tách ra có chút không nỡ, nhưng đau dài không bằng đau ngắn, thật ra thì, Thẩm Diệp cũng biết, bây giờ Mộng Kỳ, đã thành công hấp dẫn ánh mắt của anh, nhưng từ góc độ tâm lý ác độc, cô cũng muốn biết, trong mắt Lạc Gia Hoa nóng rực, có thể duy trì bao lâu.

Kỳ thật, mình cũng là xấu a, một người phụ nữ ưu tú, trời sinh đối với phụ nữ ưu tú có địch ý, Mộng Kỳ, là một đối thủ cạnh tranh lớn, coi như là không có Lạc Gia Hoa, cô cũng sẽ cùng cô trở thành địch nhân.

Có một câu nói gọi là: trên đời này hiểu rõ người của bạn nhất, không phải là chính bạn, cũng không phải là thân nhân của bạn, mà là địch nhân của bạn.

Lạc Gia Hoa cùng Kiều Mộng Kỳ, bọn họ, cũng coi là địch nhân của mình đi.

Cho nên, dù là cùng Kiều Mộng Kỳ qua lại không nhiều lắm, Thẩm Diệp lại cảm thấy, mình có thể nhìn thấu cô, thậm chí, so với Lạc Gia Hoa dễ dàng nhìn rõ cô hơn.

“Cô ỉ ~ cô ~”

Bụng thật đói, Thẩm Diệp nhớ tới mục đích mình tới đây, cô là tới dùng cơm, kết quả thoáng cái bị bức tranh của Kiều Mộng Kỳ làm cho mê hoặc, đã quên luôn, làm sao bây giờ, nhìn bộ dạng chuyên tâm của Mộng Kỳ, nhất định là sẽ không để ý mình, thôi, ăn trước hoa quả lót bụng cái, đợi lát nữa bảo Mộng Kỳ làm cho mình ăn, nói có một cao thủ có tài nấu nướng như vậy, không cần uống phí a.

Tự nhiên từ trong phòng bếp lấy ra một trái táo vừa gặm, vừa quan sát bức tranh Mộng Kỳ vẽ, lại nhìn người của cô, vừa nhìn như vậy, tự nhiên là thấy được cái mũi của cô, ngày hôm qua đi bệnh viện xem ra thật sự có tác dụng a, sưng đỏ tiêu tán không ít, cũng không biết còn đau hay không, nói, ngày hôm qua cô không có nói với Lạc Gia Hoa là mình đánh thật đúng là bất ngờ a, bất quá chính mình thật là ngốc, tự động khai báo, ai, nói ra, mình quá ngu ngốc a.

Rốt cục, bức tranh cũng hoàn thành, Mộng Kỳ xoa xoa hai mắt của mình, “Cảm giác như thế nào?”

“Hỏi tôi?”

“Chẳng lẽ nơi này còn có những sinh vật khác?”

“Chỉ là rất kỳ quái cô sẽ hỏi ý kiến của tình địch.” Thẩm Diệp nhún nhún vai, nhìn Mộng Kỳ, “Tôi xem không hiểu, nhưng nhìn rất đẹp.”

“Cô cảm thấy hành vi của cô có điểm nào mà phù hợp hành vi của tình địch, nếu như toàn bộ thế giới người muốn làm Tiểu Tam đều như cô, vậy trên thế giới sẽ không có Tiểu Tam, mặc dù cô là tay mơ, nhưng áo cưới của tôi, là vì toàn bộ người trên thế giới chuẩn bị, bất kể là đàn ông hay phụ nữ đều có thể tới nói ý kiến, huống chi, cô thích như vậy, ánh mắt cũng không tệ lắm.”

“Cảm ơn khen ngợi của cô.”

“Không khách khí.”

“Cô là nhà thiết kế áo cưới sao?”

“Ừm.”

“Kiếm chức?” Không có nhìn thấy Mộng Kỳ đi làm, Thẩm Diệp nghĩ đến chính là như vậy.

“Ừm.”

“Bao nhiêu tiền một tháng?”

“Tại sao tôi phải nói?”

“Hỏi một chút a, là nhãn hiệu nào, tôi cảm thấy được, áo cưới này của cô đem ra, nhất định sẽ bán đắt, tôi cũng muốn có một bộ như thế.”

“Có thể a, tôi đây chỉ cần xét duyệt qua, rất nhanh sẽ tung ra thị trường, đại khái sang năm có thể đưa ra thị trường, xem như chúng ta của có quen biết, tôi cho cô tiện nghi một chút, trực tiếp từ công ty cầm hàng.”

“Được, bắt quá cái này mặc hay không, quá đắt tôi mua không nổi a, có thể thuê sao?”

“Kết hôn là lần đầu tiên trong đời, áo cưới mặc dù vô dụng, nhưng nếu như có điều kiện, tôi cảm thấy vẫn là nên mua.”

“Ai nói tôi kết hôn sẽ mặc cái này, tôi bây giờ còn chưa muốn, mặc dù ày áo cưới bây giờ nhìn không tồi, nhưng không tôi thời điểm tôi kết hôn có còn tốt hay không.”

“Không kết hôn cô mua làm cái gì?”

“Đẹp mắt a, tôi còn chuẩn bị làm một cô dâu độc thân đây.”

Mộng Kỳ: ...

“Tôi đói bụng, cô đi nấu cơm đi.”

Mộng Kỳ khoe miệng co giật, “Cô tới đây chính là vì ăn cơm?”

“Đúng vậy.”

“Cô thật đúng là không có tiền đồ a.” Mộng Kỳ nói, “Nếu như tôi không có nhớ lầm, người nào đó luôn mồm nói muốn làm tình địch của tôi, xin hỏi tại sao tôi phải làm cơm cho tình địch của mình ăn?”

“Biết người biết ta bách chiến bách thắng a.”

“Tôi không hiểu tôi nấu cơm cùng cô có quan hệ gì?”

“Quen thuộc khẩu vị của tôi cùng biết thói quen, cũng là một việc tình địch nên hiểu rõ.”

“Tôi cảm thấy quen thuộc khẩu vị của chồng tôi cùng với quen thuộc khẩu vị của cô tốt hơn nhiều... Cô không phải là...”

“Cái gì?” Thẩm Diệp sau lưng lạnh lạnh, chẳng biết tại sao Mộng Kỳ thoát nhìn thiện lương như vậy, nhưng cô có một loại cảm giác xấu.

Mộng Kỳ trong mắt thoáng hiện lên một trận đùa dai, nhìn Thẩm Diệp nói, “Cô mỗi ngày thừa dịp Lạc Gia Hoa không có ở đây đến quấy rầy tôi, lại để cho tôi nấu cơm cho cô, cùng tôi nói chuyện bình thân, vô luận hành vi nào cũng đều không giống như là việc tình địch nên làm, thậm chí cô liền không có nói nhắc tới ba chữ Lạc Gia Hoa, cô không phải là nược lý do trả đùa ngoài mặt là muốn làm Tiểu Tam đối phó tôi, kỳ thật là cô có ý đồ với tôi đi?”

“Khụ khụ~~ cô nói bậy bạ gì đó, tôi chính là quang minh chính đại yêu người khác phái.” Thẩm Diệp bị nói làm cho sặc.

“Có thể là hành vi của cô thật sự là làm cho tôi hoài nghi, tôi biết rõ tài nấu nướng của tôi tốt, trước kia mẹ tôi thường dạy tôi, phải bắt được tim một người đàn ông, trước phải bắt được dạ dày của hắn, tôi cảm thấy lời này đối với phụ nữ cũng rất đúng, cô sẽ không bởi vì yêu tài nấu nướng của tôi, ngược lại yêu tôi đi?”

Thẩm Diệp tức giận đến giờ chân, “Cô, cô, cô thực nhảm chán, tư tưởng thực xấu xa, cô cách tôi xa một chút...”

Không đợi Mộng Kỳ phản ứng, Thẩm Diệp đã chạy ra khỏi Lạc gia.

Mộng Kỳ đứng ở trong phòng khách, bí hiểm cười, bắt quá mới mấy câu đã đem người nào đó đánh bại, Lạc phu nhân VS thẩm Tiểu Tam Hồi 3: sẽ, Lạc phu nhân toàn thắng.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Hiệp Ba

Nam nữ kết cấu thân thể là không cùng, quyết định nam nữ bị lực cùng làm lực là không cùng, nói Lạc tiên sinh lớn lên rất tiểu Bạch, nhưng khi cỡi quần áo xuống tuyệt đối không tiểu bạch, nhiều năm kiên trì rèn luyện như vậy không phải là không có đạo lý, nhất là đàn ông cấm dục nhiều năm đột nhiên khai trai, không thể đáp ứng đủ nhu cầu vậy thì thật sự là khó khăn, cho nên, cuồng hoan hơn nửa đêm kết quả chính là Lạc tiên sinh sáng khoái tinh thần đi làm, mà Lạc phu nhân mãi cho đến hơn mười giờ mới tỉnh ngủ, không chỉ như thế, hậu quả sau đó là đau lưng nhức mỏi vô cùng. Ăn bữa sáng Lạc tiên sinh lưu lại, sau khi khôi phục khí lực, lúc này mới tiến vào phòng vệ sinh tắm một cái, từ phòng vệ sinh đi ra, nhẹ nhàng khoan khoái rất nhiều.

Nghĩ tới mấy ngày nay mình đều dậy trễ, lúc này mới làm bà chủ nhà có mấy ngày a, cũng đã dưỡng thành thói quen hư hỏng như vậy, Mộng Kỳ cảm thấy Lạc Gia Hoa so với mình còn mệt mỏi, có thể là người ta mỗi sáng sớm còn phải đứng lên rèn luyện, còn phải làm bữa sáng lại phải đi làm, buổi tối trở lại còn có tinh thần gấp trăm lần như thế, cũng không biết anh là ăn cái gì tại sao có thể khỏe mạnh cường tráng như vậy a, thật sự là làm cho cô hâm mộ.

Không muốn làm cho linh cảm của mình bị mai một, tắm xong Mộng Kỳ liền đứng ở bàn vẽ bắt đầu sáng tác, kết quả ngoài dự liệu của cô, có lẽ là tâm tình tốt, cho nên, cầm lấy bút, linh cảm như suối.

Nếu không phải có người thất lễ nhấn chuông cửa, Mộng Kỳ còn đắm chìm trong sáng tác vui vẻ, chạy tới mở cửa, vẫn là hàng xóm đối diện, còn chưa kịp để ý tới cô, xoay người cứ tiếp tục sáng tác.

Thẩm Điệp không giải thích được nhìn cô, “Ai, cô đây là thái độ chào hỏi khách khứa sao?”

“... Tự tiện.”

Nói chuyện tốt như vậy? Thẩm Điệp kỳ quái nhìn cô, “Cô đang làm cái gì?”

“Vẽ tranh.”

“Tôi xem một chút.”

“Tùy cô, yên lặng.”

Thẩm Điệp đi đến trước bàn vẽ, nhìn qua là một người, sau đó mặc một bộ áo cưới, ở bên cạnh, có các chi tiết đồ cưới khác, đây là thiết kế áo cưới sao? Cơ hồ trong nháy mắt Thẩm Điệp liền yêu cái áo cưới này, thật xinh đẹp a.

Hơn nữa, chính là cô tay mơ cũng có thể nhìn ra, trình độ vẽ tranh của Mộng Kỳ thật là khá, Thẩm Điệp quay đầu nhìn bộ dáng nghiêm túc của Mộng Kỳ, cũng trong giây thường khuôn mặt luôn tươi cười ngênh người không giống nhau, cô vẽ tranh, sắc mặt nghiêm túc, thậm chí mang theo chút ít nghiêm khắc, cô có thể bảo đảm, nếu là mình tùy ý mở miệng, cô tuyệt sẽ không dễ dàng buông tha chính mình.

Tướng mạo tốt, tính tình tốt, biết làm cơm, biết làm việc nhà, ôn nhu săn sóc, còn có thể vẽ tranh, thiết kế, thật có thể nói là lên được phòng khách xuống được phòng bếp, phụ nữ như vậy, là tình nhân trong mộng của phần lớn đàn ông đi.

Mặc dù cùng cô tiếp xúc bất quá mấy lần, nhưng cô có một loại trực giác rất mãnh liệt, tính tình Mộng Kỳ, tuyệt đối là hướng nội, so với mình, cô có khả năng càng có thể câu dẫn đàn ông, thật sự là đáng tiếc gương mặt hồ ly tình này của cô.

Cũng khó trách, Lạc Gia Hoa có thể trong thời gian ngắn như vậy thích cô, đại khái là không kỳ quái.

Tối hôm qua, anh rõ ràng sẽ không chút lựa chọn vì cô ấy chửi mình, mặc dù, quả thực là lỗi của mình, đúng là cô cho rằng, bọn họ không làm tình nhân, cũng là thanh mai trúc mã hay bằng hữu đi, nhưng thời điểm anh chửi mình, chỉ sợ một ít khái niệm như vậy cũng không có, khi đó, cô từ trong mắt anh nhìn qua, là hoàn toàn lo lắng yêu thương.

Nếu như là người khác, có lẽ cô sẽ nghĩ, có phải là anh làm bộ làm tịch trước mặt bạn gái cũ diễn trò hay không, đúng là cô hiểu rất rõ Lạc Gia Hoa, tính cách của anh ngay thẳng, là tuyệt không làm chuyện như vậy, cho nên, cô mới biết anh là thật lòng, nói không chừng, anh đã phát hiện tâm ý của mình, nhưng khẳng định không có nghĩ qua chính mình đối với Mộng Kỳ có chú ý, tuyệt đối là vượt qua thứ anh nghĩ.

Thần sắc như vậy, đã từng nhìn cô, đáng tiếc, về sau, ánh mắt của anh liên càng ngày càng bình tĩnh, có lẽ chính anh cũng không có phát hiện, ánh mắt của mình cùng người khác cũng không có bất đồng, anh liên tục nói cưới mình, chỉ là bởi vì anh lười, không thích phiền toái, thói quen thành tự nhiên mà thôi.

Mặc kệ trước kia anh là như thế nào, từ hiện tại mà nói, có thể được gọi là tình anh trong xã hội, đúng là, tính tình của anh quá nhàn chán, bọn họ cùng một chỗ, cuối cùng sẽ có một ngày tách ra, mặc dù cùng anh tách ra có chút không nỡ, nhưng đau dài không bằng đau ngắn, thật ra thì, Thẩm Điệp cũng biết, bây giờ Mộng Kỳ, đã thành công hấp dẫn ánh mắt của anh, nhưng từ góc độ tâm lý ác độc, cô cũng muốn biết, trong mắt Lạc Gia Hoa nóng rực, có thể duy trì bao lâu.

Kỳ thật, mình cũng là xấu a, một người phụ nữ ưu tú, trời sinh đối với phụ nữ ưu tú có địch ý, Mộng Kỳ, là một đối thủ cạnh tranh lớn, coi như là không có Lạc Gia Hoa, cô cũng sẽ cùng cô trở thành địch nhân.

Có một câu nói gọi là: trên đời này hiểu rõ người của bạn nhất, không phải là chính bạn, cũng không phải là thân nhân của bạn, mà là địch nhân của bạn.

Lạc Gia Hoa cùng Kiều Mộng Kỳ, bọn họ, cũng coi là địch nhân của mình đi.

Cho nên, dù là cùng Kiều Mộng Kỳ qua lại không nhiều lắm, Thẩm Điệp lại cảm thấy, mình có thể nhìn thấu cô, thậm chí, so với Lạc Gia Hoa dễ dàng nhìn rõ cô hơn.

“Cô lố ~ cô ~~~~”

Bụng thật đói, Thẩm Điệp nhớ tới mục đích mình tới đây, cô là tới dùng cơm, kết quả thoáng cái bị bức tranh của Kiều Mộng Kỳ làm cho mê hoặc, đã

quên luôn, làm sao bây giờ, nhìn bộ dạng chuyên tâm của Mộng Kỳ, nhất định là sẽ không để ý mình, thôi, ăn trước hoa quả lót bụng cái, đợi lát nữa bảo Mộng Kỳ làm cho mình ăn, nói có một cao thủ có tài nấu nướng như vậy, không cần uống phí a.

Tự nhiên từ trong phòng bếp lấy ra một trái táo vừa găm, vừa quan sát bức tranh Mộng Kỳ vẽ, lại nhìn người của cô, vừa nhìn như vậy, tự nhiên là thấy được cái mũi của cô, ngày hôm qua đi bệnh viện xem ra thật sự có tác dụng a, sưng đỏ tiêu tán không ít, cũng không biết còn đau hay không, nói, ngày hôm qua cô không có nói với Lạc Gia Hoa là mình đánh thật đúng là bất ngờ a, bất quá chính mình thật là ngốc, tự động khai báo, ai, nói ra, mình quá ngu ngốc a.

Rốt cục, bức tranh cũng hoàn thành, Mộng Kỳ xoa xoa hai mắt của mình, “Cảm giác như thế nào?”

“Hỏi tôi?”

“Chẳng lẽ nơi này còn có những sinh vật khác?”

“Chỉ là rất kỳ quái cô sẽ hỏi ý kiến của tình địch.” Thẩm Diệp nhún nhún vai, nhìn Mộng Kỳ, “Tôi xem không hiểu, nhưng nhìn rất đẹp.”

“Cô cảm thấy hành vi của cô có điểm nào mà phù hợp hành vi của tình địch, nếu như toàn bộ thế giới người muốn làm Tiểu Tam đều như cô, vậy trên thế giới sẽ không có Tiểu Tam, mặc dù cô là tay mơ, nhưng áo cưới của tôi, là vì toàn bộ người trên thế giới chuẩn bị, bất kể là đàn ông hay phụ nữ đều có thể tới nói ý kiến, huống chi, cô thích như vậy, ánh mắt cũng không tệ lắm.”

“Cảm ơn khen ngợi của cô.”

“Không khách khí.”

“Cô là nhà thiết kế áo cưới sao?”

“Ừm.”

“Kiếm chức?” Không có nhìn thấy Mộng Kỳ đi làm, Thẩm Diệp nghĩ đến chính là như vậy.

“Ừm.”

“Bao nhiêu tiền một tháng?”

“Tại sao tôi phải nói?”

“Hỏi một chút a, là nhãn hiệu nào, tôi cảm thấy được, áo cưới này của cô đem ra, nhất định sẽ bán đắt, tôi cũng muốn có một bộ như thế.”

“Có thể a, tôi đây chỉ cần xét duyệt qua, rất nhanh sẽ tung ra thị trường, đại khái sang năm có thể đưa ra thị trường, xem như chúng ta của có quen biết, tôi cho cô tiện nghi một chút, trực tiếp từ công ty cầm hàng.”

“Được, bất quá cái này mắc hay không, quá đắt tôi mua không nổi a, có thể thuê sao?”

“Kết hôn là lần đầu tiên trong đời, áo cưới mặc dù vô dụng, nhưng nếu như có điều kiện, tôi cảm thấy vẫn là nên mua.”

“Ai nói tôi kết hôn sẽ mặc cái này, tôi bây giờ còn chưa muốn, mặc dù ày áo cưới bây giờ nhìn không tồi, nhưng không tới thời điểm tôi kết hôn có còn tốt hay không.”

“Không kết hôn cô mua làm cái gì?”

“Đẹp mắt a, tôi còn chuẩn bị làm một cô dâu độc thân đây.”

Mộng Kỳ: ...

“Tôi đói bụng, cô đi nấu cơm đi.”

Mộng Kỳ khòe miệng co gập, “Cô tới đây chính là vì ăn cơm?”

“Đúng vậy.”

“Cô thật đúng là không có tiền đồ a.” Mộng Kỳ nói, “Nếu như tôi không có nhớ lầm, người nào đó luôn mồm nói muốn làm tình địch của tôi, xin hỏi tại sao tôi phải làm cơm cho tình địch của mình ăn?”

“Biết người biết ta bách chiến bách thắng a.”

“Tôi không hiểu tôi nấu cơm cùng cô có quan hệ gì?”

“Quen thuộc khẩu vị của tôi cùng biết thói quen, cũng là một việc tình địch nên hiểu rõ.”

“Tôi cảm thấy quen thuộc khẩu vị của chồng tôi cùng với quen thuộc khẩu vị của cô tốt hơn nhiều... Cô không phải là...”

“Cái gì?” Thẩm Diệp sau lưng lạnh lạnh, chẳng biết tại sao Mộng Kỳ thoát nhìn thiện lương như vậy, nhưng cô có một loại cảm giác xấu.

Mộng Kỳ trong mắt thoáng hiện lên một trận mưa dai, nhìn Thẩm Diệp nói, “Cô mỗi ngày thừa dịp Lạc Gia Hoa không có ở đây đến quầy rầy tôi, lại để cho tôi nấu cơm cho cô, cùng tôi nói chuyện bình thân, vô luận hành vi nào cũng đều không giống như là việc tình địch nên làm, thậm chí cô liền không có nói nhắc tới ba chữ Lạc Gia Hoa, cô không phải là mượn lý do trả thù ngoài mặt là muốn làm Tiểu Tam đối phó tôi, kỳ thật là cô có ý đồ với tôi đi?”

“Khụ khụ~~ cô nói bậy bạ gì đó, tôi chính là quang minh chính đại yêu người khác phái.” Thẩm Diệp bị nói làm cho sặc.

“Có thể là hành vi của cô thật sự là làm cho tôi hoài nghi, tôi biết rõ tài nấu nướng của tôi tốt, trước kia mẹ tôi thường dạy tôi, phải bắt được tim một người đàn ông, trước phải bắt được dạ dày của hắn, tôi cảm thấy lời này đối với phụ nữ cũng rất đúng, cô sẽ không bối vì yêu tài nấu nướng của tôi, ngược lại yêu tôi đi?”

Thẩm Diệp tức giận đến giờ chân, “Cô, cô, cô thực nhảm chán, tư tưởng thực xấu xa, cô cách tôi xa một chút...”

Không đợi Mộng Kỳ phản ứng, Thẩm Diệp đã chạy ra khỏi Lạc gia.

Mộng Kỳ đứng ở trong phòng khách, bí hiểm cười, bất quá mới mấy câu đã đem người nào đó đánh bại, Lạc phu nhân VS thẩm Tiểu Tam Hồi 3: sẽ, Lạc phu nhân toàn thắng.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Thanh Mai Trúc Mã

Trải qua ba hiệp đấu, Lạc phu nhân đối với Thẩm Tiểu Tam một chút địch ý cũng không có, bởi vì chỉ số thông minh của Thẩm Tiểu Tam thật sự là quá yếu, nếu là đấu, cô động một đầu ngón tay có thể chọc cô ấy xoay vòng vòng, đối thủ quá yếu, không có tí sức lực nào.

Thiệt là, quả nhiên là trong mắt người yêu là Tây Thi a, Lạc Gia Hoa đàn ông thông minh như vậy, làm sao nhìn không thấu bản chất Thẩm Diệp ngoài mặt khôn khéo kỳ thật ngọc muốn chết, đem cô ấy phóng đại như vậy, làm hại cô đối với đối thủ sử dụng nhiều lực quá, quả thực là lãng phí.

Thẩm Diệp tức giận bỏ đi, không cần chuẩn bị đồ ăn cho cô, Mộng Kỳ liền hâm nóng lại đồ ăn thừa ngày hôm qua tùy tiện ăn một chút, sau đó thừa dịp linh cảm còn dào dạt, đem bản thiết kế hoàn thiện một lần, thời điểm cô thu phục xong toàn bộ, đã là năm giờ chiều, nhìn đồng hồ, trôi qua thật sự rất nhanh a, thứ linh cảm này, thật sự là có thể gặp nhưng không thể cầu, một khi đến, có khả năng một giờ đồng hồ liền hoàn thành một bộ tác phẩm, nếu như không có linh cảm, cho dù có một tháng một năm đều thiết kế không ra một bộ y phục.

Trong nhà Lạc Gia Hoa có quét virus, làm cô khỏi cần diệt virus máy đỡ phiền toái, mở máy tính, đem bản thiết kế lưu vào trong máy vi tính, lại mở hòm thư, gửi bưu kiện đi, thu phục hết thấy sau đó gọi điện thoại cho người nào đó,

“Từ Thông ca, em đã phát bưu kiện cho anh, nhớ xem đó.”

Bên kia truyền đến thanh âm ôn nhu, “Tốt, tiểu nha đầu.”

Mạc Từ Thông, là thanh mai trúc mã của cô, đã từng không ít người đều cho bọn họ là một đôi, chỉ có chính bọn họ biết rõ, bọn họ là không có quan hệ mờ ám nào, hết thấy tất cả, đều là tình cảm bạn bè, có lúc ngay cả Mộng Kỳ đều nghĩ, Từ Thông ca tốt như vậy, tại sao mình không thích anh, đáp án dĩ nhiên là không biết.

Mạc Từ Thông học xong cao trung liền đi nước ngoài, về sau ở nước ngoài cùng người hợp tác mở ra một công ty, để xuống thiên hạ của mình, Mộng Kỳ rất có thiên phú thiết kế, đặc biệt là thích thiết kế áo cưới, tất cả thiết kế của cô toàn bộ giao do Mạc Từ Thông quản lý, khác cô cũng không quan tâm, chỉ quan tâm thiết kế của mình, Mạc Từ Thông lần đầu tiên thấy bản thiết kế của cô đã nói cô rất có thiên phú, đem các tác phẩm của Mộng Kỳ tập trung lại làm thành một nhãn hiệu, trong ba năm ngắn ngủi, đem nhãn hiệu này kinh doanh sinh động, nhãn hiệu mặc dù do Mạc Từ Thông kinh doanh, nhưng là người đại diện pháp lý lại là Mộng Kỳ, Mộng Kỳ chiếm bảy mươi phần trăm cổ phần, Mạc Từ Thông ba mươi phần trăm, đây là yêu cầu mãnh liệt của Mộng Kỳ, cô không tốn một phần tiền cũng không có ra mặt kinh doanh lại chiếm bảy mươi phần trăm, nếu không phải là mình mãnh liệt yêu cầu, Mạc Từ Thông thậm chí một cổ phần cũng không chịu nhận, trên đời này, có một người, có thể toàn tâm toàn ý vì bạn, chỉ cần một câu nói của bạn, có thể cảm ra tất cả gia tài của bản thân, Mộng Kỳ cảm thấy, mình có thể gặp được một người như vậy, là hạnh phúc.

Hạnh phúc của cô, trong đời, gặp được Mạc Từ Thông, gặp được Lưu Lợi, đều là may mắn, hiện tại, gặp được Lạc Gia Hoa, cô hi vọng, anh có thể trở thành người thứ ba trên đời làm cho mình toàn tâm tín nhiệm.

Đương nhiên, Mộng Kỳ rất có thiên phú thiết kế, có thể là không có thiên phú kinh doanh, cho nên trước mắt nhãn hiệu không tệ, nhưng công ty như thế nào cô cũng không biết, dù sao cô có một tài khoản cho Mạc Tử Thông, hàng năm tiền huê hồng của công ty anh đều gửi vào tài khoản cô là được, chỉ có Mạc Tử Thông biết rõ, trong chuyện này mỗi lần phí thiết kế, tiền lương, anh cũng sẽ gửi vào, dùng lời của anh mà nói, huê hồng là huê hồng, tiền lương là tiền lương, Mộng Kỳ cũng không thiếu tiền, chính mình dùng tiền cũng không nhiều, hơn nữa còn có công việc vẽ tranh minh họa, ngẫu nhiên cha còn có thể đưa tiền cho cô xài, cho nên cô chưa từng xem qua tài khoản, cho đến một năm trước cô ngẫu nhiên đi nhìn một chút, kết quả là cô hoảng sợ, cũng là từ khi đó, Mộng Kỳ mới biết được, Mạc Tử Thông không chỉ là đem tiền huê hồng cho nhãn hiệu gửi tới, thậm chí ngay cả tiền lợi nhuận hàng năm của công ty đều gửi cho cô, Mộng Kỳ không nói gì thêm, nhưng là cô biết rõ, đời này, Mạc Tử Thông nếu có lúc cần tiền, cô nhất định sẽ cho anh.

Mặc dù, Mạc Tử Thông thường cười nói mình cũng là lĩnh tiền lương, lại kiêm đảm nhiệm chức CEO, không thiết thời, nhưng trong lòng Mộng Kỳ, tự có Thiên Xứng, cô có thể không quên, mình là một phân tiền cũng không có ra.

Cô phát bưu kiện cho Mạc Tử Thông, là Mạc Tử Thông chuyên môn đi xin, mặt mã cùng tên bưu kiện đều chỉ có anh và Mộng Kỳ biết rõ, đây là vì giữ bí mật bản thiết kế của Mộng Kỳ.

Mà Mộng Kỳ phát bưu kiện, cũng chỉ có một mình Mạc Tử Thông biết rõ.

Biểu đạt một chút tưởng niệm, Mộng Kỳ dĩ nhiên là nhắc tới chuyện về nhà nhìn thấy Mạc thăm, thuận tiện nhắc tới chuyện ngày mười một kết hôn, muốn Mạc Tử Thông trở về tham dự tiệc cưới của cô, Mạc Tử Thông làm anh trai trưởng, cô kết hôn, tự nhiên là cần anh đến, Mạc Tử Thông sáng khoái đáp ứng, bảo đảm chuẩn bị một cái hồng bao lớn, Mộng Kỳ cười,

“Tử Thông ca, em cảm thấy anh dẫn chị dâu trở lại, hồng bao có thể miễn, Mạc thăm cũng sẽ thật cao hứng.”

Mạc Tử Thông trước sau như một ôn hòa, cười, “Em cái tiểu nha đầu này, hiện tại biết đùa giỡn anh trai, coi chừng anh trở lại đánh tiểu PP của em”

“Ha ha, người ta đúng là đại cô nương, Tử Thông ca nếu là dám đánh lại tiểu PP của em, em nhất định nói cho Mạc thăm, làm cho bà đánh anh trước, đến lúc đó, xem ai càng mất mặt.”

“Ha ha, tiểu nha đầu...”

Còn nói trong chốc lát, Mộng Kỳ mới vừa lòng thỏa mãn cúp điện thoại, thấy Lạc Gia Hoa cũng sắp tan ca, bắt đầu chuẩn bị bữa tối.

“Vợ à, anh đã trở về.”

“Ừm, chờ một lát có thể ăn cơm, đi rửa tay trước đi.”

“Tốt.” Lạc Gia Hoa rửa tay đến phòng bếp, “Buổi tối làm cái gì, thơm quá a.”

“Là cánh gà chiên nước mắm, tối ngày hôm qua chưa móng heo chưa ăn hết, ớt xanh xào với khoai tây, còn có một súp rau thập cẩm”

“Ừm, không tệ, hôm nay đem theo thức ăn như vậy, trừ bỏ bị cái tên Cố Thông đoạt đi một cái móng heo, toàn bộ anh đều ăn sạch, ăn được thật là no bụng, mọi người trong công ty rất hâm mộ, nhìn thấy bữa trưa tình yêu của anh, người chưa kết hôn đều nói về sau cũng phải tìm một bà xã hiền lành như em, Hắc ca cũng bị kích thích, nói tuần sau bắt đầu cũng phải mang cơm”

“Ha ha...” Mộng Kỳ nghe vậy cười, “Nếu như anh không ngại, khi nào rảnh thì có thể mời mọi người về nhà chúng ta tụ họp, cho mọi người nếm thử tài nấu nướng của em”

“Bọn họ nếu biết, chỉ sợ là ước gì đây.” Lạc Gia Hoa cười, “Nếu không thứ hai đi, ngày mai ngày mốt chúng ta đều có chuyện, thứ hai sẽ không bề bộn nhiều việc, buổi tối có thể đứng giờ tan sở, về đến nhà ăn cơm, hiện tại ở công ty tại tuyển thêm người, chờ qua một thời gian ngắn sẽ thoải mái hơn, mười một là kết hôn, chỉ sợ không có thời gian tụ họp lại.”

“Tốt, em chuẩn bị.”

“Ừm, đúng rồi, hôm nay gọi điện thoại đặt phòng, nói cho ba mẹ rồi, ngày mai bọn họ hơn bảy giờ sẽ xuất phát, hơn chín giờ tới chỗ chúng ta, sáng sớm ngày mai anh lái xe đi đón ba mẹ đến phòng nghỉ, buổi trưa đến nhà hàng ăn cơm, sau đó xế chiều đi xem nơi tổ chức hôn lễ một chút, lại thương lượng một chút công việc hôn lễ của chúng ta, anh đã cùng cha nói xong rồi, buổi tối cha và mẹ ở lại khách sạn, chủ nhật chúng ta chụp hình cưới, Tử lão cũng phải tự mình xem một chút.”

Mộng Kỳ bị một đống từ ba mẹ làm cho choáng váng, “Anh lúc nói nói rõ ràng là ba mẹ em vậy ba mẹ anh thì sao, em cũng làm cho anh choáng váng, cha mẹ hai bên đều gọi điện thoại sắp xếp xong xuôi? Bọn họ đều đồng ý an bài như thế?”

“Ừm”

“Vậy cũng tốt, theo ý anh.”

“Ừm, mũi của em như thế nào, còn đau không?”

“Tốt hơn nhiều, đại khái là thuốc tốt đi, nhẹ nhàng đụng cũng sẽ không đau, chỉ cần không dùng sức là tốt rồi, hơn nữa em nhìn trong gương, sưng đỏ cũng giảm nhiều, không nhìn kỹ cũng nhìn không thấy.”

“Như vậy cũng tốt, hôm nay Thẩm Điệp đến phiên em sao?”

“Đến đây... Bất quá, bị em làm cho bỏ chạy a, ha ha.”

“Ừm, em làm gì cho cô ấy bỏ chạy?” Lạc Gia Hoa cảm thấy rất hứng thú.

Mộng Kỳ nhìn không được bật cười, “Em hỏi cô ấy, có phải lấy danh nghĩa đối địch em là muốn tiếp cận em hay không, có phải cảm thấy hứng thú với em, sau đó, cô ấy bị dọa chạy.”

“Phốc xuy... Bái phục em a, ha ha...” Nghĩ đến Thẩm Điệp cho tới bây giờ đều là cô ấy dọa người khác, nhưng mấy lần giao thủ ngắn ngủi, ngoại trừ lờ tay đã thương mũi Mộng Kỳ, hai lần vỗ mồm cũng không có chiếm được tiện nghi, mặc dù có chút không hiển hậu, nhưng anh thật sự mỗi lần nhớ đều cười, nhìn bà xã của mình cũng nhu nhược như vẻ bề ngoài như vậy, anh có phải không cần lo lắng cô sẽ bị Thẩm Điệp khi dễ hay không đây.

Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa cười đến vui vẻ, nghi hoặc, “Dầu gì cô ấy cũng là bạn gái trước của anh, bị em khi dễ như vậy, anh một ít đau lòng cũng không có, cho dù không làm tình nhân, dầu gì cũng là thanh mai trúc mã a, anh một chút ý nghĩ cũng không có?”

Lạc Gia Hoa buồn cười nhìn Mộng Kỳ, “Có ý nghĩ gì?”

“Mặc dù cô ấy là thanh mai trúc mã thêm bạn gái trước của anh, nhưng tách ra chính là tách ra, câu nói không thể làm tình nhân còn có thể làm bạn bè, cũng không thích hợp với anh, về sau, bọn anh sẽ nói chuyện, ngẫu nhiên có lẽ sẽ cùng nhau ăn cơm, nhưng anh hiểu rõ, bọn anh sẽ không lại trở lại tình bạn bà tính khiết như trước nữa, anh cùng cô ấy, nhất định chỉ có thể làm bạn bè sơ gaio, nếu đã như vậy, anh tự nhiên là muốn cùng cô ấy giữ một khoảng cách, cô ấy bị người khi dễ, tự nhiên sẽ có người thuộc về cô ấy người bảo vệ cô ấy, anh đã mất đi tư cách bảo vệ cô ấy, hơn nữa, đối với anh mà nói, cuộc sống cả đời cùng với bà xã, mới là quan trọng, anh là cần bảo vệ em...” Dừng một chút, tiếp tục nói,

“Hon nữa, em không nên coi thường năng lực của cô ấy, cho dù bị tức muốn chết, cô ấy cũng là Tiểu Cường đánh không chết, rất nhanh sẽ khôi phục sức sống.”

Lời này của Lạc Gia Hoa, Mộng Kỳ không lâu có thể lãnh hội hết.

Giờ phút này, cô hết sức có cảm xúc, “Em cũng có thanh mai trúc mã, khi đó người người đều nói hai người lớn lên sẽ trở thành một đôi, nhưng chúng em đối với hai bên cũng không có cảm giác, nếu có, chỉ là tình bạn tính khiết, tình thân tính khiết, anh ấy đối đãi với em như anh trai, em rất may mắn giữa chúng em chỉ có tình bạn cùng tính thân, nếu như chúng em sinh ra tia lửa, thành tình yêu, nếu là có thể cả đời tương thân tương ái thì tốt, nếu không, chỉ sợ, cũng sẽ vứt bỏ một người bạn tốt nhất trong đời a.”

Đây không phải là lần đầu tiên Lạc Gia Hoa nghe Mộng Kỳ nhắc tới thanh mai trúc mã thân bí, tại thời điểm ở Kiều gia, Mạc thẩm cũng đã nói Mộng Kỳ không thể trở thành con dâu của bà là tiếc nuối lớn nhất.

Mặc dù biết hai người trẻ tuổi cũng không có ý tứ kia, chỉ là những người lớn ồn ào, nhưng Lạc Gia Hoa phát hiện trong lòng vẫn còn có chút ê ẩm, cười thầm chính mình khi nào thì như một tiểu tử động một chút là ghen tị, thật sự là càng già càng trẻ lại,

“Tốt lắm, không nói cái này, anh trước đem món ăn bụng lên.”

“Tốt.”

Sau khi cơm nước xong Lạc Gia Hoa bắt đầu xử lý một chút công việc, Mộng Kỳ cho chuẩn bị quần áo ngày mai cho anh.

“Anh muốn mặc cái gì?”

“Trong tủ quần áo có Tây phục, em chọn một bộ cho anh là được.” Mặc dù ngày thường đi làm Lạc Gia Hoa đều là mặc quần áo thoải mái, nhưng ngẫu nhiên đi gặp khách hàng lớn hoặc là cần xã giao, cần phải chỉnh trang, cho nên trong tủ quần áo vẫn có mấy bộ Tây phục cao cấp.

Mộng Kỳ mở ra nhìn thấy áo khoác thật dày, giấu lại trước xem dự báo thời tiết, “Mai trời nắng gắt, anh mặc Tây phục, cũng không sợ hâm nóng a.”

“Không có biện pháp, đây là lần đầu tiên hai nhà gặp mặt, phải xem trọng hình thức một chút.”

“Cha mẹ anh bên kia không sao cả, anh mặc Tây phục không phải là muốn cho cha mẹ em xem đi, cha mẹ em sẽ không để ý điều này, hơn nữa anh mặc quần áo như ngày thường vẫn khí tràng cường đại, cũng không phải trước chưa từng gặp qua, vừa mới gặp được, cha em đối với anh ấn tượng rất tốt, mặc bình thường một chút là được rồi.”

“Đúng là đây là bàn luận hôn lễ của chúng ta a, nên trang trọng.”

“Chỉ cần anh nguyện ý lại cùng cha em đánh vài ván cờ, ông đối với anh sẽ rất hài lòng.”

Lạc Gia Hoa nhớ tới quần cờ phẩm chưa từng có của Kiều cha, khoe miệng rút gân, “Anh cảm thấy anh mặc Tây phục tương đối khá.”

“Phốc xuy...” Mộng Kỳ không nể mặt nở nụ cười, xác thực, nếu là trái tim không phải là thập phần cường đại, là làm thể chơi cờ cùng cha cô, bình thường cùng Kiều cha chơi cờ một lần, sẽ không nghĩ cùng ông chơi lần thứ hai, ngày đó Kiều cha đối với con rể rất hài lòng, đồng thời bày tỏ hi vọng có

cơ hội cùng nhau chơi cờ tướng nữa, Mộng Kỳ nhớ rõ khi đó anh cười đến hết sức cứng ngắc.

Cuối cùng, tại Lạc Gia Hoa dưới sự yêu cầu mãnh liệt, Mộng Kỳ vẫn là chuẩn bị Tây phục cho anh, trời rất nóng, anh thích mặc để cho anh mặc.

Lúc này, cô mới phát giác được, làm phụ nữ thật sự rất tốt, Lạc Gia Hoa muốn ăn mặc có hình thức, mình cũng phải ăn mặc sao cho xúng đòi, cũng cho thấy chính mình đối với lần gặp mặt này tôn trọng, bất quá cũng may phụ nữ có váy a, dây nịt cũng sẽ không dây qua Tây phục đi, ngày mai, cô quyết định mặc cái váy Mặc Từ Thông cố ý từ nước ngoài gửi cho mình, đối với chính mình không có thói quen xa xỉ mà nói, bộ quần áo này thật sự là một món xa xỉ phẩm, thiết kế rất đơn giản hình giọt nước, màu đỏ, cổ áo hình chữ V, dài đến đầu gối, bên hông có một cái nơ con bướm màu đen, không có tay, sau lưng lộ ra một khối lớn, bộ y phục này, xa xỉ có thể mặc đi dạo phố, có thể tham gia yến hội, cũng không mất mặt, cô rất thích mặc nó, nhất là da của cô màu trắng hồng, mặc vào hết sức xinh đẹp, vốn ngày mai sẽ là chuyện tốt, hợp với tây phục của Lạc Gia Hoa, hình thức cũng sẽ không quá mức, hạ quyết tâm, Mộng Kỳ sẽ mặc bộ này. (quần, kỷ thật tác giả không phải là người hiểu thiết kế, mỗi khi viết đến cái này, thật sự là hạ không được bút, đành phải viết loạn một trận, mọi người xem bỏ qua a)

Ngày hai nhà Lạc Kiều gặp mặt, rốt cục đã đến.

Sáng sớm Lạc Gia Hoa liền rời giường đi đón cha mẹ, nhìn thấy nhà cửa sạch sẽ, còn có trong tủ lạnh tràn đầy nguyên liệu nấu ăn, Lạc mẹ âm thầm gật đầu, quả nhiên trong nhà phải có một nữ chủ nhân mới được, mắt thấy con trai có người chiều chuộng, tự nhiên đối với Mộng Kỳ lại hài lòng vài phần, ngầm lại nếu là thật sự cưới Thẩm Diệp, chỉ sợ đến lúc đó chính là con trai hầu hạ cô, cái nhà đầu kia bà cũng biết, chưa bao giờ làm việc nhà, vẫn là con trai thật tình mắt, biết chọn một bà xã biết chiều chuộng mình cùng chăm sóc nhà cửa.

Mộng Kỳ bụng trà cho Lạc cha Lạc mẹ, lại bụng một ít thức ăn, sau đó để cho bọn họ trước xem tivi, thừa dịp lôi kéo Lạc Gia Hoa hỏi có cần sang nhà Thẩm Diệp nói cô ấy không nên qua đây hay không, nếu không đợi lát nữa khó coi.

Lạc Gia Hoa an ủi Mộng Kỳ không cần phải lo lắng, cô ấy sẽ không xuất hiện.

Mộng Kỳ bằng trực giác, “Anh có phải làm cái gì hay không?”

Lạc Gia Hoa bí hiểm nhìn Mộng Kỳ, “Em cảm thấy anh sẽ làm cái gì?”

Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa một dạng bộ nhả nhặn, nhưng lĩnh giáo qua bộ dạng lưu manh cời quần áo của người này, cho nên đối với phẩm chất của anh vẫn đưa ra nghi vấn, bất quá bây giờ không phải là lúc truy cứu, chỉ cần Thẩm Diệp không xuất hiện là tốt rồi, nói thật, cô là rất thích cùng Thẩm Diệp vui đùa một chút, mặc dù hai người ở vị trí đối địch, nhưng cô thật đúng là không chán ghét, nếu như để trường bối nhìn thấy, chuyện kia tính chất liền không giống lúc trước, cho nên, cô cũng không hi vọng cha mẹ đôi bên biết rõ Thẩm Diệp ở cửa đối diện.

Lạc cha Lạc mẹ cũng không có đợi bao lâu thì Kiều cha cùng Kiều mẹ cũng đến, Lạc Gia Hoa đến cửa chung cư đón hai người, chỉ chốc lát liền lên đây, bốn người lần đầu tiên gặp mặt, chính thức bắt đầu.

Bởi vì cha mẹ song phương đều đã khảo sát qua đôi vợ chồng, vẫn tương đối hài lòng, cộng thêm tiểu vợ chồng cũng đã đăng ký, đã là vợ chồng hợp pháp, cho nên lần này gặp mặt, chỉ có một mục đích, chính là bàn chuyện hôn lễ.

Bởi vậy thái độ đôi bên đều rất tốt đẹp, dù sao đều là con gái độc nhất nên vẫn hy vọng đều tốt nhất cho con.

Kiều cha bởi vì một câu Lạc Gia Hoa nói kỳ nghệ cùng cờ phẩm tốt mà lấy được hảo cảm của Lạc cha, lập tức đem bàn cờ tướng tùy thân mang theo ra muốn lôi kéo Kiều cha luận bàn, Kiều cha vừa nhìn, lập tức cảm thán tri kỷ a, hai cha liền cùng nhau đánh cờ, Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ thấy thế, nghĩ đến kỳ nghệ cùng cờ phẩm của Kiều cha, hai người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời khóe miệng co giật.

Lạc mẹ cùng Kiều mẹ trừng mắt nhìn chồng mình một cái, hai người mẹ cũng có chút ý tứ ganh đua so sánh, Kiều mẹ là thuộc về gia loại khí chất thanh cao, bề ngoài làm cho người ta cảm giác trong trẻo nhưng lạnh lùng, Lạc mẹ thì là có hơi thở đặc biệt hào sảng của người thành phố B, hai người như vậy, kỳ thật cùng là cư xử cực kỳ khéo léo, chỉ cần có người ở bên trong nói vào một chút, Mộng Kỳ liền nói mẹ thích hí khúc, lập tức dẫn tới hảo cảm của Lạc mẹ, vì vậy lời nói cũng nhiều hơn, hai mẹ liền vui vẻ tán gẫu lại với nhau.

Đến đây, song phương cha mẹ gặp mặt, không khí hài lòng.

Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ liếc mắt nhìn nhau, trong mắt thoáng hiện lên vui vẻ, vượt qua kiểm tra.

Hiện tại bọn họ, chính là làm việc vặt, nơi nào cần, thì có bọn họ.

Mộng Kỳ xem một chút cha mẹ hai bên, cân nhắc đến quân cờ phẩm ‘cường đại’, của Kiều cha quyết định cùng Lạc Gia Hoa tách ra, cô xem chừng Kiều cha, Lạc Gia Hoa thì hầu hạ trước mặt hai mẹ.

Quả nhiên, Kiều cha cùng Lạc cha rất nhanh liền xảy ra vấn đề.

Lúc mới bắt đầu, hai người bởi vì không phải là quá quen thuộc, đều khắc chế tính tình của mình, nhưng chỉ chốc lát sau, Kiều cha liền bắt đầu huy động kiêu ngạo, Lạc cha thấy đối phương là ông thông gia lại là lần đầu tiên gặp mặt nên nhường nhịn, nhưng đối với cờ tướng say mê, đối tượng quân cờ có một loại chấp nhất đặc biệt, người có thể có kỳ nghệ kém, nhưng không thể quân cờ phẩm kém, vì vậy, Lạc cha không làm, không để cho Kiều cha lại huy động quân cờ, nhưng Kiều cha cũng là tính tình bướng bỉnh, vì vậy, hai già liền tranh chấp.

Mộng Kỳ vội vàng đi tới, lôi kéo cánh tay Kiều cha, “Ba ba, ba đang làm gì đấy?”

“Vừa rồi quân cờ này rõ ràng không phải như thế, ông ấy là nói với ba là như vậy...” thấy con gái đi tới, Kiều cha lập tức cảm giác có chỗ dựa, vì vậy, lớn tiếng nói ủy khuất của mình.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Hai Nhà Gặp Mặt

“Mặc dù cô ấy là thanh mai trúc mã thêm bạn gái trước của anh, nhưng tách ra chính là tách ra, câu nói không thể làm tình nhân còn có thể làm bạn bè, cũng không thích hợp với anh, về sau, bọn anh sẽ nói chuyện, ngẫu nhiên có lẽ sẽ cùng nhau ăn cơm, nhưng anh hiểu rõ, bọn anh sẽ không lại trở lại tình bạn bà tình khiết như trước nữa, anh cùng cô ấy, nhất định chỉ có thể làm bạn bè sơ giao, nếu đã như vậy, anh tự nhiên là muốn cùng cô ấy giữ một khoảng cách, cô ấy bị người khi dễ, tự nhiên sẽ có người thuộc về cô ấy người bảo vệ cô ấy, anh đã mất đi tư cách bảo vệ cô ấy, hơn nữa, đối với anh mà nói, cuộc sống cả đời cùng với bà xã, mới là quan trọng, anh là cần bảo vệ em...” Dừng một chút, tiếp tục nói, “Hon nữa, em không nên coi thường năng lực của cô ấy, cho dù bị tức muốn chết, cô ấy cũng là Tiểu Cường đánh không chết, rất nhanh sẽ khôi phục sức sống.”

Lời này của Lạc Gia Hoa, Mộng Kỳ không lâu có thể lãnh hội hết.

Giờ phút này, cô hết sức có cảm xúc, “Em cũng có thanh mai trúc mã, khi đó người người đều nói hai người lớn lên sẽ trở thành một đôi, nhưng chúng em đối với hai bên cũng không có cảm giác, nếu có, chỉ là tình bạn tình khiết, tình thân tình khiết, anh ấy đối đãi với em như anh trai, em rất may mắn giữa chúng em chỉ có tình bạn cùng tình thân, nếu như chúng em sinh ra tia lửa, thành tình yêu, nếu là có thể cả đời tương thân tương ái thì tốt, nếu không, chỉ sợ, cũng sẽ vứt bỏ một người bạn tốt nhất trong đời a.”

Đây không phải là lần đầu tiên Lạc Gia Hoa nghe Mộng Kỳ nhắc tới thanh mai trúc mã thần bí, tại thời điểm ở Kiều gia, Mạc thâm cũng đã nói Mộng Kỳ không thể trở thành con dâu của bà là tiếc nuối lớn nhất.

Mặc dù biết hai người trẻ tuổi cũng không có ý tứ kia, chỉ là những người lớn ồn ào, nhưng Lạc Gia Hoa phát hiện trong lòng vẫn còn có chút ê ẩm, cười thầm chính mình khi nào thì như một tiểu tử động một chút là ghen tị, thật sự là càng già càng trẻ lại,

“Tốt lắm, không nói cái này, anh trước đem món ăn bung lên.”

“Tốt.”

Sau khi cơm nước xong Lạc Gia Hoa bắt đầu xử lý một chút công việc, Mộng Kỳ cho chuẩn bị quần áo ngày mai cho anh.

“Anh muốn mặc cái gì?”

“Trong tủ quần áo có Tây phục, em chọn một bộ cho anh là được.” Mặc dù ngày thường đi làm Lạc Gia Hoa đều là mặc quần áo thoải mái, nhưng ngẫu nhiên đi gặp khách hàng lớn hoặc là cần xã giao, cần phải chính trang, cho nên trong tủ quần áo vẫn có mấy bộ Tây phục cao cấp.

Mộng Kỳ mở ra nhìn thấy áo khoác thật dày, giấu lại trước xem dự báo thời tiết, “Mai trời nắng gắt, anh mặc Tây phục, cũng không sợ hâm nóng a.”

“Không có biện pháp, đây là lần đầu tiên hai nhà gặp mặt, phải xem trọng hình thức một chút.”

“Cha mẹ anh bên kia không sao cả, anh mặc Tây phục không phải là muốn cho cha mẹ em xem đi, cha mẹ em sẽ không để ý điều này, hơn nữa anh mặc quần áo như ngày thường vẫn khí tràng cường đại, cũng không phải trước chưa từng gặp qua, vừa mới gặp được, cha em đối với anh ấn tượng rất tốt, mặc bình thường một chút là được rồi.”

“Đúng là đây là bàn luận hôn lễ của chúng ta a, nên trang trọng.”

“Chỉ cần anh nguyện ý lại cùng cha em đánh vài ván cờ, ông đối với anh sẽ rất hài lòng.”

Lạc Gia Hoa nhớ tới quân cờ phẩm chưa từng có của Kiều cha, khoe miệng rút gân, “Anh cảm thấy anh mặc Tây phục tương đối khá.”

“Phốc xuy...” Mộng Kỳ không nể mặt nở nụ cười, xác thực, nếu là trái tim không phải là thập phần cường đại, là làm thể chơi cờ cùng cha cô, bình thường cùng Kiều cha chơi cờ một lần, sẽ không nghĩ cùng ông chơi lần thứ hai, ngày đó Kiều cha đối với con rể rất hài lòng, đồng thời bày tỏ hi vọng có cơ hội cùng nhau chơi cờ tướng nữa, Mộng Kỳ nhớ rõ khi đó anh cười đến hết sức cứng ngắc.

Cuối cùng, tại Lạc Gia Hoa dưới sự yêu cầu mãnh liệt, Mộng Kỳ vẫn là chuẩn bị Tây phục cho anh, trời rất nóng, anh thích mặc để cho anh mặc.

Lúc này, cô mới phát giác được, làm phụ nữ thật sự rất tốt, Lạc Gia Hoa muốn ăn mặc có hình thức, mình cũng phải ăn mặc sao cho xứng đôi, cũng cho

thấy chính mình đối với lần gặp mặt này tôn trọng, bất quá cũng may phụ nữ có váy a, dây nũ cũng sẽ không dây qua Tây phục đi, ngày mai, cô quyết định mặc cái váy Mạc Tử Thông cố ý từ nước ngoài gửi cho mình, đối với chính mình không có thói quen xa xỉ mà nói, bộ quần áo này thật sự là một món xa xỉ phẩm, thiết kế rất đơn giản hình giọt nước, màu đỏ, cổ áo hình chữ V, dài đến đầu gối, bên hông có một cái nơ con bướm màu đen, không có tay, sau lưng lộ ra một khối lớn, bộ y phục này, xa xỉ có thể mặc đi dạo phố, có thể tham gia yến hội, cũng không mất mặt, cô rất thích mặc nó, nhất là da của cô màu trắng hồng, mặc vào hết sức xinh đẹp, vốn ngày mai sẽ là chuyện tốt, hợp với tây phục của Lạc Gia Hoa, hình thức cũng sẽ không quá mức, hạ quyết tâm, Mộng Kỳ sẽ mặc bộ này. (quần, kỳ thật tác giả không phải là người hiểu thiết kế, mỗi khi viết đến cái này, thật sự là hạ không được bút, đành phải viết loạn một trận, mọi người xem bỏ qua a)

Ngày hai nhà Lạc Kiều gặp mặt, rốt cục đã đến.

Sáng sớm Lạc Gia Hoa liền rời giường đi đón cha mẹ, nhìn thấy nhà cửa sạch sẽ, còn có trong tủ lạnh tràn đầy nguyên liệu nấu ăn, Lạc mẹ âm thầm gật đầu, quả nhiên trong nhà phải có một nữ chủ nhân mới được, mắt thấy con trai có người chiều cô, tự nhiên đối với Mộng Kỳ lại hài lòng vài phần, ngầm lại nếu là thật sự cưới Thẩm Diệp, chỉ sợ đến lúc đó chính là con trai hầu hạ cô, cái nhà đầu kia bà cũng biết, chưa bao giờ làm việc nhà, vẫn là con trai thật tình mắt, biết chọn một bà xã biết chiều cô mình cùng chăm sóc nhà cửa.

Mộng Kỳ bụng trà cho Lạc cha Lạc mẹ, lại bụng một ít thức ăn, sau đó để cho bọn họ trước xem ti vi, thừa dịp lôi kéo Lạc Gia Hoa hỏi có cần sang nhà Thẩm Diệp nói cô ấy không nên qua đây hay không, nếu không đợi lát nữa khó coi.

Lạc Gia Hoa an ủi Mộng Kỳ không cần phải lo lắng, cô ấy sẽ không xuất hiện.

Mộng Kỳ bằng trực giác, “Anh có phải làm cái gì hay không?”

Lạc Gia Hoa bí hiểm nhìn Mộng Kỳ, “Em cảm thấy anh sẽ làm cái gì?”

Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa một dạng bộ nhả nhặn, nhưng linh giáo qua bộ dạng lưu manh cời quần áo của người này, cho nên đối với phẩm chất của anh vẫn đưa ra nghi vấn, bất quá bây giờ không phải là lúc truy cứu, chỉ cần Thẩm Diệp không xuất hiện là tốt rồi, nói thật, cô là rất thích cùng Thẩm Diệp vui đùa một chút, mặc dù hai người ở vị trí đối địch, nhưng cô thật đúng là không chán ghét, nếu như để trường bối nhìn thấy, chuyện kia tính chất liền không giống lúc trước, cho nên, cô cũng không hi vọng cha mẹ đôi bên biết rõ Thẩm Diệp ở cửa đối diện.

Lạc cha Lạc mẹ cũng không có đợi bao lâu thì Kiều cha cùng Kiều mẹ cũng đến, Lạc Gia Hoa đến cửa chung cư đón hai người, chỉ chốc lát liền lên đây, bốn người lần đầu tiên gặp mặt, chính thức bắt đầu.

Bởi vì cha mẹ song phương đều đã khảo sát qua đôi vợ chồng, vẫn tương đối hài lòng, cộng thêm tiêu vợ chồng cũng đã đăng ký, đã là vợ chồng hợp pháp, cho nên lần này gặp mặt, chỉ có một mục đích, chính là bàn chuyện hôn lễ.

Bởi vậy thái độ đôi bên đều rất tốt đẹp, dù sao đều là con gái độc nhất nên vẫn hy vọng đều tốt nhất cho con.

Kiều cha bởi vì một câu Lạc Gia Hoa nói kỳ nghệ cùng cờ phẩm tốt mà lấy được hảo cảm của Lạc cha, lập tức đem bàn cờ tướng tùy thân mang theo ra muốn lôi kéo Kiều cha luận bàn, Kiều cha vừa nhìn, lập tức cảm thán tri kỷ a, hai cha liền cùng nhau đánh c, Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ thấy thế, nghĩ đến kỳ nghệ cùng cờ phẩm của Kiều cha, hai người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời khóe miệng co giật.

Lạc mẹ cùng Kiều mẹ trừng mắt nhìn chồng mình một cái, hai người mẹ cũng có chút ý tứ ganh đua so sánh, Kiều mẹ là thuộc về kia loại khí chất thanh cao, bề ngoài làm cho người ta cảm giác trong trẻo nhưng lạnh lùng, Lạc mẹ thì là có hơi thờ ơ đặc biệt hào sảng của người thành phố B, hai người như vậy, kỳ thật cũng là cư xử cực kỳ khéo léo, chỉ cần có người ở bên trong nói vào một chút, Mộng Kỳ liền nói mẹ thích hí khúc, lập tức dẫn tới hảo cảm của Lạc mẹ, vì vậy lời nói cũng nhiều hơn, hai mẹ liền vui vẻ tán gẫu lại với nhau.

Đến đây, song phương cha mẹ gặp mặt, không khí hài lòng.

Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ liếc mắt nhìn nhau, trong mắt thoáng hiện lên vui vẻ, vượt qua kiểm tra.

Hiện tại bọn họ, chính là làm việc vặt, nơi nào cần, thì có bọn họ.

Mộng Kỳ xem một chút cha mẹ hai bên, cân nhắc đến quân cờ phẩm ‘cường đại’, của Kiều cha quyết định cùng Lạc Gia Hoa tách ra, cô xem chừng Kiều cha, Lạc Gia Hoa thì hầu hạ trước mặt hai mẹ.

Quả nhiên, Kiều cha cùng Lạc cha rất nhanh liền xảy ra vấn đề.

Lúc mới bắt đầu, hai người bởi vì không phải là quá quen thuộc, đều khắc chế tính tình của mình, nhưng chỉ chốc lát sau, Kiều cha liền bắt đầu hừ hừ kị ngộ, Lạc cha thấy đối phương là ông thông gia lại là lần đầu tiên gặp mặt nên nhường nhịn, nhưng đối với cờ tướng say mê, đối tượng quân cờ có một loại chấp nhất đặc biệt, người có thể có kỹ nghệ kém, nhưng không thể quân cờ phẩm kém, vì vậy, Lạc cha không làm, không để cho Kiều cha lại hừ hừ quân cờ, nhưng Kiều cha cũng là tính tình bướng bỉnh, vì vậy, hai già liền tranh chấp.

Mộng Kỳ vội vàng đi tới, lôi kéo cánh tay Kiều cha, “Ba ba, ba đang làm gì đấy?”

“Vừa rồi quân cờ này rõ ràng không phải như thế, ông ấy là nói với ba là như vậy...” thấy con gái đi tới, Kiều cha lập tức cảm giác có chỗ dựa, vì vậy, lớn tiếng nói ủy khuất của mình.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Thảm Điệp Khiêu Khích Lại Thảm Bại, Vừa Tôn Thương Vừa Đau Lòng

Lạc Gia Hoa buồn cười siết chặt mặt của Mộng Kỳ, “Không sao, chúng ta chỉ là vai phụ trong vai phụ mặc dù lời kịch ít một chút, nhưng ắt không thể thiếu.”

Mộng Kỳ nghĩ cũng phải, vì vậy cười đến hai mắt cong cong .

Lạc Gia Hoa thấy thế bóc một con tôm đút vào trong miệng Mộng Kỳ , mới vừa lấy tay ra thì phát hiện bốn bạn già vốn đang nói chuyện đều im lặng, cười híp mắt nhìn hai người, thế này mới ý thức được động tác vừa rồi quá mức thân thiết, nhất thời có chút ngượng ngùng.

Thấy hai người trẻ tuổi đỏ mặt, Kiều mẹ hài lòng gật đầu, “Gia Hoa rất thương người.”

Lạc mẹ cười nói, “Con trai của tôi tôi hiểu rất rõ, có lòng trách nhiệm, lại săn sóc, yên tâm, nó sẽ đối với Mộng Kỳ tốt, tôi cũng thích đứa nhỏ Mộng Kỳ này, gả vào Lạc gia chúng tôi, tôi sẽ không để cho Mộng Kỳ chịu uất ức.”

Kiều mẹ cười gật đầu, lại bắt đầu cùng Lạc mẹ thảo luận chi tiết hôn lễ .

Kiều cha có chút ghen tị, con gái yêu thương mấy chục năm giờ đã là của người khác rồi, nhưng thấy bộ dạng săn sóc của Lạc Gia Hoa, cảm thấy cuộc sống của con gái sẽ không tệ, cũng cười chúc phúc, rất nhanh lại cùng Lạc cha uống rượu.

Chỉ có Mộng Kỳ lấy tay lặng lẽ bám nhẹ vào Lạc Gia Hoa, trong miệng oán giận, “Đều tại anh, hại em mất thể diện.”

Lạc Gia Hoa ngược lại rất vui vẻ, “Anh đút cho vợ anh ăn, có cái gì mất mặt.”

Mộng Kỳ.

Một bữa cơm đi qua, bốn bạn già đã như người một nhà, thấy tình hình như vậy, Mộng Kỳ âm thầm thở phào nhẹ nhõm, cũng may, không có xuất hiện tình huống như trên tivi bốn bạn già cùng chung một chỗ sẽ có mâu thuẫn.

Cuộc sống, có lúc rất đơn giản, chỉ do nhiều người có thói quen suy nghĩ phức tạp, rõ ràng là một chuyện hết sức đơn giản, thường thường làm cho nó phức tạp lên, rất nhiều phim truyền hình, vì hấp dẫn ánh mắt người xem, đã phóng đại chuyện, thật ra thì, nghệ thuật vốn ở cuộc sống, nhưng cuộc sống không có phức tạp như phim truyền hình.

Thanh toán xong, bốn bạn già quyết định trở về khu nhà ở tập thể của ông bà Lạc, lần trước sau khi Mộng Kỳ và Lạc Gia Hoa trở về, Lạc mẹ đã dùng tốc độ nhanh nhất thu dọn phòng của con trai một lần, giường cũng đổi thành giường đôi, lần này vừa đúng dịp cho hai ông bà Kiều ở chỗ này, chuyện hôn lễ còn phải thảo luận nhiều, Lạc Gia Hoa và Mộng Kỳ khéo léo đem tất cả quyền quyết định giao cho bốn trưởng bối, mà hai cha là không có quyền lên tiếng , cho nên, cuộc hôn lễ này quyền quyết định thuộc về Lạc mẹ cùng Kiều mẹ, chỉ cần hai người bọn họ thương lượng xong là không có vấn đề gì.

Lạc Gia Hoa lái xe chở ông bà Lạc, Mộng Kỳ ngồi ở trong xe của cha mẹ đi theo sau xe Lạc Gia Hoa , đến khu tập thể, Kiều cha cùng Lạc cha tiếp tục đánh cờ, Kiều mẹ cùng Lạc mẹ tiếp tục thảo luận chuyện hôn lễ, Lạc Gia Hoa và Mộng Kỳ thì không có việc gì có thể làm.

Mặc dù thời tiết rất nóng, nhưng trong khu tập thể có mấy cây đại thụ cộng thêm kiến trúc đặc biệt, tiến vào bên trong không cần bật máy điều hòa cũng không thấy nóng, Lạc Gia Hoa và Mộng Kỳ đều ăn mặc hết sức gọn gàng, hai người trốn vào phòng Lạc Gia Hoa , trời nóng như vậy, cũng không muốn ra khỏi cửa, lấy sách từ trên giá sách của mình xem, giết thời gian.

“Vợ à...”

“Hửm?”

“Có muốn ăn kem không?”

Mộng Kỳ ánh mắt sáng lên, “Trong nhà có sao?”

“Bên ngoài căn tin có, anh đi mua.”

“Được, thời tiết thật nóng a.”

Lạc Gia Hoa đứng lên, “Vây em đợi một lát, anh đi hỏi ba mẹ có muốn ăn hay không, rất nhanh sẽ trở lại.”

“Ừm.”

Lạc Gia Hoa rất nhanh đã mang một thùng kem trở lại, Mộng Kỳ nhìn gì đó trong tay anh, khoe miệng co giật, “Một thùng lớn như vậy, ăn hết, em đoán chừng buổi tối sẽ không cần ăn cơm.”

“Không sao, thích ăn bao nhiêu thì cứ ăn.”

“Thế nào chỉ có một thùng?”

“Chúng ta cùng nhau ăn a.” Lạc Gia Hoa nói được rất đương nhiên.

Mộng Kỳ nhìn thùng một chút, được rồi, một mình cô ăn cũng không hết, nhưng mà cô không có nói cùng anh ăn chung a.

Lạc Gia Hoa hiểu lầm ý tứ của cô, “Thế nào, em ngại ít, không sao, anh đã mua nhiều, trong tủ lạnh còn nữa.”

Mộng Kỳ liếc anh một cái, “Anh cho em là heo sao, em chỉ không có nghĩ tới cùng anh ăn chung, anh không cảm thấy ngại sao.”

Lạc Gia Hoa, “Giữa hai người yêu nhau, không phải đều có thể như vậy sao?”

“Tùy anh.”

Mộng Kỳ vô cùng hoài nghi Lạc Gia Hoa là cố ý, cùng cô ăn một thùng coi như xong, ngay cả muống cũng chỉ cầm có một, mở ra, mắt tỏa sáng nhìn cô, “Em tự mình ăn, hay là anh dứt cho em ăn?”

“Tự em ăn.” Mộng Kỳ không chút do dự lựa chọn.

“Vây cũng tốt.” Lạc Gia Hoa hết sức chủ động đem cái muống đưa tới.

Mộng Kỳ vui mừng cầm cái muống, chính mình tự ăn một miếng xong, lập tức, Lạc Gia Hoa há miệng ra, “Dứt anh.”

Mộng Kỳ:

“Anh thật đúng là không khách khí.”

“Em một hộp anh một hộp, lúc này mới có vẻ trong em có anh, trong anh có em a.”

Mộng Kỳ: “Người nào muốn cùng anh ‘trong anh có em’, không biết xấu hổ.”

“Anh muốn ôm bà xã.”

“Ai, anh ngồi ở chỗ đó được rồi, ôm em làm gì, không nóng à?”

“Phòng anh thật lạnh, nếu em sợ nóng, ta có thể mở điều hòa.” Lạc Gia Hoa chính là muốn cùng Mộng Kỳ thân thiết một chút.

Mộng Kỳ nghe anh nói lời vô lại, cũng không để ý tới anh, thuận theo anh, dù sao mình là vợ anh, sợ cái gì, “Vây anh mở máy điều hòa đi.”

Lạc Gia Hoa vừa nghe, cười, hôn Mộng Kỳ một cái, mở máy điều hòa lên, còn cố ý đem nhiệt độ điều chỉnh rất thấp, cuối cùng đã có thể danh chính ngôn thuận mà sổ sàng.

Chờ ăn hết một thùng kem, Mộng Kỳ mới cảm thán người không thể nhìn bề ngoài, cô vì một thùng kem mà bán mình cho giấc, trong thời gian ăn thùng kem này, cô đã bị ăn bao nhiêu đậu hũ a, đôi môi cũng có chút đỏ, giận.

“Ghét, đều tại anh, đợi lát nữa em làm sao có thể đi ra ngoài gặp người a.”

Bộ dáng nũng nịu này dĩ nhiên là làm cho thú tính của Lạc Gia Hoa bộc phát lớn, lại cúi đầu hôn lên môi đỏ mọng làm mình nhiệt huyết sôi trào, nghĩ đến lát nữa còn phải đi ra ngoài gặp cha mẹ, Mộng Kỳ gấp đến độ dùng sức gỡ Lạc Gia Hoa, đáng tiếc, thú tính trong người đàn ông bộc phát, là không còn lý trí, Mộng Kỳ dùng toàn lực, cũng không thể đẩy anh ra được, cuối cùng vẫn là muốn kêu lấy hơi, anh mới buông cô ra.

Cau mày nhìn gương mặt tức giận trước mắt, Lạc Gia Hoa khẽ nhếch miệng, “Anh nói nè bà xã, em ra tay thật ngoan tuyệt a, da cũng bị em làm chảy máu rồi.”

Nghe Lạc Gia Hoa nói như vậy Mộng Kỳ có chút lo lắng, nhưng trên mặt lại không thêm để ý, “Đáng đời, ai bảo anh háo sắc như vậy, em đã sớm cảnh báo anh không được hôn em rồi, chưa từng nghe qua trên đầu chữ sắc có cây đao sao?”

Lạc Gia Hoa cười, “Anh còn tưởng rằng vợ anh là người dịu dàng nhất trên đời này, bây giờ nhìn lại, cũng là một con mèo hoang nhỏ nha.”

“Anh mới là mèo đấy.”

Lạc Gia Hoa lôi kéo tay lộn xộn của Mộng Kỳ cười: “Nhìn bộ dáng nhe răng múa vuốt không phải mèo hoang nhỏ là cái gì?”

Mộng Kỳ vừa nghe dĩ nhiên là mặc kệ, giung giằng muốn đánh anh nữa, Lạc Gia Hoa cầm lấy tay cô không để cho cô bắt, Mộng Kỳ nóng nảy muốn giơ chân, đầu cũng nhào về phía trước muốn cắn anh, Lạc Gia Hoa cười khổng chế Mộng Kỳ, trong mắt anh, Mộng Kỳ căn bản cũng không phải là đối thủ của mình, đối với Mộng Kỳ, tựa như Tom & Jerry, nàng là con mèo nhỏ, mình chính là con chuột đặc biệt trên mèo nhỏ.

Hiếm khi nhìn thấy sắc mặt sốt ruột của Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa cảm thấy rất thú vị, vì vậy cố ý đùa cô cho tức giận, cô gái thì ra cũng rất dữ a! ! Thấy cô giận đến không thở được, lại cười ha ha, cảm thấy đặc biệt vui vẻ, Mộng Kỳ cảm thấy được Lạc Gia Hoa cố ý, càng thêm tức giận, một lòng muốn giáo huấn anh, hai người đùa giỡn vui vẻ, không không chế được âm thanh, Kiều mẹ cùng Lạc mẹ ở sát vách đang thảo luận hôn lễ sang đây xem đến tốt cùng là chuyện gì, cửa Lạc Gia Hoa cũng không có khóa, Lạc mẹ trực tiếp đẩy cửa tiến vào.

“Gia Hoa, các con đang làm gì.”

.

“Ách, chúng ta cái gì cũng không có thấy, bà thông gia, chúng ta vừa nói đến chỗ nào, đi, tiếp tục tiếp tục.”

“. Được.” Kiều mẹ liếc mắt nhìn tư thế nữ trên nam dưới, ý vị sâu xa lui ra ngoài.

Mộng Kỳ duy trì tư thế ngồi trên người Lạc Gia Hoa cùng Lạc Gia Hoa hóa đá.

Thời điểm Lạc mẹ lui ra ngoài trên mặt còn treo cười trộm, “Các con tiếp tục, khi này cái gì cũng không có xảy ra, con trai, lần sau nhớ đóng cửa, còn nữa, có chừng mực, dịu dàng một chút.”

Hai người vừa mới sống lại, lần nữa hóa đá.

“Bà thông gia, nhìn dáng vẻ này chúng ta sẽ nhanh chóng có cháu trai ẵm nha.” Lạc mẹ hướng về phía Kiều mẹ cười trộm, một tí cũng không lo lắng chuyện tình cảm của con trai và con dâu, ngay cả lúc này cũng tranh thủ thời gian thân thiết, xem ra tình cảm của bọn họ tốt vô cùng.

Kiều mẹ như có điều suy nghĩ, “Có cần tổ chức hôn lễ sớm hơn dự định hay không?”

“Đáng giá suy nghĩ, chỉ là nếu hiện tại mang thai, đến lúc đó cũng chỉ hơn ba tháng một chút, sẽ không nhìn ra .”

“Vây cũng được.”

.

“Ách, hai mẹ có phải hiểu lầm cái gì hay không?” Một hồi lâu, trong căn phòng an tĩnh, hai người hóa đá rồi cuộc sống lại, Lạc Gia Hoa do dự nhìn vợ yêu gần ngay trước mắt .

Mộng Kỳ tồn hơi thừa lời: “Anh cứ nói đi?”

Lạc Gia Hoa quan sát tư thế của hai người, cười, “Quả thật rất mập mờ, chỉ là, các mẹ khẳng định không có nghĩ đến em sẽ hung hãn như vậy, vợ à, em mới vừa rời ở phía trên đây.”

Mộng Kỳ: Ai tới đưa tên sắc lang này đi.

Lạc Gia Hoa ngược lại một chút cũng không cho là hai người hiểu lầm, chỉ nhìn bộ dáng Mộng Kỳ tức giận, không dám biểu lộ vui vẻ, đột nhiên phát hiện, tại sao Mộng Kỳ ngay cả tức giận cũng đáng yêu như thế?

Vốn Lạc Gia Hoa cho rằng buổi tối về đến nhà sẽ cùng Mộng Kỳ trao đổi tình cảm, nhưng kế hoạch biến hóa khó lường, hôm nay hai bên cha mẹ gặp mặt hài hòa, Mộng Kỳ bởi vì vui mừng quên chu kỳ kinh nguyệt của cô sắp đến, kết quả lúc xế chiều ăn một thùng kem lớn, máy điều hòa lại thổi rất lạnh, buổi tối ăn cơm ở nhà Lạc gia xong lưu lại ông bà Kiều ở nhà Lạc gia ngủ, Lạc Gia Hoa liền cùng Mộng Kỳ lái xe trở về nhà mình, ngày mai còn phải chụp hình cưới, bốn bạn già cũng đề bọn họ sớm về nhà nghỉ ngơi, như vậy mới có khí sắc tốt chụp ra những tấm hình đẹp, về phần bọn họ, ngày mai có xe của Kiều cha, sáng sớm cũng sẽ sang đây xem bọn họ chụp hình cưới, nhưng nửa đường, Mộng Kỳ đầu tiên là cảm thấy mình từ lúc ăn cơm đã có chút đau nhức eo giờ hình như đau hơn rồi, hơn nữa, giống như có nhiệt lưu quen thuộc đi xuống, vội vàng gọi ngừng.

“Chờ một chút.”

Lạc Gia Hoa thấy Mộng Kỳ hai tay ôm bụng khom lưng, cho là cô đau bụng, “Sao thế, đau bụng? Anh tìm nhà vệ sinh cho em.”

Mộng Kỳ nghe vừa nghĩ, cũng thế, “Em giống như tới chu kỳ rồi, anh tìm siêu thị ven đường mua bao băng vệ sinh cho em, sau đó chờ em đến nhà vệ sinh.”

“Chu kỳ?”

“Ừ.”

Lạc Gia Hoa vừa nhìn, bên đường đều là cửa hàng bán lẻ, lúc anh dừng xe thì có một cửa hàng tiện lợi nhỏ, “Em chờ một chút, anh đi mua cho em.”

“Em muốn loại Hộ Thụ Bảo” Nghĩ đến cửa hàng này nhỏ sợ không có, liền nói: ” nếu như không có, thì nhãn hiệu nào cũng được, phải mỏng dính, dùng ban đêm”

Thật chết người, trong nhà ngược lại có dự phòng , nhưng không mang.

“Được.” Lạc Gia Hoa sắc mặt có chút hồng, chưa từng mua qua loại đồ này, nhưng mà nghĩ đến vợ mình đang ngồi trong xe, ai, mất thể diện thì mất thể diện đi, vọt vào cửa hàng tiện lợi, bên trong có hai ba người, cửa hàng hết sức nhỏ, đáng đáp anh lại không thấp, vừa mới đi vào, nhất thời cảm giác mình thành tiêu điểm, đi tới chỗ để băng vệ sinh, nhìn kỹ từ trên xuống dưới, cuối cùng tìm được loại Mộng Kỳ yêu cầu, vội vàng đi trả tiền, vừa lúc phía trước có người đang tính tiền, Lạc Gia Hoa tự nhận da mặt không có dày đến mức này, không thể làm gì khác hơn là ngẩng đầu nhìn đèn, các người thích xem thì xem đi, toloì không thấy các người, cho nên tôi không quan tâm.

Cũng may nhân viên thu ngân không có lộ ra vẻ mặt kỳ quái gì, thừa dịp thời gian lấy lẻ, Lạc Gia Hoa hỏi, “Thật ngại, hỏi một chút, chung quanh đây có nhà vệ sinh công cộng nào hay không?”

Nhân viên lắc đầu, “Nhà vệ sinh công cộng hơi xa, cách mấy con phố.”

“Đi như thế nào?”

“Anh từ bên này đi qua, quẹo trái, đến ngã ba quẹo phải đi thẳng là có thể tìm được.”

“Tôi hiểu biết rồi, cảm ơn.”

“Không khách khí.”

Cầm băng vệ sinh lên xe, “Là cái này sao?”

“Ừm, cảm ơn.” Lúc này cũng không kịp xấu hổ, trừ đầu còn có cảm động, có thể để cho một người đàn ông cao lớn mua cho mình cái này, là cần có dũng khí.

“Anh tìm cho em nhà vệ sinh công cộng đi, em cần đi xử lý một chút.”

“Em ngồi xuống đi.”

“Em sợ dơ xe.” Mộng Kỳ đã sớm từ ngời ngời chồm hồm xuống, nếu lấy ra trên xe, thật rất phiền toái, không phải vấn đề rửa xe, máu chó là rất lúng túng.

Lạc Gia Hoa lắc đầu, “Không sao, đến lúc đó rửa xe là được, anh vừa hỏi nơi này cách nhà vệ sinh hơi xa, cách mấy con phố, em rất cần nhà vệ sinh sao, nếu không thì trực tiếp ở trong xe đổi cũng được, nếu không nhịn được, anh liền lái xe đi cũng được.”

“Cũng không nhất thiết phải là nhà vệ sinh.” Mộng Kỳ biết thời điểm ngày đầu tiên, lượng ra cũng không phải rất nhiều, cho nên chỉ cần thu được cái này liền an toàn.

Lạc Gia Hoa vừa nghe, lập tức nói: “Vậy em ở chỗ này thay luôn đi.”

“A?”

“Nếu như sợ bị nhìn thấy, thì đến chỗ ngồi phía sau đi.”

Mộng Kỳ cảm giác đáng về mình chột vật nhất bị Lạc Gia Hoa thấy được, rất mất thể diện.

Lạc Gia Hoa nhìn ra Mộng Kỳ xấu hổ, “Không sao, đừng ngượng ngùng, anh là người đàn ông của em, toàn thân em anh đều đã thấy qua, đây là bình thường, về sau em còn có thể nhìn thấy thời điểm khu chân , đến lúc đó em có thể ghét bỏ anh hay không?”

Mộng Kỳ suy nghĩ một chút, “Không biết, mỗi người cũng sẽ khu chân, nhưng không giống nhau, có người làm rất ghê tởm có người làm vô cùng ưu nhã, em chưa từng thấy qua cho nên không thể bình luận.”

(không biết khu chân là bị gì, bạn nào biết thì chỉ mình với =.=)

Lạc Gia Hoa thờ dãi nói, “Em không thể nói lời an ủi anh một chút được sao?”

“Em chỉ là sự thật mà thôi.”

Vỗ trán, “Em ra chỗ ngồi phía sau đi.”

Mộng Kỳ đã ở trong lòng đồng ý với đề nghị của Lạc Gia Hoa, dù sao nếu như đi nhà vệ sinh công cộng, cùng đường về nhà là hướng ngược lại, nơi này nhiều xe đèn xanh đèn đỏ cũng nhiều, phiền toái, chỉ là vẫn còn có chút ngược ngùng.

“Thật muốn ở trên xe?”

“Ừm, mau đi đi, đợi lát nữa sẽ có người đến.”

Nghe vậy, Mộng Kỳ không có nói thêm gì nữa, liền từ tay lái phụ chui vào chỗ ngồi phía sau, cửa sổ xe màu đen nên không lo lảng người bên ngoài thấy, Mộng Kỳ quỳ ở phía sau, vừa cẩn thận động tác vừa hô hấp.

“Anh không được xem a.”

“Ừm.”

Lạc Gia Hoa chỉ nghe phía sau truyền đến một hồi âm thanh, lỗ tai có chút ửng hồng, sau đó nghe được giọng nói của Mộng Kỳ, “Xong rồi.”

“Vậy anh lái xe.”

“Ừm.”

“Em không lên phía trước sao?”

“Không cần, em ngồi ở đây là được rồi.” Mộng Kỳ cũng không có trực tiếp ngồi vào chỗ, “Còn không biết trên quần áo có dính hay không, không dám ngồi, mau lái xe về nhà thôi.”

“Được.”

Mộng Kỳ còn đang vì bộ dáng chật vật của chính mình ở trước mặt Lạc Gia Hoa khó có thể quên được, một đường không nói chuyện, đến chung cư, cũng không đi cầu thang, trực tiếp đi thang máy, về nhà, lập tức chạy thẳng vào nhà vệ sinh.

Lạc Gia Hoa buồn cười nhìn Mộng Kỳ, gương mặt thật là hồng, ngày mai nếu lúc chụp hình cũng như vậy, thì không cần hóa trang rồi, nói thật, lớn như vậy vẫn là lần đầu tiên mua cho con gái thứ này, anh còn nghĩ rằng mình sẽ xấu hổ đến cỡ nào, hoặc là bị mấy nữ sinh ghê tởm, nhưng khi thật sự làm, cũng không phải là khó khăn tiếp nhận như trong tưởng tượng a.

Chuyện vẫn chưa hết, sau khi tắm xong, Mộng Kỳ lên giường chuẩn bị nghỉ ngơi, nhưng đau thắt lưng gay gắt, thậm chí còn chạy vào nhà vệ sinh mấy lần, mấy lần xuống, sắc mặt hơi tái nhợt, thấy cô như vậy, Lạc Gia Hoa có chút lo lắng.

“Em không sao chứ, cần đi khám bác sĩ không?”

Mộng Kỳ cười cười, “Không sao, không có việc gì.”

Trước kia lúc cô tới thời kỳ sẽ có chút không thoải mái, nhưng tuyệt đối không có đau dữ dội như hôm nay, có lẽ do ăn kem, ài, thật sự là cái miệng hại cái thân.

Lạc Gia Hoa nhìn sắc mặt Mộng Kỳ tái nhợt, đau lòng không thôi, chưa bao giờ biết, thì ra là thời điểm phụ nữ tới cái này, lại đau nhiều như vậy, anh nên làm cái gì?

“Có cái gì có thể giảm đau không?”

Mộng Kỳ tận lực cuốn mình thành một đoàn ở trên giường, nghe được Lạc Gia Hoa hỏi, thì nói, “Trong nhà có đường đỏ không? Nếu có anh nấu một chén nước đường đỏ cho em.”

“Đường đỏ? Không có, anh lập tức đi mua, em cố chịu một chút.”

“Ừm.”

Lạc Gia Hoa rất nhanh đã mua đường đỏ trở lại, vốn nghĩ gõ cửa nhà Thẩm Diệp hỏi cô ấy có biện pháp gì hay không, dù sao đều là phụ nữ nha, lại nói anh giống như chưa bao giờ nghe Thẩm Diệp nói bị đau thắt lưng gì, xem ra cô ấy khá khỏe, mở cửa, hỏi Mộng Kỳ cách làm, vào phòng bếp nấu đường đỏ, đáng tiếc lần đầu tiên nấu có chút ngọt, Mộng Kỳ giống như đang uống mật ong, thư thái không ít, để cho Lạc Gia Hoa dùng tay sờ sờ bụng cô, cô biết lòng bàn tay của anh rất nóng, vừa lúc có thể dùng mát xa bụng, hiện tại khó chịu, có người dùng không cần uống phí, Lạc Gia Hoa thì yên tâm thoải mái nghe sai bảo, Lạc Gia Hoa cũng rất ngoan bởi vì cô sai bảo, Mộng Kỳ trước khi ngủ cảm thấy, có một người chồng không khó, nhưng có thể tìm được một người chồng săn sóc mình lúc đau bụng kinh và nguyện ý vì mình nấu đường đỏ rất khó.

Mộng Kỳ hết sức cảm động, nhìn Lạc Gia Hoa, “Hôm qua anh hỏi em đã có đáp án.”

Lạc Gia Hoa nghi hoặc nhìn cô.

Mộng Kỳ nghiêm trang trả lời, “Anh vì em làm nhiều việc như vậy, còn không ngại phiền toái chăm sóc em, em cảm thấy về sau cho dù anh ở trước mặt

em khu chân, ta cũng sẽ không chê.”

Lạc Gia Hoa hắc tuyến rơi xuống.

Hôm

nay hành trình rất đầy đặc, buổi sáng phải trang điểm, còn phải hoàn thành việc chụp hình trong phòng, buổi chiều phải chụp ngoại cảnh, Lạc Gia Hoa không có tinh lực, cũng không muốn nấu cơm, hai người ở phía dưới chung cư tùy ý mua chút bữa sáng, đi bộ đến tiệm ảnh, thừa dịp thời gian này, đem bữa sáng cầm trong tay ăn hết, đến tiệm ảnh, hóa trang, thay quần áo, thời gian nháy mắt trôi qua, lúc các cha mẹ đến đây đã chín giờ, Mộng Kỳ vừa chuẩn bị chụp hình, trước chụp riêng mấy tấm, sau đó cùng Lạc Gia Hoa chụp chung.

Không thể không nói, chụp hình là một việc hết sức cực khổ, buổi sáng cũng may, chụp ngoại cảnh không có quá lâu, Mộng Kỳ đã có chút không chịu nổi, đau lưng, giày cao gót không phải ai cũng có thể mang, hơn nữa tối hôm qua cô mới đau bụng kinh, hiện tại còn ần ần đau, Lạc Gia Hoa cũng không tốt hơn bao nhiêu, một đêm ngủ không ngon giấc, hôm nay lại phải chịu cường độ cao như vậy, vì không có thời gian, thời điểm chụp ngoại cảnh, mỗi khi đổi cảnh đều rất mau, hơn nữa có lúc sẽ có động tác chú rể chạy bộ, quả thật chính là một công việc dùng thể lực.

Ngược lại bốn bạn già nhìn vô cùng say sưa, hai người khổ không thể tả, thật vất vả chụp xong, vừa lên xe liền mệt mỏi muốn chết, nghĩ không bao giờ muốn động đây nữa.

Trở lại tiệm ảnh, Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa đổi quần áo của mình, tháo trang sức.

Trong chốc lát, người phụ trách chụp hình thông báo bọn họ chọn hình, có hơn hai trăm tấm hình để cho hai người chọn, bốn bạn già so với Gia Hoa cùng Mộng Kỳ còn muốn tích cực hơn, bọn họ gườì vây ở trước máy vi tính.

“Ai nha, mỗi tấm đều thật đẹp, thật khó chọn a.” Kiều cha là người đầu tiên mở miệng.

Lạc cha cũng gật đầu, “Đúng vậy, rất đẹp.”

“Con trai và con dâu thật giống mình tình.” Lạc mẹ ca ngợi.

Kiều mẹ không nói gì, nhưng ý cười trong mắt cho dù ai cũng nhìn ra được.

Nhân viên phụ trách tiếp đãi bọn họ cười, “Đúng vậy a, ngay cả nhiếp ảnh gia đều nói chú rể và cô dâu hôm nay thật xinh đẹp, hơn nữa rất xứng đôi, tôi ở chỗ này làm việc lâu như vậy, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy chú rể và cô dâu đẹp như vậy.”

Lạc mẹ hài lòng, “Đây là con trai và con dâu tôi.”

Kiều mẹ hướng Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa phát tay, “Hai con tới đây chọn hình a.”

“Đúng vậy, mau tới đây.”

Mộng Kỳ ăn vạ ngồi phịch ở trên ghế sa lon, Lạc Gia Hoa kéo cô, “Đi thôi, chúng ta cũng đi xem một chút.”

Nhân viên làm việc thấy đáng vẻ miễn cưỡng của Mộng Kỳ thì cười, “Hôm nay đã mệt muốn chết rồi.”

“Nào chỉ có mệt muốn chết, quả thực là mệt rã rồi.” Mộng Kỳ chọc cười mọi người.

Lạc Gia Hoa nhìn hình của hai người, thật sự tấm nào cũng xinh đẹp, hình Mộng Kỳ chụp riêng, trừ những tấm vẽ mặt không vui, hoặc là giống nhau, còn lại mỗi tấm đều muốn, bốn trưởng bối đối với hình hai người chụp chung cũng vô cùng thích, cuối cùng chọn tới chọn lui, chọn được hơn mười mấy tấm, làm thế nào? Lạc Gia Hoa vung tay lên.

“Xóa hình anh chụp một mình đi.”

Mộng Kỳ không đồng ý, “Không được, anh chụp riêng rất tuần tú.”

Mất thấy hai người muốn tranh cãi, Kiều mẹ hỏi nhân viên làm việc, “Những tấm hình này, chúng tôi có thể xóa toàn bộ hay không?”

“Cái này, tôi không có quyền quyết định, ” nhân viên làm việc có chút khó xử.

Kiều cha vung tay lên, “Anh kêu người có thể làm chủ việc này ra , tôi sẽ nói chuyện với người đó.”

“Được rồi.”

Nhân viên làm việc rất nhanh đã gọi quản lý đến, nghe được mọi người nói, quản lý nhìn hình của Mộng Kỳ và Lạc Gia Hoa một chút, rất nhanh chóng đồng ý yêu cầu của bọn họ, hơn nữa còn giảm giá cho bọn họ, nhưng yêu cầu rửa ra mấy tấm treo trong tiệm làm tuyên truyền, hơn nữa bảo đảm chỉ treo trong tiệm bọn họ, sẽ không chuyển tới cửa hàng khác bán lẻ, cũng sẽ không treo bên ngoài, chỉ ở trong tủ cửa, sợ mấy người Mộng Kỳ không đồng ý, nhân viên làm việc liên tục bảo đảm sẽ làm đúng theo những gì đã nói, đáng tiếc, Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa đều không muốn mặc cho người thường thức như vậy, hai người kiên quyết cự tuyệt, cuối cùng, lại xóa bỏ hơn mười mấy tấm, quản lý tiệm ảnh vì không có thể khuyên một đôi này làm

quảng cáo hết sức tiếc nuối, chọn xong hình, sau khi thanh toán các khoản, mọi người chuẩn bị rời đi, Lạc Gia Hoa nhìn bộ mặt tiếc nuối, cười.

“Chỉ cần tiệm ảnh tốt là được, trong công ty của tôi có rất nhiều người trẻ tuổi, sau này bọn họ kết hôn tôi sẽ giới thiệu tới đây.”

Quản lý vừa nghe, liền tiếp cười nói, “Vây làm phiền Lạc tiên sinh rồi.”

“Không khách khí, chỉ là, hình của chúng tôi, hi vọng quản lý không tự tiện treo lên, nếu không, chúng tôi sẽ truy cứu trách nhiệm luật pháp.”

“Lạc tiên sinh yên tâm, chưa có sự đồng ý của ngài và phu nhân, chúng tôi tuyệt đối sẽ bảo vệ quyền chân dung khách hàng, tuyệt đối sẽ không tự tiện dùng hình tuyên truyền.” Thấy Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ khí chất bất phàm, quản lý nghĩ bọn họ cũng không thiếu chút tiền này, vì vậy sẽ không để ý phí tuyên truyền gì ..., nhất là lời nói cuối cùng của Lạc Gia Hoa, hẳn cũng nên từ bỏ ý định thuyết phục, mặc dù hình của Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ thật sự rất đẹp, nhưng hẳn không muốn vì chút chuyện này mà liên quan tới tòa án.

Ăn cơm tối ở bên ngoài xong, Kiều cha mang theo Kiều mẹ về nhà, ngày mai ông và Kiều mẹ đều phải đi làm, Mộng Kỳ có chút lưu luyến, “Cha, lái xe chậm một chút, chú ý an toàn.”

Kiều cha cười, “Yên tâm đi, con phải tin tưởng cha.”

“Dạ.”

Kiều mẹ cùng ông bà Lạc chào tạm biệt xong, lại vỗ vỗ mặt con gái, rồi cùng Kiều cha lên xe, rời đi.

Lạc Gia Hoa ôm Mộng Kỳ mất thấy xe biến mất, lúc này mới quay đầu nhìn ông bà Lạc, “Mẹ, con lái xe đưa hai người về.”

Lạc cha vung tay lên, “Không cần, cha thấy hai con hôm nay cũng mệt mỏi quá mức rồi, ngày mai con còn phải đi làm, trở về nghỉ ngơi sớm một chút, cha và mẹ của con thuê xe trở về là được rồi.”

“Vây cũng được, hai người cầm tiền đi xe.”

Lạc mẹ lắc đầu, “Không cần, chúng ta có.”

Mộng Kỳ ở bên cạnh mở miệng, “Mẹ, để Gia Hoa trả.”

Lạc Gia Hoa cười, “Đúng vậy a, con dâu của mẹ cũng lên tiếng, mẹ nhất định phải nhận, nếu không vợ con sẽ trách con.”

“Ba hoa.” Lạc mẹ cười nắc nẻ con trai, khỏe mặt cũng là nụ cười, hiện tại người trẻ tuổi kết hôn, đều quản tài sản của chồng thật chặt, đối xử tốt với cha mẹ chồng hay không, còn phải xem tâm tình của mình, nếu chồng chưa sự đồng ý mà dám cho tiền ba mẹ mình, sắc mặt cũng sẽ không tốt, mà Mộng Kỳ, mặc dù chỉ chung đụng trong thời gian ngắn, nhưng bà lại cảm thấy cô thiện lương, Kiều mẹ giáo dục thật sự rất thành công, có cô gái tốt như vậy tới làm con dâu nhà bà, buôn bán thật có lời, thân thiết lời kéo tay Mộng Kỳ.

“Mộng Kỳ, con không có đi làm, bình thường có rảnh rồi, cứ tới đây chơi với ba mẹ.”

Mộng Kỳ cười, “Dạ được, chúng ta sẽ thường tới, ba mẹ không có việc gì, cũng có thể tới đây chơi, nếu ngại trong nhà quá yên tĩnh, có thể chuyển đến đây ở.”

Lạc mẹ cười, “Tốt tốt.”

Lạc Gia Hoa gọi xe, đưa ông bà Lạc rời đi, lúc này mới cùng Mộng Kỳ nắm tay về nhà, mệt mỏi một ngày, thật sự là một chút cũng không muốn đi, Mộng Kỳ cơ hồ đem thân thể dán sát vào người Lạc Gia Hoa, chủ yếu là nơi này cách nhà cũng không phải rất xa, thuê xe tốn kém, nên đi bộ thôi.

“Hôm nay có phải rất mệt hay không?”

“Đúng vậy a, không nghĩ tới chụp ảnh cưới mệt như vậy.”

Lạc Gia Hoa cười, “Không có biện pháp, việc này không thể miễn được.”

“Ừm.”

“Vợ à—”

“Hửm?”

“Vừa rồi em nói muốn ba mẹ anh tới đây sống cùng chúng ta, em không để ý sao?”

“Tại sao để ý?”

“Rất nhiều cô gái đều không thích sống chung cùng cha mẹ chồng, ngại phiền toái, hơn nữa bất tiện.”

“Em có cái gì mà bất tiện? Hôn nữa, ba mẹ anh rất ôn hòa, chung đụng, cũng không khó.” Mộng Kỳ nói tiếp, “Bọn họ là cha mẹ của anh, chỉ có một mình anh là con trai, bây giờ bọn họ khỏe mạnh còn có thể ở riêng, nhưng chờ bọn họ già rồi, chúng ta phải chăm sóc thôi.”

Lạc Gia Hoa cười, “Ba mẹ anh sớm đã nói, chờ bọn họ già rồi đi không được, sẽ đi viện Dưỡng Lão, nơi đó có rất nhiều người già có thể cùng nhau trò chuyện, chúng ta chỉ cần thỉnh thoảng đi thăm họ là được, nếu thật chuyển qua đây sông, bọn họ không quen, ở khu tập thể sinh sống nhiều năm như vậy, chung quanh đều là hàng xóm cũ, dời đến nơi đây, sợ là ngay cả người nói chuyện cũng không có, hôn nữa bọn họ cũng không muốn tạo áp lực cho anh, huống chi hiện tại chế độ viện Dưỡng Lão càng ngày càng cao, người già đến viện Dưỡng Lão, đang từ từ trở thành mối, nam nữ hiểu thuận, cũng không nhất định phải đem cha mẹ đặt ở trước mặt, nói ví dụ anh mỗi ngày đều phải đi làm, căn bản không chăm sóc được cho họ, thay vì như vậy, còn không bằng ở viện Dưỡng Lão có người chuyên chăm sóc càng làm cho người ta yên tâm, ba mẹ anh nghĩ rất thông suốt, chỉ là, mặc dù bọn họ cũng không có tính toán tới đây cùng chúng ta chung sống, nhưng hôm nay em mở lời mời bọn họ đến ở, ba mẹ anh cũng rất cao hứng.”

Mộng Kỳ có chút không hiểu, “Tại sao? Cái này thì có cái gì đáng giá rất vui mừng sao?”

Lạc Gia Hoa cười, “Anh không phải vừa mới nói sao, rất nhiều nàng dâu không muốn sống chung với cha mẹ chồng, ngại phiền toái và không tự do tự tại, hôn nữa, em nghĩ, nếu như ba mẹ cùng bọn mình ở chung, chúng ta sẽ phải chú ý một chút động tác, không thể quá mức thân mật, như vậy, có phải rất không tự tại hay không? Cha mẹ anh vui mừng là bởi vì em không ngại cùng bọn họ ở chung.”

Mộng Kỳ liếc Lạc Gia Hoa một cái, “Hai chúng ta ở chung một nhà, cũng không có chuyện thân mật ngoài phòng ngủ, ngẫu nhiên hôn môi cũng có chừng mực, sống chung với cha mẹ, em cũng không cảm thấy có chuyện gì không thoải mái.”

Trong lòng của cô, sống chung với cha mẹ chồng là chuyện không thể tránh khỏi, cho nên chưa bao giờ nghĩ tới chuyện cố ý muốn ở riêng.

Lạc Gia Hoa cười, “Ít nhất Thẩm Diệp đã từng hướng anh biểu đạt qua, sau khi cưới tuyệt đối sẽ không sống cùng cha mẹ chồng.”

“Vậy sao?”

“Ừm, cho nên anh mới mua nhà ở ngoài.”

“Em còn tưởng rằng là do anh không muốn sau khi kết hôn sống chung với ba mẹ nên mới dọn ra.”

“Cũng có nguyên nhân này, chỉ là chủ yếu do Thẩm Diệp.”

“À.”

Người này a, dường như cõi đời này tuyệt đối không có người tốt cùng người xấu, nhưng nếu như có một người so sánh, như vậy, sẽ có độ chênh lệch tốt xấu, tựa như Thẩm Diệp, trước kia mặc dù biết cô có khuyết điểm, nhưng anh vẫn vui vẻ tiếp nhận, nhưng mà hiện tại có Mộng Kỳ, vừa so sánh với nhau, đột nhiên phát hiện, trước kia anh có thể chịu đựng được tật xấu như vậy quá là giỏi.

Dù sao cũng là mình đã từng thích qua, mặc dù Mộng Kỳ giống như có vẻ đặc biệt ưu tú hơn, nhưng Lạc Gia Hoa cũng không muốn lại so sánh, cũng không muốn lại nhìn ưu khuyết điểm của Thẩm Diệp, mặc kệ cô có tài giỏi hay là hư hỏng, cùng mình đã không có quan hệ, đã kích bạn gái trước là không có phong độ đàn ông, anh không cần trông nom người ta như thế nào, chỉ cần quản tốt cuộc sống của mình là được rồi.

Về đến nhà, Mộng Kỳ cầm áo ngủ vào trong phòng vệ sinh tắm, trên tóc còn rất nhiều keo xịt tóc, thật không thoải mái.

Lạc Gia Hoa gõ gõ cửa phòng vệ sinh, “Có muốn anh vào giúp em gội đầu không?”

“Được.” Mộng Kỳ gạt đầu một cái, keo xịt tóc thật đúng là vô cùng khó khăn gội.

Dưới sự giúp đỡ của Lạc Gia Hoa, thật vất vả gội đầu xong, vốn Lạc Gia Hoa còn muốn cùng cô tắm chung, nhưng bị Mộng Kỳ xấu hổ đã đi ra ngoài, không biết xấu hổ.

Nghe được tiếng nước chảy trong phòng vệ sinh, Lạc Gia Hoa bắt đầu đi sờ mũi một cái, anh thật không có ý nghĩ khác, kinh nguyệt của Mộng Kỳ tới, anh còn không có đói bụng đến mức hăng hái chiến đấu trong vũng máu, chỉ là đơn thuần muốn cùng nhau tắm rửa mà thôi, được rồi, anh thừa nhận lúc đó mình nhất định sẽ có phản ứng, có thể nhìn có thể chạm nhưng không thể ăn, là hành động thuần túy tự tìm ngược, chỉ là, anh muốn thời thời khắc khắc ở chung với cô, ai, xong rồi, lúc nào thì chỉ số thông minh của anh lui về phía sau rồi, gần đây hành động giống như càng ngày càng ngây thơ a, phải chú ý một chút.

Chờ Mộng Kỳ tắm xong, Lạc Gia Hoa để cho cô nằm trên ghế sa lon, thôi khô tóc cho cô mới để cô đi ngủ, sau đó sẽ thu thập mình.

Có lẽ ban ngày thật quá mệt mỏi, nằm ở trên giường, vốn rất thoải mái, nhưng cũng không lâu lắm, tựa như đem toàn bộ mệt mỏi ban ngày phản ứng ra ngoài, bắp chân đau tạm thời không cần nhắc tới, cảm giác đau lưng, so với tối hôm qua càng nặng, lúc Lạc Gia Hoa đi ra, nhìn thấy người nào đó nằm trên giường cuộn thành một đoàn, vừa hỏi, biết được lại bắt đầu đau lưng, không cần Mộng Kỳ nói, tự giác đi nắn đường đồ.

Sáng ngày thứ hai, Lạc Gia Hoa thức dậy làm xong bữa sáng gọi Mộng Kỳ thức dậy ăn, nghỉ ngơi một đêm, Mộng Kỳ đã thư thái rất nhiều, chỉ là Lạc Gia Hoa sợ cô tái phát nữa, vì vậy ra lệnh cho cô nằm ở trên giường nghỉ ngơi, chưa bao giờ biết phụ nữ còn bị đau bụng kinh đến vậy, mặt Mộng Kỳ trắng bệch dọa anh hoảng sợ, anh không muốn phải chịu cảm giác như thế lần nữa.

“Hôm nay em nghỉ ngơi ở nhà cho khỏe, về phần mời người của công ty tới tụ họp, quên đi.”

“Như vậy sao được.” Mộng Kỳ uống xong một hóp cháo, dạ dày ấm lên, “Em đã không sao, vốn trước kia em cũng không đau như thế, chỉ là lần này ăn một thùng kem lớn mới bị như vậy, ngày hôm qua lại đi một ngày, buổi tối mới bị đau, hiện tại nghỉ ngơi cả đêm, đã không sao, về sau công ty anh phát triển phải thêm nhiều người, lại muốn mời đến tụ họp, cũng không thể mời về nhà a, hiện tại những người này cũng là nguyên lão trong công ty, cùng bọn họ có quan hệ tốt, là cần thiết.”

Lạc Gia Hoa cười nhìn Mộng Kỳ: “Có vợ nghĩ cho anh, thật là hạnh phúc a.”

“Ba hoa.”

“Ha ha em thật không có chuyện gì sao?”

“Không có việc gì, không nên xem thường em.”

Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ, khí sắc cũng không tệ, rốt cuộc gạt đầu một cái, “Vậy cũng tốt, buổi tối anh cùng bọn họ đồng thời trở về, em tùy tiện làm một chút đồ ăn là được, không nên quá mệt mỏi a.”

Mộng Kỳ cười, “Em sẽ có chừng mực, ngược lại hôm qua anh chăm sóc em một đêm, nếu ở công ty không gấp, anh nên nghỉ ngơi một hồi, còn nữa, lúc lái xe, nhất định phải tập trung, em có chút lo lắng, nếu không, anh thuê xe đi đi.”

Lạc Gia Hoa cười, “Được rồi, anh không sao, chớ xem thường anh, trước kia thời điểm làm bản thảo mấy ngày mấy đêm không ngủ cũng là bình thường.”

“Còn có thời điểm mệt như vậy?” Mộng Kỳ vẫn cho là công việc của Lạc Gia Hoa công việc rất thoải mái.

“Ừm.” Lạc Gia Hoa cười, “Tốt lắm, anh đi làm, có gì thì gọi cho anh, nếu thật sự không chịu được, chúng ta tìm khách sạn họp mặt cũng được.”

“Không cần tìm khách sạn, đến nhà là được rồi.” Mộng Kỳ thủy chung cảm thấy, nhà là nơi ấm áp nhất.

“Vậy cũng tốt, tùy em, anh đi trước.”

“Ừm, đi đường cẩn thận.”

“Ừm, buổi tối gặp.” Lại hôn Mộng Kỳ một cái, Lạc Gia Hoa cầm túi xách ra cửa, Mộng Kỳ nằm trên giường một lát, cũng bắt đầu đứng dậy chuẩn bị, tuy chỉ có tám người, nhưng đây là lần đầu tiên bọn họ tới nhà liên hoan, cô không thể để Lạc Gia Hoa mất mặt.

“A ~”

“Ừm ~”

Trong phòng làm việc, hai đại nam nhân đồng thời cơ hồ đánh ngáp, sau đó anh nhìn tôi, tôi nhìn anh.

Cố Thông dẫn đầu phản ứng, đem cái ghế đối diện Lạc Gia Hoa, vòng quanh bàn làm việc đến bên cạnh Lạc Gia Hoa, nháy mắt, “Anh em, giờ làm việc gấp, không phải phong cách của cậu a.”

Lạc Gia Hoa:

“Nhìn sắc mặt bơ phờ, đôi mắt sưng vù, mắt có quầng thâm rõ ràng, tay chân vô lực, phờ phạc rã rượi. Đây là triệu chứng mệt nhọc quá độ a.”

Lạc Gia Hoa ném qua một ánh mắt giết người.

Cố Thông không nhìn, “Tôi nói, dường như trạng thái công việc của cậu gần đây đều không phải là rất tốt a, làm Bản cổ đông Công Ty, tớ có ý kiến là có thể nói tích.”

Lạc Gia Hoa:

“Dĩ nhiên, bản thiếu gia cũng không phải là người không nói đạo lý, chỉ cần cậu nói ra cá 1-2-3-4, tớ có thể dàn xếp tích.”

(ko biết tích là cái gì, ai hiểu xin góp ý dùm mình ==)

Khóe miệng Lạc Gia Hoa co giật nhìn Cố Thông gạt gù há hê, trực tiếp phơi bày lòng dạ nhỏ mọn của hắn, “Không cần mưu tính từ trên người tớ tìm được bất quái.”

Cố Thông hai mắt tỏa sáng, “Bản thân cậu chính là một bát quái, nói một chút đi, chẳng lẽ, thật sự là anh hùng khó qua ải mỹ nhân? Thật không có nhìn ra a, mặc dù Tiểu Kiều của chúng ta mị lực không nhỏ, nhưng lại có thể làm cho cậu biến thành như vậy.”

“Cậu câm miệng.” Lạc Gia Hoa tiện tay nắm một tài liệu ném qua, “Cách xa tôi một chút, tôi không quen cậu.”

“Anh em, cậu đây là điển hình thấy sắc quên bạn, nhớ ngày đó ngay cả bạn gái của tớ đều cho cậu, hiện tại thì tốt rồi không dễ dàng có một người, cậu không thể cất giấu, nói một chút xui bí mật cho anh em a.”

Lạc Gia Hoa liếc Cổ Thông một cái, “Những thứ kia là chính cậu muốn nói, chẳng quan hệ tới tớ.”

“.....”

“Còn nữa, không nên so sánh Mộng Kỳ với mấy người phụ nữ của cậu.”

“.....”

“Còn nữa, tớ không có nghỉ ngơi tốt, là bởi vì hai ngày nay Mộng Kỳ không được thoải mái tớ chăm sóc cô ấy mà thôi, cậu không cần nghĩ loạn thất bát tao.”

“Ồ, lạc phu nhân ngã bệnh?” Vừa nghe Lạc Gia Hoa nói như vậy, Cổ Thông mới ý thức được là mình suy nghĩ quá nhiều.

“Chuyện nhỏ.” Lạc Gia Hoa không muốn nói chuyện nhiều, chẳng lẽ nói cho hắn biết Mộng Kỳ là đau bụng kinh sao? Minh là vì chăm sóc cô cho nên hai buổi tối cũng không có nghỉ ngơi tốt?

Cổ Thông xin lỗi gãi gãi đầu tóc của mình, “Hắc hắc, cậu cũng biết tớ thích những tin tức quan hệ bất chính. Phải, cậu đừng trêu tớ, cùng lắm thì về sau tớ không đào bới quá khứ của cậu nữa, tớ biết rõ cậu là mỹ nhân băng thanh ngọc khiết, vợ yêu nhà cậu cũng là băng thanh ngọc khiết, không giống người ngoài, ài, tớ đã nói với cậu, mấy ngày trước tớ đụng phải một mỹ nữ, thật là nóng bỏng a.”

“Bây giờ là giờ làm việc, cậu tốt nhất cầm miệng, nếu không tớ không ngại đem cậu từ nơi này ném ra.”

“Thật không có sức lực. Được rồi được rồi, công việc liên công việc. Thật ra thì tớ tới đây cũng là có công việc.”

Lạc Gia Hoa khước miệng co giật nhìn Cổ Thông, “Cậu có công việc tìm tớ, lại đi vào lâu như vậy cũng không có nói đến một câu, nếu như không phải là tớ nhắc tới, chỉ sợ cậu có thể kéo dài đến chân trời phải không?”

“Có cần phóng đại như vậy không, tối đa cũng gần mười phút thôi. Được rồi, chớ trợn mắt nhìn, đây là tài liệu tớ đã chỉnh sửa, Tiểu An đã thông báo bọn họ tới phòng vấn rồi, đợi lát nữa tớ phải đi ra ngoài, cậu phụ trách phòng vấn đi.”

Lạc Gia Hoa không thích ở nơi này, “Cậu đi đâu vậy?”

“Hạ thị.”

Lạc Gia Hoa hai mắt tỏa sáng, “Cậu đã theo chân bọn họ liên lạc?”

“Ừm, tớ nhờ một người bạn giúp, hẹn mười một giờ trưa, tớ đi chuẩn bị một chút.”

“Tớ hiểu rõ rồi.” Lạc Gia Hoa gật đầu, “Hi vọng lấy được tin tức tốt từ cậu.”

“Yên tâm.” Cổ Thông đối với chính mình là hết sức có lòng tin, “Cậu trước nhìn một chút tài liệu đi, chúng ta nếu muốn phát triển, sẽ phải phát triển theo hướng chánh quy hóa, tớ và Tiểu An chỉnh sửa một chút, về sau công ty chúng ta chia làm chủ phòng thiết kế, bộ nghiệp vụ, bộ phận nhân sự, bộ phận chăm sóc khách hàng, phòng thiết kế cậu phụ trách, bộ nghiệp vụ tớ phụ trách, tớ nghĩ, Tiểu An làm cùng chúng ta có một đoạn thời gian rồi, về sau, bộ phận chăm sóc khách hàng liên tạm thời do cô ấy phụ trách. Phòng thiết kế tuyển năm người, bộ nghiệp vụ tuyển mười người, bộ phận nhân sự ba người, bộ phận chăm sóc khách hàng năm người. Tạm thời chỉ những thứ này, cậu xem, được không?”

“Liên theo như các cậu bàn bạc làm thôi.” Lạc Gia Hoa gật đầu, mặc dù mình là cổ đông lớn của công ty, nhưng trừ thiết kế, cái khác anh cũng không quá quan tâm, tổng hợp năng lực, thật ra thì Cổ Thông so với mình giỏi hơn.

“Vậy cậu chuẩn bị một chút đi, Tiểu An hẹn mười giờ phỏng vấn, thời gian sắp tới, tớ cũng phải chuẩn bị một chút đi Hạ thị rồi.”

“Ừ.”

“Tớ về phòng làm việc trước.”

“Đợi chút.” Lạc Gia Hoa gọi Cổ Thông lại, “Buổi tối đến nhà tớ liên hoan đi, cậu đi ra ngoài thuận tiện nói cho mọi người biết luôn, công ty lập tức phải phát triển, về sau có thể tương đối bận rộn, lại muốn liên hoan, cơ hội sẽ ít đi, hơn nữa, cũng chỉ có thể đi quán rượu.”

Cổ Thông hiểu ý của Lạc Gia Hoa, những người này là từ khi công ty thành lập đã có mặt, phải đối đãi thật tốt, gật đầu cười, “Được, tớ đi ra ngoài nói cho bọn họ biết, mọi người đã nhớ tay nghề của Tiểu Kiều lâu rồi, tối hôm nay tớ sẽ không đi bar.”

Lạc Gia Hoa:

Cổ Thông đi ra phòng làm việc, Lạc Gia Hoa cầm tư liệu lên bắt đầu xem, mặc dù người này ngày thường có chút lảm nhảm, nhưng thời điểm làm việc lại hết sức nghiêm túc, tư liệu làm hết sức cặn kẽ, vừa nhìn liền hiểu rõ, bên ngoài không tới một phút liền vang lên tiếng hoan hô, Lạc Gia Hoa liếc mắt nhìn

cánh cửa phòng làm việc đã đóng, cười cười, xem ra Mộng Kỳ rất được lòng mọi người, một khi đắm đầu vào công việc, thời gian liền trôi qua rất nhanh.

Bận rộn một ngày, đảo mắt đã đến giờ tan sở, hôm nay không giống như ngày thường chưa hết giờ làm việc đã không thấy ai, tám người trong công ty, rất đầy đủ, chờ Lạc Gia Hoa đi ra khỏi phòng làm việc, lập tức nghênh đón tám đôi mắt trong suốt, làm Lạc Gia Hoa sợ hết hồn.

“Các cậu làm cái gì vậy?”

Phụ tá Tiểu An là người đầu tiên nháy ra, “Lạc kỹ sư, chúng ta đã nhớ Tiểu Kiều lâu rồi.”

“Đó là vợ tôi, cậu dám có ý nghĩ khác, tháng này trừ lương.”

“A, không cần a, Lạc kỹ sư anh dùng việc công báo thù riêng.” Tiểu An kêu rên, nhất thời làm mọi người cười ngất.

Lạc Gia Hoa mỉm cười, “Được rồi, đi thôi, tôi cùng Cố Thông có xe, mọi người lên xe.”

Tiểu An lẩm bẩm, “Này Lạc kỹ sư đợi lát nữa chúng ta làm thế nào về nhà a, xe đạp của tôi ở công ty làm thế nào?”

“Xe đạp để lại ở trong công ty, buổi tối thuê xe về nhà, ngày mai thuê xe đi làm, lấy hóa đơn tới chỗ của tôi báo.” Lạc Gia Hoa cười bổ sung một câu, “Tôi móc tiền túi ra trả.”

Lời của anh lập tức đưa tới mọi người hoan hô: “Oa, Lạc kỹ sư thật tốt quá!”

“Quả nhiên là có bà xã vạn sự sung túc a!”

.

Trong tiếng hoan hô, Thái Nhượng giờ tay, “Chúng ta có cần mua chút đồ tới không?”

“.”

“Không cần, chỉ là liên hoan bình thường, địa điểm đổi lại nhà của tôi mà thôi, mọi người đi thôi.” Lạc Gia Hoa cười.

Cố Thông nói, “Đúng vậy a, Lạc kỹ sư cũng không thiếu những vật này, được rồi, cũng không phải muốn đứng ở chỗ này gặp, đi xuống đi, tôi rất muốn gặp Tiểu Kiều mỹ nhân a.”

LC cũng cười, “Đúng vậy a, tiểu Kiều mỹ nhân tới công ty được một lần, tại sao đã lâu không thấy tới nữa, chẳng lẽ Lạc kỹ sư giấu không muốn để cho chúng ta thấy?”

Nghiệp vụ viên Hiểu Ngôn hướng hần nói, “Là sợ cậu dạy hư người ta.”

Hiểu Ngôn nói vừa dứt, nhất thời mọi người gật đầu, “Chính là như vậy.”

LC:

Lạc Gia Hoa cười đi ở phía trước, một nhóm người hi hi ha ha xuống lầu, trong công ty chỉ có Lạc Gia Hoa và Cố Thông có xe, Cố Thông lấy chìa khóa xe của mình ném cho LC, người này cũng là nhân sĩ yêu thích xe, lại có bằng lái, nhưng chỉ là keo kiệt chẳng chịu mua xe, thấy Cố Thông ném chìa khóa tới, LC nói, “Tôi lái xe, người nào ngồi xe của tôi?”

Tiểu An cùng Hiểu Ngôn lập tức bày tỏ thái độ, “Chúng tôi muốn ngồi xe của Lạc kỹ sư.”

Cố Thông cũng nói, “Tôi cũng ngồi xe Lạc kỹ sư.”

Công ty tổng cộng có tám người, xe Lạc Gia Hoa đã chiếm bốn, vì vậy, ba người đàn ông còn lại không thể làm gì khác hơn là đi theo LC.

Hác ca có chút do dự ngồi vào tay lái phụ, “Tôi nói LC, cậu xác định cậu có bằng lái thật sao?”

LC liếc hần một cái, “Anh có cần tôi lấy bằng lái ra cho anh xem?”

“Ách, còn chưa cần lắm.”

Chờ ba người khác cũng ngồi xong, LC đóng cửa lại, cười gần nhìn ba người, “Các cậu tốt nhất lấy lòng tôi, bằng không, hắc hắc, chú ý an toàn a.”

Tiểu Lý, tiểu Thái, Hác ca:

Lạc Gia Hoa lái xe ở phía trước, LC theo ở phía sau, khi hần khởi động chân ga trong nháy mắt, Tiểu Lý, Tiểu Thái, Hác ca liền đem tâm thả lại trong bụng, xem ra là tài lái xe, cũng không tệ lắm.

Nửa đường, điện thoại Lạc Gia Hoa vang lên, lấy ra vừa nhìn là Mộng Kỳ, tiện tay đưa cho Cố Thông ở tay lái phụ, “Nếu hỏi chúng ta lúc nào thì về đến nhà, cậu nói với cô ấy.”

Cố Thông cười nhận lấy, “Tớ thích nhất cùng mỹ nhân nói chuyện, này, tiểu Kiều. Đúng vậy a, anh là Cố Thông a, ha ha, chúng ta đã đi được nửa đường, đại khái còn gần mười phút về đến nhà. A, mua thức uống và rượu a, ok, hiểu rõ, ừm. Mọi người trong công ty đều đến đủ, ha ha, tất cả mọi người rất tò mò đợi đó. ừm, tốt, bái bai.”

Cúp điện thoại, nhìn về phía Lạc Gia Hoa, “Tiểu Kiều mỹ nữ nói cô ấy đã chuẩn bị xong rồi, còn thiếu đồ uống, muốn uống cái gì, đợi lát nữa tự chúng ta mua mang về.”

Lạc Gia Hoa gật đầu, “Tớ hiểu rồi.”

Điều Lạc Gia Hoa không ngờ chính là, về đến nhà, cư nhiên thấy Thẩm Diệp quang minh chính đại ngồi ở trên ghế sofa lon nhà mình, hai chân vòng vèo, đặt máy tính bàn ở trên đùi, chơi trò chơi say sưa ngon lành.

“Gia Hoa, đã về rồi?” Nghe được tiếng mở cửa, Thẩm Diệp lập tức cười quay đầu, cũng nhìn thấy một đám người sau lưng Lạc Gia Hoa, cứng ngắc, Lạc Gia Hoa và mọi người ở phía sau cũng cứng ngắc.

Mọi người: đây là tình huống gì?

“Các người đã tới a, hoan nghênh hoan nghênh.” Mộng Kỳ nghe tiếng động bên ngoài, từ trong phòng bếp đi ra.

Mọi người thấy nhìn Thẩm Diệp lại xem Mộng Kỳ, cười, “Chị dâu.”

Lúc này, trăm miệng một lời.

Mộng Kỳ:

Lạc Gia Hoa:

Thẩm Diệp:

Mộng Kỳ phản ứng đầu tiên, “Thức ăn đã chuẩn bị xong, mọi người vào ngồi.”

Lạc Gia Hoa cũng gật đầu, “Mọi người không nên khách khí, xem như ở trong công ty, tùy tiện ngồi.”

Mọi người gật đầu, vây quanh bàn dài ngồi xuống.

Lạc Gia Hoa lặng lẽ kéo Mộng Kỳ, hôn cô một cái, lại chỉ vào Thẩm Diệp, “Cô ấy tại sao lại ở chỗ này?”

Mộng Kỳ bắt đầu dĩ nhiên vai, cô cũng rất muốn biết a, buổi trưa hôm nay Thẩm Diệp biến mất hai ngày xuất hiện lần nữa, sau đó liền nhờ cô làm mì sốt tương cho cô ấy, sau đó vẫn ở chỗ này vui đùa, cô rất muốn đem cô ấy ra ngoài, nhưng cô ấy vẫn nhấn chuông cửa, chuông cửa không vang thì gõ cửa, sau đó ở bên ngoài ca hát, cô không muốn làm nhà khác chú ý, chỉ có thể để cho cô đi vào.

“A, Tiểu Hoa Hoa, anh không bằng.” Thẩm Diệp thấy Lạc Gia Hoa hôn Mộng Kỳ lập tức bất mãn, để máy tính bàn xuống nhảy đến bên cạnh hai người, lập tức đem hai người tách ra, môi đỏ mọng đưa qua.

“Em cũng muốn hôn.”

Động tác của Thẩm Diệp quá đột ngột, Lạc Gia Hoa phản ứng mặc dù mau, nghiêng đầu đi, tuy không có hôn chạm môi, nhưng vẫn là hôn đến mặt, mọi người xem trò vui, 囧 ~

Lạc Gia Hoa đang muốn nổi giận, Thẩm Diệp cũng đã buông anh ra, vui vẻ lên bàn cơm.

“Thật đối a, mau ăn cơm. Ai, các người khỏe a, thế nào đều không động đũa a, đây chính là thành quả Kiều Mộng Kỳ chuẩn bị một ngày, thoát nhìn rất ngon, tất cả mọi người đều đã quen thân, không nên khách khí a.”

Phụ tá Tiểu An là một cô gái có lòng nhiệt tình, mở miệng đầu tiên, “Tại sao cô lại ở chỗ này?”

“Có liên quan tới cô sao?”

“Ài, cô.” Phụ tá Tiểu An bị cô chọc giận đến nói không ra lời.

“Thật là quá đáng.” Lạc Gia Hoa muốn tranh cãi với cô.

“Ông xã, đừng nóng giận.” Mộng Kỳ lôi kéo Lạc Gia Hoa, trong mắt thoáng qua một đạo ánh quang.

Lạc Gia Hoa ôm Mộng Kỳ, “Thật xin lỗi, anh không có chú ý, để cho cô ta chiếm được tiện nghi, anh đối với cô ta không có cảm giác nào cũng sẽ

không làm chuyện có lỗi với em, em không cần nghĩ nhiều.”

Mộng Kỳ nhìn bộ dáng Lạc Gia Hoa an ủi mình, cười, “Em thấy được, anh đi rửa tay chuẩn bị ăn cơm đi.”

“Ừm.” Thấy Mộng Kỳ không để ý, Lạc Gia Hoa không khỏi cảm thấy rất không thoải mái, dưới tình huống bình thường chồng của mình bị người phụ nữ khác cường hôn, không phải nên rất tức giận tìm người phụ nữ kia tính sổ sao?

Lạc Gia Hoa vào phòng vệ sinh, Mộng Kỳ đi tới trước bàn cơm, cười, “Tốt lắm, ăn cơm đi, Cố Thông, mở đồ uống ra a.”

Tiếng lòng của chúng nam: cái gì gọi là khí độ, đây chính là khí độ a, dưới sự khiêu khích của bạn gái trước, có thể bất động thanh sắc chào hỏi khách nhân, lại nói, Lạc kỹ sư của bọn họ đây là tình huống gì, hai nữ cùng hầu hạ một chồng, như vậy, có thể quá hạnh phúc hay không, ngay cả tiểu Kiều tốt như vậy, Lạc kỹ sư cũng không quý trọng, thật là quá đáng.

Xét thấy mọi người đối với Mộng Kỳ có hảo cảm, mọi người quyết định nhất trí trợ giúp tiểu Kiều đối ngoại, trực tiếp bỏ rơi Thẩm Diệp, Cố Thông đứng lên, đem thức uống cùng rượu mở ra, “Muốn uống cái gì tự mình rót.”

Đều là người của công ty, chỉ cần không để mắt đến Thẩm Diệp, tất cả mọi người tự tại, lúc Lạc Gia Hoa từ phòng vệ sinh đi ra, mọi người đã khai tiệc, trừ Mộng Kỳ cùng Thẩm Diệp.

Nhìn Thẩm Diệp, anh đã cảm thấy như cũ, trực giác nói cho anh biết, tối hôm nay sẽ không bỏ qua như vậy, quả nhiên, vừa nhìn thấy anh, Thẩm Diệp liền vui mừng hướng tới anh ngoắc.

“Tiểu Hoa Hoa, mau tới đây ngồi bên cạnh em.”

Mọi người rùng mình.

Tiểu An rất muốn đánh Thẩm Diệp, mà Thẩm Diệp tựa như hồn nhiên không biết mình làm nhiều người tức giận, thật ra thì, cô cũng không nghĩ tới hôm nay Lạc Gia Hoa sẽ mời người của công ty tới đây liên hoan, thấy Mộng Kỳ bận rộn lâu như vậy, cô biết có khách, nhưng không biết là ai, lại nói hôm nay thật đúng là một việc vui mừng ngoài ý muốn đấy.

Bên cạnh Thẩm Diệp có hai chỗ trống, là Mộng Kỳ và Lạc Gia Hoa, cô gọi Lạc Gia Hoa ngồi vào bên cạnh mình, cũng chính là muốn cho Lạc Gia Hoa ngồi vào giữa cô và Mộng Kỳ.

Mọi người mắt đều nhìn Lạc Gia Hoa, thoáng hiện cùng suy nghĩ, nếu như Lạc kỹ sư dám ngồi vào bên cạnh Thẩm Diệp, bọn họ liền nhất trí bắt nạt anh.

Lạc Gia Hoa tự nhiên sẽ không tự tìm phiền phức, trực tiếp ngồi vào một không gian an toàn, không đợi Mộng Kỳ ngồi xuống, Thẩm Diệp lại một lần đổi vị trí đến bên cạnh Lạc Gia Hoa, mọi người đang muốn mở miệng, thì giọng nói dịu dàng của Mộng Kỳ vang lên.

“Tốt lắm, mọi người là tới liên hoan, cũng không cần bị người ngoài ý muốn xuất hiện làm ảnh hưởng tâm tình của mình, Gia Hoa, anh tiếp đãi mọi người, em vào phòng bếp cầm cốc, mọi người không nên khách khí, cứ tự nhiên.”

Mọi người: Chị dâu thật hiền lành a, bọn họ nhất định phải trợ giúp cô bảo vệ Lạc kỹ sư, đuổi Thẩm Diệp đi.

Có mọi người đang ở đây, Lạc Gia Hoa cũng không tiện nổi giận, không thể làm gì khác hơn là nói với mọi người, “Không nên khách khí, mọi người tùy tiện ăn.”

Vốn là thật vui mừng liên hoan, bởi vì người kia xuất hiện khiến không khí phát sinh biến hóa.

Mộng Kỳ rất nhanh đi ra, cũng không cùng Thẩm Diệp giành vị trí, ngồi vào chỗ trước Thẩm Diệp, trong tay còn cầm một chai thức uống, “Ông xã anh tạm thời đừng uống rượu, uống cái này đi, là thứ anh thích nhất.”

Nói xong rót một ly đưa tới, Lạc Gia Hoa gật đầu, “Được.”

“Đợi chút, tôi cũng uống.” Thẩm Diệp đoạt mất.

“Này, cô.” Mọi người nhất trí giận.

“Ừm, oa. Khụ khụ.”

Mọi người kinh ngạc!

Mọi người có thể không hiểu rõ mới vừa rồi là có chuyện gì, hiện tại, mời mọi người xem nguyên cảnh đi:

Đầu tiên, Thẩm Diệp đoạt lấy cái ly Mộng Kỳ đưa tới, sau đó khiêu khích uống một ngụm lớn nuốt xuống, đột nhiên sau đó phát hiện mùi vị không đúng, nhất thời đem phần còn thừa lại trong miệng phun ra, mà mắt thấy cô sắp phá hủy một bàn đồ ăn, Mộng Kỳ vào lúc này dùng tốc độ cực nhanh đem đầu của cô xoay về hướng khác, vì vậy, làm cô ói nước lên người Lạc Gia Hoa, tất cả, cũng chỉ là trong nháy mắt, đây là một kỹ thuật sống, sau đó, mọi người thấy Thẩm Diệp nhảy dựng lên, “Oa, thật cay thật cay quá chua quá chua.”

Mọi người:

“Vừa cay lại vừa chua, ai nha, thật xin lỗi a, bình thường đó là nước rửa tay của tôi, ta lấy nhầm thành nước uống.”

Thẩm Điệp: Nôn~

Thẩm Điệp xông ra ngoài nôn, tiếng đóng cửa một lần nữa vang lên, trong nhà yên lặng~~

“Tốt lắm, không có liên quan nhân sĩ đã rời đi, hiện tại, mọi người tận tình ăn uống đi, chồng à, anh đi đổi quần áo khác đi.”

“À, được.” Lạc Gia Hoa nghe lời đứng dậy.

Cố Thông bày tỏ tò mò, “Tiểu Kiều, đó thật sự là nước rửa tay của em sao?”

“Già.”

“Em là cố ý chinh cô ta?”

“Ừ.”

“Vậy làm sao em biết cô ta sẽ uống?”

Mộng Kỳ cười, “Cô ấy tới chính là để phá rối, chỉ cần em đưa cho Gia Hoa gì đó, cô ấy nhất định sẽ giành.”

Thì ra tất cả là đã có tính toán tốt, phụ nữ xinh đẹp không đáng sợ, đáng sợ là phụ nữ vừa xinh đẹp lại thông minh, trước kia, bọn họ cảm thấy Thẩm Điệp cũng là một người phụ nữ vừa xinh đẹp lại thông minh, nhưng hôm nay vừa nhìn, Thẩm Điệp ở trước mặt Mộng Kỳ, cũng không đáng là gì, mọi người cảm thấy, có lẽ bọn họ đã coi thường Mộng Kỳ, vì vậy trong lòng nhất trí đưa ra cảnh cáo: về sau, tuyệt đối không nên chọc Kiều Mộng Kỳ.

Tiểu An biểu đạt sùng bái của mình: “Tiểu Kiều tỷ tỷ, chị thật giỏi đó, nên làm như vậy, để cho cô ta hết kiêu ngạo.”

Mộng Kỳ cười, “Thật ra thì cô ấy chỉ thích đùa giỡn chút thôi, cũng không có ác ý.”

“Này còn không có ác ý, khiêu khích ngay tại nhà.”

Mộng Kỳ lắc đầu, “Cô ấy thật không có ác ý, mặc dù cô ấy đối với tôi khiêu khích mấy lần, nhưng mỗi lần cũng bị tôi phản kích đi về, thật ra thì, cô ấy thật đáng yêu, tôi khiêu khích tôi, chẳng qua là cảm thấy chơi thật vui thôi.”

Nghe Mộng Kỳ nói như vậy, mọi người lại cảm thấy, cô gái này lòng dạ thật rộng lượng.

Chỉ là, chỉ là khiêu khích cũng không thắng được, vậy bọn họ cũng không cần phải lo lắng Mộng Kỳ chịu thiệt thòi.

Không có liên quan nhân sĩ đi, vì vậy mọi người khôi phục không khí náo nhiệt.

Lạc Gia Hoa đổi quần áo đi ra ngoài, tinh thần cũng cảm thấy sáng khoái lên, nhìn chai rượu trước mặt, nghi hoặc nhìn Mộng Kỳ, Mộng Kỳ cười, “Khó được mọi người liên hoan, anh cứ uống một chút đi, nhưng không cho uống nhiều.”

“Nhưng không phải em nói để anh uống đồ uống sao?”

“Đó không phải là chuẩn bị cho anh.”

Nghĩ đến tình trạng thâm cảm của Thẩm Điệp, Lạc Gia Hoa hiểu, “Em là đặc biệt vì cô ấy chuẩn bị.”

“Ừm.”

“Làm sao em biết cô ấy sẽ đoạt, ngộ nhờ cô ấy không giành thì sao?”

“Vậy thì anh uống cũng được.”

Lạc Gia Hoa: Lạnh.

Mọi người: Thì ra là chị dâu đối với kẻ địch, cũng không nể tình a.

Mọi người âm thầm dùng ánh mắt kính sợ nhìn Mộng Kỳ, nhất là Tiểu An và Hiểu Ngôn, về sau họ có chồng, cũng phải đối đãi tình địch như vậy.

Một bữa cơm ăn cả khách và chủ đều vui vẻ, sau khi chấm dứt, Mộng Kỳ lấy trái cây ra mời mọi người ăn, Hiểu Ngôn và Tiểu An đã xem Mộng Kỳ là thần tượng, không ngừng quần cô nói chuyện.

Về nhà người nào đó ối xong rồi cuộc cũng sống lại, mang theo đôi môi bị cay đến sưng lên đi đòi công đạo.

“Kiều Mộng Kỳ, nhất định là do cô cố ý.”

Lạc Gia Hoa dọn dẹp bàn ăn, Mộng Kỳ bình tĩnh kéo kéo Tiểu An đang muốn giúp một tay, hết sức hào phóng thừa nhận, “Đúng vậy a.”

“Tại sao?” Thẩm Điệp tức giận.

Mộng Kỳ ngạc nhiên nhìn Thẩm Điệp, “Cô không biết vì sao?”

“Nói nhảm.”

Mộng Kỳ chậm rãi nói, “Chuyện này là muốn nói cho cô biết, chồng của người khác, không thể tùy tiện ôm, cũng không thể lấy tùy tiện sở sảng, nếu không, vợ của hắn, sẽ tức giận.”

Lạc Gia Hoa: Có chút lạnh.

Thẩm Điệp cùng mọi người: Đây là phúc hắc trong truyền thuyết.

Thẩm Điệp tức giận, “Cô rõ ràng thấy tôi ôm chồng cô, một câu nói cô đều không nói, ngoài mặt rộng lượng, cũng không trách tôi, cô thật âm hiểm, cô đáng ghét.”

“Com của tình địch mà cô cũng dám ăn, đầu óc cô không có đủ dây thần kinh phải không.” Mộng Kỳ một câu nói nháy mắt giết người.

Thẩm Điệp:

“Tôi còn tưởng rằng cô là thánh mẫu trong truyền thuyết, thì ra là, là tôi nhìn lầm rồi, cô là đồ xấu xa.” Nước mắt rơi xuống.

Gian phòng lần nữa yên tĩnh lại, Mộng Kỳ cười nhìn Lạc Gia Hoa, “Ông xã, anh cảm thấy cách làm của em đúng không?”

“Đúng, đúng vô cùng.” Lạc Gia Hoa Nghiêm túc gật đầu, nói giỡn, nếu như mình đắc tội với cô, anh đang nghĩ, lỡ cô bỏ gì vào thức ăn của chính mình, vì dạ dày, anh phải ủng hộ cô.

Mộng Kỳ hài lòng, “Anh yên tâm, chỉ cần anh đối tốt với em, em tự nhiên sẽ không cho thêm nguyên liệu đặc biệt vào thức ăn của anh, dù sao thức ăn của Kiều thị em, cũng không thể mất danh tiếng.”

Lạc Gia Hoa:

“Bà xã em yên tâm, mặc kệ em làm cái gì, anh đều sẽ ủng hộ em.”

“Anh không phải sẽ cảm thấy em làm quá đáng chứ?”

“Sẽ không.”

“Yên tâm, chỉ cần cô ấy không có ý nghĩ với chồng em, em sẽ không ra tay.” Mộng Kỳ gật đầu một cái.

Lạc Gia Hoa trong lòng ngọt ngào, thì ra là mặc dù cô không nói, nhưng sẽ dùng hành động thực tế bày tỏ quyền sở hữu của mình, ừm, cảm giác này, cũng không tệ lắm.

Mộng Kỳ trong mắt thoáng cười, với đồ uống vừa rồi, chắc hẳn Thẩm Điệp một tuần cũng sẽ ăn không biết ngon, cũng không biết về sau có thể lưu lại triệu chứng sợ tiêu hay không, không có biện pháp, cô thật không thích làm Thánh mẫu.

Lạc phu nhân lần nữa VS Thẩm Tiểu Tam, vẫn là lấy Lạc phu nhân toàn thắng kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Lily Tới Chơi, Thẩm Điệp Chạm Nhau

Đến đây, toàn thể nhân viên công ty Hoa Thông, cũng miễn phí nhìn xong một màn tỉ thí phần khích giữa chủ nhà và Tiểu Tam, khiến chúng nam nhân đối với nữ nhân lần đầu tiên có nhận thức hoàn toàn mới, cũng làm cho chúng nữ đối với Mộng Kỳ sùng bái lên tầm cao mới, hơn nữa, đối với thái độ kiên quyết của Lạc Gia Hoa tỏ ra hài lòng, cũng làm cho mọi người đối với phẩm chất của Lạc kỹ sư càng thêm tin tưởng.

Một đoạn thời gian rất dài, trận tụ hội này, đều trở thành đề tài bàn tán say sưa của nhân viên Hoa Thông, thậm chí, chờ công ty Hoa Thông từ từ mở rộng, nữ sinh từ từ tăng nhiều, mỗi lần có vấn đề tình cảm, tất cả mọi người sẽ đi hỏi Lạc Kỳ sư, có thể hay không cùng chị dâu thỉnh giáo mấy vấn đề, cuối cùng, vì để cho thể xác và tinh thần của nhân viên công ty khỏe mạnh, Lạc Gia Hoa chính thức thuê Mộng Kỳ làm chỉ đạo viên tình cảm cho nhân viên công ty, vì mọi người giải quyết vấn đề tình cảm, nâng cao EQ của mọi người, chuyện này, ở công ty trở thành câu chuyện mọi người ca tụng, dĩ nhiên, những thứ này đều là nói sau.

Từ sau khi nhân viên liên hoan, Thẩm Tiểu Tam quyết chống lại Lạc phu nhân. Lần này, không liên quan chuyện Lạc Gia Hoa, hoàn toàn là bởi vì Lạc phu nhân làm miệng cô biến thành miệng heo, làm hại cô một tuần lễ không dám ra cửa. Lần này, là hai người đối chiến, hoàn toàn là cuộc chiến của phụ nữ.

Đang lúc hai người phụ nữ đối chiến, phần lớn đều là vây quanh một người đàn ông triển khai, nhưng có lúc, cũng có ngoại lệ, nhất là hai phụ nữ xinh đẹp như nhau, họ giống như có thể vì tôn nghiêm, vì mặt mũi, vì mỹ phẩm, vì tất cả đối chiến.

Ngày thứ nhất, Lạc phu nhân ra cửa, phát hiện trong cầu thang có một bọc rác lớn, Mộng Kỳ bình tĩnh đem đi vứt bỏ.

Ngày thứ hai, chuông cửa Lạc gia vang lên, mở cửa thì nhìn thấy so với hôm qua nhiều rác nhiều gấp đôi, không sao, Mộng Kỳ lần nữa đem đi vứt bỏ.

Ngày thứ ba, chuông cửa Lạc gia vang lên, Mộng Kỳ hết sức bình tĩnh mở cửa, không có gì bất ngờ xảy ra, so với hôm qua lại thêm gấp đôi, bắt lại đem vứt bỏ.

Ngày thứ tư.

Ngày thứ năm.

Ngày thứ sáu.

Ngày thứ bảy. cửa đối diện Lạc gia bị bảo vệ gõ cửa.

Lý do, có người tố cáo Thẩm Diệp ném loạn đồ, người tố cáo, cửa đối diện.

Thẩm Diệp giận, “Mấy người tại sao cho rằng là tôi ném? Nói chuyện phải có chứng cứ, ai biết có phải cô ta cố ý ném đồ hãm hại tôi hay không.”

Đang nói chuyện, Mộng Kỳ mở cửa.

Nhìn thấy cô, Thẩm Diệp liền kích động, “Kiểu Mộng Kỳ, cô tại sao nói là tôi ném? Cô lấy chứng cứ ra cho tôi a, chứng cứ đâu.”

Mộng Kỳ cười, “Thẩm tiểu thư, cô không thể bởi vì bị chồng tôi cự tuyệt mà trả đũa chứ? Cô muốn trả đũa, cũng nên đổi phương pháp a. Cô ngày ngày hướng cửa cầu thang ném rác, đây chính là phá hoại hoàn cảnh công cộng, không đạo đức. Hơn nữa, mỗi ngày đều là rác, hơn nữa càng ngày càng nhiều hơn, tôi hoài nghi cô làm cái gì, từ đâu có nhiều rác như vậy, cô không phải sẽ vì trả thù, đem tất cả đồ trong nhà ném đi chứ? Đây chính là lãng phí a! Dân tộc Trung Hoa chúng ta có truyền thống mỹ đức chính là cần kiệm, hành vi của cô như vậy là hết sức không đúng. Dĩ nhiên, tôi hiểu rõ cô nhất định sẽ không thừa nhận, cho nên thật ngại, ngày hôm trước tôi không cẩn thận quay được một đoạn video, vừa lúc thấy được cô ném rác, cô có muốn nhìn một cái? Đương nhiên, vật này, cũng có thể có khả năng làm chứng cứ trong truyền thuyết.”

Thẩm Diệp nhìn Mộng Kỳ đắc ý lắc lư điện thoại trong tay, trong đầu chỉ lóe hai chữ: nham hiểm.

Bảo vệ nghe được lời Mộng Kỳ nói, ánh mắt nhìn Thẩm Diệp không khỏi có chút xem thường. Đáng tiếc người xinh đẹp như vậy, lại muốn cướp chồng nhà người ta, không thể tha thứ. Huống chi Thẩm Diệp vốn chỉ là người thuê phòng, mà Mộng Kỳ đã là vợ của người vừa có nhà vừa có sự nghiệp, bên nhẹ bên nặng vừa so sánh liền biết.

“Tiểu thư, vì lợi ích của hộ gia đình khác, xin cô lập tức đem các loại rác rưởi tiến hành xử lý.”

Thẩm Diệp vừa nghe, khinh miệt cười một tiếng, “Nếu như tôi không chịu?”

“Xin cô phối hợp với chúng tôi.”

“Cô giận dữ tôi cũng coi như xong, không cần mang đến phiền toái cho người khác.” Mộng Kỳ nhàn rỗi mở miệng.

Thẩm Diệp nhìn chằm chằm cô, hận không được đi lên cào cô hai cái, cô thể mặt mình nhất định có vấn đề mới có thể cảm thấy cô không tệ, đáng ghét, quá ghê tởm.

“Thật ra thì, tôi thật sự không nghĩ tới, cô cư nhiên dùng phương pháp này tôi làm khó tôi. Mấy ngày trước tôi đem rác của cô ném đi, chỉ là không muốn cùng cô so đo, bởi vì phương pháp của cô thật sự là quá ngày thơ. Không nghĩ tới cô cư nhiên cho là tôi sợ cô, còn chơi rất vui vẻ, thật sự là rất mất thể diện. Nếu như cô còn muốn chơi đùa, nhà tôi cũng không có thiếu đồ bỏ đi, nếu không tôi tặng cho cô một chút?”

Thẩm Diệp cảm thấy toàn thân đau nhức, tức giận, “Không cần cô tốt bụng, tự tôi sẽ xử lý.”

“Vậy tôi sẽ không quấy rầy cô. Hai vị, cảm ơn, thật là làm phiền hai người.”

Mỹ nhân cảm ơn, hai bảo vệ nhất thời cảm thấy thời tiết sáng sủa, tâm tình cũng không tệ a, “Không có không có, đây là việc chúng tôi phải làm, lần sau Kiều tiểu thư có chuyện trực tiếp tới tìm chúng tôi là được.”

Mộng Kỳ cười, “Được, cảm ơn, tôi đóng cửa.”

“Ừ.”

Nữ nhân dối trá!! Đây là Thẩm Điệp cần rằng nghiêng lợi tường.

“Tiểu thư.”

“Anh mới là tiểu thư, cả nhà anh đều là tiểu thư! Nhìn cái gì vậy, muốn đánh người à? Cho là tôi sợ anh a. Ai nói với các người đây là rác rưởi? Cái này là do tôi muốn đặt ở đây! Thế nào, ở đâu có chế độ quy định tôi không thể đặt đồ ở đây? Tôi muốn đặt ở đây hay muốn thu hồi là do tôi.”

Mộng Kỳ nghe đến đó, quyết định không nghe giọng nói ngang ngược của Thẩm Điệp nữa. Lại nói giọng của Đại tiểu thư này trừ lớn một chút, tính khí nóng nảy chút, thật sự chính là ngây thơ. Vừa nhìn bộ dáng của cô cũng biết không có kinh nghiệm làm Tiểu Tam, có người nào muốn làm Tiểu Tam, không thêm nghĩ phương pháp quyến rũ đàn ông trước, lại cả ngày hướng về phía vợ của người đó treu tức là sao? Hơn nữa phương pháp còn nông cạn đến thế. Cô vốn tính theo cô ấy vui đùa một chút, kết quả phương pháp của cô quá mức ngây thơ, cùng cô chơi đùa, Mộng Kỳ sợ mình sẽ dần tụt lùi IQ. Thế nhưng nữ nhân này hiển nhiên không có đầu óc gì, không thấy mình là không cảm thấy hứng thú, còn tưởng rằng mình là sợ cô, cư nhiên cầm quần áo đồ đạc bỏ đi, chỉ vì cùng cô chơi, thật là lãng phí a. Tài nghệ như vậy, treu chọc vài lần sẽ không còn vui, cô ngại đi lên đã kích cô, còn trực tiếp tìm kẻ thứ ba đến giải quyết.

Gần đây Lạc Gia Hoa về nhà không hề cố định nữa, thường ở công ty làm thêm giờ, Mộng Kỳ đối với lần này bày tỏ tha thứ, để cho anh không cần cố kỵ mình, công việc quan trọng. Cô nghe Lạc Gia Hoa nói, công ty phải phát triển, cộng thêm bộ nghiệp vụ của Cô Thông đang tranh thủ hợp đồng lớn, giai đoạn trước công việc cũng không ít, công ty còn phải dạy người mới, tóm lại chính là một đồng lớn chuyện phải bận rộn. Mộng Kỳ vốn là hỏi có cần đưa cơm tới cho anh hay không, anh sợ cô mệt mỏi nên cự tuyệt, liền cùng mọi người cùng nhau ăn thức ăn nhanh. Mộng Kỳ cũng nghĩ nếu như chỉ mang đồ ăn cho một mình Lạc Gia Hoa, thật đúng là ngại. Nếu như anh là nhân viên bình thường cũng không sao, hiện tại anh là ông chủ công ty, vào lúc này có thể cùng mọi người đồng cam cộng khổ, mới có thể càng thêm kiên định lòng người. Dĩ nhiên, bữa trưa Lạc Gia Hoa vẫn mang cơm theo ăn.

Tối hôm nay lại không cần chuẩn bị cơm tối, chỉ là Lạc Gia Hoa trở lại, phải chuẩn bị bữa ăn khuya.

Thấy anh làm việc mệt như vậy, Mộng Kỳ cố gắng giúp đỡ hết sức.

Ở trong mắt của cô, đàn ông lúc làm việc, là đẹp trai nhất. Vì vậy những ngày qua Thẩm Điệp mờ ám, cô một chút cũng không có nói, chính là không muốn làm cho Lạc Gia Hoa lo lắng.

Thời điểm nhận được điện thoại của Lưu Lợi, Mộng Kỳ đang ở nhà vẽ tranh, nhìn mặt trời bên ngoài một chút, tuyệt không muốn đi ra ngoài, dứt khoát để cho cô tới nhà, dù sao liền cô cũng chỉ có một mình, rất tốt.

Hỏi địa chỉ, hơn nửa tiếng sau Lưu Lợi đã tới, vừa vào cửa liền nói, “Khu của tiểu tử này không tệ a.”

Mộng Kỳ để Lưu Lợi đi vào, cười, “So với nhà cậu còn nhỏ hơn nhiều.”

“Vậy thì có là gì, lớn hơn nữa cũng chỉ ở có chút xíu không phải sao.” Lưu Lợi câu trả lời xong, “Trong nhà có bia không?”

“Không có.”

“Không sao, tôi có mang đến.” Lưu Lợi đắc ý lắc lư cái túi trên tay, “Mua ở trước cửa chung cư, còn lạnh, chúng ta uống chung.”

Mộng Kỳ cười, “Cậu biết tớ không thích uống thứ này, thật không biết có cái gì uống ngon, chính cậu uống đi.”

“Không thú vị.” Lưu Lợi chu mỏ.

“Muốn dùng gì uống bia, tớ chuẩn bị cho cậu.”

“Cái gì cũng được?”

“Chỉ giới hạn ở trong nhà có.”

“Cũng biết cậu sẽ nói như vậy, tùy cậu a. . ., cậu bùng lên cái gì tớ ăn cái đó, cả ngày ở nhà, cậu cũng không ngại buồn bực.”

Mộng Kỳ cười, “Cái này thì có cái gì để buồn bực, tớ có rất nhiều việc để làm.”

“Làm cái gì?”

“Buổi sáng ăn sáng xong dọn dẹp phòng, sau đó vẽ tranh. Cậu biết đây là một việc tĩnh tế, bình thường sau khi tiến vào trạng thái làm việc, thời gian một ngày lập tức trôi qua rất nhanh.”

Lưu Lợi nhìn bản vẽ trong phòng khách, “Gần đây đang vẽ cái gì?”

“Cậu xem một chút chẳng phải sẽ biết.” Mộng Kỳ đến phòng bếp lấy đồ ăn cho Lưu Lợi.

“A, đây là vẽ cậu cùng Lạc Gia Hoa à?”

“Ừ.”

“Chắc chắn, tuần nam mỹ nữ phối hợp, thật không tệ a, ảnh cưới của các cậu lúc nào thì có?”

“Tiệm ảnh nói là nửa tháng, còn một tuần nữa là được. Tổ đã đăng ảnh cưới lên mạng, cậu xem không?”

“Nhìn một chút, tổ chuyển đến trong album ảnh của tổ, cậu không thấy những sắc nữ kia, mọi người đều nói chồng cậu rất đẹp trai, còn đám con trai liên tục thờ về sau không có cơ hội, một đại mỹ nhân cứ như vậy đi vào phần mộ hôn nhân, thật đáng tiếc.”

“Cuộc sống không phải cuối cùng sẽ đi vào phần mộ sao? Nếu là như vậy, sớm vào hay muộn vào có cái gì khác biệt đâu? Hơn nữa, có một người thủy chung ở bên cậu, cũng sẽ không tịch mịch a.”

Lưu Lợi khinh bỉ nhìn Mộng Kỳ, “Rõ ràng đáng đáp hiện đại như vậy, tư tưởng lại cổ xưa, cậu nói tại sao có cực phẩm như cậu vậy? Dĩ nhiên, tính tình như cậu, là phúc tinh của đàn ông, Lạc Gia Hoa có thể lấy được cậu, quả thật chính là phúc đức ba đời nhà hắn. Nhưng mà hành động của cậu, quả thực là ném hết mặt mũi của phụ nữ biết không?”

Mộng Kỳ cười, “Tổ không phải là lưu luyến gia đình một chút ư, thế nào thành mất thể diện? Bây giờ cậu chưa gặp phải định mệnh của đời cậu, chờ cậu gặp được, tổ tin cậu có thể so với tổ còn lưu luyến gia đình hơn. Đến lúc đó, cậu sẽ biết rõ, có một số việc ở trong mắt hiện tại của cậu có thể nói mất thể diện, thật ra thì, cậu làm, cũng sẽ rất hạnh phúc.”

“Làm ơn, Tiểu Thánh Nhân, cậu đừng tư tưởng hóa cho tổ có được hay không? Thật không chịu nổi, mỗi khi nói gì với cậu, cậu cũng dùng giọng điệu bắt đầu giống vậy giáo dục tổ, không biết còn tưởng rằng cậu là chị tổ đấy.”

“Tổ cho là cậu sẽ nói tổ là mẹ cậu.”

“Mẹ tổ nếu giống như cậu vậy, bà khẳng định ngủ thiếp đi cũng sẽ cười tỉnh.”

“Ha ha, tối đây ăn cái gì.”

“Đậu phộng, hạt dưa. Tổ còn tưởng cậu sẽ chuẩn bị cho tổ cái gì rồi, thì ra chỉ những thứ này a, thật là làm cho người ta thất vọng.”

“Trong nhà không có nhiều đồ ăn vặt, đây là ba mẹ tổ trước khi có ý chuẩn bị, cho tới bây giờ cũng chưa ăn hết. Cậu biết tổ không thích ăn đồ ăn vặt, nấu ăn cũng không quá thích hợp, nếu không, tổ chuẩn bị cho cậu chút chè lạnh?”

“Chủ ý này không tệ.”

“Được, cậu chờ.”

“Tổ còn chưa đi thăm nhà mới của cậu.”

Mộng Kỳ nghe vậy cười, “Cậu khi nào thì khách khí với tổ, tùy tiện nhìn.”

“Hắc hắc, tổ cũng chỉ là khách khí một chút thôi.” Lưu Lợi không khách khí đi vòng quanh phòng, sau đó chui vào phòng bếp nhìn Mộng Kỳ, cười trộm, “Tổ xem, trong phòng ngủ rõ ràng cho thấy hai người ngủ.”

Mộng Kỳ cười, liếc Lưu Lợi một cái, khẳng định từ trong miệng người này không nghe được ý tốt, quả nhiên.

Lưu Lợi nháy mắt ra hiệu hỏi, “Hắn như thế nào?”

Mộng Kỳ giả bộ ngu, “Cái gì như thế nào?”

“Đương nhiên là về phương diện nào đó a, có phải là đàn ông chân chính không? Đây chính là quan hệ đến hạnh phúc cả đời cậu a.”

Mộng Kỳ đỏ mặt, “Cậu thật là sắc.”

“Nhìn bộ dáng của cậu như vậy, là do đã trải qua quá trình từ cô gái biến thành phụ nữ a, đến đây, báo cáo với chị gái một chút, các cậu lúc nào thì âm độ trần thương? Cảm giác như thế nào? Các cậu dùng những tư thế gì?”

Mộng Kỳ nghe mặt đỏ tới mang tai, cảm nổi muốn lên đuổi người, “Cậu nếu không đi ra ngoài, tổ sẽ nấu cậu.”

“Oa, thì ra là cậu xấu hổ a! !” Lưu Lợi cặp mắt sáng lên.

“Đi ra ngoài.” Mộng Kỳ then thùng.

Lưu Lợi nhảy đến cửa, cười tà nhìn Mộng Kỳ, “Thân ái, chẳng lẽ cậu không biết, tớ muốn biết chuyện gì, là nhất định sẽ lấy được câu trả lời sao?”

Mộng Kỳ trừng cô, “Mau xuất hiện một người đàn ông thu thập cậu đi, tớ mong đợi nhìn bộ dạng cậu khốn khổ.”

Lưu Lợi cười, “Vĩnh viễn cũng sẽ không có một ngày như thế, dù là có đàn ông, cũng là hấn vì tớ mà muốn chết muốn sống. Thân ái, cậu nghe theo tớ đi, nếu không, tối nay cậu cũng đừng nghĩ cùng người đàn ông của cậu ngủ cùng nhau.”

Mộng Kỳ bình tĩnh, “Cùng cậu ngủ cũng không sao.”

Lưu Lợi càng bình tĩnh hơn, “Thật ra thì, tớ cũng không ngại tự mình đi hỏi Lạc tiên sinh Mộng Kỳ nhà ta có làm cho hấn thỏa mãn hay không.”

“Cậu dám!”

“Cậu hãy thử xem?”

Mộng Kỳ thật đúng là sợ Lưu Lợi đi hỏi, như vậy thật là mất thể diện, chỉ đành phải đầu hàng, “Thân ái, cậu tha cho tớ một lần đi.”

“Không được, thời điểm lần đầu tiên của tớ đã chia sẻ cậu, như thế nào cậu cũng phải cùng tớ chia sẻ lần đầu tiên, nói mau, hấn như thế nào?”

Mộng Kỳ bất đắc dĩ, chỉ có thể hàm hồ gật đầu, “Tạm được.”

“Cậu cảm giác như thế nào?”

“Đau.”

“Lần đầu tiên đều như vậy, các cậu làm mấy lần? Lúc nào thì đi cùng một chỗ?”

“Không bao lâu.”

“Mấy lần?”

“Người nào nhảm chán nhớ cái đó.”

“Vậy. Các cậu thích tư thế gì?”

.

“Lưu Lợi! ! !”

Nhìn Mộng Kỳ mặt đều sắp thành màu tím, hơn nữa rõ ràng sắp nổi đóa rồi, Lưu Lợi không thể làm gì khác hơn là thu hồi lòng hiếu kỳ của mình, “Tốt lắm, không hỏi cũng được, tớ bảo đảm sẽ đem miệng đóng chặt, cậu không cần lo lắng a.”

Mộng Kỳ âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Mặc dù cô đã lựa chọn, mơ hồ đáp lại, nhưng hỏi trắng ra như vậy, cô thật đúng là chống đỡ không được. Chẳng lẽ thành phụ nữ, là một chuyện rất kinh thiên động địa sao? Thật không chịu nổi.

Lúc trời nóng ăn chè lạnh gì, cũng là ý kiến hay. Có bạn tốt ở bên cạnh, Mộng Kỳ cũng có khẩu vị, làm nhiều chút, ăn với Lưu Lợi. Chỉ là vì trả thù, ở trong chén của cô cố ý tăng thêm mấy muỗng tiêu.

“Ừm. Ăn ngon thật, nhưng chỉ là thật cay, mẹ của tôi ơi, cậu là cố ý trả thù chứ gì? Ai, chồng cậu mấy giờ trở lại?”

“Năm giờ rưỡi anh ấy tan việc, nhưng mấy ngày nay cũng làm thêm giờ, cũng không chính xác lắm.”

“Quý hẹp hòi. Mẹ nó, lúc này mới kết hôn mấy ngày liền bắt đầu làm thêm giờ? Cũng quá không để ý nhà rồi.”

“Anh ấy làm việc chính, cũng không phải là làm cái gì khác, thời điểm nên ủng hộ tớ sẽ ủng hộ.”

“. Cậu thật hiền lành.”

“Cám ơn.”

.

“Gần đây cậu có nhận việc ở Nhà Xuất Bản không?”

“Không có.” Mộng Kỳ lắc đầu, “Gần đây công việc khá nhiều, tớ không có thời gian, hơn nữa cũng không muốn về, bên kia, tớ đang suy nghĩ lúc nào thì

bị sa thải, về sau đều không nhận.”

“Tại sao? Cậu có chuyện gì?” Mộng Kỳ vẽ tranh minh họa rất được hoan nghênh, bình thường tiểu thuyết do cô phụ trách, cũng so với tiểu thuyết khác bán khá hơn một chút, là con gái của ông chủ, Luru Lợi vẫn muốn vì cha tranh thủ một chút.

Mộng Kỳ nói, “Sau khi kết hôn chắc chắn sẽ có chuyện vướng víu như vậy, không giống trước kia được tự do, thời gian sáng tác thiếu đi không ít, tớ sợ không thể hoàn thành đúng hạn.”

“Đã nói kết hôn không tốt, cậu xem, ngay cả cậu cũng nói như vậy.”

“Kết hôn mặc dù có chút phiền phức, nhưng cũng có chỗ tốt a. Hôn nữa, tớ cũng không mong đợi chút tiền này, coi như là buông lỏng chính mình thôi. Ngày ngày sáng tác, cuối cùng sẽ có một ngày linh cảm dùng hết, phải kết hợp lao động và vui chơi, mới là con đường lâu dài.”

“Tớ với cậu không có tiếng nói chung.”

Mộng Kỳ buồn cười, “Quả thật không có tiếng nói chung.”

Hai người yên lặng ăn chè, Luru Lợi đột nhiên phát ra cảm thán, “Ai, cậu nói chúng ta không có tiếng nói chung, nhưng tại sao làm bạn bè vài năm như vậy, hôn nữa, lại trở thành đồng đẳng?”

Mộng Kỳ cười, “Đúng vậy a, thật kỳ quái.”

“Cậu nói tớ có phải tốt với cậu, nhưng thật ra là vừa ý cậu hay không?”

Mộng Kỳ cười, “Nếu như cậu ghét đàn ông, có lẽ tớ cũng sẽ tin tưởng. Chỉ là, lần sau nếu như cậu còn muốn nói lời như vậy, tớ đề nghị cậu trước đem mấy người bạn trai kia giấu đi.”

“Nào có bạn trai gì.”

“À, cậu chuẩn bị hoàn lương?”

“Đúng vậy a, Phi phi, tớ nhỏ vào, rằng cậu không thể phun ra ngà voi, tớ cũng không phải là gái điếm cần gì phải hoàn lương, chỉ là vận xui gần đây giống như quần lấy tớ, ai, mọi chuyện không như ý, đừng nói nữa.”

Mộng Kỳ quan tâm hỏi, “Thế nào? Tớ còn chưa từng thấy qua đáng về cậu buồn bực đấy.”

Luru Lợi lắc đầu, “Tớ cũng là người bình thường, làm sao không có lúc buồn bực, chỉ là tới cũng nhanh đi cũng nhanh, chờ tới lúc cậu nhìn thấy, buồn bực của tớ đã biến mất, dĩ nhiên là sẽ không gặp được.”

Mộng Kỳ từ trong nghe ra ý tứ khác, “Nói như vậy hôm nay cậu gọi điện thoại cho tớ, cũng không sợ nóng đã chạy tới, là bởi vì buồn bực?”

Luru Lợi hớp một ngụm rượu thật lớn, “Ừ.”

“Nói một chút đi.”

“Thật ra thì cũng là vấn đề cũ, ba tớ bắt tớ kết hôn.”

“A?” Mộng Kỳ biết, phía sau khẳng định còn có lời chưa nói. Quả nhiên, Luru Lợi vẽ mặt buồn bực nói, “Cậu biết tớ ghét nhất bị người khác quản, nếu như người đàn ông kia là người tớ thích thì còn tạm chấp nhận. Nhưng ba tớ muốn tớ kết hôn buồn bán. Mặc dù tớ luôn luôn không muốn kết hôn, nhưng tớ cũng không muốn lấy hôn nhân ra làm chuyện như vậy a, như vậy sẽ làm tớ cảm thấy bị si nhục. Cậu nói hiện tại đã là thời đại nào rồi? Còn nói cái gì môn đăng hộ đối! Nhất là ông mập nhà tớ, nói vì sự nghiệp, cứ như vậy đẩy tớ cho một tên hoa hoa công tử danh tiếng rất thú vị. Này còn coi như xong, mấu chốt là cái tên hoa hoa công tử đó con mẹ nó chính là y vào trong nhà có mấy đồng tiền dơ bẩn đùa bỡn phụ nữ khắp nơi, đáng về tự cao, quả thực là nhìn một lần tớ đã ghê tởm mấy ngày, cậu nói cồi đời này tại sao có thể có người đáng đáp ác tâm như vậy? Nếu như hấn lớn lên đẹp trai một chút, có lẽ tớ sẽ gả. Cậu nói để cho tớ cả ngày đối mặt với một tên gia hỏa như vậy, thật sự là muốn tớ hạ quyết tâm đi tu, chết cũng không hướng ông già cúi đầu.”

Mộng Kỳ cười, cô coi như là hiểu bạn tốt không vui. Một là cha muốn kết thúc tự do của cô làm cô khó chịu, hai là đối tượng kết thân đáng đáp rất xin lỗi người xem nên khó chịu, đây đối với một người coi trọng sỹ diện như Luru Lợi mà nói, quả thực là muốn mạng của cô.

Suy nghĩ một chút, khuyên nhủ, “Bây giờ mặc dù coi trọng bình đẳng, nhưng là, người chân chính bình đẳng rất ít. Càng là người có tiền, càng chú ý phô trương, chú trọng môn đăng hộ đối. Không vì cái gì khác, bởi vì mặt mũi, bởi vì ganh đua so sánh. Tìm được nhà so với mình tốt, hài lòng, tìm được nhà so với mình kém, buồn bực. Tìm được nhà so với mình tốt, người ta có thể sẽ ghét bỏ, cũng không phải là dễ tìm, tìm được nhà so với mình kém đi, lại càng không cam lòng. Cho nên, kết quả tốt nhất chính là điều hoà, cũng tức là muốn môn đăng hộ đối. Về phần ba cậu bên kia, tớ nghĩ, nếu như cuối cùng cậu không muốn, ông ấy cũng sẽ không miễn cưỡng cậu. Dù sao nhân phẩm và diện mạo người kia cũng sẽ không đem lại hạnh phúc cho con gái. Tốt nhất cậu và ba nên nói chuyện một chút, cậu nói ra suy nghĩ của mình, cậu lại xinh đẹp như vậy, coi như thật sự muốn kết hôn, trước không nói gia đình như thế nào, tối thiểu người kia phải xứng đôi với cậu, tiếp theo, cũng cần phải đối với cậu tốt mới được. Phụ nữ chúng ta, cả đời, không phải chỉ cần có người tri âm đối với mình thật lòng thật dạ sao?”

“Quả nhiên là học qua tâm lý học , an ủi cũng không giống người khác. Vốn là tâm tình có hơi buồn bực, nghe cậu vừa nói như thế, thoải mái rất nhiều. Cậu nói không sai, bản tiểu thư lại không kém, muốn tìm người so với hần tốt, rất dễ dàng, tại sao phải uất ức mình như vậy? Lưu lão đầu nếu thật phát rồ bán nữ cầu vinh, tớ sẽ tuyệt giao với ông ấy, đi theo mẹ tớ.”

Thời điểm Mộng Kỳ học đại học từng cảm thấy hứng thú với môn tâm lý học nên có đi học mấy ngày, sau lại bởi vì một chuyện không có học lại, nhưng bản thân cô đối với cái này vẫn thật cảm thấy hứng thú . Chỉ là mỗi lần vừa nói, đều sẽ bị Lưu Lợi nhạo báng, thời điểm vừa mới bắt đầu còn ngại ngùng, sau lại, cũng liền mặc kệ nó rồi.

Tâm tình Lưu Lợi tốt , lại cùng Mộng Kỳ đồng kéo tây kéo, tối hôm nay không đi bar. Dùng lời của cô mà nói, là mình đầu gi lần đầu tiên tới Lạc gia, không cùng nam chủ nhân chào hỏi một chút coi sao được? Từ đối với bạn tốt quan tâm, Lưu Lợi vô cùng thận trọng báo cho Mộng Kỳ, “Mặc dù đàn ông đi làm phụ nữ nên ủng hộ, nhưng đầu óc cậu cũng phải thông minh chút, đáng đáp Lạc Gia Hoa đẹp trai như vậy, tuổi còn trẻ đã mở công ty, là người từ trên mặt ngoài xem ra còn rất chính phái, đàn ông như vậy, ở bên ngoài là miếng mồi ngon. Cậu không nên hần nói gì sẽ tin cái đó, thỉnh thoảng cũng phải đề tâm một chút. Mặc dù giữa vợ chồng quan trọng nhất chính là tin tưởng, nhưng bên ngoài nơi phồn hoa hấp dẫn như vậy, ai biết ngày nào đó xuất hiện một nhân vật lợi hại, hần sẽ vượt rào thì sao? Cho nên, đối với những người chung quanh hần, ánh mắt cậu phải mở lớn một chút, hiểu chưa?”

Mộng Kỳ dờ khóc dờ cười, “Cái miệng quạ đen này, cái gì khó nói, muốn rửa gia đình tớ bất hòa đúng không?”

Lưu lợi chu mỏ, “Tớ đang nói chuyện nghiêm túc với cậu đấy.”

“Tốt lắm tớ hiểu rõ rồi.” Mộng Kỳ lơ đãng, cõi đời này người từng khiến Lạc Gia Hoa động lòng đã đến ở phía đối diện rồi, thái độ của anh ấy mình thấy rất rõ ràng. Nếu như nói uy hiếp, Thẩm Diệp chính là uy hiếp lớn nhất, nhưng anh dùng hành động thực tế tiêu trừ uy hiếp như vậy. Người bên ngoài, lấy điều kiện của Lạc Gia Hoa , thích hần nhất định là có, nhưng so sánh ra, cô đối với mình còn có lòng tin. Hơn nữa, mặc dù bọn họ mới kết hôn không lâu, trước khi kết hôn cũng không có cơ sở tình cảm, nhưng hai người đã thẳng thắn trò chuyện với nhau qua, cũng muốn cùng nhau sống tốt qua ngày, nếu như trong thời gian ngắn như vậy anh đã thất tín với cô, như vậy, cô không cho là đàn ông như vậy đáng giá để cho sự nỗ lực của mình. Về phần thời gian lâu dài, cô không tin bọn họ sẽ không có tình cảm, chỉ cần có cơ sở tình cảm, như vậy, hôn nhân của bọn họ càng thêm chắc chắn. Cho nên lúc này, thay vì tốn công sức đi để phòng người bên ngoài, không bằng đối với anh tốt, để anh giao trái tim giao cho mình. Khi đó, không cần mình phòng, chính anh sẽ đề phòng.

Lưu Lợi cũng không biết suy nghĩ trong lòng Mộng Kỳ, chỉ là bị thái độ thờ ơ của Mộng Kỳ chọc tức, “Cái người thiếu đầu óc này, cậu nói vì sao cậu lại không có tiền đồ như vậy a.”

Mộng Kỳ bắt đầu dĩ che tránh của mình, “Cậu nhẹ một chút, da của tớ rất non , bị câu đâm bị thương thì làm thế nào? Tự tớ sẽ chú ý , cảm ơn cậu quan tâm”

“Thật là hoàng đế không gặp thái giám gấp.”

Mộng Kỳ nín cười, “Dạ dạ, tớ không vội, tớ không vội.”

“. Mẹ kiếp, tự mình nhảy vào vòng, đối lại, tớ đây là nữ hoàng không vội mỹ nhân gấp rút.”

“Phốc~ mặc dù cậu có tiền vốn, nhưng vẫn xin cậu không cần tự luyện như vậy có được hay không?”

Lưu lợi há hê ngẩng đầu, “Tự luyện, cũng là một tính cách.”

Mộng Kỳ cười nhìn bạn tốt đùa giỡn, gửi tin nhắn hỏi Lạc Gia Hoa lúc nào thì trở lại, trả lời không xác định, trễ nhất mười giờ, xem ra hôm nay lại có rất nhiều việc. Mộng Kỳ nói giờ tan sở của Lạc Gia Hoa cho Lưu Lợi biết, hỏi cô có muốn đợi hay không. Lưu Lợi không chút do dự gật đầu, “Đợi a, dù sao trở về cũng không có chuyện làm, lại không muốn đi bar, theo cậu chơi thôi.”

“Cũng tốt.”

“Đúng rồi, gần đây Nghiêm Từ Hạo có tìm cậu hay không?”

“Không có, nhưng mẹ hần có gọi điện cho tớ, dường như không biết chúng tớ đã chia tay, tớ đã nói cho bà biết, bà vẫn không có lại tìm tớ. Tớ nghĩ, hần là đã cùng Nghiêm Từ Hạo chứng thật qua rồi.”

Lưu Lợi khinh thường nói, “Có lẽ là không mặt mũi gặp cậu thôi.”

Mộng Kỳ cười cười không có nói gì tiếp .

Thấy thế, Lưu Lợi có chút không yên lòng, dặn dò, “Tớ đã nói với cậu, về sau hần không tới tìm cậu coi như xong, nếu tới tìm cậu, cậu cũng không nên để ý đến hần, ngàn vạn lần không được mềm lòng, còn nữa, nếu như hần muốn cậu làm cái gì, cậu cũng ngàn vạn lần không được làm, nếu hần dám dây dưa với cậu, gọi điện thoại cho tớ, tớ tìm người đánh hần.”

Mộng Kỳ dờ khóc dờ cười, “Tiểu thư, cậu vào xã hội đen từ khi nào thế? Hơn nữa, có phải cậu suy nghĩ nhiều quá hay không, chúng tớ tách ra cũng đã một đoạn thời gian, đến bây giờ cũng không có nhận được điện thoại của hần, có lẽ, tớ cũng không có mị lực như cậu nghĩ?”

“Không phải cậu không có mị lực, đó là do ánh mắt Nghiêm Từ Hạo mù rồi.”

“Nếu như là vậy, cậu càng không cần lo lắng hẳn sẽ đến đây đưa tớ.”

“Tớ là sợ ngày nào đó mắt hẳn sáng lại a.”

“.....”

“Cậu đừng nói, thật là có khả năng này.”

“.....”

Hai người ăn đồ Đông Nam Tây Bắc loạn tán gẫu, bởi vì thời gian quá dài, Mộng Kỳ để Lư Lợi lấy máy vi tính của chính mình ra chơi game, mình lại đi vẽ tranh. Đem ảnh cười hai người về ra, là cô nhất thời vui mừng, còn không có nói cho Lạc Gia Hoa, cô muốn đợi sau khi mình hoàn thành cho anh một kinh hi, cũng làm cho hẳn nhìn mình về như thế nào. Chỉ là theo Lư Lợi xem xét qua nói, là về hết sức xinh đẹp.

Cửa thư phòng mở rộng ra, hai người một ở thư phòng một ở phòng khách, còn có thể một câu lại một câu tán gẫu, Mộng Kỳ cũng nói chuyện hai bên cha mẹ gặp mặt.

“Hai người đã ở cùng một chỗ, vậy lúc nào thì sinh em bé?”

Mộng Kỳ sững sốt, “Không biết.”

“Ý Lạc Gia Hoa thế nào?”

“Anh ấy cũng không nói, chúng tớ cũng không có dùng biện pháp ngừa thai, thuận theo tự nhiên.”

“Vị trí mẹ nuôi phải để lại cho tớ a.” Cặp mắt Lư Lợi sáng như sao, “Cậu và Lạc Gia Hoa bề ngoài đều tốt như vậy, sanh đứa nhỏ ra, khẳng định cũng xinh đẹp. Tốt nhất là một con gái, cũng xinh đẹp như cậu.”

Mộng Kỳ cười, “Người ta không phải nói con gái thường giống ba còn con trai thì giống mẹ hơn sao?”

Lư Lợi cau mày, “Như vậy a, vậy thì sinh một đứa con trai xinh đẹp giống cậu đi, như vậy, chờ hẳn trưởng thành, sẽ là một nhân vật yêu nghiệt a. Ô ô, tốt nhất là Long Phụng Thai, con trai con gái đều có, ô ô, suy nghĩ một chút thật hưng phấn a.”

Mộng Kỳ cười, “Cậu đã thích em bé như vậy, sao không tự mình sinh một đứa đi?”

“Tớ là muốn, nhưng sinh xong vóc người sẽ thay đổi, còn có a, trên bụng sẽ có vân thai, suy nghĩ một chút đã cảm thấy đáng sợ, tớ không dám. Nhưng thật ra mình sinh hay không không quan trọng, chỉ cần là đứa bé xinh đẹp thì tớ đều yêu. Con của cậu về sau, yên tâm, tớ nhất định sẽ thương yêu nó như chính con mình.”

“Mẹ tớ từng nói qua, không có trải qua mười tháng mang thai, không có trải qua đau đớn khi sinh, vĩnh viễn cũng không thể nào hiểu được hàm nghĩa chân chính của việc làm mẹ, đó là huyết nhục tương liên.”

“Tớ không tin.” Lư Lợi nhún vai, “Nói là nói như vậy, chúng ta là phụ nữ, hy sinh nhiều như vậy, đến cuối cùng, không phải là bị đàn ông chê bai sao? Thời điểm mang thai, nói thật dễ nghe, một khi bởi vì sanh con biến dạng, lại có mấy người có thể thủy chung một lòng đây?”

Cha mẹ Lư Lợi đã sớm ly hôn, chỉ là Mộng Kỳ chưa bao giờ biết nguyên nhân, nghe cô nói như vậy, mơ hồ cảm thấy giống như đến gần chân tướng, chưa từng nhìn thấy bộ dạng mặt mác của bạn tốt như vậy, Mộng Kỳ không thể làm gì khác hơn là an ủi, “Cũng không phải mỗi người đàn ông đều như vậy.”

“Oa, mẹ kiếp, đánh lầm rồi.” Lật bàn, “Mẹ nó a. #¥.....%.....”

Mộng Kỳ cười mặc cho Lư Lợi nổi giận, bởi vì phạm sai lầm làm cho cô chơi trò chơi thua hết, có lẽ cô cũng không phải thật căm tức, chỉ là muốn kết thúc một đề tài thôi, nếu như vậy, cô chỉ có thể như Lư Lợi mong muốn.

Hai người ai bận việc nấy, một chút cũng không cảm thấy không khí kỳ quái, chỉ chớp mắt liền đến chín giờ rưỡi tối, có người gõ cửa, nghe được tiếng gõ cửa, Lư Lợi hỏi, “Có phải Lạc Gia Hoa trở lại hay không? Lúc này hẳn không có người sẽ đến gõ cửa nhà cậu đi.”

Mộng Kỳ liếc nhìn mắt mèo, cười, “Là một người cậu sẽ không nghĩ tới.”

“Ai?” Lư Lợi vừa nghe nhất thời cảm thấy hết sức hứng thú, từ thư phòng ra ngoài, tò mò đã trở thế này ai lại tới.

Đứng ở ngoài cửa, là Thẩm Diệp.

Trên mặt trang điểm xinh đẹp, trên người mặc một áo ngủ khâu gọi. Bởi vì có thang máy, hơn nửa tầng lầu tương đối cao, trừ hai nhà bọn họ ra, bình thường chắc sẽ không có hộ gia đình khác tới lầu hai mươi hai, cực phẩm giống như Mộng Kỳ thích đi cầu thang cũng là cực ít thấy, cho nên Thẩm Diệp cứ như vậy mặc áo ngủ khâu gọi đứng trong hành lang, cũng không sợ bị người nhìn thấy.

Cầm trên tay một cái khăn lông, phong tình vạn chủng hướng về phía Mộng Kỳ chào hỏi, “Hi~”

Mộng Kỳ quan sát, không biến sắc gật đầu, “Có chuyện gì sao?”

“Mấy nước nóng nhà tôi bị hỏng, muốn mượn tạm nhà vệ sinh của cô để tắm, không thành vấn đề chứ? Cảm ơn a.”

Mộng Kỳ cười, “Cô cũng đã tiến vào, tôi có thể nói có vấn đề sao?”

“Tình huống căn bản là không thể.”

“Mộng Kỳ, đây ai vậy?” Trong mắt Lư Lợi thoáng qua ánh sáng bất quải, một phụ nữ, ăn mặc hấp dẫn như vậy xuất hiện ở trước mặt một người phụ nữ khác, thật sự là làm cho người ta mơ tưởng viễn vông a.

Mộng Kỳ vừa nhìn trên mặt Lư Lợi có ý nghĩ đen tối, “Cô ấy là hộ gia đình ở cửa đối diện mới dọn tới, tên Thẩm Diệp, cũng là bạn gái trước của Lạc Gia Hoa.”

“Hi~” Thẩm Diệp cười duyên nhìn Lư Lợi gật đầu một cái, sau đó phong tình vạn chủng đi vào phòng vệ sinh.

Lư Lợi giương mắt mà nhìn nhìn Mộng Kỳ, “.” Tớ vừa rồi không nghe lầm chứ? Cậu nói cô ấy là bạn gái trước của Lạc Gia Hoa?”

“Đúng vậy.”

“Cô ấy ở cửa đối diện?”

“Đúng vậy.”

“Mới vừa dời qua?”

“Đúng vậy.”

“Hiện tại cô ấy tới mượn phòng vệ sinh tắm?”

“Cô ấy nói như vậy, chỉ là cậu biết phòng vệ sinh cũng không chỉ là nơi dùng để tắm, có lẽ cô ấy muốn làm việc khác.”

“Cô ta mặc hấp dẫn như vậy, cậu dám để cho cô ta tiến vào?”

“Ừ.”

.

“Lạc Gia Hoa biết sự tồn tại của cô ta không?”

“Biết a, ngày đầu tiên cô ấy dọn tới, chúng tớ cùng nhau nghênh tiếp.”

Hít sâu, không nên tức giận, tức giận người khác thì ai sẽ được như ý? Không ngừng khuyên mình, kìm nén kích động bạo lực, Lư Lợi vận vẹo mặt hỏi, “Kiều Mộng Kỳ, cậu có biết cái ý vị này là như thế nào hay không?”

Mộng Kỳ lấy ánh mắt ý bảo, ra vẻ mình mãnh liệt muốn biết.

“Bạn gái trước của Lạc Gia Hoa, đến ở cửa đối diện nhà cậu, quang minh chính đại tiến hành khiêu khích, cậu không muốn tát cô ta một cái coi như xong, còn mở cửa để cho cô ta đi vào, đến trong phòng vệ sinh tắm, dùng phòng vệ sinh nhà cậu, dùng nước của cậu, dùng đèn của cậu, dùng gương của cậu, Cậu sẽ không sợ dẫn sói vào nhà, ngày nào đó thừa dịp cậu không chú ý, cũng dùng luôn người đàn ông của cậu?”

“Phi phi, cậu là quạ đen, sao dám!”

“Cậu nhìn bộ dạng phách lối của cô ta đi, có cái gì không dám?”

“Tớ nói là Lạc Gia Hoa.”

“.”

Mộng Kỳ cười nhìn bạn tốt kích động, “Cậu phải đối với tớ có lòng tin.”

.

Lạc Gia Hoa trở lại nhìn thấy chính là bộ dạng hai mỹ nữ giằng co, sợ hết hồn, một là quần áo bại lộ không thềm để ý chút nào Thẩm Diệp, một là bộ mặt lửa giận Lư Lợi. Nghe được tiếng mở cửa, ba đôi mắt cùng nhau nhìn tới, Lạc Gia Hoa chỉ cảm thấy cái trán một giọt mồ hôi lạnh chảy xuống, nhìn sang Mộng Kỳ nhờ giúp đỡ, đây là chuyện gì xảy ra?

Mộng Kỳ cười, “Ông xã, anh đã về.”

“Ừ, ách, khách tới nhà, các người khỏe.” Lạc Gia Hoa hướng về phía Lưu Lợi cười, về phần Thẩm Điệp, bộ dạng quần áo không chỉnh tề, xin cho anh không nhìn thẳng, ngộ nhỡ nhìn ra cái gì, không tiện khai báo a.

Lưu Lợi từ khi Lạc Gia Hoa vào cửa vẫn theo dõi anh, thấy ánh mắt anh kiên định, chỉ là liếc mắt nhìn Thẩm Điệp cũng chưa từng có, trong mắt đối với Mộng Kỳ dịu dàng cũng không phải giả dối, vì vậy hài lòng.

“Hôm nay rảnh rồi tới đây vui đùa một chút, làm thêm giờ trễ như thế à?”

Ở trong mắt của Lạc Gia Hoa, Lưu Lợi là bạn thân của Mộng Kỳ, hơn nữa khắp nơi lấy lợi ích của Mộng Kỳ làm đầu, đây chính là bộ dạng giống như thấy người nhà mẹ đẻ của Mộng Kỳ, cho nên nghe cô hỏi như thế, theo bản năng giải thích, “Gần đây tương đối bận rộn, chỉ là qua đoạn thời gian này sẽ tốt hơn, đến lúc đó có thể tan việc đúng giờ về nhà bồi Mộng Kỳ rồi.”

“Tiểu Hoa Hoa, từ khi anh bắt đầu vào cửa liền bỏ rơi em, đây cũng không phải là triệu chứng tốt a, dù nói thế nào chúng ta cũng là thanh mai trúc mã a.” Thẩm Điệp nằm ở trên ghế sa lon cười duyên.

Lạc Gia Hoa lạnh lùng trừng mắt nhìn cô, “Lần sau lúc tới nhà người khác, xin quần áo chỉnh tề.”

“Người ta là tới đây mượn phòng tắm, vòi nước nhà em bị hư, không ai tu sửa, anh giúp em tu sửa được không?”

“Tìm thợ sửa.”

“Tiểu Hoa Hoa, mọi người đều nói sau khi chia tay còn có thể làm bạn bè, chúng ta tình nghĩa không có, nhân nghĩa vẫn còn chứ? Anh cứ như vậy chán ghét em sao? Em lại không làm cái gì, tại sao đối với người ta dữ dội như vậy? Người ta cũng có tự tôn nha.”

Nếu như Thẩm Điệp biểu tình hung ác, Lạc Gia Hoa cũng có thể mặt lạnh đối với cô, cô lại cố tình tỏ ra yếu thế như vậy, điều này làm cho Lạc Gia Hoa hiểu rõ cô không biết làm sao. Không phải là không biết cô nói như vậy là diễn trò, nhưng không thể không thừa nhận cô nói có đạo lý, mình đuối lý, cho nên Lạc Gia Hoa có chút lúng túng không biết nên phản ứng sao.

Lúc này, Mộng Kỳ đứng dậy, “Ông xã, có muốn ăn khuya không?”

“Tốt, bụng thật sự có chút đói.” Lạc Gia Hoa theo bậc thang của Mộng Kỳ cho đi xuống.

Mộng Kỳ cười híp mắt nhìn Thẩm Điệp, “Còn cô, có muốn tôi chuẩn bị một phần đặc biệt cho cô?”

Nghĩ đến những thứ nước dấm và tiêu nóng kia, Thẩm Điệp tự giác đứng dậy, “Tôi muốn về nhà ngủ, ngủ ngon.”

Mộng Kỳ cười, “Thật không cần sao? Tôi sẽ dùng tâm chuẩn bị.”

Đáp lại cô là bóng dáng Thẩm Điệp chạy trốn.

Lưu Lợi kinh ngạc, “Cô ta gặp quỷ, chạy trốn nhanh như vậy?”

Thẩm Điệp rời đi, Lạc Gia Hoa thả lỏng không ít, ngồi vào trên ghế sa lon bởi Lưu Lợi nói chuyện, thuận tiện nói nguyên nhân vì sao Thẩm Điệp lại không dám ăn đồ ăn do Mộng Kỳ làm, Lưu Lợi nghe xong vui vẻ vỗ tay trầm trồ khen ngợi. Cô đã nói đi, lấy sự hiểu biết của cô đối với Mộng Kỳ, nhà đầu này ngoài mặt một bộ dạng dễ bị bắt nạt, nhưng cũng không phải người nào cũng có thể bắt nạt.

Lạc Gia Hoa ở thời điểm Thẩm Điệp cùng Mộng Kỳ xảy ra xung đột không giúp Thẩm Điệp, hành động này khiến Lưu Lợi hết sức có cảm tình, vì vậy hướng Lạc Gia Hoa nói, “Tôi nói cho anh biết, đừng nhìn bạn tôi bình thường cái gì đều không để ý, thật ra thì cô ấy a, cái gì cũng sẽ nhìn ở trong mắt đấy. Nếu cô ấy không chấp nhận anh sẽ tùy anh muốn như thế nào, hoặc là có bao nhiêu thiếu nữ ôm ấp yêu thương, cô ấy đều làm như không nhìn thấy. Nhưng bây giờ cô chính Thẩm Điệp, vậy đã nói rõ cô ấy xem anh là người của mình, anh phải thật trân trọng, một khi được cô ấy nhận định, cô ấy sẽ làm người kia trở thành người đàn ông hạnh phúc nhất trên đời.”

Lạc Gia Hoa cười gật đầu, “Cám ơn cô nhắc nhở, tôi biết rõ rồi, tôi sẽ nỗ lực.”

Nghe được mình tiến vào lòng của Mộng Kỳ, anh cũng vô cùng vui vẻ.

“Ừ.”

“Hai người đang nói gì đấy, vui vẻ như vậy?”

“Nói thời gian không còn sớm, tớ phải đi.” Thấy Mộng Kỳ bụng đồ ăn khuya chuẩn bị cho Lạc Gia Hoa ra, Lưu Lợi đứng lên, “Tớ ở chỗ này ngày người đủ đã lâu, Lạc Gia Hoa cũng nhìn thấy, hiện tại nên về nhà rồi.”

“Hiện tại liền trở về? Không muốn ngồi thêm một lát? Tớ đã chuẩn bị xong đồ ăn khuya, ăn thêm một chút đi.”

Lưu Lợi lắc đầu, “Tớ mới không ở nơi này chịu hấp dẫn của cậu đâu, ăn nhiều sẽ làm mình béo lên, đến lúc đó hối hận cũng không kịp. Vẫn nên đi thôi, mắt không thấy cũng không suy nghĩ.”

“Ngồi một hồi nữa hà đi.” Lạc Gia Hoa đứng lên khách khí một chút.

“Không cần, không quấy rầy thế giới hai người. Còn nữa, nhớ quan sát cửa cẩn thận một chút, không phải người nào tới cũng mở cửa.” Câu nói sau cùng là đối với Mộng Kỳ nói.

Mộng Kỳ bắt đầu đi lắc đầu, Lưu Lợi đối với Thẩm Diệp ấn tượng không tốt chút nào a.

Lạc Gia Hoa nói, “Tôi tiễn cô đi xuống.”

“Không cần.”

“Hãy để cho anh ấy đưa một đoạn, đã trẻ thế này, phía dưới rất an tĩnh, một mình cậu đi xuống tớ cũng không yên lòng, trên đường nhớ lái xe cẩn thận chút.”

“Biết rồi, mẹ ~”

Mộng Kỳ:

Lạc Gia Hoa đưa Lưu Lợi đi xuống, không có lập tức trở lại, không có lấy chìa khóa ra cửa, bấm chuông cửa, Mộng Kỳ mở cửa cho anh, “Lily đã đi?”

“Ừ.”

“Lily người này, mặc dù thỉnh thoảng nói chuyện không phép tắc, nhưng lòng cũng không xấu, nếu như cô ấy có nói cái gì không dễ nghe, anh không cần để ý a.” Ở trường học Lưu Lợi thường bởi vì nói chuyện thẳng thắn đã đắc tội với không ít người, cho nên mặc dù cô ấy tính tình hào sảng, bạn bè chân chính cũng chỉ có một mình cô. Cũng thế, không phải mỗi người đều có thể chịu được cái miệng độc của cô ấy, cùng cô ở chung một chỗ, người cái gì cũng không để ý, nếu như cái gì cũng so đo, đó là tuyệt đối không thành bạn bè của cô được. Sợ Lạc Gia Hoa không thích ứng, Mộng Kỳ vì Lưu Lợi nói chuyện.

Lạc Gia Hoa gật đầu, “Anh hiểu, cô ấy là vì muốn tốt cho em.”

“Tôi đây ăn khuya đi, ăn sớm nghỉ ngơi một chút.”

“Được.”

Ăn khuya xong, lại đi tắm. Mộng Kỳ lấy quần áo ngày mai Lạc Gia Hoa phải mặc đặt ở đầu giường. Trở về phòng, thấy quần áo trên đầu giường, trong lòng Lạc Gia Hoa ấm áp, ôm Mộng Kỳ, “Bà xã ~”

“Tắm xong?”

“Ừ.” Lạc Gia Hoa lên giường, “Những ngày qua đã vất vả cho em rồi.”

Mộng Kỳ cười, “Em ngày ngày ở nhà có cái gì cực khổ.”

“Chúng ta mới kết hôn không lâu, anh đã làm thêm giờ, để cho em mỗi ngày ở nhà một mình, thật không phải là một người chồng tốt, anh rất xin lỗi. Chờ thời gian này qua đi, chúng ta cùng đi ra ngoài một chút, em cảm thấy như thế nào?”

Mộng Kỳ cười, “Được, em ở nhà không sao, công việc quan trọng, không cần lo lắng cho em.”

“Ừ.” Mộng Kỳ hiền huệ, chỉ sợ là bất kỳ một người đàn ông nào cũng không có cách cự tuyệt. Lạc Gia Hoa cũng là một người phạm tục, cảm kích đối với Mộng Kỳ nói, “Bà xã, em thật tốt.”

“Ha ha, sớm nghỉ ngơi một chút đi.”

“Bây giờ còn chưa muốn ngủ, mấy ngày nay chúng ta cũng không có nói chuyện thật tốt, chúng ta trò chuyện thôi.”

“Được.” Hai người nằm nói chuyện phiếm.

“Mấy ngày nay lúc anh không có mặt, Thẩm Diệp có phải thường tới đây không?” Nghĩ đến tối hôm nay Thẩm Diệp cư nhiên tới đây mượn phòng tắm, Lạc Gia Hoa có chút khó tin, nhưng trong lòng đang suy nghĩ, Thẩm Diệp sẽ không bắt nạt Mộng Kỳ chứ? Mặc dù, hắn cảm thấy có lẽ Mộng Kỳ cũng không nhất định có thể mặc cho Thẩm Diệp bắt nạt.

“Ha ha, từ lần trước cho cô ấy uống nước tiêu nóng, cô ấy đã không tới tìm thức ăn nữa. Mấy ngày trước mặc dù có chút ít động tác, cũng không có chuyện lớn gì, đã giải quyết xong. Hôm nay tới mượn phòng tắm, cũng là lần đầu.”

“Lần sau em không cần để ý tới cô ta.”

Mộng Kỳ cười, “Có phải Lily đã nói gì với anh không?”

“..... Không có.” Thật ra thì Lưu Lợi cảnh cáo Lạc Gia Hoa không được làm chuyện có lỗi với Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ ôm Lạc Gia Hoa, “Mỗi ngày anh đều mệt như vậy, em không muốn chỉ vì một chút chuyện nhỏ nhặt mà làm phiền tới anh. Chuyện Thẩm Điệp, tự em có thể xử lý, sẽ không cố ý bắt nạt cô ấy, cũng sẽ không để cô ấy khi dễ. Thật ra thì, trừ một chút mờ ám ra, cô ấy cũng không nói gì. So với những Tiểu Tam chân chính kia, em lại cảm thấy, cô ấy chỉ là tiếng sấm lớn hạt mưa nhỏ thôi. Làm Tiểu Tam cho người ta chán ghét, lấy Thẩm Điệp cao ngạo, chỉ sợ là khinh thường đi làm. Em ta nghĩ, cô ấy tuyên bố nói muốn phá hư gia đình của chúng ta, chỉ là một lúc nói lỡ, anh không cần đặt ở trong lòng. Dù sao hai nhà các anh cũng đã biết nhau nhiều năm, theo như lời của cô ấy, tình nghĩa không có nhưng nhân nghĩa có, lần sau gặp cô ấy, anh không cần phải cứng nhắc như vậy, coi như bạn bè bình thường là được rồi.”

“Em thật sự nghĩ như vậy?”

“Ừ.”

“Có thể có một người vợ hiểu lòng người như vậy, thật đúng là đời trước anh tích phúc a.”

Mộng Kỳ cười, “Em có thể khéo hiểu lòng người như vậy, cùng thái độ của anh ó liên quan. Bằng không, em không có rộng độ để cho chồng em đối với người phụ nữ khác có thiện cảm như vậy. Hơn nữa, nói thật, giữa người với người khi thế có lúc là rất kỳ quái, mặc dù theo thân phận của Thẩm Điệp và thân phận của em, từ một chút phương diện mà nói, bọn em nên đối địch, nhưng mà em cũng không ghét cô ấy. Dĩ nhiên, cũng không phải là nói em sẽ thích cô ấy, dù sao a, em có thể dễ dàng tha thứ một chút mờ ám của cô ấy, thậm chí có thời điểm nguyện ý phôi hợp, thấy cô ấy bị em chọc tức như vậy, rất thú vị. Bất quá điều kiện tiên quyết là anh và cô ấy không có quan hệ, nếu không, anh sẽ thấy em không thật sự rộng lượng như vậy.”

Lạc Gia Hoa cười, Mộng Kỳ thẳng thắn làm cho anh thật vui vẻ, “Đây là biểu hiện quan tâm anh sao?”

Sẽ quan tâm thái độ của mình, nói rõ quan tâm mình.

Mộng Kỳ cười không nói.

Phụ nữ, thời điểm nên rộng lượng phải thật độ lượng, nhưng thái độ của mình là phải để cho chồng hiểu. Thời điểm nên nũng nịu phải làm nũng, nên hẹp hòi thì phải hẹp hòi, không cần thật ngu cái gì cũng đẩy ra.

Hôn nhân, là sở hữu cuối cùng của tình yêu, nhưng cũng giống như sự nghiệp, cần kinh doanh, thỉnh thoảng, cũng cần đùa bỡn chút ít tâm kế, tất cả, cũng là vì gia đình hài hòa.

Giữa vợ chồng, cũng cần thẳng thắn. Hai người ở sinh nhật đi qua, liền ước định, mỗi tuần lễ có ít nhất mười lăm phút khai thông, thẳng thắn ý nghĩ của mình, hiểu ý nghĩ của đối phương. Ưu điểm, phải tiếp tục, khuyết điểm, phải cải tiến.

Nói ví dụ phòng vệ sinh trong nhà, Mộng Kỳ đã đưa ra quan điểm của mình, “Vừa mới bắt đầu anh nói việc nhà do anh làm, thế nhưng một tuần lễ anh cũng không có làm, tuần trước cũng không có tổng vệ sinh, anh đã thất hứa, Lạc tiên sinh, đây cũng không phải là một dấu hiệu tốt. Cái khác thỉnh thoảng em có thể bỏ qua, nhưng là bồn cầu, em sẽ không đụng, cái này vĩnh viễn đều là anh phụ trách rửa sạch.”

Lạc Gia Hoa liền ôm Mộng Kỳ, “Anh nhận sai, lạc phu nhân, cuối tuần này đi, cuối tuần này anh nhất định sẽ tìm thời gian tiến hành tổng vệ sinh trong nhà, nhất là bồn cầu, em không thích rửa cái này không sao, giữ cho anh. Đây chỉ là lần đầu, lần sau sẽ không viện lý lẽ này nữa, lần này em tha thứ anh đi, anh bảo đảm, nếu như có lần sau.”

“Nếu như có lần sau thì anh làm sao?”

“Nếu như lần sau còn phải phiền Lạc phu nhân giúp anh quét dọn vệ sinh, thì phạt Lạc tiên sinh bồi thết như thế nào?”

Mộng Kỳ quần ~~~

Lạc Gia Hoa thoáng qua trong mắt vẻ hả hê, lật người đem Mộng Kỳ đè dưới thân thể, “Lạc phu nhân, vì trừng phạt anh lười biếng, hiện tại liền bồi thết như thế nào?”

Mộng Kỳ vội vàng tránh khỏi Lạc Gia Hoa, “Ngày mai anh còn phải đi làm.”

“Không sao, chỉ một lần.” Mỹ nhân trong ngực, anh làm sao có thể nhịn được.

“Ưm~~~” kể tiếp, đã không có cơ hội cho Mộng Kỳ nói chuyện, bởi vì Lạc tiên sinh đã tích cực nỗ lực, thế phải bồi thường thết xứng đáng.

Trong mơ hồ, Mộng Kỳ chỉ muốn nói một câu: trong ngày thường cho dù là một người đàn ông ưu nhã, một khi lột sạch quần áo, đó chính là sói a.

Như vậy lại qua mấy ngày, Thẩm Điệp tới quấy rầy Mộng Kỳ mấy lần, nhưng đều là tiếng sấm lớn hạt mưa nhỏ, cũng không có tạo bất tiện gì cho Mộng Kỳ, cộng thêm mỗi lần thời điểm cô tới đều là một mình ở nhà, Mộng Kỳ không có nói cho Lạc Gia Hoa biết. Hơn nữa theo hai người cãi và số lần từ từ tăng nhiều, giữa các cô giống như đã thoát khỏi Lạc Gia Hoa. Bây giờ hai người, thuần túy là vì trêu chọc mà cãi vã, họ cãi vã, cùng người khác không liên quan, thuần túy là không ưa đối phương, đem đối phương làm thành kẻ địch thôi.

Ngay cả Thẩm Điệp, thậm chí đã quên mục đích ban đầu mình dời đến đây. Chỉ là, cuộc sống như thế cũng không có quá lâu, hôm nay cô đến thăm mỹ viện, kết quả ở trên đường gặp phải một người, hoảng sợ làm cô lập tức chạy trốn. Cũng may người nọ đang tìm người hỏi đường, không có phát hiện mình, lên xe taxi, Thẩm Điệp còn cảm thấy tim đập lợi hại, cái tên kia làm sao lại chạy đến nơi đây, thật là dọa chết người.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Bf Tối Và Cuộc Gọi Ngoài Ý Muốn

Về đến nhà, đóng cửa lại, Thẩm Điệp mới phát giác được an toàn chút.

Một lát sau, cô đột nhiên nghĩ đến, hần vì sao tới nơi này, chẳng lẽ là đến tìm mình, cô nhớ hẳn đã xem qua chứng minh thư của mình, nếu là như vậy, có lẽ hẳn tìm được nhà mình đi, oa, thật là khủng khiếp, không được, phải gọi điện thoại cho mẹ thông báo, kết quả làm cô buồn bực chính là người sớm một bước, mười phút trước đã hỏi rõ địa chỉ mới của cô, Thẩm Điệp có cảm giác cuộc sống tốt đẹp của mình sắp xong rồi, than thở một tiếng, “Mẹ con bị mẹ hại chết rồi.”

Không kịp để ý tới Thẩm mẹ nghi ngờ, Thẩm Điệp nhanh chóng thu thập đồ đạc, chờ cái tên kia tới, cô không đi không được, thời điểm đóng cửa, thấy cửa đối diện, do dự một chút, chu mỏ, thôi, tự thân khó bảo toàn, cũng không cùng bọn họ tìm phiền toái, lần này, tiện nghi hai người kia rồi.

Ra khỏi chung cư thuê xe, chạy thẳng tới phi trường, gọi điện thoại đặt chuyến bay sớm nhất, không cần biết nó đến nơi nào, rồi đi b thành phố B rồi nói sau.

Thẩm Điệp rời đi không có bao lâu, thì một chiếc xe taxi vào chung cư, một chàng trai anh tuấn cao lớn từ trên xe bước xuống chạy thẳng tới địa chỉ trên tay.

Lúc nghe được chuông cửa, Mộng Kỳ phản xạ có điều kiện cho là Thẩm Điệp, kết quả vừa nghe, là đúng cửa, điều này cũng làm cho cô có chút khó hiểu, Thẩm Điệp có khách?

Mặc dù hiểu kỳ, nhưng Mộng Kỳ không phải tùy tiện hỏi thăm bí mật người khác, cho nên cũng không có buông bút vẽ trên tay xuống, nhưng đối với chuông cửa vẫn vang lên không ngừng, chuyện gì xảy ra?

Mặc dù cũng không muốn quan tâm, nhưng rất rõ ràng ở trong phòng khách an tĩnh, cửa đối diện đã ảnh hưởng đến mình, bất đắc dĩ, Mộng Kỳ mở cửa đưa một đầu ra,

“Anh tìm ai?”

Chàng trai xoay đầu lại, Mộng Kỳ mới phát hiện, thì ra là đáng đáp cũng không tệ lắm, “Hi, tôi tên là Kim Mao”

Mộng Kỳ nghe sứt sọ Trung văn, nhìn tên con trai một đầu tóc vàng, nghiêm trang gật đầu, “Tên của anh rất êm tai. (cùng màu tóc vàng của anh rất xứng đôi), “

“Cám ơn.” Kim Mao lộ ra một tươi cười sáng lãng, “Tôi tìm Thẩm Điệp, xin hỏi cô ấy có ở chỗ này không?”

Tìm Thẩm Điệp à?

“Đúng vậy, anh là gì của cô ấy?”

“BF.” (BF: boy friend hoặc là best friend)

“À, thì ra là anh chính là BF trong truyền thuyết a.” Mộng Kỳ như bừng tỉnh hiểu ra, BF của Thẩm Điệp đuổi tới, trách không được cô nói muốn chia rẽ gia đình của mình, nhưng không có đối với Lạc Gia Hoa sinh ra hành động gì.

“Cô ấy giống như không có ở đây, xin hỏi cô có biết cô ấy đi đâu không?”

“Dưới tình huống bình thường lúc này cô ấy đều ở nhà, nếu không anh gọi điện cho cô ấy thử xem sao.”

Kim Mao lộ ra một chút xấu hổ, “Tôi mới từ nước ngoài về, số điện thoại của cô ấy tôi không có. Xin hỏi cô có không?”

“Anh chờ một chút, tôi tìm một cái.”

“Được, làm phiền cô.”

“Không cần khách khí, chờ.” Trong nhà chỉ có một mình cô mà lại là phụ nữ, Mộng Kỳ không phải người thiếu suy nghĩ nên sẽ không để một chàng trai xa lạ vào nhà của mình đâu, cho dù hắn là đến tìm Thẩm Điệp.

Cô không có số của Thẩm Điệp, nhưng Lạc Gia Hoa có a, có một chàng trai tới tìm Thẩm Điệp, Mộng Kỳ hết sức nhiệt tình giúp một tay, gọi điện cho Lạc Gia Hoa hỏi số điện thoại của cô, viết trên giấy đưa ra,

“Đây là số của cô ấy, anh có thể gọi.”

“ok, cảm ơn cô, cô thật xinh đẹp.”

“Không khách khí.” Cùng đối phương không có quá nhiều lời, đem số điện thoại đưa cho hắn, Mộng Kỳ đóng cửa.

Kim Mao cầm điện thoại vui vẻ gọi.

Một phút đồng hồ sau, chuông cửa nhà Mộng Kỳ vang lên, mở ra, chống lại áy mắt áy náy của Kim Mao, “Xin lỗi, quấy rầy tiểu thư xinh đẹp.”

“Có chuyện gì?”

“Tôi muốn hỏi, cô và dear của tôi quen thuộc không?”

Cùng Thẩm Điệp quen thuộc sao? Mộng Kỳ nhìn Kim Mao, gật đầu một cái, “Tạm được.”

“Có thật không, vậy thì thật tốt quá, xin hỏi, nếu như lúc này cô ấy đi ra ngoài, cô có thể đoán được cô ấy đi đâu không?” Kim Mao vui mừng hỏi.

“Cô ấy không phải bạn gái của anh sao?”

“Ách. Bởi vì tôi làm thân ái tức giận, cô ấy không để ý tới tôi, cùng tôi chơi trốn tìm, nói nếu như mà ta” “Không khách khí.” Cùng đối phương không có quá nhiều lời nói, đem số điện thoại đưa cho hắn, Mộng Kỳ đóng cửa.

Kim Mao cầm điện thoại vui vẻ gọi.

Một phút đồng hồ sau, Mộng Kỳ nhà chuông cửa bị theo như vang, mở ra, chống lại Kim Mao hết sức áy náy ánh mắt, “Xin lỗi, quấy rầy tiểu thư xinh đẹp.”

“Có chuyện gì?”

“Ta muốn hỏi hạ xuống, ngài và ta dear quen thuộc sao?”

Cùng Thẩm Điệp quen thuộc sao? Mộng Kỳ nhìn Kim Mao, gật đầu một cái, “Tạm được.”

“Có thật không, vậy thật chính là thật tốt quá, xin hỏi, nếu như nàng lúc này rời đi thôi, ngài có thể đoán được nàng đi đâu vậy sao?” Kim Mao vui mừng hỏi.

“Nàng không phải bạn gái của người ư, người hỏi ta?”

“Ách. Bởi vì ta làm khiến thân ái tức giận chuyện, nàng không để ý tới ta, cùng ta chơi trốn tìm, nói nếu như mà tôi không tìm được cô ấy sẽ không tha thứ cho tôi, nhưng tôi đối với nơi này không quá quen, cho nên muốn muốn hỏi bạn bè của cô ấy.” Kim Mao ngượng ngừng gãi gãi đầu.

Bạn bè? Mộng Kỳ buồn cười, nếu như Kim Mao biết quan hệ của mình và Thẩm Điệp, không biết hắn còn có tâm bình khí hòa như vậy hay không.

Lại nói, mặc dù nghĩ như vậy, nhưng từ sau khi Kim Mao nói rõ ý của mình, trong đầu Mộng Kỳ thật đúng là lóe ra một chỗ, “Có lẽ anh có thể gọi điện thoại đến công ty hàng không hỏi một chút.”

Kim Mao mắt sáng lên, “Đúng vậy, cô ấy biết tôi tới nơi này, nhất định sẽ tránh tôi, lấy tính tình của cô ấy nhất định sẽ rời khỏi đây, mà cô ấy luôn luôn là ngồi máy bay, gọi điện thoại đến công ty hàng không là được. Thật tốt quá, thật sự cảm ơn cô, tiểu thư xinh đẹp, nếu như tôi đuổi kịp thân ái, nhất định sẽ đền ơn cô, tôi còn có chuyện, đi trước một bước, hẹn gặp lại.”

“Ách, hẹn gặp lại.”

Đóng cửa lại, Mộng Kỳ có chút buồn cười, mình chỉ là tùy tiện nói mà thôi, hắn cứ như vậy tin tưởng? Nhưng kỳ quái hơn chính là, trong đầu của cô vì sao sẽ dần hiện ra công ty hàng, lúc nào thì, cô đối với Thẩm Điệp hiểu rõ như vậy?

Lại nói, nghe ý tứ của hắn là Thẩm Điệp rời đi? Nói như vậy, về sau cô ấy cũng sẽ không tới quấy rầy mình? Đây là một tin tức tốt, tốt nhất Kim Mao có thể quán quýt cô ấy, làm cho cô ấy tiến vào lễ đường mới thôi. Mộng Kỳ hết sức không phúc hậu nghĩ.

Có sự kiện của Kim Mao về sau, Mộng Kỳ liền chú ý động tĩnh ở cửa đối diện, mãi cho đến buổi tối Lạc Gia Hoa trở lại, Mộng Kỳ mới có thể xác

định, Thẩm Điệp chưa trở về, nói như vậy, cô ấy là đi thật?

Lúc Lạc Gia Hoa trở lại, rõ ràng cảm thấy tâm tình của vợ mình hình như rất tốt, vừa vào cửa, có thức ăn thơm phức, còn có bà xã dịu dàng tươi cười, Lạc Gia Hoa cảm thấy một ngày mệt nhọc đều biến mất.

Mộng Kỳ ngênh đón Lạc Gia Hoa, còn chủ động cho anh một cái hôn, điều này làm cho Lạc Gia Hoa có chút thụ sủng nhược kinh, phải biết Mộng Kỳ là rất ít khi chủ động hôn mình a, “Vợ à, anh đã trở về.”

“Ừ.” Mộng Kỳ gạt đầu một cái, cười, “Mới vừa đem thức ăn hâm nóng xong, đi rửa tay rồi ăn cơm.”

“Được.” Lạc Gia Hoa gạt đầu, rửa tay xong đi đến trước bàn ăn, Mộng Kỳ đã tự mình xới cơm, “Bà xã, hôm nay có chuyện gì vui sao?”

Mộng Kỳ mắt tỏa sáng, “Anh thấy em rất vui về?”

“Ừm.” Lạc Gia Hoa cười, có chút không dám nhìn thẳng ánh mắt của Mộng Kỳ, ngày thường đôi mắt này tựa như có ma lực có thể hút sự chú ý của người khác, hôm nay đôi mắt này tỏa sáng, Lạc Gia Hoa hoài nghi nếu mình nhìn thẳng, chỉ sợ ngay cả hồn đều sẽ bị hút sạch.

Mộng Kỳ cười, “Thẩm Điệp hôm nay chưa có trở về.”

“Humm?”

“Hôm nay có một người ngoại quốc tìm đến cô ấy, em đoán Thẩm Điệp đang trốn hần, có lẽ bây giờ cô ấy đã rời thành phố B rồi.”

“À.” Lạc Gia Hoa gạt mình nhìn Mộng Kỳ, nói như vậy, ngược lại là tin tức tốt, ít nhất thời điểm khi công việc rất bận rộn anh không cần lo lắng có người chạy tới nhà mình khiêu khích, chỉ là,

“Đợi chút, em nói có người ngoại quốc đến tìm cô ấy, là nam hay nữ?”

“Một chàng trai rất tuấn tú.”

“Có đẹp trai hơn anh không?” Lạc Gia Hoa ê ẩm hỏi.

Mộng Kỳ cảm nhận được anh ghen tuông, rừ thấp mắt xuống, che giấu tâm tình của mình, “Đúng là đẹp trai, bắt quá không giống anh, anh tương đối chừng mực, mà nhìn hần, tương đối hoạt bát sáng sủa nhiệt tình.”

“Còn gì nữa không?” Lạc Gia Hoa hơi chưa.

“Hần có lẽ 1m9 trở lên, bởi vì ở trước mặt của hần, em quá thật cảm giác mình là một đứa bé, cùng Thẩm Điệp đứng chung một chỗ, em nghĩ, cho dù cô ấy mang giày cao gót mười phân, cũng sẽ không cao hơn hần, vóc người nha, tỷ lệ hết sức tốt.”

Mộng Kỳ nói mỗi một câu, mặt Lạc Gia Hoa liền đen hơn một phần.

Chờ Mộng Kỳ nói xong, mặt Lạc Gia Hoa đã có thể cùng sánh ngang đầy nổi, toàn thân tản mát ra hơi thở gọi là giận phụ, Mộng Kỳ nhìn chằm chằm Lạc Gia Hoa, “Làm sao vậy, anh không vui?”

Lạc Gia Hoa cắn răng, “Em rất thích hần?”

“Cũng không tệ lắm.”

Cắn răng biến thành thở dài, “Kiều Mộng Kỳ phụ nhân, xin cho phép anh nhắc nhở, em đã là đã phụ nữ có chồng.”

Mộng Kỳ không hiểu nhìn Lạc Gia Hoa.

“. Ở trong mắt em, đẹp trai nhất chính là chồng em, lần sau, không được ở trước mặt chồng em đàm luận người đàn ông khác, nhất là nói người đàn ông khác so với anh còn đẹp trai, hơn nữa đẹp trai, cũng không thuộc về em, biết không?”

Mộng Kỳ:

Hai người yên lặng nhìn thẳng vào mắt nhau, chỉ là, ở trong ánh mắt Mộng Kỳ càng ngày càng quý dị, Lạc Gia Hoa dần dần biến sắc, khuôn mặt trắng nõn từ từ chuyển sang hồng, tốt nhất, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu ăn cơm, làm bộ không thêm đề ý, nhưng trời mới biết anh nghe Mộng Kỳ ca ngợi người đàn ông khác thì tim của anh có bao nhiêu chưa, khó chịu, cực kỳ khó chịu.

“Lạc Gia Hoa đồng chí!”

“Làm gì?”

Không ngại Lạc Gia Hoa thô lỗ, Mộng Kỳ chỉ muốn biết điều mình nghĩ có đúng không, “Em nghĩ, chúng ta trước khai thông một chút vấn đề, anh có thể trả lời mấy vấn đề của em được không?”

“Nói.”

“Có phải anh không em ca ngợi người đàn ông khác ngoài anh?”

“.....” Trầm mặc chính là cam chịu.

“Vừa rồi anh tức giận, là bởi vì em ca ngợi người đàn ông khác?”

“.....” Tiếp tục trầm mặc, chỉ là lỗ tay bắt đầu ửng hồng.

“Cho nên, em có thể lý giải là, anh đang ăn giấm chua?” Mộng Kỳ khòe miệng từ từ nâng lên, càng lúc càng lớn.

Bị người phơi bày tâm sự, Lạc Gia Hoa từng quăn, “Em nghĩ quá nhiều.” Nhưng mặt đỏ bừng nói thế nào cũng không thuyết phục được Mộng Kỳ.

“Ha ha ha.” Mộng Kỳ từ khi biết Lạc Gia Hoa, lần đầu tiên cười tùy ý như vậy.

Lạc Gia Hoa có một loại cảm giác tay chân luống cuống, chỉ có thể cúi đầu yên lặng ăn cơm, trừ xấu hổ, giống như, còn có một loại tâm sự bị nhìn xuyên thấu, không thể nào hình dung được cảm giác mất mặt, chủ yếu là tiếng cười của Mộng Kỳ đưa tới.

Chờ cười đủ rồi, Mộng Kỳ đi tới sau lưng Lạc Gia Hoa, ôm anh từ phía sau, dịu dàng cúi đầu hôn cổ của anh một cái, hải lòng cảm thấy thân thể của anh cứng đờ, trong lòng Mộng Kỳ rất là thỏa mãn, dịu dàng nói,

“Em vốn cho là, anh nghe em nói người đàn ông kia so với anh và Thẩm Diệp càng xứng đôi trong lòng mất hứng, cho nên mặt mới có thể biến thành đen, em không nghĩ tới. Anh là ăn dấm chua của em.”

Lạc Gia Hoa cứng đờ, đúng vậy a, thời điểm mới vừa nghe được Kim Mao, hình như anh một chút cũng không có suy nghĩ hấn và Thẩm Diệp là quan hệ như thế nào, nhưng lại lúc nào cũng chú ý về mặt của Mộng Kỳ, thấy cô khen ngợi người đàn ông kia, anh lại có thể biết ghen, còn như một đứa bé đùa bỡn tính khí, chẳng lẽ, ở trong lòng của mình, Mộng Kỳ đã có vị trí quan trọng như vậy rồi sao?

“..... Em rất vui, anh vì em mà ghen. Làm thế nào bây giờ, ông xã, anh tốt như vậy, em không tự chủ được bắt đầu. Yêu anh.”

Lạc Gia Hoa ngẩn ngơ, ngay sau đó nhanh chóng quay đầu đi, mắt tròn tròn, đây là Mộng Kỳ đang hướng mình tỏ tình?

Mộng Kỳ mặc dù không phải không biết xấu hổ, nhưng vẫn to gan nhìn ánh mắt Lạc Gia Hoa, đem lòng mình nói cho anh biết.

Lạc Gia Hoa cảm giác mình đang run rẩy, trừ thời điểm Thẩm Diệp đồng ý làm bạn gái của mình, đã bao nhiêu năm không có vọng động như vậy, “Bà xã ~”

Mộng Kỳ vươn tay vuốt mặt Lạc Gia Hoa, hai người đôi môi gần trong gang tấc, Mộng Kỳ nhìn đôi môi đầy đặn của Lạc Gia Hoa, tự lẩm bầm, “Ông xã, nếu như em yêu anh, nên làm cái gì?”

Lạc Gia Hoa không tự chủ được nuốt một ngụm nước miếng, khoảng cách gần như vậy, chỉ cảm thấy đồng hồ báo thức oanh một tiếng, giống như thân thể muốn nổ tung, “Anh là chồng em, em yêu anh là thiên kinh địa nghĩa, hơn nữa, chỉ có thể yêu em.”

Mộng Kỳ mắt tỏa sáng, “Vậy còn anh?”

“Chỉ một mình em.”

Mộng Kỳ cười, cười đến hết sức vui vẻ, ngọt ngào, trong lòng cô hiểu, đây là từ sau khi chia tay với Nghiêm Tử Hạo, cô lại một lần nữa động lòng, bắt đầu từ bây giờ, Nghiêm Tử Hạo, hoàn toàn trở thành lịch sử, dù cho ngày nào đó hấn đứng ở trước mặt của mình, trừ là một đã người từng quen biết, cô sẽ không còn có cảm giác khác, người đàn ông trước mắt này, là chồng trên danh nghĩa của cô, là cho cô cam kết, muốn cùng cô sống chung cả đời, là người hiện tại cô yêu, cô rất may mắn, cho nên, cô muốn bảo vệ may mắn này, Mộng Kỳ đáy mắt thoáng qua tia nghịch ngợm, tính tình hoạt bát và lãng mạn bị cô tận lực giấu giếm, đã được phóng thích ra ngoài, bắt đầu từ bây giờ, giống như Phụng Hoàng niết bàn, một người chân chính cô, đem hiện ra ở trước mặt Lạc Gia Hoa, ý vị này, từ khắc này bắt đầu, cô hoàn toàn tiếp nhận Lạc Gia Hoa, dùng hết tất cả, yêu thương anh, ngay cả Nghiêm Tử Hạo, đều chưa từng để cho cô triển khai tất cả, lần này, cô biết, Lạc Gia Hoa và Nghiêm Tử Hạo không giống nhau, cho nên, cô nguyện ý vì một người đàn ông, buông thả tất cả.

Lạc Gia Hoa chỉ cảm thấy, người trước mắt, đang ở dưới mí mắt mình, tiến hành lột xác hoàn toàn, phảng phất nơi nào cũng không giống nhau, nhưng lại cũng lại cực kỳ giống nhau, Lạc Gia Hoa có chút nghi ngờ, chẳng lẽ là mình hoa mắt?

Trong mắt Mộng Kỳ thoáng qua tà mị quang, môi đỏ mọng nhấp mờ chạm vào môi Lạc Gia Hoa, không tiến vào không lui về phía sau, cự ly vừa lúc ở vị trí tiếp xúc, “Ông xã, anh ăn no chưa?”

Có lúc, khoảng cách như vậy, ngược lại càng làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào, Lạc Gia Hoa không dám thở mạnh, chỉ sợ kinh ngạc Yêu Tinh trước mắt, tựa như, anh biết không giống nhau chỗ nào rồi, bình thường Mộng Kỳ dịu dàng, nghịch ngợm, đoan trang, anh đều đã gặp qua, nhưng duy chỉ có bộ dạng quyền rũ, nhiệt tình như lửa này, là anh chưa từng gặp, Mộng Kỳ, đem quyền rũ chính mình cho tới nay ẩn giấu, hướng Lạc Gia Hoa biểu hiện ra ngoài.

Quyển rũ như vậy, trước đó, cô chưa bao giờ hướng bất kỳ người đàn ông nào biểu diễn qua, bởi vì cô vô cùng rõ ràng, sức quyến rũ của mình, nếu như mình nguyện ý, có thể sát thương bất kỳ người đàn ông nào, không thấy máu, liền làm bọn họ đắm chìm trong quyến rũ, không bao giờ lật người, nhưng cô đối với quyến rũ người khác không có hứng thú, cũng không muốn phiền toái, cho nên cho tới nay cũng ẩn nấp quyến rũ của mình, Lạc Gia Hoa trước khi Mộng Kỳ, chỉ lui tới với một người phụ nữ duy nhất là Thẩm Điệp, hơn nữa, bởi vì quá mức quen biết, thật ra thì hai người nói yêu thương, không bằng nói là bạn bè thân thiết tự do tự tại ở chung một chỗ, Thẩm Điệp cũng là người nhiệt tình như lửa, nhưng không thể so với Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa đột nhiên cảm thấy hai người căn bản cũng không phải cùng một cấp bậc, Lạc Gia Hoa thật ra chỉ là một người đàn ông bình thường, dù anh từ nhận định lực không tệ, nhưng mà ở trước mặt Mộng Kỳ, anh không hề có lực chống cự.

Mộng Kỳ rút cuộc quyết định chủ ý muốn đem Lạc Gia Hoa trầm luân, thoáng qua trong mắt tà quang, nhìn cô hòng Lạc Gia Hoa không ngừng lên xuống, khẽ nhếch môi, hiện tại, chỉ sợ anh ăn không ngon đi,

“Ông xã, hôm nay em còn chưa tắm.”

Lạc Gia Hoa há miệng mấy lần mới phát ra âm thanh, nhưng lại khàn khàn như ông già mấy chục tuổi, “Sau đó thì sao?”

“Sau đó. Sau đó, anh tắm cho em được không?”

Không trả lời, Lạc Gia Hoa trực tiếp dùng hành động thay thế đáp án của mình.

Tối hôm đó, đèn Lạc gia không có tắt, từ phòng vệ sinh đến phòng khách, từ phòng khách đến phòng ngủ.

Mộng Kỳ quyến rũ như vậy, Lạc Gia Hoa chưa từng gặp qua, mặc dù cô không nói, nhưng người thông minh như anh, tự nhiên rất nhanh đã nghĩ đến nhân quả trong đó, đây là Mộng Kỳ toàn tâm toàn ý bắt đầu tiếp nhận mình, biết được điều này làm anh hết sức vui mừng, dùng toàn bộ nhiệt tình hồi báo Mộng Kỳ, nhờ đó, anh còn phát hiện, mình đối với Mộng Kỳ nhiệt tình, cơ hồ tay mềm chân mềm, chống đỡ không được, đây chính là tiểu yêu tinh trời sinh, đúng vậy, tiểu yêu tinh, hai người liêu chết triền miên, Lạc Gia Hoa phát ra vô số lần gầm nhẹ, hận không thể chết ở trên người tiểu yêu tinh, Mộng Kỳ quyết rũ và nhiệt tình, khiến Lạc Gia Hoa đem ưu nhả cái gì, toàn bộ ném qua một bên, anh chỉ muốn làm một mãnh thú, đem Mộng Kỳ xé nát vụn vào trong bụng của mình, Lạc Gia Hoa hóa thân thành mãnh thú, làm Mộng Kỳ cảm nhận được cái gì gọi là cảm giác đau cũng vui vẻ đến mức tận cùng, kết quả dĩ nhiên là ‘Hai bên tổn hại’, dùng hết một tia sức lực cuối cùng, hai người nghênh đón một lần cuối vui vẻ, sau đó, cũng không có tiến hành rửa sạch, cứ như vậy liền cùng một chỗ, ngủ đi.

Trải qua sự việc này, tình cảm của Lạc Gia Hoa và Mộng Kỳ tiến vào một giai đoạn mới.

Mặc dù rạng sáng bốn giờ mới ngủ, nhưng đồng hồ sinh học của Lạc Gia Hoa vẫn hơn bảy giờ đánh thức anh dậy, cảm giác đầu tiên là nhớ lại tối hôm qua cực hạn vui vẻ, nghĩ như vậy, nhất thời lại cảm thấy hạ thân trường lên, hạ thân hai người còn cùng một chỗ, Mộng Kỳ ngủ ở trên người của mình, xúc giác mềm mại cùng khít khao, khiến Lạc Gia Hoa lại rục rịch ngóc đầu dậy, cũng may tối hôm qua ăn quá no, hiện tại có muốn cũng không thể làm gì, Lạc Gia Hoa cẩn thận đem Mộng Kỳ đặt ở bên cạnh, mình cũng lui ra ngoài, mặc dù tỉnh, mặc dù nơi nào đó trường lên, nhưng anh dù sao không phải làm bằng sắt, đàn ông vận động một chút, có thể so với chạy cự li dài, càng thêm hao phí thể lực a, đứng lên, quả nhiên, chân có chút nhũn ra, nghĩ đến trong công ty có một Cố Thông thích bát quái, Lạc Gia Hoa lại nhức đầu, lấy cái tên kia lời nói ác độc cộng thêm nhãn lực, đoán chừng vừa gặp đã thông suốt mà trêu chọc một trận, chỉ là, Lạc Gia Hoa chưa từng nghĩ qua, cư nhiên mình cũng sẽ có một ngày biến thành mãnh thú, anh tự nhận lực kiểm chế của mình không tệ, trước kia thời điểm ở cùng với Mộng Kỳ, cũng khống chế mình khá tốt, cố kỵ cảm thụ của đối phương, tận lực dịu dàng, nhưng tối hôm qua, Mộng Kỳ hóa thân làm tiểu yêu tinh, quả thật làm tắt cả lý trí của anh đều biến mất.

Ngồi vào trên giường, Lạc Gia Hoa cười quan sát Mộng Kỳ, có lẽ cô thật sự đã mệt muốn chết rồi, trên mặt còn treo đỏ ửng cùng thỏa mãn của hoan ái qua đi, bộ dạng ngủ hết sức yên tĩnh, nằng như vậy và tiểu yêu tinh tối hôm qua hơn kém nhau một trời một vực, nếu như không phải là từ nhỏ theo chủ nghĩa duy vật, anh quả thật sẽ hoài nghi bọn họ là hai người hoặc là Mộng Kỳ bị quỷ nhập rồi.

Chỉ là, quyến rũ cùng đoan trang đồng thời có trong Mộng Kỳ, có thể làm cho tất cả đàn ông điên cuồng.

Lạc Gia Hoa có thể cảm thấy, Mộng Kỳ từ tối hôm qua bắt đầu, hướng mình triển khai tất cả, đây là một tin tức để cho anh vui mừng, nhưng là, nghĩ đến tối hôm qua Mộng Kỳ quyến rũ, anh lại bắt đầu lo lắng, đẹp như vậy, anh chỉ muốn một mình anh nhìn thấy, nếu để cho người khác nhìn được, bị hấp dẫn thì làm thế nào, không, đó là thuộc về một mình anh, anh tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào thấy vẻ đẹp như vậy.

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng Lạc Gia Hoa hiểu, Mộng Kỳ đối với mình ảnh hưởng, đã vượt qua ngoài dự liệu của mình, thậm chí ngay cả Thẩm Điệp cũng chưa từng làm anh có cảm giác mất không chế như vậy, ngay cả muốn để cho người khác nhìn Mộng Kỳ một chút, anh cũng cảm thấy không thoải mái, tham muốn giữ lấy Mộng Kỳ của mình đã nhiều đến ngay cả mình cũng không có cách nào khống chế được.

Lạc Gia Hoa là một người tự động kiểm chế, nhưng đồng dạng cũng là người thông minh, khi anh phát hiện tham muốn giữ lấy của mình đối với Mộng Kỳ đã đạt tới trình độ chính mình không thể khống chế nổi thì liền buông tha rồi rảnh, thuận theo tự nhiên, cẩn thận lau mặt cho Mộng Kỳ, quả nhiên tối qua làm quá mãnh liệt, cũng có chút sưng đỏ, không biết có thuốc tiêu sưng hay không, tối nay trở về thuận tiện đến hiệu thuốc hỏi thử, quyết định chủ ý, lại làm bữa ăn sáng, lưu lại tờ giấy, lúc này Lạc Gia Hoa mới đi làm, nếu như không phải cần thiết, anh thật đúng là lần đầu tiên trong đời muốn trốn việc, đến công ty, mặt đen trên mặt cùng với dáng vẻ không có quá nhiều hơi sức, dĩ nhiên là bị Cố Thông nhìn ra, không tránh khỏi bị Cố Thông cười nhạo, Lạc Gia Hoa lần đầu tiên mặc cho Cố Thông cười nhạo, không mở miệng phản bác, tâm tình của anh tốt, không muốn cùng nhân sĩ độc thân so đo, thái độ của anh, dĩ nhiên là khiến cho Cố Thông tới bây giờ đầu không thẳng nổi Lạc Gia Hoa bị kinh sợ, tâm lý chịu kích thích không nhỏ, có phải muốn mời một cao tăng đến xem anh một chút hay không.

Lạc Gia Hoa đối với Cố Thông thần kinh khác thường thấy nhưng không thể trách, dù sao cả buổi trưa trên mặt của anh luôn treo ý cười, vì vậy mọi người trong công ty cũng biết hôm nay tâm tình ông chủ rất tốt, có vài người thậm chí trực tiếp đoán được nguyên nhân, xem ra tối qua Lạc kỳ sư rất

thỏa mãn a.

So sánh ra, Mộng Kỳ cũng chưa có vận may như vậy.

Ngủ một giấc đến mười một giờ, chỉ cảm thấy chân không phải là của mình, so với chạy Marathon còn khó chịu hơn, nghĩ đến tối qua cuồng dã, thật không nghĩ tới cái tên kia hóa mãnh thú cư nhiên cuồng tráng như vậy, ý thức được mình đang suy nghĩ gì, Mộng Kỳ xấu hổ, như thế nào mình lại giống một sắc nữ, không được, không thể làm cho người ta cảm giác như thế a.

Ở trên giường lăn lộn một lát, cuối cùng không nhịn được ba gấp, xuống giường chạy thẳng tới phòng vệ sinh, thời gian cũng không sớm, đánh răng rửa mặt, ra ngoài đã thấy đặt bữa sáng cùng tờ giấy đặt trên bàn ăn, lấy ra vừa nhìn, Mộng Kỳ nhất thời cảm giác mình bị choáng, mặc dù ngày thường Lạc Gia Hoa cũng rất sắc sảo, nhưng nói chuyện cái gì, cũng rất quy củ, rất âm áp, nhưng hôm nay, thế nào lại buồn nôn như vậy, chỉ là, tại sao trong lòng của cô cảm thấy rất ngọt ngào a, Mộng Kỳ vừa húp cháo vừa nghĩ, quả nhiên, yêu sẽ làm cho trí thông minh giảm xuống.

Thời điểm nhận được điện thoại của Nghiêm Tử Hạo, Mộng Kỳ còn lấy làm kinh hãi, từ lần trước gọi điện thoại cho Nghiêm Tử Hạo kết quả là vị hôn thê của hắn tiếp, Mộng Kỳ vừa cảm giác mình bị gạt, vừa cảm thấy mình không có lý do gì gọi điện thoại cho hắn, còn có cảm thấy nên tránh những hiểu lầm không cần thiết, cho nên vẫn luôn không có gọi, vì vậy lúc trên điện thoại của mình hiện lên ba chữ Nghiêm Tử Hạo, cô cảm thấy thụ sủng nhược kinh,

“Uy ~”

“Mộng Kỳ ~” Giọng Nghiêm Tử Hạo hình như có chút gấp, còn có chút nhỏ giọng, giống như không có tiện nói chuyện, “Anh muốn nhờ em một chuyện, làm phiền em”

“Chuyện gì?”

“Mẹ anh vừa gọi điện thoại cho anh nói ba anh bệnh cũ tái phát, bây giờ anh đang đi công tác không thể quay về, mẹ anh một mình chăm sóc ba, anh sợ bà làm không nổi, có thể nhờ em giúp một chuyện đi bệnh viện xem một chút được không?”

Vừa nghe Nghiêm Tử Hạo nói như vậy, Mộng Kỳ ngược lại thật sự quan tâm, dù sao cha mẹ Nghiêm Tử Hạo đối với mình rất tốt, coi như không có quan hệ Nghiêm Tử Hạo, cô thật sự coi bọn họ như cha mẹ mà đối đãi, dĩ nhiên, nếu như không có quan hệ với Nghiêm Tử Hạo, bọn họ sẽ không đem mình làm con gái đối đãi, cái này khó nói, chỉ là, Mộng Kỳ biết bây giờ không phải lúc nói chuyện này, rất sáng khoái hỏi, “Bác trai ở bệnh viện nào?”

“Bệnh viện trung tâm XX khoa XX.” Nghe được Mộng Kỳ đồng ý, Nghiêm Tử Hạo thở phào nhẹ nhõm, “Cám ơn em Mộng Kỳ, anh nhất thời không tìm được người khác, không thể làm gì khác hơn là tìm em, chờ sau khi anh trở về, nhất định sẽ cảm kích em thật tốt.”

Mộng Kỳ nghe vậy, thân nhiên nói, “Vậy cũng không cần, dù là người không quen biết, tôi cũng nguyện ý ra tay trợ giúp, huống chi bác trai bác gái từng đối tôi tốt như vậy, tôi đi thăm bọn họ là chuyện đương nhiên.”

“.....” Nghiêm Tử Hạo bị nghẹn một chút, trực giác Mộng Kỳ còn đang tức giận mình thất hẹn, vì vậy có chút khổ sở, “Mộng Kỳ, anh hiểu giữa chúng ta.....”

“Được rồi, anh đang ở ngoài gọi điện, vậy thì không nên nói nhiều như vậy, tôi cúp trước, lập tức sẽ đi thăm bác trai sau lại gọi điện thoại cho anh, cứ như vậy, bye.”

Không để ý tới phản ứng của Nghiêm Tử Hạo, Mộng Kỳ cúp điện thoại, cảm túi ra cửa, có một câu cô nói xong không sai, dù là có người xa lạ cần giúp một tay, cô cũng sẽ đưa tay ra trợ giúp, cho nên đồng ý đi thăm bác Nghiêm, không có một chút quan hệ gì tới hắn.

Xe rất nhanh chạy tới bệnh viện trung tâm, ở tại cửa ra vào, cố ý mua một giỏ hoa lam, sau đó chạy thẳng tới khu nội trú, số điện thoại của bà Nghiêm đã sớm xóa bỏ, mặc dù lần trước bà chủ động gọi lại, nhưng cô cũng không có lưu, cho nên cô không có số điện thoại của bà Nghiêm, nếu không phải Nghiêm Tử Hạo gọi tới, ngay cả số điện thoại của Nghiêm Tử Hạo cô cũng đã quên mất, cho nên lúc Mộng Kỳ xuất hiện ở phòng bệnh, thật dọa cho bà Nghiêm giật mình,

“Mộng Kỳ ~”

“Bác gái mạnh khỏe, là Tử Hạo gọi cháu tới được, nghe nói bác trai bệnh cũ tái phát, anh ấy hết sức quan tâm, nhưng lại không kịp về, cho nên nhờ cháu trước xem một chút, bác gái, bác trai như thế nào, bác sỹ nói gì?”

Lúc này bà Nghiêm nhớ tới con trai nói sẽ gọi bạn tới xem, bà còn tưởng là người nào, không nghĩ tới lại là Mộng Kỳ, bọn họ không phải đã chia tay ư, nếu như không phải con trai nói đã có bạn gái mới rồi, bà thật sự muốn cho Mộng Kỳ cùng con trai hợp lại, Mộng Kỳ là một cô gái tốt, bà càng xem càng thích, ai, cũng không biết con trai nghĩ gì, con dâu xinh đẹp như thế, cứ như vậy không có, làm hại bà cũng không dám gọi điện thoại cho Mộng Kỳ, dù sao cũng là con trai bà vứt bỏ người ta, cảm giác đuối lý.

Giờ phút này thấy Mộng Kỳ quan tâm bệnh tình của chồng bà như vậy, càng cảm thấy phải Mộng Kỳ là một cô gái hiền lành hiếm có, “Không có chuyện gì lớn, đều là bệnh cũ, bác sỹ nói nằm viện mấy ngày, uống thuốc, chuẩn bị chích cái gì, thằng nhỏ Tử Hạo này cũng thiệt là, trời nóng bức thế này còn kêu cháu chạy tới, đây không phải là làm phiền cháu sao.”

Lời nói này hết sức khách khí, dù sao không phải là con dâu của mình, có mấy lời không thể nói, Mộng Kỳ cũng không nghĩ nhiều, đem giỏ hoa để ở một

bên, cười,

“Dù sao cháu cũng không có chuyện gì, tôi xem một chút cũng không có cái gì, bác gái không cần để ý.”

Bà Nghiêm có chút ngượng ngập, “Không phải bác để ý, bác ước gì ngày ngày được gặp cháu, ước gì cháu làm con dâu bác, nhưng tiểu tử thú nhà bác không biết nghĩ như thế nào, Mong Kỳ a, bác thật không còn mặt mũi gặp cháu a.”

Mộng Kỳ cười, “Cháu còn tưởng bác gái không thích cháu nữa, hoá ra là vì chuyện này, cháu không sao, bác gái, chuyện của cháu và Tử Hạo, không liên quan tới hai bác, bác không cần cảm thấy áy náy, tình cảm là chuyện hai người, Tử Hạo có theo đuổi cao hơn, cháu không lý do ngăn cả anh ấy a, trước đó cháu đã nói qua, mặc dù tách ra, nhưng là, cũng không ảnh hưởng tới tình cảm của cháu đối với hai bác.”

Bà Nghiêm nói, “Cháu càng như vậy, bác ngược lại càng cảm thấy Nghiêm gia thực có lỗi với cháu.”

Mộng Kỳ cười, “Bác gái, bác đừng suy nghĩ nghiêm trọng quá, hiện tại Tử Hạo có vị hôn thê, cháu cũng đã có khác người khác, mọi người đều là người trưởng thành, theo đuổi ước muốn không có sai, bác cũng không cần nhớ mãi không quên, cháu cùng Tử Hạo, hiện tại đã giống như bạn bè bình thường.”

“Thật?”

“Nếu không, cháu làm sao sẽ nghe lời Tử Hạo sang đây thăm bác trai.” Mộng Kỳ cười.

Nghe được Mộng Kỳ nói như vậy, bà Nghiêm cũng từ từ thoải mái, đúng thế, hiện tại không thể so với trước kia, hiện tại tư tưởng của người tuổi trẻ, cũng không phải là một bà già như bà có thể lý giải, con cháu tự có phúc của con cháu, mình cũng không nên quan tâm quá nhiều, lúc trước đối với Mộng Kỳ đau lòng, trừ đáng tiếc ra, còn có con trai nhanh như vậy đã có người khác mà cảm thấy chột dạ, bây giờ nghe Mộng Kỳ nói mình cũng có người khác, nhìn, bọn họ là hòa bình chia tay, như vậy, bà không cần suy nghĩ nhiều quá, chỉ là đáng tiếc người như Mộng Kỳ không thể trở thành con dâu của bà.

Nghĩ thông suốt, bà Nghiêm thoải mái hơn nhiều, hỏi Mộng Kỳ có biết vị hôn thê của Nghiêm Tử Hạo không, Mộng Kỳ cười lắc đầu mà nói chưa từng gặp qua, bà Nghiêm có chút tiếc nuối, bởi vì chính mình cũng không có gặp qua, con trai nói này lần đi công tác về sẽ dẫn về nhà, ai, con trai trưởng thành, có tiền đồ rồi, chuyện gì, cũng tự mình làm chủ, bọn họ làm cha mẹ, hình như càng ngày càng không có cảm giác tồn tại.

Lôi kéo Mộng Kỳ nói chuyện phiếm, mãi cho đến khi ông Nghiêm tỉnh lại, Mộng Kỳ vội vàng chào hỏi, “Chào bác trai.”

Ông Nghiêm sững sờ một chút, thấy vợ và Mộng Kỳ trò chuyện rất vui vẻ, lúc này mới gật đầu, “Mộng Kỳ tới.”

“Dạ, Tử Hạo nói bác trai bệnh cũ tái phát, cho nên tới thăm, khỏe mạnh là tiền vốn cách mạng, bác trai cần phải bảo trọng thân thể của mình, thuốc lá rượu các loại ..., nên giảm lại.”

Nghiêm mẫu tiếp lời, “Lời này không biết đã nói với ông ấy bao nhiêu lần, nhưng lại không nghe, lúc này hút thuốc hút đến vô bệnh viện, ông đã hài lòng chưa?”

Ông Nghiêm bắt đầu nhìn bà Nghiêm, “Được rồi, tôi cũng không nghĩ tới sẽ như vậy, lần này tôi biết sai rồi, bà hãy bỏ qua cho tôi đi, nơi này còn có tiểu bối, bà chừa chút mặt mũi cho tôi.”

Mộng Kỳ cười quay đầu, “Bác trai bác gái cháu cái gì cũng không có nhìn thấy.”

Bà Nghiêm hài lòng, “Thấy chưa, vẫn là Mộng Kỳ thân thiết.”

Ông Nghiêm bắt đầu đi, lúc này, sợ rằng thuốc lá sẽ không được đựng tới nữa.

Cùng ông bà Nghiêm nói chuyện một hồi, lúc này Mộng Kỳ mới đứng dậy cáo từ, nếu không có chuyện gì lớn, cô cũng cần phải trở về, trước khi đi bà Nghiêm tựa hồ thân mật với Mộng Kỳ như trước kia, kêu Mộng Kỳ có rảnh rồi đến nhà chơi, Mộng Kỳ đồng ý, cảm ơn bà Nghiêm đưa mình ra cửa, cùng ông Nghiêm cáo biệt, một mình rời đi.

Ra khỏi bệnh viện, gửi tin nhắn cho Nghiêm Tử Hạo, nói cho Nghiêm Tử Hạo biết ông Nghiêm không có chuyện gì, không cần lo lắng, chỉ chốc lát sau Nghiêm Tử Hạo đã nhắn trở lại, cảm ơn.

Mộng Kỳ nhìn tin nhắn cười cười, có thể bình thường đối mặt với ông bà Nghiêm như vậy, trừ triệt để bỏ xuống, cô không nghĩ tới, nếu như lúc Nghiêm Tử Hạo rảnh rồi muốn gặp mình, như vậy, mang theo Lạc Gia Hoa đi cùng, hẳn không có sai đi, ha ha ~

Đào mắt, liền đến thứ bảy, Lạc Gia Hoa đem công việc ngày thứ sáu mang về, thứ bảy chủ nhật đang ở nhà làm thêm giờ, hai người một ở thư phòng vẽ bản thảo, một ở phòng khách vẽ tranh, ai làm chuyện nấy, cũng hết sức hài hòa.

Buổi trưa Lạc Gia Hoa nấu ăn, Mộng Kỳ giúp một tay, mặc dù đồ ăn anh làm không bằng Mộng Kỳ, nhưng thành thạo thay đổi khẩu vị cũng tốt, mẩu chột, là làm món ăn bằng cả lòng mình, cho nên Mộng Kỳ ăn được hết sức no bụng, chờ Lạc Gia Hoa dọn dẹp xong phòng bếp, liền lôi kéo Mộng Kỳ đi mua quần áo tham gia tiệc rượu buổi tối.

“Làm gì chuẩn bị sớm như vậy, không phải sáu giờ tối mới bắt đầu sao?” Mộng Kỳ không hiểu hỏi.

“Đúng vậy, chỉ là chuẩn bị sớm một chút, em còn phải chọn quần áo, đợi lát nữa lại đi làm tóc, trang điểm, chờ làm xong mọi thứ, cũng không xê xích gì nhiều.” Lạc Gia Hoa nắm tay Mộng Kỳ, vừa dịu dàng nói qua.

Mộng Kỳ nhìn áo sơ mi trên người Lạc Gia Hoa, bởi vì sợ nóng đem âu phục đặt ở trên tay, “Buổi tối anh sẽ mặc cái này sao?”

“Ừm.”

Đi theo Lạc Gia Hoa đến một cửa hàng trang phục, Mộng Kỳ chọn một lễ phục tương đối bảo thủ, như vậy có thể che giấu một chút quyền rũ của mình, đồng thời màu đen có thể làm cô lo lắng toát ra cao quý đoan trang, lúc thay đồ, Lạc Gia Hoa xác định có chút ít ngây người, thấy anh ngỡ ngàng, Mộng Kỳ không khỏi nổi lên hải hức, cố ý hướng anh ném cái mị nhãn, hải lòng nhìn anh lần nữa hóa đá, chọn xong quần áo, lại đi chọn trang sức, sau đó đi làm tóc, trang điểm, lại tiếp tục một phen, không tới mấy vạn tệ, đây là Mộng Kỳ ý vào điều kiện bản thân không tệ, chọn quần áo trang sức với giá trung đẳng, nói thật, lễ phục này mặc dù nhìn đẹp, nhưng bình thường lại không thể mặc, giống như kinh doanh quán bar, cũng là địa phương ganh đua với nhau, không thể nhiều lần đều mặc cùng bộ lễ phục, cho nên nếu mua quá đắt, thật đúng là rất lãng phí, sau khi chuẩn bị xong mọi thứ, Mộng Kỳ cau mày nhìn Lạc Gia Hoa,

“Em thật đúng là không có thói quen mặc quần áo đắt tiền.”

Lạc Gia Hoa cười, “Không sao, đàn ông làm tiền để phụ nữ xài, em xài càng nhiều, anh càng có động lực kiếm tiền.”

Mộng Kỳ nghe vậy đem ánh mắt híp lại, “Nói như em sẽ không thủ hạ lưu tình, chồng à, đến lúc đó anh không nên đau lòng đó.”

Lạc Gia Hoa cười ôm cô vào trong ngực, “Bảo đảm sẽ không, chồng em bản lãnh không phải rất lớn, nhưng còn nuôi nổi vợ mình, tuyệt không làm cho người ta chê cười đi.”

“Ông xã, anh thật tốt.”

“Ha ha.” Lạc Gia Hoa rất thích tiếp nhận Mộng Kỳ ca ngợi, lên xe, nhìn xem thời gian, “Bữa tiệc bắt đầu lúc sáu giờ, chúng ta đi sớm một chút.”

“Nghe lời anh.”

“Không biết Cố Thông đã tới chưa.”

“Cố Thông cũng đi à?”

“Ừ, cậu ấy phụ trách nghiệp vụ, công việc trao đổi gần đây với Hạ cũng do cậu ấy phụ trách, giống như tiệc rượu này, chính là thời điểm cậu ấy phát huy tài năng, giống anh nhà, chính là đi làm bối cảnh.”

Mộng Kỳ cười, “Vậy em chẳng phải là bối cảnh phía sau bối cảnh?”

“Ừm, đợi lát nữa chúng ta cùng nhau làm bối cảnh cũng tốt lắm.”

“Ha ha, được.”

Bữa tiệc tối này của Hạ gia rất lớn, hình như trừ buôn bán ra, còn có mục đích khác mục, lúc Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa đến, đã qua năm giờ rưỡi một chút, tuần nam nữ kết hợp, hết sức dưỡng nhãn, lúc hai người đưa lên thiệp mời tiền vào đại sảnh khách sạn, thì có không ít người nhìn sang, một số người thậm chí bắt đầu hỏi thăm hai người là ai.

Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa cũng không nghĩ đến hai người đã tới sớm một chút hẳn không có nhiều người như vậy, không nghĩ tới tất cả mọi người tới thật sớm, hơn nữa đẩy cửa đi vào còn có được nhiệt tình của mọi người “Chiều đãi”.

“Gia Hoa, Tiểu Kiều ~” Lúc Cố Thông thấy hai người, lập tức bỏ lại người đang nói chuyện, cùng bạn gái mình đi tới, hôm nay Cố Thông dẫn theo là Hiểu Ngôn trong công ty.

“Lạc kỹ sư, Tiểu Kiều ~”

Lạc Gia Hoa hướng hai người gật đầu, “Hai người tới thật sớm.”

“Đúng vậy a, tới trước thăm dò địa hình chứ sao.” Cố Thông quan sát Mộng Kỳ, trong mắt thoáng qua kinh ngạc, “Thật xinh đẹp a.”

Lạc Gia Hoa không để lại dấu vết bước lên ngăn cản ánh mắt Cố Thông, tránh cho Cố Thông đánh chủ ý lên Mộng Kỳ, anh tự cho là không để lại dấu vết, thật ra thì Cố Thông cùng Hiểu Ngôn đều nhìn thấy động tác của anh, nhất là Cố Thông nhìn thấy hành động nhỏ mọn như vậy, càng cảm thấy được thú vị, trong mắt lóe ánh sáng quỷ dị, nhìn Lạc Gia Hoa hết sức không được tự nhiên.

“Tiểu Kiều, hôm nay cô thật xinh đẹp.”

Giữa phụ nữ với nhau luôn không thể rời bỏ đề tài xinh đẹp này, Mộng Kỳ đáp trả Hiểu Ngôn một nụ cười đoan trang, cách nói chuyện của Hiểu Ngôn cũng lộ ra phong cách đại gia khuê tú,

“Cảm ơn, cô cũng đẹp.”

“Ài, Gia Hoa, tớ mới vừa cùng người của công ty X nói chuyện đôi câu, cậu đi với tớ qua đó chào hỏi đi.”

Lạc Gia Hoa quay đầu nhìn Mộng Kỳ, Mộng Kỳ lập tức cười nói, “Không cần phải để ý đến em, tự em sẽ chăm sóc mình.”

Hiệu Ngôn đứng ở bên cạnh lập tức tiếp lời, “Lạc kỹ sư yên tâm đi, tôi nhất định chăm sóc Tiểu Kiều thật tốt.”

Lạc Gia Hoa biết Hiệu Ngôn lẩn lộn trong các buổi tiệc như thế này đã quen, vì vậy hướng cô gật đầu một cái, “Làm phiền rồi.”

“Không cần khách khí.”

Hai người rời đi, Hiệu Ngôn quay đầu nhìn Mộng Kỳ, “Tiểu Kiều quả nhiên là mỹ nhân, tối nay sợ là cô gái xinh đẹp nhất, không trách được bình thường Lạc kỹ sư cất giấu không muốn cho cô đến công ty chúng ta.”

Mộng Kỳ cười, “Là tôi không thích ra khỏi nhà, trời nóng nực, luôn lười biếng.”

“Chúng ta đi bên kia uống chút gì đi, tôi đã bảo đảm với Lạc kỹ sư tối hôm nay sẽ chăm sóc tốt cho cô.” Hiệu Ngôn cười.

“Được.” Mộng Kỳ gật đầu, “Tôi với cô không kém nhiều, không cần khách khí như thế, nếu như có chuyện rời đi, tôi có thể tự chăm sóc mình.”

“Ha ha, không sao, hiện tại cũng không có chuyện gì.”

Sau khi Mộng Kỳ và Hiệu Ngôn đi vào giữa khoảng không, thì có không ít người chú ý tới hai người, mặc dù Hiệu Ngôn cũng hết sức xinh đẹp, nhưng so với Mộng Kỳ có vẻ bình thường một chút, vì vậy, phần lớn ánh mắt cũng rơi vào trên người Mộng Kỳ, chỉ là bởi vì Mộng Kỳ đi cùng Lạc Gia Hoa, mọi người không rõ mối quan hệ giữa cô và Lạc Gia Hoa, nhất thời không có ai tiến lên.

Hiệu Ngôn chạy nghiệp vụ, từ lượng của khá, ở trên bàn cầm ly rượu đỏ, Mộng Kỳ còn lại chọn ly nước trái cây, thấy Hiệu Ngôn kinh ngạc nhìn mình, Mộng Kỳ cười,

“Tôi không thích uống rượu.”

Hiệu Ngôn cười, “Cô và Lạc kỹ sư ngược lại rất giống nhau, tôi nhớ vào lễ mừng năm mới của công ty tổ chức, Lạc kỹ sư bị Cố Thông bắt uống mấy ly rượu, gục xuống, thật không nghĩ tới từ lượng của Lạc kỹ sư kém như vậy.”

Mộng Kỳ thấy Lạc Gia Hoa và Cố Thông cùng một nam một nữ đứng chung một chỗ không biết nói gì, không khỏi cười thầm, “Từ lượng của anh ấy đúng là rất kém.”

“Luu tiểu thư ~”

“A, Lâm tổng ~ hạnh ngộ.” Hiệu Ngôn quay đầu nhìn người tới, cười chào hỏi.

Người được gọi là Lâm tổng nhìn sang Mộng Kỳ, “Vị mỹ nữ này hình như chưa từng gặp qua.”

Lâm tổng này, Hiệu Ngôn từng có may mắn bắt chuyện một lần, năng lực không tệ, người cũng không tệ, mặc dù hơi háo sắc, thấy mắt hắn nhìn Mộng Kỳ, cũng biết hắn đang nghĩ cái gì, trong lòng cười lạnh, trên mặt cũng là cười nhẹ nhàng.

“Đây là phu nhân của Lạc kỹ sư chúng tôi, Lạc phu nhân, vị này từng hợp tác với phòng thiết kế của chúng ta, là khách hàng của công ty.”

Mộng Kỳ nhìn Hiệu Ngôn ám hiệu, mỉm cười, “Lâm tổng, hân hạnh được gặp mặt.”

Mỹ nhân đẹp như vậy, cư nhiên kết hôn? Theo ly rượu quả nhiên thấy được chiếc nhẫn trên tay Mộng Kỳ, Lâm Phương Hiệu trong lòng có chút mất mát, nhưng vẫn rất có phong độ,

“Tôi nên xưng hô thế nào đây?”

“Lâm tổng gọi tôi Lạc phu nhân là được rồi.” Mộng Kỳ cười cười, không biến sắc nói cho đối phương biết mình là người đã có chủ, sắc mặt ôn hòa nhưng mang theo cảm giác xa cách, lời này của cô nói không nhỏ, vì vậy mấy người chung quanh luôn chú ý bên này dĩ nhiên là nghe được, biết được mỹ nữ có chủ, đàn ông đáng tiếc, phụ nữ còn lại là vui mừng, như vậy, sẽ không sợ cô tới cùng mọi người giành chức độc thân ưu tú.

Lâm Phương Hiệu thầm than đáng tiếc, không cùng phụ nữ đã lập gia đình có quan hệ là nguyên tắc của hắn, hắn cũng đã từng gặp qua Lạc Gia Hoa, là một người rất có tài, bản thiết kế ban đầu của công ty hắn chính là xuất từ tay Lạc Gia Hoa, làm cho hắn rất hài lòng, cũng may cõi đời này mỹ nhân còn rất nhiều, cho nên đáng tiếc một lát, Lâm Phương Hiệu liền thu hồi ngọn lửa ghen nhóm trong lòng.

“Lạc phu nhân tối nay điểm áp quần phương, Lạc tiên sinh có thể lấy được vợ đẹp như vậy, thật là làm cho người hâm mộ a.”

Mộng Kỳ nhìn Lâm Phương Hiệu thu ánh mắt ái mộ, trong lòng ngược lại thấy hắn thức thời mà hài lòng, sắc mặt nhu hòa mấy phần, “Lâm tổng chê

cười, Lâm tổng vừa là người có tài sự nghiệp lại thành công, phải nói cô gái nào có thể được Lâm tổng yêu mến, đó mới là hạnh phúc.”

Lâm Phương Hiểu cười, “Tôi tên là Lâm Phương Hiểu, lạc phu nhân gọi tên này đi, hai chữ Lâm tổng, không dám nhận, xã hội hiện nay, khác không nhiều lắm, chính là X tổng tương đối nhiều, Phương Hiểu thật sự là không dám nhận cái gì tổng a.”

Mộng Kỳ bị chọc cười, “Lâm tiên sinh khách khí, xã hội này X tổng tuy nhiều, nhưng không phải mỗi người cũng có thể làm X tổng, tôi với Lâm tiên sinh lần đầu tiên gặp mặt, trực tiếp kêu tên hình như có điều không ổn, gọi Lâm tiên sinh tương đối tốt hơn.”

Mặc dù diện mạo quyến rũ, nhưng lời nói cũng đoan trang, Lâm Phương Hiểu không khỏi đối với Mộng Kỳ vừa quyến rũ lại đoan trang hợp thành một có chút hiếu kỳ, thấy cô kiên trì cùng mình giữ khoảng cách, cũng không tức giận, gật đầu coi như là cam chịu.

“Mộng Kỳ ~”

Mộng Kỳ quay đầu, nhìn Lạc Gia Hoa cầm ly rượu đi tới, cười.

“Lạc kỹ sư ~”

“Thì ra là Lâm tổng, chào.” Lạc Gia Hoa nhàn nhạt nhìn Lâm Phương Hiểu, Lâm Phương Hiểu này chào hỏi anh, người không tệ, chính là có hoa tâm, ở bên kia lúc nhìn thấy hấn đến gần Mộng Kỳ, anh cũng không yên tâm nên đi tới.

Lâm Phương Hiểu nhìn Lạc Gia Hoa trước mắt ngoài bình tĩnh, trong mắt lại hàm chứa đề phòng cười thầm, mặc dù cùng Lạc Gia Hoa quen biết không nhiều lắm, nhưng Lạc Gia Hoa vẫn luôn là một bộ dạng bình tĩnh chuyện gì cũng sẽ không hốt hoảng, trước kia hấn cũng có chút tò mò trên đời này có thể có người giữ chặt người đàn ông như vậy không, hiện tại rốt cuộc thấy được, cô gái này rất ưu tú, gương mặt ma quỷ, lời nói thiên sứ, cô gái như vậy, đối với người đàn ông nào cũng đều là độc dược trí mạng, mình cũng chỉ là cùng cô nói mấy câu, Lạc Gia Hoa đã đi tới đây, từ khí thế của Lạc Gia Hoa, hấn có thể đem trong mắt Lạc Gia Hoa đề phòng giải thích là: tham muốn giữ lấy.

Lại nói, có thể để cho người đàn ông này thay đổi như vậy, Lạc Gia Hoa càng đề ý, hấn liền càng có hứng thú a, nhưng không động vào phụ nữ đã lập gia đình là nguyên tắc của hấn, vậy phải làm sao bây giờ đây?

“Lạc kỹ sư thật ít khi xuất hiện tại tiệc rượu a, hôm nay có thể nhìn thấy Lạc kỹ sư, ngược lại thật sự là ngoài ý muốn.”

Lạc Gia Hoa bình tĩnh mỉm cười, “Hạ tổng mở tiệc rượu, có thể tới, là vinh hạnh của tôi.”

Từ khi Lạc Gia Hoa đi tới, Hiểu Ngôn đã biết nhiệm vụ của mình hoàn thành, hướng Lạc Gia Hoa nói một tiếng, liền hướng Cố Thông đi tới, Mộng Kỳ thấy Lạc Gia Hoa xuất hiện, liền tự động ôm lấy cánh tay anh, làm chim nhỏ nép vào người.

Cô vẫn cho là, Lạc Gia Hoa chừng chặc, tính tình ôn hòa, nhưng nghe anh và Lâm Phương Hiểu tới tới lui lui mấy lời, lúc này mới phát hiện, thì ra Lạc Gia Hoa cũng là một thương nhân sắc bén, vẻ mặt của anh ôn hòa như cũ, lời nói nghe qua, giống như lễ phép, nhưng cẩn thận suy nghĩ hình cũng không phải là đơn giản như vậy, hình dung như thế nào đây, tựa như một người nhìn có vẻ mềm yếu dễ bị bắt nạt, kết quả người khí thế hùng hăng muốn đi khi dễ hấn, kết quả cuối cùng lại phát hiện mình tức muốn chết, mà hấn thì hoàn hảo không hao tổn đứng ở nơi đó, vẫn là một bộ dạng dễ bắt nạt, sau đó, kết quả dĩ nhiên là người bị tức đến hộc máu, thương càng thêm thương.

Đứng bên cạnh Lạc Gia Hoa, ít đi ti ôn hòa, nhiều ti sắc bén, giữa hai lông mày tự tin, làm cho lòng người sinh nhìn lên, Mộng Kỳ cứ như vậy đứng ở hấn bên người, mắt thấy hấn khí thế càng ngày càng lớn mạnh, trong mắt lóe lên kinh ngạc, sau đó là hài lòng, sau đó là si mê, người đàn ông này, là của mình, Mộng Kỳ phát hiện, nàng lại thương hấn một chút.

Đưa đi Lâm Phương Hiểu, Lạc Gia Hoa lúc này mới quay đầu nhìn Mộng Kỳ, từ cùng Lâm Phương Hiểu nói chuyện trong chốc lát, hấn cũng cảm giác mình bên trái mặt của sắp bị một đạo tâm mắt cho đã thương rồi, nhưng có Lâm Phương Hiểu ở trước mặt, hấn vẫn không tốt xoay đầu lại nhìn,

“Bà xã?”

Mộng Kỳ si mê nhìn Lạc Gia Hoa, tự lẩm bầm, “Anh có phải hay không cố ý?”

“?”

“Cố ý tới để cho em tham dự buổi tiệc này là muốn em thấy anh không giống như trước, sau đó, phát hiện anh có mị lực như thế, sau đó, em giống như càng thêm không thể rời bỏ anh, làm thế nào đây?”

Lạc Gia Hoa nghe, mặt mày toàn bộ mở rộng ra, khóe miệng thật to nứt ra, cô thật ra là muốn nói, càng thêm thương anh phải không?

“Vốn anh không có ý này, nhưng trải qua nhắc nhở, anh lại cảm thấy, đây là chủ ý thật tốt, về sau, sẽ còn có rất nhiều hoạt động thương nghiệp, Lạc phu nhân, em theo anh tham dự chứ?”

Mộng Kỳ cúi đầu, điều chỉnh lại nhịp tim đang đập nhanh của mình, nhỏ giọng nói, “Đàn ông tự tin cùng chăm chỉ làm việc là có mị lực nhất, anh làm em thấy anh hiện tại so với trong tưởng tượng còn tốt hơn, đến lúc đó đã kích lòng tự tin của em thì làm thế nào? Anh tốt như vậy, em sẽ không yên lòng để anh một mình ở bên ngoài.”

Lạc Gia Hoa cười, “Công ty của anh tùy thời hoan nghênh bà chủ tra gác.”

Mộng Kỳ giận cười, “Bây giờ còn được, nếu em lâu dài như thế, chỉ sợ anh sẽ chê em phiền.”

“Sẽ không.”

“Vây cũng không nhất định.”

Lạc Gia Hoa bắt đầu đi véo cái mũi Mộng Kỳ một cái, “Anh sẽ dùng hành động để chứng minh.”

Mộng Kỳ chỉ là mỉm cười nhìn Lạc Gia Hoa không nói lời nào.

Bộ dáng của hai người rơi vào trong mắt người khác chính là liếc mắt đưa tình, ân ái không coi ai ra gì như vậy làm cho người ta thật hâm mộ, Cố Thông bị bỏ rơi buồn bực hướng Hiểu Ngôn bên cạnh oán trách,

“Mẹ kiếp, kêu tiểu tử kia tới đây nói chuyện yêu đương à, chỉ có một mình tôi làm việc.”

Hiểu Ngôn cười nhìn Cố Thông, “Lạc kỹ sư nói rồi, bộ nghiệp vụ là anh phụ trách.”

Cố Thông bị ghen, “Vây hẳn tới làm gì, đến để chơi sao?”

Vốn hẳn tự xưng là phong lưu, nếu Lạc Gia Hoa không đến, đàn ông nơi này, hẳn tự nhận đứng hàng thứ nhất vẫn không có vấn đề, Lạc Gia Hoa tới, bọn họ cũng liệt vào thứ nhất cũng không có vấn đề, thế nhưng lại làm một bộ dạng bảnh bao còn thâm tình, lập tức so ra hẳn không bằng, phải biết, hai người đàn ông điều kiện không sai biệt lắm, nhưng một hoa tâm một thâm tình, dưới tình huống bình thường cô gái nào có đầu óc cũng sẽ đem ánh mắt nhìn về phía người đàn ông thâm tình, mặc dù chiếc nhẫn trên tay Lạc Gia Hoa đã nói cho mọi người anh đã kết hôn, nhưng dáng vẻ thâm tình của anh vẫn như cũ làm anh chiếm được không ít ánh mắt, mẹ nó, chính hẳn độc thân còn chưa có hấp dẫn nhiều ánh mắt như thế, Cố Thông tuyệt không thừa nhận mình là ghen tỵ, hẳn thế phải làm nghiệp vụ cho tốt, Lạc Gia Hoa không phải nói mình phụ trách nghiệp vụ sao, vậy mình sẽ kéo tới nhiều đơn đặt hàng, sau đó để Lạc Gia Hoa thiết kế, làm cho Lạc Gia Hoa mệt chết, oa ha ha, hẳn thật sự là quá thông minh, quả thật muốn vì mình thông minh vỗ tay ăn mừng a, ha ha ha ha ~~~

Đảo mắt sáu giờ, tiệc rượu chính thức bắt đầu, tất cả các cuộc nói chuyện phiếm, cũng tạm thời dừng lại, nhìn chủ nhân bữa tiệc đứng giữa đại sảnh nói lời mở đầu, chỉ là khiến mọi người không có nghĩ tới, sau lời nói dạo đầu ngắn ngủi, Chương Môn Nhân tập đoàn Hạ thị lại ném ra một tin tức khiến không ít người giật mình, tối hôm nay, là bữa tiệc đính hôn của đứa cháu gái duy nhất và bạn trai, vì vậy không ít người nghĩ, không trách được tập đoàn Hạ thị đột nhiên lại mở tiệc, thì ra là bữa tiệc đính hôn a, lại nói, cũng rất nhiều người không có chuẩn bị quà tặng, cũng may Hạ thị cũng không thiếu quà tặng, chỉ là muốn mời mọi người làm chứng, vì vậy, Hạ tổng vừa dứt lời, lập tức đã có người bắt đầu chúc mừng, Chương Môn Nhân Hạ thị hình như cũng rất vui mừng, hào phóng nhận lời chúc của mọi người, về phần nhân vật chính tối nay, nghe nói vẫn còn ở trên lầu sửa soạn, phải đợi một lát nữa mới xuống.

Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa đứng khá xa, nhìn Hạ tổng bị mọi người vây quanh, Mộng Kỳ nhẹ nhàng đụng đụng Lạc Gia Hoa, “Anh có cần đi qua chúc mừng không?”

Lạc Gia Hoa cười lắc đầu, “Có Cố Thông, yên tâm đi, gần đây hẳn có tiếp xúc với Hạ thị, tối nay tới là muốn cùng Hạ tổng nhắc lên quan hệ, hẳn sẽ giải quyết.”

“Ừm.” Mộng Kỳ gật đầu một cái, dù sao nhiều người như vậy, cho dù không tới chúc mừng, Hạ tổng chỉ sợ cũng không nhìn ra, hơn nữa trong những người này có bao nhiêu người là thật tâm, sợ rằng lão hồ ly như Hạ tổng cũng nhìn ra được.

Phải nói Cố Thông người này thật là có chút bản lãnh, thời điểm tiệc rượu tiến hành được một nửa, hẳn thật đúng là cùng Hạ tổng bắt chuyện, thấy thế, Lạc Gia Hoa liền lôi kéo Mộng Kỳ đi qua, trải qua giới thiệu, hai bên biết nhau, từ trong cuộc nói chuyện, Mộng Kỳ mới biết, thì ra Lạc Gia còn là một ngôi sao sáng trong ngành thiết kế, không ít người biết tên anh, xem ra, còn có tiềm năng, thậm chí ngay cả Hạ tổng cũng hết sức coi trọng, Mộng Kỳ không có bỏ qua Hạ tổng sau khi biết được Lạc Gia Hoa đã bí mật kết hôn chợt lóe lên tiếc nuối, trên mặt Mộng Kỳ vẫn làm tròn vẹn sự bình hòa, trong lòng lại đang nghĩ ngợi, Hạ tổng này đối với Lạc Gia Hoa thương thức không thể dùng lời nói để diễn tả, nhưng tại sao khi biết được anh đã kết hôn thì tiếc nuối, chẳng lẽ ông muốn anh làm con rể? Đúng rồi, hôm nay cháu gái của ông đính hôn, chắc hẳn phía dưới ông còn có tiểu bối là nữ, đi dạo một chút, cô cũng coi như là hỏi thăm được mấy tin tức, Hạ tổng này năm đó tay trắng dựng nghiệp, cho nên hết sức yêu quý nhân tài, hơn nữa thái độ làm người tương đối sáng, thấy ông nhìn trúng Lạc Gia Hoa, nếu anh chưa kết hôn, chỉ sợ ông có con gái, sẽ không để ý gả cho anh thôi.

Mộng Kỳ có chút không thoải mái nghĩ, người này thật không có nhìn ra còn rất được hoan nghênh a.

Cố Thông và Hạ tổng nói chuyện phiếm, không biết thế nào hàn huyên tới con gái của ông, Lạc Gia Hoa lặng lẽ nói cho Mộng Kỳ biết Hạ tổng chỉ có một đứa con gái, bên ngoài đồn ông rất cưng chiều đứa con này, Mộng Kỳ đã nhìn ra, khi Hạ tổng nói đến con gái bảo bối của mình thì mặt mày rõ ràng vui vẻ không ít,

“Nói đến, con gái của chú cũng là học bên thiết kế, Tiểu Lạc ở phương diện này có thành tựu, về sau, chờ con gái tôi trở về nước, còn phải nhờ cháu chỉ dẫn a.”

Lạc Gia Hoa cười nhạt, “Hạ tổng khách khí, không dám nhận, giáo dục nước ngoài so với trong nước tốt hơn nhiều, sợ rằng đến lúc đó là cháu phải hướng lệnh thiên kim thỉnh giáo mới đúng.”

Hạ tổng nói, “Nơi nào, nơi nào, con gái chú a, tài cán cũng không tệ lắm, nhưng chỉ là hơi cao ngạo, hơn nữa, không có kiến thức lý thuyết, kinh nghiệm

còn thiếu hụt rất nhiều, Tiểu Lạc có danh tiếng trong ngành này, chú đã nghe qua, hơn nữa không chỉ một lần, Tiểu Lạc tuyệt đối có tư cách chỉ dạy nó .”

Lạc Gia Hoa khiêm tốn, “Hạ tổng khách khí, chỉ điểm không dám nhận, nhiều nhất là cùng nhau thảo luận.”

“Ha ha, người tuổi trẻ bây giờ, có thể giống như Tiểu Lạc trầm ổn như vậy cũng không nhiều a.” Hạ tổng rõ ràng rất hài lòng Lạc Gia Hoa khiêm tốn.

Thời điểm nói đến đây, trong ngàn tiếng hô, vạn tiếng gọi cháu gái Hạ tổng cùng chồng chưa cưới bước vào trong sân, vì vậy ánh mắt của toàn trường bị hấp dẫn, ngay cả Hạ tổng cũng tạm thời dừng lại nói chuyện, mỉm cười nhìn cháu gái mình.

Nurong theo ánh đèn chiếu vào người cháu gái Hạ tổng và vị hôn phu kia, Hạ tổng hướng mọi người giới thiệu thân phận của hai người.

Mà trong sân, duy nhất tương đối nhạt định, chính là Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ.

Lạc Gia Hoa bình tĩnh là bởi vì anh vốn không thích rượu, hơn nữa ánh mắt của hắn đều ở đây Mộng Kỳ trên người của, Mộng Kỳ bình tĩnh, có lẽ là vì hai nhân vật chính đối với cô mà nói, thật ra rất quen thuộc.

Thời điểm Hạ tổng giới thiệu cháu gái của mình cho mọi người biết, cũng không có dời bước, cho nên bên cạnh ông là bốn người Lạc Gia Hoa, Mộng Kỳ, Cố Thông và Hiểu Ngôn đang đứng, cứ như vậy, bốn người cũng bị vây ở giữa, tiến vào tầm mắt của mọi người.

Hôm nay trong mắt nam nữ chủ chỉ có Hạ tổng, khi bọn họ đi về phía Hạ tổng, nghe được ông hướng toàn trường giới thiệu hai người thì hai người tự nhiên đưa mắt hướng toàn trường cười chào hỏi, chỉ là, khi bọn họ đưa mắt từ trên người Hạ tổng dời đi thì đã thấy được một người mà họ không ngờ tới, như vậy, hai người đều có một tia kinh ngạc, cũng may lúc này có người hướng bọn họ chúc mừng, hai người vội vàng đáp lại, chỉ là nếu quan sát cẩn thận, sẽ phát hiện nụ cười của hai người đã hơi cứng nhắc.

Hạ tổng đứng ở bên cạnh hai người cảm thấy lòng hai người không yên, kỳ quái, không biết vì sao.

Mộng Kỳ thủy chung đứng tại chỗ, cười nhìn hai người.

Sau khi một vòng chúc mừng miễn cưỡng qua đi, hai người rút cuộc mới lần nữa đưa mắt chuyển sang bốn người cách bọn họ không xa, Cố Thông tự nhiên đã thật sớm hướng bọn họ chúc mừng, lúc này thấy bọn họ quay tới, trên mặt liền treo chiều bài tươi cười, chỉ là hình như ngoài ý liệu của mọi người, cô dâu ai cũng không nhìn, lại chỉ nhìn Mộng Kỳ,

“Mộng Kỳ ~”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58

Họ biết nhau? Đây là Hạ tổng, Lạc Gia Hoa, Cố Thông và Hiểu Ngôn cùng chung nghi ngờ.

Dưới ánh mắt nghi hoặc của mọi người, Mộng Kỳ giờ giờ thức uống trong tay, “Chúc mừng hai người, tôi không uống rượu, lấy thức uống thay thế.”

“Không sao.” Ánh mắt cô dâu lóe lóe, cùng Mộng Kỳ cụng ly.

Hạ tổng hỏi ra nghi ngờ của mọi người, “Tiểu Á, hai con quen biết sao?”

Vương Lệ Á nói, “Bọn con là bạn cùng phòng thời đại học.”

“À, vậy sao?” Hạ tổng cười, “Các con cùng một hệ sao?”

“Không phải, con hệ Anh Ngữ, cô ấy là thiết kế thời trang.”

“Thật sao?” Hạ tổng cười, “Tiểu Kiều bây giờ đang làm việc ở đâu?”

Mộng Kỳ cười, “Tạm thời ở nhà.”

Hạ tổng liếc nhìn Lạc Gia Hoa bên cạnh, sáng tỏ gật đầu, “Phụ nữ không cần thiết phải quá mệt mỏi, có đàn ông ở bên ngoài phấn đấu là được rồi, phụ nữ nhà, cuối cùng vẫn phải về trở về gia đình, giúp chồng dạy con, mới là tốt nhất.”

Đây là chủ nghĩa của đại nam nhân, trong lòng Mộng Kỳ suy nghĩ, nhưng trên mặt lại treo tươi cười, “Đem phụ nữ đặt ở trong nhà chăm sóc, đàn ông ở

bên ngoài vì phụ nữ mà tạo ra một mảnh thiên địa, Hạ phu nhân thật rất hạnh phúc.”

Nhắc tới vợ yêu, trên mặt Hạ tổng treo cung cười, “Nói đến, cô ấy cùng với con gái ở nước ngoài, lần này cũng không thể về, tôi đều có chút nhớ cô ấy, cũng may họ cũng sắp về nước, nếu không, tôi cần phải bay qua đó gặp hai mẹ con bọn họ.”

Mọi người thấy bộ dạng Hạ tổng yêu vợ, cùng nhau cười.

Nghiêm Từ Hạo vẫn không nói gì, thử mấy lần, rốt cuộc giọng lên, “Mộng, Mộng Kỳ—”

Ánh mắt Mộng Kỳ lúc này mới xoay qua chỗ khác, sóng mắt bình tĩnh, phảng phất đối diện mình là một người xa lạ, “Chúc mừng anh.”

Ngắn ngủn ba chữ, không có oán không có hận, nhưng sắc mặt Nghiêm Từ Hạo lại tái nhợt, trong lòng buồn bực khó chịu, hân hạnh nguyện Mộng Kỳ dùng ánh mắt oán hận nhìn mình, ít nhất, như vậy lương tâm của hắn sẽ khá hơn một chút.

Mộng Kỳ cười nhẹ nhìn Nghiêm Từ Hạo, sắc mặt tái nhợt, đây coi là cái gì, diễn trò ư, đáng tiếc, cô không thích loại kịch bản này, nghiêm Từ Hạo, đã sớm xuất cục, không có yêu, thì nào có hận, không có hận, tự nhiên sẽ không oán, nhìn dáng vẻ của hắn, đại khái cảm thấy thật có lỗi với mình, hi vọng mình hận hắn mới có thể làm hắn khá hơn một chút đi, đáng tiếc cô sẽ Không, bởi vì cô quả thật không oán hắn,

“Thế nào, Nghiêm tiên sinh không muốn tiếp nhận lời chúc phúc của tôi sao?”

Nghiêm Từ Hạo, thì ra là anh không cam lòng, chính là tìm được một cô cháu gái của kẻ có tiền sau đó trực tiếp thăng cấp a, nếu như là vậy, tôi không nhìn nổi anh, nhưng mà tôi lại không oán anh, bởi vì tôi tôn trọng sự lựa chọn của anh, chỉ là hi vọng anh không phải hối hận.

Vương Lệ Á nhìn bộ dạng của Nghiêm Từ Hạo có chút khó chịu, nhưng lại không thể biểu hiện ra, chỉ có thể lặng lẽ bấm cánh tay hắn, Nghiêm Từ Hạo hồi hồn, nhìn mọi người nghi ngờ cùng ánh mắt không vui của Vương Lệ Á, trấn định lại tâm trí, hướng Mộng Kỳ nâng chén,

“Cám ơn.”

Mộng Kỳ cười.

“Mộng Kỳ, vị tiên sinh này là ai?” Vương Lệ Á chỉ Lạc Gia Hoa, trong mắt thoáng qua một tia ghen tỵ, tại sao bên cạnh Mộng Kỳ luôn có rất nhiều đàn ông, trước kia có Nghiêm Từ Hạo, hiện tại Nghiêm Từ Hạo là của mình, rồi lại xuất hiện một người so với hắn đẹp trai hơn.

Mộng Kỳ cười nhìn Vương Lệ Á, thật không có nghĩ đến a, cô nữ sinh nhất gan nhất trong phòng ngủ của bọn họ, cư nhiên đột nhiên trở thành cháu gái của chủ tịch tập đoàn Hạ thị, còn đoạt bạn trai của mình, thật là làm cho người ta bất ngờ, quả thật là người không thể nhìn bề ngoài, trước kia không có chú ý, hiện tại vừa nhìn, mới phát hiện, dưới đáy mắt tươi cười giả dối của cô, cư nhiên cất giấu ghen tỵ, ghen tỵ với cô sao, cho nên mới phải cùng Nghiêm Từ Hạo đính hôn? Nếu như cô muốn dùng chiêu này để kích mình, có phải quá ngây thơ rồi không?

Thân thiết kéo cánh tay Lạc Gia Hoa, Mộng Kỳ cười, “Đây là chồng của tôi, Lạc Gia Hoa.”

Lạc Gia Hoa lễ độ gật đầu, “Hân hạnh gặp mặt.”

Hạ tổng ở một bên cười, “Thật không nghĩ tới Tiểu Kiều cùng Tiểu Á và Tiểu Hạo quen biết a, nếu như vậy, Tiểu Á con hãy cùng bạn của mình hàn huyên một chút đi, ông già này cũng quấy rầy người trẻ tuổi các con.”

Vương Lệ Á cười, “Dạ, cậu.”

Thời điểm Mộng Kỳ nói Lạc Gia Hoa là chồng của mình, trong mắt Nghiêm Từ Hạo mang theo không thể tin, nhìn về phía Mộng Kỳ, trong nháy mắt cảm giác mình dường như vứt bỏ cái gì, mà Vương Lệ Á, đưa cậu mình đi, nhìn chồng chưa cưới còn đang thất thần, lại nhìn Lạc Gia Hoa, đột nhiên cảm thấy hắn không được tốt lắm, trong lòng ghen tỵ càng sâu, Mộng Kỳ dáng dấp tốt, nhân duyên tốt, học giỏi, còn có một bạn trai nhị thập tứ hiếu, thật vất vả đem bạn trai của cô biến thành vị hôn phu của mình, tại sao cô lại đột nhiên có một ông xã so với Nghiêm Từ Hạo tốt hơn, cô ghen tỵ, rất ghen tỵ, cô ần núp lâu như vậy, vốn tưởng rằng có thể đã kích Mộng Kỳ, tại sao, tại sao quay đầu lại, lại phát hiện mình vẫn thua, cô không cam lòng.

Vương Lệ Á và Nghiêm Từ Hạo cứng ngắc, làm cho ba người khác ở đây cũng có chút khác thường.

Cũng may lúc này lại có người đi tới chúc mừng Vương Lệ Á, cô liền thuận thế tách mấy người Lạc Gia Hoa ra lời kéo Nghiêm Từ Hạo đi nói chuyện với người khác, Cố Thông nghi hoặc nhìn hai người, lại nhìn Mộng Kỳ,

“Tiểu Kiều, trước kia ở trường học quan hệ của các người có phải không tốt lắm?”

Mộng Kỳ cười, “Sao lại hỏi như thế?”

“Tôi không cảm thấy hai người có thân mật của bạn cùng phòng.”

“Chúng ta quả thật không quá thân, vốn cũng không phải là một hệ.”

“À.” Cố Thông gãi gãi đầu, “Thôi, chuyện không liên quan gì tới tôi, tôi đi nơi khác xem một chút, hai người tự lo đi, Hiểu Ngôn, chúng ta đi.”

“Được.”

“Có phải là hân không?” Lạc Gia Hoa vẫn im lặng đợi mọi người rời đi, rót cuộc mở miệng.

Mặc dù hân nói không rõ ràng, Mộng Kỳ lại hiểu lời hân nói, “Đúng vậy.”

“Không trách được. Chỉ là, không có đẹp trai bằng anh.” Không trách được hai người kia cứng ngắc như vậy, một là bạn cùng phòng, một là chú rể bỏ trốn, lại đột nhiên cùng nhau đính hôn, nơi này không có vấn đề, chỉ sợ là không ai tin a, thời điểm vừa mới bắt đầu chẳng qua là cảm thấy Nghiêm Tử Hạo có chút quen mắt, sau lại nhìn thấy Mộng Kỳ hướng hân chào hỏi, mà sắc mặt hân không đúng, anh mới nhớ tới, đây là người đã thấy trong tấm hình, nói thật, mới đầu có chút ghen tuông, nhưng khi đem mình so sánh với hân, Lạc Gia Hoa cảm giác mình vẫn có tự tin, chỉ từ bề ngoài mà nói, mình so với Nghiêm Tử Hạo đẹp trai, lấy sự hiểu biết của anh với Mộng Kỳ, cô và hân quen nhau, chắc hân hân có chút thực lực, chỉ là, anh có lòng tin với mình, hơn nữa Mộng Kỳ bình tĩnh, cũng làm cho anh an tâm, cho nên, quá khứ chỉ là quá khứ, hiện tại người xưa đã đính hôn, anh không có gì phải sợ.

Mộng Kỳ mỉm cười nhìn Lạc Gia Hoa, nhỏ giọng trả lời, “Hiện tại em mới phát hiện, thì ra anh còn rất tự luyện.”

“Anh chỉ đang nói sự thật mà thôi.”

“Phốc ~”

Tiệc rượu có vẻ đặc biệt nhàm chán, Mộng Kỳ và Lạc Gia Hoa thừa dịp mọi người không để ý chạy ra khỏi bữa tiệc, tìm được một góc an tĩnh ngậm ngùi, chờ buổi tiệc gần kết thúc sẽ rời đi.

Nghiêm Tử Hạo kể từ khi phát hiện Mộng Kỳ đã mất hôn mắt, vẫn chú ý hành động của Mộng Kỳ, thấy cô thủy chung không có nhìn tới đây, lúc cùng người đàn ông kia mặc dù không có nói chuyện với nhau quá nhiều, nhưng biểu cảm thân mật, vừa nhìn chính là người đang yêu cuồng nhiệt, trong lòng Nghiêm Tử Hạo nước chưa toát ra, nụ cười của Mộng Kỳ đã từng thuộc về mình, không phải cô đã nói muốn bên cạnh mình cả đời ư, tại sao mới tách ra thời gian ngắn như vậy, cô lại có chồng, phụ nữ chính là ong bướm là lời, có loại cảm giác bị phản bội.

Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ chuẩn em đi ra ngoài, không thoát khỏi ánh mắt Nghiêm Tử Hạo, suy nghĩ một chút, đối với Vương Lệ Á nói muốn đi vệ sinh, sau đó cũng đi theo ra ngoài, Nghiêm Tử Hạo không biết, thật ra không chỉ có một mình hân lên quan sát Mộng Kỳ và Lạc Gia Hoa, Vương Lệ Á cũng một mực chú ý hai người, thấy sau khi hai người rời đi Nghiêm Tử Hạo cũng đi ra ngoài, trong mắt thoáng cười lạnh, chờ Nghiêm Tử Hạo đi ra ngoài, cô cùng người chào hỏi đi theo.

Khách sạn XX là khách sạn số một số hai của thành phố B, ra khỏi đại sảnh, Nghiêm Tử Hạo tìm một lát, không tìm được Lạc Gia Hoa và Mộng Kỳ, đang lúc hân chuẩn bị đi nơi khác tìm kiếm, lại nghe được một giọng nói nhỏ nhẹ, đi tới chỗ âm thanh, Nghiêm Tử Hạo quan sát mặt cửa phía trước, phía trên có thủy tinh, từ thủy tinh nhìn sang, quả nhiên, ở giữa cầu thang nhìn thấy Lạc Gia Hoa, hai người nói cũng hơi nhỏ giọng, hân nghe không rõ lắm, đang suy nghĩ cố gắng nghe rõ ràng chút, nhưng không biết Lạc Gia Hoa nói cái gì, chọc cho Mộng Kỳ cười ha ha lên, sau đó liền thấy Lạc Gia Hoa một tay kéo cô vào trong ngực, bộ mặt yêu say đắm đối với môi của cô hôn xuống, mà Mộng Kỳ, lại thẹn thùng hôn trả lại, Nghiêm Tử Hạo đột nhiên cảm thấy máu chảy ngược.

Thời điểm Lạc Gia Hoa hôn Mộng Kỳ đã cảm thấy một đạo ánh mắt dường như hận không thể giết chết mình, mở mắt nhìn, nhưng không có phát hiện bất luận kẻ nào, cảm thấy anh không chuyên tâm, Mộng Kỳ nghi ngờ hỏi anh.

“Thế nào?”

Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ bộ dạng mờ mịt, hết sức đáng yêu, trong lòng một mảnh mềm mại, cười, “Không có việc gì.”

Cúi đầu, tiếp tục hôn Mộng Kỳ, quả nhiên, đạo ánh mắt này lại tới, thấy mình cùng Mộng Kỳ thân thiết càng phát ra khí thế lớn, trừ một người, Lạc Gia Hoa không cần phải nghĩ, trong lòng hải lòng, hiện tại hân mỗ đi, ta hân mỗ chết người, người không muốn để cho ta phát hiện người, không sao, ta sẽ vĩnh viễn cũng không phát hiện được người, người cứ xem chúng ta biểu diễn, ghen tỵ chết người, rất không phúc hậu nghĩ tới, Lạc Gia Hoa ôm Mộng Kỳ đắm chìm trong nụ hôn.

Một đầu khác khách sạn, đồng dạng là hai người, chỉ là, hai người này, không giống như Lạc Gia Hoa và Mộng Kỳ, hai người mỗi người chiếm cứ một cái góc nhỏ, mặt đối mặt, im lặng hồi lâu.

“Bình tĩnh sao?”

Nghiêm Tử Hạo:

Vương Lệ Á chỉ cảm thấy một đốm lửa chạy lên não, “Đừng quên, bây giờ anh là vị hôn phu của tôi, nếu như anh đang còn muốn ở thành phố B phát triển sự nghiệp, tốt nhất thu hồi tâm tư của anh đi.”

Nghiêm Tử Hạo cười lạnh, “Tôi thì có tâm tư gì? Nếu tôi có, cô cũng sẽ không để ý tới a.”

“Anh.” Vương Lệ Á bị nghẹn.

Nghiêm Tử Hạo ngẩng đầu, khinh bỉ nhìn Vương Lệ Á, “Đừng quên lý do tại sao chúng ta phải ở chung một chỗ, chuyện của tôi, tốt nhất cô đừng xen vào quá nhiều, nếu không, xé rách mặt, đối với hai ta đều không có lợi.”

“..... Anh xác định, anh bỏ được sao?” Vương Lệ Á trầm mặc một chút, cười hỏi.

Nghiêm Từ Hạo:.....

Nhìn thấy hần im lặng, Vương Lệ Á trong mắt lộ ra cười hả hê, “Như thế nào, không bỏ được đi, cuối cùng là anh ích kỷ, người anh thích nhất, cũng chỉ là chính anh mà thôi, từ ngày anh bắt đầu lựa chọn tôi, cũng không còn lựa chọn khác, anh chỉ có một con đường thôi.”

“Tôi hiểu, không cần cô nhắc nhở.”

“Vậy thì tốt, chúng ta không thể ở bên ngoài quá lâu, đi thôi.”

Nghiêm Từ Hạo liếc mắt nhìn bên kia khách sạn, nơi đó, có hai người đang hôn nhau nóng bỏng, hình ảnh kia, thế nào cũng xóa đi được, hần cho là, mình sẽ không để ý, nhưng tại sao lòng lại đau như vậy.

Thu lại tâm tinh của mình, Nghiêm Từ Hạo xoay người đi về phía đại sảnh, trong mắt Vương Lệ Á thoáng qua một đạo ánh sáng ác độc, lúc Nghiêm Từ Hạo không có chú ý hăng hăng nhìn chăm chú về phía bên kia, đi theo phía sau Nghiêm Từ Hạo.

Đến cửa, Nghiêm Từ Hạo dừng lại nâng lên cánh tay, Vương Lệ Á đem tay mình bỏ vào, khoe miệng cong lên hài lòng, “May là anh không có quên thân phận của mình.”

“Tôi vĩnh viễn cũng sẽ không quên.” Nghiêm Từ Hạo nhàn nhạt nói xong, có một câu cô nói xong không sai, kể từ khi hần lựa chọn buông tha Mộng Kỳ, hần đã không còn lựa chọn.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Uống Canh Bỏ Và Vợ Chồng Làn Đầu Tiên Xung Đột

Kể từ khi tiệc rượu qua đi, cuộc sống Mộng Kỳ dường như lại khôi phục bình thường, mỗi ngày Lạc Gia Hoa đi làm, buổi tối trừ phi cần thiết sẽ không ở công ty làm thêm giờ, bình thường có công việc cũng mang về nhà làm, Thẩm Diệp từ lần trước sau khi biến mất không xuất hiện lại, ở tiệc rượu gặp phải Nghiêm Từ Hạo cũng không có đoạn sau, hần không có gọi điện thoại cho mình, điều này cũng làm cho Mộng Kỳ hết sức hài lòng, mỗi sáng sớm rời giường ăn bữa sáng Lạc Gia Hoa lưu lại, sau đó quét dọn nhà cửa một chút, sau đó thì vẽ tranh, buổi trưa ăn tùy tiện gì đó, buổi tối thì nấu cơm cùng Lạc Gia Hoa ăn, nếu như anh phải làm thêm giờ, thì chưa phần cơm cho anh, những ngày này hết sức thoải mái, chỉ là Lạc Gia Hoa mặc dù mỗi ngày đều tận lực về sớm, nhưng thời gian ở lại thư phòng càng ngày càng nhiều, Mộng Kỳ thấy anh có nhiều việc phải làm như vậy, cũng cố gắng không đi quấy rầy anh, mất thấy chỉ mấy ngày ngắn ngủi đã gây đi, tinh thần cũng không được khá lắm, trong đôi mắt đều có tia máu, Mộng Kỳ thay đổi các món ăn đa dạng cho anh, tranh thủ không để cho anh gây đi, đảo mất một tuần, Mộng Kỳ nhận được điện thoại của bà Lạc, hỏi Gia Hoa gần đây có rất bận hay không, sao đã mấy tuần rồi cũng không có về nhà thăm bọn họ, Mộng Kỳ giải thích công ty của Gia Hoa gần đây có rất nhiều việc, mỗi ngày đều rất bận, ngủ rất trễ, chủ nhật cũng làm thêm giờ, nên mới không trở về, nghe vậy, bà Lạc kêu Mộng Kỳ đi qua dùng cơm, Mộng Kỳ đồng ý.

Cúp điện thoại, Mộng Kỳ do dự một chút, gọi điện thoại cho huấn luyện viên lái xe xin nghỉ, lần trước sau khi từ Kiều gia trở lại, cô muốn đi ghi danh học lái xe, mấy ngày trước vừa thi xong lý thuyết, bây giờ bắt đầu học lái xe, thật ra thì cũng may, trừ thời điểm bắt đầu luôn tắt máy, không có vấn đề gì lớn khác, nhiều nhất chính là mở chậm một chút thôi, đối với học lái xe, Mộng Kỳ cũng không gấp, trong nhà có Lạc Gia Hoa, lúc rảnh rồi anh sẽ dạy mình, mình lúc nào cũng có thể có xe luyện tay, nhưng so với ở trường học mấy học viên cùng nhau thay phiên chạy một chiếc xe thì tốt hơn nhiều.

Huấn luyện viên bên kia rất sáng khoái đồng ý, Mộng Kỳ suy nghĩ một chút gửi tin cho Lạc Gia Hoa, nói cho anh biết mình đi nhà cha mẹ của anh, chỉ chốc lát sau Lạc Gia Hoa gọi điện thoại tới, Mộng Kỳ thấy, vội vàng nhận:

“A-lô”

“Vợ à...” Giọng Lạc Gia Hoa nghe có chút mệt mỏi.

Mộng Kỳ có chút đau lòng, “Ừm”

“Mẹ gọi điện thoại cho em rồi à?”

“Ừm”

“Lát nữa em kêu taxi đi đi, ngồi xe buýt quá phiền toái, hơn nữa trời nóng như vậy, em cũng mệt mỏi.”

“Được.”

“Nói với mẹ một tiếng, chờ qua thời gian này anh sẽ cùng em về.”

“Được.”

“Vậy em đi một mình cẩn thận chút.”

“Ừm” Mộng Kỳ gật đầu một cái, nhớ tới anh nhìn không thấy, vội vàng nói, “Anh cũng đừng quá mệt mỏi, nếu không chịu nổi thì nghỉ ngơi một chút, em ăn xong cơm trưa sẽ về, buổi tối làm đồ ăn ngon cho anh.”

Lạc Gia Hoa ở bên kia điện thoại cười cười, vốn là có chút như đầu phẳng phát cũng khá hơn nhiều: “Được, anh biết rõ rồi.”

“Vậy em không quấy rầy anh, bye.”

“Bye.”

Ra cửa, ở trước chung cư mua ít trái cây, lúc này mới thuê xe chạy thẳng tới Lạc gia, xách theo trái cây đến Tứ Hợp Viện, liếc mắt liền thấy dì Lư hàng xóm ở trong sân rửa rau, Mộng Kỳ cười chào hỏi:

“Dì Lư, đang rửa rau à?”

“Đúng vậy, ơ, vợ Hoa Tử đã về.”

“Dạ.”

“Hoa Tử không về cùng con à?”

Mộng Kỳ cười: “Gần đây anh ấy khá bận, không có thời gian, chỉ một mình con về.”

“Ừ, vợ Hoa Tử đúng là xinh đẹp, mỗi lần nhìn thấy đều cảm giác đẹp hơn.” Dì Lư cười nói.

Mộng Kỳ xấu hổ: “Dì quá khen.”

“Ha ha, da mặt con thật mỏng a, nhìn một chút, mặt trắng non, biến đỏ rồi, dì không trêu chọc con nữa, mẹ con ở phòng bếp, để đi đi gọi, bà Lạc, vợ Hoa Tử nhà bà về rồi kia.”

Mộng Kỳ còn chưa kịp ngăn cản, giọng dì Lư oang oang đã kêu lên, Mộng Kỳ dờ khóc dờ cười, chỉ đành phải đi tới phòng bếp: “Dì, cảm ơn dì, con đi vào trước.”

“Được.”

“Mẹ ~”

“Mộng Kỳ đã về.”

“Dạ.” Mộng Kỳ gật đầu một cái, “Con mua một ít trái cây, để ở đâu đây mẹ?”

“Mua những thứ này làm gì, trực tiếp tới không được sao? Hơn nữa, mẹ và cha con cũng không thích ăn trái cây.” Bà Lạc mặc dù ngoài miệng mắng, nhưng trên mặt lại treo cười.

Mộng Kỳ biết bà Lạc thật ra là rất vui vẻ, cười nói: “Con không có mua nhiều, để con đem trái cây đi rửa rồi mang ra phòng khách.”

“Cũng được. Ai da, sao lại mua mấy trái cây đắt tiền này.”

Mộng Kỳ nhìn mấy trái đào, long nhãn, lê. Quả thật, cô chọn thứ đắt tiền mua, những trái cây này so với trái cây bình thường đắt hơn vài lần, người già như bọn họ dù muốn ăn cũng không nỡ mua:

“Đây là lần đầu tiên con mua, mẹ để con biểu hiện chút thành ý.”

Bà Lạc cười: “Đứa bé này.”

Trong bụng lại vì Mộng Kỳ săn sóc mà vui vẻ, nói thật, so với Thẩm Diệp quen biết nhiều năm, bà thật đúng là chưa từng ăn nửa miếng đồ ăn do cô mua.

Mộng Kỳ rửa trái cây, để trái cây tạm thời chưa rửa, đặt vào trong tủ lạnh, đem trái cây rửa sạch đặt lên bàn, thấy cô chuẩn bị xong, bà Lạc nói: “Con đem cái này mang ra phòng khách đi, ngồi ở đó trò chuyện với ba con.”

Mộng Kỳ cười: “Mẹ, mẹ mang đi đi, nơi này giao cho con được rồi, chờ ăn cơm xong con lại nói chuyện với ba cũng được.”

“Không cần không cần, nơi này một mình mẹ làm là được rồi.”

“Nhưng”

“Được rồi, một mình mẹ có thể làm được, con đi ra với cha.”

Cuối cùng Mộng Kỳ không nói lại bà Lạc, không thể làm gì khác hơn là cầm mâm trái cây ra khỏi phòng bếp, trong phòng khách ông Lạc đang nghiên cứu cờ tướng, Mộng Kỳ đi tới: “Cha, con đã về.”

“À, Mộng Kỳ đã về rồi.”

“Dạ.” Mộng Kỳ đem mâm trái cây đặt xuống bên cạnh ông Lạc, “Cha, ăn trái cây.”

“Ừm, được được.” Ông Lạc gật đầu một cái, “Gia Hoa gần đây đang bận việc gì?”

“Hình như là chuẩn bị việc phát triển công ty.”

“Ừm” Ông Lạc để cờ tướng xuống, nhìn Mộng Kỳ, “Công ty phát triển là chuyện tốt, nhưng phải từ từ, không thể chỉ vì cái trước mắt, nên biết dục tốc tắc bất đạt, con làm vợ nó, thời điểm nên ủng hộ thì ủng hộ, nên nhắc nhở cũng phải nhắc nhở a.”

“Cha, con hiểu rõ.” Mộng Kỳ gật đầu.

“Ừm.” Ông Lạc rất hài lòng biểu hiện của Mộng Kỳ, “Đúng rồi, cha con gần đây có gọi điện cho con không?”

“Mấy ngày trước mới gọi, hỏi con có lấy hình cưới chưa.”

“Vậy sao, kêu ông ấy có rảnh thì tới đây chơi, cha với ông ấy sẽ lại chơi cờ năm quân.”

“Dạ được, cha.”

“Có mang ảnh cưới của tụi con tới không?”

“Không có, một mình con không thể mang hết, cha muốn xem, thì đi qua nhà con, con luôn ở nhà, cha mẹ tùy thời đều có thể tới đó.”

“Được.”

.

“Đang nói chuyện gì đó, trò chuyện vui vẻ như vậy?” Bà Lạc làm xong thức ăn, thấy Mộng Kỳ và ông Lạc trò chuyện vui vẻ, cười chen vào nói.

Mộng Kỳ đứng lên: “Cha đang nói chuyện lúc nhỏ của Gia Hoa cho con nghe, con mới biết, thì ra Gia Hoa lúc nhỏ, cũng nghịch ngợm như vậy.”

“Ha ha, Đúng vậy, tên kia, lúc nhỏ làm cho mẹ và cha con không ít lần nhức đầu, ai, mẹ thật đúng là lo lắng nó trưởng thành không thể quản tốt, không nghĩ tới ngày lớn nó đã thay đổi, nói đến, thật đúng là may mắn a.” Nhắc tới con trai, bà Lạc tươi cười ảm áp.

Mộng Kỳ cười, “Mẹ, con giúp mẹ dọn cơm.”

“Ừ, được, lão già, chuẩn bị ăn cơm.”

“Tuân lệnh.”

Bà Lạc nấu ăn cả đời, tài nghệ cực kỳ tốt, một bữa cơm ăn rất vui vẻ, ăn cơm xong Mộng Kỳ giúp bà Lạc rửa chén, dọn dẹp phòng bếp, sau đó kêu bà Lạc ra phòng khách ăn trái cây, xem tivi, cô thì ở trong phòng bếp vội vàng nấu canh, nói là cho Lạc Gia Hoa, gần đây anh mệt như vậy, nên bồi bổ, đây là con rùa sáng sớm đã đi mua, canh rùa? Đúng là đại bổ cho đàn ông, Mộng Kỳ cười thầm, không nói gì, không biết Lạc Gia Hoa có biết hàm nghĩa của canh này không, cũng không biết buổi tối anh uống sẽ có nét mặt gì.

Bà Lạc tỉ mỉ chuẩn bị canh rùa gần ba giờ rồi cuộc làm xong, không có gì đựng, không sao, đem cả nồi đưa cho Mộng Kỳ: “Cứ như vậy mang về đi.”

Thấy một nồi lớn như vậy, Mộng Kỳ có chút không cười được: “Mẹ, con thấy chỉ cần đựng trong bình thủy là được, cái này nhiều quá, tụi con cũng uống không hết.”

Bà Lạc cười: “Đây là đặc biệt cho nó uống, đại bổ, không thể bởi vì công việc làm cho thân thể suy sụp, sau khi con về phải theo dõi nó uống sạch, biết không?”

Mộng Kỳ nhìn một nồi canh rùa lớn, có chút chột dạ, một nồi lớn như vậy, muốn toàn bộ bỏ vào bụng, sợ rằng sẽ đem bụng no như phụ nữ có thai mấy tháng đi, nghĩ là nghĩ như vậy, vẫn gật đầu:

“Con biết rồi.”

“Vậy được rồi, mẹ cũng không cần con, con về đi, có rảnh rồi cứ tới đây, biết không?”

“Dạ biết.”

“Được, đi, mẹ đưa con ra xe.”

Mộng Kỳ vội vàng lắc đầu: “Mẹ, bên ngoài mặt trời con chưa lặn, hơn nữa nóng bức, mẹ không cần đi ra, con cũng không phải là không biết đường.”

“Mẹ giúp con xách đồ.”

“Không sao, mẹ, con có thể.”

“Nhưng”

“Thật không cần đưa, mẹ, con cũng không phải là người ngoài.”

Nghe vậy, bà Lạc gật đầu: “Vậy cũng được, mẹ không tiễn con, một mình con cẩn thận chút, nhớ đem canh cho nó uống sạch a.”

“Dạ, con biết rõ rồi.”

Tám giờ tối Lạc Gia Hoa mới về, thừa dịp anh đi tắm, Mộng Kỳ hâm nóng com canh lại, tắm xong ra ngoài, Lạc Gia Hoa vừa lau tóc vừa hỏi: “Bà xã, có thể ăn com chưa, anh đói muốn chết.”

“Ở công ty không có ăn sao?”

“Không có, ăn không vô, muốn làm việc cho nhanh để về nhà.” Lạc Gia Hoa cười, “Hơn nữa loay hoay quên.”

Mộng Kỳ trách cứ: “Anh cứ không chăm sóc mình như vậy, anh xem mới có một tuần mà đã gầy một vòng, thật may là hôm nay anh không về với em, nếu để cho mẹ thấy bộ dạng này của anh, không biết đầu lòng thành cái dạng gì, đến lúc đó, còn tưởng rằng em bạc đãi anh.”

Lạc Gia Hoa cười: “Làm sao có thể, mẹ anh cũng không phải là người không nói lý lẽ, hơn nữa, em hầu hạ anh như thế nào, trong lòng anh chẳng lẽ không có rõ sao.”

“Người nào hầu hạ anh, em cũng không phải là nha hoàn của anh.”

“Dạ dạ, em là vợ anh.”

“Ba hoa, ăn com đi.”

“Ha ha, được.”

“Chờ một chút, uống canh trước.” Mộng Kỳ múc chén canh rồi đưa cho Lạc Gia Hoa, “Trước khi ăn com uống một chén canh, lót dạ dày, tránh cho anh bởi vì đói mà bị đau dạ dày.”

“Ha ha tất cả nghe theo em.”

Uống một hớp: “. A, bà xã, đây là canh gì, uống rất ngon.”

“Uống ngon sao?”

“Ừm, hương vị thật đặc biệt.”

“Thích thì uống nhiều một chút, còn cả một nồi lớn, đây là mẹ kêu em mang về, muốn anh uống hết, một nồi lớn như vậy, đều là mẹ đặc biệt vì anh chuẩn bị.”

Mộng Kỳ đem nồi canh đặc biệt bà Lạc kêu mình mang về để trên bếp hâm nóng, lại đặt ở đối diện Lạc Gia Hoa, hơn nữa còn là cô múc cho Lạc Gia Hoa, cho nên Lạc Gia Hoa mặc dù thấy nồi nước, nhưng không biết bên trong là canh gì, thấy Mộng Kỳ múc canh cho mình uống ngon, không khỏi càng có khẩu vị, uống một chén, lập tức đưa chén cho Mộng Kỳ:

“Canh này thật không tệ, cho anh thêm một chén.”

“Được.” Mộng Kỳ rũ mắt xuống che giấu ý cười trong mắt.

“Thế nào chỉ có canh, không có thịt à?” Nhận lấy chén Mộng Kỳ đưa tới, Lạc Gia Hoa bắt đầu kháng nghị.

“Uống hết một chén, em lại múc thịt cho anh.”

“Ừ.”

Thừa dịp Lạc Gia Hoa uống chén thứ hai, Mộng Kỳ cầm chiếc đũa khuấy canh làm cho thịt rùa rã ra, cũng may rùa nấu đủ mềm, lập tức liền rã ra, Mộng Kỳ cười trộm, nếu như Lạc Gia Hoa ăn sạch toàn bộ, biết đây là canh gì, sẽ có nét mặt gì đây?

Lạc Gia Hoa mơ hồ cảm thấy Mộng Kỳ có chút lạ, nhưng lại không nói ra, không thể làm gì khác hơn là bỏ qua nghi ngờ trong lòng, chuyên tâm uống canh, mới vừa uống xong, tay Mộng Kỳ liền duỗi tới, cầm lấy chén của hắn, bắt đầu múc chén thứ ba.

Lạc Gia Hoa đưa đũa gấp thức ăn: “Anh nói bà xã, không phải em sẽ thật sự cho anh uống hết nồi canh này đi, nói như vậy những thức ăn này anh sẽ không có bụng ăn.”

“Không sao, ngày mai mang đến công ty cũng được.”

“Canh này anh cảm thấy không tệ, có thể mang đi.”

“Canh này vẫn uống trong nhà mới tốt.” Nếu người của công ty nhìn thấy anh uống canh rùa, sẽ không biết có cảm tưởng gì, suy nghĩ một chút, Mộng Kỳ đã cảm thấy khóe miệng của mình không tự giác cong lên.

Lạc Gia Hoa không phải ngu ngốc, tối nay phản ứng của Mộng Kỳ có chút kỳ quái, nhìn thịt màu xanh trong chén, đây là thịt gì? “Bà xã, đây là canh gì?”

“Cái gì?” Mộng Kỳ giả ngu.

Lạc Gia Hoa nhìn chằm chằm Mộng Kỳ, từ trong tay cô cầm lấy cái muỗng, khuấy mấy cái trong nồi, sau đó múc ra ngoài, do dự nhìn Mộng Kỳ: “Cái này, không phải là cái anh nghĩ đó chứ?”

Mộng Kỳ giả vờ hiểu kỳ nhìn Lạc Gia Hoa: “Xin hỏi anh nghĩ cái gì?”

Lạc Gia Hoa khóe miệng co giật: “Canh rùa?”

Mộng Kỳ nín cười: “Đây là tâm ý của mẹ, căn dặn em nhất định phải cho anh uống sạch, nói gần đây anh làm việc mệt chết, phải đại bổ.”

Lạc Gia Hoa khóe miệng co giật: “Canh bổ có rất nhiều, cũng không cần bổ cái này.”

“ Đây tâm ý của mẹ.”

“Anh có cần bổ hay không, chẳng lẽ em không biết? Vậy em cảm thấy anh cũng cần bổ cái này?” Canh rùa, có công hiệu tráng dương.

Mộng Kỳ yên lặng. cô không có nghe được gì cả.

Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ không đếm xỉa tới, mặt mày nhảy lên, không hỏi nữa, mà là ngoan ngoãn uống canh rùa, anh đột nhiên thay đổi làm cho Mộng Kỳ có chút kinh nghi, đây không phải thay đổi quá nhanh đi, dù sao, ở trong mắt của cô, đàn ông cần canh tráng dương canh, có lẽ sẽ không vui, nhưng nhìn thế nào, ngược lại cũng thấy anh càng uống càng vui?

Sự thật chứng minh, tiềm lực của con người là vô hạn, Lạc Gia Hoa cư nhiên ở dưới ánh mắt nghi ngờ soi mói của Mộng Kỳ, đem một nồi canh lớn uống cạn sạch, thấy anh chống bụng, Mộng Kỳ có chút đau lòng:

“Dù uống không hết, cũng không sao, anh xem anh kia, đợi lát nữa bẻ bụng thì làm thế nào?”

Lạc Gia Hoa rất hưởng thụ Mộng Kỳ quan tâm: “Không sao, một lát vận động cũng sẽ tiêu hao.”

Mộng Kỳ nghi hoặc nhìn Lạc Gia Hoa, chẳng lẽ anh chuẩn bị đi ra ngoài chạy bộ?

Chỉ thấy Lạc Gia Hoa nhanh chóng thu dọn xong chén đũa, sau đó vào thư phòng tiếp tục công việc, Mộng Kỳ không có việc gì, cũng mở máy vi tính ra xem tin tức, thuận tiện xem một chút tin tức mới nhất.

Khoảng nửa giờ sau, Mộng Kỳ phát hiện Lạc Gia Hoa bắt đầu đứng ngồi không yên, nhích tới nhích lui, cho là anh uống nhiều canh quá, bụng no khó chịu: “Có phải anh thấy trướng bụng không, nếu không em đi mua thuốc tiêu hóa cho anh?”

“Không phải vấn đề trướng bụng.” Lạc Gia Hoa đưa tay sờ cái trán, tất cả đều là mồ hôi, từ trong ra ngoài cảm thấy nóng.

“Vậy làm sao, anh không thoải mái chỗ nào sao?”

“Anh nóng.”

“Vậy mở điều hòa.”

“Ừm.” Trên người đều là mồ hôi, rất khó chịu.

“Đội lát nữa đi tắm.”

“Khẳng định.” Lạc Gia Hoa đứng lên, “Mở máy điều hòa trong phòng, hôm nay làm không nổi nữa.”

“.....”

Nhìn bộ dạng hần đứng ngồi không yên, Mộng Kỳ chủ động đứng lên: “Em tới mở cho anh, rất nhanh là tốt thôi.”

Mới vừa vào phòng ngủ, phát hiện Lạc Gia Hoa cũng đi theo tiến vào.

“Trước tiên đem nhiệt độ hạ thấp chút, chờ nhiệt độ hạ xuống.” Mộng Kỳ trực tiếp đem nhiệt độ chỉnh đến 20 độ, “Rất nhanh sẽ tốt thôi, làm sao nóng như vậy?”

Lạc Gia Hoa liếc mắt nhìn Mộng Kỳ: “Chẳng lẽ không phải em biết mẹ nấu canh gì cho anh sao?”

Mộng Kỳ:

“..... Anh, không phải là bởi vì uống canh đó cho nên mới như vậy ư?” Mộng Kỳ có chút kinh ngạc nhìn Lạc Gia Hoa, mặc dù nghe nói canh rửa trắng dương, nhưng chưa từng nghe qua sẽ phản ứng nhanh như vậy a.

Lạc Gia Hoa từ phía sau ôm lấy Mộng Kỳ, hừ cười: “Em nghĩ sao?”

Hơi thở nóng rực phả lên cổ, nhiệt độ trên người so với sốt cao bốn mươi độ còn nóng hơn, Lạc Gia Hoa vừa chạm vào, Mộng Kỳ đã cảm thấy bị lây bệnh, nóng quá, cô đột nhiên ý thức được mình phạm vào một sai lầm bình thường, cô một lòng chỉ muốn nhìn về mặt xấu hổ của Lạc Gia Hoa uống canh rửa, nhưng lại quên canh rửa truyền thuyết này có công hiệu trắng dương, nếu Lạc Gia Hoa uống có phản ứng, đối tượng trực tiếp giải quyết, không phải là cô sao? Cô cho là cô xem nào nhiệt, nhưng không nghĩ mình sớm trở thành con cừu nhỏ trong mắt người khác.

Càng làm cho Mộng Kỳ tung quần chính là, vật cứng kia chĩa vào mình, làm cô có chút lo lắng: “Lạc, Lạc Gia Hoa.”

“Gọi ông xã.”

“Ông xã, anh, anh không nên kích động.”

“Anh kích động chỗ nào?” Lạc Gia Hoa nhỏ giọng nói xong, tay tham lam tiến vào áo ngủ của Mộng Kỳ, từ từ hướng lên.

Kích thích giác quan như vậy làm Mộng Kỳ có chút như nhũn ra: “Xã à”

“Em kêu anh uống hết canh, anh đã uống hết, hiện tại, di chứng sau khi uống canh, có phải em nên chịu trách nhiệm?”

Mộng Kỳ không lên tiếng, chỉ là muốn chống lại Lạc Gia Hoa mang đến cho mình cảm giác kích thích, không trách được tên kia sao tự nhiên nghe lời đem một nồi canh uống sạch, thì ra là có mưu tính, một nồi lớn như vậy, lại có công hiệu phương diện kia, phản ứng nhanh như vậy, cũng giải thích được.

“Em cứ nhiên mặc cho mẹ làm canh bổ, chẳng lẽ ở trong lòng em, anh quả thật cần bổ? Hừm?” Là một người đàn ông, đại khái đều không thích bị người ta nói cần bổ đi, dù là Mộng Kỳ không có ý này, anh cũng sẽ không bỏ qua cho cô:

“Nếu như vậy, chúng ta liền cùng nhau đại bổ đi.”

“Ông, ông xã, anh đừng kích động, em sai rồi, ưm ~~~”

“Chậm chút.” Dem Mộng Kỳ hôn đến mơ hồ, Lạc Gia Hoa buông môi cô ra thì nói hai chữ, sau đó từ từ xuống phía dưới, xuống phía dưới, lại hướng xuống. Từng chút từng chút một hôn xuống.

“Ưm... xã... ưm...” cả người Mộng Kỳ vô lực, chỉ có thể mặc cho Lạc Gia Hoa ở trên người mình đốt lửa, cảm thấy anh ở dưới rốn mình, vẫn còn ở muốn xuống phía dưới, lại hướng xuống, nhưng chỉ là. Mộng Kỳ vội vàng vươn tay bắt đầu anh, kéo gật gật tóc, vô lực hừ:

“Ưm... đừng...”

Tay Lạc Gia Hoa nhẹ nhàng bắt, liền đem tay Mộng Kỳ hất ra, sau đó vùi đầu hôn vườn hoa thân bí kia...

“Ưm...” Mộng Kỳ trừ bỏ vô lực chịu đựng, cũng không thể phát ra âm thanh nào khác.

Tối hôm đó, Lạc Gia Hoa hết sức trêu đùa, khiến Mộng Kỳ một lần lại một lần cảm nhận được hưng phấn khi hai thân thể kết hợp, đồng thời cũng thể nghiệm được Lạc Gia Hoa cường đại, trước khi ở trong tiếng thét chói tai ngắt đi, Mộng Kỳ thề, nếu ai để cho Lạc Gia Hoa uống bổ canh, cô sẽ không tha cho người đó.

Sáng ngày thứ hai tỉnh lại lần nữa xuất hiện tình huống hai chân như nhũn ra, eo ê ẩm, mở mắt nhìn thấy một mảnh cơ ngực, bị Lạc Gia Hoa ôm thật chặt vào trong ngực, còn muốn kẹp cô giữa hai chân, quả thật xem cô như một cái ôm gối, Mộng Kỳ không thoải mái đẩy Lạc Gia Hoa ra, kết quả còn chưa

từ trong ngực của anh chui ra, lại bị cánh tay dài của anh duỗi một cái, gắt gao ôm vào trong ngực, Mộng Kỳ vội vàng chụp cánh tay của anh:

“Ông xã, rời giường, rời giường.”

“Ủm.” Lạc Gia Hoa miễn cưỡng hừ một tiếng, đem người trong ngực điều chỉnh tư thế một chút, để cho mình ôm thoải mái hơn, ngủ tiếp.

Mộng Kỳ đen mặt nhìn Lạc Gia Hoa, nhắm mắt lại anh ít đi một chút chừng chặc, nhất là lúc nửa ngủ nửa tỉnh có một chút tính trẻ con, rất là đáng yêu, nhưng anh không biết mình 1m8 mấy đề ở trên người cô, sẽ làm cô khó thở sao:

“Buông em ra... rời giường đi, hôm nay anh không cần đi làm sao?”

Lạc Gia Hoa bất đắc dĩ bị Mộng Kỳ lay tỉnh: “Hôm nay là chủ nhật, không cần đến công ty, anh cũng mang công việc về nhà rồi, chúng ta ngủ thêm một lát đi.”

“Đừng, lát nữa em còn phải đi học lái xe.”

“Không đi, anh dạy cho em.”

“Thật?” Nghe Lạc Gia Hoa nói dạy mình, Mộng Kỳ dĩ nhiên là nguyện ý ở nhà học, dù sao đến lúc đó thông qua cuộc thi là được.

“Ủm.” Lạc Gia Hoa gật đầu, “Chúng ta ngủ tiếp đi.”

“Chờ một chút, em phải nói với huấn luyện viên một tiếng.” Mộng Kỳ lật người tìm điện thoại di động, gửi một tin nhắn đi, nói rõ tình huống, ném di động sang một bên, sau đó bắt đầu quấy rầy Lạc Gia Hoa, người này tối hôm qua thiếu chút nữa làm cho cô mệt chết, bất luận cô cầu xin tha thứ thế nào cũng không tha cô ra, ngược lại cô càng cầu xin anh lại càng dùng sức, cô liền càng muốn quấy rầy anh, cô tuyệt không thừa nhận mình là đang trả thù, để cho anh không thể nghỉ ngơi, sau này không được dày vò cô nữa, hắc hắc:

“Rời giường rời giường, đã chín giờ, mau dậy đi, dạy em lái xe.”

“Ủm, vợ à, ngủ tiếp một lát đi.”

“Không được, thức dậy.”

“Ai da, bà xã, anh mệt chết đi được.”

Nghĩ đến tối hôm qua đại chiến, Mộng Kỳ hơi đỏ mặt: “Em mặc kệ á... đáng đời, ai kêu anh dày vò người ta, em sẽ không để cho anh thoải mái, anh đứng lên cho em.”

Lạc Gia Hoa mở mắt, mỉm cười nhìn Mộng Kỳ: “Bà xã, em là đang khen anh lợi hại sao?”

“Không biết xấu hổ.”

“Ha ha em đi đâu vậy?”

“Đi tắm.”

Lạc Gia Hoa vừa nghe, nhất thời tỉnh thần tỉnh táo: “Được, chúng ta cùng nhau tắm.”

“Anh không biết xấu hổ, anh muốn tắm với anh, tránh ra.”

“Đến nha, bà xã, đừng xấu hổ.”

“Này, anh đang hoang một chút cho em.”

.

.

Nhà của Lạc Gia Hoa và Mộng Kỳ nằm ở thành phố B, là thuộc về chung cư hạng sang, vừa mới xây không lâu, nhà đầu tư vì hấp dẫn ánh mắt khách hàng, hoàn cảnh chung cư hết sức tuyệt đẹp, đường xe cũng rất rộng rãi, lúc này, Lạc Gia Hoa đang dạy Mộng Kỳ lái xe, anh dạy rất cẩn thận, Mộng Kỳ cũng học rất nghiêm túc, chỉ là đối với tư thế của hai người, thật sự là có chút quái dị:

“Tại sao chúng ta phải giữ vững tư thế như vậy?”

“Đây cũng không phải huấn luyện viên xe, nếu như em làm sai thắng xe ở tay lái phụ có thể trực tiếp khống chế, này tập lái xe không thể được, anh phải bảo đảm nếu như em đạp sai lầm anh có thể kịp thời hỗ trợ.”

Mộng Kỳ đen mặt nhìn Lạc Gia Hoa, tư thế bây giờ tư thế là anh ngồi ở chỗ lái, mà mình, là ngồi ở trên đùi của anh, cái tư thế này, vô cùng không thoải

mái:

“Anh như vậy, em không thoải mái a, hơn nữa em nào có ngốc như anh nói vậy, cả một đường, em cũng không có đụng vào cái gì, hơn nữa em đã thử khởi động xe, lái qua một đoạn, em không có việc gì, anh không cần phải ngồi chỗ này, anh đi tay lái phụ, bộ dạng này em lái xe thế nào a, tư thế cũng không đúng.”

Lạc Gia Hoa rên lên một tiếng, ôm eo Mộng Kỳ, “Em đừng lộn xộn.”

Mộng Kỳ chu mỏ: “Như vậy rất không thoải mái.”

“Được, được, em đừng cử động, anh đến tay lái phụ.”

“Được.” Mộng Kỳ vừa nghe lập tức gật đầu: “Em xuống xe trước.”

Mở cửa xe đi xuống: “Anh xuống đi.”

Lạc Gia Hoa im lặng liếc nhìn cô một cái, có lúc thông minh không nói nổi, có lúc lại trì độn không chịu được, không biết cô thật sự không hiểu, thờ dài, anh cả đời này, có lẽ là bị cô ăn chắc, xoay người trực tiếp từ trong xe vượt đến tay lái phụ:

“Lên đây đi.”

Mộng Kỳ trừng mắt nhìn anh: “Người lười.”

Lên xe đóng cửa, nhấn ga chuẩn bị lái xe.

Lạc Gia Hoa cười khỏ: “Em cũng không nhìn một chút bộ dáng của anh, có thể xuống xe à.”

“?”

Thấy cô không hiểu, Lạc Gia Hoa lôi kéo tay của cô đặt vào nơi nào đó của mình, trình độ cứng rắn làm Mộng Kỳ bị dọa nhanh chóng thu tay lại: “Làm sao anh ở nơi nào cũng muốn cái đó, không biết xấu hổ.”

Lạc Gia Hoa nhìn cô xấu hổ, vui vẻ, một cảm giác thỏa mãn từ trong lòng dâng lên: “Không phải mỗi người đều có thể làm cho anh có phản ứng, em nên vui mừng anh đối với em có bao nhiêu phản ứng lớn.”

“Được được, bớt ở chỗ này leo mép, anh nhìn bộ dáng của anh đi, nơi đó như Tổng giám đốc a, quả thật như tên vô lại.”

“Ha ha.” Lạc Gia Hoa cười một trận, nghĩ thầm chính mình là một người luôn luôn rất chừng chặc, như thế nào cùng Mộng Kỳ ở chung một chỗ, không tự chủ trở về thời điểm lớp mười hai trước kia không buồn không lo, tính tình sáng sủa hơn, cùng cô ở chung một chỗ, thật đúng là rất thoải mái.

Cười một phen, Lạc Gia Hoa thu lại tính tình, bắt đầu nghiêm túc dạy Mộng Kỳ lái xe, đừng nói, mặc dù lái hơi chậm, nhưng rất ổn, Lạc Gia Hoa ngồi ở bên cạnh chỉ đạo:

“Đúng, cứ như vậy, lái chậm một chút cũng không sao. Ừm, chú ý queo cua. Nhẹ nhàng chuyển động tay lái. Đúng. Chính là như vậy. Đúng.”

Mặc kệ là học cái gì, thời điểm vừa bắt đầu, cũng học tập hết sức hứng thú, mờ lái hai giờ sau, Mộng Kỳ cảm giác mình càng lái lên tay, thật muốn trực tiếp lên đường cái, nghe được ý nghĩ của cô, dọa Lạc Gia Hoa giật mình.

“Bà cô của tôi, em thật đúng là nghĩ đến cái gì làm cái đó, trên con đường lớn này nhiều xe như vậy, em cho rằng an tĩnh như nơi này sao, đến lúc đó cũng không có người chỉ dạy em, hơn nữa người lái nhiều, em cũng chưa có bằng lái, cũng đừng đi làm sát thủ đường cái.”

Mộng Kỳ không vui: “Ý anh là không tin tưởng em?”

“Tin, em thông minh như vậy, anh đương nhiên tin em”

Thấy dáng vẻ qua loa của Lạc Gia Hoa, Mộng Kỳ tức giận, bộ dáng này rõ ràng chính là không tin.

Thấy Mộng Kỳ phồng miệng không nói lời nào, Lạc Gia Hoa nhìn cô: “Thế nào tức giận?”

“Không có.”

“Vậy làm gì sưng mặt lên?”

“Vui vẻ.”

“.”

Mộng Kỳ cảm giác mình bị người ta xem thường, đây là một chuyện rất nghiêm trọng, cho nên hiện tại cô cực kỳ khó chịu, sừng mặt lên lái xe đến cửa bãi đậu xe, phanh xe tắt ga:

“Em không lái nữa, anh lái xe đến bãi đậu xe đi.”

“Sao không lái? Vừa rồi không phải còn nói muốn lái thêm một lát sao?”

“Hiện tại không muốn lái nữa không được sao, anh tự lái đi.”

“Ai ~” Lạc Gia Hoa muốn nói cái gì, Mộng Kỳ lại xuống xe, “Em đi trước, sau khi anh đậu xe xong thì về sau.”

Thấy cô kiên trì, Lạc Gia Hoa gật đầu.

Đậu xe xong, trực tiếp lên thang máy, trong đầu vẫn đang suy nghĩ, sao đột nhiên lại tức giận, nghĩ tới nghĩ lui, chỉ cảm thấy chẳng lẽ, là bởi vì chuyện anh cười cô, cho nên tức giận? Không đúng, cô không phải người nhỏ mọn như vậy.

Thang máy trực tiếp lên tới lầu 22, Mộng Kỳ còn chưa đi lên, xem ra lại đi thang lầu, Lạc Gia Hoa xoay người đi xuống dưới, lúc ở lầu mười thì gặp được cô, “Bà xã”

Mộng Kỳ trừng mắt nhìn anh, không để ý tới, trực tiếp từ bên cạnh đi qua anh.

“Chờ một chút” Lạc Gia Hoa cầm lấy tay cô, “Bà xã, sao em tức giận?”

“.....”

“Xà à, em quên thời điểm chúng ta ở chung với nhau, đã nói qua là phải thẳng thắn với nhau sao, anh nói nào làm cho em mất hứng, em nói ra, như vậy anh mới biết, sau đó sẽ sửa, em không nên một mình tức giận, nếu như có mâu thuẫn không kịp giải quyết, đối với hôn nhân của chúng ta, cũng không thể tốt, em cứ nói đi?”

Mộng Kỳ nghe Lạc Gia Hoa nói như vậy, suy nghĩ một chút đúng là mình đã từng nói, nhất thời cảm thấy lửa giận trong lòng giảm bớt, chần chừ mở miệng:

“Thật ra thì cũng không có gì, em chính là tức anh xem thường em.”

Lạc Gia Hoa ngạc nhiên: “Anh xem thường em khi nào?”

“Anh có, em nói muốn ra đường lớn, anh chê cười em đi ra ngoài cuối cùng là một sát thủ đường cái, anh chính là xem thường em, anh còn cười em, khi em trừng anh, anh miễn cưỡng gật đầu nói tin em, nhưng là, em nghe được, trong lòng anh vẫn nghĩ như vậy, anh chỉ là ở qua loa em mà thôi.”

Ách, hình như là có chuyện như vậy a, Lạc Gia Hoa có chút túng quẫn, không nghĩ tới Mộng Kỳ nhạy cảm như vậy.

“Được rồi, anh xin lỗi, là thái độ anh không đúng, nhưng em phải biết, anh chưa từng có ý xem thường em, trong lòng anh, em là tốt nhất.”

Nghe được Lạc Gia Hoa nói như vậy, Mộng Kỳ nhất thời cảm giác mình chuyện bé xé to, về mặt xấu hổ, lộp bộp mở miệng: “Thật ra thì, em cũng không phải thật sự rất tức giận, chỉ một lát là tốt, lại nói, là em chuyện bé xé to, giữa vợ chồng, đôi khi sẽ cãi vã, hơn nữa, vợ chồng một đời, anh và em vốn nên là người thân cận nhất trong cuộc đời này, em không nên hẹp hòi như vậy, chỉ là em cũng không biết tại sao đột nhiên so đo, trước kia cũng sẽ có người chọc em mất hứng, nhưng cho tới bây giờ em chưa từng tức giận, hôm nay không biết tại sao, lại đột nhiên kỳ quái, em sẽ thay đổi, anh đừng để ý.”

Lạc Gia Hoa nghe vậy, cười, một tay ôm lấy Mộng Kỳ vào trong ngực: “Em không có sai, em không phát giận với người khác, là bởi vì em coi người khác như người ngoài, em đùa giỡn tính tình với anh, là bởi vì em coi anh là người thân cận nhất của em, cho nên mới muốn cùng anh đùa giỡn tính tình, thật ra thì, em chỉ là đang làm nũng với anh mà thôi, anh rất vui mừng, bà xã, về sau hoan nghênh em đùa giỡn tính tình với anh, chồng em còn có rất nhiều phương diện chưa làm được tốt, đối với em cũng chưa hiểu rõ, về sau chồng em cũng sẽ thay đổi.”

Nghe Lạc Gia Hoa nói như vậy, Mộng Kỳ càng xấu hổ: “Em nào có đùa giỡn tính tình. Được rồi, là có một chút, nhưng mới không phải giống như anh nói vậy.”

“À vậy em nói một chút không phải như vậy, khi đó loại nào a?”

“Em thích loại nào thì là loại đó.”

“Ài, em đừng chạy, nói rõ ràng với anh, anh sẽ không bỏ qua cho em.” Lạc Gia Hoa cười xấu xa đem Mộng Kỳ ôm vào trong ngực mình không để cho cô nhúc nhích, “Ừm nói a.”

“Nói gì?”

“Giả ngu có phải không, nói em. Yêu anh.” Nói xong lời này, Lạc Gia Hoa phát hiện tim mình đập nhanh hơn, mặc dù trên mặt thoải mái, nhưng kỳ thật trong lòng hết sức mong đợi Mộng Kỳ mở miệng, cho tới nay cô đều diễn vai hiền thê, nhưng anh tại chưa từng nghe cô nói thương anh, mặc dù cô

đang dùng hành động bày tỏ với anh không muốn xa rời và tình yêu, nhưng anh muốn nghe cô chính miệng nói ra.

“Tại sao em phải nói, không phải anh cũng chưa từng nói qua sao.”

“Anh yêu em, bà xã, anh yêu em, Kiều Mộng Kỳ.” Mộng Kỳ nói xong, Lạc Gia Hoa đã đem thân thể của cô quay lại, nâng cằm của cô lên để cho cô nhìn mình, vô cùng nghiêm túc mở miệng.

Ánh mắt Mộng Kỳ bị buộc nhìn thẳng anh, nhìn đến trong mắt anh nghiêm túc, tim Mộng Kỳ đập nhanh hơn, sắc mặt trở nên hồng.

Lạc Gia Hoa nhìn chằm chằm Mộng Kỳ, đầu đọc: “Bà xã, nói em yêu anh, anh muốn nghe.”

“Anh, không phải anh cũng biết sao?” Cô cho là hành động của mình đã đủ biểu đạt.

“Anh biết rồi, nhưng anh muốn nghe chính miệng em nói ra.”

“Em, em”

Lạc Gia Hoa khích lệ nhìn Mộng Kỳ, hôm nay, anh nhất định phải nghe cô chính miệng nói ra.

Mộng Kỳ cố gắng muốn thoát khỏi khống chế của Lạc Gia Hoa, nhưng lại không nỡ dùng lực, chỉ là lời chưa nói ra, sắc mặt đã đỏ đến có thể nhỏ ra máu, thật ra thì, cô xấu hổ, cô có thể bình tĩnh dùng hành động biểu đạt tình yêu của mình, là bởi vì cô vẫn cho rằng nói không như làm, nhưng cái chữ kia, nói ra, cô cảm thấy ngượng ngùng.

Nhưng cô không muốn làm anh thất vọng, nhìn nhau một lát, Mộng Kỳ rút cuộc buông tha chống cự, nói thật nhỏ: “Em yêu anh.”

Âm thanh tuy nhỏ, nhưng rõ ràng, trong cầu thang vô cùng an tĩnh, Lạc Gia Hoa nghe được rõ ràng, anh đột nhiên phát hiện, tim mình đập thật nhanh.

Mộng Kỳ nói xong ba chữ này, liền cúi đầu không dám nhìn anh.

Hồi lâu, Lạc Gia Hoa lần nữa nâng cằm cô lên, khắc sâu vào trong mắt Mộng Kỳ, là khuôn mặt tươi cười khuếch đại, trên mặt treo lúm đồng tiền, khiến Lạc Gia Hoa chứng chặc biến mất, có, chỉ là một chàng trai thanh xuân hoạt bát nhiệt tình, giờ phút này, trên mặt Lạc Gia Hoa, trong mắt tất cả đều không che giấu được nụ cười, cả giọng nói cũng mang theo ý cười:

“Mộng Kỳ, nói lại lần nữa, gọi tên anh, nói lại lần nữa.”

Có lẽ là bị nụ cười của anh hấp dẫn, Mộng Kỳ cắn môi một cái, liền kiên định mở miệng: “Em yêu anh, Lạc Gia Hoa.”

“Ha ha! Anh cũng yêu em, Kiều Mộng Kỳ.” Trong mắt Lạc Gia Hoa tán mát ra ánh sáng nóng rực, nói xong câu đó, cúi đầu, dịu dàng cùng môi Mộng Kỳ quần lấy nhau, chỉ là dịu dàng chạm vào, không có nửa điểm tình dục, hai người cảm thụ lẫn nhau, nghe tiếng tim đập của nhau, tựa như trở lại mười bảy mười tám tuổi, lần đầu tiên đối với người khác phải sinh hiếu kỳ, tình cảm hôn nhiên mà mong lung như vậy.

Hôn xong, hai người như cũ ôm thật chặt nhau, cả môi vẫn còn đụng chạm lẫn nhau, hai người tầm mắt thật chặt quần cùng nhau, rõ ràng cảm thấy trong lòng có thứ gì, lại bắt đầu biến hóa, Lạc Gia Hoa thanh tuyến trong sáng:

“Vợ à, chúng ta về nhà.”

“Được.” Về nhà, trở về nhà của cô và anh.

Hai người tay trong tay về nhà, hai người lần đầu tiên xung đột, dùng phương thức hoàn mỹ này kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 60: Cách Đàn Bà Có Chồng Xa Một Chút

Về đến nhà, hai người lấy ít thứ tối ăn, Lạc Gia Hoa bắt đầu công việc, Mộng Kỳ đem bản vẽ của mình đến thư phòng, bắt đầu vẽ tranh, hai người ai làm chuyện nấy, trong thư phòng chỉ có tiếng họa bút và tiếng thỉnh thoảng phiến động tờ giấy, hai người ngẫu nhiên sẽ ngẩng đầu nhìn đối phương một cái, hoặc là tầm mắt chạm nhau, sẽ cười một tiếng, sau đó tiếp tục làm chuyện của mình, trong thư phòng, lưu chuyển một cỗ hơi thở gọi âm áp hòa hài.

Lạc Gia Hoa hoàn thành công việc trên tay, nhìn xem thời gian, mới phát hiện đã hơn tám giờ, không trách được bụng có chút đói, ngẩng đầu nhìn Mộng Kỳ, vẫn đang nghiêm túc vẽ tranh, không biết nàng vẽ cái gì chuyên tâm như vậy, Lạc Gia Hoa phát hiện, Mộng Kỳ chuyên tâm vẽ tranh, cả người tán

mất ra một cỗ khí chất cao quý, trong trẻo nhưng lạnh lùng, không thể xem thường, cô như vậy, không giống với ngày thường dịu dàng, Lạc Gia Hoa cực ít thấy bộ dạng Mộng Kỳ chuyên tâm vẽ tranh, tựa như nàng vẽ đây không phải vẽ, mà là một dạng sinh mạng, cô như vậy, cả người phát ra một loại mị lực khó tả, khiến Lạc Gia Hoa bị hấp dẫn thật sâu, lần này không phải chàng trai mười tám tuổi, hai mươi tám tuổi, có sự nghiệp của mình, tư tưởng càng thêm thành thực, đối với ham muốn của mình, càng thêm hiểu rõ, Lạc Gia Hoa có thể cảm thấy rõ, mình đối với Mộng Kỳ và đối với Thẩm Điệp, là hai cảm giác bất đồng, Thẩm Điệp, là thời niên thiếu truy đuổi, là nam sinh đối với nữ sinh sinh ra tình cảm ái mộ mộng lung khác thường, nhưng đối với Mộng Kỳ, là yêu, là muốn cùng mình qua cả đời, là anh muốn cùng cô đi hết quãng đường còn lại, là anh muốn cùng cô sinh ra kết tinh tình yêu của hai người.

Thật may mắn, trong bể người, anh có thể gặp được Mộng Kỳ.

Lúc này, Lạc Gia Hoa có chút ghen tỵ Mộng Kỳ đang vẽ tranh, bởi vì ánh mắt của cô chính là chuyên chú, anh thậm chí muốn trở thành cây bút trong tay cô, như vậy, có thể được cô nắm trong tay rồi.

Cười thầm chính mình đã bao nhiêu tuổi rồi mà còn có kiểu suy nghĩ như vậy, Lạc Gia Hoa nhẹ nhàng đứng lên, thường ngày đều là cô giúp mình làm bữa tối, hôm nay, sẽ để cho mình làm đi, mở tủ lạnh ra, bên trong tràn đầy đồ ăn, kể từ ngày Mộng Kỳ tới, trong tủ lạnh này chưa bao giờ trống qua, cô thật sự là một người phụ nữ rất biết quản lý gia đình, suy nghĩ chuẩn bị món ăn, từ trong tủ lạnh lấy những thứ cần thiết ra, ở trong phòng bếp đại khái một giờ đồng hồ, làm xong bữa tối, dọn xong toàn bộ ra, lúc này mới vào thư phòng gọi Mộng Kỳ, rất rõ ràng Mộng Kỳ hiện tại tiến vào một trạng thái chuyên tâm, đi tới gần, cô cũng không có ngăn đầu, rõ ràng là không có phát hiện mình, Lạc Gia Hoa đến gần Mộng Kỳ, muốn nhìn xem cô đang vẽ cái gì mà chuyên tâm như thế, kết quả vừa nhìn, nhất thời liền cảm thấy trong lòng ngọt ngào giống như uống mật, mặc dù tranh này vẫn chỉ là phác họa, nhưng nam nữ trong bức vẽ, chính là mình và Mộng Kỳ, cảnh tượng trong tranh chính là thư phòng, mình ở trước bàn nghiêm túc làm việc, mà Mộng Kỳ đứng cách đó không xa vẽ tranh, trong tranh hai người cũng không có nhìn về phía đối phương, nhưng là, Lạc Gia Hoa vẫn từ trong đó cảm nhận được không khí ấm áp cùng hạnh phúc.

Vẽ xong vài nét cuối, Mộng Kỳ hài lòng ngẩng đầu, xử lý mấy chỗ một chút, vừa quan sát vừa gạt đầu, đại công cáo thành.

Lạc Gia Hoa rất muốn lên tiếng, nhưng sợ quấy rầy Mộng Kỳ, cho nên đứng ở bên cạnh cô, vẫn không có mở miệng.

Mộng Kỳ ngẩng đầu muốn nhìn Lạc Gia Hoa, phát hiện không biết lúc nào thì anh đã đứng ở trước mặt của mình rồi, không cẩn thận còn dọa giật mình, “Ông Xã ~”

Lạc Gia Hoa cẩn thận ôm Mộng Kỳ vào trong lòng, “Vẽ thật tốt.”

Mộng Kỳ vừa nghe, nhất thời vui vẻ, “Em vẽ giống không?”

“Rất giống, tựa như ảnh chụp.”

“Ha ha, em còn một bức, cho anh xem.” Mộng Kỳ cầm bức tranh để ở một bên, đó là hai người lúc trước ở cầu thang ôm nhau, Lạc Gia Hoa vừa nhìn, nhất thời thích.

“Có một người vợ biết vẽ thật sự rất tốt a.”

“Chờ em tô màu, sau đó đóng khung lại treo trong nhà.”

“Được.” Lạc Gia Hoa cười.

“Em còn vẽ một bức ảnh cưới của chúng ta treo trong phòng ngủ, đã đem đi đóng khung rồi, hai ngày nữa là có thể cảm vẽ, đến lúc đó cho anh xem.”

“Ừm, em vẽ khi nào vậy?”

“Những lúc rảnh rỗi, muốn cho anh bất ngờ, nên không nói cho anh biết.”

“Quả thật rất bất ngờ, chỉ là vợ à, bây giờ không nhìn được, trong lòng anh ngứa ngáy, ai, sớm biết như vậy, còn không bằng không biết, anh phải chờ tới mấy ngày.”

“Ha ha.”

Hai người nói đùa một lát, lại nhìn bức tranh, Lạc Gia Hoa chờ Mộng Kỳ hoàn thành xong bức tranh, nhất định phải treo trong phòng làm việc ở công ty, cho đến khi cảm thấy đói, mới nhớ tới thức ăn mình đã làm xong, kết quả món ăn đã hơi nguội lạnh, cũng may trời nóng nên không sao, hai người com nước xong, liền ôm nhau xem tivi, cuộc sống gia đình tạm ổn trôi qua, hết sức thoải mái.

Qua hai ngày, Mộng Kỳ đem tranh về, Lạc Gia Hoa nhìn thấy liền không bỏ xuống được, quyết định phải đem đến công ty để treo khoe khoang với mọi người, đáng tiếc hai bức kia chưa vẽ xong, nếu không, anh thật sự sẽ không biết lựa chọn như thế nào, tất cả anh đều thích, Mộng Kỳ nhìn dáng vẻ thích thú của anh, cũng rất vui, quyết định về sau vẽ thêm nhiều bức về cuộc sống thường ngày của hai người, dùng bút vẽ ghi chép cuộc sống của bọn họ, chờ sau này già rồi không thể vẽ được nữa, nhìn lại dáng vẽ lúc còn trẻ, so với ảnh chụp thú vị hơn nhiều.

Giữa trưa ngày thứ hai lúc ăn cơm nhận được điện thoại của Lạc Gia Hoa, trong điện thoại truyền đến tiếng anh cười, nói mình đưa tranh đến liền chán động công ty, tất cả mọi người hâm mộ anh cưới được người vợ tốt, Mộng Kỳ cùng với Lạc Gia Hoa vui vẻ, cảm thấy cuộc sống như thế thật rất tốt.

Lưu Lợi lần thứ n+1 thất tình, gọi điện thoại kêu Mộng Kỳ theo cô đi dạo phố, Mộng Kỳ vừa ra đến cửa cô ý mang đôi giày thể thao và quần áo ngủ, lấy kinh nghiệm nhiều năm của cô, bởi Lưu Lợi đi dạo phố, đơn thuần là hành động tự sát.

Cô mất hứng như buồn ngủ một dạng, thời điểm Lưu Lợi không vui, theo cô đi dạo phố một ngày, vết thương thất tình không trị mà khỏi bệnh, chỉ là khiến Mộng Kỳ kinh ngạc chính là, hôm nay Lưu Lợi cư nhiên chỉ đi dạo không mua.

“Lily?”

“Hà?”

“Không có thích món nào sao?”

“Có a.”

“Vậy sao không mua?”

Lưu Lợi bắt đầu đi liếc mắt nhìn bộ đồ trước mặt, “Tớ muốn mua, nhưng không có tiền a.”

“?”

“Kỳ, cậu phải cứu tớ a.”

Mộng Kỳ trở tay ôm Lưu Lợi, nhìn cô đùa giỡn, như đã quen từ trước, “Được, tớ nhất định cứu cậu, cậu nói trước đi, cậu muốn tớ cứu như thế nào?”

“Ô ô ~ tớ đã thề không chung thuyền với ông chủ Lưu.” ông chủ Lưu là cha ruột Lưu Lợi, mỗi lần hai người có mâu thuẫn, Lưu Lợi sẽ không gọi ông là cha mà gọi là ông chủ Lưu.

“Cậu và ba cậu thế nào?”

“Ông ấy hèn hạ, vô sỉ, ông ấy đóng băng thẻ của tớ, dùng cách này ép tớ đi xem mắt.” Lưu Lợi lên án hành động hung ác của cha mình.

“Ừm.” Mộng Kỳ gật đầu một cái, “Này đúng là rất thảm, thất tình lại mất tiền, Lợi, tớ đồng tình với cậu.”

“Ừm.” Lưu Lợi gật đầu một cái, “Kỳ, chỉ có cậu hiểu tớ, tâm can của tớ á... , thật là đau a.”

“Xin hỏi tâm can của cậu là Boyfriend của cậu hay là tiền của cậu a?”

“Vừa là bạn trai cũ của tớ vừa tiền của tớ.”

“.....???”

Thấy Mộng Kỳ không hiểu, Lưu Lợi giải thích, “Lần này, chính là cùng tiền chia tay, cho nên, bạn trai của tớ, chính là tiền của tớ a, tớ.”

Vạch đen, Mộng Kỳ bình tĩnh lui về phía sau một bước, làm như tôi không biết cô gái này.

Chờ Lưu Lợi phát tiết vừa xong, lại lôi kéo Mộng Kỳ nói, “Đi, chúng ta đi dạo tiếp.”

Mộng Kỳ bắt đầu đi, “Tớ thấy chúng ta cũng không cần đi dạo, cậu lại không mua.”

“Kỳ, tớ đã không có tiền rồi, chẳng lẽ cả quyền lợi đi dạo cậu đều muốn bóc lột sao?”

Mộng Kỳ vỗ trán, “Cậu cảm thấy lần này ba cậu sẽ đóng băng tiền của cậu bao lâu?”

Lưu Lợi giả vờ đáng thương nhìn Mộng Kỳ, “Đại khái phải chờ sau khi tớ kết hôn mới tan tuyệt.”

Mộng Kỳ cau mày, “Đã như vậy, cho cậu mượn tiền, đại khái tương đương với tát nước bỏ đi.”

“Con gái~”

“Thôi, nề tình bạn bè, tớ sẽ kỳ hạn thêm chút, không thu tiền lãi, nói đi, muốn bao nhiêu.” Mộng Kỳ than thở, cô đã biết mục đích chân chính của Lưu Lợi lần này tìm cô là cái gì, không có tiền, đối với cô mà nói, so với muốn mạng của cô còn nghiêm trọng hơn.

“Con gái, con thật tốt, tớ yêu cậu chết mất, cũng không nhiều, ba lăm vạn dùng qua tháng này là được.”

Mộng Kỳ khoe miệng co giật, “Ba lăm vạn, còn tháng này, cậu có biết có người khổ cực làm việc một năm cũng không có ba lăm vạn a, Lily a, không phải là tớ muốn nói cậu, cậu tiêu tiền cũng thật quá nhanh, cho dù ba cậu có một Nhà Xuất Bản, cậu cũng không thể dùng như vậy a.”

“Hừ, ông ta chỉ có một mình tớ là con gái, tớ không dùng thì ai dùng, chẳng lẽ cho vợ bé ông ta dùng, nếu vợ bé ông ta lại sinh, đến lúc đó tớ chỉ sợ ngay

cả tiền húp cháo cũng không có.” Lưu Lợi hận hận nói a.

Mộng Kỳ mặc dù đối với gia đình Lưu Lợi cũng không hiểu rõ nhiều, nhưng biết cô trưởng thành trong gia đình đơn thân, hình như trước kia cha cô ở bên ngoài đã làm gì có lỗi, mặc dù cô thường ngày không nói, nhưng nghĩ đến cô cũng là bị tổn thương, đối với cha, tóm lại là có ý kiến, thái độ sống phóng túng hiện tại của cô, đại khái cũng là chịu ảnh hưởng từ hôn nhân của cha mẹ đi, Mộng Kỳ nhép nhép miệng, cuối cùng không có mở miệng, mỗi người đều có bí mật của mình, cô chưa bao giờ nói về gia đình của cô cho Mộng Kỳ nghe, nghĩ đến, nếu không muốn cùng người khác chia sẻ, như vậy cô cũng không cần thiết đi vạch trần vết sẹo của cô, đợi lúc cô nguyện ý mở miệng, cô sẽ lắng nghe.

“Được rồi, trên người tớ không có nhiều tiền mặt như vậy, chúng ta tìm máy ATM, tớ chuyển khoản cho cậu.”

“Ừm, con gái, tớ biết ngay cậu tốt nhất.” Lưu Lợi biết Mộng Kỳ là con gái một trong nhà, điều kiện gia đình cũng không tệ lắm, nhưng cô dùng tiền rất tiết kiệm, cũng không xài tiền bầy bạ, so với mình, quả thật tốt đến mức tận cùng, dù sao mỗi lần có khó khăn tìm cô, mà cô, giống như có không ít tiền gửi ngân hàng, mặc kệ á... , dù sao sống qua khoảng thời gian này, chờ phát tiền lương trả lại cô là được.

Mộng Kỳ bắt đầu đi lác đầu, “Lương tháng của cậu không tệ, sao lại không đủ dùng.”

“Sẽ không ai ngại nhiều tiền, mấu chốt là xem cậu dùng như thế nào, mà bản tiểu thư nhà, dĩ nhiên là theo tiêu chí hưởng thụ.”

Mộng Kỳ lác đầu, hướng Lưu Lợi biểu đạt mặc kệ chí lớn của cậu, sau đó đi ra ngoài tìm máy ATM, rút ra năm vạn, lập tức bị Lưu Lợi lôi kéo đi mua đồ, đã có tiền, cô mua đồ một chút cũng không nương tay, Mộng Kỳ bắt đầu nhắc nhở cô năm vạn nói nhiều không nhiều nói ít không ít, ở trong khu thương mại lớn, không mua được bao nhiêu thứ, Lưu Lợi cũng không để ý nói.

“Không phải còn có cậu sao.”

Phải, hôm nay cô bồi đi dạo còn phải bồi cả thẻ, kết quả Lưu Lợi đi từ cửa hàng ra, tốn hơn tám vạn, dù mình có tiền, lập tức dùng nhiều như vậy, vẫn có chút đau lòng, Mộng Kỳ cảm thán.

“Nếu tớ có một đứa con gái như vậy, sẽ nuôi không nổi a, tớ quyết định, về sau nhất định phải giáo dục con của tớ thật tốt, còn nữa, nhất định nó phải cách xa cậu một chút.”

Lưu Lợi cười đến xinh đẹp, “Kỳ, lời này của cậu quá làm tổn thương tớ, tớ chính là mẹ nuôi đứa bé.”

“Xét thấy thành tích ác liệt của cậu, tớ phải thận trọng suy tính chuyện có nên cho cậu làm mẹ nuôi của nó không.”

“Kiểu Mộng Kỳ, may mà tớ biết cậu nhiều năm, con nhỏ chết tiệt này muốn muốn hủy đi kế hoạch của tớ sao, có tin tớ yêu cậu không.”

Mộng Kỳ:

Thấy Mộng Kỳ im lặng, Lưu Lợi hài lòng, “Yên tâm đi con gái, tuy rằng tớ yêu khác phái, nhưng nếu như đối tượng là cậu, tớ không ngại biến thành đồng tính luyến ái.”

Mộng Kỳ: “Tớ cảm thấy tớ nên cách cậu xa một chút.”

“Cậu chạy không thoát được đâu, cậu liền theo tớ đi.”

“Đi chết đi.”

Hai người đùa giỡn vào thang máy, Mộng Kỳ đột nhiên phát hiện lầu ba khu thương mại là khu thiếu nhi, lập tức nhấn lầu ba, Lưu Lợi nhìn cô, “Cậu đi lầu ba làm cái gì?”

Mộng Kỳ cười, “Lầu ba là khu thiếu nhi, chúng ta đi xem một chút thôi.”

Lưu Lợi vừa nghe, “Cậu mang thai?”

“Còn chưa có đâu.”

“Ồ, đến tìm hiểu trước xem ra cậu muốn làm mẹ.” Lưu Lợi trêu chọc Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ cười không nói gì, cùng Lạc Gia Hoa tình cảm ổn định lại, cô đúng là muốn làm mẹ, “Đi trước xem một chút đi, đồ em bé thật đáng yêu.”

“Được.” Thật ra Lưu Lợi cũng rất thích con nít, hai người đi lên lầu ba, nhìn cả lầu đầy đồ em bé, Lưu Lợi hưng phấn vọt vào cửa hàng gần nhất.

“Mộng Kỳ, mau đến xem.”

“Hai vị cần gì sao?”

“Không cần, chúng tôi xem một chút, có gì cần sẽ gọi cô.”

“Được, xin tùy tiện xem.”

Đuổi nhân viên phục vụ đi, Lư Lợi và Mộng Kỳ đi từng cửa hàng xem đồ em bé, rõ ràng là Mộng Kỳ đề nghị tới lâu ba , kết quả sau khi đến lâu ba Lư Lợi so với mình còn hưng phấn hơn, nhìn dáng vẻ cô hưng phấn, Mộng Kỳ nghĩ thật ra thì cô cũng khát vọng có một gia đình đi, chỉ là càng sống phóng túng, càng nhìn thấu thói hư tật xấu của đàn ông, càng không thể tin đàn ông, không thể tin được hôn nhân, Mộng Kỳ muốn giúp cô, nhưng không biết giúp từ đâu.

“Kỳ, cậu muốn con trai hay con gái?”

“Đều được, con gái dù sao cũng ngoan hơn, hơn nữa dễ ăn mặc.”

“Ừm, vậy cậu sinh một bé gái đi, tớ cũng thích con gái hơn, ài, bộ quần áo này như thế nào, dành cho em bé mới sinh.”

“Sờ rất thoải mái a.”

“Vậy bộ này, còn có cái này, cái này. Cái đó. Ài, nhân viên phục vụ, gói lại hết cho tôi.” Chọn mấy bộ đáng yêu, Lư Lợi liền kêu nhân viên phục vụ tính tiền, Mộng Kỳ kỳ quái nhìn cô.

“Lily, cậu làm cái gì vậy?”

“Tặng cho con gái tớ a.”

Mộng Kỳ vui vẻ, “Tớ còn không có mang thai, hơn nữa, cậu nói sinh con gái là tớ có thể sinh con gái à?”

Lư Lợi cười, “Này không sao, đều sẽ mang thai a, hơn nữa, dù là con trai, chúng ta cũng có thể giả gái nha, mấy bộ quần áo này có thể dùng , hơn nữa thời điểm mới sinh đâu có phân biệt nam nữ, mấy bộ quần áo này sờ vào thật thoải mái a.”

Mộng Kỳ gật đầu một cái đồng ý cách nói của Lư Lợi, nhìn những bộ đồ xinh đẹp này, cũng hết sức động lòng, “Nhưng là, tớ tới mua, hơn nữa những thứ này cũng không rẻ, cậu vừa mới bị ba cậu đóng băng thẻ đó.”

“Tớ hay là cậu đều như nhau , hơn nữa, tớ trả tiền, không phải là của cậu chuyển cho sao, đừng giành với tớ.”

Mộng Kỳ bắt đầu dĩ, chỉ đành phải cảm ơn.

Thấy cô gật đầu, Lư Lợi lúc này mới vui vẻ , “Này không sai biệt lắm, nhiệm vụ của cậu chính là nhanh chóng mang thai sinh ra một đứa con gái nuôi xinh xắn cho tớ , đến lúc đó a, tớ nguyện ý bao nó tất cả chi phí tiêu dùng, ha ha, tớ đi cà phê, cậu ở nơi này chờ.”

“Ừm.” Mộng Kỳ cười gật đầu, nghĩ thầm buổi tối chờ Lạc Gia Hoa về, phải nói với anh chuyện mang thai, bây giờ mặc dù hai người cũng không có đứa con, nhưng gần đây anh làm việc rất mệt mỏi, vì một cục cưng khỏe mạnh , anh nên chú ý điều dưỡng thân thể mới được, đang lúc suy nghĩ lung tung , một giọng nói mang theo kinh ngạc từ phía sau truyền đến,

“Tiểu Kiều?”

“Cố Thông?”

“Tiểu Kiều, sao em ở đây?” Cố Thông kinh ngạc nhìn Mộng Kỳ, thấy đồ dùng em bé trong tay cô, ngay sau đó chợt hiểu, “Chẳng lẽ, em mang thai?”

Mộng Kỳ nhìn đồ dùng trong tay, có chút ngượng ngùng, “Không phải, em không có.”

“Con gái, tớ xong rồi.”

“Tiểu thư, đây là hóa đơn, xin hãy cầm lấy.” Nhân viên phục vụ nhận đem hóa đơn và quần áo đã gói kỹ đưa cho Lư Lợi.

“Cảm ơn a, con gái, tốt lắm chúng ta đi thôi.”

Lư Lợi nói xong, mới phát hiện nam nhân đang đưa lưng về phía mình xoay người lại, thì ra là người quen.

Cố Thông nhìn hóa đơn trong tay Lư Lợi và quần áo trẻ con, nhìn Mộng Kỳ, lại nhìn Lư Lợi, cảm thấy đầu óc có chút mờ mịt, “Cô, cô mang thai?”

Lư Lợi cũng nhìn hóa đơn trong tay, lại nhìn quần áo trẻ con, phảng phất nhớ tới cái gì, lắc đầu liên tục, “Tôi không có, đây là mua cho cô ấy, đó, con gái, cho cậu.”

Mộng Kỳ nhận lấy vật trong tay Lư Lợi, trầm mặc không nói , nhìn Lư Lợi và Cố Thông, hai người biết nhau sao?

“Tiểu Kiều, em mang thai sao?” Cố Thông quay đầu hỏi Mộng Kỳ.

“Không có.” Mộng Kỳ lắc đầu, “Em đã nói rồi.”

Ánh mắt của Cố Thông lập tức nhìn sang Luru Lợi, hần lăm Luru Lợi thấy có chút chột dạ, “Anh nhìn tôi làm gì, tôi đã nói không có mang thai.”

Mộng Kỳ cảm thấy, có lẽ hai người không chỉ là quen biết đơn giản như vậy, “Hai người biết nhau sao?”

“Không biết.”

“Biết.”

Hai người trầm miệng một lời, đáp án lại bất đồng.

Chú ý tới ánh mắt Mộng Kỳ có chút quý dị, Luru Lợi không thể làm gì khác hơn là giải thích, “Chỉ gặp qua mấy lần, không quen.”

Giờ phút này trong lòng Cố Thông rất phức tạp, có chút sợ hãi, rồi lại có chút vui mừng, hần sẽ không cùng một phụ nữ vô tình gặp được trong quán bar dính dấp tới hai lần ba lượt, nhưng là, thân thể của Luru Lợi, là thân thể những năm gần đây hần thấy thích hợp nhất, cho nên, hần phá vỡ quy củ của mình, một tháng ngăn ngừa, hần đã cùng cô ở chung ba lần, ở lần thứ ba, thậm chí bởi vì ngoài ý muốn, chưa kịp làm các biện pháp, chờ buổi sáng khi hần tỉnh lại, đã không thấy cô, đây là chuyện nửa tháng trước, sau hần thường đi quán bar đợi cô, nhưng không có gặp được, không nghĩ tới gặp được ở đây, chẳng lẽ nửa tháng không đi quán bar, là vì mang thai, nếu như vậy, đứa bé trong bụng cô, chẳng phải là của mình sao, nghĩ tới đây, ánh mắt của Cố Thông nhất thời kích động.

Mộng Kỳ cảm thấy, hai người chạy thẳng tới chủ đề mang thai, chỉ sợ không phải không quen đơn giản như vậy, dùng hiểu biết của cô đối với Luru Lợi, chẳng lẽ hai người 419 sao ?

(419 : for one night – tình một đêm)

“Cô.”

“Mẹ kiếp, anh có phiền hay không, tôi đã nói không có mang thai, đồ này là tôi mua cho Mộng Kỳ , đợi sau này cô ấy mang thai sẽ nhận tôi làm mẹ nuôi, anh không cần phải nhìn chăm chăm vào bụng tôi, cẩn thận tôi kiện anh giờ trò lưu manh. Hơn nữa, ngày đó tôi đã uống hai viên thuốc tránh thai, anh cho rằng anh có thể mạnh qua thuốc kia? con gái, chúng ta đi.”

Không đợi Cố Thông nói dứt lời, Luru Lợi công kích một trận xong, sau đó lời kéo Mộng Kỳ rời đi.

Chờ lúc Cố Thông hồi hồn, Luru Lợi đã lời kéo Mộng Kỳ không thấy đâu.

Bị Luru Lợi lời một hơi chạy ra khu thương mại, Mộng Kỳ nhìn sau lưng bất đắc dĩ nhắc nhở, “Ài, hần không có đuổi theo, cậu không cần phải chạy..., như vậy sẽ cho thấy cậu đang chột dạ a.”

“Cậu đi chết đi , tớ nơi nào chột dạ.”

“Hần với cậu. Quan hệ thế nào a?”

“Cái gì mà quan hệ thế nào, quan hệ thế nào cũng không có, nhiều nhất chỉ cùng nhau ngủ qua mấy lần.”

“.”

“Vậy còn hần và cậu?”

“Hần tên Cố Thông, là bạn tốt của chồng tớ kiêm hợp tác làm ăn.”

“Mẹ kiếp, cậu xác định hần là bạn tốt của chồng cậu sao ?”

“Đúng vậy, thế nào?”

“Thế nào? Gần mực thì đen gần đèn thì sáng, tớ vẫn nghĩ Lạc Gia Hoa thật đáng hoàng , nhưng tại sao có thể có loại bạn là hoa hoa công tử a, con gái, cậu phải cẩn thận hần, chớ bị hần lừa.”

Mộng Kỳ buồn cười nhìn cô, “Cậu nói nghiêm trọng quá.”

“Tớ nói là thật, cậu đừng không xem ra gì, đem mắt mở to một chút, tục ngữ thường nói, nhìn một người như thế nào, trước hết nhìn bạn bè chung quanh hần, mặc dù giữa vợ chồng quan trọng nhất là tin tưởng, nhưng tin tưởng phải có mức độ, cũng không nên mù quáng, cậu xem ba tớ trước kia có bao nhiêu đáng hoàng, mẹ tớ tin ông ta bao nhiêu, có người nào nghĩ tới ông ta sẽ làm ra chuyện đó, còn có a, cái người gọi là Thẩm Diệp , không phải còn ở cửa đối diện nhà cậu ư, cậu xem cô ta mặc thành như vậy đi qua nhà cậu, đàn ông đều là động vật suy nghĩ bằng nửa người dưới, cậu phải cẩn thận Lạc Gia Hoa bị người phụ nữ kia câu đi.”

Mộng Kỳ lắc đầu, “Thẩm Diệp gần đây không có ở nhà, lần trước có một chàng trai ngoại quốc đến tìm cô ấy, sau đó cũng không biết cô ấy chạy đi đâu, tớ nghĩ là cô ấy đi trốn người đó, hần không có thời gian tới đây đưa Lạc Gia Hoa, hơn nữa tớ đối với hôn nhân của bọn tớ có lòng tin, Lily, trên đời này có rất nhiều đàn ông thích trêu hoa ghẹo nguyệt, nhưng cũng có rất nhiều đàn ông chuyên nhất si tình, không cần quơ đũa cả nắm, nếu theo như lời cậu, vậy cậu xem bạn bè của Cố Thông, mới vừa rồi cậu cũng nói Lạc Gia Hoa không tệ đi, nói như vậy, hần cũng là một đàn ông tốt đáng giá để phó

thác? Hơn nữa, tớ và Cố Thông không tiếp xúc nhiều lắm, nhưng Gia Hoa nói qua, hẳn mặc dù có chút ít hoa tâm, nhưng người thật khá, mặc kệ là năng lực làm việc hay là đối với bạn bè, cũng không phải nói, về phần hoa tâm nha, đó là hẳn chưa gặp được người làm cho hẳn rung động, chỉ cần có một ngày gặp được người làm cho hẳn rung động, vậy hẳn cũng sẽ trở thành một người đàn ông tốt, Gia Hoa nói qua, Cố Thông cũng là một người đàn ông có trách nhiệm, hơn nữa thích con nít, chỉ là hẳn hiện tại không muốn kết hôn, cho nên mới không có con, chờ sau khi hẳn kết hôn, có con rồi, bảo đảm sẽ là người chồng nhị thập tứ hiếu, những thứ này, đều là Lạc Gia Hoa nói, thiệt giả tớ không biết, nhưng mà tớ lại cảm thấy, đàn ông thích con nít, đều là đàn ông yêu gia đình.”

Lưu Lợi tự động không nhìn Mộng Kỳ không muốn nghe, “Tóm lại ánh mắt cậu cố mở to một chút, tớ khát, đi, chúng ta ăn cái gì đi.”

Mộng Kỳ bắt đầu đi lắc đầu, “Được rồi.”

“Đúng rồi, cậu nói con nhỏ Thẩm Diệp đó bỏ trốn sao?”

“Ừm.”

“Có một chàng trai theo đuổi cô ta, mẹ kiếp, nếu cô ta có hoa đào rồi mà còn dòi đến ở đối diện nhà cậu là có ý gì, chẳng lẽ mình khó chịu cho nên cũng không muốn để cho người khác thoải mái, lần sau để tớ nhìn thấy cô ta, cần phải đánh cô ra một trận ra trò.” Lưu Lợi tức giận, nghĩ đến lần trước gặp mặt liền cười.

“Chẳng qua tớ cảm thấy con nhỏ đó cũng ngốc hết biết, một chút thiên phú làm tiểu tam cũng không có, quả thật hoài nghi mục đích của cô ta tới là gây loạn hay là gây cười nữa.”

Mộng Kỳ cười, “Tớ cũng vậy cảm thấy như vậy.”

Bằng không, cô mới không có tâm tình thoải mái như vậy đối phó cô.

“Yên tâm đi, dù sao chị đây vẫn đứng bên cạnh cậu, chỉ cần cậu cần, một cú điện thoại, chị đây tùy thời trợ giúp.”

“Ha ha, được a.”

Uống nước xong, Lưu Lợi vốn còn muốn đi siêu thị, nhưng Mộng Kỳ nghĩ tới còn phải trở về làm cơm tối, liền cự tuyệt, Lưu Lợi vô cùng mất hứng, “Xem đi, kết hôn có cái gì tốt, cả đi chơi cũng không thể tận hưởng, tớ mới sẽ không kết hôn đâu.”

Mộng Kỳ cười không nói gì, chỉ là nhìn chăm chăm cô.

Lưu Lợi cũng chỉ có miệng cứng lòng mềm, không đợi Mộng Kỳ nói chuyện liền chủ động lên tiếng, “Tốt lắm, lần này để cậu trở về, lần sau cậu phải chơi tận hưởng với tớ, muốn về thì về đi, trở về làm bà nấu cơm của cậu đi.”

Thật ra thì, cô cũng biết, sau khi Mộng Kỳ kết hôn là tự nhiên có trách nhiệm, có thể ở lúc mình gọi dành chút thời gian đến, đã rất không dễ dàng.

Mộng Kỳ cười siết chặt mặt của Lưu Lợi, “Vậy tớ về, cậu cũng sớm đi về đi.”

“Biết rồi, Bà Quân Gia.”

“Ha ha.” Mộng Kỳ không ngại lời nói ác độc của Lưu Lợi, “Cảm ơn quần áo của cậu, tớ sẽ cố gắng.”

“Cậu nhất định phải sớm mang thai không được có lỗi với mấy ngàn tệ của tớ, đáng thương tớ còn bị người ta hiểu lầm, buồn bực.” Nói đến đây, Lưu Lợi lại nghĩ tới, “Ài, tin tức của tớ cậu ngàn vạn lần không được nói cho tên Cố Thông kia biết nha.”

“Thế nào, cậu không muốn gặp hẳn?”

“Không muốn.” Nếu như hẳn là người không quen biết, cô vui đùa một chút cũng không tệ, nhưng hẳn là bạn của Lạc Gia Hoa, thò không ăn cỏ gần hang, tránh cho về sau nhìn thấy lúng túng.

“Được, tớ hiểu.” Mộng Kỳ gật đầu một cái.

Khi Mộng Kỳ gặp được Cố Thông lần nữa, cô cảm thấy, có lẽ Lưu Lợi xem thường hứng thú của Cố Thông đối với cô.

“Bà xã, anh đã trở về.”

“Ừm.”

“Chị dâu khỏe.” Cố Thông cười híp mắt chào hỏi, còn đưa trái cây lên, “Nghe nói chị dâu thích ăn anh đào, cố ý ở dưới lầu mua, hôm nay tới ăn chút, cho chị dâu thêm phần toái rồi.”

Mộng Kỳ:

Lạc Gia Hoa:

“Cố Thông, đầu óc cậu không có bệnh chứ?”

Mộng Kỳ: Lạnh quá.

Cố Thông liếc Lạc Gia Hoa một cái, “Cậu mới có bệnh đầu, chúng ta làm huynh đệ nhiều năm, cậu so với tớ lớn hơn, Tiểu Kiều là vợ cậu, tớ gọi chị dâu là chuyện đương nhiên a, đúng không chị dâu?”

“Ông xã, anh nói buổi tối sẽ có thêm một người ăn cơm, chính là Cố Thông sao?”

“Ừm.”

“Sao em cảm giác hần có điểm quái lạ a?”

“Ai mà biết, sớm biết hần không bình thường, anh sẽ không mang hần về.”

“Tớ nói người anh em, cậu xem mặt của tớ có tệ như vậy không, có phải quá không đem tớ vào mắt rồi hay không.” Cố Thông liếc nhìn Lạc Gia Hoa một cái, ngay sau đó cười nhìn Mộng Kỳ,

“Chị dâu, cái này để chỗ nào?”

“Ách, đưa cho tôi, cảm ơn anh, thật tốn kém.”

“Đầu có đau có, đã sớm biết chị dâu có tay nghề tốt, Gia Hoa mỗi ngày mang cơm đến công ty, làm một đám trong công ty chúng ta hâm mộ đến phát cuồng, tôi cũng đã sớm muốn nếm thử tay nghề của chị dâu, nhưng người anh em này quá không có suy nghĩ, luôn giấu diếm rất sợ tôi chiếm đoạt của hần, hôm nay nếu không phải tôi mặt dày cần phải tới cửa báo phòng, hần còn không vui lòng đâu.”

“Ha ha.” Cố Thông vô sự mà ân cần, Mộng Kỳ trên mặt cười, nhưng trong lòng cảnh giác .

“Chị dâu, tôi tới giúp một tay.

“Không cần, anh và Gia Hoa rửa tay chuẩn bị ăn cơm đi, tôi đã chuẩn bị xong rồi.”

“Không có việc gì, chị dâu không cần khách khí với tôi.” Cố Thông nhắc chân liền muốn đi theo Mộng Kỳ vào bếp, bị Lạc Gia Hoa kéo lại, “Cậu đi rửa tay với tớ.”

Lôi kéo Cố Thông vào nhà vệ sinh, đóng cửa lại, Lạc Gia Hoa Nghiêm túc nhìn Cố Thông, “Cậu nói thật với tớ, cậu đến gần vợ tớ là có dụng ý gì?”

Cố Thông cười, “Hắc hắc, bị cậu phát hiện.”

Lạc Gia Hoa nghiêm mặt, “Đừng cười, nghiêm túc một chút cho tớ, tớ cho cậu biết, không được đánh bất luận chủ ý gì lên vợ tớ, nếu không, đừng trách tớ không nể tình.”

Cố Thông nhìn Lạc Gia Hoa một chút, sau đó nói tục, “Mẹ kiếp, anh em, cậu nghĩ đi đâu vậy?”

“?”

“Tớ là đối với vợ cậu có hứng thú. Ai, cậu đừng kích động a, tớ là muốn hướng cô ấy hỏi thăm một người mà thôi.”

Lạc Gia Hoa thu tay lại, không chút để ý hỏi, “Người nào?”

“Một phụ nữ , gọi Lily , cậu có biết không?” Cố Thông cười nhìn Lạc Gia Hoa.

“Lily?” Lạc Gia Hoa sững sốt một chút, “Tớ chỉ biết cô ấy có một người bạn, gọi Lưu Lợi, không biết có phải người đó không.”

“Ai, cậu xem, có phải người này không?” Cố Thông lấy một tấm ảnh ra cho Lạc Gia Hoa xem.

“Đúng vậy, hai người biết nhau sao?”

“Đầu chỉ là biết.”

“Hả?”

“Ai, cậu yên tâm, dù sao tớ chỉ muốn biết tin tức của người phụ nữ này, đạo lý vợ bạn không thể chiếm tớ vẫn hiểu, tuyệt sẽ không đùa giỡn vợ cậu, cũng sẽ không đánh chủ ý gì lên cô ấy, cậu yên tâm đi.”

“Yên tâm.” Lạc Gia Hoa hài lòng gật đầu.

“ Mẹ kiếp, cậu thật đúng là coi tớ như tặc phòng a.” Cố Thông nhìn đáng vẻ Lạc Gia Hoa nghiêm túc, không nhận được nói tục.

Lạc Gia Hoa bình tĩnh mở miệng, “Nhân phẩm của cậu, chỉ cần không liên quan tới phụ nữ, còn tạm tin được .”

Cố Thông tức học máu, ý của hắn là chỉ cần liên quan tới phụ nữ, sẽ không tin được à?

“Đi thôi, đi ra ngoài ăn cơm.”

“Tớ nói người anh em~” Cố Thông nhú mày nhìn Lạc Gia Hoa, một tay giắt lên vai anh, cười đến ám muội, “Trước kia cậu đối với Thẩm Diệp, cũng không khắt trương như vậy, khi tớ đem Thẩm Diệp ra nói giỡn, cậu cũng không có phản ứng lớn như vậy a.”

“Đừng nhắc tới chuyện trước kia.” Lạc Gia Hoa liếc nhìn hắn một cái, “Đây là vợ tớ, bảo vệ, có dục vọng chiếm giữ là chuyện đương nhiên, ai cũng không được đem ra đùa giỡn.”

“Chắc chắn, từ khi nào cậu cũng biết ghen, mẹ nó, đi mở nhà máy dấm không tệ.”

Lạc Gia Hoa không để ý tới hắn, không trách được hắn muốn đi theo anh về nhà dùng cơm, thì ra là để ý Lưu Lợi a, người phụ nữ đó, anh không có quá nhiều ấn tượng, chỉ là cách sống phóng túng, ngược lại rất giống Cố Thông, cái khác anh mặc kệ, chỉ cần Cố Thông không phải hướng tới Mộng Kỳ, anh sẽ không có ý kiến, hơn nữa, nếu như cô đó thật sự thành với Cố Thông, về sau, cũng không cần tới quấy rầy Mộng Kỳ nữa, như vậy, tất cả thời gian của cô đều thuộc về mình, chủ ý này không tệ.

Mộng Kỳ dọn xong toàn bộ, thấy hai người đứng ở cửa toilet, “Hai người rửa tay xong thì tới đây ngồi, đứng ở đó làm cái gì?”

“Tới, chị dâu.” Cố Thông dẫn đầu tiến lên, “Oa, thật phong phú a, nhìn liền cảm thấy thèm, hôm nay tớ thật có lộc ăn.”

“Không cần khách khí, tùy tiện ăn.”

“Hắc hắc, tôi sẽ không khách khí.”

“Muốn uống rượu không?”

“Trong nhà có bia không?” Lạc Gia Hoa hỏi.

“Có, hôm nay mới mua về.”

“Này cho hắn một chai thôi.”

“Này người anh em, cậu và tớ uống chung a, còn có chị dâu cũng phải uống chứ.”

“Tôi thì không cần, tôi không thích uống rượu.” Mộng Kỳ cười, nhìn Lạc Gia Hoa, “Ông xã anh muốn uống một chút không?”

“Uống đi anh em, một mình tớ uống cũng không còn ý nghĩa gì.”

Lạc Gia Hoa thấy thế, gật đầu một cái, “Vậy cũng được, tớ uống một chút.”

Mộng Kỳ cười, “Em mua chính là bia lon, uống bia lon hắn không có sao.”

Lấy ra mấy lon để trên bàn, đưa cho Cố Thông và Lạc Gia Hoa mỗi người một lon, ba người ngồi xuống nói chuyện phiếm uống rượu dùng bữa, Cố Thông suy nghĩ làm thế nào để mở miệng hỏi tin tức Lưu Lợi, hắn chỉ biết Lưu Lợi gọi ‘lily’, xem ra hắn đối với cô một chút cũng không biết, không, phải nói hết sức không biết, cảm giác này, không tốt lắm, làm thế nào đây, trước tìm đề tài.

“Chị dâu, chị học mỹ thuật sao?”

“Không phải, tôi học thiết kế thời trang.”

“Ồ, tôi còn tưởng chị là sinh viên trường mỹ thuật chứ, mấy bức tranh Lạc Gia Hoa treo trong phòng làm việc, thật sự do chị vẽ à?”

“Ừm.”

“Oa, thật đẹp, người anh em này suốt ngày đem ra khoe khoang, trần trụi ghen tỵ a, chị dâu không nhìn thấy lúc hắn cầm bức tranh vào công ty, một đám người trong công ty, ai, mọi người đều hâm mộ hắn tốt số, nói đùa trước hắn tích đức, nếu không tại sao có thể cưới được một người vừa đẹp lại dịu dàng làm vợ, lên được phòng khách xuống được phòng bếp, hiện tại cả vẽ tranh cũng tốt như vậy, có chị dâu ở phía trước, sau này bọn họ muốn kết hôn phải tìm phụ nữ dạng gì mới tính là phụ nữ a.” Nghĩ đến phản ứng của mọi người, Cố Thông không khỏi nở nụ cười, ngay cả hắn cũng có chút hâm mộ Lạc Gia Hoa tốt số, sao hắn ngày ngày ở trên đường cái tắc lư, cũng không gặp được một người phụ nữ như vậy chứ.

Bên này Mộng Kỳ được khen ngợi ngượng ngùng còn chưa kịp mở miệng khiêm tốn mấy câu, Lạc Gia Hoa đã mở miệng trước, “Tớ cũng cảm thấy đòi trước khẳng định tích không ít đức.”

Cố Thông: Người anh em tớ không phải đang khen cậu.

Mộng Kỳ: Ông xã anh không biết khiêm tốn một chút sao.

Đường như hiểu được tiếng lòng hai người, Lạc Gia Hoa khó được mở miệng giải thích, “Tớ nói là sự thật.”

Cố Thông: Người anh em cậu có thể vô sỉ thêm nữa không.

Mộng Kỳ: Tôi không biết người này.

“Bà xã, chẳng lẽ em không cho là vậy sao?” Lạc Gia Hoa mở mắt to nhìn Mộng Kỳ, thấy biểu tình của Mộng Kỳ giật giật, thời điểm có người ngoài, cô tuyệt đối cùng chồng mình đứng chung một chỗ, nhìn Cố Thông bên cạnh một bộ dạng bị ghen, Mộng Kỳ hết sức cố lòng tốt mở miệng,

“Ông xã, mặc dù anh nói là sự thật, nhưng ở trước mặt người độc thân, chúng ta vẫn nên khiêm tốn một chút, tránh cho người ta ghen tỵ.”

Cố Thông Quả nhiên là vợ chồng.

Lạc Gia Hoa: Quả nhiên trời sinh một đôi.

Bị đôi vợ chồng này chọc tức, Cố Thông chỉ có thể hóa đau thương thành sức mạnh, dùng sức ăn, cuồng ăn, không đợi Cố Thông mở miệng, Mộng Kỳ đã chủ động lên tiếng, “Hôm nay anh tới đó làm gì?”

“Hửm? À, chị dâu họ của tôi sắp sinh, tôi muốn đi mua cỗ xe cho em bé còn có giường trẻ con.” Cố Thông sùng sốt một chút mở miệng, nghĩ thầm đang không biết mở miệng nói sao, kết quả Mộng Kỳ đã chủ động mở miệng, không tệ không tệ.

“Mua xong rồi sao?”

“Mua xong rồi, kêu người ta trực tiếp đưa về nhà.”

“Ừm, bé trai còn là bé gái?”

“Không biết, còn chưa có siêu âm.”

“Ừm.”

“Chị dâu hôm nay đi xem đồ trẻ em, là chuẩn bị cho sinh con sao?”

“Em đi mua đồ trẻ con?” Lạc Gia Hoa sùng sốt, ngay sau đó hưng phấn “Chẳng lẽ em có?”

“Không có.” Mộng Kỳ xin lỗi nhìn về mặt mắt mác của Lạc Gia Hoa, “Hôm nay cùng Lily đi dạo phố, thấy lâu ba có bán đồ cho trẻ con, muốn xem một chút.”

“Quần áo hai người mua đâu?”

“Ở nhà.” Mộng Kỳ cười nhìn Lạc Gia Hoa, “Là Lily trả tiền, cô ấy nói chờ sau khi em mang thai muốn làm mẹ nuôi, nên mua trước cho cục cưng mấy bộ quần áo, để cho em mau mang thai.”

Lạc Gia Hoa cười, lời này của Lưu Lợi đúng là tiếng lòng của anh, “Xem ra anh phải nỗ lực.”

Hiểu lời của anh, Mộng Kỳ mặc cỡ đồ mặt, ở đây còn có người ngoài, đưa tay lặng lẽ nắm Lạc Gia Hoa một cái, Lạc Gia Hoa cười ôm chầm Mộng Kỳ, gấp thức ăn cho cô.

Cố Thông không có tâm tư để ý tới hai người ngọt ngào, mà là muốn biết vấn đề mình nghi hoặc, “Những thứ đồ trẻ con kia, thật sự là Lily đưa cho chị dâu?”

“Đúng vậy a, thế nào anh muốn nhìn à, tôi để ở trong phòng ngủ, có thể cho anh nhìn.”

” Cái đó cũng không cần, chị dâu, Lily tên Lưu Lợi sao?”

“Ừm.”

“Cô ấy năm nay bao nhiêu tuổi?”

“Bằng tuổi tôi. Anh hỏi cô ấy làm cái gì?”

“Tôi.”

“Anh và cô ấy có quan hệ thế nào?”

“Chúng tôi.”

“Đừng nghĩ gạt tôi, nếu như anh muốn biết tin tức của cô ấy.”

Nghe Mộng Kỳ nói như vậy, Cố Thông lập tức nói, “Chúng tôi từng có ba đêm tình, lần gần đây nhất là ở nửa tháng trước, bởi vì chuyện xảy ra ngoài ý muốn, tôi không có ngửa thai, nửa tháng nay tôi một mực đợi cô ấy ở quán bar, nhưng không gặp được, cho nên hôm nay gặp được cô ấy, còn ở trong cửa hàng trẻ con, cho nên.”

Không đợi Cố Thông nói xong, Mộng Kỳ đã đại khái hiểu ý tứ của hắn, “Anh hỏi thăm tin tức của cô ấy, là muốn biết cái gì?”

“Tôi chỉ muốn biết cô ấy có mang thai hay không.”

“Nếu như cô ấy mang thai thì sao?”

“Cô ấy thật sự có?” Hai mắt Cố Thông sáng lên.

“Tôi là nói nếu như, anh kích động cái gì?”

“Nếu như cô ấy có, tôi sẽ cưới cô ấy.” Cố Thông không chút do dự nói hết, những thứ khác không nói, cho dù không có đứa nhỏ, với trình độ phù hợp thân thể của hắn và cô, hắn cũng nguyện ý gánh vác trách nhiệm.

“Vậy nếu như cô ấy không có thai?”

“Này.”

“Anh cưới cô ấy, là bởi vì yêu cô ấy, hay là vì đứa bé?”

“Tôi.”

“Anh có nghĩ tới ý kiến của cô ấy không, từ đầu tới đuôi đều là anh một mình suy nghĩ, ý của cô ấy, anh biết không?”

“Tôi không biết, tôi không phải đang muốn hỏi thăm cô sao.”

“Nếu như anh muốn hỏi thăm tin tức từ tôi, tôi nói cho anh biết, thứ nhất, cô ấy không có mang thai, cho nên nếu như anh muốn chịu trách nhiệm hoặc là vì đứa bé mà cưới cô ấy, thì hoàn toàn không cần thiết, thứ hai, cô ấy là người theo chủ nghĩa độc thân, coi như anh yêu cô ấy, cũng không nhất định cô ấy sẽ nguyện ý gả cho anh, thứ ba, cô ấy đạo chơi nhân gian, chính là không tin hôn nhân, anh và cô ấy biết nhau ở quán bar, giống nhau đàn ông hoa tâm, anh cảm thấy, cô ấy sẽ yêu và coi trọng anh sao, theo như sự hiểu biết của tôi về cô ấy, cho dù cô ấy muốn lập gia đình, cũng sẽ không lựa chọn loại đàn ông có hoa tâm như anh, cho nên anh không cần đùa, tốt nhất dứt niệm tưởng, thứ tư, hôm nay sau khi tôi và cô ấy tạm biệt, cô ấy đã nhờ tôi, nếu như anh muốn hỏi tin tức về cô ấy thì không thể tiết lộ.”

“Chị dâu ~”

“Cám ơn anh gọi tôi một tiếng chị dâu, anh là bạn tốt của Gia Hoa, hoan nghênh anh thường tới nhà làm khách, nhưng là, tin tức của Lily, tôi không thể tiết lộ cho anh, đây là cam kết của tôi với cô ấy.” Mộng Kỳ xin lỗi nhìn Cố Thông.

Cố Thông nhìn Mộng Kỳ cười, “Thật ra thì chính cô cũng không tin tưởng tôi đi.”

Mộng Kỳ lắc đầu, “Tôi đối với anh hiểu rõ cũng không nhiều, anh có thể cùng Gia Hoa trở thành bạn bè, tôi tin tưởng anh có ưu điểm của riêng mình, hoa tâm, cũng không phải lỗi, chỉ cần có thể thay đổi, một dạng đáng giá tôi tôn kính, tôi chỉ là tôn trọng ý của Lily, tôi tin tưởng, nếu như hai người có duyên, bất luận tôi có tiết lộ tin tức hay không, các người cũng sẽ gặp lại, trước kia hai người gặp nhau, không phải cũng không có liên quan tới tôi sao?”

“Cô xác định cô ấy không có mang thai sao?”

“Nếu như cô ấy mang thai, nhất định sẽ nói cho tôi biết đầu tiên.”

Cố Thông do dự một chút, “Hiện tại tôi có chút loạn, cô cho tôi một chút thời gian.”

“Có thể.” Mộng Kỳ gật đầu, “Nếu như anh muốn cùng Lily ở chung một chỗ, tôi cũng sẽ không ngăn cản, nhưng tôi muốn nói trước thái độ của tôi, cô ấy là một cô gái tốt, tôi không muốn bất luận kẻ nào tổn thương cô ấy, tôi hi vọng anh có thể trước hết nghĩ rõ ràng tâm tư của mình, không cần tùy tiện cùng Lily ở chung một chỗ sau lại hối hận, còn có tật hoa tâm, một khi anh và Lily ở chung một chỗ phải từ bỏ, nếu như anh vì vậy mà làm cho cô ấy bị thương tổn, tôi sẽ không bỏ qua cho anh.”

Cố Thông cười gật đầu, “Mỹ nhân uy hiếp dường như không có lực thuyết phục gì nha, chỉ là, chị dâu yên tâm, dựa vào giao tình nhiều năm của tôi và Gia Hoa, mặt mũi này tôi nhất định sẽ cho, trước khi tôi biết mình muốn gì, tôi sẽ không dễ dàng hành động.”

Mộng Kỳ cười, “Nếu như hai người thật sự có duyên, cuối cùng thật ở chung một chỗ, tôi cũng sẽ chúc phúc hai người.”

“Đây là tự nhiên, ha ha.”

Loại chuyện như vậy, Lạc Gia Hoa dĩ nhiên là ở bên cạnh xem như không khí, bất quá không phải là phong cách của anh, chờ Cố Thông và Mộng Kỳ nói xong chuyện Lưu Lợi, lúc này anh mới chen vào nói, nói nói, hai người đàn ông này dĩ nhiên là nói tới công việc, vì vậy Mộng Kỳ yên lặng ăn cơm, thỉnh thoảng gấp cho Lạc Gia Hoa ít thức ăn, Lạc Gia Hoa ngẫu nhiên quay đầu lại cùng với cô nhìn nhau cười một tiếng, hai người mặc dù không có lời thừa thãi, nhưng không khí giữa đó, cũng làm người khác không chen vào lọt, Cố Thông ở Lạc gia ăn một bữa cơm, cảm giác mình đại khái hiểu Lạc Gia Hoa tại sao có thể thay đổi nhiều như thế, người phụ nữ như vậy, có lẽ là mơ ước của mỗi người đàn ông đi, ngay cả hắn nhìn, đều có kích động muốn lập gia đình.

Nghĩ đến lập gia đình, liền nghĩ đến bóng dáng diễm lệ nào đó, Cố Thông có chút mê mang, mình đối với cô ấy, cảm thấy hứng thú là không chút do dự, nhưng đến trình độ nào, tại sao khi nghĩ cô mang thai, hắn cảm giác đầu tiên là muốn sinh ra đứa nhỏ, mà không phải phá hủy, trong lòng của hắn, tại sao mơ hồ có vui vẻ hưng phấn, nhưng không có sợ hãi, không nghĩ ra lòng mình, Cố Thông không thể làm gì khác hơn là tạm thời buông tha, liền hướng về phía quan hệ của cô và Mộng Kỳ, hắn hiểu rõ trước cùng không thể tùy tiện hành động, nếu như lúc trước, nhất định sẽ thích gì làm đó, nhưng bây giờ, hắn không biết mình thích tới trình độ gì, nếu như làm thương tổn cô ấy, nhất định sẽ khiến Mộng Kỳ đối với mình sinh ra ngăn cách, mà Mộng Kỳ đối với mình sinh ra ngăn cách, về sau Lạc Gia Hoa kẹp ở giữa nhất định sẽ khó xử, làm anh em tốt, hắn cũng không muốn làm cho Lạc Gia Hoa dính vào vấn đề khó khăn này, chỉ là, hắn vẫn muốn xác định một chuyện,

“Cô ấy thật sự không có mang thai sao?”

“Ít nhất trước mắt không có.”

“Vậy tại sao nửa tháng nay không tới quán bar?” Cố Thông có chút không cam tâm, hắn ở quán bar đợi nửa tháng cũng không gặp cô.

“Sao anh biết nửa tháng nay cô ấy không tới?”

Cố Thông có chút do dự, “Tôi ở quán bar cô ấy thường đi đợi cô ấy nửa tháng, không có gặp cô ấy.”

“Ừm, hoá ra là như vậy a.”

Lạc Gia Hoa cuối cùng không đành lòng nhìn dáng vẻ buồn bực của anh em, tâm trạng của hắn, sẽ quyết định hiệu suất làm việc của hắn a, vì vậy mở miệng, “Mộng Kỳ, nếu em biết, thì nói cho hắn biết đi.”

Nhìn Lạc Gia Hoa một chút, Mộng Kỳ nói, “Em chỉ biết gần đây cha cô ấy chuẩn bị kết hôn cho cô ấy.”

“Kết hôn? Cùng ai?”

Mộng Kỳ tò mò nhìn bộ dạng Cố Thông luống cuống.

“Ách. Ý của tôi là, tôi còn chưa có xác định cô ấy có mang thai hay không.”

“Ừm.”

Cố Thông dựng lỗ tai lên chờ Mộng Kỳ nói tiếp, kết quả phát hiện cô không có nói nữa, nhưng lại không thể hỏi, chỉ đành phải buồn bực ăn cơm, Lạc Gia Hoa đi rửa chén, Mộng Kỳ bưng trái cây ra mời Cố Thông ăn, Cố Thông cảm ơn, cùng Mộng Kỳ câu có câu không nói chuyện phiếm, mỗi lần hắn muốn hàn huyên tới chuyện Lưu Lợi, cũng bị cô không để lại dấu vết dời đi chỗ khác, lúc này Cố Thông mới phát hiện, thì ra cho tới nay mình đã xem thường cô, người này, tuyệt đối là loại người giả vờ ngây ngốc, muốn từ cô hỏi gì, trừ phi hắn mở miệng quang minh chính đại hỏi, nếu không, tuyệt đối không nghe được chuyện mình muốn, nhưng hắn cũng không thể nghiêm chỉnh trực tiếp hỏi a.

Lạc Gia Hoa từ phòng bếp ra ngoài liền nhìn thấy Cố Thông rục rịch muốn quấy rầy Mộng Kỳ, khẽ nhủ mày, ngồi vào bên cạnh Mộng Kỳ, đem hai người tách ra, hỏi, “Gần đây học lái xe thế nào?”

“Ừm, tạm được, ngày hôm qua đã học lái trên đường cái.”

“Vậy sao, lúc nào thì thi?”

“Tháng sau.”

“Nếu không về sau buổi tối anh dẫn em luyện mấy vòng?”

“. Được.”

“Chị dâu đang học lái xe à?” Cố Thông rất cuộc tìm được đề tài.

“Ừm, đã học một đoạn thời gian, tháng sau có thể thi lấy bằng lái.”

“Tôi cũng có xe, gần đây công việc của Gia Hoa khá bận, nếu không tôi dạy cho chị dâu a, tôi tương đối rảnh rỗi.” Cố Thông nói.

Lạc Gia Hoa liếc hắn một cái, “Nhân viên mới học bỏ tặc như thế nào?”

“Tớ làm việc cậu còn lo lắng sao.”

“Nếu đã như vậy, vậy bên bộ phận chăm sóc khách hàng, cậu cũng thuận tiện quản lý đi.”

“Anh em” Cố Thông buồn bã.

“Tớ tin tưởng dưới sự hướng dẫn của cậu, công ty chúng ta nhất định sẽ đi lên một nấc thang mới.” Lạc Gia Hoa vỗ vỗ bờ vai của hần rộng lượng nói.

“Cậu đây là quan báo tư thù.”

Lạc Gia Hoa cười đến bình tĩnh, “Tớ đây là để cho cậu biết, cách đàn bà có chồng xa một chút.”

Cố Thông:

Mộng Kỳ:

“Khụ, a, thời gian không còn sớm, tớ cần phải trở về.”

Mộng Kỳ muốn đứng lên tiễn khách, bị Lạc Gia Hoa ôm vào trong lòng không thể động đậy.

“Đi thông thả không tiễn.”

Cố Thông ai oán nhìn Lạc Gia Hoa, anh em nhiều năm như vậy, làm không công.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Mộng Kỳ Nói Đùa Thành Sự Thật

Mộng Kỳ cúi đầu xin lỗi, mình không phải là họa thủy trong truyền thuyết a.

Chờ Cố Thông oán khí khắp người rời khỏi, Mộng Kỳ lúc này mới ngẩng đầu do dự nhìn Lạc Gia Hoa, “Anh đối với hần như vậy, hần có tức giận hay không?”

Lạc Gia Hoa liếc mắt, “Em đề ý tới hần.”

“Không có.” Mộng Kỳ kiên quyết lắc đầu.

Vì vậy Lạc Gia Hoa vui vẻ, hôn Mộng Kỳ một cái, đại biểu cho giải thích, “Bọn anh quen biết nhiều năm, trước kia thường trêu chọc đối phương như vậy, đã thành thói quen, không có việc gì.”

Mộng Kỳ nghe vậy cười, “Đây chính là tình cảm bạn bè đi, tựa như em và Lily, đứng rồi, anh cảm thấy Cố Thông như thế nào, là người đáng giá phó thác cả đời không?”

“Thế nào, em muốn hần và bạn tốt của em ở chung một chỗ?”

“Biết gốc biết rễ, tốt hơn buôn bán kết thân a.” Nghĩ đến Lưu Lợi nói, Mộng Kỳ cũng vì cô lo lắng.

“Người không quen biết kết hôn với nhau không có gì không tốt, tựa như chúng ta, em xem, hiện tại trời qua không phải rất tốt sao?” Lạc Gia Hoa ôm Mộng Kỳ nói.

“Này cũng đúng, chỉ là em cảm thấy Cố Thông đối với bạn em rất hứng thú, tên hoa tâm đó, em có chút lo lắng.”

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, Cố Thông cái khác anh không dám bảo đảm, nhưng nhân phẩm là tuyệt đối tin được, nếu như hần thật lòng yêu Lưu Lợi và có thể cùng cô ấy trở thành vợ chồng, như vậy hần sẽ tuyệt đối thu hồi hoa tâm của mình, chuyên tâm bảo hộ gia đình. Về phần lo lắng của em, anh nghĩ có lẽ là em lo lắng ngộ nhỡ cùng Lưu Lợi ở chung một chỗ, hoa tâm của hần không thay đổi sẽ tổn thương Lưu Lợi, anh lại cảm thấy, tất cả tùy duyên, rất nhiều người yêu nhau phân phân hợp hợp, không nhất định phải có kẻ thứ ba xuất hiện, giống như tập quán sinh hoạt, yêu thích, tính khí cái gì, đều có thể trở thành lý do tách ra.”

Mộng Kỳ suy nghĩ một chút thấy cũng đúng, “Có lẽ là em nghĩ quá nhiều, bây giờ bọn họ còn chưa có gì, duyên phận, nơi nào sẽ đúng lúc như vậy.”

Lạc Gia Hoa không muốn Mộng Kỳ quan tâm chuyện của người khác, “Bọn họ đều không phải là đứa bé, em không cần quan tâm, nếu không, liên quan

tâm chuyện của chúng ta đi.”

“Chuyện của chúng ta?”

“Ừm.” Lạc Gia Hoa gật đầu, “Đồ dùng trẻ em hôm nay em mua đâu rồi, cho anh nhìn một chút.”

Mộng Kỳ vừa nghe, nhất thời vui vẻ, “Được, anh chờ.”

Từ phòng ngủ lấy ra chiến lợi phẩm, hưng phấn hướng Lạc Gia Hoa giới thiệu, “Anh xem, đây là mũ, đây là quần áo, tả lót, còn có túi vải đồ trẻ con bây giờ, so với người lớn còn đầy đủ hơn, hơn nữa giá tiền cũng không rẻ, không trách được càng ngày càng nhiều không muốn sinh con, muốn nuôi một đứa bé lớn thành người, nhất là ở nơi tắc đất tắc vàng này, thật sự là rất không dễ dàng a, người bình thường, thật sự là không nuôi nổi.”

Lạc Gia Hoa tự động coi thường những lời mình không muốn nghe, “Vậy còn em, thích trẻ con không?”

“Dĩ nhiên thích a.”

“Nhưng rất nhiều phụ nữ sợ sinh con sẽ biến hình, em không sợ sao?”

“Chắc chắn có Nếu như em sinh con đáng người sẽ thay đổi, da không còn tốt như hiện tại, đáng người cũng sẽ trở nên mập mạp, vậy anh còn có thể cùng em ở một chỗ không?”

“Đây là tự nhiên.” Lạc Gia Hoa không chút do dự gật đầu, “Em trở thành như vậy, là vì sinh con cho anh, anh sẽ càng thêm cảm kích em, đau lòng em, yêu thương em, nếu như chỉ là sanh con biến hình liền thay đổi tâm, đó không đáng làm đàn ông, hấn cũng không xứng làm một người cha

Mộng Kỳ miệng cong lên, “Anh xem, anh cũng nói như vậy, em còn có cái gì buồn phiền nữa .”

Lạc Gia Hoa cười gật đầu, cung chiều nhìn Mộng Kỳ, đem lấy đồ dùng trẻ con trong tay cô từng cái từng cái đặt vào bên cạnh, “Nếu như vậy, chúng ta sẽ làm chuyện sinh con thôi.”

Mộng Kỳ vừa nghe, nhất thời đỏ mặt, “Em còn chưa có tắm”

“Không sao, cùng nhau tắm”

“Mấy thứ này còn chưa dọn dẹp.”

“Đội lát nữa cũng không sao.”

“. . . . Anh thích con trai hay con gái?”

“Đều thích.”

“Anh. . . .”

“Vợ à, lúc này phải chuyên tâm.” Lạc Gia Hoa chặn lại miệng Mộng Kỳ, bắt đầu tích cực vì đời sau mà làm chuẩn bị.

Có lẽ là trong lúc vô tình Mộng Kỳ mang về đồ trẻ con gọi lên khát vọng sâu nhất trong đáy lòng Lạc Gia Hoa, suy nghĩ một chút mình cũng sắp ba mươi rồi, phải làm ba, vì vậy, bắt đầu cùng Mộng Kỳ tích cực chuẩn bị.

Đầu tiên, cai thuốc kiêng rượu là đương nhiên, mặc dù ngày thường anh vốn không hút thuốc lá, rượu cũng uống ít, nhưng từ lúc tích cực chuẩn bị cho đời sau, liền uống ít rượu, cũng không uống, tiếp theo, là kiểm tra thân thể, người có khoẻ mạnh hay không, quyết định chất lượng cục cưng a, hơn nữa ngày ngày cần rèn luyện thân thể, Lạc Gia Hoa và Mộng Kỳ cùng đến bệnh viện tiến hành kiểm tra sức khoẻ, thời điểm đến bệnh viện Mộng Kỳ cười,

“Chúng ta có phải hay không làm ngược thứ tự?”

“Hả?”

“Người ta trước khi kiểm tra, đều có các biện pháp ngừa thai, chúng ta không có. . . . Anhi nói, có phải ngược hay không?”

Lạc Gia Hoa cười, “Quả thật. . . . Em nói, nếu bây giờ trong bụng của em đã có con, vậy chúng ta làm thế nào?”

“Làm thế nào, dĩ nhiên là sanh ra a. . . .” Mộng Kỳ cho anh một cái liếc mắt, “Tên đời này có rất nhiều đứa nhỏ thông minh đáng yêu, cha mẹ của bọn họ trước khi mang thai, cũng không nhất định mọi người đều biết và chú ý, hơn nữa, chúng ta thường ngày cũng không có tật xấu gì, thân thể như thế nào, mình cũng rõ ràng, hơn nữa cũng đã làm kiểm tra trước khi kết hôn, sẽ không có chuyện thai nhi mang bệnh tật gì.”

Lạc Gia Hoa cười, “Anh phát hiện vợ anh gần đây miệng lợi hại rất nhiều.”

Mộng Kỳ:

“Đứa ngốc, em cũng không nghĩ, đó cũng là đứa con của anh, anh làm sao sẽ bởi vì ngoài ý muốn mà không cần, hơn nữa như lời em nói, thân thể của chúng ta rất tốt, lại không có thói quen xấu nào, đứa bé này dĩ nhiên là khỏe mạnh. Quan trọng hơn là, anh sẽ không để cho em chịu khổ sanh non.”

Mộng Kỳ cười nhìn Lạc Gia Hoa, không nói gì, trong lòng, cũng cảm động khác thường, có bao nhiêu người đàn ông, có thể nghĩ tới cảm thụ của phụ nữ.

Mộng Kỳ và Lạc Gia Hoa thật vui vẻ đến bệnh viện làm kiểm tra sức khỏe, Mộng Kỳ không nghĩ tới lời nói đùa của mình thành sự thật, khi bác sĩ tuyên bố cô mang thai, cô quả thực sững sờ, hoàn toàn không biết phản ứng gì.

Lạc Gia Hoa ở ngoài cửa chờ cô, thấy cô tựa như du hồn đi ra, cầm bệnh án trong tay, trên mặt còn lưu lại vài phần nước mắt, bị sợ đến lập tức nhảy đến bên cạnh cô,

“Bà xã, thế nào?”

Lạc Gia Hoa dậm chân cao lớn lại anh tuấn, vốn hấp dẫn ánh mắt một số người, bây giờ nhìn thấy động tác của anh, càng bị vợ chồng hai người hấp dẫn, nhất thời cảm thán, thật là một đôi tuấn nam mỹ nữ a.

“Bà xã ~” Mộng Kỳ không nói lời nào, trong lòng Lạc Gia Hoa thoáng qua dự cảm xấu, trong đầu nháy mắt sinh ra mấy chục loại khả năng.

“ ”

“Không sao, mặc kệ bác sĩ nói gì, anh đều ở bên em”

Mộng Kỳ nhìn dáng vẻ thận trọng của Lạc Gia Hoa, lòng đột nhiên liền an định lại, “Gia Hoa ~”

Không phải là gọi ông xã sao, Lạc Gia Hoa hơn nhay cảm, “Sao, thế nào?”

“Bác sĩ nói Em mang thai.”

“ ”

“?”

“ ”

“?”

“ ”

“ ”

“Bà, bà xã, anh, anh vừa không có nghe rõ, dường như xuất hiện ảo giác rồi, em, em nói lại lần nữa đi.”

“Bác – sĩ – nói – em – có – thai – rồi.” Mộng Kỳ nói gần từng chữ .

“ ”

“Tại sao lại ngẩn người?”

Khiến Mộng Kỳ không ngờ tới là, lần này Lạc Gia Hoa phản ứng hết sức nhanh hơn nữa trấn định, “Vợ à!”

“Ừm.”

“Anh sắp làm ba, thật sao?”

Mắt Mộng Kỳ cong lên, tròng mắt vừa rồi vô cùng khiếp sợ ra còn có chút choáng váng, hiện tại trong lòng của cô, đã tràn đầy vui sướng, “Đúng vậy, bác sĩ nói, đã mang thai tuần thứ hai rồi.”

Bác sĩ đoán ngày cô mang thai, là từ lần kinh nguyệt cuối cùng, vừa vặn, kinh nguyệt của Mộng Kỳ đã trễ một tuần, cho nên số liệu này vẫn tương đối chính xác.

Chỉ thấy Lạc Gia Hoa hết sức bình tĩnh gật đầu, sau đó hết sức bình tĩnh lấy điện thoại di động ra, quay số điện thoại, cú điện thoại đầu tiên của Lạc Gia Hoa , dĩ nhiên là gọi cho cha mẹ mình , nghe điện thoại chính là bà Lạc, bởi vì Mộng Kỳ nghe được anh gọi mẹ, sau đó nghe anh nói,

“Mẹ, con mang thai!”

“Ồ, chúc mừng. A, cái gì, con mang thai, con xác định là con mang thai ư, con có thể mang thai ư, con trai, có phải con nên đến sở nghiên cứu

Kiểm tra một chút không, đây chính là kỳ tích trong giới y học a. “

Nhìn ánh mặt bất quá của mọi người chung quanh, Mộng Kỳ vỗ trán, suy nghĩ mình có cần rời đi nơi này không, không nên cùng Lạc Gia Hoa mất thể diện.

Mộng Kỳ đứng ở bên cạnh Lạc Gia Hoa , không nghe được bà Lạc nói những gì, nhưng chỉ thấy khoé miệng Lạc Gia Hoa giật giật, sau đó dùng tay chân ra dấu, tựa như đang nhảy nhót,

“A, mẹ, không phải, không phải, con nói sai, con là nói, vợ con mang thai, ha ha, con sắp làm ba.”

“...Con nói cái gì, con gấp ba, vậy mẹ sắp làm nội rồi!!”

“Ừm “

Bà Lạc thét chói tai, “A, bạn già, bạn già, mau tới a, con dâu mang thai, chúng ta có cháu rồi. “

Sau đó Lạc Gia Hoa nghe được tiếng cha vui mừng: có thật không, bọn nó bây giờ đang ở nơi nào, chúng ta qua xem bọn nó.

Bà Lạc: “Gia Hoa con đang ở chỗ nào, ở bệnh viện hay nhà, cha mẹ qua thăm bọn con được không?

“Được, bọn con sắp về nhà.”

Bà Lạc: vậy bây giờ cha mẹ qua liền, Gia Hoa, con dâu mang thai, phải chú ý rất nhiều. @¥%#.

“Dạ, con biết, con biết.” Lạc Gia Hoa nghiêm túc nghe bà Lạc căn dặn.

Giọng ông Lạc vang lên: ai da bà nói nhiều như vậy làm cái gì, không phải sắp đi sao, đợi lát nữa nữa gấp mặt lại nói đi.

Bà Lạc: “Kêu Tiểu Kỳ nói chuyện với mẹ. “

“Mẹ hãy yên tâm đi, con sẽ chăm sóc tốt cho cô ấy, bây giờ cô ấy là phụ nữ có thai, không thể dùng điện thoại di động, có phúc xạ.”

“Ừm, đúng đúng, là mẹ suy tính không chu toàn, cha mẹ lập tức đi qua, gấp mặt lại nói.”

“Dạ, tạm biệt.”

Cúp điện thoại, Lạc Gia Hoa trên mặt treo cười khúc khích, nhưng không có quên Mộng Kỳ đứng ở bên cạnh, vội vàng cẩn thận đỡ cô, nếu như nói trước đây Mộng Kỳ trong lòng Lạc Gia Hoa là một hoàng hậu cao quý, hiện tại đã trực tiếp thăng cấp thành thái hậu rồi.

“Ai da bà xã sao em đứng ở chỗ này, mau, tới đây ngồi, bây giờ em là người quan trọng , anh phải bảo vệ thật tốt.”

Mộng Kỳ dờ khóc dờ cười, “Em mới mang thai, không có việc gì.”

“Không được, ngồi xuống nghỉ ngơi.”

“Được rồi.” Dưới sự yêu cầu của Lạc Gia Hoa ngồi xuống ghế nghỉ ngơi.

Lạc Gia Hoa cười ngây ngô, “Bà xã, em chờ anh báo tin mừng cho ba mẹ, sau đó chúng ta cùng nhau về nhà.”

Không phải mới vừa gọi điện thoại cho ba mẹ sao? Mộng Kỳ đột nhiên phản ứng kịp, thì ra là ba mẹ của mình.

“Được.”

“Vậy em chờ, anh lập tức gọi xong.”

“Ừm”

Lúc mới vừa biết được mình mang thai, Mộng Kỳ căn bản cũng không thể suy tư gì, đầu óc trong nháy mắt hoàn toàn trống không, tiếp theo là mừng như điên, nhưng khi nhìn thấy phản ứng của Lạc Gia Hoa, tâm tình của cô đột nhiên lắng đọng xuống, mặc dù trong lòng hết sức vui mừng, lại có thể suy nghĩ bình thường suy tư, tựa như hiện tại, cô ngồi ở trên ghế mím cười nhìn Lạc Gia Hoa báo tin mừng cho cha mẹ, nhìn nụ cười ngây ngô trên mặt anh, một cổ hơi thở được gọi là hạnh phúc, vòng quanh ở trong thân thể của cô, làm cô toàn thân thả lỏng.

“Bà xã, chúng ta về nhà đi, ba mẹ anh lát nữa đi qua, còn ba mẹ em nữa, bọn họ biết em mang thai, cũng rất cao hứng, chậm một chút cũng sẽ tới đây.” Lạc Gia Hoa còn không có kiểm tra, hiện tại Mộng Kỳ mang thai, kiểm tra trước khi sinh cái gì, đều là mây bay.

“Bốn người bọn họ đều tới đây?” Mộng Kỳ kinh ngạc.

“Ừm” Lạc Gia Hoa gật đầu, “, Vợ à, cẩn thận một chút.”

Mộng Kỳ buồn cười nhìn bộ dạng Lạc Gia Hoa, “Em còn không có đến mức cần anh đỡ.”

“Bà xã, bây giờ em là bảo bối trong bảo bối, không thể có chút sai lầm nào.” Lạc Gia Hoa nghiêm trang.

Hai người đến bãi đậu xe, dọc theo đường đi Lạc Gia Hoa lái xe hết sức chăm chú, cẩn thận, về đến nhà, kiên quyết không cho Mộng Kỳ đi cầu thang, hai người trực tiếp đi thang máy lên lầu hai mươi hai, vào cửa, Mộng Kỳ liền được Lạc Gia Hoa đỡ ngồi vào ghế sofa, sau đó quan tâm kỹ càng.

Mộng Kỳ buồn cười nhìn dáng vẻ Lạc Gia Hoa như lâm vào đại địch, “Anh có thể không cần khăn trương như vậy không?”

Lạc Gia Hoa trên mặt nghiêm trang, “Anh không phải khăn trương, anh là hoảng hốt.”

“?”

“Đứa bé này tới quá mức đột ngột, anh không biết nên làm như thế nào, vốn là ta còn muốn hôm nay làm xong kiểm tra, lại đi mua vài cuốn sách về xem một chút, nhưng bây giờ cũng không còn kịp.” Lạc Gia Hoa cũng không có nghĩ đến Mộng Kỳ nói đùa lại đột nhiên thành sự thật, phải nói tin tức này đối với hai người cũng rất bất ngờ, trước đó trêu đùa một chút, anh có thể hết sức bình tĩnh nói, nhưng bây giờ đột nhiên lấy được tin tức này, thế nhưng anh lại hoảng hốt, cũng không phải không vui, mà là sợ mình chăm sóc Mộng Kỳ không tốt,

“Cũng may ba mẹ lát nữa tới, đến lúc đó hỏi mẹ cần chú ý những gì.”

Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa không hề trấn định như thường ngày, đột nhiên phát hiện, thì ra mình thật chừng chạc, “Anh không cần luống cuống, hiện tại em không có việc gì, anh nghĩ làm cái gì thì làm cái đó đi, không cần phải đề ý đến em”

“Bây giờ anh làm gì cũng không quyết tâm chắc chắn được.”

“.”

Ông bà Lạc rất nhanh tới, vừa vào cửa, bao lớn bao nhỏ dọa Mộng Kỳ giật mình.

“Cha mẹ mua nhiều đồ như vậy làm cái gì?”

Bà Lạc cười, “Đây là cho con ăn, tất cả đều là thuốc bổ, bây giờ con là hai người, không thể thiếu dinh dưỡng, mẹ nói với con a Tiểu Kỳ, con cần phải ăn nhiều đồ bổ, không phải lo lắng vóc dáng, sanh xong tự nhiên sẽ giảm trở về.”

Ông Lạc cũng là bộ mặt hồng quang, “Ba mới vừa gọi điện thoại cho ông thông gia rồi, ông ấy nói bọn họ đang chuẩn bị tới đây.”

Mộng Kỳ vừa nghe giật mình, cha động tác nhanh như vậy?

Lạc Gia Hoa lúc này hoàn toàn thể hiện ra hoảng hốt khi mới làm ba, mỗi ông bà Lạc ngồi xuống, lập tức hướng bà Lạc xin chỉ dạy, những chú ý quan trọng, bà Lạc cũng rất vui lòng truyền thụ, đem kinh nghiệm trước kia của mình từng cái từng cái mà nói ra, Lạc Gia Hoa nghe so với lúc đi học còn nghiêm túc hơn, còn lấy ra giấy bút để ghi chép, Mộng Kỳ ở bên cạnh thấy không biết là khóc hay cười, mặc dù, được quan tâm thật là cảm giác tốt, nhưng nghe ông bà Lạc nói đến những kiến thức cần thiết, cô lại có một loại cảm giác xấu, dù sao, được quan tâm hơi quá, dễ dàng biến khéo thành vụng a.

Mộng Kỳ được cả nhà bảo hộ như bảo bối, bà Lạc sau khi tới nhà vợ chồng son chuyện đầu tiên chính là nâng địa vị Mộng Kỳ lên, hơn nữa trực tiếp đem địa vị của con trai Lạc Gia Hoa giảm một cấp bậc, Lạc Gia Hoa than thở địa vị mình giảm xuống, nhưng mà trên mặt lại vui mừng cười, dù sao chính anh đã sớm đem địa vị Mộng Kỳ tăng lên.

Ông bà Kiều cũng hơn hai giờ sau tới Lạc gia, trên mặt mang vui sướng háo hức, Tứ lão không có đề tài nào khác, chính là vây quanh đứa bé, đồng thời một cái vấn đề cũng đi ra, Mộng Kỳ và Gia Hoa mặc dù cảm thấy hôn thú, nhưng còn chưa có mở tiệc rượu, theo dân gian mà nói, còn chưa coi là vợ chồng, vì vậy Tứ lão lại thương lượng, lập tức vỗ tay, quyết định hôn lễ sẽ sớm tổ chức trong tháng mười, mặc dù đến tháng 11 Mộng Kỳ cũng mới mang thai hơn hai tháng, nhưng vì xinh đẹp, nên càng sớm càng tốt, cũng may trước đó ông bà Lạc đã chuẩn bị qua, hiện tại nhắc tới cũng không phải hoảng loạn như vậy, bà Lạc và bà Kiều lật lịch, cuối cùng quyết định đem hôn lễ tổ chức vào nửa tháng sau, bà Lạc vung tay lên, chi tiết hôn lễ do bà và bà Kiều thương định, bây giờ Mộng Kỳ có ba nhiệm vụ chủ yếu, một là dưỡng thai, đây là quan trọng trong quan trọng, hai là chọn áo cưới, ba là làm cô dâu.

Vốn bà Lạc còn muốn ở Lạc gia để chăm sóc Mộng Kỳ, nhưng Mộng Kỳ cảm thấy mình không sao, hiện tại vừa mới bắt đầu, nơi đó sẽ yếu ớt, hơn nữa nơi này hai phòng một phòng khách, một phòng làm thư phòng cho Lạc Gia Hoa, mặc dù bên trong cũng có thể để cái giường, nhưng sao có thể để cho bà Lạc ở trong thư phòng, hơn nữa còn có ông Lạc, cũng không thể để ông Lạc một mình ở nhà, để Mộng Kỳ về nhà ở cũng không ổn, hiện tại Lạc Gia Hoa đi làm mệt như vậy, ngày ngày chạy tới bên kia cũng không được, ở bên này đem hai vợ chồng son tách ra, càng không được rồi, cuối cùng, chỉ có thể tạm thời giữ vững hiện trạng, ông Kiều vung tay lên, nói nơi này quá nhỏ, về sau không có phòng trẻ con sao được, hơn nữa bọn họ tới cũng không có chỗ ở, đề nghị mua nhà, tiền dành dụm của ông bà Lạc cả đời đã đưa Lạc Gia Hoa giao tiền đặt cọc nhà cho người ta rồi, tiền kiếm được mấy năm nay của Lạc Gia Hoa, đã dùng để cung ứng cho nhà cho xe, hai cũng đặt ở công ty bên kia, thật ra thì cũng không có bao nhiêu tiền mặt, ông Kiều nói đến mua nhà, mặc dù cảm thấy đề nghị này không tệ, nhưng tiền bạc cũng là một vấn đề.

“Tiền mua nhà để tôi ra, coi như là quà cưới cho con gái.”

Lạc Gia Hoa không đồng ý, “Hiện tại mua nhà cũng không thể lập tức vào ở được, Mộng Kỳ nếu gả cho con, những vấn đề này cũng không nên do cô ấy quan tâm, chuyện mua nhà là nhất định, nhưng cho con một thời gian, để con giải quyết vấn đề này.”

Bà Lạc nhìn Lạc Gia Hoa, “Chẳng lẽ con định bán nơi này đi à, mấy năm nay giá nhà đang không ngừng lên cao, giá nhà chúng ta cũng không tiện nắm chắc a, hơn nữa, nhà này nói không chừng sẽ tăng lên giá trị tỷ bạc đấy.”

Lạc Gia Hoa cười, “Lại tăng giá nhưng mà cũng chỉ là một căn nhà, hơn nữa giá nhà mấy năm nay không cao như vậy, cho dù có tăng cũng không tăng tới đâu, quốc gia xảy ra Đại chính sách.”

Mộng Kỳ mở miệng, “Con cũng có chút để dành, cộng thêm tiền của Gia Hoa, con nghĩ, không bán nhà này, mua một căn nhà nữa cũng đủ, cha, cha làm ra tiền cũng không dễ dàng, sao con có thể để cha bỏ tiền ra, những tiền kia, cha để dưỡng lão đi, con tốt nghiệp nhiều năm rồi, còn xài tiền của cha, con sẽ rất xấu hổ đấy.”

Ông Kiều cười, “Cha chỉ có một mình con là con gái, không cho con thì cho ai đây?”

Mộng Kỳ cười cong mắt, “Cha lập tức có cháu ngoại rồi, đến lúc đó bao tiền lì xì, có thể phải lớn một chút, nếu không, con sẽ không nhận.”

Mọi người vừa nghe, nở nụ cười.

Lạc Gia Hoa cảm kích nắm tay Mộng Kỳ

Mộng Kỳ quay đầu lại nhìn nhau cười một tiếng, tất cả không cần nói.

Đàn ông phương bắc, đa số có đều có chủ nghĩa đại nam tử, trong khái niệm của bọn họ, nữ nhân gả cho mình, sẽ phải để cho mình làm nữ nhân đó hạnh phúc, cầm tiền nhà nữ nhân, đó là ăn cơm trắng, Lạc Gia Hoa mặc dù tốt, nhưng trong xương, vẫn còn có chút chủ nghĩa đại nam tử, Mộng Kỳ gả tới đó cưới đã nhiều, hiện tại ông Kiều nói muốn mua nhà, Lạc Gia Hoa ý thức được, Kiều gia hình như so với mình tốt hơn một chút.

Thật ra thì, Mộng Kỳ cũng hoảng sợ, giọng điệu này của ông Kiều, dường như rất chân thành, xem ra cô phải tìm thời gian hỏi một chút trong nhà có bao nhiêu tích góp.

Bà Kiều vỗ vỗ tay ông Kiều, “Nếu con gái nói như vậy, ông cứ làm thế đi.”

Ông Kiều gật đầu một cái, “Vậy cũng được, vậy cha sẽ tìm bao lì xì đặc biệt lớn hơn.”

Mộng Kỳ lại nói, “Cha, thật ra thì cha không cần tìm bao lì xì đặc biệt lớn, bình thường bao tiền lì xì cũng có thể đổi thành chi phiếu.”

Ông Kiều tròn to hai mắt, “Xem một chút, xem một chút a, con gái đã gả ra ngoài như bát nước hắt đi, tôi mới vừa rồi vẫn còn ở trong lòng khen nó có thể vì tôi suy nghĩ, đảo mắt liền bóc lột tôi, không cần bao lì xì, mà trực tiếp nhìn chằm chằm chi phiếu của tôi, mắt mặt a, mắt mặt a.”

“Ha ha ha ha.” Cả đám nở nụ cười.

Bà Kiều cười, “Không tệ, đàn ông có tiền sẽ dễ dàng trở nên xấu, đừng xem ba con nhiều tuổi như vậy, bên ngoài có thể có rất nhiều tiểu nữ sinh đối với hán ném mị nhân, đều là tiền gây họa, Mộng Kỳ, dùng tiền cha con chớ nương tay.”

Mộng Kỳ cười, “Dạ, mẹ.”

Ông Kiều hô to oan uổng, “Bà xã, trong lòng của anh chỉ có một mình em a, những người khác từ trước đến giờ anh nhìn cũng không nhìn, đàn ông giống anh yêu vợ như vậy, em nhất định phải thật quý trọng a.”

Từ lâu đồng ý chuyện phòng ốc giao cho hai người trẻ tuổi lo, sau khi ăn cơm xong, ông bà Kiều trở về thành phố T, bà Lạc cũng lưu lại nhắc mấy thứ cần thiết rồi cùng ông Kiều rời đi, Lạc Gia Hoa vốn muốn đưa hai người về, bị bọn họ từ chối.

Lạc Gia Hoa về đến nhà, liền nhìn thấy Mộng Kỳ ngơ ngác vuốt bụng của mình.

Cho tới bây giờ, Mộng Kỳ mới có cơ hội thật tốt lắng đọng tâm tình, một cổ tư vị nhàn nhạt hạnh phúc quần quanh ở trong lòng.

“Nơi này, có con của chúng ta sao?”

Mộng Kỳ quay đầu, nhìn người đặt tay lên bụng mình, “Ba mẹ đã về?”

“Ừm, bọn họ đã lên xe taxi.”

“Em nói, nó có thể nghe được chúng ta nói chuyện không?”

Mộng Kỳ bật cười, “Em nghe mẹ nói phải bốn tháng mới có thể thành hình, khi đó sẽ từ từ có cảm giác, sẽ máy thai, hiện tại vừa mới bắt đầu, nói không chừng vẫn chỉ là một giọt máu, lúc nào có cảm giác.”

Mặt Lạc Gia Hoa không thể tưởng tượng nổi, “Loài người làm sao sẽ thần kỳ như vậy, một viên tinh tử và một viên trứng, sẽ lớn lên thành một sinh mạng

sống sờ sờ.”

Mộng Kỳ bật cười, “Em cho là chuyện mang thai, phụ nữ sẽ thay đổi, tại sao cảm thấy anh so với em còn kích động hơn.”

“Đây là con của anh, anh dĩ nhiên kích động.” Lạc Gia Hoa trên mặt còn có nửa điểm chững chạc, hôm nay cơ hồ nhìn thấy anh đang cười ngây ngô, nửa quỳ đến bên cạnh Mộng Kỳ, hướng về phía bụng Mộng Kỳ nói chuyện,

“Cục cưng, con có nghe được ba nói chuyện không, con phải nhớ đó, ba là ba con.”

Mộng Kỳ mỉm cười nhìn động tác Lạc Gia Hoa, cũng không ngăn cản anh, chỉ là đưa tay vuốt mặt của anh, đem mặt của anh đặt ở trên bụng của mình, lặng lẽ nhìn anh cùng mình cục cưng khai thông.

Lạc Gia Hoa cẩn thận tựa đầu dán bụng Mộng Kỳ, một ít lực cũng không dám dùng, vô cùng khẩn trương nhìn Mộng Kỳ, “Anh như vậy, có thể đề lên cục cưng không?”

Mộng Kỳ cũng có chút không xác định, nghe nói ba tháng đầu là thời kỳ dễ sanh non, “Hắn là không thể nào.”

“Xem ra anh phải cẩn thận một chút.” Lạc Gia Hoa lăm bằm lăm bằm, “Thiệt là, gần đây thế nào vừa lúc công ty phát triển, nếu là bình thường, anh thật muốn nghỉ sanh.”

Mộng Kỳ vừa nghe bật cười, “Nghỉ sanh, thật phục anh nghĩ được như vậy, nói ra cũng không sợ người ta chê cười.”

“Anh muốn nghỉ ngơi, anh ở bên vợ con anh thế nào.” Lạc Gia Hoa nổi tính trẻ con nói.

Mộng Kỳ khóe miệng nâng lên, không nói chuyện nữa, một tay vô ý thức vuốt mặt Lạc Gia Hoa, trong lòng cũng vô cùng kỳ diệu, trong bụng của cô, có một sinh mạng, mặc dù trong môn sinh học nói qua đặc điểm sinh lý của nam nữ và nguyên lý nối dõi dòng tộc, nhưng là, không có lý luận, và vĩnh viễn cũng thể nghiệm không được sự thần kỳ của một sinh mạng sống ở trong bụng, đó là loại cảm giác hạnh phúc, không có tự mình trải qua, cũng vĩnh viễn sẽ không hiểu.

Vào giờ khắc này, Mộng Kỳ hận không thể nói cho toàn phụ nữ thế giới: hãy mang thai đi, sinh con đi, rất thần kỳ đó.

“Bà xã ~”

“Ừm.”

“Em muốn mua nhà thế nào?”

Mộng Kỳ suy nghĩ một chút, “Sợ rằng ít nhất cũng phải ba phòng hai sảnh đi, chúng ta một phòng, cho cục cưng một phòng, ba mẹ anh cũng phải có một phòng, còn có thư phòng, phải dự lưu một phòng khách, đại khái phải mua Duplex mới được, biệt thự chúng ta cũng không mua nổi, hơn nữa gần đây giá phòng cũng không thấp, phải mua nhà lớn một chút, mua ở bên ngoài như vậy cũng rẻ hơn một chút, chỉ là sẽ cách công ty anh khá xa, đến lúc đó em sợ anh mệt mỏi.”

“Này cũng không có gì.” Lạc Gia Hoa lắc đầu, “Em còn có yêu cầu khác không?”

“Điều kiện xung quanh tiện lợi là tốt rồi, chung cư nhất định phải an toàn, phải có trường học, cục cưng chúng ta trưởng thành, còn phải đi học nữa, khác, không có.”

“Vậy anh sẽ tranh thủ thời gian chú ý chung quanh có nơi nào bán hoặc cho thuê không, bây giờ em mang thai chưa được ba tháng, mẹ nói là giai đoạn nguy hiểm, mấy tháng này em sẽ khô cục một chút, ở nhà dưỡng thai cho tốt, không cần làm việc nhà cứ để anh làm, không được lên mạng xem ti vi, có phúc xạ, lúc về tranh, cũng đừng đứng quá lâu, tốt nhất là ngồi về.”

“Ha ha, được, em biết rõ.”

“Bà xã, em. Có bao nhiêu tiền gửi ngân hàng?”

Mộng Kỳ cười, “Nếu như mua nhà ở trong phạm vi hai trăm vạn, hẳn không có vấn đề.”

Lạc Gia Hoa âm thầm hít một hơi, “Xem ra anh nhặt được một phú bà.”

Mộng Kỳ cười, “Em coi là phú bà cái gì, ở thành phố B chỉ cần có một căn nhà chính là phú ông trăm vạn, chút tiền này, nếu lấy ra dùng, thật đúng là không đủ dùng a.”

Lạc Gia Hoa cười, “Bây giờ nhìn lại, em so với anh có tiền a.”

“Vậy anh phải nghĩ biện pháp vượt qua em, em tin tưởng đây chỉ là vấn đề thời gian.”

Lạc Gia Hoa cười, “Đây là tài sản trước khi kết hôn của em, hiện tại tạm thời mượn dùng, chờ sau này anh kiếm nhiều hơn trả lại cho em.”

“Giữa chúng ta, còn cần phải mượn sao, hơn nữa, mua nhà này, em cũng ở.”

“Này không giống nhau.” Lạc Gia Hoa lắc đầu, “Nuôi vợ là chuyện thiên kinh địa nghĩa, anh không thể để cho em vượt qua.”

“Hiện tại nam nữ ngang hàng.” Mộng Kỳ cười, “Chỉ là, em lại rất thích để cho anh nuôi, tối thiểu điều này nói rõ em có mị lực a, hơn nữa, được chồng nuôi, là một việc rất hạnh phúc.”

Lạc Gia Hoa nói, “Anh nhất định sẽ để em có cuộc sống tốt nhất.”

“Đối với em mà nói, hiện tại đã rất tốt, chỉ cần anh vẫn đối với em như vậy, em đã thỏa mãn.”

“Em thật hiểu được biết đủ.”

“Người biết đủ thường sẽ vui vẻ.”

Lạc Gia Hoa cười ôm lấy Mộng Kỳ, trong lòng hạ xuống quyết định nhất định phải cho cô cuộc sống tốt hơn.

“Bà xã, chúng ta về nhà đi, ba mẹ anh lát nữa đi qua, còn ba mẹ em nữa, bọn họ biết em mang thai, cũng rất cao hứng, chậm một chút cũng sẽ tới đây.” Lạc Gia Hoa còn không có kiểm tra, hiện tại Mộng Kỳ mang thai, kiểm tra trước khi sinh cái gì, đều là mây bay.

“Bốn người bọn họ đều tới đây?” Mộng Kỳ kinh ngạc.

“Ừm.” Lạc Gia Hoa gật đầu, “, Vợ à, cẩn thận một chút.”

Mộng Kỳ buồn cười nhìn bộ dạng Lạc Gia Hoa, “Em còn không có đến mức cần anh đỡ.”

“Bà xã, bây giờ em là bảo bối trong bảo bối, không thể có chút sai lầm nào.” Lạc Gia Hoa nghiêm trang.

Hai người đến bãi đậu xe, dọc theo đường đi Lạc Gia Hoa lái xe hết sức chăm chú, cẩn thận, về đến nhà, kiên quyết không cho Mộng Kỳ đi cầu thang, hai người trực tiếp đi thang máy lên lầu hai mươi hai, vào cửa, Mộng Kỳ liền được Lạc Gia Hoa đỡ ngồi vào ghế sofa, sau đó quan tâm kỹ càng.

Mộng Kỳ buồn cười nhìn dáng vẻ Lạc Gia Hoa như lâm vào đại địch, “Anh có thể không cần khẩn trương như vậy không?”

Lạc Gia Hoa trên mặt nghiêm trang, “Anh không phải khẩn trương, anh là hoảng hốt.”

“?”

“Đứa bé này tới quá mức đột ngột, anh không biết nên làm như thế nào, vốn là ta còn muốn hôm nay làm xong kiểm tra, lại đi mua vài cuốn sách về xem một chút, nhưng bây giờ cũng không còn kịp.” Lạc Gia Hoa cũng không có nghĩ đến Mộng Kỳ nói đùa lại đột nhiên thành sự thật, phải nói tin tức này đối với hai người cũng rất bất ngờ, trước đó treu đùa một chút, anh có thể hết sức bình tĩnh nói, nhưng bây giờ đột nhiên lấy được tin tức này, thế nhưng anh lại hoảng hốt, cũng không phải không vui, mà là sợ mình chăm sóc Mộng Kỳ không tốt,

“Cũng may ba mẹ lát nữa tới, đến lúc đó hỏi mẹ cần chú ý những gì.”

Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa không hề trấn định như thường ngày, đột nhiên phát hiện, thì ra mình thật chừng chạc, “Anh không cần luống cuống, hiện tại em không có việc gì, anh nghĩ làm cái gì thì làm cái đó đi, không cần phải để ý đến em”

“Bây giờ anh làm gì cũng không quyết tâm chắc chắn được.”

“”

Ông bà Lạc rất nhanh tới, vừa vào cửa, bao lớn bao nhỏ dọa Mộng Kỳ giật mình.

“Cha mẹ mua nhiều đồ như vậy làm cái gì?”

Bà Lạc cười, “Đây là cho con ăn , tất cả đều là thuốc bổ, bây giờ con là hai người, không thể thiếu dinh dưỡng, mẹ nói với con a Tiểu Kỳ, con cần phải ăn nhiều đồ bổ, không phải lo lãng phí, sanh xong tự nhiên sẽ giảm trở về.”

Ông Lạc cũng là bộ mặt hồng quang, “Ba mới vừa gọi điện thoại cho ông thông gia rồi, ông ấy nói bọn họ đang chuẩn bị tới đây.”

Mộng Kỳ vừa nghe giật mình, cha động tác nhanh như vậy?

Lạc Gia Hoa lúc này hoàn toàn thể hiện ra hoảng hốt khi mới làm bà, mời ông bà Lạc ngồi xuống, lập tức hướng bà Lạc xin chỉ dạy, những chú ý quan trọng , bà Lạc cũng rất vui lòng truyền thụ, đem kinh nghiệm trước kia của mình từng cái từng cái mà nói ra , Lạc Gia Hoa nghe so với lúc đi học còn nghiêm túc hơn, còn lấy ra giấy bút để ghi chép, Mộng Kỳ ở bên cạnh thấy không biết là khóc hay cười, mặc dù, được quan tâm thật là cảm giác tốt, nhưng nghe ông bà Lạc nói đến những kiến thức cần thiết, cô lại có một loại cảm giác xấu, dù sao, được quan tâm hơi quá, dễ dàng biến khéo thành vụng a.

Mộng Kỳ được cả nhà bảo hộ như bảo bối, bà Lạc sau khi tới nhà vợ chồng son chuyện đầu tiên chính là nâng địa vị Mộng Kỳ lên, hơn nữa trực tiếp đem địa vị của con trai Lạc Gia Hoa giảm một cấp bậc, Lạc Gia Hoa than thở địa vị mình giảm xuống, nhưng mà trên mặt lại vui mừng cười, dù sao chính anh đã sớm đem địa vị Mộng Kỳ tăng lên.

Ông bà Kiều cũng hơn hai giờ sau tới Lạc gia, trên mặt mang vui sướng háo hức, Tứ lão không có đề tài nào khác, chính là vây quanh đứa bé, đồng thời một cái vấn đề cũng đi ra, Mộng Kỳ và Gia Hoa mặc dù cầm giấy hôn thú, nhưng còn chưa có mở tiệc rượu, theo dân gian mà nói, còn chưa coi là vợ chồng, vì vậy Tứ lão lại thương lượng, lập tức vỗ tay, quyết định hôn lễ sẽ sớm tổ chức trong tháng mười, mặc dù đến tháng 11 Mộng Kỳ cũng mới mang thai hơn hai tháng, nhưng vì xinh đẹp, nên càng sớm càng tốt, cũng may trước đó ông bà Lạc đã chuẩn bị qua, hiện tại nhắc tới cũng không phải hoảng loạn như vậy, bà Lạc và bà Kiều lật lịch, cuối cùng quyết định đem hôn lễ tổ chức vào nửa tháng sau, bà Lạc vung tay lên, chi tiết hôn lễ do bà và bà Kiều thương định, bây giờ Mộng Kỳ có ba nhiệm vụ chủ yếu, một là dưỡng thai, đây là quan trọng trong quan trọng, hai là chọn áo cưới, ba là làm cô dâu.

Vốn bà Lạc còn muốn ở Lạc gia để chăm sóc Mộng Kỳ, nhưng Mộng Kỳ cảm thấy mình không sao, hiện tại vừa mới bắt đầu, nơi đó sẽ yếu ớt, hơn nữa nơi này hai phòng một phòng khách, một phòng làm thư phòng cho Lạc Gia Hoa, mặc dù bên trong cũng có thể để cái giường, nhưng sao có thể để cho bà Lạc ở trong thư phòng, hơn nữa còn có ông Lạc, cũng không thể để ông Lạc một mình ở nhà, để Mộng Kỳ về nhà ở cũng không ổn, hiện tại Lạc Gia Hoa đi làm mệt như vậy, ngày ngày chạy tới bên kia cũng không được, ở bên này đem hai vợ chồng son tách ra, càng không được rồi, cuối cùng, chỉ có thể tạm thời giữ vững hiện trạng, ông Kiều vung tay lên, nói nơi này quá nhỏ, về sau không có phòng trẻ con sao được, hơn nữa bọn họ tới cũng không có chỗ ở, đề nghị mua nhà, tiền dành dụm của ông bà Lạc cả đời đã đưa Lạc Gia Hoa giao tiền đặt cọc nhà cho người ta rồi, tiền kiếm được mấy năm nay của Lạc Gia Hoa, đã dùng để cung ứng cho nhà cho xe, hai cũng đặt ở công ty bên kia, thật ra thì cũng không có bao nhiêu tiền mặt, ông Kiều nói đến mua nhà, mặc dù cảm thấy đề nghị này không tệ, nhưng tiền bạc cũng là một vấn đề.

“Tiền mua nhà để tôi ra, coi như là quà cưới cho con gái.”

Lạc Gia Hoa không đồng ý, “Hiện tại mua nhà cũng không thể lập tức vào ở được, Mộng Kỳ nếu gả cho con, những vấn đề này cũng không nên do cô ấy quan tâm, chuyện mua nhà là nhất định, nhưng cho con một thời gian, để con giải quyết vấn đề này.”

Bà Lạc nhìn Lạc Gia Hoa, “Chẳng lẽ con định bán nơi này đi à, mấy năm nay giá nhà đang không ngừng lên cao, giá nhà chúng ta cũng không tiện nắm chắc a, hơn nữa, nhà này nói không chừng sẽ tăng lên giá trị tỷ bạc đấy.”

Lạc Gia Hoa cười, “Lại tăng giá nhưng mà cũng chỉ là một căn nhà, hơn nữa giá nhà mấy năm nay không cao như vậy, cho dù có tăng cũng không tăng tới đâu, quốc gia xảy ra Đại chính sách.”

Mộng Kỳ mở miệng, “Con cũng có chút để dành, cộng thêm tiền của Gia Hoa, con nghĩ, không bán nhà này, mua một căn nhà nữa cũng đủ, cha, cha làm ra tiền cũng không dễ dàng, sao con có thể để cha bỏ tiền ra, những tiền kia, cha để dưỡng lão đi, con tốt nghiệp nhiều năm rồi, còn xài tiền của cha, con sẽ rất xấu hổ đấy.”

Ông Kiều cười, “Cha chỉ có một mình con là con gái, không cho con thì cho ai đây?”

Mộng Kỳ cười cong mắt, “Cha lập tức có cháu ngoại rồi, đến lúc đó bao tiền lì xì, có thể phải lớn một chút, nếu không, con sẽ không nhận.”

Mọi người vừa nghe, nở nụ cười.

Lạc Gia Hoa cảm kích nắm tay Mộng Kỳ

Mộng Kỳ quay đầu lại nhìn nhau cười một tiếng, tất cả không cần nói.

Đàn ông phương bắc, đa số có đều có chủ nghĩa đại nam tử, trong khái niệm của bọn họ, nữ nhân gả cho mình, sẽ phải để cho mình làm nữ nhân đó hạnh phúc, cầm tiền nhà nữ nhân, đó là ăn cơm trắng, Lạc Gia Hoa mặc dù tốt, nhưng trong xương, vẫn còn có chút chủ nghĩa đại nam tử, Mộng Kỳ gả tới đó cưới đã nhiều, hiện tại ông Kiều nói muốn mua nhà, Lạc Gia Hoa ý thức được, Kiều gia hình như so với mình tốt hơn một chút.

Thật ra thì, Mộng Kỳ cũng hoảng sợ, giọng điệu này của ông Kiều, dường như rất chân thành, xem ra cô phải tìm thời gian hỏi một chút trong nhà có bao nhiêu tích góp.

Bà Kiều vỗ vỗ tay ông Kiều, “Nếu con gái nói như vậy, ông cứ làm thế đi.”

Ông Kiều gật đầu một cái, “Vậy cũng được, vậy cha sẽ tìm bao lì xì đặc biệt lớn hơn.”

Mộng Kỳ lại nói, “Cha, thật ra thì cha không cần tìm bao lì xì đặc biệt lớn, bình thường bao tiền lì xì cũng có thể đổi thành chi phiếu.”

Ông Kiều tròn to hai mắt, “Xem một chút, xem một chút a, con gái đã gả ra ngoài như bát nước hắt đi, tôi mới vừa rồi vẫn còn ở trong lòng khen nó có thể vì tôi suy nghĩ, đảo mắt liền bốc lột tôi, không cần bao lì xì, mà trực tiếp nhìn chăm chăm chi phiếu của tôi, mắt mặt a, mắt mặt a.”

“Ha ha ha ha.” Cả đám nở nụ cười.

Bà Kiều cười, “Không tệ, đàn ông có tiền sẽ dễ dàng trở nên xấu, đừng xem ba con nhiều tuổi như vậy, bên ngoài có thể có rất nhiều tiểu nữ sinh đối với hán ném mị nhãn, đều là tiền gây họa, Mộng Kỳ, dùng tiền cha con chớ nương tay.”

Mộng Kỳ cười, “Dạ, mẹ.”

Ông Kiều hô to oan uổng, “Bà xã, trong lòng của anh chỉ có một mình em a, những người khác từ trước đến giờ anh nhìn cũng không nhìn, đàn ông giống anh yêu vợ như vậy, em nhất định phải thật quý trọng a.”

Từ lâu đồng ý chuyện phòng ốc giao cho hai người trẻ tuổi lo, sau khi ăn cơm xong, ông bà Kiều trở về thành phố T, bà Lạc cũng lưu lại nhắc mấy thứ cần thiết rồi cùng ông Kiều rời đi, Lạc Gia Hoa vốn muốn đưa hai người về, bị bọn họ từ chối.

Lạc Gia Hoa về đến nhà, liền nhìn thấy Mộng Kỳ ngo ngác vuốt bụng của mình.

Cho tới bây giờ, Mộng Kỳ mới có cơ hội thật tốt lắng đọng tâm tình, một cổ tư vị nhàn nhạt hạnh phúc quán quanh ở trong lòng.

“Nơi này, có con của chúng ta sao?”

Mộng Kỳ quay đầu, nhìn người đặt tay lên bụng mình, “Ba mẹ đã về?”

“Ừm, bọn họ đã lên xe taxi.”

“Em nói, nó có thể nghe được chúng ta nói chuyện không?”

Mộng Kỳ bật cười, “Em nghe mẹ nói phải bốn tháng mới có thể thành hình, khi đó sẽ từ từ có cảm giác, sẽ máy thai, hiện tại vừa mới bắt đầu, nói không chừng vẫn chỉ là một giọt máu, lúc nào có cảm giác.”

Mặt Lạc Gia Hoa không thể tưởng tượng nổi, “Loại người làm sao sẽ thần kỳ như vậy, một viên tinh tử và một viên trứng, sẽ lớn lên thành một sinh mạng sống sờ sờ.”

Mộng Kỳ bật cười, “Em cho là chuyện mang thai, phụ nữ sẽ thay đổi, tại sao cảm thấy anh so với em còn kích động hơn.”

“Đây là con của anh, anh dĩ nhiên kích động.” Lạc Gia Hoa trên mặt còn có nửa điểm chững chạc, hôm nay cơ hồ nhìn thấy anh đang cười ngây ngô, nửa quỳ đến bên cạnh Mộng Kỳ, hướng về phía bụng Mộng Kỳ nói chuyện,

“Cục cưng, con có nghe được ba nói chuyện không, con phải nhớ đó, ba là ba con.”

Mộng Kỳ mỉm cười nhìn động tác Lạc Gia Hoa, cũng không ngăn cản anh, chỉ là đưa tay vuốt mặt của anh, đem mặt của anh đặt ở trên bụng của mình, lặng lẽ nhìn anh cùng mình cục cưng khai thông.

Lạc Gia Hoa cẩn thận tựa đầu dán bụng Mộng Kỳ, một ít lực cũng không dám dùng, vô cùng khấn trương nhìn Mộng Kỳ, “Anh như vậy, có thể đẻ lên cục cưng không?”

Mộng Kỳ cũng có chút không xác định, nghe nói ba tháng đầu là thời kỳ dễ sanh non, “Hắn là không thể nào.”

“Xem ra anh phải cẩn thận một chút.” Lạc Gia Hoa lăm bằm lăm bằm, “Thiệt là, gần đây thế nào vừa lúc công ty phát triển, nếu là bình thường, anh thật muốn nghỉ sanh.”

Mộng Kỳ vừa nghe bật cười, “Nghỉ sanh, thật phục anh nghĩ được như vậy, nói ra cũng không sợ người ta chê cười.”

“Anh muốn nghỉ ngơi, anh ở bên vợ con anh thế nào.” Lạc Gia Hoa nôi tính trẻ con nói.

Mộng Kỳ khóe miệng nâng lên, không nói chuyện nữa, một tay vô ý thức vuốt mặt Lạc Gia Hoa, trong lòng cũng vô cùng kỳ diệu, trong bụng của cô, có một sinh mạng, mặc dù trong môn sinh học nói qua đặc điểm sinh lý của nam nữ và nguyên lý nối dõi dòng tộc, nhưng là, không có lý luận, và vĩnh viễn cũng thể nghiệm không được sự thần kỳ của một sinh mạng sống ở trong bụng, đó là loại cảm giác hạnh phúc, không có tự mình trải qua, cũng vĩnh viễn sẽ không hiểu.

Vào giờ khắc này, Mộng Kỳ hận không thể nói cho toàn phụ nữ thế giới: hãy mang thai đi, sinh con đi, rất thần kỳ đó.

“Bà xã ~”

“Ừm”

“Em muốn mua nhà thế nào?”

Mộng Kỳ suy nghĩ một chút, “Sợ rằng ít nhất cũng phải ba phòng hai sảnh đi, chúng ta một phòng, cho cục cưng một phòng, ba mẹ anh cũng phải có một phòng, còn có thư phòng, phải dự lưu một phòng khách, đại khái phải mua Duplex mới được, biết chứ chúng ta cũng không mua nổi, hơn nữa gần đây giá phòng cũng không thấp, phải mua nhà lớn một chút, mua ở bên ngoài như vậy cũng rẻ hơn một chút, chỉ là sẽ cách công ty anh khá xa, đến lúc đó em sợ anh mệt mỏi.”

“Này cũng không có gì.” Lạc Gia Hoa lắc đầu, “Em còn có yêu cầu khác không?”

“Điều kiện xung quanh tiện lợi là tốt rồi, chung cư nhất định phải an toàn, phải có trường học, cục cưng chúng ta trưởng thành, còn phải đi học nữa, khác,

không có.”

“Vậy anh sẽ tranh thủ thời gian chú ý chung quanh có nơi nào bán hoặc cho thuê không, bây giờ em mang thai chưa được ba tháng, mẹ nói là giai đoạn nguy hiểm, mấy tháng này em sẽ khổ cực một chút, ở nhà dưỡng thai cho tốt, không cần làm việc nhà cứ để anh làm, không được lên mạng xem ti vi, có phúc xạ, lúc về tranh, cũng đừng đứng quá lâu, tốt nhất là ngồi về.”

“Ha ha, được, em biết rõ.”

“Bà xã, em Có bao nhiêu tiền gửi ngân hàng?”

Mộng Kỳ cười, “Nếu như mua nhà ở trong phạm vi hai trăm vạn, hẳn không có vấn đề.”

Lạc Gia Hoa âm thầm hít một hơi, “Xem ra anh nhất định được một phú bà.”

Mộng Kỳ cười, “Em coi là phú bà cái gì, ở thành phố B chỉ cần có một căn nhà chính là phú ông trăm vạn, chút tiền này, nếu lấy ra dùng, thật đúng là không đủ dùng a.”

Lạc Gia Hoa cười, “Bây giờ nhìn lại, em so với anh có tiền a.”

“Vậy anh phải nghĩ biện pháp vượt qua em, em tin tưởng đây chỉ là vấn đề thời gian.”

Lạc Gia Hoa cười, “Đây là tài sản trước khi kết hôn của em, hiện tại tạm thời mượn dùng, chờ sau này anh kiếm nhiều hơn trả lại cho em.”

“Giữa chúng ta, còn cần phải mượn sao, hơn nữa, mua nhà này, em cũng ở.”

“Này không giống nhau.” Lạc Gia Hoa lắc đầu, “Nuôi vợ là chuyện thiên kinh địa nghĩa, anh không thể để cho em vượt qua.”

“Hiện tại nam nữ ngang hàng.” Mộng Kỳ cười, “Chỉ là, em lại rất thích để cho anh nuôi, tối thiểu điều này nói rõ em có mị lực a, hơn nữa, được chồng nuôi, là một việc rất hạnh phúc.”

Lạc Gia Hoa nói, “Anh nhất định sẽ để em có cuộc sống tốt nhất.”

“Đối với em mà nói, hiện tại đã rất tốt, chỉ cần anh vẫn đối với em như vậy, em đã thỏa mãn.”

“Em thật hiểu được biết đủ.”

“Người biết đủ thường sẽ vui vẻ.”

Lạc Gia Hoa cười ôm lấy Mộng Kỳ, trong lòng hạ xuống quyết định nhất định phải cho cô cuộc sống tốt hơn.

“Đúng rồi, về áo cưới.”

“?”

“Chuyện áo cưới, em đã chọn rồi.”

“Hửm?”

“Là em thiết kế.” Mộng Kỳ cười, “Đã sớm thiết kế từ mấy năm trước, vốn chính là vì mình chuẩn bị, đoạn thời gian trước em đã chỉnh sửa một chút, đã gửi cho anh Từ Thông chế tác, vốn định tới tháng 11 đem về, bây giờ xem ra, phải đem về sớm, em sẽ gọi điện thoại kêu anh ấy gia tăng tốc độ, sẽ không có vấn đề.”

Lạc Gia Hoa ngạc nhiên, “Em còn có thể thiết kế áo cưới?”

Mộng Kỳ cười, “Em vốn chính là học cái này.”

“Tiền của em, chính là thiết kế áo cưới kiếm được?”

“Ừm, anh Từ Thông ở nước ngoài mở một công ty, em có thiết kế, sẽ gửi cho anh ấy.”

“Trước kia em chưa nói qua.” Lạc Gia Hoa ê ẩm nói xong, anh Từ Thông, kêu thật thân thiết a.

“Chỉ là một công việc mà thôi, anh không có hỏi, em cũng không nói.” Mộng Kỳ cười.

Lạc Gia Hoa suy nghĩ đáng vẻ khiêm tốn của Mộng Kỳ, cũng đồng ý, ngân ngân mấy năm chỉ làm thiết kế đã có hai trăm vạn tiền gửi ngân hàng, có thể thấy được cô gái này tài hoa sợ rằng không bằng cô nói đơn giản như vậy, anh ngược lại hết sức tò mò,

“Đồ em thiết kế vẫn còn không?”

“Ồ đây.”

“Anh muốn xem nó như thế nào.”

“Được, em đưa anh đi xem”

“Ừm”

Mộng Kỳ lấy ra thiết kế của mình, “Vốn là màu xanh da trời , sau lại đổi thành màu đỏ, anh xem một chút.”

Lạc Gia Hoa nhận lấy, cảm giác đầu tiên chính là phiêu dật, cảm giác thứ hai là kinh diễm, màu đỏ, rất có tính thử thách với người mặc, giống như Mộng Kỳ vốn xinh đẹp, da trắng mặc vào, Lạc Gia Hoa đã có thể tưởng tượng thấy đến lúc đó sẽ oanh động thế nào,

“Bà xã, áo cưới em xinh đẹp như vậy, đến lúc đó anh phải lấy cái gì phối hợp đây?”

Mộng Kỳ cười, “Da của anh cũng rất trắng, em đã chuẩn bị cho anh âu phục màu hồng, một dạng đẹp mắt, trong hôn lễ của người Trung Quốc màu đỏ thắm vốn tượng trưng cho vui mừng, em thiết kế áo cưới và âu phục đều màu hồng, cũng coi như tây kết hợp, tựa như màu sắc nghênh hợp vui mừng, về phần âu phục phù rê, sẽ là màu trắng , hợp với lễ phục màu trắng của dâu phụ, không tệ.”

“Thì ra là em đều đã an bài tốt rồi, ” Lạc Gia Hoa cười, “Chỉ là, anh chưa từng mặc qua quần áo màu hồng.”

“Đây không có quan hệ, đến lúc đó anh mặc vào nhất định đẹp mắt.”

Lạc Gia Hoa cười, “Được rồi, nghe lời em, chỉ là quần áo của Cố Thông em chọn?”

Mộng Kỳ cười, “Nếu Cố Thông muốn làm phù rê thì phải nghe em an bài, đúng rồi, anh nói cho hấn biết, phù dâu của em, đã xác định Lưu Lợi đảm đương rồi.”

Lạc Gia Hoa cười, “Em chính là muốn chế tạo cơ hội cho bọn họ đi.”

Mộng Kỳ cười, “Đây là nể mặt hấn mấy ngày nay gọi điện thoại cho em”

“Nói đến điện thoại, bắt đầu từ bây giờ, em không thể dùng, có phúc xạ.”

Mộng Kỳ dở khóc dở cười, “Không cho lên mạng, không cho xem ti vi, không thể gọi điện thoại, cả về tranh cũng phải có thời gian nhất định, có phải anh quá lo lắng rồi hay không, điều này làm em làm sao sống nha, hơn nữa, thế giới này nhiều phụ nữ đi làm như vậy, người ta lúc mang thai làm sao sống a.”

“Người khác anh mặc kệ, anh chỉ quản em.”

“Mà em không thích người khác trông nom.” Mộng Kỳ chu mỏ biểu đạt mình không vui, “Mặc dù anh quan tâm em rất vui, nhưng em cảm giác anh làm tất cả đều là vì đứa bé.”

Được rồi, Mộng Kỳ tuyệt không thừa nhận mình là ăn dấm chua của con.

Lạc Gia Hoa cũng không tiếp nhận được tín hiệu của Mộng Kỳ, bây giờ tất cả đều nghe theo vợ , vợ nói sai cũng phải cho là đúng , cho nên Mộng Kỳ gần như cố tình gây sự , anh cũng không đề ở trong lòng, ngược lại gặt đầu phụ họa,

“Dạ dạ, bà xã anh biết sai rồi, mặc dù anh quan tâm cục cưng, nhưng cũng coi như quan tâm em a, hơn nữa, đây không phải là cục cưng của mình anh, em làm mẹ, anh tin tưởng, em cũng hi vọng đem thứ tốt nhất cho cục cưng, không phải sao?”

Mộng Kỳ bị chặn nói không nên lời, trong lòng tức giận mắng Lạc Gia Hoa là đồ ngốc, ngày thường không phải rất biết nói chuyện ư, thế nào hiện tại không nói, chỉ cần khen cô, dụ dỗ cô một cái nói quan tâm cô hơn, không phải không sao à.

“A, đúng rồi.”

“Cái gì?”

“Bà xã, không phải em đang học lái xe sao?” Hai mắt Lạc Gia Hoa sáng quắc nhìn Mộng Kỳ, “Bây giờ em mang thai, học lái xe nên gác lại, mọi người đều nói phụ nữ có thai tốt nhất không nên lái xe, chủ yếu là sợ nguy hiểm”

Mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng Mộng Kỳ đương nhiên hi vọng con của mình khoẻ mạnh , gặt đầu một cái, “Cái này em hiểu rõ, em gọi điện thoại cho huấn luyện viên thương lượng một chút, chờ vượt qua giai đoạn nguy hiểm, thì lại cũng được, dù sao hiện tại em cũng đã biết, chỉ cần tập cho rành là được, chờ anh rảnh rồi, tự mình dạy em”

“Cũng được, như vậy em cũng yên tâm”

“Ừm.”

“Tốt lắm, em sớm tắm rửa rồi đi nghỉ ngơi.”

“Cũng được.”

Mộng Kỳ tắm rửa ra ngoài, Lạc Gia Hoa đã đem giường trải xong, nhìn anh ân cần như vậy, tạm thời quyết định không so đo anh thiên vị, yên yên ổn ổn nằm ở trên giường, Lạc Gia Hoa hôn cô một cái, cũng cầm quần áo đi tắm, tắm rửa xong, cũng không vào thư phòng, ngược lại cầm mấy tờ giấy bà Lạc lưu lại những chuyện cần chú ý xem, bộ dáng kia, so với ngày thường làm việc còn muốn nghiêm túc hơn mấy phần.

Mộng Kỳ nghiêng người gối đầu lên đùi Lạc Gia Hoa, nhắm mắt lại hưởng thụ thời gian an tĩnh, để tay ở trên bụng vuốt ve, trong lòng bắt đầu ảo tưởng cục cưng là nam hay nữ, sẽ giống ai, sau khi lớn lên phải làm cái gì, bất tri bất giác, liền ngủ đi.

Lạc Gia Hoa cảm thấy Mộng Kỳ đã ngủ, nhẹ nhàng để cây viết trong tay xuống, cẩn thận đặt cô xuống, nhìn bộ dạng cô ngủ say, trong lòng một mảnh dịu dàng, đây chính là vợ của mình, mà trong bụng của cô, đã có con của anh, anh sắp làm ba ư, cho tới bây giờ, anh vẫn có một loại cảm giác không chân thực, hạnh phúc tới quá mau, nhanh đến làm anh có chút lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Ngộ Thương(1,2,3)

Người đầu tiên tới nhà chúc mừng, là Lưu Lợi, ở bệnh viện Lạc Gia Hoa gọi điện thoại cho mọi người báo tin mừng thì Mộng Kỳ cũng gọi điện thoại cho Lưu Lợi, lúc đó cô đang ở vùng khác, vừa nghe được tin tức này đã hưng phấn như điên, đi suốt đêm về, sáng sớm ngày thứ hai đã ra đường mua một đồng lớn gì đó tới cửa, cô chân sau đến, Lạc Gia Hoa chân trước ra cửa đi làm.

“Lily~”

“Oa, con gái, nói cho tớ biết, cảm giác mang thai như thế nào?” Lưu Lợi vừa vào cửa thật hưng phấn mà hỏi.

Mộng Kỳ miệng cong lên, “Lúc mới biết được, đầu óc trống không, sau đó chính là hưng phấn, vừa nghĩ tới trong bụng mình có một sinh mạng, đã cảm thấy đặc biệt thần kỳ.”

“Oa, con gái, nghe cậu nói như vậy ngay cả tớ đều muốn làm mẹ.”

“Ha ha, tốt, về sau con của chúng ta cùng nhau lớn lên, cũng trở thành thanh mai trúc mã hoặc là tỷ muội huynh đệ, thật tốt a.” Mộng Kỳ cười híp mắt nói.

“Xem dáng vẻ của cậu, như là ước gì phụ nữ toàn thế giới đều mang thai.”

“Đúng vậy a, tớ xác thực đã nghĩ như vậy, tớ cảm thấy mang thai thật tuyệt, ước gì phụ nữ khắp thiên hạ chưa từng làm mẹ mau chóng mang thai, thật sự rất tốt.”

Lưu Lợi rung mình một cái, “Cậu bị ma nhập rồi.”

Mộng Kỳ:

“Lạc Gia Hoa đâu rồi, đi làm à?”

“Ừm.” Mộng Kỳ gật đầu, “Cậu đến sớm hơn mười phút, là có thể gặp được anh ấy rồi.”

“Tớ gặp hẳn làm gì, tớ là tới xem con nuôi của tớ, mau mau ngồi xuống, cho tớ xem bụng cậu.”

Mộng Kỳ dờ khóc dờ cười, “Bây giờ còn sớm, tớ nghe mẹ chồng nói phải bốn tháng sau mới có thể phỏng dạ, hơn nữa sẽ xuất hiện máy thai, bây giờ cùng ngày thường không có gì khác biệt.”

“Quả thật không nhìn ra sinh mạng thật thần kỳ a.”

“Ừm.”

“Đúng rồi, đây là mấy thứ tớ mua hồi sáng, tớ còn định mua cả giường và xe trẻ con, một mình tớ không dễ lấy, nên kêu người mang tớ, bọn họ đồng ý buổi chiều đưa tới, hôm nay không có việc gì, ở nơi này chờ tốt lắm.”

Mộng Kỳ giương mắt mà nhìn mấy bọc lớn đồ Lư Lợi mang tới, “Cậu không cần khoa trương như vậy a, trang phục và đạo cụ cũng đủ, đến lúc đó người khác còn đưa cái gì?”

“Người khác đưa cái gì tớ mặc kệ, dù sao tớ mua đều là tốt nhất, cậu phải dùng đồ tớ đưa trước.”

Lư Lợi bá đạo nói xong, “Hơn nữa đây là con nuôi của tớ, tớ mua là đương nhiên.”

“Dạ dạ, tớ còn có thể tiết kiệm một số lớn tiền của, dĩ nhiên là vui mừng, nhưng mấy thuốc bổ này chuyện gì xảy ra?”

“Những thứ này là cho cậu ăn, tớ hỏi nhân viên bán hàng, họ nói những thứ này tốt cho cục cưng và người mẹ. Nhất định phải ăn nhiều.”

Mộng Kỳ khoe miệng co giật nhìn mấy bọc thuốc bổ lớn, thật hoài nghi Lư Lợi tay chân mảnh khảnh thế nào mang tới, đối với cô kính nể quả thật đã nâng cao lên trình độ chưa từng có,

“Ngày hôm qua cha mẹ Lạc Gia Hoa và cha mẹ tớ cũng đã tới, mỗi người cũng mua mấy bao thuốc bổ lớn, vốn trong ngày thường tớ không thích ăn những thứ đồ này, cậu xem mọi người mua nhiều như vậy, tớ ăn thế nào a, hơn nữa, tớ sợ dinh dưỡng quá dư, đến lúc đó tất cả bổ đến trên người của tớ.”

“Bổ đến người cậu thì sao, bản thân cậu không phải có thể chất mập mạp, hơn nữa, dù có mập cũng không sao, sờ thoải mái a, ngộ nhờ rất mập, đến lúc đó giảm cân cũng được.”

“Cậu nói nhẹ nhàng như vậy, tớ chính là nghe nói nếu bởi vì sanh con béo lên, rất khó giảm xuống đấy.” Nói cho cùng, thích đẹp, vẫn là thiên tính của mỗi người phụ nữ.

“Thế nào, cậu đối với mình không tin tưởng?”

“Đó cũng không phải.”

“Vậy không liên kết liễu, cậu phải tin tưởng mình, nếu thật sự mập, đến lúc đó tớ cùng cậu giảm cân.”

Mộng Kỳ xem dáng người ma quỷ của Lư Lợi, “Cậu như vậy còn giảm cân, giảm chỗ nào? Bộ ngực?”

“Mẹ nó, giảm nơi nào cũng không giảm ngực a, tớ còn ngại nó nhỏ, tớ mà giảm, cũng không muốn sống nữa.”

Mộng Kỳ nhìn cúp D của Lư Lợi, yên lặng quay đầu đi.

“Cậu đã muốn bộ ngực lớn chút, vậy không bằng mang thai a, vừa rồi không phải nói cũng muốn làm mẹ ư, tớ nghe nói thời điểm mang thai ngực sẽ lần thứ hai trở mã.”

“Nhưng tớ sợ vóc dáng thay đổi.”

“Mới vừa rồi là ai an ủi tớ không cần lo lắng?”

“Chẳng lẽ cậu không phải biết nói dễ làm khó sao?”

Hai người cười giong một lát, Mộng Kỳ nói cho Lư Lợi chuyện hôn lễ, Lư Lợi phóng khoáng gạt đầu, “Yên tâm, cứ để tớ lo, bản tiểu thư cái gì cũng không có, nhiều nhất chính là thời gian.”

Mộng Kỳ bị bộ dạng khôi hài của cô làm cho tức cười.

“Đừng rồi, cái này cho cậu.”

“Đây là cái gì?” Mộng Kỳ tò mò nhận lấy, “Hoá đơn chuyển khoản?”

“Ừm, trước khi tớ tới thuận tiện đem tiền cậu cho tớ mượn chuyển vào thẻ cậu, cậu có thời gian kiểm tra một chút.” Lư Lợi sờ tóc một chút, hơi mất tự nhiên nói.

“Tiền đó từ đâu tới? Ba cậu đã đóng băng thẻ của cậu rồi, chẳng lẽ cậu nghe lời ông ấy đi xem mắt?”

“Cậu thấy tớ giống người tùy ý thỏa hiệp sao?”

“Không giống.”

“Vậy không phải là được rồi.”

“Được rồi, bà quản gia nhỏ, tớ biết cậu lo lắng cho tớ, yên tâm đi, đem tiền trả lại cho cậu, tớ vẫn còn tiền dùng.” Lư Lợi cười nói.

“Hả?”

“Ha ha, tớ đem mình bán đi.”

“Lily ~” Mộng Kỳ chần chờ nhìn Luru ly, lời này nếu là người khác nói ra , cô nhất định không tin, nhưng từ trong miệng Luru Lợi nói ra, cô thật đúng là phải phán đoán một phen thật hay giả,

“Cậu đừng nói giỡn với tớ, trái tim tớ chịu không nổi.”

“Trái tim không tốt còn thích chơi Yun-night Speed?” Luru Lợi hừ lạnh.

(yun – night speed : tàu lượn trên không)

Mộng Kỳ bị ghen hòng, tớ chơi Yun-night Speed là trò khiêu chiến cực hạn của tớ.

“Con gái, tớ cho cậu biết, nếu như người có trái tim không tốt, cả khiêu chiến cực hạn của mình cũng không có tư cách.”

“Được rồi, cậu đừng đánh trống lảng, tớ hỏi cậu tiền ở đâu ra, không phải ba cậu đưa cho cậu, vậy tiền đó làm sao có? Cậu nói rõ ràng cho tớ.” Mộng Kỳ quyết định không biết rõ sẽ không tha cho cô.

“Phốc ~~~” nhìn bộ dạng Mộng Kỳ nghiêm túc, Luru Lợi rất không nề tình bật cười, “Con gái a, gương mặt này của cậu, thích hợp đáng về phong tình vạn chủng, lúc không có chuyện gì cũng không cần phô diễn tới dọa người, bởi vì như thế nào nhìn đều rất tốt, nếu như cậu nghĩ mụm chiều này hù dọa người khác, chỉ có thể thất bại, nhìn bộ dáng của cậu, chỉ có thể để cho người ta càng xem càng muốn hung hăng chà đạp a.”

“Luru Lợi, cậu nghiêm túc một chút cho tớ.”

“Tốt lắm tốt lắm, tớ nghiêm túc, tớ nghiêm túc đừng nóng giận a, bây giờ cậu mang thai con nuôi bảo bối của tớ không thể tùy tiện tức giận, người ta thường nói tâm tình của phụ nữ có thai sẽ ảnh hưởng đến tính tình đứa bé, tớ không muốn có một đứa con nuôi là quỷ hẹp hòi.”

“Tốt lắm, để tớ nói... đây là cha tớ cho, ông ấy đã mở thẻ cho tớ rồi.”

“Hả?”

“Đừng có dùng loại ánh mắt này nhìn tớ, tớ không phải người tùy tiện thỏa hiệp, nhưng tớ cũng sẽ không ngốc như trước nữa, cùng ông xung đột chính diện không có bất kỳ chỗ tốt, ngược lại dưới sự vô lý của tớ càng toả ra người đàn bà kia thiện lương tốt đẹp, mẹ nó, vừa nghĩ tới nét mặt giả vờ của mẹ ta, tớ chỉ muốn ối, nhiều năm như vậy không thể đá chân mẹ, bắt đầu từ bây giờ, tớ phải ngoan ngoãn, ít nhất ngoài mặt có thể như vậy, thứ thuộc về mẹ tớ, tớ nhất định phải thay bà giành trở về, tuyệt sẽ không để người đàn bà kia chiếm lợi ích.”

Nói đến chuyện trong nhà, Luru Lợi sẽ lộ ra vẻ mặt phẫn hận, hoàn toàn không khống chế lý trí, mỗi lần lúc này, Mộng Kỳ chỉ yên lặng nghe cũng không phát biểu ý kiến, cô biết Luru Lợi chỉ là muốn phát tiết một chút mà thôi.

“Vậy cậu dự định làm gì bây giờ?”

“Ha ha, hai ngày sau tớ bắt đầu tiến vào công ty ông già làm.”

“Nhà Xuất Bản?”

“Ừm, từ tầng dưới chót làm lên, tớ chủ động yêu cầu.”

“Ba cậu nghe được cậu hiểu chuyện như vậy, khẳng định rất vui mừng.”

“Đúng vậy, một khi vui mừng liền mở thẻ cho tớ, tớ lại nói mấy câu dịu dàng, ông ấy cũng không ép tớ đi xem mắt, phốc~ bây giờ tớ mới biết, thì ra ông ấy dễ lừa như thế, không trách được người đàn bà có thể đem nắm ông nhiều năm như vậy, người nhìn như không có tâm kế thật ra là tâm kế là lợi hại nhất.” Luru Lợi khóe môi nhếch lên cười lạnh.

Mộng Kỳ không biết nói gì, chỉ có thể vỗ vỗ bả vai của cô bày tỏ an ủi.

“Cho nên.” Đang yên lặng một chút, khuôn mặt Luru Lợi phẫn chấn lên, “Con gái, về sau tớ phụ trách tranh minh hoạ tiểu thuyết, liền cầu xin cậu rồi.”

“Tớ?”

“Tranh minh hoạ của cậu luôn được độc giả hoan nghênh, mỗi lần cậu phụ trách tiểu thuyết cũng sẽ bán được tốt hơn, tớ cũng không ép cậu, một tháng một quyển tiểu thuyết, không thành vấn đề chứ?”

Từ sau khi Mộng Kỳ nộp phần bản thảo cuối cùng, đã không có lại lấy bản thảo mới, chủ yếu là không muốn dùng quá nhiều tinh lực vào nó, trừ quản lý gia đình, còn có một vấn đề là cô muốn có nhiều thời gian sáng tác hơn.

“Con gái, không phải cậu không muốn giúp tớ chứ?” Thấy Mộng Kỳ không nói lời nào, Luru Lợi lập tức triển khai thể công nhu tình, “Tớ hiện tại từ tầng

dưới chót đi lên, nếu như cậu không muốn giúp tớ, tớ còn chưa có đứng vững gót chân đã bị đồng đảng của con mụ kia đá đi.”

“Thật ra thì lần này tớ tới cũng là có nhiệm vụ, ông già hi vọng cậu có thể kiêm chức Nhà Xuất Bản, trước bọn họ cũng không mời nổi cậu, chúng ta làm bạn tốt nhiều năm như vậy, cậu nhất định phải giúp tớ, nếu không tớ sẽ không sống được.”

“Phốc ~” Mộng Kỳ cười, “Cậu còn có thể nói thảm hơn một chút không, được rồi được rồi, về sau cậu xem đi, hiện tại tớ mang thai, lại càng không có quá nhiều tình lực.”

Làm mẹ, đều sẽ muốn cho đứa bé tốt nhất, mặc dù lúc Lạc Gia Hoa không cho cô làm cái này không cho cô làm cái kia trên miệng cô nói qua không tốt, nhưng là, lại sẽ chú ý những vấn đề kia, để cục cưng thông minh, sẽ phải từ đường thai bắt đầu.

“Oa, con gái, tớ biết ngay cậu tốt nhất.”

“A, cậu đừng đụng tớ, tớ chính là nhân sĩ quan trọng.”

“Ồ, đúng đúng, tớ biết sai rồi, con gái, tớ yêu cậu chết mất, hôn gió một cái nào.”

“Cách tớ xa một chút.”

“Con gái ~~~”

“Đi chết đi.”

“Ha ha, cậu thật là đáng yêu.”

“Cút ~~~~~”

Công ty Lạc Gia Hoa

“Người anh em, đợi một lát.”

“Thế nào?”

“Cái này, cho cậu.”

“?”

“Cho chị dâu.”

“Đúng vậy, Lạc công, chúc mừng sắp làm ba a.”

“Lạc công thích con gái hay con trai?”

“Tôi cảm thấy con gái tốt, sẽ xinh đẹp như Tiểu Kiều.”

“Đẹp trai như Lạc công cũng không tồi.”

Lạc Gia Hoa nhìn một đồng lớn đỏ, ánh mắt lóe lên, “Khiến mọi người tổn kém.”

Cố Thông là cái miệng rộng, chuyện Mộng Kỳ có thai, rất nhanh đã truyền khắp công ty, sáng sớm hôm nay tới đây liền được mọi người chúc mừng một tiếng, khó được, mọi người cư nhiên cũng không có tan việc gấp.

Cố Thông cười, “Những thứ này là cá nhân tớ đưa, những thứ này là đồng nghiệp công ty góp tiền lại mua.”

Lạc Gia Hoa cười, trong mắt dễ thấy là vui vẻ, “Hôn lễ của chúng tôi sẽ vào nửa tháng sau, đến lúc đó mọi người cùng nhau tới a.”

“Yên tâm, nhất định sẽ đi.”

“Vốn là muốn đi thăm Tiểu Kiều mỹ nữ, chỉ là hiện tại cô ấy nên cần nghỉ ngơi cho khỏe, bọn tôi cũng không đi làm phiền, chỉ chờ gặp trong hôn lễ” EC trước sau như một.

Lạc Gia Hoa cười gật đầu, “Đã tan việc, mọi người cũng đi thôi.”

“Ừm, chúng ta đi, tạm biệt.”

“Tạm biệt.”

Người trong công ty đi được hết sức tốc độ, Lạc Gia Hoa quay đầu nhìn Cố Thông “Anh em, giúp tớ đem thứ này vào xe.”

“Không thành vấn đề.” Cố Thông gật đầu.

“Đội lát nữa cùng tớ về nhà ăn cơm tối.”

“Không đi, buổi tối tớ muốn đi bar, không cản trở vợ chồng hai người ân ái.”

“Mộng Kỳ gọi điện thoại nói nhà tớ buổi tối có khách, vốn cho là cậu sẽ cảm thấy hứng thú, nếu như vậy coi như xong.” Lạc Gia Hoa không khỏi tiếu nuối nói

“Khách?” Cố Thông đầu óc xoay chuyển rất nhanh, “Là Lư Lợi?”

“Ừ.”

Cố Thông vừa nghe, khoe miệng nhất thời cong lên, “Trong khoảng thời gian không phí công kêu chị dâu a, ha ha, chị dâu cho tớ vui mừng lớn như vậy nói gì tớ cũng phải nói cảm ơn a.”

Lạc Gia Hoa liếc mắt nhìn Cố Thông, “Bây giờ nghĩ thông suốt?”

“Ừm.”

“Tớ nói là Lư Lợi,” Lạc Gia Hoa cau mày, “Tớ không thích trông nom những chuyện này, nhưng người kia là bạn Mộng Kỳ, cô ấy không muốn làm cho bạn của mình bị thương tổn, tớ cũng không muốn đến lúc đó hai người bọn tớ kẹt ở giữa, cho nên, nếu như cậu là thật sự muốn cùng Lư Lợi ở chung một chỗ, như vậy chút hoa tam tặt xấu, tớ khuyên cậu từ bỏ.”

Cố Thông uất ức nhìn Lạc Gia Hoa, “Anh em, mấy ngày nay tớ cũng không có đi săn hoa tươi.”

“Vậy cậu chạy tới quán bar làm gì?”

“Chị dâu không muốn nói cho tớ biết số điện thoại Lily, vậy tớ chỉ có thể đi quán bar ôm cây đợi thỏ.”

“Vậy về sau cậu không cần đi, tớ nghe Mộng Kỳ nói Lư Lợi gần đây bị ba cô ấy quản, sẽ không đi bar.”

“Vậy số điện thoại của cô ấy?”

“Cái này cậu phải hỏi Mộng Kỳ, tớ không có.”

“Cậu giúp tớ hỏi một chút đi, tớ sợ chị dâu không cho tớ.”

“Cậu thật sự quyết định rồi.”

“Ừ.” Cố Thông gật đầu một cái, “Chơi nhiều năm như vậy cũng cảm thấy chán, phụ nữ nào cũng đều thử qua, càng chơi lại càng thấy hết thú vị, nói thật, tớ không biết đối với Lư Lợi là tình cảm gì, nhưng tớ đối với cô ấy có cảm tình là khẳng định, tớ không phải là thiếu niên mười tám tuổi nữa, cũng biết nặng nhẹ, tớ không biết cùng Lư Lợi có thể đi bao xa, nhưng tớ có thể bảo đảm chính là, lúc ở cùng cô ấy, tuyệt sẽ không làm chuyện có lỗi với cô ấy, nếu như có một ngày tớ không còn cảm giác với cô ấy, cũng nhất định sẽ nói thẳng ra, chỉ là, thấy cậu và Tiểu Kiều ân ái như vậy, nói thật, tớ đối với hôn nhân, cũng có một tia hướng tới.”

Nhắc tới vợ, Lạc Gia Hoa khoe mắt lộ ra nụ cười.

Cố Thông không chịu nổi nhìn Lạc Gia Hoa, “Cậu có thể không cần cười dâm dăng như vậy không.”

Lạc Gia Hoa:

“Không nên đem từ dùng trên người cậu dùng ở trên người của tớ.” Lạc Gia Hoa trừng Cố Thông một cái.

“Ha ha.” Cố Thông cười, “Tớ có từng nói qua không xem cậu thay đổi sắc mặt là một việc hết sức thú vị a.”

“Biến thái.” Lạc Gia Hoa cười trợn mắt nhìn Cố Thông.

“Người anh em, cậu làm cho tớ đối với hôn nhân có một tia lòng tin, cho nên các cậu nhất định phải hạnh phúc a.” Cố Thông chăm chú nhìn Lạc Gia Hoa.

Lạc Gia Hoa cười nhìn Cố Thông, trong mắt thoáng qua nghiêm túc, “Yên tâm đi, bọn tớ nhất định sẽ hạnh phúc.”

“Ừm, vậy cậu đi trước đi. Tớ lái xe theo sau.”

“Được.” Đợi chút, Cố Thông.”

“Ừm.”

“Chuyện công ty chúng ta và Hạ thị, cậu có định nói với Mộng Kỳ không?”

“Hả?”

“Nhất là chuyện Nghiêm Tử Hạo.”

“?”

Thấy Cố Thông không hiểu, Lạc Gia Hoa cười, “Hắn là bạn trai cũ của Mộng Kỳ.”

“Mẹ kiếp.” Trong mắt Cố Thông lập tức thoáng qua bất quá, “Không trách được tớ cảm thấy tên Nghiêm Tử Hạo đó nhắm vào cậu, thì ra giác quan thứ sáu của tớ không sai, đây chính là bất quá thật to, bạn trai cũ đầu với ông xã hiện tại a, lúc nào cậu biết Nghiêm Tử Hạo là bạn trai trước của Tiểu Kiều? Mẹ kiếp, sớm biết chúng ta đã không cùng Hạ thị hợp tác, hiện tại chịu nó không chể, đối phương còn là Nghiêm Tử Hạo phụ trách, về sau sợ có rất nhiều phiền toái.”

Lạc Gia Hoa cười, “Tớ cũng không nghĩ tới Hạ thị sẽ phái Nghiêm Tử Hạo tới đàm phán, nếu như không làm, là Nghiêm Tử Hạo chủ động đề cử mình tới, bây giờ hẳn chính là cháu rể Hạ tổng, nghe nói Hạ tổng rất coi trọng hẳn.”

“Nếu không chúng ta mặc kệ hẳn?”

“Hiệp ước cũng đã ký, cậu muốn bội ước sao?”

“Mẹ nó, tên kia là có ý gì?”

“Có lẽ là đồ kị đi.” Nghĩ đến ánh mắt người kia, Lạc Gia Hoa thoáng qua trong mắt cười lạnh, “Chỉ là, từ khi hẳn từ bỏ Mộng Kỳ, hẳn cũng đã mất đi tư cách cạnh tranh.”

“Tiểu Kiều biết cậu biết hẳn không?”

“Biết, còn là cô ấy giới thiệu đấy.”

“Hả?”

“Chính là ở tiệc rượu lần trước, cậu quên sao, bọn họ đã gặp.”

Cố Thông nhớ lại, hiểu, “Lần đó sau khi gặp mặt Tiểu Kiều đã nói cho cậu biết à?”

“Ừ.”

“Cô ấy rất thẳng thắn, dưới tình huống bình thường không phải đều nên giấu giếm sao?”

Lạc Gia Hoa cười nhìn Cố Thông, “Có một số việc rất đơn giản, giống như Nghiêm Tử Hạo, cô ấy quang minh chính đại nói cho tớ biết đó là bạn trai cũ của cô, cho thấy trong lòng Mộng Kỳ đã không có hẳn, cũng bởi vì không có, cho nên mới có thể bình tĩnh giới thiệu hẳn như thế, nếu như cô ấy giấu giếm không nói cho tớ, cho dù là sợ tớ hiểu lầm, một ngày đó tớ biết rõ rồi, dễ dàng loạn tưởng hơn, cho nên, thẳng thắn, là điều quan trọng nhất khi vợ chồng ở chung.”

“Cậu cũng sắp trở thành chuyên gia hôn nhân a.” Cố Thông ngoài miệng nói, nhưng trong lòng cũng phục, “Thẳng thắn, xem ra thật không tệ.”

“Thật ra thì hai người chung đụng, cũng không có khó khăn như tưởng tượng đâu.”

“Vậy sao?”

“Ừm, hiện tại cô ấy mang thai, tớ không muốn để cô ấy lo lắng, cho nên cậu cũng không cần nói cho cô ấy biết, đừng nói lỡ miệng.”

“Biết, người chồng mẫu mực của Kiều Mộng Kỳ.”

“Ha ha, đi thôi.”

“Ừm.”

Đi theo Lạc Gia Hoa vào cửa, ánh mắt của Cố Thông trong nháy mắt liền thấy cô gái ngày đêm mơ tưởng, lại nói ở ngoài cửa đã nghe được tiếng cười của cô, Cố Thông lộ ra một cái cười tà mị,

“Hi, mỹ nhân.”

Lưu Lợi liếc hẳn một cái, “Bản nhân đã hoàn lương, xin chó đùa giỡn.”

“Ông xã~” Mộng Kỳ cười nhìn Lạc Gia Hoa, “Sao có nhiều đồ như vậy?”

“Người trong công ty đưa.” Lạc Gia Hoa đặt đồ trên mặt đất, không kịp chờ đợi đi tới bên cạnh Mộng Kỳ, nhẹ nhàng hôn hôn cái trán cô, “Hôm nay cảm giác thế nào? Có chỗ nào khó chịu không?”

“Không có.” Mộng Kỳ cười lắc đầu, đôi tay vòng quanh hông Lạc Gia Hoa, “Bây giờ còn sớm, anh thật sự là quá khẩn trương.”

Lạc Gia Hoa lúc này mới quay đầu lại nhìn Lư Lợi, lại phát hiện cô đã cùng Cố Thông tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến tranh, giật mình, “Hai người đang làm gì?”

Lư Lợi không khách khí nói, “Đánh tiểu cường.”

Cố Thông uất ức nhìn Lư Lợi, “Thân ái ~”

“Biến, ai là thân ái của anh, gọi loạn nữa tôi sẽ giết chết anh.”

“Bảo bối ~”

“Họ Cố”

Nhìn hai người náo loạn, Mộng Kỳ yên lặng ôm ôm Lạc Gia Hoa, “Chúng ta không cần để ý tới hai người không có tự giác làm khách.”

Lạc Gia Hoa tán đồng gật đầu, “Được, bà xã, cơm tối hôm nay là em làm?”

“Ừm, mặc dù Lư Lợi muốn giúp, nhưng cô ấy là một sát thủ phòng bếp, phòng bếp là cấm địa của cô ấy.” Mộng Kỳ gật đầu.

Lạc Gia Hoa đau lòng nhìn Mộng Kỳ, “Em mang thai không cần nấu cơm, ngộ nhớ ý của anh là, về sau buổi tối chờ anh về nấu, anh sẽ làm nhiều một chút để trong tủ lạnh, buổi trưa em tùy tiện hâm lại là được, hoặc là, để anh nhờ mẹ sang nấu cơm, một mình em ở nhà, anh không yên tâm.”

“Không cần, mẹ còn phải chăm sóc ba, để mẹ tới đây cha làm thế nào, nếu như chạy qua chạy lại, cũng quá mệt mỏi, huống chi bây giờ em thấy không có gì khác th, thật có thương, hơn nữa anh nấu nhiều, có lúc em không nhất định muốn ăn. Nếu để cho mẹ tới chăm sóc em, người khác biết, còn tưởng rằng em rất làm nũng, mang thai thì như Thái Thượng Hoàng cần người hầu hạ, vậy cũng không nói được.”

“Sẽ không ai nói như vậy.”

“Người khác muốn nói anh ngăn cũng ngăn không được, nếu như mẹ muốn tới chăm sóc em ít nhất cũng phải chờ bụng em lớn đi đứng bất tiện a.” Mộng Kỳ dịu dàng khuyên giải Lạc Gia Hoa,

“Mẹ thỉnh thoảng tới thăm một chút là được rồi, không cần đặc biệt chăm sóc em, nói như vậy em sẽ lo lắng.”

Lạc gia tất biết Mộng Kỳ cũng là người có tính khí cứng rắn, chỉ đành phải gật đầu, “Vây cũng được, về sau chuyện trong nhà tận lực không cần làm, giao cho anh.”

“Được”

Mặc dù Mộng Kỳ lần nữa bày tỏ cùng bình thường không có gì khác biệt, nhưng Lạc Gia Hoa vẫn cẩn thận đỡ Mộng Kỳ ngồi xuống, sau đó hướng về phía hai người đang ‘ liếc mắt đưa tình ’ nói,

“Hai người ăn cơm, ăn xong chơi nữa a.”

“Ai đang chơi, tôi là đánh hấn.” Lư Lợi khinh thường trừng Cố Thông một cái, sau đó đi từ từ tới bàn ăn.

“Lợi, anh và em ngồi chung một chỗ đi.” Cố Thông phát hiện mình có hứng thú tệ hại, đặc biệt thích trêu chọc Lư Lợi tức giận sau đó thấy cô tức giận thì cảm thấy cả người thoải mái.

“Biến, tôi và Kỳ ngồi chung một chỗ, anh cách xa một chút, không cho lên bàn, rửa tay đi.”

Lạc Gia Hoa đã từ phòng bếp rửa tay ra ngoài, bưng chén kê, “Đúng, Cố Thông, rửa tay.”

“Được rồi.” Cố Thông nhún vai, chờ lúc anh đi ra, Lư Lợi đã tới chỗ Mộng Kỳ ngồi, trong mắt của hấn thoáng qua một đạo tà quang, cầm cái ghế ngồi vào bên cạnh Lư Lợi,

“Lợi, em có ý chưa chỗ này cho anh đi, rất cảm động.”

Lư Lợi:

“Thật là da mặt dày.”

Mộng Kỳ đứng lên, “Thôi, anh ngồi chỗ của tôi đi, ngồi bên đó không tiện gấp thức ăn.”

“Kỳ.”

Cố Thông ôm cổ Lư Lợi, “Cảm ơn chị dâu, chị dâu thật tốt.”

Mộng Kỳ cười ngồi vào bên cạnh Lạc Gia Hoa, “Tôi là sợ hai người liếc mắt đưa tình, hiện tại tôi không chịu được giày vò a, vẫn là cách khá xa chút an toàn hơn.”

“Kỳ!”

“Chị dâu nói không sai.”

Mộng Kỳ đối với Lư Lợi cảm tức nhìn đáp lại một ánh mắt xin lỗi.

“Này, anh buông tay cho tôi.” Bị bạn bán đứng, Lư Lợi không thể làm gì khác hơn là quay đầu lại trừng Cố Thông, chỉ là ngồi ăn cơm cô cũng không có dám làm động tác gì quá lớn, theo như lời Mộng Kỳ, nơi này còn có một phụ nữ có thai, ngộ nhờ ảnh hưởng tới vô tội sẽ không tốt.

Cố Thông cũng nhìn ra cô cẩn thận, trong lòng cười đến càng thêm hả hê, “Thả em ra cũng được, nhưng em phải đồng ý hai điều kiện.”

“Anh mơ đi.”

“Em còn chưa nghe điều kiện đã cự tuyệt, anh biết rồi, em là muốn cho anh cả đời ôm em như vậy đi.”

“Nói điều kiện đi.” Lư Lợi tức giận trừng mắt nhìn hấn, “Tôi và anh rất quen ư, còn ôm chặt như vậy, có phải là với phụ nữ nào anh cũng ôm?”

“Đó cũng không phải, đầu tiên, anh ôm nhất định là mỹ nữ, tiếp theo, nhất định là mỹ nữ không có chủ, giống như chị dâu a, anh vĩnh viễn sẽ không ôm cô ấy, bởi vì anh không lấn vợ bạn.”

Mộng Kỳ:

Lư Lợi cắn răng, “Câm miệng, nói thẳng điều kiện của anh.”

“Thứ nhất, ngồi yên, không cho lệch vị trí.”

“Có thể.” Không chút do dự đồng ý, không phải là ngồi xuống bên cạnh thôi sao, liền giường đã mấy lần rồi, còn giả bộ cái gì nữa, Lư Lợi nghĩ không sao cả, “Điều kiện thứ hai?”

“Điều kiện thứ hai nha, hôn anh.”

“Mơ đi.”

“Vậy anh hôn em.” Cố Thông ôm Lư Lợi đầu nhanh chóng hôn tới.

“Ừm ~” Lư Lợi lúc này mới phát hiện sức lực Cố Thông thật lớn, vốn chỉ là một cái hôn đối với Lư Lợi mà nói không coi là gì, nhưng cô trời sanh Phản Cốt, người càng ép buộc, cô liền càng khó chịu, trên người bị Cố Thông cố định không thể động đậy, trong mắt thoáng qua một đạo ngoan sắc, chân không chút do dự nâng lên, Cố Thông mặc dù áp chế cô, nhưng vẫn chú ý hành động của cô, chân cô vừa nhấc là hấn biết, chân lập tức hướng bên cạnh dời đi.

“A” một bên xem cuộc vui Mộng Kỳ đột nhiên kêu thảm thiết.

“Bà xã, “

“Kỳ!”

“Chị dâu!”

“Sao thế?” Lạc Gia Hoa thoáng qua trong mắt nóng.

“Có phải té dẫm lên cậu, thật xin lỗi thật xin lỗi.” Lư Lợi vội vàng đứng lên, nếu lúc trước, thật không sao, nhưng bây giờ Mộng Kỳ đã mang thai, nếu có chuyện gì, cô sẽ áy náy chết.

“Cho anh xem nhìn, dẫm lên chỗ nào?” Lạc Gia Hoa sắc mặt tái xanh, cong người xuống cẩn thận đỡ chân Mộng Kỳ .

Mộng Kỳ nhìn sắc mặt Lạc Gia Hoa xanh mét và Lư Lợi chột dạ, khẽ giật giật ngón chân, cảm giác không đau nữa, lúc này mới đưa tay kéo Lạc Gia Hoa, “Không có việc gì, chỉ là chân bị dẫm một cái , Lily không có mang giày, không thể gây tổn thương, chỉ là giật mình, đừng quá khẩn trương.”

“Thật không có việc gì?”

“Thật không có chuyện, em đâu có yếu như vậy, may mắn vào cửa kêu cô ấy còi giày, nếu không thật đúng là sẽ có chuyện, xem đi, em đã nói nên cách hai người này xa một chút.” Một câu cuối cùng là cười giòn.

“Thật xin lỗi chị dâu, đều là tôi sai, chuyện này do tôi, người anh em, cậu có muốn đánh tớ cũng được, tôi và Lạc Gia Hoa là anh em mấy năm, chút khảo nghiệm này vẫn chống được, nếu cô thật sự đau nhất định phải nói, chớ chịu đựng, nếu thật có chuyện gì, tôi sẽ không tha thứ cho mình.”

Mộng Kỳ nhìn ba cặp mắt khẩn trương, cười cong mắt, “Đã nói không có việc gì rồi, các người nghiêm túc như vậy làm gì, hiện tại tôi có bảo bảo trong người, cũng sẽ không cùng các người khách khí, nếu thật đau tôi nhất định sẽ nói, được rồi được rồi, nhanh ăn cơm đi, mấy món này đều sắp lạnh, bây giờ mặc dù là mùa hè, tớ cũng không thích ăn đồ ăn lạnh.”

“ Được, nhanh ăn cơm đi, hai người cũng ăn.” Lạc Gia Hoa khôi phục về mặt bình thường.

“Đến, Lợi, ăn cơm ăn cơm” Cố Thông gấp thức ăn cho Lưu Lợi.

Lúc này, Lưu Lợi không có cự tuyệt, mặc dù cô không có mang giày, nhưng cô biết mình dùng bao nhiêu lực.

Ở Mộng Kỳ điều chỉnh, không khí khôi phục rất nhanh, ăn cơm xong, Lạc Gia Hoa đi rửa chén, Lưu Lợi đứng lên muốn về, Mộng Kỳ kinh ngạc nhìn cô, “Nhanh như vậy, ngồi một lát nữa đi.”

“Không, hôm nay tớ ở chỗ này đã lâu, cần phải trở về, nếu không ông già tớ sẽ gọi điện.”

Mộng Kỳ ánh mắt lóe lên, “Vậy cũng được, chúng ta liên lạc qua điện thoại, Cố Thông, anh có thể đưa Lily về được không?”

“Được, không thành vấn đề chị dâu.”

“Ừm, trên đường chú ý an toàn.”

“Được.” Cố Thông cười.

“Lạc Gia Hoa, tôi đi trước, làm phiền anh chăm sóc Kỳ.” Lưu Lợi đối với Lạc Gia Hoa ở trong phòng bếp mở miệng.

“Không ngồi một lát nữa?”

“Không, phải trở về, không quấy rầy thời giờ hai người, gặp lại a.”

“Tôi tiễn hai người.”

“Không cần đâu.”

Lạc Gia Hoa và Cố Thông không có khách khí như vậy, nghe vậy liền hướng Cố Thông gật đầu một cái “Vậy cậu đưa cô ấy về nhà đi.”

“Bảo đảm sẽ đưa cô ấy an toàn về nhà.” Cố Thông cười, “Đi a, chị dâu tạm biệt.”

“Ừm”

“Kỳ cậu ngồi nghỉ đi đừng tiễn.”

Lạc Gia Hoa đưa hai người đến cửa, thấy hai người đi vào thang máy lúc này mới đóng cửa, vào phòng bếp thu thập một chút, rửa tay sạch sẽ, lấy thuốc tiêu sưng, đi tới trước mặt Mộng Kỳ,

“Đưa chân ra đây.”

“Làm gì?”

Lạc Gia Hoa trừng Mộng Kỳ một cái, hung ác nói, “Đừng cho là anh không thấy, lúc ăn cơm em mày nhịu lại năm lần, Lưu Lợi đập không phải nhẹ, đem chân ra cho anh.”

Mặc dù hung ác nói xong, trên tay động tác vẫn nhẹ vô cùng nâng chân Mộng Kỳ lên, còi dép cô xuống, thấy có vết sưng đỏ cỡ ngón tay cái, nhất thời hít vào một hơi, kèm theo tức giận.

“Ông xã ~ đau ~” thấy Lạc Gia Hoa muốn phát hỏa, Mộng Kỳ vội vàng đánh đòn phủ đầu, làm bộ đáng thương kêu.

Lạc Gia Hoa hung hăng nhìn chằm chằm Mộng Kỳ: “Mới vừa tại sao không nói?”

Mộng Kỳ cúi đầu, “Anh không thấy bộ dạng vừa rồi của mình có bao nhiêu đáng sợ, nếu để cho anh thấy được, em sợ anh sẽ xé Lily, đừng nói cô ấy là bạn của em, chính là anh đặc tội cô ấy, trong lòng Cố Thông cũng sẽ không tha thứ, nếu như hai người vì vậy mà có trở ngại vậy cũng không tốt.”

Mặc dù anh lo lắng làm cho cô vui mừng, nhưng cũng không hy vọng anh bởi vì mình mà đem tất cả bạn bè đều không để vào mắt, mặc dù Cố Thông tương đối hoa tâm, nhưng cô cảm giác nhân phẩm hẳn cũng không tệ lắm, ít nhất hẳn lời keo Lạc Gia Hoa đi hộp đêm a.

Lạc Gia Hoa hận không được gỡ đầu cô xem bên trong chứa cái gì, nhưng thấy đáng vẻ giả vờ đáng thương của cô, một câu cũng nói không nên lời, chỉ đành phải cẩn thận nâng chân cô lên.

“Ông xã ~” mắt thấy Lạc Gia Hoa thoa thuốc cho mình, Mộng Kỳ đột nhiên kêu, “Nghe nói mang thai không thể tùy tiện uống thuốc, anh thoa thuốc có sao không?”

Lạc Gia Hoa sùng sốt, “Nếu không anh gọi điện thoại hỏi mẹ.”

“Không cần.” Mộng Kỳ vội vàng ngăn lại, “Nếu mẹ biết em bị thương, sẽ lo lắng, em mới hứa mỗi ngày sẽ chăm sóc tốt cho mình, kết quả đảo mắt đã bị thương.”

“Người ý tứ khá tốt nói.”

“Đó cũng không phải do người ta cố ý.”

“Đều tại tên Cố Thông kia, nếu không chọc Lưu Lợi, cô ấy cũng sẽ không giẫm hẳn, em cũng sẽ không bị thương.” Lạc Gia Hoa cắn răng, “Thật may là em không có việc gì, nếu không anh sẽ quát chết hẳn.”

“Phốc ~ tốt lắm, bây giờ nên làm gì, nếu không anh lên mạng tìm hiểu thử?”

Lạc Gia Hoa cau mày, “Em chờ một chút.”

“Ừm.”

Sau khi rời khỏi Lạc gia, đầu Lưu Lợi chưa có nâng lên, mấy lần gặp cô đều là thần thái phấn khởi, lập tức trầm mặc như vậy, Cố Thông có chút không quen, xuống dưới lầu mười, Cố Thông khụ khụ cổ họng, không người để ý hẳn,

“Khụ, thân ái.”

“”

“Nói với em đây.”

“Thế nào, không vui à, em không cần để ý tên Lạc Gia Hoa kia, người khác đều như vậy, rất bao che, hiện tại lại chính là thời kỳ trăng mật của hai vợ chồng hẳn, càng đối với vợ nâng niu. Hẳn hôm nay phản ứng vẫn còn tốt, nếu hôm nay chỉ có một mình anh ở chỗ này, không chừng trực tiếp ném anh đi. Được rồi, em đừng không nói chuyện nha, hôm nay là tại anh chọc giận em trước, đều là anh không đúng, anh xin lỗi được không.

Này, em làm gì vẫn cúi đầu thế. A, em khóc?”

Lưu ly:

“Lợi.” Thấy bộ mặt nước mắt của Lưu Lợi, lòng Cố Thông không tự chủ kéo đau.

“Đều là cái tên Lạc Gia Hoa kia, em ở nơi này chờ, hẳn làm em khóc, anh đi tìm hẳn tính sổ.”

Cố Thông nhấc chân định đi, bị Lưu Lợi kéo lại, chen chân vào chính là một cước, gót giày nhọn nhất thời khiến Cố Thông bụng mặt vụn vụn, “Oa, thật là đau, em làm gì đá anh?”

Lưu Lợi giương mắt trừng Cố Thông, “Đau không?”

“Rất đau.”

“Biết đau là tốt rồi, tôi chỉ muốn nói cho anh biết, mới vừa tôi dùng lực, là gấp ba lần cái này.” Lưu Lợi trừng mắt nhìn hẳn, xoay người rồi đi.

Cố Thông sững sờ tại chỗ, gấp ba? Mặc dù không có mang giày, nhưng dẫm lên như vậy, sẽ đau hơn đi, Cố Thông ngẩng đầu phức tạp nhìn hướng nhà Lạc Gia Hoa.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Mang Thai, Đúng Là Khảo Nghiệm Vợ Chồng

Cảm giác được người khác yêu thương ô cũng tốt, thật ra thì, Mộng Kỳ cảm thấy chân của mình không phải rất nghiêm trọng, chỉ là người khác quan tâm hơi quá, cô cũng chỉ đưa tay muốn hạ xuống, nhất thời ánh mắt người khác liền cảm tức nhìn tới, giận cô không biết chăm sóc mình còn khắp nơi vì mình nghĩ, nghĩ đến tối hôm qua Lạc Gia Hoa khẩn trương, Mộng Kỳ liền không nhìn được bật cười, tên ngốc kia, thật làm cô muốn không yêu cũng không được.

Lúc chín giờ sáng nhận được điện thoại của Lily, thận trọng hỏi cô Lạc Gia Hoa có ở đó hay không.

Anh ấy đã đi làm rồi.

“Cho nên, hiện tại nhà chỉ một mình cậu hả ?”

“Ừm.”

“Vậy mở cửa nhanh.”

Mộng Kỳ hướng về phía điện thoại sừng sốt một chút mới phản ứng được, mở cửa, quả nhiên thấy Lư Lợi.

“Con gái ~”

“Cậu sáng sớm tới đây làm cái gì?”

Lư Lợi một phen đỡ Mộng Kỳ, “Con gái, mau ngồi xuống cho tớ nhìn chân của cậu có sao không.”

Mộng Kỳ bị cô lôi kéo ngồi vào ghế sa lon, “Tớ không sao. Ai, cậu làm gì thế.”

“Đừng động, cho tớ xem.” Lư Lợi nhìn một chút, ghen tỵ nhìn ngón chân xinh đẹp của Mộng Kỳ, “Muốn đi bệnh viện xem một chút không? Thật xin lỗi a, hôm qua tớ thật sự không phải cố ý.”

“Tớ biết rồi.” Mộng Kỳ kéo cô lên, “Làm bạn nhiều năm như vậy, cậu không phải cần phải vì một chút chuyện nhỏ này mà chạy tới, chẳng lẽ tớ sẽ trách cậu? Lại nói tớ cũng không có việc gì, cậu quá khẩn trương.”

“Nếu như là ngày thường tớ sẽ không để ý, nhiều nhất để cho cậu đau một chút, nhưng trong bụng cậu còn có một sinh mạng, đây chính là con nuôi của tớ, nếu có chuyện gì tớ chết cũng sẽ không tha thứ cho mình.”

“Sáng sớm nói gì chết với sống, phi phi, chớ nói lung tung.”

“Hắc hắc, tớ chỉ nói một chút, chân của cậu thật sự không có việc gì?”

“Không có việc gì, mặc dù cậu dùng lực lớn, nhưng không có mặc gầy, cũng không có chân chính thương tổn được, chỉ là đau một chút không sao, tối hôm qua Lạc Gia Hoa đã thoa thuốc cho tớ, hiện tại một chút cũng không có gì.”

“Này, sẽ không ảnh hưởng cục cưng chứ?”

“Sẽ không, bọn tớ đã lên mạng tìm hiểu qua.”

“Ừm, vậy thì tốt vậy thì tốt, suốt đêm hôm qua cũng không có nghỉ ngơi tốt, muốn gọi điện thoại cho cậu, lại không dám.”

“Cậu khi nào thì sợ người khác?”

“Tớ cũng nghĩ vậy vẫn luôn cho là mình sẽ không sợ người khác, nhưng tối hôm qua thấy Lạc Gia Hoa sắc mặt xanh mét, tớ mới biết một người đàn ông bình thường dịu dàng lúc nghiêm mặt lên đáng sợ cỡ nào.”

“Chồng tớ rất tốt, cậu không được nói vậy.”

“Dạ dạ, hẳn là rất tốt, nhưng mà hẳn chỉ đối tốt với cậu.” Lư Lợi chu mỏ, “Cũng không biết có phải đòi trước cậu thấp hương nhiều hay không, thế nào vận số tốt như vậy, tùy tiện nhặt một ông chồng cũng tốt như vậy, lúc nào thì để cho tớ cũng nhặt được một người.”

Mộng Kỳ cười cười, “Nói đến nhặt, tớ muốn hỏi ý kiến cậu một chút.”

“Cái gì?”

“Cậu đối với Cố Thông, là cảm giác gì?”

“Hoa tâm.”

“.....”

“Khác ?”

“Không có.”

Mộng Kỳ do dự một chút nói, “Tớ thấy hần đối với cậu rất hứng thú a.”

“Hứng thú?” Lưu Lợi cười lạnh, “Hần bây giờ là đối với tớ hứng thú, nhưng ai biết hứng thú của hần dài bao lâu, tớ cho cậu biết, đàn ông giống như hần, thay vì nói hần hoa tâm không bằng nói hần lãnh tình, từ mặt ngoài nhìn, hần giao du rất nhiều phụ nữ, nhưng lại có nguyên tắc của mình, ít nhất, hần không đồng thời đáp hai thuyền, từng cô bạn gái của hần, lúc lui tới, đều là dùng thật lòng để yêu, cũng sẽ để cho cậu cảm giác mình chính là chân ái của hần, chính là người để cho hần hồi tâm, đàn ông như vậy, lực hút mười phần, nhưng là, đàn ông như vậy, không phải là người cậu có thể không chế, thời điểm hần đang động lòng sẽ đối với cậu vô cùng tốt, nhưng là, có thể một tuần hoặc là một tháng, sau đó không còn kích tình, sau đó, bỏ rơi cậu, cậu sẽ phát hiện, so với lúc hần đuổi theo cậu dứt khoát hơn.”

“Đĩ nhiên, người như vậy, có thể nói là phong lưu không hạ lưu, so với loại ai đến cũng không cự tuyệt đồng thời đáp mấy thuyền mà nói là tốt hơn nhiều.”

Mộng Kỳ nhìn Lưu Lợi nói, “Cố Thông người này, bất luận cuộc sống riêng tư của hần như thế nào, chỉ điều kiện bên ngoài và năng lực cũng không tệ, nhân phẩm nha, đối với bạn bè là tuyệt đối hết chỗ chê, nói gì hần lãnh tình, tớ lại cảm thấy là chính bản thân hần không có nhận ra lòng mình, nếu như hần thu tâm, thật chỉ là muốn tìm một phụ nữ sống qua ngày, có thể bao ở mình, cũng sẽ hạnh phúc tớ đã nhìn ra, hần rõ ràng đối với cậu hứng thú, cậu không cho tớ nói số điện thoại của cậu cho hần, hần liên mỗi ngày đến quán bar cậu thường tới chờ cậu, với lại cũng cảm thấy hai người rất xứng, nhưng nghe cậu đánh giá hần như vậy, tớ cũng không dám đem hạnh phúc cậu ra đánh cược, trách nhiệm này quá lớn, tớ không chịu nổi, chính cậu tự suy nghĩ đi.”

“Ừm.”

“Dù sao, mặc kệ cậu làm quyết định gì, tớ đều ủng hộ cậu.”

“Cảm ơn, con gái.”

“Đừng khách khí.”

“Cậu yên tâm đi, tớ sẽ không để cho cậu và Lạc Gia Hoa khó xử.” Lưu Lợi nói, “Tối hôm qua hần đưa tớ về nhà thuận tiện hướng tớ thổ lộ, tớ cự tuyệt.”

Mộng Kỳ mở to mắt nhìn cô.

Lưu Lợi cười, “Nếu như chỉ là vui đùa một chút, hần thật rất thích hợp làm một người tình, nhưng là, tớ không muốn chơi.”

“Cậu muốn kết hôn?”

“Không muốn.”

“Vậy.”

“Ha ha, dù sao giống như đột nhiên liền chán ghét, nhưng tớ lại không tin đàn ông, không tin sẽ nhận được một người tốt như Lạc Gia Hoa, cho nên a, không thể làm gì khác hơn là độc thân, về sau a, tớ liên cái gì cũng không muốn, ngày qua ngày, chờ cậu sinh đứa bé, muốn thế giới hai người, liền đem đứa bé ném cho tớ, tớ tới mang đi.”

Mộng Kỳ cười, “Nghe cậu nói, cậu là muốn làm nữ tu sĩ rồi hả ?”

“Nữ tu sĩ? Ha ha, không tởi a, cuộc sống bình ổn.” Lưu Lợi cười, “Chỉ sợ tu nữ viện không thu tớ thôi.”

“Phốc ~ đoán chừng nếu như cậu làm nữ tu sĩ, tu nữ viện sẽ thêm rất nhiều đàn ông tới bãi phóng.”

“Đến lúc đó viện trưởng tu nữ viện sẽ từng đánh tớ một trận.”

“Ha ha.”

Mặc dù muốn biết Cố Thông bị cự tuyệt sẽ có phản ứng gì, nhưng nhìn vẻ mặt Lưu Lợi không muốn nói, Mộng Kỳ cũng thức thời không có mở miệng, đảo mắt liền đến buổi trưa, Lưu Lợi đứng dậy,

“Đi, chúng ta đi ra ngoài ăn cơm, tớ mời khách.”

Mộng Kỳ một mình cũng cảm thấy ăn cơm không vô, “Được, đi nơi nào ăn?”

“Tùy cậu.”

“Chờ tớ thay quần áo một chút.”

“Ừm.”

Lúc hai người đang ăn cơm Lạc Gia Hoa điện tới hỏi cô ăn cơm chưa, Mộng Kỳ cười nhìn Lily ghen tỵ bọn họ buồn nôn,

“Đang ăn.”

“Ăn cái gì?” Giọng Lạc Gia Hoa trầm thấp truyền tới.

“Ăn vịt nướng, còn có mấy món xào.”

“Ừm, ở bên ngoài ăn?”

“Ừm, đi với Lily, cậu ấy tới xem chân của tớ có chuyện gì hay không.”

Chân Mộng Kỳ không có chuyện gì, Lạc Gia Hoa cũng không tức giận với cô, hơn nữa anh vốn là một đại nam nhân, Luru Lợi lại là bạn tốt của Mộng Kỳ, cũng không muốn làm khó cô, nghe cô nói như vậy, liền nói,

“Vậy hai người từ từ ăn, thay anh hỏi thăm.”

Mộng Kỳ đoán được suy nghĩ của Lạc Gia Hoa, mắt cong lên, “Được, em biết rồi.”

“Sau khi ăn cơm xong về nhà, hiện tại mang thai không nên chạy loạn.”

Mộng Kỳ cười, “Anh đừng quá lo, em sẽ đi tiệm sách, mua sách chi dưỡng thai, còn phải đi mua một ít thức ăn để ở trong nhà, nghe mẹ nói mang thai khẩu vị sẽ thay đổi lớn, em mua chút đồ ăn vặt.”

“Đáng tiếc anh không thể đi với em, em kêu Luru Lợi đi với em, không được mang đồ nặng.”

“Được, em biết rồi.”

“Đem điện thoại cho Luru Lợi, anh nói chuyện với cô ấy.”

“Ừm.” Mộng Kỳ gạt đầu một cái, dưới ánh mắt kinh ngạc của Luru Lợi đưa đi động cho cô, “Gia Hoa muốn nói chuyện với cậu.”

“Vớ vẩn?” Luru Lợi kinh ngạc, sau đó vô cùng thành kính nhận lấy điện thoại, “Này, Lạc muội phu, anh khỏe a.”

Mộng Kỳ thiếu chút nữa không cười ra ngoài, hiện tại mới phát hiện Luru Lợi thì ra là còn có lúc chân chó, cư nhiên tự nhận người thân.

“Ừm được, yên tâm, giao cậu ấy cho tôi, tôi nhất định sẽ chăm sóc thật tốt. Ừm, được, tạm biệt.”

Cúp điện thoại, Luru Lợi cười nhìn Mộng Kỳ, “Ai, có được ông chồng thương yêu như vậy, thật làm cho người ta hâm mộ a.”

Mộng Kỳ trong mắt thoáng qua ý cười, “Anh ấy nói gì?”

“Hắn nói, nhờ tớ chăm sóc cậu, ở bên ngoài chú ý an toàn, còn nữa, đi mua đồ, không cho cậu cảm thấy gì, không để cậu mệt mỏi, đi lâu phải ngồi nghỉ ngơi một hồi, không thể uống nước đá, không thể này không thể kia, chính là muốn tớ làm người hầu kiêm đầy tớ cho cậu, cậu nói tớ là một mỹ nữ, sao hẳn cứ như vậy tự tại sai bảo tớ, quả thật coi tớ như nha hoàn.”

Nghe Lily nói, đã cảm thấy trong lòng ả hơn một muỗng đường, Mộng Kỳ tâm tình rất tốt hỏi, “Nếu như vậy, tại sao cậu lại nghe lời anh ấy nói?”

Luru ly chu mỏ, “Người ta còn không phải là đau lòng sao.”

“Ha ha.”

Ăn xong, vốn Mộng Kỳ muốn chạy thẳng tới tiệm sách, nhưng trải qua Lily nhắc nhở, trung tâm thương mại cũng có bán sách, vì vậy hai người chạy thẳng tới trung tâm thương mại, cái gì cũng không nhìn, chạy thẳng tới quầy sách.

“Mang thai cần phải xem, nhật ký mang thai. Oa, thật đúng là nhiều đó a, thế nào chọn đây?”

Mộng Kỳ tiện tay cầm một quyển mở ra mục lục, “Không biết, xem trước mục lục, cảm thấy cuốn nào tốt thì lấy.”

“Nếu không toàn bộ mua về?”

“Những nội dung này ít nhiều đều không khác nhau lắm, cậu không cần lãng phí.”

Lưu Lợi chu mô, “Vậy làm sao chọn?”

“Được rồi, bên kia có dvd, cậu đi nghe nhạc đi, chọn xong tớ sẽ gọi cậu.” Mộng Kỳ biết Lưu Lợi không thích nhất đi dạo tiệm sách, quả nhiên, vừa nghe cô nói như vậy, Lưu Lợi lập tức cười lên,

“Được, tớ đi nghe ca nhạc, ai, không được, tớ đồng ý Lạc Gia Hoa phải chăm sóc cậu kỹ lưỡng, mặc dù người ở đây không nhiều lắm, nhưng tớ phải để cậu hoạt động ở dưới mí mắt của tớ, nếu xảy ra chuyện gì, tớ thật sự không dám bảo đảm cái mạng nhỏ của mình.”

“Nào có nghiêm trọng như thế, nếu như cậu thật phải xem ta mới xem như chăm sóc, đi tới bên kia xem tớ cũng giống nhau chứ sao.” Mộng Kỳ bật cười.

Lưu Lợi suy nghĩ một chút, “Cũng đúng, vậy tớ đi đây.”

“Ừm.”

“Yên tâm, tớ sẽ vẫn nhìn cậu, chỉ cần cậu có chuyện ngắc đầu, tớ lập tức tới.”

“Biết, Bà Quán Gia.” Mộng Kỳ khoe miệng nâng lên.

“Hừ, không biết lòng người tốt.” Lưu Lợi bữu môi đi tới chỗ nghe nhạc.

Mộng Kỳ lắc đầu một cái, thâm than bạn tốt thật là số tuổi tăng tâm trí ngược lại đang giảm dần, mỗi lần gặp cô cũng cảm thấy càng thêm hoạt bát ngày thơ, tính khí càng thêm kỳ quái, cũng khó trách mấy năm nay bên cạnh chỉ còn sót mình là bạn.

“Mộng Kỳ?”

Đang suy nghĩ chọn sách nào, có một giọng đàn ông mang theo kinh ngạc truyền đến.

Mộng Kỳ kinh ngạc ngắc đầu, không phải Nghiêm Tử Hạo là ai, khoe mắt hướng Lưu Lợi nhìn tới, nha đầu kia nói cái gì sẽ luôn luôn nhìn cô, kết quả hiện tại hai mắt đang từ từ nhắm gập gù hã hê, đối với ánh mắt người khác nhìn làm như không thấy.

“Thật sự là em.” Không nghĩ tới ở chỗ này sẽ gặp Mộng Kỳ, Nghiêm Tử Hạo thật sự vui mừng.

“Ừm.” Mộng Kỳ nhàn nhạt gật đầu, nhìn chung quanh, “Anh tới mua đồ?”

“Ừm, anh tới mua chút đồ.”

“Ừm.”

“Em Mang thai?” Nghiêm Tử Hạo lúc này mới phát hiện trong tay Mộng Kỳ cầm là vật gì, mặt liền biến sắc.

Thấy quyển sách trên tay, Mộng Kỳ cười, “Ừ.”

“ ”

“Vương Lệ Á đâu?”

“Hà?” Mộng Kỳ lên tiếng đem Nghiêm Tử Hạo từ trong phần nộ hồi hồn.

Mộng Kỳ nhàn nhạt nhìn hắn, “Vương Lệ Á đâu, không đi với anh sao? sao anh lại muốn tới nơi này mua đồ?”

Nghiêm Tử Hạo gần như khát vọng nhìn Mộng Kỳ, lại phát hiện trong mắt cô không có nửa điểm dao động, trong lòng vừa đau vừa giận, nhất là thấy sách trên tay Mộng Kỳ, càng thêm có một loại cảm giác bị phản bội,

“Anh là không phải nên chúc mừng em?”

“Nếu như anh nguyện ý, tôi sẽ tiếp nhận.” Cảm nhận được thất vọng và tức giận trong mắt Nghiêm Tử Hạo, Mộng Kỳ cúi đầu không muốn nhìn lại, thất vọng và tức giận, hắn có tư cách gì.

“Động tác của em cũng rất nhanh, chúng ta tách ra đã bao lâu?”

“Không lâu, chỉ là anh cũng thật mau.”

Nghiêm Tử Hạo:

Không để ý tới phản ứng của Nghiêm Tử Hạo, Mộng Kỳ đi tới chụp bả vai Lưu Lợi, “Chọn xong rồi, đi, đi mua đồ.”

“Ồ, tốt lắm a, a. Nghiêm Tử Hạo!” Thấy Nghiêm Tử Hạo đứng phía sau Mộng Kỳ, Lưu Lợi đầu tiên là cả kinh ngay sau đó lập tức đem Mộng

Kỳ bảo hộ ở phía sau quắc mắt trừng mị,

“Sao anh ở chỗ này?”

“Lily, mặc kệ hần, chúng ta đi thôi.” Mộng Kỳ vỗ vỗ bả vai Luru Lợi, dẫn đầu đi sang một bên, đi ngang qua bên người Nghiêm Từ Hạo thì nhẹ nhàng nói một câu,

“Hi vọng anh đừng để cho tôi cảm thấy trước kia ánh mắt mình kém như vậy.”

Nghiêm Từ Hạo toàn thân cứng ngắc.

Luru Lợi cũng không có dịu dàng như Mộng Kỳ, hung hăng trừng Nghiêm Từ Hạo một cái, “Tôi đã từng cho anh là người thành thật, không nghĩ tới ẩn sau vẻ ngoài đàng hoàng là một dã tâm, xem như tôi bị mù mới có thể giúp anh theo đuổi cô ấy, bất quá hiện tại cô ấy rất hạnh phúc, sắp làm mẹ, chuyện trước kia tôi cũng không muốn so đo, nhưng tôi cảnh cáo anh, nếu như anh dám đối với cô ấy có tâm tư gì, đừng trách tôi không khách khí, lần trước tôi đơn vị anh gây chuyện không có quên đi, anh dám có lần sau, tôi bảo đảm sẽ không dễ dàng bỏ qua như lần trước, hừ, tự giải quyết cho tốt.”

Mộng Kỳ chờ Luru Lợi tiến lên, cười nói, “Xem bộ dạng bữu môi của cậu, cũng có thể treo cái bình dầu rồi.”

Luru Lợi liếc cô một cái, “Tớ không có tốt như cậu, nếu hần dám đến dây dưa, tớ nhất định sẽ trừng trị hần, hần không phải quan tâm nhất mặt mũi sao, cư nhiên cũng sẽ làm ra chuyện như vậy, nếu như không phải cậu gặp được Lạc Gia Hoa, tớ tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hần như vậy.”

Mộng Kỳ âm áp nhìn cô, “Mà tớ hiện tại quả thật rất hạnh phúc, chuyện trước kia cũng đã qua, hần với tớ đã không có quan hệ nữa, cậu cũng không cần canh cánh trong lòng.”

“Nhưng hần là tớ giới thiệu cho cậu biết.” Nghĩ đến cái này, Luru Lợi đã cảm thấy thật xin lỗi Mộng Kỳ.

“Tớ đều đã nói, cùng cậu không liên quan.”

“Còn chưa phải thoải mái.”

Mộng Kỳ liếc nhìn cô một cái, cười, “Ha ha, có muốn hay không tớ sẽ nói cho cậu biết một chuyện để cho cậu lại càng không thoải mái?”

“Chuyện gì?”

“Tớ trước đó đã gặp Nghiêm Từ Hạo.”

“A, lúc nào thì cậu lên Lạc Gia Hoa đi gặp hần?”

“Có khả năng sao?”

“Không thể nào.”

“Ha ha, quả nhiên chỉ có Luru Lợi hiểu tớ.”

“Cái đó đương nhiên.” Lợi Lợi hài lòng.

“Là trong một bữa tiệc rượu, hơn nữa, hần còn đính hôn.”

“Đính hôn, cùng ai?”

“Vương Lệ Á.”

“Người nào?”

“Trước kia cùng phòng chúng ta, bây giờ tớ mới biết, thì ra cô ấy là cháu gái chủ tịch tập đoàn địa sản Hạ thị.” Mộng Kỳ cười, “Tớ nghe Cố Thông nói, Hạ tổng này, còn rất thương Vương Lệ Á đấy.”

Luru Lợi nét mặt giống như ăn một đồng phân.

Mộng Kỳ cười nhìn Luru Lợi, “Tớ cho cậu biết không phải muốn cậu đi hận hần, chỉ là muốn nói, bây giờ chúng ta đều đã có cuộc sống riêng, nếu như tớ lại đi hận hần sẽ khiến người ta cảm thấy tớ đối với hần hơn tình chưa dứt tớ không hận hần, là bởi vì không có yêu sẽ không có hận, huống chi hiện tại tớ quả thật rất hạnh phúc, càng sẽ không trách hần, cho nên, cậu cũng không cần hận hần nữa.”

Luru Lợi ục ục miệng, “Tớ cũng vậy không phải rất hận hần, nhưng chỉ là cảm thấy trong lòng khó chịu, có lẽ cậu nói đúng, cậu đã không để ý, tớ cần gì để ý, nhưng trong lòng tớ cảm thấy có chút vướng mắc.”

“Có lẽ cũng không phải vì cậu, chỉ là cái dạng kia, khiến tớ cảm thấy càng thêm nhìn thấu đàn ông, càng thêm lại không dám tin tưởng đàn ông.”

“Không phải mỗi người đàn ông đều sẽ như vậy, Lily, thử tin tưởng một lần.” Mộng Kỳ thử khuyên Lưu Lợi.

“Tốt lắm, không để người kia quấy rầy bọn mình nữa, mua đồ thôi.” Lưu Lợi không muốn tiếp tục đề tài này.

“Ừm.”

Hai cô gái vui vẻ chọn mua vật phẩm, đem tên đàn ông đang hoá đá quên mất sạch sẽ, mà Nghiêm Từ Hạo vẫn đứng ở nơi đó, mắt thấy Mộng Kỳ cách mình đi càng xa, muốn đuổi theo, nhưng bước không được, một mặt, có Lưu Lợi uy hiếp, theo như lời cô nói, quan tâm mặt mũi mình, là tuyệt không muốn mất mặt trước công chúng như lần trước, hẳn biết Lưu Lợi, chính là bà điên, cộp cái, hoàn toàn không để ý chung quanh, cùng Mộng Kỳ luôn lúc nào cũng lễ độ dịu dàng trở thành bạn tốt nhất, quả thực là khiến mọi người chung quanh rối mắt.

Nhưng chân chính làm cho Nghiêm Từ Hạo không dám động, vẫn là câu nói của Mộng Kỳ: hi vọng anh đừng làm cho tôi cảm thấy trước kia ánh mắt mình rất kém.

Những lời này, nhẹ nhàng, rơi vào lòng Nghiêm Từ Hạo, nặng tựa ngàn cân.

Vương Lệ Á lên lầu, cơ hồ liếc mắt liền thấy được Nghiêm Từ Hạo mặt dờ dẫm, rõ ràng không phải rất tuần tú, trên người lại có một cỗ khí chất trầm ổn, có thể làm cho hắn ở trong đám người lan truyền ra, mặc kệ ở nơi nào cô luôn có thể dễ dàng tìm được hắn, có lẽ, đây chính là chỗ hấp dẫn mình, Vương Lệ Á vừa cảm thán vừa hướng Nghiêm Từ Hạo đi tới, mặc dù, đây là cô dùng chút thủ đoạn từ trong tay Mộng Kỳ đoạt lấy, nhưng cô cũng không thể không thừa nhận, chính mình cũng thật lòng thích Nghiêm Từ Hạo, đồng thời, cũng tuyệt đối thừa nhận Mộng Kỳ là một cô gái tốt, hơn nữa, ánh mắt nhìn người của cô, thật là khá, dù Nghiêm Từ Hạo nhất thời bị ma quỷ ám ảnh chọn mình, nhưng điều này cũng không thể phủ nhận K nghiêm Từ Hạo khôi phục,

“Hạo ~”

“.....”

“Hạo ~”

“A, Lệ Á, sao em lên tới?” Nghiêm Từ Hạo rút cuộc hồi hồn.

“Đang suy nghĩ gì đấy, chuyên tâm như vậy.” Vương Lệ Á hơi bất mãn nói, “Em ở dưới chờ một lúc lâu, gọi điện thoại anh cũng không nhận.”

“À, vậy sao, xin lỗi, anh không có nghe được.” Nghiêm Từ Hạo cười xin lỗi nhìn Vương Lệ Á.

“Thôi, lần này tha cho anh, anh không phải nói mua thức uống cho em sao, đứng ở chỗ này làm cái gì?” Có Mộng Kỳ ưu tú như vậy ở trước, Vương Lệ Á biết cho dù mình nhất thời đem Nghiêm Từ Hạo đoạt lại, nhưng sẽ không để cho hắn lập tức yêu mình, so với Mộng Kỳ, trừ gia thế ra, cô bây giờ không có gì có thể so sánh được, cho nên, muốn Nghiêm Từ Hạo yêu mình, cô cũng chỉ có thể dùng ưu điểm khác để đá động Nghiêm Từ Hạo, đàn ông giống như hắn xem sự nghiệp làm trung tâm, tự nhiên có chủ nghĩa đàn ông khá lớn, thích phụ nữ chim nhỏ nép vào người thiện lương sẵn sàng, vốn có chút không vui Vương Lệ Á cố gắng đem mắt hứng ép xuống, dùng giọng nũng nịu hỏi.

Quả nhiên, Nghiêm Từ Hạo nắm tay cô nói, “Chỉ là đột nhiên nghĩ đến một vấn đề bất tri bất giác liền nhập thần, xin lỗi, để cho em chờ lâu, chúng ta đi mua nước uống thôi.”

“Ừm, tốt.” Vương Lệ Á dè xuống trong lòng nghi ngờ, cùng Nghiêm Từ Hạo đi về phía khu thực phẩm, mà Nghiêm Từ Hạo thì ở trong lòng cầu nguyện, hi vọng không cần gặp phải Mộng Kỳ và Lưu Lợi.

Đến khu thức uống, quả nhiên không nhìn thấy hai người, Nghiêm Từ Hạo âm thầm thở phào nhẹ nhõm, thấy Vương Lệ Á chọn xong liền nói, “Đi thôi, đi tính tiền.”

“Đợi chút, đã tới, thì đi dạo một chút đi, mua chút đồ ăn vặt.” Vương Lệ Á luôn luôn thích nhất đi dạo siêu thị.

“Tùy em vậy.”

“Chẳng lẽ anh không muốn đi với em?”

“Dĩ nhiên sẽ không.”

“Ha ha, vậy chúng ta đi thôi.”

“Ừm.”

“Đừng rồi, cậu đã an bài cho anh công việc như thế nào?” Vương Lệ Á vui vẻ kéo tay Nghiêm Từ Hạo hỏi.

Nghiêm Từ Hạo lấy một chiếc xe con đẩy, đi theo Vương Lệ Á vừa nói chuyện, khóe mắt cũng nhìn đám người, hi vọng không đụng phải Mộng Kỳ và Lưu Lợi,

“Tạm được.”

Vương Lệ Á chu mỏ, “Cậu rút cuộc an bài cho anh công việc gì, cậu không nói cho em, anh cũng không nói cho em biết, có cái gì thần bí chứ.”

Nghiêm Từ Hạo cười, “Cậu không nói cho em là sợ em sẽ ảnh hưởng công tác của anh.”

Vương Lệ Á chu mỏ, “Nói bậy.”

“Ha ha. Anh tuy rằng là bởi vì quan hệ của em mới tiến vào công ty của cậu, nhưng cậu hi vọng anh có thể có tài năng thật sự, công và tư rõ ràng, vốn anh chính là bộ đội trên trời hạ xuống, nếu sẽ cùng em công tư bất phân, chẳng những người trong công ty có oán hận, cả cậu cũng sẽ tức giận.”

Vương Lệ Á có chút không vui, “Em chỉ muốn biết cậu để cho anh phụ trách công việc gì mà thôi, cũng không có muốn tới quấy rối anh, nhưng anh và cậu thần bí như vậy, nếu không phải biết cậu đối với em tốt, em thật đúng là nghĩ hai người sẽ làm gì chuyện thật có lỗi với em.”

Nghiêm Từ Hạo vẻ mặt có chút không tự nhiên, “Em đừng nói lung tung, cậu rất tốt.”

Vương Lệ Á nhìn nghiêm Từ Hạo vẻ mặt không tự nhiên, “Anh không phải thật sự có cái gì giấu giếm em đi?”

Nghiêm Từ Hạo cười nhìn Vương Lệ Á, “Nếu có em sẽ như thế nào?”

“Anh dám làm chuyện có lỗi với em, em tuyệt sẽ không bỏ qua cho anh.” Vương Lệ Á nói nghiêm túc.

Nghiêm Từ Hạo nhìn cô không nói gì.

Vương Lệ Á và Nghiêm Từ Hạo nhìn nhau ba giây, cười ra, “Chỉ là cái người này đang hoang, nhất định là không dám, ha ha, chớ bị em hù dọa, chỉ cần anh đối xử tốt với em, em tự nhiên đối với anh toàn tâm toàn ý.”

Nghiêm Từ Hạo rũ mắt xuống thấp, “Ừm.”

Vương Lệ Á vui vẻ lôi kéo tay Nghiêm Từ Hạo, “Cậu em nói chờ chúng ta kết hôn sẽ tặng chúng ta một ngôi biệt thự, anh muốn ở vị trí nào, chúng ta cùng nhau chọn.”

“Em thích là được rồi.”

“Anh thật tốt.”

“Ồ.” Nghiêm Từ Hạo ánh mắt tùy tiện chuyển đột nhiên nhìn thấy hai bóng dáng quen thuộc thân thể cứng đờ, Vương Lệ Á lập tức cảm thấy, ngẩng đầu tới hỏi hân,

“Thế nào?”

“Không có gì.” Nghiêm Từ Hạo vội vàng thu hồi ánh mắt, giả bộ trấn định nhìn Vương Lệ Á, “Anh đột nhiên muốn ăn thịt, chúng ta đi khu thịt tươi xem một chút đi.”

“Tốt nhưng em sẽ không làm đâu.”

“Để anh làm.”

“Ông xã anh thật tốt.”

“Hắc hắc, dù sao chúng ta đã đính hôn, em gọi anh ông xã, anh sẽ không để ý chứ?” Vương Lệ Á cười duyên nhìn Nghiêm Từ Hạo.

Chịu đựng trong lòng không thích, khẽ gạt đầu, “Ừ.”

Trong đầu lại nhớ tới một tiếng ông xã mềm mại đa tình.

Bất tri bất giác liền chọn hơn phân nửa xe gì đó, xem một chút chung quanh, họ nên đi được chưa, cho dù không có đi, cũng sẽ không đúng lúc đụng phải như vậy, “Chúng ta đi thôi, đồ không sai biệt lắm.”

Vương Lệ Á nhìn trong xe, “Cũng tốt, đi thôi, đi tính tiền.”

“Được.” Nghiêm từ Ngô thăm thẳm lòng giọng điệu.

Hai người tính tiền xong đi ra cửa chạy thẳng tới bãi đậu xe, đặt đồ vào chỗ ngồi phía sau, Vương Lệ Á tiến vào chỗ kế tài xế đưa chìa khóa xe cho Nghiêm Từ Hạo, “Anh tới lái xe.”

“Được.” Nghiêm Từ Hạo ngồi vào, đang chuẩn bị khởi động, lại đột nhiên phát hiện hai bóng người tiến vào tầm mắt, thân thể cứng đờ, cơ hồ liền xoay qua chỗ khác nhìn Vương Lệ Á, quả nhiên, cô đã thấy,

“Tại sao cô ta ở đây?”

“Không biết.”

“Em hiểu rõ rồi, vừa rồi anh ngăn người, là bởi vì thấy cô ta đi.”

Nghiêm Từ Hạo.

“Em biết ngay anh đối với cô ta tình chưa dứt.”

“Không phải vậy.”

“Không phải vậy, anh cho rằng em là người mù sao?”

Nghiêm Từ Hạo cau mày, “Em nói chuyện có đạo lý một chút được không, anh căn bản cũng không biết cô ấy ở chỗ này, tới đây cũng không phải là anh đề nghị, đây chỉ là trùng hợp thôi.”

“Cho nên anh ước gì tới nơi này, chính là muốn nhìn một chút có thể hay không vô tình gặp được.” Vương Lệ Á cười lạnh, “Thật là trùng hợp, gặp được, đáng tiếc chính là có em, phá vỡ hai người hẹn hò, có phải đặc biệt hận em hay không, bây giờ em còn hoài nghi, ở thời điểm em không biết, anh đã tới bao nhiêu lần.”

“Em đừng nghĩ xấu xa như vậy.” Nghiêm Từ Hạo giận dữ.

Vương Lệ Á cười lạnh, “Thế nào, nhìn dáng vẻ của anh còn dám đánh em?”

Nghiêm Từ Hạo lạnh lùng nhìn Vương Lệ Á, “Tôi làm sao dám đánh cô, bây giờ tôi còn ăn cơm của cậu cô sao dám đắc tội cháu gái của hân, chỉ cần một câu nói của hân tôi có thể sẽ thất nghiệp.”

“Anh biết là tốt rồi.”

Tay Nghiêm Từ Hạo đặt trên tay lái trắng bệch, ánh mắt càng phát lạnh, “Cô yên tâm, tôi sẽ nhớ rất rõ ràng, hôm nay tôi lấy được cùng bỏ lỡ, đều là cô ban cho .”

Vương Lệ Á sắc mặt trắng bệch, “Anh có ý tứ gì?”

“Cô thông minh như vậy, sẽ không nghe rõ sao?” Nghiêm Từ Hạo bộ mặt giễu cợt.

Vương Lệ Á giận đến bật cười, “Nghiêm Từ Hạo, đây coi như là cái gì, trách tôi ư, đừng quên, một cây làm chẳng nên non, nếu như không phải anh thật cao theo đuổi xa, đủ lòng tham, thì trong buổi họp sao chịu tôi dụ dỗ? Anh bây giờ còn muốn lập đền thờ trình tiết?”

“Câm miệng, đủ rồi.”

Vương Lệ Á bị Nghiêm Từ Hạo đột nhiên nổi giận sợ hết hồn, lại như cũ quật cường nhìn thẳng vào mắt.

Ở một nơi khác, Mộng Kỳ và Lưu Lợi đã đem đồ bỏ vào trong xe, sau đó lên xe, Lưu Lợi lập tức mở miệng, “Đem dây nịt an toàn buộc lại.

“Biết, bà Quân Gia.” Mộng Kỳ cười đem dây nịt an toàn buộc lại, “Đáng thương tớ học lái xe đến một nửa, bởi vì mang thai liền ngừng.”

“Bây giờ cậu không thể lái xe.” Lưu Lợi nghiêm trang nói, “Về sau có thời gian, chờ cậu sinh em bé xong tớ dạy cho cậu.”

“Ha ha, đây chính là cậu nói.”

“Ừ.” Lưu Lợi cười, “Đi thôi.”

Xe chậm rãi lái ra ngoài, đi ngang qua xe Vương Lệ Á, hai người cũng không có ai phát hiện bên cạnh có hai người đang nhìn họ.

“Chồng người ta so với anh mạnh hơn nhiều.”

“Lấy điều kiện của anh muốn làm lạnh lại, sợ là không đủ tư cách.”

Hai người nhìn thẳng vào mắt, cặp mắt bình tĩnh, ai cũng không thấy được trong lòng của đối phương.

Lưu Lợi lái xe trở lại chung cư của Mộng Kỳ, thật ra thì nơi này cách chợ cũng không xa, nhưng Lưu Lợi người này trừ đi dạo phố ra đi bộ một chút cũng không nguyện ý đi, dừng xe xong, chỉ lấy túi nhẹ nhất đưa cho Mộng Kỳ,

“Những thứ này để tớ cầm là được.”

Mộng Kỳ nhìn trong tay Lưu Lợi bao lớn bao nhỏ, “Đưa tớ thêm một chút đi, nhiều đồ như vậy, rất nặng.”

“Không cần, một mình tớ có thể cầm.” Tay Luru Lợi mảnh khảnh cầm nhiều cái túi, “Đừng nhìn bộ dạng tớ rất yếu, nhớ năm đó đại đồ máu, tớ chính là rên luyên ra ngoài, những vật này, tớ còn không để vào mắt.”

“Ha ha, bội phục.”

“Được rồi, đi thôi.”

“Được rồi.” Vẫn là Luru lợi bước bình, chỉ có thể cầm túi nhẹ nhất đi ở phía trước, về đến nhà, “Đem đồ vật để dưới đất là được nghỉ ngơi một chút đi.”

“Hô, tớ tới dọn dẹp.”

“Đừng, cậu đặt ở chỗ nào là tốt rồi.”

“Đừng khách khí, cậu bây giờ là nhân sĩ quan trọng.”

“Tớ biết rõ, nhưng tớ sợ cậu dọn dẹp xong sẽ không tìm được đồ mình muốn dùng.”

Luru Lợi.

“Muốn uống cái gì không?”

“Không uống.” Luru Lợi nghỉ ngơi một hồi, đứng lên, “Tớ đi trước, một mình cậu ở nhà được không?”

“Có thể.”

“Vậy cũng được, chúng ta liên lạc qua điện thoại, đứng rồi, đợi lát nữa cậu đem quần áo phòng phúc xạ mặc vào, mặc dù không biết rốt cuộc hữu dụng hay không, nhưng mặc vào vẫn tốt hơn không mặc, cậu xem trong nhà đều là đồ điện, khó lòng phòng bị a.”

“Tớ biết rồi.”

“Ừm, ngày mai tớ bắt đầu chính thức đến Nhà Xuất Bản đi làm, đi nha.”

“Ừm, tạm biệt.” Mộng Kỳ và Luru Lợi quá quen, hai người không cần lời lẽ dư thừa.

“Tạm biệt.”

Tiền Luru Lợi đi, Mộng Kỳ đồ đạc thu dọn một chút, lúc này mới phát hiện ra, không cẩn thận, đồ mua được quá nhiều, hơn nữa trước đó bà Lạc và Luru Lợi mua thuốc bổ, lần này, thật sự chính là uống đến khi sinh đứa bé ra cũng không hết.

Lấy quần áo phòng phúc xạ ra, Mộng Kỳ chuẩn bị tắm một cái mặc vào, lại nói, bây giờ thời tiết thật sự rất nóng, mặc quần áo phòng phúc xạ, nhưng theo như lời Luru Lợi, mặc kệ hữu dụng hay không, phải mặc, tất cả vì đứa bé.

Lúc đang giặt quần áo lại nhận được điện thoại của bà Lạc điện tới, căn dặn cô phải chăm sóc tốt cho mình, sữa bột mua cho cô, phải uống mỗi ngày, Mộng Kỳ nhất nhất đồng ý.

Đem quần áo phòng phúc xạ mặc vào, liền ngồi lên ghế sa lon nhìn sách vừa mua về mới phát hiện, thì ra là người mới làm mẹ, thật sự có rất nhiều thứ cần học.

Đã đến lúc rồi, đứng dậy lấy com, hơn sáu giờ, Lạc Gia Hoa về đến nhà, thấy cô đã làm xong com, tiến lên cho cô một cái hôn, “Vợ à, cực khổ.”

“Không có việc gì.”

“Về sau anh sẽ tận lực về sớm, chuyện nấu cơm cứ giao cho anh.”

Mộng Kỳ cười, “Không sao, em có thể.”

“Nhưng anh nghe mẹ nói thời điểm nôn ọe rất vất vả.”

“Bây giờ em còn chưa có cảm giác thai nghén.”

“Hôm nay cảm giác như thế nào?”

“Cùng bình thường không có gì khác biệt.”

“Ừm.” Lạc Gia Hoa nhìn bụng Mộng Kỳ, vẫn cảm thấy thật thần kỳ, ở trong đó thì có một sinh mạng, “Bụng của em, sẽ từng chút lớn lên.”

Mộng Kỳ cười, “Ngày nào anh cũng nhìn em, nên chú ý thật tốt.”

“Đây là đương nhiên.”

Ăn cơm xong, đem Mộng Kỳ an bài ở trên ghế sofa, Lạc Gia Hoa sửa sang xong việc nhà, sau đó đi tới trên ghế sa lon cùng Mộng Kỳ ngồi chung một chỗ, bàn tay đặt trên bụng cô, vuốt ve qua lại.

Mộng Kỳ cười mặc kệ động tác của anh, “Trên sách nói, ba có thể thường thường thông qua vuốt ve bụng mẹ mà thành lập liên lạc với cục cưng, dù anh và nó nói chuyện nó cũng có thể nghe được.”

“Có thật không?”

“Ừm, chẳng qua em nghĩ, phải ở bốn tháng sau mới có thể, dù sao hiện tại nó chỉ là một cục máu.”

“Đó cũng là nó, em không thể luôn mở miệng nói cục máu cục máu, đây chính là cục cưng của chúng ta.”

Mộng Kỳ buồn bã, “Anh bây giờ coi trọng cục cưng hơn em nhiều.”

Gia Hoa bật cười, “Người đây là đang cùng cục cưng ăn giấm chua sao?”

“Đúng.”

“Ha ha ~ vợ anh tại sao có thể đáng yêu như vậy.”

Mộng Kỳ ở trong tiếng cười của Lạc Gia Hoa cúi đầu xin lỗi.

Lạc Gia Hoa đem đầu Mộng Kỳ nâng lên, cười đến sáng sủa, lộ ra hai má lúm đồng tiền của mình, “Vợ ngốc, em ở trong lòng anh vĩnh viễn là quan trọng nhất, về sau có thêm cục cưng của chúng ta, hai người sẽ cùng lúc trở thành người quan trọng nhất trong sinh mệnh anh, chiếm vị trí như nhau, đều là thứ nhất.

Mộng Kỳ:

“Vợ à, anh yêu em.”

Mộng Kỳ hạnh phúc, Lạc Gia Hoa rất ít nói ra lời tâm tình bạch trực này, vì vậy, thỉnh thoảng lại nói, làm cho cô rất hạnh phúc.

“Em cũng yêu anh, ông xã.” Mộng Kỳ trở tay ôm Lạc Gia Hoa.

Lạc Gia Hoa cẩn thận ôm Mộng Kỳ, nhẹ nhàng hôn lên, còn có cái gì hạnh phúc hơn so với hiện tại đây, chỉ là hôn hôn, liền tự nhiên, Lạc Gia Hoa buồn bực buông Mộng Kỳ ra,

“Bà xã ~”

“Hửm?” Mộng Kỳ phảng phất khát vọng mê mang đến từ đáy lòng khiến cô hết sức không thoải mái, gấp gáp muốn có được buông thả.

Lạc Gia Hoa chịu nhin Mộng Kỳ đối với mình quá rầy, “Đợi chút, vợ, không thể như vậy.”

“Như thế nào?”

“Bác sĩ nói, ba tháng đầu, không thể.”

Mộng Kỳ mở đôi mắt mông lung ra, giả vờ đáng thương nhìn Lạc Gia Hoa, “Thật khó chịu.”

Lạc Gia Hoa thiếu chút nữa không nhin được, vợ anh như vậy, quá mê người rồi, vội vàng buông cô ra, “Không được, anh không thể tổn thương em, em cũng đừng lộn xộn, chúng ta nhin một chút đi.”

Mộng Kỳ:

Hai vợ chồng son ôm nhau, dùng tinh thần áp chế đáy lòng khát vọng.

Lạc Gia Hoa bị thống nghĩ chuyện sanh con này, quả thật không phải là người trôi qua a, lúc này mới vừa bắt đầu, kế tiếp còn có mấy tháng, anh nên làm cái gì, anh thề, chỉ sinh một đứa.

Mộng Kỳ uất ức nghĩ, ghét, đem người nhà hòa câu đi lên lại không thể dập tắt, thật khó chịu a thật khó chịu.

Nửa giờ sau, hai người cũng bình tĩnh lại, Lạc Gia Hoa vỗ vỗ đầu Mộng Kỳ, “Em đi tắm đi, sớm nghỉ ngơi một chút.”

“Anh thì sao?”

“Anh còn phải về thiết kế.”

“Gần đây rất bận sao?”

“Ừm.”

“Không nên quá mệt mỏi, nếu không em sẽ đau lòng.”

Lòng Lạc Gia Hoa đều mềm nhũn, dịu dàng trả lời, “Anh biết rồi.”

Nhưng trên thực tế, anh cảm thấy công việc thật nhiều cũng tốt, như vậy, anh có thể phát tiết dư thừa tình lực rồi, tránh cho nhìn thấy sờ được chính là ăn không được, càng tổn thương người.

“Đi tắm thôi.”

“Ừm.” Mộng Kỳ dừng một chút, vô lực đứng lên, “Em đi lấy đồ ngủ.”

“Được.” Lưu luyến buông cô ra, vẫn đi theo phía sau cô, đợi cô lấy ngủ vào phòng vệ sinh, dặn dò một tiếng, “Cẩn thận chút, có cần giúp một tay liền kêu tanh, không cần đóng cửa.”

“Được.”

Nghe được trong phòng vệ sinh truyền ra tiếng nước chảy, không muốn làm cho mình lần nữa bị đốt lên, Lạc Gia Hoa đi vào thư phòng bắt đầu làm việc.

Mộng Kỳ tắm rửa ra ngoài, nhìn Lạc Gia Hoa đang bận rộn, “Gia Hoa.”

“Hửm?”

“Em tắm xong, anh cũng đi tắm đi.”

“Được.” Lạc Gia Hoa đứng lên, thấy áo ngủ trên người Mộng Kỳ, “Đổi áo ngủ?”

“Ừm, đây là thanh thuần, về sau đều mặc thứ này, đối với cục cưng tốt.” Mộng Kỳ nhìn áo ngủ cotton thuần chất bảo thủ, “Đây là hôm nay cùng Lily đi mua.”

Lạc Gia Hoa gật đầu, “Trở về phòng ngủ đi.”

“Ừm.” Mộng Kỳ cầm sách vào phòng ngủ, ngồi ở đầu giường đọc.

Một lát sau, Lạc Gia Hoa tắm xong ra ngoài, pha cho Mộng Kỳ một ly sữa tươi, đặt ở đầu giường, về sau mỗi ngày sáng trưa tối đều phải uống sữa, đối với da cục cưng tốt.

“Tốt.” Mộng Kỳ nhìn trên bàn sữa tươi, “Đem sữa tươi điều nồng không một chút có quan hệ, không cần nhiều như vậy, nếu không uống xong nó bụng sẽ chống khó chịu.”

“Ừm.” Lạc Gia Hoa khom lưng ôm Mộng Kỳ, cơ thể mang theo mùi thơm ngát tiến vào chóp mũi, khiến anh một hồi rung mình, giọng nói có chút khàn khàn, “Anh tới thư phòng.”

“Ừm, không nên quá muộn.”

“Ừm.”

Mộng Kỳ xem sách một lát, cảm giác có chút mệt mỏi, lập tức để sách xuống, đem sữa tươi uống cạn, nằm xuống ngủ, trên sách nói mang thai nhất định phải nghỉ ngơi tốt.

Hơn mười giờ, Lạc Gia Hoa hoàn thành công việc, trở lại phòng ngủ, liền nhìn thấy gương mặt ngọt ngào của Mộng Kỳ đang ngủ say, trên mặt cũng treo lên một nụ cười, không tự chủ nhìn về phía bụng của cô, niềm vui sướng làm cha, khiến anh khó mà bình tĩnh, mặc dù đã qua hai ngày, nhưng mỗi lần nghĩ đến cô, vẫn kích động.

Thấy sách Mộng Kỳ đặt ở đầu giường, không ngủ được, nhẹ nhàng ngồi ở mép giường, cầm lên lật xem, một tay nhẹ nhàng vuốt mặt Mộng Kỳ, ánh đèn trong phòng, chiếu vào hai người ấm áp, hài hòa.

Chương 64: Chú Rể Bi Thống Nhất Trên Đồi (1,2,3)

Nửa tháng nhanh chóng trôi qua, hôn lễ của Mộng Kỳ và Lạc Gia Hoa cũng tới.

Bởi vì Mộng Kỳ mang thai không nên trang điểm, thợ trang điểm chỉ thoa một chút xú bóng mắt, hơi sửa lông mày và tô son môi lên cho cô, hơn nữa da kia vẫn giống lúc đầu, Lưu Lợi nhìn thấy còn phải ghen tỵ.

Mặc dù đã ở chung trước, nhưng hôn lễ ngày đó vẫn phải có quy cũ, cho nên trước hôn lễ một ngày ông bà Kiều liền tới thành phố B, ở khách sạn cách nhà Lạc Gia Hoa cách nhà không xa thuê hai phòng, một phòng cho ông bà Kiều, một phòng cho Mộng Kỳ và Lưu Lợi, hôn lễ ngày đó liền từ khách sạn đón cô dâu lên đường.

Sáng sớm, trước hết để cho Mộng Kỳ ăn uống xong, sau đó chuẩn bị thay áo cưới, liền chờ chú rể tới đón người.

“Thật ghen tỵ a.” Da này thế nào tốt như vậy. Lưu Lợi trần trụi ghen tỵ da Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ cười mỉ, không có trả lời, trong mắt đều là hạnh phúc.

“Kiều Kiều ~”

“Ba.”

“Như thế nào, phải xuất giá rồi, khăn trướng không?”

Mộng Kỳ cười cười, “Không khăn trướng.”

“Cùng Lạc Gia Hoa đứa bé đều đã có, còn có cái gì thật khăn trướng.”

Mặc dù cô đã sớm thành nhà người ta rồi, nhưng hôn lễ này cử hành, ý nghĩa hình thức vẫn có, trong mắt ông Kiều, vẫn còn có chút khó chịu a.

Mộng Kỳ cười ôm cánh tay ông Kiều, “Cha, mặc dù con gái gả ra ngoài, nhưng vẫn là con gái cha, về sau con sẽ thường về nhà thăm cha mẹ, cha mẹ có rảnh rồi, cũng có thể tùy thời đến xem chúng con a, thật ra thì con gái gả cũng không xa, chỉ mất hai giờ chạy xe mà thôi.”

Ông Kiều buồn bực nhìn con gái, “Cha còn muốn gả con cho Từ Thông ở cửa đối diện, nào biết hai người các con không có duyên, còn nói không xa, cũng ra khỏi thành phố rồi.”

“Ha ha ~”

“Ông nói bậy bạ gì đó, hôm nay là hôn lễ của con gái, chớ nói lung tung, để người khác nghe được hiểu lầm thì soa?” bà Kiều một thân sườn xám rất cao quý, thấy con gái xinh đẹp, trong lòng cũng hết sức cảm khái.

Mộng Kỳ cười nhìn ông Kiều “Con biết rõ ba thích anh Từ Thông, nhưng chúng ta tựa như anh em, ba nếu thật không bỏ được, dứt khoát nhận anh ấy làm con trai cũng được.”

“Nhận ai làm con trai?”

“Anh Từ Thông, chú Mạc, thím Mạc.”

“Oa, Kỳ Kỳ, con thật xinh đẹp a.” Cố ý từ nước ngoài chạy về Mạc Từ Thông đi tới ôm Mộng Kỳ một cái, “Anh Từ Thông cố ý chạy về tham dự hôn lễ đây, nơi này vắng vẻ như thế sao được.”

Hai ngày trước Mạc Từ Thông đã trở về, trước quay về Liễu gia, sáng sớm hôm nay chạy tới.

“Kỳ Kỳ, thật đẹp.”

“Cám ơn thím Mạc.”

Mạc gia và Kiều gia một nhà vội vàng chào hỏi, Từ lão vừa nói chuyện, Mạc Từ Thông lúi cúi kéo Mộng Kỳ, nói đến, mặc dù hai người thường liên lạc, nhưng cũng đã một năm không gặp mặt rồi.

Mộng Kỳ nhìn Mạc Từ Thông, một năm không thấy, hình như càng thêm tuấn khí.

Lưu Lợi cũng gặp qua Mạc Từ Thông, lập tức cặp mắt sáng lên, “Mạc đại thiếu, hơn một năm không thấy, dường như lại đẹp trai a.”

“Đa tạ khích lệ, em cũng càng ngày càng đẹp đó, Lưu Đại Mỹ Nữ.”

“Có thể được Mạc đại thiếu khích lệ, cuộc đời này em không còn gì hối tiếc rồi.”

“Ha ha.” Mộng Kỳ bị hai người làm cho tức cười.

“Kỳ Kỳ, em đẹp khiếp người ta kinh ngạc.” Mạc Từ Thông quan sát áo cưới màu đỏ tự mình đưa về.

Quả nhiên là Mộng Kỳ hiểu rõ mình nhất, cái áo cưới này, đem về đẹp và sức quyến rũ của cô lộ rõ ra, hơn nữa hết sức tự nhiên,

“Anh bảo đảm, em nhất định là cô dâu xinh đẹp nhất trên đời.”

Mộng Kỳ cười, “Anh Từ Thông, anh nói quá rồi.”

Mạc Từ Thông cười sờ sờ đầu Mộng Kỳ, “Chỉ chớp mắt, em gái anh từng che chở đã trưởng thành, sắp trở thành của người khác, nói thật, đúng là không cam lòng.”

Lưu Lợi ở bên cạnh chen miệng, “Mạc đại thiếu, lời này của anh dễ đưa tới hiểu lầm a.”

“Làm cái gì chứ, anh bảo vệ em gái đáng yêu của anh nhiều năm như vậy, thế nhưng trở thành của người khác rồi, cũng phải cho anh oán trách mấy câu a.”

“Đúng vậy, con gái của tôi cứ như vậy thành của người khác, thật không cam lòng.” Ông Kiều không cam lòng bị bỏ rơi.

Lời nói tỉnh trẻ con của hai người khiến mọi người cười to.

Mạc Từ Thông vỗ vỗ Mộng Kỳ, “Yên tâm, Kỳ Kỳ, đợi lát nữa anh nhất định sẽ giữ chặt em, muốn đem Kiều Đại mỹ nhân của chúng ta cưới đi, không bỏ ra chút đại giá sao được.”

Mộng Kỳ cười gật đầu một cái, lại mở miệng, “Anh Từ Thông, anh cũng phải có chừng mực.”

“Ai yêu, trái tim bé nhỏ của tôi nha, quá đã thương người rồi, anh chỉ mới nói còn chưa có hành động, em liền bắt đầu bảo vệ người đàn ông khác, Kỳ Kỳ em quá làm cho anh đau lòng.”

Mộng Kỳ:

“Ha ha, tiểu tử này, hơn một năm không thấy, càng ba hoa.”

“Nơi có Từ Thông, vĩnh viễn sẽ không tịch mịch.”

“Dạ dạ.”

“Mạc đại thiếu trước sau như một hài hước.”

“Ha ha.”

Đang nói đùa, có người gõ cửa, Lưu Lợi vội vàng đi ra xem mắt mèo là hai cô gái lạ, mở cửa phòng, kỳ quái nhìn hai người, “Hai người là.?”

“Tiểu Kiều~”

“Hiếu Ngôn, Tiểu An?”

“Bọn em tới chúc mừng chị, chị Tiểu Kiều, chúc mừng chị kết hôn a, đợi lát nữa nhất định phải làm khó lạc công một phen.” Tiểu An mặc váy đáng yêu đi vào.

Hai người thấy Mạc Từ Thông liền kinh diễm

Mộng Kỳ cười giới thiệu cho mọi người, “Đây là nhân viên trong công ty Gia Hoa, Hiếu Ngôn, Tiểu An, cảm ơn hai người.

“Không cần khách khí, thật ra thì bọn em tới là xin bao lì xì của lạc công.”

Tiểu An thẳng thắn lập tức lấy được hảo cảm của Lưu Lợi, “Ha ha, vậy đợi lát nữa không nên khách khí, chúng ta cùng nhau đá kích bọn họ một phen.”

Tiểu An nhìn Lưu Lợi, lại nhìn Mạc Từ Thông hâm mộ nhìn Mộng Kỳ, “Chị Tiểu Kiều, chị thật là làm cho người ta hâm mộ mình đã là một Đại Mỹ Nữ, cả bạn bè bên cạnh cũng là tuần nam mỹ nữ thật ghen tỵ a ~ không được, đợi lát nữa em nhất định phải hung hăng làm thịt lạc công.”

Hiếu Ngôn ở bên cạnh mở miệng nói, “Em có chừng mực, cẩn thận lạc công hôm sau trả thù.”

“Ách, Lạc phu nhân cứu em a.”

“Yên tâm, chị sẽ cứu em.”

“Ha ha.”

“Tiểu Kiều, chúc mừng.” Hiểu Ngôn đi tới lôi kéo tay Mộng Kỳ, khoe mắt cũng không dấu vết nghiêng mắt nhìn qua Mạc Từ Thông, người đàn ông này, đẹp khiến phụ nữ ghen tỵ.

Thêm hai cô gái trẻ tuổi biết ăn nói, không khí trong phòng đặc biệt náo nhiệt, chớp mắt tới chín giờ, hôm qua hẹn chín giờ sẽ đón cô dâu, Lulu Lợi nhìn xem thời gian.

“Ai da, gần chín giờ, đóng cửa, chú rể sắp tới.”

“Lily cậu gọi điện thoại hỏi một chút.”

“Ừm.” Lulu Lợi bởi vì cùng Cố Thông đảm nhiệm dâu phụ rể phụ, rốt cuộc lấy điện thoại ra cùng trao đổi với Cố Thông một chút.

Lấy điện thoại ra hỏi bọn Cố Thông tới đâu rồi, biết được sắp tới ngay khách sạn, lập tức hưng phấn,

“Tớ đã suy nghĩ rất nhiều chiêu Mộng Kỳ, đừng trách chị em không nể tình cậu, đợi lát nữa không có sự đồng ý của tớ, không cho phép cậu mở miệng, không được đau lòng chồng cậu.”

“Không sai.” Mạc Từ Thông kiên quyết đứng về phía Lulu Lợi, sau khi anh trở lại liền cùng Lạc Gia Hoa gặp qua một lần, cảm giác cũng không tệ lắm, mặc dù hần và Mộng Kỳ tiền trăm hậu tấu, nhưng cũng không có nghĩa là hần vì vậy bỏ qua cho.

Hiểu Ngôn và Tiểu An cũng có chút mong đợi, khó được dịp tham dự hôn lễ, quang minh chính đại làm khó cấp trên.

“Được.” Mộng Kỳ ngoan ngoãn đồng ý.

“Này không kém nhiều lắm.” Lulu Lợi hài lòng.

Chỉ chớp lát sau, đội ngũ rước dâu tới, Mộng Kỳ ngồi trong phòng nghe được giọng Cố Thông oang oang, “Mở cửa mở cửa, đón cô dâu.”

Lulu Lợi, Hiểu Ngôn, Tiểu An, Mạc Từ Thông đứng ở một bên, chỉ nghe tiếng Lulu Lợi hưng phấn nói, “Muốn đón cô dâu, không dễ dàng như vậy.”

Bên ngoài có tiếng cửa rất ồn ào, nguyên lão trong công ty đều cùng tới đây giúp chú rể, thậm chí còn có người mới vào công ty, tính tình hoạt bát cũng cùng đi theo, không thể nói là đội ngũ nghênh đón không lớn.

“Các cô muốn cái gì?”

“Ừm, Lạc Gia Hoa, trước hát một bài đi.”

Lạc Gia Hoa 囍, “Hát cái gì?”

“Hát bài yêu em một vạn năm đi.”

Ông bà Kiều phải giữ hình tượng ngồi ở bên giường cùng với Mộng Kỳ, chú thím Mạc là hai trưởng bối sức sống vô hạn cũng đi theo tham gia náo nhiệt, “Đứng đứng, ca hát ca hát.”

Cố Thông cò kè, “Hát cũng được nhưng trước hết phải để cho bọn tôi nhìn cô dâu một cái.”

Lulu Lợi mở ra một đường nhỏ, cùng Hiểu Ngôn Tiểu An đứng ra ngoài, “Muốn gặp cô dâu cũng được, trước qua cửa mấy người chúng tôi.”

Mộng Kỳ ngồi ở trên giường, nghe bên ngoài ồn ào, khoe miệng khẽ nhếch cười, hôn lễ, là mỗi nữ nhân khát vọng, mặc dù, cô đã cùng Lạc Gia Hoa đi chứng nhận, trong bụng đã có tiểu Lạc, nhưng hôn lễ này vẫn khiến cho cô mong đợi cùng cảm giác hạnh phúc.

Lại nói Lulu Lợi thật sự rất cay độc, hát tình ca, học chó sủa, nằm sấp thân, khiêu vũ, cái gì cũng có, dĩ nhiên, đoàn rước dâu của Lạc Gia Hoa cũng rất cường đại, mọi người đều là nhân tài, trên có chính sách dưới có đối sách, trải qua trạm kiểm soát nặng nề, ông bà Kiều và mọi người đều cười nghiêng ngả vô số lần, Lạc Gia Hoa rốt cuộc chảy mồ hôi lạnh đi tới bên cạnh Mộng Kỳ.

Lulu Lợi lập tức mở miệng, “Phải quý xuống tuyên thệ.”

Lạc Gia Hoa đi tới bên người Mộng Kỳ nửa chân quý xuống, “Bà xã, anh yêu em, em nguyện ý gả cho anh không?”

“Ai, ai, tuyên thệ này ngắn, không được không được phải nói lại.” Mọi người ồn ào lên.

Mộng Kỳ mỉm cười nhìn Lạc Gia Hoa, mới vừa ở ngoài cửa bị hành hạ một trận, ở nơi này mấy điều hòa không khí thấp xuống, cư nhiên chảy mồ hôi, trong lòng hết sức đau lòng, mặc kệ Lulu Lợi kêu gào, nhận lấy hoa cô dâu,

“Em nguyện ý.”

Lưu Lợi đắm ngực đậm chân, “Thấy sắc quên bạn a thấy sắc quên bạn, thật không có khí phách.”

“Bảo bối, em cùng anh đến bên cạnh tham thảo cuộc sống đi.” Cố Thông một tay ôm Lưu Lợi giời gậy rồi qua một bên.

Lạc Gia Hoa thấy Mộng Kỳ nhận hoa, vui vẻ hôn trán Mộng Kỳ, sờ sờ mồ hôi lạnh, cưới vợ thật không dễ dàng a.

Mộng Kỳ lấy khăn giấy ra lau mồ hôi cho anh, nhẹ giọng an ủi, “Không sao, chờ sau này bọn họ kết hôn, chúng ta trả thù lại.”

Mọi người: mồ hôi lạnh.

Lưu Lợi phát điên: “Kiều Mộng Kỳ, cậu người này thấy sắc quên bạn, tớ kết giao làm tổn thất a.”

Mọi người ha ha ha ha.

Mộng Kỳ đau lòng ông xã, kể tiếp tự nhiên không có ai làm khó Lạc Gia Hoa, rất dễ dàng liền mang đi kiều thê, hai người bạn giúp quay phim thủy chung đem ống kính hướng về phía cô dâu chú rể, chứng kiến hạnh phúc của bọn họ.

Xe hoa là dùng xe của ông Kiều, đi theo sau xe Lạc Gia Hoa, còn có Volkswagen Beetle ông Kiều đưa cho con gái, Mộng Kỳ cũng không hiểu xe, chỉ thấy tạo hình biết là Volkswagen Beetle, cũng hết sức yêu thích, đáng tiếc hiện tại cô không thể lái xe.

Nửa phía sau là bạn bè thân hữu, một nhóm tổng cộng tám chiếc xe, mở ra hướng nhà bà Lạc thả pháo, phát bánh kẹo cưới, nghỉ ngơi một hồi, lần nữa lên đường đến khách sạn ăn cơm.

Nhà mẹ Mộng Kỳ chỉ có một nhà thím Mặc tới, ngày hôm trước ông Kiều có mời khách, bởi vì Mộng Kỳ không thích hợp chạy tới chạy lui, cho nên hai nhà thương lượng xong, chờ Mộng Kỳ sanh đứa bé, ngày đầy tháng sẽ làm ở nhà ông bà ngoại.

Đến khách sạn, hết sức náo nhiệt, tổng cộng đãi mười bàn.

Mộng Kỳ ở cửa khách sạn một lát, liền bị Lạc Gia Hoa an bày nghỉ ngơi.

“Em ngồi ở đây thích hợp không?”

“Thích hợp, vô cùng thích hợp, bây giờ em là hai người, hơn nữa hôm nay lại mang giày cao gót, có thể không đi liền tận lực không đi.” Lạc Gia Hoa so với trước kia càng thêm dịu dàng.

“Chuyện khác liền giao cho anh là được.”

“Vây cũng được.”

Khiến Mộng Kỳ không ngờ là cha mẹ Thẩm Diệp cư nhiên cũng tới, sau Lạc Gia Hoa nói, thì ra là cha mẹ Thẩm gia và cha mẹ Lạc gia vốn là bạn bè anh và Thẩm Diệp không ở cùng nhau, hai bên cũng không có câu oán hận, cho nên người lớn hai nhà vẫn có lui tới.

“Cô dâu thật xinh đẹp.”

“Cám ơn dì.”

“Dì là mẹ Thẩm Diệp.”

“Dì mạnh khỏe.” Mộng Kỳ đứng ở bên cạnh Lạc Gia Hoa, cười đến thuy trang.

Bà Thẩm nhìn Mộng Kỳ âm thầm gật đầu, cô bé này, mặc dù bà không muốn thừa nhận, nhưng lại không thể không thừa nhận con gái mình so ra kém hơn, nhìn Lạc Gia Hoa,

“Thật đáng tiếc, dì cho là con sẽ trở thành con rể của dì.”

“Dì.” Lạc Gia Hoa có chút xấu hổ, may mắn lúc này không có ai chú ý tới đối thoại của bọn họ.

“Chỉ là, những người tuổi trẻ các con quyết định, chúng ta làm trưởng bối cũng không tiện can thiệp, Thẩm Diệp đưa bé kia bị dì làm cho hư hỏng rồi, làm việc chưa bao giờ suy tính hậu quả, nói đến, vẫn là đứa nhỏ nhà dì có lỗi với con, thay mặt Đĩa nhỏ xin lỗi con một câu, con biết, nó chưa bao giờ sẽ xin lỗi với người khác, dù là biết rõ mình có phần lỗi.” Bà Thẩm nhìn Lạc Gia Hoa nói,

“Hi vọng con có thể tha thứ nó tùy hứng.”

Lạc Gia Hoa vỗ tay Mộng Kỳ, cười đến hạnh phúc, “Xin dì nhấn dùm cô ấy, con không có trách qua cô ấy, còn nữa, con hiện tại quả thật rất hạnh phúc.”

Mộng Kỳ mỉm cười ngẩng đầu nhìn Lạc Gia Hoa, hai người nhìn thẳng vào mắt mà cười.

Thật là một đôi trời đất tạo nên, bà Thẩm âm thầm tiếc nuối, lại nhìn Mộng Kỳ, “Đĩa nhỏ còn có một câu muốn di chuyển cáo cho con.”

“Cái gì?”

“Nó nói, mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng không thể không thừa nhận, con là một cô gái tốt, chúc con hạnh phúc.”

Mộng Kỳ cười lên, “Nhờ di cũng chuyển cáo cô ấy, con cũng rất thích cô ấy, bề ngoài của cô ấy khiến người ta chán ghét, nhưng kỳ thực rất làm người khác ưa thích.”

Nghe Mộng Kỳ nói như vậy, bà Thẩm nở nụ cười, ngoài miệng vẫn còn khiêm tốn, “Đứa bé kia chính là tùy hứng chút.”

“Nhưng cô ấy không phải có ý xấu.”

“Ha ha.”

Mộng Kỳ biết, mình và Thẩm Diệp, coi như là trở thành bạn bè.

Lạc Gia Hoa thấy giữa bà Thẩm và Mộng Kỳ không khí hiền hoà, cũng nhẹ nhõm đi không ít, “Di, Đĩa nhỏ sao không tới?”

“Nó lại không biết chạy đi đâu.” Bà Thẩm nói, “Di nghe nó nói, là có người đang đuổi theo nó.”

“Nó bây giờ đang tránh người kia, không dám trở lại.”

“Ừm.”

“Chỉ là, di lại hy vọng có người có thể quản nó.”

“Sẽ.” Lạc Gia Hoa gật đầu, biết cuộc sống Thẩm Diệp sẽ không cô đơn, cũng hoàn toàn yên lòng.

“Tốt lắm, di đã chuyển lời của Đĩa nhỏ, không làm phiền hai đứa nữa.”

“Di vào ngồi đi.”

“Ừm, không cần phải để ý đến di.”

Tiệc cưới rất nhanh liền cử hành, người điều khiển chương trình nhắc nhở, Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa đi thăm, trao đổi nhẫn, tuyên thệ các loại, sau khi tất cả đều giải quyết xong, tiệc cưới chính thức bắt đầu.

Mộng Kỳ thay giày vải, cầm một ly nước lạnh cùng Lạc Gia Hoa đi mời rượu, Cố Thông và Lư Lợi theo sát sau lưng, phàm là có người mời rượu, lập tức xông lên trước ngăn cản rượu.

Bàn cuối cùng là người trong công ty Lạc Gia Hoa, đều là người trẻ tuổi, nên chơi rất nhiệt tình, Mộng Kỳ bởi vì mang thai lấy được đặc xá, thật sớm trở lại khách sạn chuẩn bị nghỉ ngơi.

Kết thúc tiệc rượu, mọi người giải tán, cuối cùng chỉ còn nhà mẹ Mộng Kỳ, hơn năm giờ, ông bà Kiều cùng một nhà Mạc Từ Thông phải đi về nội thành.

Mộng Kỳ có chút bận tâm, ba đại nam nhân uống rượu, “Ba mẹ, chú thím Mạc, anh Từ Thông, hay là ở đây nghỉ ngơi một đêm đi, các người đều uống rượu.”

Bà Kiều vỗ vỗ đầu Mộng Kỳ, “Con hiện tại mặc kệ trên luật pháp hay phong tục, đã là con dâu người khác rồi, về sau phải chiếu cố tốt cho gia đình, chớ quên trước kia mẹ dạy con.”

“Con biết.”

“Mẹ và di Thẩm con cũng biết lái xe, không sao, ba con và chú Mạc ngày mai đều phải đi làm, phải trở về.”

“Nhưng hai người không có lái thường xuyên.”

Bà Kiều cười, “Con không thường nhìn thấy bọn mẹ lái, không có nghĩa là bọn mẹ lái không tốt, lúc không có con, mẹ và thím Mạc con lúc rảnh rỗi sẽ lái xe đi chơi đấy.”

Mộng Kỳ:

“Tốt lắm, đừng lo lắng, sau khi mẹ tới sẽ gọi điện thoại cho con.”

Mộng Kỳ gật đầu một cái, “Vây cũng được.”

Mạc Tử Thông đứng ở trước mặt Lạc Gia Hoa, “Tôi đem em gái Mộng Kỳ yêu dấu cho cậu, cậu phải đối xử tốt với cô ấy.”

Lạc Gia Hoa thận trọng gật đầu, “Tôi biết rồi.”

Mộng Kỳ lưu luyến, “Anh Tử Thông, anh không ở đây chơi thêm vài ngày sao?”

Mạc Tử Thông sờ sờ đầu Mộng Kỳ, “Không, ngày mai anh phải bay, còn phải trở về thu dọn đồ đạc.”

“Nhanh như vậy?”

“Ừm, vốn chính là trở lại tham gia hôn lễ của em, chỉ là, qua nửa năm nữa, anh Tử Thông sẽ cho em một kinh hi.”

“Kinh hi?”

“Ừm.” Mắt đào hoa của Mạc Tử Thông thoáng qua giáo hoạt, “Đến lúc đó em sẽ biết.”

“Anh Tử Thông lại bắt đầu chơi chiêu này, em rất kỳ vọng đó.”

“Ha ha, anh Tử Thông chưa từng để cho em thất vọng qua.”

Mộng Kỳ cười, “Được rồi, em nghe anh Tử Thông.”

“Ngoan.”

Lần nữa cáo biệt, ông bà Kiều và cả nhà Mạc gia cuối cùng đã đi.

Chiếc xe cưới Volkswagen Beetle của Mộng Kỳ đầu trước cửa Lạc gia, Lạc Gia Hoa lái xe của mình mang theo vợ và cha mẹ trở về.

“Tôi nay ở bên này nghỉ ngơi đi.”

“Dạ mẹ.” Lạc Gia Hoa trải qua thời gian tăng ca, rốt cuộc có được bảy ngày nghỉ kết hôn.

“Con và Mộng Kỳ đã thương lượng, bảy ngày này đều ở bên đây.”

“Được được.” Bà Lạc đối với cái này rất hài lòng, “Vừa lúc để cho mẹ bồi bổ Mộng Kỳ thật tốt, Mộng Kỳ hiện tại quá gầy, phải ăn nhiều một chút, con bận rộn như vậy không thể chăm sóc nó, nó ở nhà một mình sẽ suy nghĩ nhiều, đến lúc đó sẽ ăn không ngon.”

Mộng Kỳ cười, “Mẹ, mẹ hãy yên tâm đi, dù con không muốn ăn, vì cục cưng trong bụng cũng sẽ ăn nhiều.”

“Ừm, lời này không sai.”

Phòng Lạc Gia Hoa trải qua bà Lạc bố trí, bên trong còn treo một bộ ảnh cưới hai người, mền gối cũng đổi thành màu đỏ, rất vui mừng.

Về đến nhà, Mộng Kỳ trước thay áo cưới, áo cưới này mặc xinh đẹp, cũng không quá thoải mái.

Lạc Gia Hoa cũng cởi áo sơ mi phấn hồng xuống, vốn hôm nay phải mặc âu phục, sau lại bởi vì thời tiết quá nóng, liền đổi thành áo sơ mi, âu phục phấn hồng được Mộng Kỳ bỏ vào trong tủ quần áo, chờ trời chuyển lạnh sẽ mặc.

Nghĩ đến áo sơ mi phấn hồng này, Lạc Gia Hoa âm thầm rung mình một cái.

Tóc Mộng Kỳ dùng keo xịt tóc Lạc Gia Hoa để cô ngồi trên ghế, mình ngồi cao một chút, mặc quần cụt đem đầu Mộng Kỳ đặt lên đùi chính mình, gọi đầu cho cô.

Có trường bối ở đây, Mộng Kỳ không thích ứng thân mật như vậy, muốn tự mình gọi, Lạc Gia Hoa cự tuyệt, “Một mình em tắm không sạch sẽ.”

Bà Lạc ngược lại rất coi mờ, “Không sao, tiểu Kỳ, con để cho Gia Hoa gọi đi, bây giờ con mang thai, không thể khom người xuống.”

Ong Lạc phụ cũng ở bên cạnh mở miệng nói, “Đúng vậy, bây giờ con là người quan trọng nhất Lạc gia chúng ta, để Gia Hoa gọi cho con.”

Nói xong, hai người tự động vào nhà, tránh cho Mộng Kỳ ngượng ngùng.

Lạc Gia Hoa cười đem đầu Mộng Kỳ đặt ở trên đùi của mình, ở bên tai cô nhẹ nhàng nói, “Em xem.”

“Ba mẹ cũng nói như vậy, hiện tại không cần ngại.”

Mộng Kỳ không nói gì, đỏ mặt, Lạc Gia Hoa nhìn thấy trong lòng ngứa một chút ở trên trán cô hôn xuống một cái, lúc này mới bắt đầu gọi đầu.

ông bà Lạc không nói gì, đi hàng xóm thấy được cũng có chút ghen tỵ, “Gia Hoa thật thương vợ, lão đầu nhà tôi, cả đời cũng không có gọi đầu cho tôi.”

Lời này làm cho Mộng Kỳ ngượng ngùng.

Lạc Gia Hoa cẩn thận xoa tóc cho Mộng Kỳ, không để Mộng Kỳ lộn xộn, lơ đãng, “Vợ con mang thai, con tự nhiên phải phục dịch thật tốt, nếu không ba mẹ con cũng không bỏ qua cho con, bây giờ con ở nhà không có địa vị, vợ con hiện tại mới là bảo bối của Lạc gia, so với gấu mèo còn quan trọng hơn.”

“Ha ha ~ hoá ra là như vậy, Gia Hoa sắp làm ba, chúc mừng chúc mừng a.”

“Cám ơn.”

Mộng Kỳ đưa tay lặng lẽ bấm chân Lạc Gia Hoa, nghe được Lạc Gia Hoa truyền đến kêu rên, khoe miệng giơ lên.

Lạc Gia Hoa cười cúi đầu, “Vợ à, ban ngày ban mặt cùng chồng em liếc mắt đưa tình có tổn hại phong hóa, chú ý đến hình ảnh a.”

Mộng Kỳ giận, “Em nơi nào liếc mắt đưa tình với anh.”

“Em mới vừa sờ bắp đùi anh.”

“Lưu manh, hồi nào, rõ ràng chính là bấm anh.”

“Đừng giải thích vợ à, giải thích chính là che giấu.”

Mộng Kỳ cảm miệng, đối với năng lực diễn đạo thị phi của Lạc Gia Hoa rất là im lặng.

Gọi đầu xong, Lạc Gia Hoa sấy tóc cho Mộng Kỳ, rồi ở trong sân ngồi một lát, rất nhanh bà Lạc hâm nóng lại thức ăn mang về từ bữa tiệc,

“Hôm nay quá muộn nên ăn cái này đỡ đi, Mộng Kỳ muốn ăn cái gì, ngày mai mẹ làm cho.”

Mộng Kỳ suy nghĩ một chút, cười, “Mẹ, con hiện tại không thể nào kiêng ăn, thích ăn nhẹ một chút, tùy tiện làm cái gì cũng có thể.”

Bà Lạc cười, “Vậy thì tốt, mẹ đã nói với con, thừa dịp hiện tại không có nôn óe không kén ăn, ăn nhiều một chút, lúc ốm nghén, rất khó sở, ăn không vô, đến lúc đó sẽ gầy.”

Mộng Kỳ nghe bà Lạc nói như vậy, nói, “Mẹ, bình thường ốm nghén là lúc nào?”

“Cái này thì tùy người, có người thân thể tốt, căn bản cũng sẽ không ốm nghén, có người thân thể yếu chút, lúc ốm nghén như muốn mạng người, có người có thể cũng chỉ là hơi nôn óe một cái, thời gian ốm nghén dài ngắn cũng không đoán được, dưới tình huống bình thường, thì sau khi mang thai một tháng sẽ ốm nghén, tính toán thời gian, sau tuần này con sẽ ốm nghén, chỉ là có người có thể sẽ sau lần kinh nguyệt cuối cùng bốn mươi ngày, không nhất định.”

Ông Lạc chen vào nói, “Năm đó lúc mẹ con mang thai, phản ứng rất lớn, cả ngày không ăn cái gì, cả người gầy mười mấy cân, vốn lúc mới mang thai tăng năm cân kết quả ốm nghén lập tức giảm xuống, so với không mang thai còn gầy hơn, toàn bộ phun một tháng, đi khám, sau lại ốm nghén đi qua, khẩu vị từ từ chuyển biến tốt, chỉ là, mẹ con có thể ăn, nhưng cũng khó cha, khi muốn ăn cái gì cha lập tức phải đi mua, cha nhớ khi đó trời rất lạnh, nửa đêm đột nhiên muốn ăn khoai nướng, cha phải hơn nửa đêm chạy đi mua cho bà ấy, không có biện pháp, mang thai chính là lão đại, cha phải đi khắp nẻo đường tìm khoai nướng, chờ cha vòng vo 1-2 tiếng mới mua được, kết quả bà ấy lại không muốn ăn, đã sớm đi ngủ rồi, ai, mãi cho đến khi bà ấy mang thai năm tháng, mới ăn uống bình thường.”

Lạc Gia Hoa ngạc nhiên, “Cha, thì ra cha còn có kinh nghiệm như vậy a.”

Bà Lạc cười, “Tên tiểu tử này, lúc mang thai, làm tôi chịu khổ không ít.”

Lạc Gia Hoa xin lỗi nhìn mẹ, “Mẹ để cho mẹ cực khổ.”

Bà Lạc cười, “Biết phụ nữ có thai khổ cực, thì đối với tiểu Kỳ thật tốt, cô gái như vậy, phải biết quý trọng.”

Lạc Gia Hoa cười nắm tay Mộng Kỳ, “Mẹ, mẹ hãy yên tâm đi, con nhất định sẽ chăm sóc Mộng Kỳ thật tốt.”

Mộng Kỳ nghe ông bà Lạc nói, bắt đầu chuẩn bị quá trình phấn đấu gian khổ, chỉ là trong lòng còn có chút sợ, “Thật không nghĩ tới mang thai hành hạ người như vậy còn tưởng rằng.”

Bà Lạc cười vỗ bả vai Mộng Kỳ, “Dĩ nhiên, đây cũng là tình huống đặc biệt, một số người khi ốm nghén đều tương đối thoải mái, con không cần lo lắng quá.”

Mộng Kỳ cười gật đầu một cái, “Nhưng con vẫn có chút lo.”

Bà Lạc trách ông Lạc, “Ông xem, hù con dâu thôi.”

Ông Lạc cũng vỗ vỗ trán của mình “Tôi đây thật có lỗi.”

Lạc Gia Hoa đem Mộng Kỳ ôm vào trong ngực, nói, “Không sao, bà xã, đến lúc đó nếu cục cưng của chúng ta giày vò em, em dùng sức giày vò cha nó báo thù.”

“Gạt người ~~~”

Mộng Kỳ nhìn ông bà Lạc cười, nghe Lạc Gia Hoa nói nữa, không biết mình có phải không thuần khiết hay không, lúc nghe được nói đùa, liền nghĩ đến một tầng ý nghĩa khác, nhất thời nụ cười đỏ bừng, tròn mắt nhìn mỗi người Lạc gia, cúi đầu không nói lời nào.

Lạc Gia Hoa mặt tràn đầy ý cười, dùng sức ở trên mặt Mộng Kỳ hôn một cái, đối với ông bà Lạc nói, “Cha, mẹ, tụi con trở về phòng nghỉ ngơi.”

“Được, đi đi, hôm nay hai người các con cũng mệt mỏi, nghỉ ngơi sớm một chút, nhất là Mộng Kỳ.”

“Dạ, ba mẹ ngủ ngon.”

“Ngủ ngon.”

Bị Lạc Gia Hoa nắm tay trở về phòng, thấy giường, lập tức tránh tay anh ra, nhào lên trên giường, “Oa, nằm xuống thật là thoải mái.”

“Em cẩn thận chút.” Lạc Gia Hoa cười cẩn thận che ở trên người Mộng Kỳ, hai tay chống thể trọng của mình không để cho mình đè cô, “Bà xã, em mặc áo cưới thật là đẹp.”

Mộng Kỳ ánh mắt cười cong lên, “Tất nhiên, bản tiểu thư trời sinh xinh đẹp khí chất, như thế nào, hôm nay có hấp dẫn anh không?”

“Có. Em không biết, lúc mở cửa thấy em, anh quả thật đã bị em hấp dẫn, khi đến gần em, nhịp tim nhanh rất lợi hại.” Lạc Gia Hoa nghiêm túc thừa nhận,

“Vốn Cố Thông chuẩn bị cho anh một đoạn tuyên thệ dài, chẳng qua khi anh nhìn em, lập tức liền khẩn trương nên quên, chỉ nhớ rõ một câu cuối cùng.”

“Gạt người ~~~” Mộng Kỳ đầu tiên là ngẩn ngơ, cuối cùng buồn cười, “Không trách được Lily kháng nghị anh tuyên thệ quá ngắn, thì ra là anh đã ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu a, sớm biết như vậy, em sẽ không nên dễ dàng để anh vượt qua kiểm tra như vậy.”

“Còn không phải tại bà xã đại nhân mị lực quá lớn sao.” Lạc Gia Hoa cười, hôn chớp mũi Mộng Kỳ một cái, anh chính là có chứng cứ, em đã đồng ý Lạc Gia Hoa anh cầu hôn, là của anh, mặc kệ là trên hộ khẩu nhà anh hay là danh nghĩa vợ anh, đều là Kiều Mộng Kỳ, em muốn nghĩ lại đã không còn cơ hội.”

Mộng Kỳ im lặng “Anh chơi xấu.”

“Chỉ chơi xấu với em.” Lạc Gia Hoa mắt mang ý cười, vươn lưỡi cùng Mộng Kỳ dụ dăng dây dưa.

Cùng Mộng Kỳ ôn tồn hồi lâu, cảm thấy Mộng Kỳ phản ứng chậm dần, sau đó không có phản ứng, Lạc Gia Hoa mở mắt ngẩng đầu, phát hiện người này đã ngủ không khỏi bật cười.

“Xem ra hôm nay thật sự mệt muốn chết rồi.”

Cẩn thận đem tư thế Mộng Kỳ điều chỉnh tốt, cứ như vậy mỉm cười nằm nghiêng nhìn gương mặt cô ngủ, thiệt là, sao càng nhìn càng đẹp, mỗi lần liếc nhìn cô một cái, phảng phất như yêu cô thêm một phần, tiểu yêu tinh này, cũng thật biết câu người.

Nghĩ đến tên trúc mã kia, khoé miệng Lạc Gia Hoa khẽ nhếch lên, trước kia nhìn album ảnh của Mộng Kỳ không có hình Mạc Từ Thông, mặc dù biết cô có một trúc mã, nhưng nghe cô nói hai người giống như anh em, anh cũng không đem nó để ở trong mắt, nhưng cho đến khi gặp hần, anh mới phát hiện, xem thường trúc mã này là một sai lầm lớn của anh, mặc kệ ở trước hôn lễ hần cường thế tìm anh nói chuyện, hay là khi đối mặt Mộng Kỳ về mặt dụ dăng cứng chiu, cũng làm cho Lạc Gia Hoa có chút lo lắng.

Cho dù hai người chỉ có tình cảm anh em, nhưng hần không có liên hệ máu mủ, đây là điều anh ghen ghét nhất.

Người nam nhân kia quá mức xuất sắc, quan trọng nhất là Mộng Kỳ tín nhiệm hần không chút nào thua kém mình, có khi so với mình còn nhiều hơn, trước khi gặp mình, cô đã tin tưởng hần nhiều năm như vậy, liền cô thiết kế, đều là do hần một tay xử lý, cô toàn tâm tin tưởng hần, đem thiết kế giao cho hần, tùy hần mở công ty, mặc dù Mộng Kỳ chỉ dùng vài ba lời giới thiệu công việc của mình, nhưng anh có thể cảm thấy vợ mình không tầm thường, có thể ở nước ngoài mở công ty, người nam nhân kia năng lực cũng không thể bỏ qua, đây cũng cho thấy quan hệ của hai người không thể cắt đứt, anh nên làm cái gì?

Khiến bọn họ không liên lạc lại? Bọn họ vốn chính là tình anh em, nếu mình yêu cầu như vậy, sẽ tỏ vẻ mình quá mức hẹp hòi, sợ sẽ chọc Mộng Kỳ mất hứng, chuyện như vậy, anh cũng làm không được.

Để bọn họ tiếp tục giữ vững liên lạc thân mật? Nhưng ngộ nhỡ ngày nào đó tình cảm của bọn họ biến chất, vậy anh làm thế nào?

Thiệt là, mấy bản thiết kế cũng không có làm khó anh qua. Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ nhẹ giọng mở miệng, “Nha đầu này, tại sao phải quen biết người ưu tú như vậy.”

“Chỉ là, em đã nói yêu anh rồi, em không phải là người nói không giữ lời, em hiện tại là vợ của anh.”

“Cho nên, anh sẽ đối với em thật tốt, anh nghĩ, em không phải người dễ thay lòng rất đúng không?”

“Em là của anh, sẽ không buông tay, vĩnh viễn sẽ không.”

“Kiều Mộng Kỳ, người này cả đời, đều là phu nhân Lạc Gia Hoa, mẹ Lạc Tiểu Mộng.”

Tuyên thệ xong, Lạc Gia Hoa cảm giác thư thái rất nhiều, mặc dù Mạc Tử Thông xem ra so với mình ưu tú, nhưng Mộng Kỳ cũng đã nói yêu mình, cô sẽ vĩnh viễn là của mình.

Cô gái này thế nào càng xem càng đáng yêu a, Lạc Gia Hoa không nhịn được trộm hương.

Cho đến khi Mộng Kỳ cảm thấy không thoải mái, đưa tay vuốt mặt, Lạc Gia Hoa mới dừng lại, cũng không thể ằm ỉ bà xã thân ái ngủ.

Đêm dài từ từ, hôm nay vốn là đêm động phòng của hai người, Lạc Gia Hoa nhìn nơi nào đó của bản thân nhô ra, lại nhìn người nào đó ngủ rất say, uất ức thở dài, ngủ là khẳng định ngủ không được, may là hôm qua thông minh, tính toán ở chỗ này bảy ngày, cũng đem một vài vật dụng tối, trong này bao gồm cả mấy cuốn sách dành cho phụ nữ mang thai Mộng Kỳ mua, làm một tay ba mới, cũng nên xem một chút, hơn nữa, Mộng Kỳ đã nghĩ tới, khi chọn mua sách, có một số cuốn đặc biệt dành cho người làm ba xem.

Không muốn quấy rầy Mộng Kỳ nghỉ ngơi, Lạc Gia Hoa ngồi ở góc xa giường, lẳng lặng đọc sách.

“Ừm ~~~ a ~~~~”

Ngủ một giấc, rất thoải mái, Mộng Kỳ từ từ nhắm hai mắt đuổi người một cái, lật người, sờ tới thân thể Lạc Gia Hoa, người này kể từ khi cùng anh, liền khôi phục thói quen ngủ trần nửa người, trước khi mang thai thậm chí lôi kéo cô cùng nhau ngủ trần, gần đây mang thai, hai người không thể quan hệ, lúc này mới tìm về áo ngủ của mình, nhưng người này thật đúng là vô cùng cường tráng, hơn nữa thân thể trời sanh, Mộng Kỳ nhắm mắt lại đưa tay từ ngực Lạc Gia Hoa đi xuống tùy ý vuốt ve, tự động tránh nơi nào đó, hướng bắp đùi đi, lúc muốn đi lên, bị kéo lại, sau đó liền nghe được tiếng hít thở nặng nề của người nào đó.

“Vợ, sáng sớm đã chơi đánh lén, hả?”

“Em mới không có.” Mộng Kỳ đỏ mặt, “Là anh tư tưởng không khỏe mạnh.”

“Anh tư tưởng không khỏe mạnh? Hừm?” Lạc Gia Hoa tối hôm qua ngủ vô cùng không tốt, buổi sáng Mộng Kỳ lật người đặt tay trên ngực chính mình đã thức, không lên tiếng là muốn hưởng thụ một chút thời gian nhẹ nhàng, không nghĩ tới người này lại dám khiêu chiến tự chủ của mình, không cho cô một chút giáo huấn sao được, không đợi cô mở miệng nữa, trực tiếp hôn lên môi đỏ mọng, ăn không được, cũng phải nhận chút lợi tức.

Đàn ông chưa thỏa mãn dục vọng rất đáng sợ, Mộng Kỳ bị hôn toàn thân vô lực, thiếu chút nữa hít thở không thông mới buông ra.

Vội vàng từng ngậm từng ngậm hít thở, nhân tiện dùng ánh mắt giết chết anh.

“Ha ha ~” Lạc Gia Hoa không nhìn ánh mắt sát khí kia.

Chờ điều chỉnh tốt hô hấp, Mộng Kỳ hặn hặn lườm anh một cái, thấy bên ngoài trời đã sáng, hiện tại mấy giờ rồi?

Lạc Gia Hoa đứng dậy nhìn điện thoại di động, mới hơn bảy giờ một chút.

“Rời giường thôi.”

“Được.”

“Anh hình như không có nghỉ ngơi tốt a.” Mộng Kỳ cẩn thận quan sát Lạc Gia Hoa.

Lạc Gia Hoa nhìn Mộng Kỳ một cái, có chú rể nào sâu não như anh không, đêm tân hôn thêm cả thời kỳ trăng mật đều chỉ có thể cùng bà xã đắp chăn nói chuyện phiếm thuận khiết, có thể nhìn không thể ăn em nói anh có thể nghỉ ngơi tốt sao?

Mộng Kỳ bật cười, “Ha ha ~~~ đáng đời, cái này kêu là tự làm tự chịu, ai kêu anh khiến em mang thai.”

Lạc Gia Hoa:

Nhìn Lạc Gia Hoa im lặng, Mộng Kỳ lần nữa cười đến không tìm không có phỉ.

“Tốt, em còn dám cười, anh phải không thập em.”

Mộng Kỳ bình tĩnh nhìn Lạc Gia Hoa nhào tới, ôm bụng một cái, “Anh nhất định muốn thu thập em?”

Lạc Gia Hoa nhìn ánh mắt Mộng Kỳ ôm bụng khiêu khích, bắt đầu đi thu tay lại, “Haiz, em bây giờ đã có Thượng Phương Bảo Kiếm trong tay, an nào dám động tới em.”

“Ha ha, biết là tốt rồi.” Nhìn dáng vẻ Lạc Gia Hoa không có nghỉ ngơi tốt, vẫn có chút quan tâm, “Nếu không anh ngủ tiếp một lát?”

“Không ngủ, muốn ngủ cũng không ngủ được, huống chi bên ngoài sáng như vậy.” Lạc Gia Hoa đứng lên mặc quần áo.

“Nhưng khó có dịp anh được nghỉ ngơi.”

“Không có việc gì, bồi vợ con, so với ngủ quan trọng.”

“Ha ha, ba hoa.”

Hai người liếc mắt đưa tình mặc quần áo tử tế, Lạc Gia Hoa đem gian phòng thu dọn, sau đó lôi kéo Mộng Kỳ đi đánh răng rửa mặt, bà Lạc đang nấu bữa sáng, Mộng Kỳ chào hỏi, không nhìn thấy ông Lạc,

“Ba đâu?”

“Ba con đi ra ngoài tập thể dục rồi, lập tức trở lại.”

“Dạ.”

Chờ hai người rửa mặt xong, bà Lạc đưa cho Mộng Kỳ một ly sữa bột, đưa cho Lạc Gia Hoa một ly sữa tươi, “Hai con uống cái này trước đi, sau đó Gia Hoa mang theo Mộng Kỳ đi tản bộ chung quanh, nửa giờ trở lại ăn điểm tâm, phụ nữ có thai cũng không thể luôn ngồi, mỗi ngày vận động thích hợp, tốt cho cục cưng, về sau khi sinh cũng tốt.

Lạc Gia Hoa gật đầu một cái, những ngày nay xem sách phụ nữ có thai, cũng biết được không ít, “Con biết, mẹ.”

Uống sữa xong, đem ly không đưa cho bà Lạc, Lạc Gia Hoa liền nắm tay Mộng Kỳ đi ra Tứ Hợp Viện.

Ở Tứ hợp viện, bình thường đều là người già, những người này là đã ở thành phố B lâu, hiện tại an hưởng tuổi già, người già, ngủ sớm, thức dậy cũng sớm, thời điểm Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa tay nắm tay xuất hiện, đã phát hiện rất nhiều người già ngồi ở bên ngoài viện tán gẫu, cảm giác như thế, khiến Mộng Kỳ có một loại cảm giác xuyên qua thời gian.

Sáng sớm, người đi đường lui tới cũng bắt đầu chậm rãi gia tăng, Mộng Kỳ và Lạc Gia Hoa đi lại ở trong đó, cảm thụ sáng sớm yên tĩnh cùng náo nhiệt.

Lạc Gia Hoa nắm tay Mộng Kỳ, “Thế nào vừa ra đây liền không nói gì?”

Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa: “Mỗi lần đi ở trong sân như vậy em liền có một loại cảm giác liếc mắt vạn năm.”

“Hử?”

“Em đang suy nghĩ, chúng ta già có thể như bọn họ không, mang cái băng ghế ngồi ở trước sân, sau đó cùng nhau tâm sự, xem một chút người đi đường.” Mộng Kỳ chỉ vào một đôi bạn già trước mặt nói.

Lạc Gia Hoa cười nheo mũi Mộng Kỳ, “Nhà chúng ta không có sân, muốn ngồi ở trước sân, xem ra chúng ta phải mua một căn nhà có sân mới được a.”

Mộng Kỳ: “Dụ dỗ.”

“Ừm, thừa dịp nghỉ bảy ngày, chúng ta đi xem nhà đi.”

“Được, ha ha ~”

Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ đều là người lo cho gia đình, qua ba ngày, hai người cơ hồ không có ra khỏi hẻm nhỏ Tứ Hợp Viện, nhiều nhất chính là buổi sáng buổi tối ở trong hẻm nhỏ tản bộ qua lại, nơi tốt như vậy chính là Mộng Kỳ cơ hồ buổi sáng buổi tối giống nhau thích ngồi ở bên ngoài nói chuyện phiếm với ông ông bà bà trước cửa quen mặt.

Chỉ là, trên đời này còn có một thứ gọi là máy vi tính, có thể để cho người ở nhà cũng biết tin tức các nơi trên thế giới, Lạc Gia Hoa ở nơi này ba ngày, liền tra xét không ít căn hộ bán hoặc cho thuê, bởi vì thời gian có hạn, hai người bàn bạc mua một căn nhà diện tích hơi lớn ở thoải mái một chút, về phần đi làm, dù sao có xe, không sợ.

“Bình thường những căn hộ này bán hoặc cho thuê đều là tám giờ sáng mở cửa, chúng ta sớm một chút rời giường, đi sớm, sẽ không nóng.”

Mộng Kỳ gật đầu một cái, “Tất cả nghe theo anh.”

Ngày hôm sau phải dậy sớm, hai người thật sớm đi ngủ, lúc nửa đêm, điện thoại Lạc Gia Hoa vang lên, đem hai người đánh thức, Mộng Kỳ không nhận

được xoay mình trở người,

“Người nào a, trề như thế?”

“Em ngủ, anh đi nghe điện thoại.” Lạc Gia Hoa vội vàng nhấn nút im lặng, rời giường cách xa Mộng Kỳ mới nhìn điện thoại di động, một số điện thoại lạ, người nào a, “A lô, ai vậy?”

“Xin chào, xin hỏi là Lạc Gia Hoa tiên sinh phải không?”

“Phải.”

“Tôi bên này muốn”

“Vợ anh, an đi ra ngoài một lát.”

“Ừm ~~~”

Trong mơ hồ, dường như nghe được Lạc Gia Hoa nói một câu như vậy, Mộng Kỳ lật người ngủ tiếp, sáng thứ hai rời giường bên cạnh không có ai, lúc này mới nghĩ đến tối hôm qua giống như nghe được điện thoại di động kêu.

Chuyện gì nửa đêm đi ra ngoài cả đêm không trở lại, trong lòng Mộng Kỳ có chút lo lắng, cảm giác có chuyện gì sắp xảy ra, tìm điện thoại gọi cho Lạc Gia Hoa, bên kia không có nhận, trong lòng Mộng Kỳ còn có chút không an tâm đây là chuyện chưa từng xảy ra.

Mặc quần áo từ tế, bà Lạc đang trong phòng bếp bận rộn, ông Lạc trước sau như một ra ngoài tập thể dục.

“Mẹ.”

“Ai, tiểu Kỳ, rời giường a, mẹ pha sữa cho con.”

“Cám ơn mẹ, mẹ có thấy Gia Hoa rồi đâu không?”

Bà Lạc kinh ngạc, “Nó không có ở trong phòng?”

“Không có, nửa đêm hôm qua anh ấy nhận được một cú điện thoại, sau đó liền đi ra ngoài, cho đến bây giờ không có trở lại.” Mộng Kỳ cau mày, tận lực không nghĩ tới tình huống xấu,

“Con đi gọi điện cho anh ấy.”

“Không cần gấp, có lẽ là có chuyện gì thôi.” Bà Lạc vội vàng an ủi.

“Dạ.” Mộng Kỳ lại gọi điện thoại, vẫn không có người nào nhận, dứt khoát tự động gọi lại, nhanh chóng tẩy rửa xong, đợi cô xem điện thoại, phát hiện bên kia vẫn không cách nào kết nối, Mộng Kỳ im lặng, trong lòng lo lắng càng tăng.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Xảy Ra Chuyện

Không gọi được Lạc Gia Hoa, Mộng Kỳ suy nghĩ một chút, gọi cho Lưu Lợi, bên kia còn đang ngủ, giọng nói mê mông, “A lô ~”

“Lily, cho tớ số điện thoại của Cố Thông.”

Mô hồ, bởi vì mang thai, cô nghĩ không cần gọi điện cho Cố Thông, hơn nữa cũng không cần điện thoại di động, liền không có lưu số điện thoại Cố Thông, may mắn Lily có, xem ra sau này số điện thoại của những người bên cạnh Lạc Gia Hoa cô đều phải lưu lại.

“Ừm, chờ một chút.” Nghe được giọng Mộng Kỳ, Lily ngược lại tỉnh rất nhanh, lập tức hỏi, “Cậu gọi cho hắn làm cái gì?”

“Không có việc gì, cậu trước ngủ đi, không quấy rầy.” Nói một câu liền cúp điện thoại, Mộng Kỳ gọi cho Cố Thông, lần thứ nhất vang lên không có ai nhận, đây là chuyện gì xảy ra, Mộng Kỳ lại gọi, lần này, lại nhận, không đợi đối phương mở miệng, Mộng Kỳ lập tức nói,

“Cố Thông, tôi là Mộng Kỳ.”

“Bà xã!”

“Ông xã!” Nghe được giọng Lạc Gia Hoa, Mộng Kỳ có chút ngạc nhiên, lại cảm thấy trong lòng buồn lòng, “Sáng sớm thức dậy không thấy anh, gọi điện thoại cho anh lại không được, rất lo lắng, anh đang ở đâu?”

Giọng của Lạc Gia Hoa nghe không tốt lắm, “Điện thoại của anh hết pin, anh bây giờ đang ở công ty, đừng lo lắng.”

“Anh ở đó cả đêm à, có phải xảy ra chuyện gì không?”

“..... Ừm”

“Thật sự đã xảy ra chuyện, thế nào?”

“Không có chuyện gì lớn, anh có thể giải quyết.”

“Đừng nói ahhh... em bây giờ đi qua.”

“Này.....” Lạc Gia Hoa còn chưa nói hết, Mộng Kỳ đã cúp điện thoại.

“Mẹ, con đi ra ngoài một chuyến.”

“Tiểu Kỳ, con đi đâu vậy, Gia Hoa đâu?”

Mộng Kỳ cười nhìn bà Lạc, “Con đi chỗ Gia Hoa, trễ một chút sẽ cùng anh ấy về, không có việc gì, mẹ không cần lo lắng.”

“Vậy bữa sáng?”

“Không ăn, mới vừa uống một ly sữa tươi cũng ăn không trôi, đợi lát nữa sẽ ở bên ngoài ăn.”

“Được rồi, con cẩn thận chút.”

“Ừm” Gật đầu một cái, Mộng Kỳ cầm túi ra cửa, lúc này chính là giờ cao điểm, cũng may xe điện ngầm cách nhà không xa, công ty Lạc Gia Hoa cũng không xa có thể ngồi xe điện ngầm.

Không phải cô xen vào việc của người khác, mà là cô có một loại cảm giác xấu, Lạc Gia Hoa không có nói thật với mình, nhất định đã xảy ra chuyện gì, nếu không, giọng của anh sao mệt mỏi như thế, còn nửa đêm không trở lại.

Đến trạm xe điện ngầm, Mộng Kỳ lại có chút hối hận, xe điện ngầm thành phố B, vào giờ cao điểm thật không phải là người ngồi.

Sờ sờ bụng, khẽ cắn răng, sau khi đợi ba chuyến, Mộng Kỳ rút cuộc lên xe điện ngầm, coi như vận khí của cô tốt hơn, tìm được một cái góc nhỏ đem mình co rút lại, đôi tay chống đỡ ở trên bụng không để cho người khác chen đến mình.

Mỗi một trạm, người trên xe càng lúc nhiều, sau khi qua mười trạm, Mộng Kỳ vững vàng xuống đất, còn cần đổi một lần xe điện ngầm, ngồi năm trạm nữa, là có thể đến công ty Lạc Gia Hoa, coi như là dễ dàng.

Đổi xe điện ngầm kì này, coi như là một trạm lớn, trên dưới người tương đối nhiều, Mộng Kỳ đến đổi sang xe, trễ một chuyến, sau đó đứng ở vị trí đầu tiên, lúc xe đến, chen vào tìm được một vị trí, vận khí không tệ.

Qua năm trạm, xuống xe, không vội rời đi, trước thở ra một hơi, tìm một chỗ ngồi nghỉ ngơi một chút, buổi sáng chỉ uống một ly sữa tươi ra ngoài chen xe điện ngầm, hiện tại có chút không thoải mái, hơn nữa, bởi vì không thường ngồi xe, cảm giác có chút buồn nôn, nếu là lúc trước, cô cũng sẽ cố chống đỡ lập tức đi tìm Lạc Gia Hoa, nhưng là hiện tại, cô còn phải cố kỵ bụng của mình.

Cảm giác thư thái chút, lúc này mới ra khỏi xe điện ngầm, đi đại khái mười lăm phút đến lầu dưới công ty Lạc Gia Hoa, kết quả phát hiện có rất nhiều người khoa tay múa chân, Mộng Kỳ càng thêm cảm thấy có chuyện rồi, vội vàng lôi kéo một người hỏi,

“Ngượng ngùng, xin hỏi nơi này đã xảy ra chuyện gì sao?”

Người bị kéo ra là một thanh niên còn trẻ tuổi, vừa thấy hỏi chính là một đại mỹ nhân, nhất thời hết sức nhiệt tình, “Nghe nói tối hôm qua lầu 18 có người ác ý châm xăng phóng hỏa, lửa cháy mấy giờ, mới đem lửa dập tắt, lần này lầu 18 công ty tồn thất nghiêm trọng nhất, ngay tiếp theo trên dưới mấy lầu cũng bị ảnh hưởng không nhỏ, cũng may lúc phát hỏa là buổi tối, không có nhân viên thương vong.....”

Mộng Kỳ khác không có chú ý, chỉ nghe được lầu 18 có người ác ý phóng hỏa, nhất thời cả kinh, “Lầu 18?”

“Đúng vậy a, tôi nghe nói phóng hỏa chính là một nhân viên công ty, sau khi bị ông chủ đuổi việc không phục, liền chạy tới phóng hỏa.”

Khác Mộng Kỳ đã nghe không lọt, cô ngẩng đầu, nhìn tầng lầu phía trên có chút bị cháy đen, chung quanh đã không có xe cứu hỏa, có lẽ mới đi không lâu, hướng phía người đang nhiệt tình nói cảm ơn, lập tức đi vào, vừa gọi điện thoại cho Cố Thông nói chính mình đã ở dưới lầu.

Nghe điện thoại vẫn là Lạc Gia Hoa, nghe thấy cô tới, nói, “Thang máy hư, không thể ngồi, em ở dưới lầu chờ anh.”

Mộng Kỳ nói, “Em nghe nói lầu 18 bị phóng hỏa, hiện tại liền đi lên, không sao, anh không cần xuống đón em, một mình em có thể.”

“Anh xuống đón em, em đi chậm một chút.”

Không tới một phút Mộng Kỳ đã nghe được tiếng bước chân của Lạc Gia Hoa, khi đó cô mới vừa bò đến lầu ba, “Sao em chạy tới?”

“Anh không nói chuyện ở đây cho em biết, em thấy không yên lòng.”

“Em đi bằng gì tới?”

“Ngồi xe điện ngầm.”

“Ngồi xe điện ngầm, quả thực là hồ đồ, bao nhiêu người a, em có bị chen lấn?”

Mộng Kỳ lắc đầu một cái, “Yên tâm đi, em sẽ tự chăm sóc tốt cho mình.”

“Em quả thực là quá làm loạn.”

“Em lo cho anh, có lẽ em tới không giúp được gì cho anh, nhưng em chỉ muốn anh biết, chúng ta là vợ chồng, dù chỉ có thể đứng ở bên cạnh anh cũng tốt, ở tại lúc anh mệt mỏi, bả vai của em có thể cho anh mượn.” Mộng Kỳ cặp mắt kiên định nhìn Lạc Gia Hoa.

Lạc Gia Hoa:

Hít thở sâu một hơi, Lạc Gia Hoa nghẹn trở về tất cả trách cứ, chỉ cảm thấy bởi vì tổn thất nghiêm trọng tổn thất mà tâm tình hậm hực đột nhiên tốt lên, cúi người xuống, “Anh bế em lên lầu.”

“A, không cần.”

“Nghe lời, trên sách nói rồi, phụ nữ có thai phải tận lực ít đi cầu thang.”

“Nhưng lầu mười tám”

“Tin tưởng chồng em” Lạc Gia Hoa có thâm ý khác nói qua.

Mộng Kỳ hai mắt sáng lên, “Được, em tin anh.”

Lúc này không nói gì.

Lạc Gia Hoa bế Mộng Kỳ một hơi lên lầu mười, bắt đầu có chút thở gấp, Mộng Kỳ đau lòng, “Để cho em xuống, đi có mấy lầu không sao, cũng không phải là thường đi.”

“Không có việc gì, anh nhất định có thể.”

“Em không muốn anh quá mệt mỏi.”

“Anh là đàn ông, mệt mỏi một chút sợ cái gì.” Lạc Gia Hoa hơi thở hổn hển, “Chúng ta trò chuyện đi, nói một lát, là có thể đến nơi rồi.”

“Trong công ty tổn thất như thế nào?”

“Phóng hỏa chính là nhân viên sát vách công ty, hấn hết hy vọng muốn trả thù, xăng rót rất nhiều, cả tầng lầu cũng cháy sạch sẽ.

Ngay cả đã có đoán trước, nhưng nghe Lạc Gia Hoa nói như vậy, vẫn kinh hãi, “Người phóng hỏa đâu?”

“Đã bị bắt lại, sau khi dập lửa, chúng ta đưa hấn đến cục cảnh sát.”

“Vậy tổn thất công ty tính cho ai?”

“Ha ha ~ tính cho người nào, coi là phóng hỏa, nhưng người cục cảnh sát nói, người nọ là người nơi khác, một mình tới nơi này đi làm, nhà ở thành phố H, trong nhà chỉ có một mẹ già hành động bất tiện, căn bản cũng không có tiền, bằng không, cũng sẽ không vì bị ông chủ vô cớ đuổi việc mà đi làm liều cái chuyện người chết ta sống, người ta không có tiền cho dù lột da hấn, cũng lấy không ra mấy đồng tiền, còn về phần công ty. Hiện tại, chỉ có thể đi tìm luật sư cố vấn, có ba công ty chúng ta có thể đi yêu cầu đền bù tổn thất, một là công ty sát vách, dù sao chuyện này là tại họ đưa tới, hai là công ty dưới lầu, phóng hỏa xảy ra vào buổi tối, điều này nói rõ bọn họ an ninh thất trách, ba là tìm công ty bảo hiểm.”

“Chỉ là, mặc kệ tìm cái nào, cũng không thể lập tức lấy được tiền, quan trọng hơn là, mấy vi tính và tài liệu trong công ty cũng bị cháy sạch, tài liệu của tất cả khách hàng biến mất, đây mới là quan trọng nhất, còn nữa, mấy cái hộp đồng, nhất là mấy khách hàng lớn của Hạ thị, phải lần nữa tìm bọn họ ký. . . .

. .”

Mộng Kỳ suy nghĩ một chút, “Vậy bây giờ, công ty rất cần vốn lưu động?”

“Ừ.” Lạc Gia Hoa gật đầu, “Nơi này trong khoảng thời gian ngắn không thể nào làm việc, thay vì sửa chữa, không bằng tìm ra nơi khác, hơn nữa nhân viên công ty tăng nhiều, cũng cần nơi phát triển, lúc trước anh và Cố Thông thương lượng cần một lần nữa ký hợp đồng khác, cũng muốn đi ký hợp đồng.”

“Vậy khách hàng của anh?”

“Khách hàng do anh phụ trách, trong vì tính ở nhà còn lưu, này cũng không sợ.”

Mộng Kỳ thở phào một cái, “Vậy còn tốt, khách hàng do anh phụ trách, nhất định là tương đối quan trọng, vậy cũng là trong cái rủi có cái may.”

“Đúng vậy.”

“Vậy còn tài chính?”

Lạc Gia Hoa nhếch miệng, “. Anh sẽ nghĩ biện pháp.”

Mộng Kỳ cúi đầu không nói gì, mặc cho Lạc Gia Hoa ôm cô lên lầu mười tám, đặt cô an toàn ở lối đi, hít sâu mấy cái, lúc này mới sờ sờ đầu của cô,

“Đi thôi.”

“Ừm.”

Đứng ở lối đi an toàn, Mộng Kỳ mới phát hiện, tường cả lầu trắng noãn đã cháy đen, đi vào phòng làm việc của Lạc Gia Hoa, càng thêm rối một đoàn, bàn làm việc, thảm trên đất, cũng cháy hết sạch, trên đất còn có chút hài cốt máy vi tính, thoạt nhìn rất là kinh khủng, trừ tám người Mộng Kỳ biết ra, còn có một số gương mặt lạ hoắc.

Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa đi vào tự nhiên đưa tới mọi người chú ý, chỉ là mọi người chỉ gật đầu một cái, lại tiếp tục làm việc của mình, Mộng Kỳ biết bọn họ đang nhớ lại tài liệu khách hàng, cũng không có để ý.

Ngược lại mấy nhân viên mới tới vừa thấy một đại mỹ nữ, có chút ngạc nhiên.

“Cố Thông, như thế nào?” Lạc Gia Hoa nắm tay Mộng Kỳ đến bên cạnh Cố Thông.

Cố Thông hướng Mộng Kỳ gật đầu một cái, nhìn Lạc Gia Hoa nói, “Mới vừa hỏi thăm được ở bên đường XX, có nơi phù hợp điều kiện của chúng ta, tớ gọi điện thoại qua hỏi, bên kia yêu cầu ký hợp đồng năm năm, giao tiền cọc một năm, tài chính chúng ta trước mắt có chút khó khăn, nếu ký, sợ rằng không được.”

“Cậu đem địa chỉ đây, tớ đi sang xem một chút.”

“Ổ chỗ này, đã nhớ kỹ.” Cố Thông lập tức gạt một trang giấy cho Lạc Gia Hoa, “Tớ đã hẹn ước bọn họ gấp mặt, cậu bây giờ qua đó, nơi này giao cho tớ được rồi, bên kia là tớ nhờ người quen tìm, khu vực, tiền thuê cùng diện tích cũng thích hợp, mấu chốt chính là có thể giao tiền cọc nửa năm hay không.”

“Cậu không đi?”

“Không, tớ tin cậu.”

Lạc Gia Hoa gật đầu một cái, “Vậy cũng được, tớ đi trước.”

“Ừm.”

Lạc Gia Hoa quay đầu nhìn Mộng Kỳ, “Đi thôi, anh với em cùng đi.” Mộng Kỳ thấy ở đây mình cũng không giúp được gì, gật đầu, “Được.”

Xuống bãi đậu xe, lên xe, Lạc Gia Hoa nịt dây an toàn cho Mộng Kỳ, nhìn mặt cô không có nụ cười, đột nhiên bật cười, “Thấy cái dạng kia, có phải bị hù sợ không?”

“Ừm.” Mộng Kỳ nghiêm túc gật đầu.

Lạc Gia Hoa sờ sờ đầu Mộng Kỳ, “Đúng vậy, chúng ta lần này tổn thất rất lớn, muốn lại đi vào quỹ đạo như trước, nói dễ dàng cũng không dễ, nói khó cũng không khó, thiết kế công ty cùng công ty khác bắt đồng, chúng ta đổi lại phòng làm việc, đem tài liệu khách hàng cầm về, rất nhanh là có thể lên quỹ đạo, chỉ là, tối thiểu phải một năm, là làm không công. Chỉ là, anh đã nói, tin tưởng chồng em, mặc dù thoạt nhìn dọa người, nhưng muốn đi vào quỹ đạo cũng dễ dàng, em không nên coi thường năng lực của chồng em và Cố Thông.”

Nghệp vụ của Cố Thông thường xuyên chạy ra ngoài, nên quen biết khá rộng, cho nên mới có thể rất nhanh đã hỏi thăm được nơi có điều kiện thích hợp

để bọn họ mở công ty.

Mộng Kỳ gật đầu một cái, “Em không hiểu cái này, anh nói được là được, đúng rồi, chỗ chúng ta tới, có thể thuận đường về nhà không?”

“Có thể, nơi đó mới xây không lâu, tiền thuê cũng tương đối, xem như rẻ, cùng nơi này, nhà chúng ta, vừa lúc tạo thành một đường thẳng, cự ly cũng không xa lắm.”

“Vậy đợi lát nữa ghé nhà một chuyến, em lấy đồ.”

“Được.”

Về đến nhà, đi thang máy lên lầu, Mộng Kỳ vào phòng ngủ, rất nhanh liền lấy ra hai tờ giấy đưa cho Lạc Gia Hoa.

“Đây là cái gì?”

“Là thời điểm kết hôn anh cho em, còn có của em, bên trong phải có hơn hai trăm vạn, là tiền mấy năm này em thiết kế áo cưới còn có huê hồng công ty, em nghĩ, chúng ta không cần vội mua nhà, công ty hiện tại cần tiền gấp, anh trước cầm dùng đi.”

Lạc Gia Hoa giật mình, “Như vậy sao được?”

“Tại sao không được?”

“Trước đó anh đã đồng ý cha em sẽ mua căn phòng lớn cho em ở, tiền này giao cho em để trả tiền nhà, anh đã hứa qua về sau sẽ kiếm nhiều tiền hơn cho em, nhưng dù sao cũng còn chưa thực hiện, hiện tại tại sao có thể lấy tiền em khổ cực kiếm được tới giúp anh, hơn nữa, nếu như anh cầm tiền này, chúng ta nhất định trong thời gian rất dài cũng không thể mua nhà, anh chẳng phải sẽ thất tín với cha em sao.”

Mộng Kỳ trừng Lạc Gia Hoa một cái, “Lúc này anh còn muốn nhà cửa, chuyện đó không cần gấp, hiện tại công ty anh mới là quan trọng nhất, hơn nữa, chỉ cần anh có năng lực, sau này còn sợ không mua được nhà sao.”

“Còn chưa cần lắm, tự anh nghĩ biện pháp được rồi.” Lạc Gia Hoa kiên trì, “Anh với Cố Thông góp tiền lại, nếu ngộ nhờ không đủ, anh có thể đem xe và nhà đi cầm.”

Không đợi Lạc Gia Hoa nói xong, Mộng Kỳ đã cắt đứt, “Nếu như anh đem nhà đi cầm cố, đến lúc đó em ở đâu?”

“Cầm xong sau này vẫn có thể ở.”

“Nhưng giấy tờ không có ở trong tay, em không an tâm” Mộng Kỳ cảm tức nói xong, “Hơn nữa cầm cho ngân hàng, đến lúc đó anh còn là phải trả lãi, có chút tiền đưa cho ngân hàng, anh không phải như đưa cho em, rõ ràng trong nhà thì có tiền, cố tình muốn đi vay tiền, anh ăn no không có chuyện làm phải không?”

“Anh.”

“Cầm cho em, anh không xem em là vợ à, chẳng lẽ anh nghĩ tai vạ đến nơi mạnh ai nấy bay sao?”

“Anh chưa từng nghĩ như vậy.” Lạc Gia Hoa có chút phức tạp, “Tại sao tin tưởng anh như vậy?”

Mộng Kỳ cắn cắn môi, “Chúng ta mới vừa ở cùng một chỗ, mặc dù trên luật pháp là vợ chồng, nhưng anh lại hiểu rõ hơn em, lúc đó chẳng phải đã chủ động giao tiền gửi ngân hàng mấy năm nay của mình ra, anh dùng hành động của anh nói cho em biết tin tưởng của anh, hiện tại em cũng vậy muốn dùng hành động nói cho anh biết tin nhiệm của em, nếu như anh không cần, vậy em trở về nhà mẹ.”

“Đừng đừng đừng.” Lạc Gia Hoa liên tục nói đừng, một tay lấy chi phiếu đoạt qua, “Anh dùng, anh dùng là được.”

Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa mắt tròn trăng.

Lạc Gia Hoa cười, một tay ôm Mộng Kỳ vào trong ngực, “Vợ à, cảm ơn em, em yên tâm, về sau, anh nhất định trả lại em gấp đôi gấp ba.”

Mộng Kỳ khước miệng giờ lên, “Em sẽ nhớ câu nói này của anh.”

“Bà xã, anh thề.” Lạc Gia Hoa chăm chú nhìn Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ đẩy đẩy anh, “Em nghĩ, gần đây anh cũng sẽ không nghĩ phép nữa đi.”

“Ừm.” Nghĩ tới đây, Lạc Gia Hoa lại cảm thấy có lỗi Mộng Kỳ, anh không chịu cầm chi phiếu của Mộng Kỳ, chẳng qua là chủ nghĩa đại nam nhân, vốn đã nói mua nhà, tiền đặt cọc đều phải dùng tiền của cô trong lòng anh cũng có chút suy nghĩ, về sau nhất định phải kiếm nhiều tiền hơn cho cô, không chỉ hiện tại không mua được nhà, còn phải dùng tiền của cô để cứu công ty, dùng tiền của phụ nữ, đối với đàn ông cho chủ nghĩa đại nam nhân mà nói, là hết sức khó chịu, nhưng đồng dạng, Lạc Gia Hoa ở trong lòng quyết định, nhất định phải cố gắng, đem tiền này kiếm về, chẳng những có thể trả lại cho Mộng Kỳ, còn phải để cô có cuộc sống tốt hơn.

Đàn ông có chủ nghĩa đại nam nhân, chính là có khổ gì cũng tự mình gánh, đem toàn bộ ngọt ngào, tất cả đều cho phụ nữ của mình.

Mộng Kỳ đầu óc xoay chuyển, “Sắp tới anh sẽ rất bận, nhà mẹ bên kia quá xa, cũng không cần đi qua, em sẽ chuyển về nhà ở, chờ anh hết bận, chúng sẽ lại sang đó ở.”

“Sao lại chuyển đi? Anh sẽ không thể chăm sóc em.”

“Thời điểm anh đi làm, cũng không thể chăm sóc em.” Mộng Kỳ nói, “Hon nữa em cũng không muốn để anh chăm sóc, anh đã rất mệt mỏi rồi.”

Ý ở ngoài lời chính là em dời đi chính là lo cho anh.

Có mấy lời, không cần nói rõ, Lạc Gia Hoa chỉ ở trên trán Mộng Kỳ hôn, “Anh hiểu rồi, vậy bây giờ em ở nhà nghỉ ngơi.”

“Ừm.”

Dặn dò đôi câu, Lạc Gia Hoa cũng biết bây giờ không phải lúc nhĩ nữ tình trường, liền ra cửa, có chi phiếu của Mộng Kỳ, anh hiện tại tuyệt không sợ.

Chờ cửa đóng lại, Mộng Kỳ mới thả lỏng khoe miệng cười, mềm nhũn ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn phòng ốc quen thuộc, nhắm mắt lại, làm một quyết định, không phải là không có bản khoán, hơn hai trăm vạn, là toàn bộ tài sản của cô, có bản khoán, không phải lo lắng cho mình tiền có đi không về, mà là sợ mình giúp người không đáng giá.

Đối với Mộng Kỳ mà nói, tiền không thể không có, nhưng chưa bao giờ sẽ trở thành vì tiền có thể buông tha tất cả mọi người.

Đem số tiền này đi giúp Lạc Gia Hoa, cô tuyệt không đau lòng, nhưng cô sợ sẽ bởi vì hơn hai trăm vạn này mất đi Lạc Gia Hoa, một gia đình ấm áp, vĩnh viễn so mấy triệu bạc quan trọng hơn.

Ở trong TV, có không ít người thật chuyện thật, một số gia đình, cha mẹ, nam nữ, vợ chồng thành thù, mà nguyên nhân không tránh khỏi một chữ tiền, Mộng Kỳ rất sợ có một ngày mình cũng sẽ đối mặt cục diện như vậy.

Có người, đừng bảo là mấy triệu, thậm chí chỉ vì vài chục vạn có thể tranh tới kẻ sống người chết, mà tranh luận hai bên, thường là người chí thân, mỗi lần thấy chuyện xưa như vậy, Mộng Kỳ sẽ cảm thấy bi ai, trước không nói những thứ kia có thuộc về mình hay không, dù là của mình, nếu như người thân cần, cho bọn họ thì có gì đâu, chỉ cần mình có thể kiếm tiền nuôi sống mình, cần gì phải vì mấy đồng tiền kia liều mạng tranh giành.

Đúng vậy, cô không sợ lấy tiền ra giúp Lạc Gia Hoa, nhưng ở sâu trong nội tâm của cô, nhưng có chút lo lắng, lo lắng cái gì cũng nói không rõ ràng.

Hiện tại, tất cả chỉ có thể để thời gian chứng minh, cô chỉ hi vọng, anh không làm cô thất vọng.

Ở trên ghế sofa ngồi một lát, bụng cảm thấy đói, Mộng Kỳ lúc này mới nhớ tới, buổi sáng chỉ uống một ly sữa tươi, cũng may sớm đã tính ở nhà ông bà Lạc bảy ngày, đồ trong nhà không có dọn sạch, Mộng Kỳ đến tủ lạnh tìm một chút đồ ăn, sau đó bắt đầu suy tính buổi tối làm cái gì ăn.

Lúc đang suy nghĩ thì nhận được điện thoại của bà Lạc, Mộng Kỳ lúc này mới nhớ tới mình đi gấp chưa có nói với bà Lạc, có lẽ ở trong nhà chờ đợi nóng ruột đi, đem chuyện công ty Lạc Gia Hoa bị phóng hỏa nói cho bà Lạc một tiếng, hơn nữa nói chuyện sẽ trở về ở.

“Gia Hoa gần đây nhất định sẽ rất bận, đi ra đi vô, không tiện lại mệt, bọn con về nhà, mỗi ngày con nấu cơm cho anh ấy, tận lực để anh ấy nhẹ nhõm chút.” Mộng Kỳ nói như vậy.

Bà Lạc nghe rất là vui mừng, “Nhưng con đang mang thai.”

“Cho dù con không mang thai cũng không làm được nhiều, nấu cơm ngược lại không cần sức lực quá lớn, để anh ấy về đến nhà thoải mái một chút, mẹ, mẹ không phải lo lắng, đúng rồi, lúc tối, Gia Hoa sẽ qua đó đem đồ đặc của bọn con về.”

“Công ty nó tồn thất như thế nào?”

“Ở phạm vi bọn con có thể thừa nhận, bọn con có thể giải quyết, mẹ, không cần lo lắng.”

Lại an ủi bà Lạc, không để cho bà lo lắng quá mức, ở nhà nghỉ ngơi một lát mới ra cửa mua đồ, vốn nghĩ Lạc Gia Hoa sẽ về nhà rất muộn, không nghĩ tới cư nhiên hơn tám giờ đã về, cũng đem tất cả đồ đặc về, đồng thời trở về còn có Cố Thông, vừa vào cửa liền cọt nhả,

“Hi, chị dâu, em tới ăn chực.”

Mộng Kỳ cười, “May mà tôi làm nhiều chút, hôm nay anh được lắm.”

“Oa, chị dâu, nghe ý của chị, nếu không làm nhiều chút, sẽ không có phần của em sao?”

“Ừm hừ ~”

“Chị dâu cũng quá độc ác rồi.”

“Ha ha ~”

Lạc Gia Hoa đem đồ vật cất xong, cảnh cáo Cố Thông, “Không cần đùa bỡn vợ tớ.”

Cố Thông uất ức, “Tớ nói anh em, từ lúc cậu kết hôn, ngày càng thư thái, nhưng kia lòng dạ càng ngày càng nhỏ a.”

Lạc Gia Hoa, “.”

Mộng Kỳ: “Ha ha ~”

Lạc Gia Hoa đi tới ôm Mộng Kỳ, “Bà xã, em cười nhạo anh?”

Mộng Kỳ mơ hồ nhận thấy được chồng uy hiếp, liền vội vàng lắc đầu, “Không có không có.”

“Vợ ngoan, đợi lát nữa cầm một muỗng dấm.”

“Anh ghen?”

“Không, cho Cố Thông, tên kia mỗi lần nhìn thấy chúng ta ân ái liền ghen, để cho hắn ăn nhiều một chút.”

“Được.”

Cố Thông buồn bã, “Tớ cũng muốn kết hôn, tớ cũng muốn vợ tới ôm một cái.”

Lạc Gia Hoa: “Đi đi đi, chỉ cần cậu có thể tìm được phụ nữ chịu kết hôn.”

Cố Thông bị phẫn, “Đừng tưởng rằng có bà xã rất giỏi, ngày mai tớ sẽ dẫn Lily đi kết hôn.”

Mộng Kỳ cười, “Nếu như ngày mai anh sẽ có thể kéo Lily đi kết hôn, vé máy bay đi du lịch trăng mật tôi sẽ bao.”

“Thật?”

“Ừm~”

“A, Lily, du lịch trăng mật a.” cặp mắt Cố Thông sáng lên, “Chị dâu, đây chính là chị nói, nói lời giữ lời a.”

“Tôi dùng danh nghĩa thế, chỉ cần ngày mai anh có thể cùng Lily kết hôn hơn nữa trong vòng ba năm không ly hôn, mặc kệ anh đi quốc gia nào tôi đều bao, hơn nữa còn là qua lại, dĩ nhiên, du lịch vòng quanh thế giới không tính.”

“Như vậy là buôn bán có lời, tôi muốn đi nước Pháp đã lâu rồi.” Chú ý trận cười to, “Liền hướng về phía vé máy bay, ngày mai tôi liền lôi kéo Lily kết hôn.”

“Được, chỉ muốn ba năm hai người không ly hôn, tôi sẽ ra vé máy bay, đến lúc đó chúng ta ký hiệp ước, nếu ai vi phạm sẽ nộp gấp mười lần.” Biết Lily tuyệt đối không có khả năng kết hôn, Mộng Kỳ nói xong rất xác định.

“Nói miệng không bằng chứng, viết giấy đi.” Cố Thông hai ba lần viết xong điều kiện, đưa cho Mộng Kỳ, “Đến đây đi đến đây đi, ký tên vào.”

Mộng Kỳ nghi hoặc nhìn Cố Thông, “Có âm mưu.”

“Chị dâu, sợ?”

“Không sợ.”

“Vậy thì ký đi.”

Lạc Gia Hoa ôm Mộng Kỳ, “Ký đi, có anh ở đây.”

Mộng Kỳ liếc mắt nhìn Lạc Gia Hoa, cười đến thoải mái, “Được.”

Hai bên ký tên, hiệp ước đơn giản tạo thành, Mộng Kỳ nhú mày, “Anh không phải thiếu tiền vé máy bay chứ?”

Cố Thông nhú mày, “Không thiếu, chỉ là, tiền của người khác, dùng luôn thoải mái hơn.”

Mộng Kỳ: “. Ông xã, em thế nào có loại cảm giác bị tính kế?”

Lạc Gia Hoa An an ủi Mộng Kỳ, “Không sao, một ngày nào đó, chúng ta sẽ tính sổ lại gấp mười lần.”

“Được rồi, nghe lời anh,” Mộng Kỳ buông xuống trong lòng quái dị, dù sao có Lạc Gia Hoa, cô không sợ. Hai người các cậu, lên bàn, ăn cơm đi.”

“OK.”

Ăn cơm, Cố Thông cùng Lạc Gia Hoa vào thư phòng, chuyện của công ty vẫn chưa hết đâu, Mộng Kỳ xem TV một lát liền vào phòng ngủ, không quấy rầy bọn họ, đợi nửa đêm lúc cô đi vệ sinh, phát hiện đèn thư phòng vẫn sáng, nghi hoặc mở cửa thư phòng ra, Cố Thông đã không có ở đây, chỉ còn một mình Lạc Gia Hoa,

“Chồng à, đã trễ thế này sao còn chưa ngủ?”

Lạc Gia Hoa đứng dậy vịn vịn cô, “Lập tức đi ngủ đây, có phải anh quấy rầy em không?”

“Không phải, em đi vệ sinh, Cố Thông đã về?”

“Ừm.”

“Anh cũng sớm nghỉ ngơi một chút đi, như vậy ngày mai mới có tinh thần làm việc.”

“Được, lập tức sẽ nghỉ ngơi.” Lạc Gia Hoa hôn mặt Mộng Kỳ, “Đúng rồi, đưa giấy chứng minh của em cho anh.”

“Hả?”

Lạc Gia Hoa sờ sờ mặt Mộng Kỳ, cười đến dịu dàng, “Anh dùng số tiền lớn của em như vậy còn không sợ, sợ anh lấy giấy chứng minh của em sao ?”

“Em để trong túi để em đi lấy cho anh.”

“Ừm.” Lạc Gia Hoa nhận lấy giấy chứng minh của Mộng Kỳ, cẩn thận bỏ vào trong túi tiền, “Em đi ngủ đi, anh đi vệ sinh xong sẽ ngủ.”

“Ừm.”

Ngày thứ hai khi Mộng Kỳ thức dậy, Lạc Gia Hoa đã rời đi, trên đầu giường có tờ giấy anh lưu lại để cô biết anh đi trước xử lý chuyện của công ty.

Mộng Kỳ cũng không hiểu những thứ này, nhưng biết hiện tại Lạc Gia Hoa nhất định có rất nhiều chuyện phải làm, nhưng trong phòng bếp còn có buổi sáng anh nấu cho mình, Mộng Kỳ uống cháo, cảm giác trong lòng nóng một chút.

Chỉ là cô chưa kịp cảm động xong, Lưu Lợi đột nhiên điện tới khiến cô như bị sét đánh, câu thứ nhất là: Con gái, chuẩn bị nhân dân tệ đi.

“?” Mộng Kỳ nghi ngờ.

“Ha ha, tớ kết hôn.”

“! ! !” Mộng Kỳ cả kinh, “Lily ~”

“Con gái, không phải cậu biết tớ muốn đánh cuộc với cậu đã nhiều năm sao, đáng thương con gái, cậu bị Cố Thông tính kế, tớ mới vừa cùng hắn đăng ký kết hôn, bây giờ đang trên đường đến nhà cậu, đợi lát nữa cho cậu xem sổ đỏ mới ra lò, ha ha, chúng tớ đã thương lượng xong đi nước Pháp rồi, hơn nữa muốn ngồi khoang hạng nhất, đáng thương con gái, nhớ chuẩn bị tiền a, cứ như vậy, không nói nữa, tạm biệt.”

Mộng Kỳ: “.”

Từ đầu tới đuôi, cô đều không có nói được một câu.

Nhưng cô hiểu, là Cố Thông cùng Lưu Lợi hợp lại tính kế mình, xem ra, giác quan thứ sáu của mình hết sức chính xác, Mộng Kỳ hết sức bình tĩnh để điện thoại di động xuống, yên lặng chờ Lưu Lợi đến.

Đại khái hơn một tiếng đồng hồ, chuông cửa nhà Mộng Kỳ vang lên, Mộng Kỳ đứng dậy mở cửa, quả nhiên là Lưu Lợi.

Đại khái hơn một tiếng đồng hồ, chuông cửa nhà Mộng Kỳ vang lên, Mộng Kỳ đứng dậy mở cửa, quả nhiên là Lưu Lợi.

“Ha ha, mới vừa ra lò , miễn cưỡng xem xét.” Lưu Lợi cầm sổ hồng trong tay, bộ giờ giờ, mặt hài lòng.

Mộng Kỳ từ trên tay cô cầm lấy, cẩn thận quan sát, cùng mình một dạng, ừm, hình bên trong, một người xinh đẹp, một đào hoa nhân, rất xứng đôi a.

“Như thế nào, có muốn cầm đi giám định lại không?”

“Vậy không cần, tớ xem tí mĩ như thế, không phải muốn nhìn nó thiệt giả.” Mộng Kỳ ngược mắt nhìn Lưu Lợi, dùng ánh mắt quý dị quan sát Lưu Lợi.

Lưu Lợi hai ôm ngực, “Thì sao, chị đây hiện tại cũng đã có chồng, cung cũng đừng nhớ thương chị, chị không thuộc về cung.”

Mộng Kỳ cười, “Vậy sao, vậy tớ phải chúc mừng cậu.”

“Nói hay lắm.”

“Tớ thật tò mò, Cổ Thông làm cách nào thuyết phục được cậu đi đăng ký với hắn?” Mộng Kỳ nhìn Lưu Lợi, “Dù sao lấy sự hiểu biết của tớ đối với cậu, cậu sẽ không làm chuyện như vậy, cũng sẽ không đồng ý, nhưng lần này, rất rõ ràng tớ đoán sai.”

Lưu Lợi mất cười cong lên, “Ha ha, đó là bởi vì cậu đối với mình quá mức tự tin, nhưng cậu đừng quên, cậu cuối cùng không phải là tớ, đúng vậy, cậu rất hiểu rõ tớ, dưới tình huống bình thường, tớ sẽ không đồng ý, nhưng cậu quên, tớ là người tính tình bất định, giống như con người của tớ, thường thường là biến số lớn nhất, cậu thua chỉ là thua ở cảm giác quá tin tưởng mình.”

“Chỉ là, hắc hắc.” Lưu Lợi nói tiếp, “Vậy cũng phải cảm ơn cậu tin tưởng tớ như vậy, nếu không, nếu là đánh cuộc với cậu, có thể đời này tớ cũng không có cơ hội thắng.”

“Tớ hiểu, tớ không phải thua ở trên tay mình, mà là thua ở trên người của cậu, tớ chưa bao giờ biết thì ra cậu cứ nhiên muốn thắng tớ như vậy.” Mộng Kỳ gật đầu.

“Tất nhiên, cái người thông minh đến khiến người ta muốn nổi điên, nếu không phải chuyện này đặc biệt, có thể tớ vĩnh viễn đều không có cơ hội á.”

“Trừ đó ra, cậu không có nguyên nhân khác?”

“Có chứ, nói ví dụ sau khi kết hôn tớ sẽ không cần cả ngày đối mặt với mấy đối tượng ông già giới thiệu nữa.

“Chuyện cậu đi đăng ký ba cậu có biết không?”

“Không biết.”

“Vậy cậu chuẩn bị nói cho ông ấy biết sao?”

“Nói chứ, tớ tới thông báo cho cậu chuẩn bị tiền trước, sau đó sẽ về nhà nói cho ông già biết.”

“Ông ấy nhất định sẽ rất tức giận.”

“Tức giận thì kệ ông ta.” Lưu Lợi cười đến tà ác, “Cổ Thông đã nói, sau khi kết hôn tất cả tài sản sẽ để tớ trông nom, ha ha, đến lúc đó cho dù ông già đuổi tớ ra ngoài, tớ cũng không sợ không có chỗ ở không có tiền tiêu.”

Mộng Kỳ nhìn Lưu Lợi tội nghiệp, “Lily, cậu quá ngây thơ rồi.”

“?”

“Cậu cho rằng tiền của Cổ Thông có thể tùy tiện tiêu mất sao?” Mộng Kỳ bị ai vỗ vỗ vai Lưu Lợi, không trách được tối hôm qua hắn cười tự tin như vậy, đại khái trong lòng hắn đã sớm có tính toán, chỉ là mượn tay của mình làm lời dẫn thôi, chẳng những Lưu Lợi bị hắn tính toán, ngay cả mình cũng bị hắn tính kế bên trong.

“Cậu đừng quên, hắn là hoa hoa công tử, ít nhất trước kia là vậy, hắn tiêu tiền trên người phụ nữ, chưa bao giờ sẽ nương tay, nhưng mỗi người phụ nữ, đều sẽ bị hắn lấy lại gấp đôi.”

Cổ Thông con sói xám lớn kia, rất rõ ràng là muốn ăn Lưu Lợi con tiểu bạch thỏ này a.

Lưu Lợi đem tóc hất ra sau đầu, ngạo nghễ nói, “Hừ, cậu cho rằng tớ không biết hắn có ý định gì? Đến lúc đó ai ăn ai còn chưa biết.”

Mộng Kỳ rất muốn nhắc nhở Lưu Lợi: Mặc kệ ai ăn ai, đều là cô thua thiệt.

“Cổ Thông đâu?”

“Công ty hắn có chuyện, đang bận rộn, tớ không phải là người phụ nữ lúc nào cũng muốn chồng ở bên cạnh.”

Mộng Kỳ:

“Được rồi, không nói với cậu nữa, cậu lo chuẩn bị tiền đi, chờ công ty hắn đi vào quỹ đạo, bọn tớ sẽ đi trăng mật, hiện tại cầm sổ đỏ về chọn tức lão già.”

Mộng Kỳ:

Lưu Lợi như lúc cô tới tốc độ bình thường, biến mất càng tốc độ.

Chỉ chớp mắt, trong nhà chỉ còn một người, Mộng Kỳ dờ khóc dờ cười, nghĩ đến Cổ Thông đang bận, liền hủy bỏ ý niệm gọi điện, dù sao ván đã đóng thuyền, chờ hắn có thời gian sẽ nói chuyện với hắn.

Ăn xong bữa sáng, đem phòng bếp sửa sang một chút, muốn đi xuống lầu tản bộ, cầm chìa khóa ra cửa.

Chung cư xanh hoá không tẻ, Mộng Kỳ đi tới đi lui, liền đến tiểu khu đặc biệt xây để rèn luyện thân thể và cho bọn nhỏ chơi đi, nơi đó có mấy đại nhân mang theo nhà mình đứa bé chơi, Mộng Kỳ sờ sờ bụng, ắt không biết có phải hay không là mang thai quan hệ, nàng bây giờ nhìn mỗi đứa bé cũng đáng yêu như vậy.

“Bé cưng, chạy chậm một chút, coi chừng ngã.”

Một đứa bé bộ dạng vừa mới học đi bỏ qua tay người lớn, hớn hờ chạy, người lớn đi theo sát phía sau, cẩn thận nhắc nhở.

“Ha.” Người bạn nhỏ cười đến hết sức vui vẻ.

“Chậm một chút, bé cưng.” Người lớn cũng cười nhắc nhở.

“Oa ~”

“Cẩn thận.” Mộng Kỳ phản xạ có điều kiện kêu lên, tiểu bảo bảo chạy quá nhanh, nhưng chân nó còn quá mềm yếu, lập tức ngã xuống đất, nhất thời khóc lớn lên, người lớn liền tranh thủ bế nó lên, đau lòng xoa xoa cho nó,

“Ngaoan, không khóc không khóc nha.”

Mộng Kỳ đứng ở một bên, gấp gáp khăn trương, thấy đứa bé ngã xuống, tựa như mình ngã, thật là kỳ quái, tại sao có thể có cảm giác như thế? Về sau nếu như cục cưng của mình té ngã, cô sẽ như thế nào, đại khái, cũng sẽ giống như người lớn bên cạnh đứa bé, vô cùng đau lòng.

Không biết có phải do té không đau hay còn chưa biết đau, Mộng Kỳ thấy bộ dạng đứa bé rất đau, khóc lợi hại như vậy, vốn cho là sẽ khóc thật lâu, không nghĩ trước sau không tới một phút, người lớn ôm đứa bé dỗ dỗi câu, liền ngừng lại, không có nước mắt, tình huống này khiến Mộng Kỳ rất là tò mò, cô đi tới, ngồi bên cạnh hai người kia, lộ ra một nụ cười thân thiện,

“Xin chào.”

“Ách, chào.” Thấy Mộng Kỳ hướng mình cười, người lớn cũng vội vàng cười đáp lại.

Mộng Kỳ cười nhìn đứa bé trong tay người lớn, “Đứa nhỏ này thật đáng yêu nha, đã mấy tháng rồi?”

“Mười ba tháng.”

“Mười ba tháng? Oa, thật lớn, tôi còn tưởng sắp hai tuổi rồi.”

“Ha ha, Đùng vậy a, người khác nhìn thấy cục cưng nhà chúng tôi, đều cho rằng nó gần hai tuổi.”

Mộng Kỳ mắt sáng lên, “Đây là con của ngài sao?”

“Ừ.”

“Thật đáng yêu. Ha ha, ” Mộng Kỳ cười, “Tôi cũng đang mang thai, nhưng cái gì cũng không hiểu, muốn học hỏi kinh nghiệm của ngài, được không?”

“Được a.” Nghe Mộng Kỳ nói mình mang thai, thân là mẹ nhất thời thấy thân thiết, “Cô mang thai mấy tháng, không nhìn ra được.”

Mộng Kỳ xin lỗi cười, “Vừa mới mang thai, không tới một tháng.”

“À, không trách được, cô cũng ở trong khu này sao?”

“Ừm, ” Mộng Kỳ cười.

“Đó giờ sao chưa từng gặp qua cô?”

“Bình thường tôi không đến nơi này, ” Mộng Kỳ cười, “Hơn nữa tôi mới dọn tới không lâu, chị đã ở nơi này bao lâu?”

“Tôi à, đã lâu rồi, tôi là một trong những hộ đầu tiên chuyển vào đây.”

“Ồ, hoá ra là như vậy .”

“Đùng vậy a, lúc tôi mang thai, đều là mẹ chồng chăm sóc, có cái gì không hiểu, cũng là bà nói cho tôi biết, mẹ chồng tôi, vừa vặn là một Bác Sĩ khoa phụ sản, đừng nói chuyện của tôi, cô phải nói cho tôi biết cô muốn biết cái gì, tôi nhất thời cũng không biết nói gì, nếu không, cô có chỗ nào không hiểu liền hỏi, tôi biết sẽ trả lời cô.”

Người phụ nữ ôm đứa bé vào trong ngực, cho thấy sự nhiệt tình và hoạt bát của người thành phố B.

Mộng Kỳ gật đầu một cái, “Thật ra thì mẹ chồng và mẹ tôi cũng nói cho tôi biết rất nhiều thứ cần chú ý, tôi cũng có mua mấy quyển sách để xem, tôi muốn hỏi, vừa rồi đứa bé ngã trên mặt đất, thoát nhìn rất đau, tại sao cô vừa đỡ, nó không khóc nữa?”

Người phụ nữ nhìn Mộng Kỳ nờ nọ cười, “Ha ha, cô thật biết đùa a.”

Mộng Kỳ: “.”

Người phụ nữ vừa cười vừa giải thích, “Đứa nhỏ sẽ không biết có bao nhiêu đau, bọn nó còn nhỏ, dây thần kinh cảm giác đau không phát triển hoàn toàn, hơn nữa cả người xương mềm chưa cứng rắn, té xuống vốn cũng không phải rất đau, khóc nha, có lúc chỉ là làm nũng, cô dỗ nó, nó tự nhiên sẽ không khóc.

Mộng Kỳ nghi hoặc nhìn người phụ nữ, “Thật không?”

“Ừm.” Người phụ nữ gật đầu.

“Ừm.” Mộng Kỳ cảm giác mình thụ giáo, vì vậy hướng người phụ nữ thỉnh giáo một chút nghi hoặc, người phụ nữ cũng vui vẻ cùng người khác chia sẻ kinh nghiệm mang thai của mình, hai người bắt tri bắt giác trò chuyện hết sức vui vẻ, mãi cho đến lúc đứa nhỏ đói bụng đòi về nhà, Mộng Kỳ mới vội vàng đứng lên, hướng người phụ nữ nói cảm ơn, người phụ nữ cười ôm đứa bé rồi đi, Mộng Kỳ đợi người phụ nữ đi ra ngoài mới nhớ tới mình thế nhưng quên hỏi người nọ họ gì.

Bất đắc dĩ gãi gãi đầu, suy nghĩ chút, nếu có duyên, tự nhiên sẽ gặp lại.

Muốn cô cùng một người chưa bao giờ gặp mặt tán gẫu lâu như vậy, có lẽ là có tiếng nói chung đi, mặt trời nhiệt độ đã rất cao, đáng tiếc quên mang điện thoại, cũng không biết mấy giờ rồi, chỉ đành về nhà.

Về đến nhà, đã nghe tiếng di động vang lên, Mộng Kỳ vội vàng tìm điện thoại di động.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Ô Long Lúng Túng

Người gọi chính là Lạc Gia Hoa, Mộng Kỳ bắt máy, đầu kia liền hỏi tới tấp, “Em đi đâu vậy, gọi điện cho em lâu như vậy cũng không bắt máy?”

Mộng Kỳ cho là có việc gì gấp, liền vội vàng hỏi, “Em xuống dưới lầu tản bộ, đã xảy ra chuyện gì à?”

“. Tản bộ?” Trầm mặc xuống, Lạc Gia Hoa mới hỏi ngược lại.

“Ừm.”

“Em đi chỗ nào tản bộ hơn một giờ?”

“Ồ lầu dưới.”

“Sao không tiếp điện thoại?”

“Đề quên ở nhà.”

“.”

“Ông xã ~”

“Lần sau ra cửa nhớ mang điện thoại theo, hồi nãy em mà không nghe điện thoại anh đã định chạy về tìm em rồi.”

“Vậy anh tìm em có việc sao?” Mộng Kỳ áp ứng hỏi.

“Không có, định nói với em một tiếng buổi tối anh sẽ về trễ một chút, không cần chờ anh ăn cơm, cứ như vậy, cúp đây.”

“Này~” đáp lại cô chỉ có tiếng tút tút.

Mộng Kỳ gãi gãi đầu, “Đây là thế nào?”

Tìm cô vợ vãi như vậy, rồi lại không nói là chuyện gì, này là sao, chẳng lẽ là trách cô không kịp thời nghe điện thoại? Mộng Kỳ trong lòng có chút không vui, cô cũng không phải là vật phẩm của anh hề kêu là tới, hơn nữa, không phải anh nói điện thoại di động có phúc xạ tận lực hạn chế dùng sao.

Chu môi, ném điện thoại sang một bên, ngồi ở trên ghế sa lon nhàn chán hờn dỗi.

Ngồi một lát, lại nghĩ đến chuyện công ty Lạc Gia Hoa, có lẽ vì chuyện của công ty nên anh bức bối đi, được rồi, Mộng Kỳ quyết định tha thứ anh vô lý, không có ai là hoàn hảo, thỉnh thoảng phát tiết tính khí cũng có thể, hơn nữa anh cũng không có nói cái gì.

Tìm lý do cho Lạc Gia Hoa, Mộng Kỳ cũng không lại giận anh, đang chuẩn bị tìm một chút chuyện để làm, điện thoại lại vang lên, thật sự là kỳ quái, ngày thường không vang, thế nào hôm nay điện thoại kêu sôi nổi như vậy ?

Lúc này gọi tới , thật sự ngoài dự đoán của cô, là Vương Lệ Á, cô ta sao lại gọi điện thoại cho mình, chẳng lẽ là tới khoe khoang hay sao? Nhưng cô đã không thêm đề ý Nghiêm Tử Hạo rồi, cô ta có cái gì tốt khoe khoang?

Điện thoại di động tinh thần bất khuất vang, Mộng Kỳ cũng không muốn cho Vương Lệ Á cảm giác mình chột dạ, vì vậy nhận, “A lô ~”

“A lô, Mộng Kỳ à?” Không ngờ, giọng Vương Lệ Á nghe hết sức vui sướng, giống như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra qua .

“Là tôi.”

“Ờ là Vương Lệ Á đây, có nhớ không?”

“Dĩ nhiên.”

“Ha ha, bây giờ có bận không?”

“Ở nhà không có việc gì.”

“Vậy thì tốt quá, ra ngoài gặp mặt đi.”

“Tôi”

“Là hội manga chúng ta tụ họp . . . , xã trưởng tự mình muốn mời, nhưng nói ai cũng không cho vắng mặt, cậu là thành viên nòng cốt sẽ không vắng mặt chứ?” hội manga trong miệng Vương Lệ Á là xã đoàn thời đại học Mộng Kỳ tham gia, cô luôn luôn không thích náo nhiệt, nhưng không thể không tham gia một hội, vì vậy lựa chọn hội manga, Vương Lệ Á giống như cô.

“Tụ họp?” Nghe được lời Vương Lệ Á nói, Mộng Kỳ có chút nghi ngờ, “Sao đột nhiên lại tụ họp? Người nào quyết định, tôi không biết a.”

“Ha ha, cho nên tớ mới gọi điện thoại cho cậu nha.” Vương Lệ Á cười, “Tối hôm nay bảy giờ ở quán rượu xx, thành viên hội đều phải dự họp, có thể mang theo người thân.”

Mộng Kỳ nghĩ đến Lạc Gia Hoa nói buổi tối không về nhà ăn cơm, nghĩ thầm tụ họp không tệ, chỉ là thành viên tụ họp khiến cô có chút không vui, vốn cũng không phải là rất quen, hơn nữa ra sau khi ra xã hội, mỗi lần có tụ hội bạn học, cuối cùng cũng sẽ diễn biến thành ganh đua so sánh, vì vậy bắt đầu từ chối.

“Không, tôi”

“Thế nào, hiện tại kết hôn, liền không muốn ra ngoài?” Vương Lệ Á căn bản cũng không cho Mộng Kỳ cơ hội nói dứt lời, “Ờ mặc kệ, cậu phải ra ngoài, tớ đã hướng xã trưởng đề báo đảm phải mời được cậu ra , xã trưởng thấy chúng ta từng ngủ chung phòng tin tưởng tớ như vậy, cậu không phải là muốn khiến tớ khó xử chứ?”

“Tôi”

“Kỳ Kỳ, Mộng Kỳ.”

Nghe được âm thanh nũng nịu của Vương Lệ Á, Mộng Kỳ rung mình một cái, trước kia lúc đi học mỗi lần cô ta có chuyện cầu xin mình đều dùng giọng nói như vậy, mà cô sợ nhất buồn nôn, vì vậy vội vàng đồng ý.

Nếu như không có chuyện Nghiêm Tử Hạo, có lẽ Vương Lệ Á sẽ là một trong những người bạn tốt của cô, nhưng sau khi có chuyện Nghiêm Tử Hạo, Mộng Kỳ cảm thấy tâm tư cô gái này không nhỏ, nghe được cô dùng giọng nói nũng nịu như chưa từng xảy ra chuyện gì, cô nhất thời có một loại cảm giác đang giờ trò quỷ gi đ đ.

“Kỳ Kỳ, Kỳ Kỳ.”

“Được rồi, cô đừng kêu nữa, tôi đi là được, lát nữa cô nhắn địa chỉ vào di động cho tôi.”

“Được, tớ biết ngay cậu tốt nhất, ha ha, không có vấn đề, đợi lát nữa sẽ gửi tin cho cậu, đúng rồi, Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa có tới không?” Vương Lệ Á hỏi.

“Tối nay anh ấy có chuyện, không đi.”

“Thật đáng tiếc, còn muốn gặp trai đẹp, nhưng một mình cậu tới cũng được, nhớ ăn mặc đẹp một chút đó, lát nữa gặp.”

“Ừm.”

Cúp điện thoại, xem đồng hồ thấy cách thời gian tụ họp còn rất sớm, Mộng Kỳ lấy cơm trưa ra ăn, sau đó nhàn nhã đọc sách, rồi ngủ một giấc, thức dậy lại đọc sách một hồi, mãi cho đến sáu giờ, lúc này mới thay một bộ quần áo thể thao ra cửa.

Địa điểm tụ hội không xa không gần, lúc Mộng Kỳ, còn kém mười phút nữa bảy giờ, nhận được điện thoại của Vương Lệ Á hỏi cô ở nơi nào, Mộng Kỳ đáp đã đến bên ngoài quán rượu rồi.

“Chờ chút tớ ra đón cậu.”

Quá nhiệt tình, quý dị, đây là cảm giác đầu tiên của Mộng Kỳ.

“Được, làm phiền cậu.”

“Không có việc gì.”

Không tới năm phút đồng hồ, Vương Lệ Á đã xuống, đi theo cô xuống còn có Nghiêm Tử Hạo mặc tây trang đắt giá, Vương Lệ Á ăn mặc trang điểm xinh đẹp, gương mặt vốn thanh tú cũng bởi vì ăn mặc mà hiển hiện ra mấy phần quyến rũ, cả người cơ hồ muốn áp vào người Nghiêm Tử Hạo, so sánh thì Mộng Kỳ có vẻ nghèo hơn rất nhiều, Vương Lệ Á kinh ngạc nhìn cô.

“Mộng Kỳ, sao cậu ăn mặc như vậy?”

Mộng Kỳ cười, “Mặc cái này thoải mái.”

“Nhưng mấy đứa tới tụ họp, đều mặc rất xinh đẹp, cậu xem cậu như vậy, đợi lát nữa.”

“Mộng Kỳ vốc người xinh đẹp, mặc cái gì cũng dễ nhìn, không phải mặc vào quần áo xinh đẹp mà có thể tùy tiện so sánh.” Vương Lệ Á còn chưa nói hết, Nghiêm Tử Hạo đã chặn lời cô nói.

Vương Lệ Á liếc Nghiêm Tử Hạo một cái, “Đúng vậy a, trước kia Mộng Kỳ chính là hoa khôi của trường chúng ta, vốc người và gương mặt này không phải người nào cũng có thể so sánh, chỉ đáng tiếc, hoa đã có chủ.”

Bốn chữ hoa đã có chủ, cần đặc biệt nặng, hài lòng thấy mặt Nghiêm Tử Hạo cứng đờ.

Mộng Kỳ không muốn cùng Vương Lệ Á gờ gọng, cô đến đây, là bởi vì lúc ở hội manga xã trường đối với cô không tệ, “Lệ Á, ở phòng nào, chúng ta lên đi.”

“Đúng đúng, đi, chúng ta đi lên, đã có không ít xã viên đến, tớ đã nói với cậu, xã trường hôm nay mời khách, nhưng có chuyện đặc biệt muốn tuyên bố đó.”

“Hửm?” Mộng Kỳ tò mò, xã trường tựa như băng sơn đó, có chuyện gì đặc biệt muốn tuyên bố như thế.

“Đúng rồi, vừa rồi cậu tới bằng gì?” Vương Lệ Á đòi đề tài.

“Taxi.”

“A, taxi, chồng cậu không đưa cậu tới à?”

“Tôi đã nói anh ấy bận rồi, nếu có thể đưa tôi tới, nhất định sẽ không bận, đến lúc đó, cũng sẽ cùng tôi tham gia.”

“Thật là đáng tiếc, chỉ là, chồng cậu sao có thể để một đại mỹ nhân như cậu một mình như vậy, có chuyện gì so với cậu còn quan trọng hơn, thật sự là quá không hiểu phong tình rồi.” Vương Lệ Á trên mặt mang đáng tiếc nói.

“Vẫn là Tử Hạo chúng ta tốt, mấy ngày trước nửa đêm tớ muốn ăn bún xào, anh ấy liền chạy gần nửa thành phố đến chỗ tôi thường ăn mua về.”

Mộng Kỳ cười cười không để ý.

Nghiêm Tử Hạo còn lại là cảnh cáo nhìn Vương Lệ Á

Vương Lệ Á không để ý tới ánh mắt Nghiêm Tử Hạo, chỉ là cười nhìn Mộng Kỳ, “Thật đáng tiếc chồng cậu hôm nay không thể tới, chúng ta đã an bài kịch hay rồi, đến lúc đó, hẳn không thể nhìn thấy náo nhiệt a.”

“A ~ không sao, tôi nói cho anh biết là được.”

“Ha ha ~ chính là chỗ này, chúng ta vào đi thôi.”

“Ừ.”

Vương Lệ Á hủ động buông tay Nghiêm Tử Hạo ra, dẫn đầu đẩy cửa phòng, “Đến đây, mọi người xem ai tới?”

Mộng Kỳ không hiểu Vương Lệ Á hôm nay nhiệt tình như vậy là vì cái gì, chỉ có thể cười gượng đi vào, sau đó không ngoài dự đoán nghe được mọi người rống cái gì mỹ nữ tới ~ uống hai chén

Mộng Kỳ cảm ơn xã viên quá nhiệt tình, liếc nhìn xã trưởng ngồi ở một bên, đi tới, “Xã trưởng.”

Xã trưởng gật đầu một cái, ánh mắt nhìn Vương Lệ Á cùng Nghiêm Tử Hạo, “Bọn họ như thế nào ở cùng một chỗ?”

Mộng Kỳ là một người khiêm tốn, nơi này rất nhiều xã viên cũng không biết chuyện Mộng Kỳ và Nghiêm Tử Hạo, nhưng xã trưởng biết, gương mặt vốn lạnh lẽo khi nhìn thấy Vương Lệ Á cười đến vui vẻ cùng Nghiêm Tử Hạo càng thêm trở nên lạnh lẽo.

Mộng Kỳ cười, đã lâu không có gặp xã trưởng, nhưng xã trưởng vẫn trước sau như một khiến cô cảm thấy ảm áp, cô chính là người trong nóng ngoài lạnh, cũng không muốn nhắc lại chuyện Nghiêm Tử Hạo, nói sang chuyện khác.

“Xã trưởng, thế nào đột nhiên muốn triệu tập mọi người lại?”

Liễu Băng yên lặng một chút, nói, “Không phải tôi muốn triệu tập .”

“Hà?”

“Là Phương Phi Trì.”

“Phương Phi Trì? Phó Xã Trưởng?”

“Ừm.” Liễu Băng khi nhắc tới Phương Phi Trì, trên mặt hơi có vẻ mất tự nhiên, đáng tiếc lúc này sắc trời đã tối, ánh đèn chiếu xuống, mà cô ngồi ở góc, cho nên Mộng Kỳ cũng không có chú ý tới.

Phải nói Phương Phi Trì, đó cũng là một nhân vật, là tâm phúc hội manga, cùng Liễu Băng là song kiếm hợp bích, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi.

Phương Phi Trì cùng Liễu Băng so với Mộng Kỳ hơn hai tuổi, Mộng Kỳ vào hội, Liễu Băng đã là xã trưởng, Phương Phi Trì là phó Xã Trưởng, lại nói, lần đầu tiên thấy hai người, Mộng Kỳ đã bị hai người kinh điển, tuấn nam mỹ nữ, đứng chung một chỗ, thật là xứng, mà cô cũng từ một lão xã viên suy đoán biết được, Phương Phi Trì cùng Liễu Băng, nhất định có bí mật, nghe nói, hai người cơ hồ từ nhỏ đã học chung, đồng học nhiều năm.

Nhưng khiến mọi người cảm thấy tương đối kỳ quái chính là, thái độ hai người mập mờ, làm cho người ta suy đoán, nhưng mãi cho đến tốt nghiệp đại học, cũng không có xác minh quan hệ.

Nghĩ đến Vương Lệ Á bảo hôm nay có chuyện đặc biệt phát sinh, Mộng Kỳ trong đầu nhanh chóng chuyển, “Xã trưởng, phó Xã Trưởng gọi tất cả mọi người tới, có phải có chuyện gì muốn tuyên bố à?”

“Nghe nói là vậy .”

“Biết chuyện gì không?”

“Không biết.” Liễu Băng lắc đầu một cái, ánh mắt cũng đang lóe lên, nghe nói, hán hôm nay muốn thổ lộ, là vì mình ư, rốt cuộc mây tan thấy trăng sáng rồi sao?

Nghĩ tới đây, khoe miệng Liễu Băng liền từ từ gioia lên.

Mộng Kỳ biết Liễu Băng luôn luôn không thích nói chuyện, giống như cô, mình ở hội manga mấy năm, thật ra thì cũng quen với xã trưởng và phó Xã Trưởng một chút, dĩ nhiên, Vương Lệ Á thì rất quen, dù sao ở cùng phòng, hiện tại thấy Liễu Băng không nói, Mộng Kỳ cũng không hỏi nữa, dù sao đợi lát nữa cũng sẽ biết rõ .

Đảo mắt liền đến bây giờ, Mộng Kỳ nhìn từng gương mặt quen thuộc xuất hiện, cuối cùng, tất cả mọi người đến, lại thiếu duy nhất nhân vật chính.

Mọi người bắt đầu oán trách nhân vật chính thế nào còn không xuất hiện, chỉ có mấy người yên lặng ngồi tại chỗ, trừ Vương Lệ Á cười quỷ dị cùng Nghiêm Tử Hạo không biết nghĩ gì, chính là Mộng Kỳ và Liễu Băng.

Bây giờ mười phút, cuối cùng nhân vật chính đã tới.

Vừa vào cửa, mấy năm không gặp Phương Phi Trì liền lên tiếng, “Thật ngại, tới trễ, tớ uống trước 3 ly tự phạt như thế nào?”

Thấy hấn sáng khoái như vậy, nam xã viên liền ồn ào lên để cho hấn uống.

Mộng Kỳ ngồi ở trong góc quan sát Phương Phi Trì, từ sau khi hấn tốt nghiệp bọn họ cũng chưa từng gặp mặt, chỉ thỉnh thoảng nghe người ta nói hấn xuống biển làm ăn, cô không biết hấn buôn bán gì, nhưng lường trước một sinh viên đại học không biết gì muốn mở công ty, nhất định sẽ không dễ dàng.

Năm đó Phương Phi Trì, giữa hai lông mày cũng lộ ra sáng sủa và ánh dương quang, hôm nay Phương Phi Trì, ánh dương quang bớt chút, thành thực cùng khôn khéo lại nhiều một chút.

Phương Phi Trì tự phạt ba ly xong, lập tức đi về phía Mộng Kỳ và Liễu Băng, từ khi hấn vừa vào cửa đã thấy hai người, chỉ là không có lập tức tới thôi.

“Tôi nói hai mỹ nữ, trốn ở góc phòng làm cái gì, xấu hổ à?”

Liễu Băng vẫn vẻ mặt lạnh nhạt, nhưng Mộng Kỳ biết đây là thói quen của cô, đối với người nào cũng như vậy, vì vậy chủ động trả lời, “Đúng vậy, bọn em xấu hổ không dám gặp người a.”

Phương Phi Trì cười to, ánh mắt sáng ngời nhìn Mộng Kỳ, “Lúc nào thì tiểu Kiều mỹ nhân cũng sẽ xấu hổ?”

“Vẫn luôn sợ, sợ người không thể nhìn.”

“Phốc ~ tiểu Kiều mỹ nhân nếu sợ không ai dám nhìn, vậy chúng ta có muốn sống hay không.”

“Đúng đúng.”

.

Lời nói của Mộng Kỳ đưa đến mọi người đùa giỡn, cả Liễu Băng cũng hơi khoé miệng lên.

Phương Phi Trì bắt đầu đi lác đầu, đặt mông ngồi bên cạnh Mộng Kỳ, thân thiết nheo mắt cô, “Được a, tiểu nha đầu trưởng thành, mồm mép sắc bén không ít?”

Vẫn nhiệt tình với cô như trước, chỉ là động tác thân mật này khiến cô có chút không thích ứng.

Người chung quanh càng thêm nở nụ cười.

Khoé miệng Mộng Kỳ hơi lên, không để lại dấu vết lui lui, “Em nói phó Xã Trưởng, có lẽ anh ngồi sai chỗ, nên ngồi bên cạnh xã trưởng nha, còn dám quang minh chánh đại đùa bốn em, cần thận xã trưởng ghen đó.”

“Ha ha, yên tâm đi tiểu Kiều mỹ nhân, xã trưởng chúng ta không nhỏ nhen như em nghĩ đâu, cô ấy sẽ không ăn dấm, có phải hay không Tiểu Băng Băng?” Phương Phi Trì cười.

Liễu Băng lườm hấn một cái, “Tốt nghiệp mấy năm, cái khác không có học được, bản lĩnh ba hoa thì học không ít.”

“Ha ha~”

“Ha ha.”

Phương Phi Trì ai oán nhìn một đồng xã viên cười, “Tiểu Băng Băng, cậu xem tớ đã lớn như vậy, lại còn bị cậu phê bình, cậu nói tớ sau này thế nào làm người a.”

Liễu Băng cũng có chút hối hận, nhưng tính tình khiến cô nói không ra lời, chỉ đành phải hừ lạnh một tiếng quay đầu.

Phương Phi Trì cười nhìn Liễu Băng, “Tiểu Băng Băng vẫn khó chịu à.”

Mộng Kỳ cười, “Vẫn còn không dễ?”

“Không cần dễ, tôi sẽ giải thích Tiểu Băng Băng, mặc dù cô ấy không khó chịu, nhưng sẽ không tùy tiện tức giận, có phải hay không a Tiểu Băng Băng?”

Liễu Băng xoay đầu nhìn qua một chút, nhưng Mộng Kỳ mắt tinh nhìn thấy cô của cô đỏ.

Chơi đùa một phen, Phương Phi Trì tuyên bố ngồi vào vị trí, một nhóm người ngồi lên bàn rượu, lập tức náo nhiệt cả lên, nam nam nữ nữ tách ra, nói chuyện vui vẻ liên tiếp.

Qua ba lần rượu, tất cả mọi người ăn được không sai biệt lắm, Vương Lệ Á vẫn im lặng đột nhiên mở miệng, “Phương phó xã trưởng, anh hôm nay mời bọn em tới không phải có chuyện muốn tuyên bố sao? Bây giờ có lẽ đã đến lúc rồi?”

Nghe cô vừa nói như thế, nhất thời đưa đến một số người biết chuyện đồng ý, “Đúng vậy đúng vậy, Phó Xã Trưởng mau tuyên bố.”

Mộng Kỳ chú ý tới, Liễu Băng mặc dù vẻ mặt lạnh lẽo, nhưng đã bắt đầu đồng ý, đại khái có thể đoán được chuyện gì, vì vậy cũng liền đi theo ồn ào lên.

Hồi lâu sau, Mộng Kỳ nghĩ đến một câu Đại Thoại Tây Du trong Từ Hà Tiên Từ : ta đã đoán bắt đầu, nhưng không có đoán được kết cục.

Cô cảm thấy , câu nói kia đã áp dụng lên người cô , ở trong cuộc sống sau này, cô từng vô số lần hối hận chính mình tự đi tham gia cái tụ họp kia, cô thường xuyên suy nghĩ, nếu như ngày đó cô không có đi, cô phải sẽ không lúng túng như vậy, cô và Liễu Băng, cũng sẽ không tới nông nổi như vậy?

Đáng tiếc, chuyện không có sớm biết, cho nên ở thời điểm Mộng Kỳ hào hứng bùng bùng chờ xem náo nhiệt, Phương Phi Trì không biết từ nơi nào lấy ra một bó hoa hồng to quý xuông hướng cô thổ lộ, cả người cô cũng ngây ngốc.

Lúc đó Liễu Băng ngồi chính giữa, cô và Phương Phi Trì ngồi hai bên, khóe mắt cô thấy rõ Phương Phi Trì cầm hoa hồng đi về phía hai người thì Liễu Băng giờ tay lên lại rơi xuông.

Cô biết, Liễu Băng là chuẩn bị đón hoa hồng này, ai cũng chưa từng nghĩ đến, Phương Phi Trì lại đột nhiên kêu tên của mình, đưa hoa đến trước mặt cô.

Cơ hồ trong nháy mắt, Mộng Kỳ liền quay đầu nhìn phản ứng của Liễu Băng, cô ấy ngồi thẳng tắp, trên mặt cũng treo lạnh lẽo như thường, chỉ là cô ấy ngồi ở bên cạnh cô, thấy được bàn tay dưới đáy bàn của cô ấy bóp rất chắc quả đấm, cũng cảm thấy không khí lạnh hơn.

“ Mộng Kỳ, từ lần đầu tiên anh nhìn thấy em, đã bị em hấp dẫn, anh thừa nhận, lúc đầu, chỉ là thích bề ngoài của em, nhưng theo thời gian cùng em lui tới, anh mới phát hiện, thì ra là ở bề ngoài vẻ quyến rũ kia , cất giấu một trái tim dịu dàng, thiện lương, ngây thơ.” Phương Phi Trì thổ lộ vẫn còn tiếp tục, nhưng Mộng Kỳ một chữ cũng nghe không lọt nữa.

Tiếng ồn ào cũng đều dừng lại.

Mộng Kỳ biết, tất cả mọi người cho là, Phương Phi Trì hôm nay họp mặt, là hướng Liễu Băng thổ lộ sau đó công khai quan hệ của bọn họ , dù sao ở trong mắt mọi người, bọn họ mập mờ nhiều năm như vậy.

Ai cũng sẽ không nghĩ đến xảy ra chuyện ngoài ý muốn như vậy, chỉ có Vương Lệ Á, về mặt quỹ dị của cô ở trong mắt Mộng Kỳ đã có đáp án, cô đại khái từ lúc mới bắt đầu đã biết rõ .

Không trách được luôn hỏi Lạc Gia Hoa có tới hay không, nếu như Lạc Gia Hoa tới, có lẽ sẽ ít đi màn kịch hay này, đáng tiếc, trò cười này, cũng khiến người khác không thể tiện cười.

“Phương phó xã trưởng, cái này anh giỡn quá trốn rồi.”

Không đợi Phương Phi Trì nói tiếp, Mộng Kỳ nhanh chóng nói, “Cho dù anh muốn thử Liễu xã trưởng, cũng không cần dùng phương thức này, hoặc anh muốn dùng phương thức này, cũng cầu xin anh đối người nhà, mặc dù em không ngại, nhưng mà chồng em sẽ ngại á.”

Lần này, cả Liễu Băng cũng kinh ngạc xoay đầu lại nhìn cô, không tiếng động hỏi thăm: Cô kết hôn?

Mộng Kỳ đang lúc mọi người kinh ngạc cười gượng, “Ha ha, em đã mang thai một tháng, đang chờ làm mẹ đấy.”

“Ha ha ~”

Đang lúc mọi người không biết nên nói gì, Phương Phi Trì là người đầu tiên bật cười, còn cười đến rất lợi hại, một hồi lâu, khi tất cả mọi người cảm thấy nên làm nét mặt gì, Phương Phi Trì đột nhiên ngưng cười, trên mặt nghiêm túc, đem hoa đưa đến bên cạnh Liễu Băng,

“Thật xin lỗi, Liễu Băng, anh chỉ muốn cùng em đùa một chút, thử tâm ý của em thôi, chỉ là không nghĩ tới chọn sai đối tượng thí nghiệm, mà đối tượng thí nghiệm kia thật sự là không có có đạo đức nghề nghiệp, khụ, anh muốn vô cùng thận trọng hỏi em, em có đồng ý làm bạn gái anh không?”

Tất cả bước ngoặt, giống như phim truyền hình một dạng, mọi người như ngồi trên cáp treo, như rơi vào trong sương mù, cũng không ai biết là chuyện gì xảy ra, chỉ có thể lẳng lặng nhìn chuyện phát triển.

Liễu Băng bình tĩnh nhìn thẳng vào mắt Phương Phi Trì, như muốn nhìn đến đáy lòng của hắn, muốn xem hắn có mấy phần thật lòng, một hồi lâu, rốt cuộc lộ ra một nụ cười nhàn nhạt,

“Em tiếp nhận.”

Phương Phi Trì thở ra một hơi thật dài, sờ sờ trên trán không còn mồ hôi, “Đạo này, tìm bạn gái so với làm buôn bán còn khó hơn a.”

“Ha ha.”

Hắn nói như đùa giỡn, lại đem không khí thay đổi.

Ôm Liễu Băng tiếp tục ngồi xuống vị trí, nhưng ngồi ở một bên Mộng Kỳ nhạy cảm thấy Liễu Băng, không vui.

Là bởi vì mình ư, Mộng Kỳ có chút lo lắng.

Phuong Phi Trì thật sự là đùa giỡn? Hay theo bậc thang xuống? Mộng Kỳ nhìn về mặt phản khôi của hắn, đột nhiên cảm thấy tất cả mọi người đang thay đổi, mà mình, một chút cũng xem không hiểu.

Mặc dù Phuong Phi Trì lại đem không khí kéo lên, nhưng không biết có phải Mộng Kỳ ảo giác hay không, mọi người phía sau đều ở đây cười theo.

Tiệc rượu đi qua, liền có người nói tạm biệt, Phuong Phi Trì khách khí mấy câu, liền thả người đi, có người đầu tiên rời đi, dĩ nhiên là có thứ hai, cuối cùng tất cả mọi người buông tha tính tiền, mặc dù mọi người ngoài mặt không nói gì, nhưng chuyện hôm nay, vẫn khiến mọi người có chút xấu hổ, chờ tất cả mọi người rời đi, hiện trường chỉ còn lại Phuong Phi Trì, Liễu Băng cùng Vương Lệ Á và Nghiêm Từ Hạo, Mộng Kỳ lúc này mới đứng lên,

“Xã trưởng, Phó Xã Trưởng, em cũng cáo từ trước.”

Mắt đào hoa của Phuong Phi Trì nhìn sang, cẩn thận quan sát Mộng Kỳ, không có mở miệng.

Khi hắn quan sát Mộng Kỳ cúi đầu xem xem bản thân, thuận tiện che giấu không được tự nhiên, điều chỉnh tốt nụ cười, cười nhìn nhìn lại Phuong Phi Trì, “Phó Xã Trưởng, anh nhìn em làm gì, chẳng lẽ em có chỗ nào không đúng sao?”

“Quả thật, người ta đều ăn mặc thật xinh đẹp chỉ của em mặc quần áo thể thao, thể nào, không cho anh mặt mũi à.”

Mộng Kỳ đỏ mặt, “Không phải vậy, chỉ là mang thai, không thể mang giày cao gót, rất ít váy có thể phù hợp với giày thể thao, cho nên mới đổi thành quần áo thể thao, Phó Xã Trưởng không nên hiểu lầm.”

“Bây giờ đã không phải ở trường học nữa, làm gì còn gọi anh Phó Xã Trưởng, trực tiếp gọi Phi Trì được rồi, tất cả mọi người gọi như vậy.”

Mộng Kỳ do dự nhìn Liễu Băng một chút, cô vẫn như cũ không nhìn ra tâm tình, “Phi Trì.”

“Ừm, ha ha, lúc nào thì kết hôn, thể nào không gọi điện thoại mời anh, cũng quá không đem chúng ta làm bạn bè rồi.”

Nghe được Phuong Phi Trì nói như vậy, Liễu Băng mới nhìn sang, lấy đồng dạng nghi vấn nhìn Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ cười, “Là lỗi của em, bọn em đi đăng ký kết hôn trước, vốn định tới Quốc Khánh cử hành hôn lễ, không nghĩ tới đột nhiên mang thai, vì vậy vội vàng cử hành trước, trừ Lily làm dâu phụ cho em ra, người khác em cũng không có mời, chờ ngày nào đó chồng em rảnh rồi, mời mọi người cùng nhau ăn một bữa cơm bồi lễ.”

“Còn khách khí như vậy, chồng em hôm nay sao không có tới?”

Liễu Băng ngược lại gật đầu, “Được.”

“Chồng Mộng Kỳ rất tuần tú, hơn nữa nhìn đặc biệt chừng chặc, còn là tổng giám đốc một công ty đấy.” Vương Lệ Á lời kéo Nghiêm Từ Hạo đi tới,

“Lần trước ở bữa tiệc của cậu em, em cũng là lần đầu tiên thấy Lạc tổng, thật là tuần nam mỹ nữ phối hợp nha, đứng chung một chỗ, cũng làm cho người ta hâm mộ.”

Nếu như bỏ qua lời nói âm dương quái khí của Vương Lệ Á, có lẽ Mộng Kỳ sẽ cho rằng cô thật sự đang hâm mộ, nghĩ đến, từ đầu tới đuôi, cô đều biết hôm nay nháo kịch, nhưng không có nhắc nhở Phuong Phi Trì, chính là muốn thấy mình bị chê cười, chỉ là, cô quá ngốc, Phuong Phi Trì sau khi tốt nghiệp liền mở công ty của mình, mặc dù không biết kết quả như thế nào, nhưng nhìn hắn hôm nay cũng biết có chút thành công, người ở trên thương trường lăn lộn, không có mấy phần huyết tính sao được, đặc tội Phuong Phi Trì, cô sẽ chờ bị hắn dọn dẹp đi, Mộng Kỳ không thích đến gần Phuong Phi Trì, cũng bởi vì nguyên nhân này, hắn quá thông minh, đã tâm cũng không nhỏ, so với Nghiêm Từ Hạo còn lớn hơn, đàn ông như vậy, mới là nguy hiểm nhất.

Mộng Kỳ không muốn nhắc nhở cho người đã làm cô khó chịu, chỉ nhìn Liễu Băng cùng Phuong Phi Trì, “Liễu Băng, Phi Trì, vậy tôi đi trước.”

Mặc kệ là thật hay giả, ít nhất ở trong mắt mọi người Liễu Băng cùng Phuong Phi Trì đã là một đôi, nếu cô đồi giọng gọi tên Phuong Phi Trì, nên đồi giọng gọi tên Liễu Băng.

“Em đi một mình tới, thể nào trở về?” Liễu Băng bởi vì Mộng Kỳ gọi thoáng qua trong mắt một tia âm áp.

“Tớ có việc, nếu không tớ đưa cậu đi.” Vương Lệ Á cướp lời.

Mộng Kỳ nhìn cô một chút, hướng Phuong Phi Trì và Liễu Băng gật đầu, “Em đi với bọn họ, không quá rầy rầy nữa, cảm ơn hôm nay hai người đã mời.”

“Ừm, có rảnh rồi, chúng ta lại gặp.”

“Được.” Mộng Kỳ cười gật đầu, “Anh có điện thoại của em, gọi điện thoại cho em là được rồi.”

“Ừm.”

“Vậy bọn em đi trước.” Vương Lệ Á vội mở miệng, đi theo phía sau Mộng Kỳ.

Phương Phi Trì cùng Liễu Băng lưu lại khắc phục hậu quả.

Mộng Kỳ cũng không muốn biết bọn họ sẽ như thế nào, chuyện như vậy, làm khách xem cũng không tệ lắm, nhưng một khi mình đã dính trong đó, sẽ hết sức phiền toái.

Xuống đường lớn khách sạn, Mộng Kỳ trực tiếp đi ra ngoài, cô cũng không có định ngồi xe Vương Lệ Á, người này giống như là đầu óc có bệnh, nếu cô ta đột nhiên nổi điên, cô không chịu nổi hậu quả.

Bây giờ đã hơn chín giờ tối, không biết Lạc Gia Hoa về nhà chưa

“Ài, Mộng Kỳ, đợi chút, tớ đưa cậu đi.”

“Không cần, tôi gọi taxi được rồi.” Trước cửa khách sạn rất dễ gọi xe .

“Đừng, tớ đưa cậu về a.”

“Buông tay.”

“Cậu.” Chưa từng gặp qua vẻ mặt lợi hại của Mộng Kỳ như thế, Vương Lệ Á muốn kéo cô lập tức bị hoảng sợ đến không thể nói chuyện, chủ yếu là Mộng Kỳ ngày thường đối với người nào cũng ôn hòa, đột nhiên nghiêm mặt, tương phản quá lớn, nhất thời mới khiến Vương Lệ Á vốn đang chột dạ không lời nào để nói.

Cả Nghiêm Từ Hạo cũng bị cả kinh nhìn chằm chằm vào cô, tựa như không biết cô.

“Cô đã sớm biết hôm nay sẽ xảy ra chuyện như vậy phải không?” Mộng Kỳ giễu cợt nhìn cô, “Có phải tôi biểu hiện quá mức dịu dàng, cho nên cô cho là tôi có thể để cho cô muốn làm gì thì làm tùy ý bị cô bắt nạt sao ?”

“Tớ.”

“Không nên xem người khác cũng ngu xuẩn giống mình, cả ngày chỉ muốn làm mấy chuyện vô bổ, thế nào, cướp được bạn trai cũ của đại mỹ nữ như tôi, cô thật vui mừng? Ngu ngốc, tôi sớm cũng không cần rồi, cô còn ở nơi này hài lòng cái gì, đừng nói với tôi bây giờ cô có được người đàn ông tốt, chính là tôi, cũng so với cô không biết tốt gấp bao nhiêu lần, ngoại trừ dùng tiền tại của cậu cô, người còn có cái gì, cô sống đến bây giờ, thoát nhìn rất sung sướng, nhưng mỗi một phần tiền cô dùng, có bao nhiêu là cô tự mình kiếm, sâu gao chỉ biết dựa vào người khác, có cái gì tốt để khoe khoang , nếu tôi là trưởng bối của cô, cũng sẽ thay cô xấu hổ.”

“Cô.”

“Không so đo với cô, không phải sợ cô, là xem thường cô, cô ngay cả tư cách làm đối thủ của tôi cũng không có, cầu xin cô lần sau không cần giống như Tiêu Sứ (thằng hề) một dạng xuất hiện ở chung quanh tôi, mất mặt xấu hổ, còn anh nữa, Nghiêm Từ Hạo, là một người đàn ông, quân tử phụ nữ của mình, nếu không, đừng trách tôi bêu xấu cô ta, đến lúc đó, mất thể diện , cũng không chỉ một mình cô ta.”

Nghiêm Từ Hạo bởi vì quá mức giật mình, há hốc miệng, liền Mộng Kỳ mắng hắn cũng không kịp phản ứng.

Này, này, mới thật sự là người phụ nữ dịu dàng hẳn biết sao?

Ánh mắt của cô nhìn bọn họ, tựa như nhìn một con chó, mà chính cô, cũng là cao cao tại thượng, đúng vậy, chính là cảm giác như thế, phảng phất ở trong mắt của cô, tất cả tất cả, đều là con kiến hôi, đây là hình dung buồn cười dường nào, nhưng một khắc này, một cô tự ti liền không giải thích được xuất hiện, khiến hắn không dám phản bác Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ lần nữa giễu cợt đưa ánh mắt biến thành máy quét đem hai người từ đầu tới đuôi quét một lần, sau đó đưa tay gọi một chiếc taxi, nghênh ngang rời đi.

Mà hai kẻ ngu, cho đến khi taxi biến mất mới phản ứng lại, Vương Lệ Á đỏ bừng cả mặt, bộ mặt hung dữ, “À, à, à vừa mới nói gì, a a ? ? ?”

Nghiêm Từ Hạo câm miệng không nói, nhìn về hướng Mộng Kỳ rời đi, đột nhiên phát hiện, mình rời cô, không đến mười phút.

Mới vừa cô gái nói chuyện dữ dằn kia, là cô, đó mới chính là cô, không giống người dịu dàng trong trí nhớ, dù trời sập xuống cũng sẽ không thay đổi có lúc hoàn mỹ tựa như búp bê vải không có sinh mạng, vừa rồi nhìn cô nói chuyện sắc bén như thế, vẻ mặt linh hoạt như thế, cả người tỏa sáng ra vẻ đẹp trí mạng, nhưng mà, cô như vậy, khiến hắn bị hấp dẫn, nhưng một chút dũng khí đến gần cô cũng không có, sắc mặt Nghiêm Từ Hạo tái nhợt, trước kia hắn vẫn cảm thấy Mộng Kỳ đẹp thì có đẹp, nhưng không có linh khí, nhưng bây giờ hắn đột nhiên hiểu, thì ra không phải cô không có linh khí, mà là cô vì hắn tình nguyện thu hồi ánh sáng của bản thân, chỉ để hắn có thể xứng với cô, vì không để cho hắn tự ti, cô chính là trần bao thế gian, thế nhưng hắn lại không nhìn thấy khổ tâm của cô, thậm chí đem chân thành của cô chà đạp, nhưng cô chỉ yên lặng xoay người rời đi, chưa bao giờ nghĩ tới tìm hắn gây phiền phức, ngược lại là mình, vẫn dung túng người phụ nữ bên cạnh đi kiếm chuyện.

So sánh ra, hắn tệ hơn cô, mà cô, là cao cao tại thượng như vậy, hắn căn bản không xứng với cô.

Kể từ khi biết cô kết hôn, tâm trạng của hắn chính là uất ức , đó là một loại thuộc về bản năng đàn ông, Mộng Kỳ là mình chủ động buông tha, trong tư

tướng của hắn, vẫn là mình không cần phụ nữ, nhưng người phụ nữ kia tại sao xoay người là có thể tìm được một đàn ông so mình còn ưu tú, thậm chí trôi qua so với mình còn hạnh phúc, thấy cô cùng người đàn ông kia thân thiết, nghĩ đến bộ dạng cô ở dưới thân người đàn ông khác hầu hạ, hắn điên cuồng ghen tỵ, cho nên, hắn chủ động thỉnh cầu đi vào công ty Hoa Thông, còn không phải muốn xem sắc mặt của hắn làm việc sao.

Nhưng cho tới nay, mặc kệ hắn khiêu khích như thế nào, Lạc Gia Hoa vẫn một bộ dáng bình tĩnh chững chạc tự tin, giống như chuyện gì cũng không để tâm, thật ra thì, khi mới bắt đầu, hắn đã thua hoàn toàn, chỉ là hắn không muốn thừa nhận mà thôi.

Lần đầu tiên nhìn thấy Lạc Gia Hoa cùng cô một chỗ, hắn liền thấy, lúc ánh mắt Lạc Gia Hoa nhìn người khác, đều là lạnh lạnh xa cách, chỉ có nhìn cô, mới xuất hiện một tia dịu dàng.

Hắn như vậy, cũng là mình so sánh không bằng.

Cho tới nay, hắn cũng tự oán tự hận, hận mình không có gia thế tốt, hận mình có tài hoa không chiếm được khát vọng, nhưng vừa rồi Mộng Kỳ giấu cọt đã khiến hắn đột nhiên hiểu ra, gia thế tốt hơn nữa thì thế nào, mình kiếm bao nhiêu tiền mới là thật, có năng lực, nuôi sống mình, đó mới là người đáng giá để tôn kính.

Giống như Vương Lệ Á, cả ngày đi xe sang, mặc quần áo quý, đi nhiều nơi, nhưng đều là người khác bỏ thí, một khi ngày nào đó người ta không bỏ thí nữa, cô sẽ thành hai bàn tay trắng.

Mà mình, cho dù là cùng cô kết hôn, cũng đừng quên, cô cũng chỉ là ý vào thế lực của cậu mình mà phách lối, coi như mình vào Hạ thị, khi cậu của cô còn sủng ái cô sẽ đối với mình vài phần kính trọng, nhưng người giống như Hạ tổng từ tay trắng dựng nghiệp mà nói, đàn ông muốn dựa vào kết hôn bỏ lên trên, sợ là từ trong đáy lòng xem thường.

Thậm chí Vương Lệ Á không phải con gái của ông, ông còn có một cô con gái so với Vương Lệ Á ưu tú không biết bao nhiêu lần, cuối cùng có một ngày, tất cả của ông, đều cho con gái mình, đến lúc đó, hắn có thể được cái gì đây?

Dù lấy được không nhiều lắm, thế nhưng hắn lại mất đi tôn nghiêm, không có tôn nghiêm, hắn còn là Nghiêm Từ Hạo sao?

Khi nào thì bắt đầu, hắn quên giấc mơ mình theo đuổi?

“Này, anh chết luôn rồi à, đứng ở chỗ này làm cái gì, vị hôn thê anh bị người ta khi dễ, anh còn giống như kẻ ngu một dạng, không biết đánh trả à, bây giờ nhìn rõ ràng chưa, đó chính là con đàn bà anh tâm tâm niệm niệm, nói chuyện cay nghiệt như vậy, cũng chả có gì đặc biệt.”

Nghiêm Từ Hạo nhìn Vương Lệ Á khẽ đóng khẽ mở môi hồng, càng thêm buồn nôn, lúc đó hắn rốt cuộc bị ma nhập thế nào mà làm ra chuyện hoang đường như vậy.

Giải khai khúc mắc, giữa hai lông mày Nghiêm Từ Hạo nhiều hơn một tí tự tin, hắn tránh ra Vương Lệ Á kéo cánh tay mình, ở ánh mắt cô kinh ngạc gần từng chữ một,

“Đừng nói cô ấy, bởi vì, cô ngay cả tư cách xách giày cho cô ấy cũng không có.”

Vương Lệ Á nhất thời không dám tin trọn to hai mắt, “Nghiêm Từ Hạo, anh biết anh đang nói gì không, anh muốn chết ư, tôi muốn nói cho cậu tôi biết.”

“Không cần cô nói, tôi sẽ đi tìm Hạ tổng ngay bây giờ.” Nghiêm Từ Hạo nhìn cô nói, “Tôi sẽ yêu cầu giải trừ hôn ước với cô, hơn nữa, sẽ nộp đơn xin từ chức.”

Nói xong, xoay người một cái, rồi đi.

Vương Lệ Á sững sờ nhìn phương hướng Nghiêm Từ Hạo rời khỏi, cho đến khi taxi biến mất ở tầm mắt mới lấy lại tinh thần, kêu to, “Anh trở lại, anh trở lại nói rõ ràng cho tôi.”

Đáp lại cô, chỉ là khói xe.

Thời điểm Vương Lệ Á kêu to, không có chú ý tới hai người đứng ở đại sảnh khách sạn, chính là Phương Phi Trì và Liễu Băng tay cầm hoa hồng.

“Xem xong kịch rồi, đi thôi.”

“Chờ một chút, Liễu Băng.” Phương Phi Trì gọi Liễu Băng lại.

“Thế nào?”

Ánh mắt Phương Phi Trì phức tạp nhìn hoa hồng trên tay Liễu Băng, “Anh có lời muốn nói với em.”

Khi Mộng Kỳ về đến nhà, Lạc Gia Hoa vẫn chưa về, suy nghĩ một chút hôm nay trôi qua thật rất uất ức, Phương Phi Trì kêu Vương Lệ Á tới thông báo cho cô, nhất định cùng Vương Lệ Á nói mục đích của mình, không chừng trong lòng cô còn thấy buồn cười.

Chỉ là, điều này không khiến cô lo lắng, cô lo lắng chính là Liễu Băng, người phụ nữ trong nóng ngoài lạnh kia, cái gì cũng giấu ở trong lòng, Mộng Kỳ

trước kia ở hội manga, thường được cô chăm sóc, cô không muốn bởi vì Phương Phi Trì mà cả bạn bè cũng không thể làm với Liễu Băng.

Ít nhất, ở trong mắt Mộng Kỳ, là thật tâm coi cô như bằng hữu.

Ở trong khách sạn không có ăn cơm, chỉ ăn chút đồ ăn, mặc dù lúc ấy cảm giác no rồi, nhưng cũng không lâu lắm liền đói bụng, Mộng Kỳ vốn muốn đợi Lạc Gia Hoa về cùng ăn, nhưng đảo mất mười một giờ vẫn chưa về, nên ăn trước, mười một giờ rưỡi, Lạc Gia Hoa vẫn chưa về, Mộng Kỳ có chút mệt mỏi, liền gọi điện thoại hỏi Lạc Gia Hoa lúc nào thì về nhà, lấy được tin tức là đang trên đường về nhà, vì vậy hỏi anh muốn ăn gì, cô làm cho anh,

“Cho anh tô mì là được rồi.”

“Vây cũng được.”

Cúp điện thoại, từ trên giường, đến phòng bếp chuẩn bị, trước tiên đem gia vị chuẩn bị xong, nấu nước sôi, về phần mì, chờ Lạc Gia Hoa về xuống sẽ cho vào trong nồi, đợi cô đem gia vị chuẩn bị xong, Lạc Gia Hoa cũng về đến nhà.

“Trễ như thế còn không ngủ?”

“Ừm, đang chuẩn bị ngủ đây, liền muốn xem anh lúc nào thì về nhà.”

Lạc Gia Hoa hôn trán Mộng Kỳ, “Về sau không cần chờ anh, bây giờ thân thể em không giống trước, phải chú ý nghỉ ngơi.”

Mộng Kỳ cười, “Yên tâm đi, em sẽ tự chăm sóc tốt cho mình.”

“Ừm.” Lạc Gia Hoa giữa hai lông mày hiển hiện ra một chút mệt mỏi.

Mộng Kỳ thấy thế, đẩy đẩy anh, “Anh ra ngoài ngồi đợi, hai phút thôi.”

“Không cần, anh sẽ ở chỗ này cùng em trò chuyện.” Lạc Gia Hoa từ phía sau ôm Mộng Kỳ, “Hôm nay cực cực có ngoan không?”

Mộng Kỳ bật cười, “Thật biết điều, không có việc gì.”

“Hôm nay. Giọng điệu của anh không tốt lắm, thật xin lỗi, không phải anh cố ý.”

Mộng Kỳ sùng sốt một chút mới nhớ tới cuộc điện thoại buổi trưa, “Không sao.”

“Anh nghĩ, chúng ta cũng quá lệ thuộc vào điện thoại di động, cho nên em không có nhận điện thoại, anh không thể thông qua biện pháp khác tìm được em, cho nên có chút sốt ruột.” Lạc Gia Hoa nói,

“Mặc dù biết em có thể không có việc gì, nhưng em không nhận điện thoại, cảm giác không an tâm.”

“Em hiểu, anh là quan tâm em, em sẽ không trách anh.”

“Cám ơn bà xã, em thật tốt.”

“Ha ha, hôm nay công việc như thế nào?”

“Ừm, hôm nay đã đem nơi làm việc xác định, buổi sáng ký kết rồi, bên kia cái gì cũng bị thiếu sạch, không có gì phải đòi, vì vậy mọi người liền trực tiếp tới công ty mới, anh đi một chuyến đến bộ công thương đem giấy phép kinh doanh bổ sung, sau đó bàn làm việc, mấy vi tính cái gì, vẫn bận đến bây giờ, lúc anh trở lại, công ty đã gần làm xong, về phần lắp đặt thiết bị, có thể từ từ, hiện tại chủ yếu là mất tài liệu khách hàng phải tìm trở lại, mấy ngày nay bọn họ cũng sẽ nhớ lại khách hàng trong tay mình, tài liệu nhớ toàn bộ, gọi điện thoại đi nói một tiếng, nhớ không hoàn toàn, liền tự mình tới cửa gặp mặt, chỉ đáng tiếc.”

“Đáng tiếc cái gì?”

“Đáng tiếc bức vẽ kia anh đặt ở bàn làm việc, cũng bị cháy rồi.”

“Anh nói hình cười của chúng ta em vẽ sao?”

“Ừm.” Nghĩ đến cái này, Lạc Gia Hoa liền đau lòng, “Anh còn chưa nhìn đủ đây.”

“Phốc ~ trong nhà chúng ta nhiều ảnh cười như vậy, trên tường, trên khay trà, trên bàn sách, trên ti vi khắp nơi đều có, còn chưa xem đủ sao?” Mộng Kỳ cười.

“Cái đó không giống nhau, đó là em vẽ.”

Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa tính trẻ con bĩu môi, cười cười, đưa tay xoa mặt anh, dịu dàng nói, “Đối với em mà nói, đó chẳng qua là một bức họa mà thôi, vẽ đẹp hơn nữa, cũng không quan trọng bằng anh, chỉ cần anh ở bên cạnh em, thương yêu em, vậy thì so với cái gì cũng tốt hơn, về phần bức họa kia, cháy thì cháy, cũ không mất đi, mới sẽ không đến, cùng lắm thì, về sau em lại vẽ là được.”

“Này, bức họa đặt ở thư phòng, anh có thể mang tới công ty không?” Lạc Gia Hoa nói, là hai người lần đầu tiên xảy ra mâu thuẫn, sau đó ở đầu bậc thang hòa hảo ôm nhau, cũng là vào thời điểm kia, lòng của anh và Mộng Kỳ gần thêm một bước, sau được Mộng Kỳ vẽ lại đặt ở trong thư phòng, anh rất thích, Đã nghĩ lâu rồi, nhưng Mộng Kỳ nói công ty đã có một bộ cũng không cần đem bức này mang đi, vì vậy vẫn đặt ở trong nhà, nhưng trên thực tế, anh muốn cho tất cả mọi người nhìn thấy anh và Mộng Kỳ ân ái, cũng thấy tài nghệ của cô.

Mặc dù bị thiêu cháy bức kia, cũng làm cho anh rất đau lòng, nhưng anh đã quyết định rồi, bức này về sau phải mang theo bên mình, đang làm việc thì đề ở phòng làm việc, khi về nhà, thì mang về, như vậy, sẽ không sợ xảy ra chuyện ngoài ý muốn nữa, ha ha, anh thật sự là quá thông minh.

Mộng Kỳ nghe Lạc Gia Hoa nói bật cười, “Thì ra anh nói nhiều như vậy, là đã có tính toán nha.”

Lạc Gia Hoa nghiêm túc lôi kéo tay Mộng Kỳ, “Anh dùng tánh mạng bảo đảm, nhất định sẽ bảo vệ thật tốt bức họa kia.”

Mộng Kỳ cười nhìn chằm chằm anh, “Nào có nghiêm trọng như vậy, không cho nói lung tung, về chính là vẽ, anh mới phải. Về sau nói chuyện, đem miệng giữ chặt chút cho em.”

“Dạ dạ, như vậy xin hỏi bà xã thân ái, anh có thể mang bức họa kia không?”

“Anh thích thì mang thôi.”

“Ha ha, anh biết ngay em sẽ đồng ý, bà xã là tốt nhất.”

“Đi đi, cái người này thân thể nóng đừng đụng em, ăn mì đi.”

“Được,” Lạc Gia Hoa ngoan ngoãn bụng mì đi ra ngoài, “Ừm, thơm quá, Cố Thông kêu anh đi ăn khuya anh không có đi, chính là muốn ăn đồ do bà xã làm, bà xã, em ăn chưa?”

“Em mới ăn rồi, không ăn nữa đâu.” Mộng Kỳ cười nhìn anh, “Cẩn thận nóng.”

“Được.” Lạc Gia Hoa gấp mì lên, đã sớm đói bụng, không đợi thổi nguội đã cho vào trong miệng, vừa ăn vừa nói, “Đúng rồi, hôm nay Cố Thông đã cùng Lưu Lợi đi đăng ký rồi, còn cho anh nhìn thấy giấy hôn thú nữa, Lưu Lợi chắc tới tìm em rồi.”

“Ừm.” Mộng Kỳ gạt đầu một cái, “Anh không nói thiếu chút nữa em quên rồi, Cố Thông người này, đang làm cái gì?”

“Em đang lo lắng Lưu Lợi đi, cô ấy đã lớn, không phải đứa bé, em là bạn cũng không phải mẹ cô ấy, hơn nữa, anh hiểu rõ Cố Thông, mặc dù hán hoa tâm chút, nhưng chưa bao giờ làm chuyện phụ nữ không muốn, cho nên em không đừng lo lắng Lưu Lợi chịu thiệt thòi, dĩ nhiên, nếu như bọn họ thích nhau, vậy thì không phải chuyện chúng ta có thể quản, em bây giờ phải làm, chính là dưỡng thai, khác, cũng không cần quan tâm.”

Mộng Kỳ gạt đầu, “Ừm, em biết rồi.”

“Đã muộn rồi, em đi ngủ đi, ăn mì xong anh đi tắm rồi ngủ, về sau nếu anh về muộn, em đừng chờ anh nữa.”

“Ừm.” Mộng Kỳ thật sự có chút mệt mỏi, gạt đầu một cái liền đi vào phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Tất Cả Là Lỗi Của Tôi

Ngày thứ hai Mộng Kỳ tỉnh lại, Lạc Gia Hoa đã rời nhà, đồng dạng bữa sáng cùng tờ giấy, mấy ngày kế tiếp, anh đều đi sớm về trễ. Biết anh rất bận, Mộng Kỳ tận lực làm tròn trách nhiệm một người vợ, bởi vì mang thai, cô không thể đợi cửa, nhưng mỗi buổi tối đều sẽ chuẩn bị đồ ăn khuya đặt ở trong bếp, có lúc anh trở lại nếu như cô không ngủ hoặc tỉnh lại, sẽ cùng với anh ăn khuya, nói chuyện với anh, dĩ nhiên, đều là mấy câu đơn giản, chờ anh ăn khuya tắm rửa nghỉ ngơi, ngày thứ hai còn phải dậy sớm.

Mộng Kỳ thấy thế, muốn kêu anh không cần chuẩn bị bữa sáng cho mình, nhưng anh không nghe, nói tự mình cũng muốn ăn. Vì vậy ngày thứ ba liền đến chợ mua nguyên liệu làm sủi cảo, ở nhà một mình gói hơn trăm cái, mất hết một buổi chiều. Buổi tối Lạc Gia Hoa trở lại liền nói cho anh biết về sau đừng làm bữa sáng, buổi sáng ăn sủi cảo, anh chỉ cần nấu phần của mình là được rồi.

Lạc Gia Hoa là người phương bắc, thích ăn sủi cảo mì sợi ..., biết Mộng Kỳ đặc biệt vì mình làm, cảm động hôn rồi lại hôn môi cô, cuối cùng thiếu chút nữa cướp cò mới thả cô ra.

Mà lúc này, cô lại nhận được điện thoại của Nghiêm Tử Hạo, đây là ngày thứ bảy sau khi hội manga tụ hội.

Vốn cô không muốn nhận lời mời của hắn, nhưng Nghiêm Tử Hạo nói một câu khiến cô thay đổi chủ ý, “Anh sắp đi rồi, trong mấy năm không thể về, hoặc là cả đời cũng không về nữa, cho nên, trước khi rời đi, muốn gặp em một lần.”

Trước nay chưa nghe nói chuyện này, khiến Mộng Kỳ có chút kinh ngạc, cho dù là cách lần sóng điện, cô cũng cảm thấy Nghiêm Tử Hạo có chỗ nào không bình thường, vì vậy Mộng Kỳ quyết định gặp hắn một lần, địa điểm Nghiêm Tử Hạo hẹn gặp, là ở cửa trường đại học C.

Nghĩ đã lâu không về trường cũ, Mộng Kỳ quyết định đến đó.

Đến cửa đại học C, xa xa liền thấy Nghiêm Tử Hạo đứng, hấp dẫn không ít ánh mắt người khác.

Khiến Mộng Kỳ không ngờ là hôm nay Nghiêm Tử Hạo cư nhiên không có mặc âu phục, đây chính là quần áo hắn thích nhất a.

“Nghiêm Tử Hạo,”

Tiếng kêu của Mộng Kỳ đem Nghiêm Tử Hạo kéo về thực tế, quay đầu thấy Mộng Kỳ, vẫn một thân quần áo thể thao rất bình thường, trên mặt thoáng qua nụ cười, “Anh đã đoán em sẽ mặc đồ thể thao, xem ra anh mặc như vậy là đúng.”

Mộng Kỳ nhìn Nghiêm Tử Hạo một thân quần áo thoải mái, mặc dù dáng dấp chỉ cân đối chút, nhưng thân hình cũng không tệ lắm, dùng lời Lưu Lợi mà nói chính là vóc dáng trời sanh, cộng thêm vẻ mặt bình tĩnh, ngược lại rất có lực hút.

Đúng vậy, cô phát hiện không bình thường ở đâu rồi, Nghiêm Tử Hạo, hình như đã trải qua đại biến gì đó triệt để tỉnh ngộ, âm trầm giữa hai lông mày thường ngày biến mất, thay vào đó là ánh sáng tự tin, hẳn như vậy, từ trong ra ngoài tản mát một cổ phong cách tự tin.

Nghiêm Tử Hạo cười nhạt nhận Mộng kỳ quan sát, cho đến khi cô lộ ra ánh mắt kinh ngạc, mới mở miệng, “Thế nào, có phải cảm thấy anh không giống bình thường ở đâu rồi hả?”

“Ừm.” Mộng Kỳ gật đầu một cái, “Anh thật giống như nghĩ thông suốt chuyện gì, lòng dạ rộng lớn hơn.”

Nghiêm Tử Hạo cười, “Thật sự anh đã nghĩ thông suốt một số chuyện, nói đến, cũng nhờ công lao của em, anh muốn cảm ơn em.”

“Cảm ơn tôi?”

“Ừm, nếu như không phải nhờ em, anh có thể vĩnh viễn đều sống trong thế giới của bản thân, ích kỷ nhỏ mọn, vĩnh viễn cũng sẽ không tiến bộ.”

Mộng Kỳ càng giật mình, “Tôi không nhớ rõ tôi đã làm gì, anh tự nhiên tặng bốc tôi, là muốn làm cái gì sao? Tôi không chịu nổi lễ lớn như thế.”

“. Ha ha ~” nghiêm Tử Hạo cười to, “Thế nào, sợ?”

Mộng Kỳ: “.”

“Đi thôi, đã lâu không có tới nơi này, mặc dù không còn là sinh viên, nhưng anh đối với nơi này cũng rất quen thuộc, chúng ta đi vào trong xem một chút đi.” Nghiêm Tử Hạo chỉ chỉ bên trong đại học C.

Mộng Kỳ xem một chút, lại nhìn Nghiêm Tử Hạo, gật đầu một cái.

Trường đại học, diện tích rộng, cây cối tốt, hoàn cảnh tốt, bình thường trường có danh tiếng một chút, cũng sẽ có mấy thứ này, trường của Mộng Kỳ lớn, cũng là trường đại học số một số hai. Hiện tại chưa tới tháng chín, chưa tới thời gian tựu trường, nhưng trong trường như cũ có người, hơn nữa đại học là nơi có thể tùy tiện ra vào, có không ít tình lữ trẻ tuổi còn cố ý vào trong hẹn hò, Mộng Kỳ và Nghiêm Tử Hạo đi ở trong đó, mặc dù hai người đã ăn mặc khiêm tốn, nhưng vẫn là đưa tới rất nhiều ánh mắt chú ý của người khác.

Mộng Kỳ nhớ tới lời nói trước đó của Nghiêm Tử Hạo, “Anh nói anh muốn rời đi, đi chỗ nào?”

“Phương nam”

“Hà?”

“Anh đã cùng Vương Lệ Á giải trừ hôn ước, hơn nữa hướng Hạ tổng từ chức, thành phố B là thiên hạ của Hạ tổng, chỉ cần anh muốn dựng nghiệp phát triển, ở thành phố B, sợ là không thể thực hiện được.”

“Cho nên.”

“Đúng, Hạ tổng mặc dù đang là đầu rỗng thành phố B, nhưng muốn can thiệp ngay kiến trúc ở phương nam, cũng hữu tâm vô lực, anh đến phương nam tìm nơi phát triển, bất luận là thoát khỏi Hạ gia, hay là rèn luyện bản thân, đều có chỗ tốt.”

“Đang êm đẹp thế nào đột nhiên lại cùng Vương Lệ Á giải trừ hôn ước, còn cùng Hạ tổng từ chức, loại chuyện được một mắt mười này, cũng không phải chuyện anh sẽ làm”

“Ừm Không nói nữa, đã lâu tôi chưa về trường, vừa vặn có thể đi dạo.”

“Vây cũng được, anh đi trước nha.”

“Ừm, tạm biệt.”

“Tạm biệt.”

Cùng Mộng Kỳ nói biệt, Nghiêm Tử Hạo cũng không quay đầu lại rời đi, ở cửa trường học gọi một chiếc xe, lúc lên xe quay đầu, phát hiện Mộng Kỳ đã đưa lưng về phía hắn đi vào trong trường, Nghiêm Tử Hạo cười cười, mặc dù không bỏ được, nhưng cuộc sống của, hắn không nên quấy rầy nữa.

“Đi chỗ nào?”

“Đường xx.”

“Được.”

Xe rất nhanh tiến vào dòng xe chạy, Nghiêm Tử Hạo lấy điện thoại di động ra gửi tin cho Lạc Gia Hoa : Tôi đi, xin hãy chăm sóc tốt cô ấy, nếu không, tôi tuyệt không bỏ qua cho anh.

Điện thoại di động biểu hiện tin tức gửi đi thành công, Nghiêm Tử Hạo cười cười, làm một chuyện hết sức phong độ như trên TV, cầm điện thoại, quay kiếng xe xuống ném ra bên ngoài, tất cả, chấm dứt như vậy đi.

Tất cả, cũng theo gió.

Mộng Kỳ đi trong sân trường, vĩnh viễn sẽ không biết, ở thời điểm chính mình không biết, Nghiêm Tử Hạo cùng Lạc Gia Hoa đã sớm trải qua mấy lần giao chiến, thậm chí, còn tiến hành đàm phán, Lạc Gia Hoa cho đây là chuyện giữa đàn ông, không có nói với Mộng Kỳ, Nghiêm Tử Hạo cũng sẽ không vì nói chuyện tình địch mà không tự nhiên, chỉ là, sờ sờ bụng, còn có chút đau, Nghiêm Tử Hạo cũng không có nghĩ đến, người đàn ông kia nhìn rất nhả nhận , nói đến đánh nhau, thật đúng là một chút cũng không nương tay.

Đó là mấy ngày sau khi hắn và Vương Lệ Á đính hôn, là hắn chủ động hẹn Lạc Gia Hoa đàm phán, ngay lúc đó hắn, như thế nào vênh vào hung hăng, hiện tại hồi tưởng lại, chỉ có cảm thấy mình hết sức buồn cười, giống như một thằng hề, không trách được Lạc Gia Hoa từ đầu tới đuôi luôn duy trì vẻ mặt nhàn nhạt. Ở trong lòng của hắn, khi đó mình, cũng là một thằng hề đi, nghe hắn kể lại chuyện trước kia cùng Mộng Kỳ từng ly từng tỵ, lấy quá khứ ra khoe khoang, nhưng không nghĩ, có lẽ, người ta có so với mình nhiều hơn.

Là dạng người thế nào chọc giận hắn đây?

Phảng phất Lạc Gia Hoa nhìn hắn thế nào cũng không có não, vì vậy tức giận, nói xấu Mộng Kỳ một câu . Nên, Lạc Gia Hoa liền xì lông, hướng về phía hắn cho một quyền, hắn thấp hơn một chút, căn bản cũng không phải là đối thủ. Nếu không phải là phục vụ đến lời kéo, đoán chừng hắn sẽ bị Lạc Gia Hoa đánh cho mặt mày hốc hác, mà hắn chỉ khiến khoe miệng Lạc Gia Hoa có một chút xú rách da. Thật ra thì, từ khi đó hắn biết, chính mình thua hoàn toàn, người đàn ông kia, so với mình đối với Mộng Kỳ tốt hơn nhiều lắm.

Mộng Kỳ là một phụ nữ thật tinh mắt, cô nhất định biết lựa chọn người nào là đối với cô tốt nhất.

Ở Nghiêm Tử Hạo nhớ lại chuyện đánh nhau với Lạc Gia Hoa, đồng thời Lạc Gia Hoa nhận được tin nhắn của Nghiêm Tử Hạo , cũng nhớ tới cùng sự kiện.

Ngày đó, sau khi tan việc anh lập tức xuống lầu để xe, cùng Mộng Kỳ kết hôn cũng không lâu, nhưng anh cảm giác đã cùng cô sống chung mấy chục năm, mỗi ngày đều không kịp chờ đợi muốn đi về nhà gặp cô, Lạc Gia Hoa cười thầm, lúc nào thì mình giống như tiểu tử chưa ráo máu đầu, chưa từng yêu đương.

Không để ý tới Cố Thông theo sau cười nhạo, Lạc Gia Hoa giơ tay lên lấy đồ nhanh chóng xuống lầu, lái xe, đem đồ vật cất xong, đang chuẩn bị khởi động xe, một còi ô tô lại vang lên, là chiếc xe bên cạnh. Ngay sau đó cửa sổ xe đang đóng quay xuống, mặc dù chỉ gặp qua một lần, nhưng đối với tình địch nhay cảm, Lạc Gia Hoa liếc mắt một cái liền nhận ra Nghiêm Tử Hạo.

“Tan việc?” Nghiêm Tử Hạo trên mặt treo khinh miệt cười.

Nói thật, Lạc Gia Hoa vô cùng không thích người này, liếc nhìn cũng không thích, người này cho người ta cảm giác năng lực chưa đủ, ánh mắt lại cao ngất.

Người như vậy, nói dễ nghe, là chí hướng thật xa, nói khó nghe chút, là không tự lượng sức.

Nhất là khi hắn ném dưa hấu nhặt vung, tổn thương Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa hết sức bao che khuyết điểm liền đem hắn thành kẻ địch, chỉ là trên mặt mũi vẫn không có tỏ ngại , vì vậy cũng liền đối với hắn gặt đầu một cái.

“Ừ.”

“Tôi là tới tìm anh, tìm một chỗ hàn huyên một chút đi.”

“Được.” Không có chút gì do dự, Lạc Gia Hoa gật đầu. Từ lúc đầu nhìn thấy hắn, là hắn biết đến tìm mình, tuy rằng anh đối với hắn không có hứng thú, nhưng anh không hy vọng hắn còn nghĩ tới Mộng Kỳ.

Vì vậy dưới sự hướng dẫn của Nghiêm Từ Hạo, hai người vào một nhà hàng.

Thật ra thì, ở Lạc Gia Hoa nghe Nghiêm Từ Hạo nói chuyện trước kia của hắn và Mộng Kỳ thì anh cũng đã hối hận, muốn nghe quá khứ Mộng Kỳ, không bằng về nhà để Mộng Kỳ tự mình nói cho anh nghe, anh cần gì ở chỗ này lãng phí thời gian? Đang lúc anh chuẩn bị đứng dậy về nhà, Nghiêm Từ Hạo nói một câu, đem anh chọc giận, vì vậy, anh lần đầu tiên trong đời bởi vì phụ nữ đánh nhau.

Lúc đó hắn nói hình như là “Cũng chỉ là người đàn bà tôi không cần, đáng giá cho anh xem như bảo bối sao?”

Thật ra thì sau chuyện này Lạc Gia Hoa nhớ lại cũng cảm giác không thể tin được, không thích nghe lời nói, không nhìn là được, anh làm sao lại kích động xông lên đánh người.

Nghiêm Từ Hạo so với anh vừa thấp vừa gầy, mình dầu gì hàng năm đều rèn luyện thân thể, sao hắn có thể so được, mấy quyền đi xuống, cả người hắn ăn không ít mệt. Chỉ là con thỏ đối cũng cần người, anh không cần thận, bị hắn cào rách khoe miệng, về đến nhà lừa gạt Mộng Kỳ nói là bị đụng, nhìn cô đau lòng thoa thuốc cho mình, Lạc Gia Hoa lại cảm thấy tất cả đều đáng giá.

Nhiều năm sau khi Lạc Gia Hoa càng già càng trở thành một lão ngoan đồng thì lúc đó anh và Mộng Kỳ đều đã có con cháu, một ngày anh và cháu mình giành đồ ăn, đột nhiên nghĩ đến chuyện này, vì vậy liền hào hứng nói cho lão thái bà của mình, hỏi mình tại sao phải xúc động như vậy, Mộng Kỳ giải thích là:

“Thật ra thì tận sâu trong lòng anh có sự nhỏ nhen của đàn ông, lúc ấy anh đã yêu em, có lẽ chính anh cũng không ý thức được mình yêu bao nhiêu, nhưng hành động của anh lại đại biểu tất cả.”

Lạc gia gia ý định ban đầu là tới tranh công nhưng không được Kiều nãi nãi khen ngợi, vì vậy uất ức, bắt đầu dùng chiêu kháng nghị thường thấy nhất đó là tuyệt thực, vì vậy Kiều nãi nãi giống như an ủi đứa bé:

“Tốt lắm tốt lắm, anh làm rất khá, nên khen ngợi.”

Nghe Kiều nãi nãi khen ngợi, vì vậy Lạc gia gia hưng phấn, lập tức triệu tập con cháu về nhà, mang theo cháu trai vung tay lên, “Đi, chúng ta giết đến tận Nghiêm gia.”

Lúc đó Lạc Tiểu Mộng kinh hãi nhìn cha, “Cha, cha định làm gì?”

“Cha đi tìm lão già Nghiêm gia kia quyết đấu.” Lạc gia gia bộ mặt kiên định nói.

Lạc Tiểu Mộng bắt đầu nhìn cha càng ngày càng hồn nhiên, hướng chồng mình hạ lệnh, “Nhanh đi tìm mẹ, chỉ có mẹ mới có thể khiến cha nghe lời.”

“Được.” chồng của Lạc Tiểu Mộng gật đầu đi thi hành mệnh lệnh của bà xã đại nhân.

Dĩ nhiên, những thứ này, đều là chuyện về nhiều năm sau, tạm thời không nhắc tới.

Lại nói Mộng Kỳ một mình đi dạo ở trường, khi khéo léo từ chối người thứ năm đi lên hỏi điện thoại, bắt đầu chuẩn bị đi trở về nhà, cảm thấy mình cũng chỉ ra xã hội mấy năm, sinh viên thế nào coi mờ như vậy.

Chuyện mình mang thai không cần nói, chỉ là tuổi của mình liền so với bọn họ lớn, hiện tại rất lưu hành tình yêu chị em sao?

Lúc tối Lạc Gia Hoa ngoài dự đoán về rất sớm, Mộng Kỳ kinh ngạc nhìn anh, “Thế nào hôm nay về sớm như vậy?”

“Anh mang công việc về nhà làm.” Lạc Gia Hoa nói, “Em bây giờ mang thai, luôn để em ở nhà một mình, cũng không tiện, thật xin lỗi bà xã, chờ qua thời kỳ khủng hoảng này, anh nhất định bên em suốt.”

Mộng Kỳ cảm động gật đầu, “Không sao, em sẽ tự chăm sóc tốt cho mình, anh không cần lo lắng cho em, chuyện của công ty tương đối quan trọng.”

“Ừm, hôm nay đi ra ngoài tản bộ sao?”

“Ừm, đúng rồi, hôm nay em còn đi đến đại học C.”

“?”

“Là Nghiêm Từ Hạo hẹn em đi, hắn nói muốn rời khỏi thành phố này, cùng em cáo biệt, anh không để ý chứ?” Mắt thấy Nghiêm Từ Hạo thay đổi, Mộng Kỳ trong lòng vẫn hết sức vui mừng.

“Không.” Người đã đi, anh còn để ý cái gì nữa. Lại nói, hắn còn gửi tin tức cho mình, anh tự nhiên càng sẽ không ghen.

“Ồ.” Không biết vì sao a, trước kia nghe Lạc Gia Hoa trả lời như vậy, cô sẽ không để ý, nhưng hôm nay, nghe anh trả lời như vậy, cô đột nhiên có một loại cảm giác tại sao anh không ăn đấm, dường như trong lòng có chút không thoải mái.

Mà Lạc Gia Hoa, sau khi ăn cơm xong, đi tắm ra ngoài, thấy Mộng Kỳ ngồi ở trên ghế sa lon đọc sách, bộ dạng yên tĩnh này, nhìn thấy khiến lòng ngứa ngáy. Đi tới ôm cô, ở trên cổ cô dùng sức mà hít.

“Vợ à ~ em thật thơm.”

Cổ là nơi mẫn cảm nhất của Mộng Kỳ, Lạc Gia Hoa đem môi thả vào trên cổ cô khiến cô không nhịn được phát run, liều mạng tránh anh, “Anh buông em ra á.”

“Không buông không buông.” Khó được, Lạc Gia Hoa giống như đứa bé làm nũng.

Mộng Kỳ ngăn ra, lại cảm thấy Lạc Gia Hoa như vậy thật sự đáng yêu, nhún vai không để cho Lạc Gia Hoa hôn trộm cổ của mình, “Rất nhột.”

“Nơi nào nhột, anh gãi gãi cho em.”

“Ha ha ~ đừng mà, cổ của em.”

“Ha ha, vợ à, cổ của em quá nhạy cảm. Mỗi lần anh vừa đụng nhẹ, em đã phản ứng lớn như vậy.” Lạc Gia Hoa tư tưởng xấu công kích cổ của cô, hài lòng thấy sắc mặt cô thay đổi, giọng nói cũng bắt đầu không yên.

Mộng Kỳ theo sức lực Lạc Gia Hoa đứng lên, cũng không dám có dũng khí lớn như vừa rồi, trước cửa toilet hết sức trượt, cô một cước đạp lên vũng nước liền trượt ngã. May mà một tay vẫn còn lờ lợ kéo nắm cửa, bằng không, thì phải sẽ té thành hình chữ nhất, mặc dù lấy thân thể mềm mại của cô không phải là không được, nhưng tiếp tục như vậy, sợ rằng không chỉ là hình chữ nhất đơn giản như vậy.

Đứng vững vàng, mới phát hiện áo lót bên trong đã toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

“Đều tại anh lôi nước ra ngoài.” Lạc Gia Hoa tự trách, “Em có sao không?”

“Không có, chỉ hoảng sợ.” Mộng Kỳ sờ sờ trái tim đập nhanh của mình.

Lạc Gia Hoa cau mày, “Ngày mai anh đi mua một tấm thảm phòng trơn trượt đặt ở phía dưới.”

“Được.” Mộng Kỳ có chút bị dọa sợ, Lạc Gia Hoa nói gì, cô đáp cái đó.

“Còn muốn tắm không?”

“Ừm, muốn tắm.”

“Được, anh giúp em tắm.”

“A, không cần không cần.”

“Để cho anh giúp em, một mình em anh không yên lòng, bên trong sàn nhà càng ướt, mà cũng không có chỗ để vịn.”

Mộng Kỳ: “.”

“Vậy cũng được.”

Vì vậy, Mộng Kỳ từ khi hiểu chuyện tới nay lần đầu tiên để cho người khác giúp mình tắm, Lạc Gia Hoa còn lại là trong đời lần đầu tiên giúp người khác tắm, mặc dù thân thể đẹp mắt đứng ở trước mặt của mình, nhưng anh một chút tà niệm cũng không có, chỉ hết sức chuyên chú cẩn thận giúp Mộng Kỳ tắm.

Mà Mộng Kỳ, vừa rồi giặt mình, chân vẫn mềm nhũn, chỉ lạng lẽ chờ Lạc Gia Hoa, giống như đứa bé, xấu hổ cái gì, trước để qua một bên thôi.

Tắm xong, đem Mộng Kỳ ôm trở về phòng, Lạc Gia Hoa pha một ly sữa tươi cho cô, đáng vẻ nhu thuận không nói lời nào, chân chính làm cho người ta đau lòng, dĩ nhiên, cũng làm cho người ta muốn hung hăng giày xéo.

Lạc Gia Hoa Đại sờ đầu của cô, thử không khí ấm áp, “Thế nào, dọa sợ?”

“Không có.” Mộng Kỳ lắc đầu, đã ngồi về trên giường, tự nhiên đem tấm chăn cũng thả về.

Lạc Gia Hoa cười, “Vậy làm gì còn nghiêm mặt, , cười một cái cho ông xã xem nào.”

Mộng Kỳ: “.”

“Nhanh lên một chút, cười đi.”

“Ha ~”

“Ha ha, này không tệ.” Lạc Gia Hoa thân thiết cùng Mộng Kỳ mũi đối mũi, anh thích cùng Mộng Kỳ thân thiết như vậy, “Chồng em còn phải làm việc, một mình em nghỉ ngơi trước có được hay không?”

“Được.”

“Ngoan ~”

“Ừm”

Mộng Kỳ ngủ, nhắm mắt lại nghỉ ngơi, Lạc Gia Hoa ở trên trán cô hôn một cái mới đi ra ngoài, thấy sàn trong phòng vệ sinh trơn trượt, cau mày, xem một chút bề ngoài, không biết hiện tại có bẩn mấy thứ phòng trơn trượt không, đi ra xem một chút đi.

Mộng Kỳ ngủ thẳng nửa đêm tỉnh lại muốn đi vệ sinh, nhắm nhin không được, ai, từ lúc cô mỗi ngày 3 ly sữa tươi cố định, số lần đi vệ sinh nhiều hơn, ban ngày cũng may, hơn nữa đến buổi tối khi tỉnh lại, phải hồi lâu mới ngủ lại được.

Mơ mơ màng màng đứng dậy, bò qua than thể Lạc Gia Hoa, bị anh mơ mơ màng màng ôm, “Vợ à ~”

Mộng Kỳ nghe hơi thở phái nam, khoe miệng không bị khổng chế nâng lên, “Em muốn đi vệ sinh, buông ra.”

“Ồ.” Lạc Gia Hoa nghe lời buông ra.

Mộng Kỳ hơi hí mắt đi vệ sinh, mở đèn, theo bản năng đi được vững vàng chút, khi thấy nylon màu đỏ trên đất thì tỉnh táo hẳn, đây là phòng trượt?

Đi lên, thật sự không trơn trượt.

Vừa nghĩ đã hiểu, nhất định là khi mình nghỉ ngơi Lạc Gia Hoa đã đi mua.

Người này, thật đúng là đáng yêu, được quý trọng, cảm giác rất tốt. Mộng Kỳ đi vệ sinh xong, trở về phòng, ở trong bóng đêm quan sát Lạc Gia Hoa. Thành phố B ban đêm thật sự rất sáng, cho dù bọn họ ở lầu hai mươi hai. Tắt hết đèn trong nhà đi, vẫn có thể nhìn rõ đại khái. Dĩ nhiên, không có đến mức thấy rõ ràng gương mặt, chỉ là, cô có thể nhìn thấy một bóng người ngủ ở trên giường của mình, Mộng Kỳ câu đôi môi ngủ trở về trong lòng Lạc Gia Hoa, nhắm nhin không được, cuối cùng hôn lên môi anh.

Bởi vì ngủ, môi Lạc Gia Hoa hơi khô, Mộng Kỳ lè lưỡi từ từ liếm, dùng nước bọt của mình trước tiên đem bờ môi của anh thấm ướt, sau đó lè lưỡi từ từ thả vào trong miệng anh.

Trong mơ, Lạc Gia Hoa cảm giác có cái gì ngọt ngào thả vào trong miệng, không tự chủ hút mút, anh cho là mình đang ăn kẹo, ở trong hiện thực cũng là cùng Mộng Kỳ quấn lấy thật chặt, thân thể của anh, đã dậy lên phản ứng thành thật nhất.

Lạc Gia Hoa cảm giác mình nằm mơ, trong mơ, đã lâu chưa từng làm. Anh mơ thấy mình cư nhiên đang Mộng Kỳ ở bên ngoài “đánh dã chiến”, giấc mơ cảm giác quá tuyệt vời, cho tới khi bộc phát phút chốc kia, anh mới tỉnh táo lại, ý thức được mình không phải đang nằm mơ. Chưa bao giờ có khoái cảm mãnh liệt khiến anh đại não trống rỗng mất mấy giây mới phản ứng được, kinh ngạc nhìn Mộng Kỳ, đúng vậy, anh đang nằm mơ cùng Mộng Kỳ “đánh dã chiến”, thực tế cũng không phải, nhưng loại cảm giác này lại chân thật, mà thực tế thì, Mộng Kỳ lấy tay cho mình.

“Bà xã ~” Âm thanh của Lạc Gia Hoa có cảm giác hư thoát khi hoan ái qua đi.

“Ừm~” Mộng Kỳ mềm mại tựa vào lòng Lạc Gia Hoa, đỏ mặt, xấu hổ.

Lạc Gia Hoa mặc dù không thấy được nét mặt của cô, trong âm thanh cực tuyệt nghe ra, ôm sát Mộng Kỳ, “Tại sao giúp anh?”

“Đột nhiên muốn giúp thôi.”

“Em tiểu yêu tinh này.” Lạc Gia Hoa bật cười, ôm sát Mộng Kỳ, thì ra đôi tay cảm giác khác nhau như vậy. Bởi vì không nỡ để cho cô giúp mình làm chuyện như vậy, cho nên từ sau khi Mộng Kỳ mang thai anh cùng với cô không thể thân thiết, nhưng khi cần, anh đều vào toilet tự mình giải quyết, không nghĩ tới hôm nay vào lúc nửa đêm thế này cô giúp anh.

“Quả thực là muốn mạng anh.”

“Vậy. . . . Anh thích không?”

“Thích.”

“So với chính anh thì thế nào?” Hỏi ra lời này, Mộng Kỳ cơ hồ muốn tìm cái lỗ chui xuống. Cũng may bây giờ là buổi tối, anh không thấy vẻ mặt của mình, nếu không, sẽ xấu hổ chết.

“Ừm~” Lạc Gia Hoa nhớ lại, “Dục tiên dục tử, cảm giác như cùng em làm vậy.”

Mộng Kỳ: “.”

Không thể phủ nhận, nghe được anh nói như vậy, cô vui mừng một lát, sau đó mở miệng, “Vậy sau này chúng ta không thể thì em giúp anh.”

“Thật?”

“Ừm.”

“Ha ha, tốt, về sau, em không thể từ chối đó.” Lạc Gia Hoa bật cười, vốn lo lắng cô không muốn nên cũng không miễn cưỡng, hiện tại nếu cô chủ động đề nghị, vậy anh tự nhiên muốn hưởng thụ thật tốt.

“Bà xã, em có muốn không?”

“Em” Mộng Kỳ tức cười, cô là phụ nữ bình thường, đương nhiên muốn, nhưng cô không thể a. Không đợi cô suy nghĩ nhiều, Lạc Gia Hoa đã dùng hành động nói cho cô biết anh muốn làm cái gì.

“Ừm ~ ông xã, không cần.”

Lạc Gia Hoa từ chỗ đùi Mộng Kỳ ngẩng đầu, dùng âm điệu hấp dẫn đến mức tận cùng hỏi, “Thật không cần ư, hừm ~”

Thân thể đã được huấn luyện chăm sóc nơi đó sao chịu nổi kích thích như vậy, Mộng Kỳ nghẹn ngào, nói không ra lời.

Buổi sáng khi tỉnh lại, đã tám giờ, Mộng Kỳ mơ hồ đi rửa mặt, trở lại thấy bữa sáng trên bàn, ngồi xuống dùng cơm, nghĩ thầm không phải đã kêu Lạc Gia Hoa không cần nấu bữa sáng sao, khi cô thức dậy chỉ cầu nấu mì hoặc ăn sủi cảo là được rồi, thế nào hôm nay lại nấu?

“Bà xã, đã dậy.”

“Oa, sao anh còn ở nhà?”

Lạc Gia Hoa nhú mày, “Thế nào?”

Mộng Kỳ nhìn anh kỳ quái, “Anh không đi làm sao?”

“Có chứ . . . đang chuẩn bị đi đây.” Lạc Gia Hoa phát tay, một cái T shirt bình thường nhưng khi anh mặc vào thật đẹp trai, “Anh là cố ý chờ em thức dậy.”

“Chờ em? Anh có chuyện muốn nói với em?” Nghe Lạc Gia Hoa nói như vậy, Mộng Kỳ theo bản năng ngồi thẳng người.

“Ừm, anh đang chờ nói tạm biệt với em.” Lạc Gia Hoa khom lưng hôn môi Mộng Kỳ, phía trên kia còn giữ mùi cháo thơm, “Không hôn vợ một cái, hôm nay sẽ không có biện pháp làm việc.”

Cặp mắt sáng ngời mà nóng rực, còn có một đầu lưỡi ở trên môi lưu luyến, hơi thở quen thuộc lập tức khiến Mộng Kỳ nghĩ tới chuyện tối qua, nhất thời, oanh ~ toàn thân cũng nóng lên.

Nhìn thấy cô như vậy, Lạc Gia Hoa cười cong mắt, biết cô nhớ tới cái gì, cũng không chọc phá, “Vợ à, chồng đi làm, nhớ nghĩ về chồng đó.”

Mộng Kỳ chống lại ánh mắt hài hước của anh, nhất thời then quá thành giận, đứng lên vừa đánh vừa đẩy, “Đáng ghét, cái người sắc lang này, mau đi cho em, đi đi.”

“Ha ha ha. vợ là then quá thành giận sao?”

“Đi mau.”

“Ha ha ~” bị Mộng Kỳ đẩy ra, Lạc Gia Hoa chẳng những không có bất kỳ khó chịu, ngược lại cảm giác đặc biệt vui vẻ, gõ gõ cửa đã đóng lại, lớn tiếng nói:

“Vợ à, anh đi làm đây, bye em.”

Mộng Kỳ tựa vào lưng cửa, đỏ bừng cả khuôn mặt, nghe tiếng bước chân anh rời đi, tự dưng sinh ra lưu luyến .

Đưa tay đặt lên ngực, lại cảm giác trái tim kia, là hạnh phúc như thế.

Dường như là nghĩ đến cái gì đó, Mộng Kỳ vội vàng chạy tới ban công, chỉ chốc lát sau, liền nhìn thấy chiếc xe từ bãi đậu xe đi ra ngoài. Chờ không nhìn thấy nữa, Mộng Kỳ mới cười trở lại trước bàn ăn, ăn bữa sáng do chồng mình làm, đầy lòng thỏa mãn, giấu cũng không giấu được, mắt híp lại thành một đường may, hiện lên tâm trạng tốt của chủ nhân.

Trái ngược với Lạc Gia Hoa hạnh phúc cùng tâm trạng tốt, bạn nhỏ Cố Thông không có may mắn như thế.

Lạc Gia Hoa đến công ty, liền nhìn thấy Cố Thông nửa chết nửa sống ngủ ở trên ghế sa lon trong phòng làm việc của mình, tiến lên dùng chân đá hắn, “Này này ~ Cố Thông, Cố Thông.”

“Ừm, cậu tới rồi.” Ngủ rất sâu Cố Thông vuốt mắt ngồi dậy.

Lạc Gia Hoa kinh ngạc nhìn mặt của hắn, “Mặt cậu sao vậy?”

“Ahhh, nhẹ một chút, đừng đụng, đau.” Cố Thông hất tay Lạc Gia Hoa.

“Cậu bị ai đánh?”

“Không có, đừng.”

Lạc Gia Hoa: “.”

Dựa vào hiểu biết của anh, Lạc Gia Hoa cảm thấy, nhất định là bị người đánh, nhưng mà anh tốt bụng không có hỏi, “Cậu còn chưa nói sao cậu ngủ ở chỗ này?”

“Trong nhà không có đất cho tớ dung thân a.”

“Hả ? nếu như tớ nhớ không lầm, người nào đó đã là đàn ông có vợ nha.”

“Đừng tìm tớ nói cái này, vừa nhắc tớ liền giận.” Cố Thông giận, “Sớm biết con khủng long kia bạo lực như vậy, tớ mới không cưới ả. Chiếm người của tớ, chiếm nhà của tớ thì thôi, bây giờ còn chúng ta dùng qua trực tiếp ném ra ngoài, quang minh chính đại chiếm đoạt nhà tớ, tớ và cô ấy không xong, ai u ~”

“Cậu đang nói Lưu Lợi?” Lạc Gia Hoa có chút hiểu.

Cố Thông tức giận nói, “Không phải cô ấy còn ai.”

“Mặt của cậu là bị cô ấy đánh chứ gì.”

“Mới không phải.”

“Ồ, vậy cậu nói cho tớ biết, mặt của cậu bị đụng thế nào, dù là vị trí đụng hay hình dáng, đều rất kỳ lạ a.” Lạc Gia Hoa cười.

Cố Thông uất ức, “Cậu cứ cười đi cậu cứ cười đi, để cho cậu chế giễu cũng được, dù sao tớ không phải lần đầu tiên ở trước mặt cậu bêu xấu.”

“Ha ha, có một bà vợ bạo lực, người anh em, tớ đồng tình cậu.”

“Câm miệng, đừng nói chuyện không biết suy nghĩ gì đó, tớ hỏi cậu, bà xã cậu sẽ đối với cậu động thủ sao?”

“Không biết à, vợ tớ thật dịu dàng.”

“Đều là bạn bè, thế nào kém nhiều như vậy chứ?” Cố Thông thăm thán.

Lạc Gia Hoa nín cười, “Nếu hiện tại cậu hối hận, vẫn còn kịp.”

“Cái rắm, ai nói tớ hối hận.” Cố Thông giống như bị giẫm lên chân đau nhảy dựng lên, “Hừ, đừng cho là tớ không biết cậu đánh chủ ý gì. Chi cần tớ và khủng long mẹ trong vòng ba năm ly hôn, chúng tớ sẽ phải giao gấp mười lần tiền cược, cậu mơ đi.”

Lạc Gia Hoa: “.”

Cố Thông được hả hê nhìn Lạc Gia Hoa, “Ha ha, không còn gì để nói, bị tớ nói trúng đi. Tớ cho cậu biết, tiền cược là nhỏ, mặt mũi là lớn, trong từ điển của bản thiếu gia chưa từng có một chữ thua, cậu chờ đi, đem tiền vé máy bay nước Pháp tùy thời chuẩn bị tốt, chờ công ty đi vào quỹ đạo, tớ sẽ cần thời gian nghỉ kết hôn ha ha.”

Lạc Gia Hoa bình tĩnh nhìn Cố Thông, “Nếu như tớ nhớ không lầm, thời gian nghỉ kết hôn của tớ còn chưa nghỉ hết.”

Cố Thông: “.”

“Còn nữa, những ngày nghỉ trước kia, dường như tớ cũng không có nghỉ ngơi qua.”

“Anh em, không nên tính toán như vậy.” Cố Thông nhào lên kéo Lạc Gia Hoa, “Chúng ta là anh em, cùng một cội sinh ra, cậu không thể như vậy a.”

Lạc Gia Hoa thương hại vỗ vỗ đầu của hắn, “Mẹ tớ chỉ có một đứa con trai là tớ, tớ với cậu không phải cùng cội, anh em”

Cố Thông: “.”

“Vi thời gian nghỉ kết hôn, cho nên mấy ngày này, cậu nên siêng năng chút đi, bắt đầu từ hôm nay, tớ sẽ không tăng ca nữa.”

Cố Thông: “.”

“Đi làm việc đi, hôm nay có rất nhiều công việc, nếu không, không biết cậu sẽ bận đến mấy giờ.” Lạc Gia Hoa tốt bụng nhắc nhở.

Cố Thông ai oán, “Lạc Gia Hoa, tên tiểu nhân hèn hạ này.”

“Thật ra thì, tớ cảm thấy cậu không nghỉ phép sẽ tốt hơn.”

“Không muốn không muốn, tớ sai rồi tớ sai lắm rồi, tớ nhận sai không được sao?”

“Vậy còn không đi ra ngoài làm việc?”

“Tớ biết rồi, Lạc lật da.” Cố Thông uất ức đi ra ngoài làm việc, ai, hần đây là tạo nghiệt gì a, giao hữu, vô ý, cưới vợ, cũng không cần thận a ~~~

Lạc Gia Hoa thấy cửa phòng làm việc đóng lại, lộ ra một nụ cười vui vẻ, tối hôm nay, lại có thể trở về bồi bà xã yêu dấu. Nghĩ đến vẻ mặt thẹn thùng buổi sáng của vợ, umh, thật đáng yêu, thật muốn hôn quá đi.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68

Đem hết toàn lực bóc lột Cố Thông, sau một tuần lễ, Lạc Gia Hoa mỗi ngày đều có thể đứng sáu giờ về nhà bồi Mộng Kỳ, những ngày sau này hết sức thoải mái, mỗi ngày về đến nhà cùng Mộng Kỳ com nước xong, chờ anh thu thập phòng bếp, liền dẫn Mộng Kỳ cùng nhau xuống dưới lầu tản bộ, chỉ là theo thời gian ngày từng ngày trôi qua, trong lòng Lạc Gia Hoa không tự chủ bắt đầu khẩn trương, bởi vì bà Lạc nói thời gian ốm nghén, đã từ từ đến.

“Bà xã, hôm nay có cảm giác gì đặc biệt không?”

Đây là câu hỏi Lạc Gia Hoa mỗi tối đều phải hỏi.

Mộng Kỳ lắc đầu một cái, “Không có.”

“Mẹ nói thai nghén đã đến.” Mỗi lần nghĩ đến bà Lạc nói phản ứng lúc bà mang thai, Lạc Gia Hoa giống như một con nhím, tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

Mộng Kỳ buồn cười nhìn anh, “Mẹ nói em mang thai không cần có áp lực quá lớn, chỉ cần cố gắng giữ tâm lý bình thường là được, tâm trạng tốt, đối với đứa bé phát triển cũng hết sức quan trọng, về phần thai nghén, mỗi người phản ứng khác nhau, không cần quá mức chú ý.”

“Ừm.”

“Cho nên anh cũng không cần quá khẩn trương, thai nghén chỉ là một bước trong quá trình mang thai, nếu như cả cửa này em không qua được, chờ khi sinh không phải sẽ càng khó qua?”

“Ừ.”

“Ha ha, em thế nào cảm thấy anh so với em càng khẩn trương ta?” Mộng Kỳ bật cười, vốn lần đầu làm mẹ cô có chút khẩn trương, nhưng nhìn thấy Lạc Gia Hoa khẩn trương như vậy, cô ngược lại không khẩn trương.

Công ty mới của Lạc Gia Hoa, đang lúc mọi người cùng nhau nỗ lực, trải qua hơn nửa tháng rút cuộc lần nữa đi vào quỹ đạo, mọi người cũng đều thờ phào nhẹ nhõm, không cần mỗi ngày tăng ca đến khuya, về phần tổn thất do hoá loạn, đã giao cho luật sư xử lý, không cần mọi người quan tâm, thừa dịp này, công ty lại khước trương tuyển thêm mấy người vào, cơ hồ phía dưới mỗi nhân viên kỳ cựu đều mang ít nhất hai người, dù sao muốn phát triển, không bằng thừa cơ hội này kiêu ngạo, cho tới bây giờ, công ty Lạc Gia Hoa, từ tám người, phát triển đến 32 người.

Mà Mộng Kỳ, cũng ở trong sự chờ đợi của Lạc Gia Hoa rút cuộc có phản ứng đầu tiên.

Đó là vào một buổi sáng Chủ nhật, Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa đang ngủ nướng, sắp mười giờ bị đói tỉnh dậy, vì vậy đây Lạc Gia Hoa kêu anh lấy bữa sáng cho mình, còn cô thì đến phòng vệ sinh đánh răng rửa mặt.

Mộng Kỳ ở phòng vệ sinh chuẩn bị đánh răng, bàn chải đánh răng đưa đến một nửa thì đột nhiên nôn , vừa đúng lúc Lạc Gia Hoa đẩy cửa vào hỏi cô muốn ăn cái gì, kết quả vừa nhìn thấy Mộng Kỳ như vậy liền kinh hoàng.

“Bà xã, bà xã, em làm sao vậy?”

“Ừa ~” Mộng Kỳ chưa kịp trả lời anh, chỉ cảm thấy đem ruột đều muốn phun ra. Sắc mặt Lạc Gia Hoa tái nhợt lao ra phòng vệ sinh cầm điện thoại gọi cho bà Lạc, âm thanh lớn đến toàn bộ chung cư cũng có thể nghe, “Mẹ, mẹ, Mộng Kỳ nôn, Mộng Kỳ nôn, con nên như thế nào, con nên làm gì?”

Mặc dù trong ngày thường xem rất nhiều sách cũng ghi chép rất nhiều, nhưng thật sự thấy Mộng Kỳ nôn, anh lại lú lẫn, một chút cũng không biết nên làm sao.

Bên kia bà Lạc nghe thấy con trai sốt ruột như vậy, cho là xảy ra chuyện lớn gì, khi biết rõ con dâu chỉ nôn oẹ, dờ khóc dờ cười, con trai quan tâm con dâu như vậy, thật sự là khiến bà làm mẹ còn phải ghen tỵ.

Nói cho Lạc Gia Hoa biết như thế nào có thể khiến con dâu thoải mái một chút, cũng nói lát nữa sẽ đi qua, Lạc Gia Hoa lúc này mới yên tâm, ý thức được mình quá khẩn trương, anh còn phải chăm sóc Mộng Kỳ, nếu Mộng Kỳ thật xảy ra chuyện gì, anh nhất định không chăm sóc được cô, điều này làm anh quyết định nhất định phải bình tĩnh.

Chờ Mộng Kỳ nôn xong, Lạc Gia Hoa ân cần đưa lên một ly nước ấm, “Mẹ nói uống một chén nước ấm sẽ khá hơn một chút, em uống đi.”

“Ừm.” Mộng Kỳ có chút mệt đầu một cái.

Đây chính là cảm giác thai nghén sao? Tựa như bị trúng thực, một chút cũng không thoải mái.

Lạc Gia Hoa đỡ Mộng Kỳ ngồi vào trên ghế sa lon, trên gương mặt tuần tú tất cả đều là lo lắng, bàn tay khẽ vuốt lưng Mộng Kỳ, “Có phải rất khó chịu không? Có cần đi gặp bác sĩ không?”

Mộng Kỳ uống xong một ly nước ấm, cảm giác trong người thoải mái rất nhiều, cười lắc đầu, “Không cần.”

“Em muốn ăn cái gì, anh làm cho em.”

Mộng Kỳ sờ sờ bụng, “Em không muốn ăn.”

Nôn một phen, khẩu vị gì cũng không có.

Lạc Gia Hoa vừa nghe, mặt nhất thời xệ xuống, “Như vậy sao được, em vừa mới nôn xong, nên bổ sung dinh dưỡng mới được.”

“Nhưng em không đói bụng, ừm, muốn ăn trái cây.”

“Được, muốn ăn trái cây gì?” Đối với Lạc Gia Hoa mà nói, lời của vợ, chính là thánh chỉ.

Mộng Kỳ cắn cắn môi, hình ảnh anh đào dễ thương nhảy vào trong đầu, “Muốn ăn anh đào, à, còn có xoài, vải.”

Đều là trái cây đất tiền, cho dù là Mộng Kỳ, bình thường cũng sẽ không thường ăn, liền thừa dịp mang thai, cho cái miệng hưởng phúc.

Lạc Gia Hoa cung chiêu hôn vợ, “Được, anh đi mua, rất nhanh sẽ trở lại, em chờ anh.”

“Ừm.”

Gần chung cư có siêu thị, Lạc Gia Hoa cũng không tốn bao nhiêu thời gian đã trở lại, chẳng những mang trái cây Mộng Kỳ muốn ăn về, còn mang theo nhiều loại khác, nhìn thấy anh cầm bao lớn bao nhỏ, Mộng Kỳ hoài nghi anh mua đủ các loại trong quầy.

Thấy Mộng Kỳ mắt tròn, Lạc Gia Hoa cười giải thích, “Bà chủ nói phụ nữ mang thai, ăn nhiều trái cây rất tốt, hơn nữa đối với da cực cũng tốt, anh mua mỗi thứ một ít, em muốn ăn cái gì thì ăn, ăn không hết, có thể để vào tủ lạnh cũng không sao, số lượng không nhiều lắm, không sợ bị hư.”

Mộng Kỳ nũng nịu, mặc dù trong lòng vui vẻ Lạc Gia Hoa chiếu cố mình, nhưng cũng đau lòng, “Anh thật không biết dùng tiền.”

Mặc dù trong nhà không thiếu tiền, nhưng cần kiệm là mỹ đức Trung Hoa a.

Lạc Gia Hoa cười đem anh đào, xoài, vải rửa sạch cho Mộng Kỳ, “Yên tâm đi, chồng em rất nhanh có thể kiếm về, em không cần tiết kiệm.”

Nghe anh nói, Mộng Kỳ cười, không hề nói nữa.

“Muốn ăn cái nào trước?”

“Anh đào.” Nhìn hình dáng dễ thương, liền muốn chảy nước miếng.

“Đây.”

“Anh cũng ăn.”

“Được.” Lạc Gia Hoa há mồm nhận lấy anh đào Mộng Kỳ đút tới, vỗ vỗ mặt Mộng Kỳ, “Em trước ăn trái cây, anh đi làm điểm tâm.”

Bây giờ mặc dù đã đến gần buổi trưa.

“Ừm.”

Đặt một chén mì lớn xuống, kêu Mộng Kỳ tới ăn, nhưng cô chỉ nhìn thấy một hộp, đã lác đầu, nói rõ không đói bụng, Lạc Gia Hoa cũng không miễn cưỡng cô.

Một mình ăn mì xong, cảm vị tiền hôi cô: “Buổi trưa muốn ăn cái gì, anh đi mua.”

Mộng Kỳ đứng lên, “Em đi với anh.”

“Có thể không?”

“Đương nhiên.”

“Vây cũng được, đi một chút cũng tốt.”

Hai người không đi siêu thị, mà là đi chợ rau, hoàn cảnh dơ dáy bẩn thỉu cũng không khiến hai người khó xử, mặc dù, có chút không quen, nhưng còn chưa tới trình độ tay chân luống cuống.

Tuần nam mỹ nữ đi vào, tự nhiên đưa tới không ít người chú ý, nhưng đương sự một chút tự giác cũng không có, chợ rau theo kiểu nhà lồng, tất cả đều là sàn nước rất trơn, không cẩn thận sẽ té ngã, Lạc Gia Hoa đưa tay vòng quanh eo Mộng Kỳ thật chặt, vừa quan sát chợ rau vừa quay đầu hỏi Mộng Kỳ, “Bà xã, muốn ăn cái gì?”

Mộng Kỳ xem một chút, cảm giác không có đồ gì đặc biệt muốn ăn, “Không biết, anh mua cái gì em ăn cái đó.”

Lạc Gia Hoa nghe vậy, quan sát chợ rau, mặc dù lớn, nhưng rau dưa chủng loại, dường như tới tới lui lui chỉ có mấy thứ, thịt lợn, gà, vịt, cũng chỉ mấy thứ này, đứng ở giữa chợ rau, Lạc Gia Hoa đột nhiên cảm thấy, mua đồ ăn, không phải là một chuyện dễ dàng gì, trước khi kết hôn anh cũng thỉnh thoảng đi siêu thị, nhưng sau khi kết hôn, ăn uống do Mộng Kỳ phụ trách, cô kiên trì đồ ăn chợ rau so với siêu thị tươi mới hơn, luôn tới nơi này mua, vì vậy anh cũng đi theo, nhưng trước đều là Mộng Kỳ phụ trách mua anh xách là được, hiện tại đột nhiên cho anh làm chủ, anh mới ý thức được, thì ra mua thức ăn cũng không phải là một chuyện dễ dàng, nhìn những thức ăn này, mặc dù nhiều, nhưng không biết mua cái nào, trước kia mình ngày ngày đi làm, Mộng Kỳ mỗi ngày tới chợ rau, có phải cũng có suy nghĩ như vậy?

Có rất nhiều chuyện, nếu như không phải tự mình thử nghiệm, vĩnh viễn sẽ không hiểu được.

Hiện tại Lạc Gia Hoa tự thử nghiệm phụ trách mua thức ăn là không dễ dàng, trong lòng dĩ nhiên càng thêm cảm kích Mộng Kỳ.

“Được rồi, em đã không muốn ăn cái gì, thì để anh làm chủ.”

“Được.” Mộng Kỳ cười đi theo bên cạnh Lạc Gia Hoa, thuận tiện nhắc nhở, “Mua nhiều rau dưa chút.”

Ý tứ chính là cô thích ăn món chay, Lạc Gia Hoa gật đầu đồng ý.

Ở trong chợ rau quay một vòng, mang theo Mộng Kỳ đi tới khu hải sản, không khí truyền tới mùi tanh khiến Mộng Kỳ buồn nôn, lập tức cảm giác không thoải mái, Lạc Gia Hoa cực kỳ tỉ mỉ chú ý tới Mộng Kỳ không thích, liền vội vàng hỏi thể nào.

Mộng Kỳ bịt mũi cùng miệng nói một tiếng ngửi không nổi mùi này, Lạc Gia Hoa vội vàng dẫn cô đi ra khu hải sản, quan tâm nhìn cô,

“Như thế nào, hiện tại thoải mái không?”

“Ừ.” Mộng Kỳ nhìn đồ trên tay Lạc Gia Hoa, “Nếu không em ra bên ngoài chờ anh.”

“Được.” Lạc Gia Hoa là muốn mua cá nấu canh cho Mộng Kỳ.

“Em đi ra ngoài trước, đưa đồ cho em.”

“Không cần, em đứng ở cửa chờ anh, anh đi một lát.”

“Ừ.”

“Cẩn thận chút.”

“Ừm.”

Đem Mộng Kỳ đưa đến cửa cẩn thận cẩn dặn một phen, Lạc Gia Hoa xách theo đồ đi trở về chợ rau, Mộng Kỳ một mình đứng ở cửa chợ rau chờ anh, nhìn bóng lưng anh rời đi, Mộng Kỳ cảm thấy ấm áp.

“Nhường một chút, nhường một chút ~”

Nhìn bóng lưng Lạc Gia Hoa, Mộng Kỳ không tự chủ mất hồn, cho tới khi nghe được âm thanh này, theo bản năng lui về phía sau, không muốn mặt đất có rác tươi, trên chân truyền tới khác thường làm cho cô theo bản năng nhấc chân, cứ như vậy mê mải thân thể liền không giữ được thăng bằng, Mộng Kỳ bị dọa té thối tãi, đang ở thời điểm cô hoảng không biết như thế nào cho phải, có một lực cánh tay duỗi tới đỡ eo cô, đồng thời bên tai truyền tới một âm thanh trong sáng dễ nghe,

“Cẩn thận.”

Cái âm thanh này rất êm tai, cao thấp khó phân biệt, Mộng Kỳ đứng vững quay đầu lại, hé ra khuôn mặt xinh đẹp đến mức khó phân biệt nam nữ khác sâu vào trong mắt của cô, được rồi, dựa theo trang phục nam tính cùng bộ ngực bằng phẳng nói cho cô biết, đây là một chàng trai.

Hoặc là nói, dùng tiêu nam sinh để hình dung càng thêm thích hợp, dù so với hần mình cao hơn một cái đầu, nhưng dáng dấp hần thật sự là rất thanh tú, nhìn thấy hần, sẽ không tự chủ coi hần như đứa em trai nhỏ, mà gương mặt, dù chỉ gặp qua lần một lần, Mộng Kỳ cũng lập tức liền nhận ra, đây chính là yêu nam cô mới vừa dời đến nhà Lạc Gia Hoa ở đầu bậc thang gấp phải, thật là trùng hợp, lại có thể gặp hần ở chỗ này.

“Cám ơn.” Sau khi Mộng Kỳ đứng vững, lộ ra tươi cười thật lòng hướng yêu nghiệt nói cảm ơn, nếu như không nhờ hần, mình có thể sẽ ngã xuống, đến lúc đó hậu quả, sợ rằng khó có thể tiếp nhận.

“Không sao.” Yêu nghiệt nhàn nhạt gật đầu.

Mộng Kỳ lộ ra nụ cười thân thiện, “Chúng ta gặp qua, cậu có nhớ không?”

“Ừ, cô ở trên lầu nhà tôi.” Yêu nghiệt nhìn Mộng Kỳ, cũng lộ ra một chút ý cười, mỹ nữ như vậy, hần tự nhiên nhận ra.

Mộng Kỳ nghe vậy, mở miệng nói, “Tôi tên là kiều Mộng Kỳ, xưng hô như thế nào?”

“Cô kêu tôi bằng K là được.”

“K?” Mộng Kỳ kinh ngạc nhìn yêu nghiệt, đây là tên?

“Ừ.” Yêu nghiệt cười gật đầu, “Tất cả mọi người gọi tôi như vậy.”

Mộng Kỳ nhăn quang hơi lóe, đây là không muốn nói cho cô biết tên thật a, thôi, không miễn cưỡng “Được rồi, K, cậu có thể gọi tôi là Mộng Kỳ.”

“Ừ.”

“Cậu đến mua món ăn?”

“Ừ.”

“Thật không nghĩ tới, nam sinh đẹp trai như vậy, còn có thể đến chợ rau mua thức ăn.”

K nhìn Mộng Kỳ cười, “Nữ sinh xinh đẹp này, cũng không phải tới đây mua đồ ăn sao?”

“Ha ha.”

“Vợ à ~”

“Ông xã!” Nghe được tiếng Lạc Gia Hoa, Mộng Kỳ vui vẻ quay đầu lại, lại phát hiện sắc mặt anh có chút không vui, theo ánh mắt của anh phát hiện cánh tay K còn vòng quanh hông của cô, cô kinh hoàng vội vã đẩy ra.

“Ông xã, vừa rồi thiếu chút nữa em bị ngã, là K đỡ em đây.”

Nghe được Mộng Kỳ giải thích, sắc mặt Lạc Gia Hoa tốt hơn một chút, nhìn lên nhìn xuống đánh giá cô, “Không có sao chứ?”

“Không có việc gì, thật may là có K, nếu không sẽ ngã rồi.” Mộng Kỳ vẫn còn sợ hãi nói, nhưng trong lòng than thở, cô xin thề tuy rằng K lớn lên so với Gia Hoa đẹp mắt, nhưng hần quá mức xinh đẹp, càng giống như một phụ nữ, cô đối với hần tuyệt không có nửa điểm tà niệm, nhưng sao lại để Lạc Gia Hoa phát hiện mình bị một người đàn ông ôm vào trong ngực a.

“Tôi tên là Lạc Gia Hoa, cảm ơn cậu đã cứu vợ tôi.” Lạc Gia Hoa hai tay đều cầm đồ ăn, không thể bắt tay với K, chỉ nhàn nhạt hướng về phía K gật đầu.

K phát hiện Lạc Gia Hoa mặc dù trên mặt ôn hòa, nhưng đáy mắt mờ hồ bắn ra lạnh lẽo khiến hần không thể bỏ qua, người đàn ông này, là loại người

thuộc về mặt ngoài ôn hòa, nhưng một khi đụng vào ranh giới cuối của hắn, sẽ bộc phát lực mười phần có thể phá hủy thế giới.

“Tôi gọi là K, không sao, thuận tay mà thôi.”

Lạc Gia Hoa nhàn nhạt hướng hắn gật đầu, “Bọn tôi đi trước.”

“Hẹn gặp lại.”

Nghe vậy, Mộng Kỳ vội vàng đưa tay bắt lấy cánh tay Lạc Gia Hoa, hướng K gật đầu một cái, sau đó cùng anh rời khỏi, mặc dù, cô và K không có gì cả, nhưng lần đầu tiên đối mặt tình huống như thế, vẫn khiến cô có một loại cảm giác tựa như kẻ trộm.

K nhìn vợ chồng Lạc Gia Hoa rời đi, ánh mắt hứng thú quan sát bóng lưng hai người, thật là có một người đàn ông thú vị, đối với vợ mình có tham muốn chiếm giữ rất mạnh, ha ha, thật đáng tiếc, thế nào lại là chồng Mộng Kỳ, mặc dù chỉ gặp qua Mộng Kỳ hai lần, nhưng hắn không ghét cô gái kia, có muốn chen vào một chân hay không, đây là một vấn đề rất nghiêm túc a, đàn ông như vậy, phù hợp tiêu chuẩn của hắn, vóc dáng cũng rất mạnh mẽ, nhất định, rất có lực.

“Ông xã, anh đi chậm một chút a.” Lạc Gia Hoa bước chân quá lớn, Mộng Kỳ cũng chạy chậm mới miễn cưỡng đuổi theo tốc độ của anh, rốt cuộc không nhìn được mờ miêng.

Nghe được Mộng Kỳ nói, Lạc Gia Hoa lập tức thả chậm cước bộ, quay đầu lo lắng nhìn cô, “Không có sao chứ.”

“Không sao.”

Thấy Mộng Kỳ ánh mắt trong suốt, Lạc Gia Hoa đột nhiên ý thức được mình phản ứng quá mức, chỉ là vừa rồi xa xa thấy Mộng Kỳ bị người đàn ông khác ôm vào trong ngực, trong đầu anh liền oanh một tiếng, nếu không phải dùng một tia lý trí còn sót lại đi tới tìm hiểu chân tướng, có lẽ hôm nay anh sẽ làm ra chuyện khiến mình sẽ hối hận, sự thật chứng minh bọn họ quả thật chỉ là ngoài ý muốn, nghĩ đến Mộng Kỳ nói thiếu chút nữa ngã xuống, Lạc Gia Hoa mới ý thức được mình không để mắt đến chuyện quan trọng nhất, vợ vàng quan tâm nhìn cô.

“Vừa rồi sao lại té, thế nào không cẩn thận như vậy?”

“Em không có chú ý.” Mộng Kỳ kể lại tình huống lúc đó.

Lúc này Lạc Gia Hoa đã hoàn toàn tìm về lý trí của mình, sợ, “May mắn được người ra đỡ, sao không cẩn thận như vậy?”

Mộng Kỳ le lưỡi, “Người ta nhìn anh ngây người chứ sao.”

Lạc Gia Hoa sùng sốt, khoe miệng nâng lên, nụ cười từ khoe mắt lộ ra, ghen cái quái gì chứ, đều là mây bay a ~ ở trong lòng bà xã, anh vĩnh viễn là quan trọng nhất.

Đem toàn bộ món ăn để một tay cầm, một tay nắm Mộng Kỳ thật chặt, “Về nhà đi vợ.”

Mộng Kỳ cười đáp lại, “Ừ.”

Giờ phút này hai người, hoàn toàn không biết đã có người lo lắng bọn họ.

Hai người về đến nhà, Lạc Gia Hoa để Mộng Kỳ đi nghỉ ngơi, mình vào phòng bếp chuẩn bị cơm trưa, Mộng Kỳ xem sách một lát, có người gõ cửa, đối với Lạc Gia Hoa ở trong bếp nói,

“Em đi mở cửa.”

Kết quả đi vào là bà Lạc.

“Mẹ?”

“Ai, Tiểu Kỳ, như thế nào, mẹ nghe Gia Hoa nói hôm nay con nôn nghén.”

Mộng Kỳ ngượng ngùng nhìn Bà Lạc, “Dạ, buổi sáng nôn.”

“Hiện tại thế nào?”

“Hiện tại, không có gì đặc biệt, mẹ, mẹ ngồi.” Khiến bà Lạc đặc biệt tới đây một chuyến, Mộng Kỳ cảm thấy ngượng ngùng, “Là Gia Hoa quá khản trương. Con không có việc gì, khiến mẹ uống công đi một chuyến.”

“Sao lại uống công chứ, con là vợ Gia Hoa, hiện tại lại mang thai bảo bối Lạc gia, Tiểu Kỳ này, mẹ cho con biết, thai nghén là một việc rất vất vả, con muốn ăn cái gì, liền trực tiếp nói cho Gia Hoa, kêu nó đi mua, giai đoạn này khẩu vị của con sẽ tương đối kén chọn, cũng có thể sẽ kiêng ăn hoặc là không đói bụng, cho nên một khi muốn ăn cái gì, đi mua ngay về ăn.”

Lạc Gia Hoa từ phòng bếp đi ra nghe được bà Lạc nói, cười, “Mẹ, mẹ chỉ thương con dâu không thương con ruột a, quang minh chính đại đem con trai

thành tiểu người hầu sai bảo a.”

Bà Lạc đối với con dâu này rất hài lòng, cười trềng Lạc Gia Hoa một cái, “Phụ nữ sanh con, con biết có bao nhiêu khó khăn không, làm đàn ông, thì phải vào lúc này biểu hiện thật tốt.”

Lạc Gia Hoa gật đầu liên tục, “Dạ dạ, có lão mẹ khiển trách, con nhất định phục vụ bà xã thật tốt, nếu để cho bà xã có một chút không hài lòng, mẹ cứ hung hăng trừng phạt con đi.”

“Đừng cho là mẹ không xuống tay được.”

Lạc Gia Hoa ai oán nhìn Mộng Kỳ, “Vợ à, em xem, từ lúc em vào nhà chúng ta địa vị của anh liền rớt xuống ngàn trượng, hiện tại hơn nữa có đứa nhỏ trong bụng em, địa vị của anh, càng thêm tụt dốc không phanh a.”

Mộng Kỳ: “Ha ha.”

“Mẹ đây còn không phải là lo lắng con chân tay vụng về sao, buổi sáng nghe giọng con khản trương như vậy, làm hại mẹ cho là xảy ra chuyện gì, mặc dù con nói là nôn nghén, nhưng nghe giọng khản trương của con, không tới tận mắt xem, mẹ làm sao có thể yên tâm đây.” Bà Lạc nói,

“Tiểu Kỳ, nếu không mẹ tới phục vụ con đi.”

Từ khi Mộng Kỳ mang thai tới nay, bà Lạc nhiều lần nói muốn qua phục vụ Mộng Kỳ, nhưng Mộng Kỳ cự tuyệt, hiện tại lại đề nghị, Mộng Kỳ không biết nên nói gì, không thể làm gì khác hơn là nhìn Lạc Gia Hoa.

“Mẹ, con đã nói một mình con có thể.” Lạc Gia Hoa chu mỏ, “Mẹ ở bên cạnh không ngừng dặn dò con phải chú ý này phải chú ý kia, còn muốn tới đây chăm sóc cô ấy, vậy không phải con uống phí học rồi sao?”

Mộng Kỳ cũng nói, “Thật ra thì, mẹ, bọn con không phải không tiếp nhận ý tốt của mẹ chỉ là, cuộc đời của bọn con vẫn còn rất dài, rất nhiều việc, chúng con đều muốn tự mình trải nghiệm, như chuyện mang thai vậy, mẹ có thể cho chúng con kinh nghiệm của mẹ, nhưng dù sao cũng là mẹ trải nghiệm, chúng con chỉ có tự mình trải qua, mới có thể vĩnh viễn nhớ ký ức khó quên này, biến thành kinh nghiệm của mình, chờ sau này chúng con già rồi, mới có thể đem này kinh nghiệm truyền cho đời sau, nếu như cái gì cũng để mẹ tới giúp bọn con giải quyết, vậy bọn con sẽ ít được tự mình tham dự lạc thú, cũng sẽ giảm rất nhiều ký ức khó quên, về sau chờ con cháu của bọn con gặp lại chuyện như vậy thì bọn họ hỏi chúng con, chúng con sẽ không biết gì để nói rồi.”

“Đúng vậy a, mẹ, gần đây chuyện của công ty bắt đầu từ từ giảm bớt, mỗi ngày con đều đi làm bình thường, dù không thể hoàn thành công việc, mang về làm cũng được, như vậy, con cũng có thể chăm sóc Mộng Kỳ.” Lạc Gia Hoa cười,

“Hơn nữa, lời như vậy, mặc dù có thời điểm có thể sẽ mệt mỏi một chút, nhưng cũng khiến con hiểu làm cha mẹ không dễ, càng thêm hiểu cái gì gọi là trách nhiệm.”

Bà Lạc nghe hai người nói, biết bọn họ cũng không muốn để cho mình giúp một tay, mặc dù lý do rất đầy đủ, nhưng vẫn có loại cảm giác bị vứt bỏ, đây chính là cưới vợ không có mẹ a.

Bà Lạc có chút chua xót nghĩ, mặc dù Mộng Kỳ nói có thể cùng nhau ở, nhưng là không thấy cô mời tới, mình mấy lần nói muốn tới chăm sóc cô, cũng không phải là muốn ở chung, nhưng mỗi lần cô đều cự tuyệt, quả nhiên, quan hệ mẹ chồng nàng dâu này, không phải dễ chung sống như vậy.

Mặc dù tính tình bà Lạc tùy tiện, nhưng kỳ thật cũng là người cực dễ nói chuyện, cũng vô cùng không muốn phiền toái người khác, không muốn làm khó con trai, cũng không muốn cùng con dâu không vui, mặc dù có chút không thoải mái, nhưng vẫn cười nói,

“Nếu như vậy, mẹ sẽ không tới, các con cần gì lại gọi điện thoại cho con.”

Lạc Gia Hoa cười, “Dạ, mẹ, mẹ ngồi xem ti vi với Mộng Kỳ, con đi chuẩn bị cơm trưa.”

“Mẹ ngày ngày ở nhà xem ti vi, không có gì đẹp mắt, hay để mẹ làm đi, con cũng khó được nghỉ ngơi, liền nghỉ ngơi cho tốt đi, đúng rồi, Mộng Kỳ, mặc dù con mặc quần áo phòng phúc xạ, nhưng máy vi tính TV nên ít đụng.”

Mộng Kỳ gật đầu một cái, “Dạ mẹ.”

“Mẹ, không cần, để con làm cơm là được rồi.”

“Không có việc gì, để mẹ làm, con nghỉ ngơi đi.”

Lạc Gia Hoa cười đi tới bên cạnh Bà Lạc, “Vậy con với mẹ làm.”

Mộng Kỳ thấy thế, đứng lên, “Còn em?”

“Em liền dưỡng thai.” Lạc Gia Hoa hướng Mộng Kỳ cười một tiếng.

Mộng Kỳ cũng cười cười ngồi trở lại trên sofa.

Thấy con trai cùng mình đi vào, bà Lạc cũng không có mở miệng, vào phòng bếp, nhìn thấy Lạc Gia Hoa mua đồ, hỏi anh chuẩn bị làm cái gì, gặt đầu một cái, do mình tới làm bếp chánh, khiến Lạc Gia Hoa rút xuống phụ bếp.

Lạc Gia Hoa cười, “Mẹ chịu làm đầu bếp chánh, con sẽ không khách khí.”

Bà Lạc cười, “Con khi nào thì khách khí với mẹ?”

Lạc Gia Hoa:

Bà Lạc nhìn bộ dạng Lạc Gia Hoa nheo, buồn cười, mở tủ lạnh ra xem cần chuẩn bị gì, nhưng liếc mắt liền thấy được đồng trái cây cao cấp Lạc Gia Hoa mới mua, nhất thời kinh ngạc một chút,

“Sao mua nhiều trái cây như vậy?”

“À, đây là buổi sáng Mộng Kỳ nôn nói không muốn ăn cơm, vì vậy con liền mua trái cây cho cô ấy.”

“Những thứ đồ này lại không làm no bụng, vẫn phải ăn cơm.”

“Dạ.”

“Còn nữa, con mua trái cây, đều là nó muốn ăn à?”

“Dạ, cô ấy muốn ăn anh đào, xoài, vải, con thấy trong quầy trái cây thật nhiều loại, liền cứ mỗi loại mua một ít về.” Lạc Gia Hoa cúi đầu nói xong, hoàn toàn không có chú ý tới sắc mặt của bà Lạc không đúng.

Bà Lạc nhìn bên ngoài một cái, Mộng Kỳ không có chú ý tới phòng bếp, bấm một cái, đau đến Lạc Gia Hoa hít một hơi lạnh khí, “Mẹ, sao lại bấm con?”

“Bấm con làm gì?” Bà Lạc chỉ tiếc rên sát không thành thép mỏng, “Con cái tên tiểu tử này có biết lo cho gia đình không, cho dù có thể kiếm tiền cũng phải tiết kiệm a, ngộ nhờ ngày nào đó gặp phải chuyện gì, trong nhà không có tiền gửi ngân hàng làm thế nào, Mộng Kỳ muốn ăn trái cây, con mua cho nó là được, làm gì mua đủ loại trái cây trong quầy, con cho rằng con là phú nhị đại trên ti vi sao, coi tiền là nước à.”

Lạc Gia Hoa nghe bà Lạc nói, bà Lạc đây là trách anh tiêu tiền không có kế hoạch, cười, “Mẹ, tiền kiếm được vốn là dùng để tiêu xài nha, tiết kiệm bao nhiêu tiền không gọi lợi hại, mấu chốt là kiếm bao nhiêu tiền.”

“Vậy cũng không thể tiêu giống con a, giống như anh đào, xoài, vải, loại nào không phải một cân hai số 0, con nói, nếu con mỗi ngày mua những thứ đồ này, một chút xiu liền trên trăm, tiền này nhiều hơn nữa cũng không đủ tiêu, loại táo bình thường, chuối tiêu cũng không tệ rồi, cái này nếu lâu dài, thì sống làm sao.”

“Mẹ, mẹ nói quá nghiêm trọng, còn nữa, mẹ cũng quá coi thường con trai của mẹ đi.”

“Con.”

“Được rồi, mẹ, mẹ đừng nói nữa, nếu để cho Mộng Kỳ nghe được sẽ không tốt, người ta cũng chính là mang thai mới muốn ăn những thứ này, trước kia không có mua những thứ này.” Lạc Gia Hoa buồn cười nhìn mẹ, người gia quan niệm tiêu phí dù sao cũng có nhiều bất đồng với người trẻ tuổi.

“Mẹ vốn cũng quan tâm Mộng Kỳ, nếu để cho cô ấy nghe được lời của mẹ hiểu lầm sẽ không tốt, gia đình cần nhất đoàn kết, nhất là quan hệ mẹ chồng nàng dâu, mẹ nói không đúng?”

Bà Lạc ánh mắt nhìn Mộng Kỳ có chút không vui, chỉ là cũng biết anh nói rất có lý, những thứ này mặc dù rất tốn tiền, nhưng tiền đều là con trai kiếm, anh nguyện ý xài như thế nào đều là chuyện của anh, chỉ là thấy con trai vì một người phụ nữ tốn tiền như thế, nhưng không có cho mình tiêu qua, tự nhiên sẽ có bất mãn, nhưng vì gia đình con trai, suy nghĩ một chút vẫn câm miệng, dù sao Mộng Kỳ cũng không có sai lầm gì lớn, nói tóm lại bà vẫn rất hài lòng đứa con dâu này.

“Thôi, mẹ cái gì cũng không nói là được.”

“Ha ha, dĩ nhiên được.”

“Được rồi được rồi, chờ ba hoa, đem đồ ăn rửa đi.”

“Dạ, mẹ.”

Bà Lạc rất nhanh làm cơm xong, cùng Lạc Gia Hoa và Mộng Kỳ ăn cơm, lại nói chuyện một lát, lấy lý do trong nhà còn có ông Lạc nên đi về, chờ bà Lạc vừa đi, Lạc Gia Hoa tắt cho Mộng Kỳ rồi cắt trái cây để cô ăn, sau đó đến thư phòng đọc sách.

Mộng Kỳ ăn trái cây, đang ở trên ghế sa lon nhắm mắt nghỉ ngơi một chút.

Lạc Gia Hoa cũng không có đóng cửa thư phòng, vừa ngẩng đầu liền nhìn thấy Mộng Kỳ ở trên ghế sofa nghỉ ngơi, cười thầm một tiếng thật là một nha đầu lười, đứng lên muốn đem Mộng Kỳ ôm về giường nghỉ ngơi, không biết cô căn bản cũng không có ngủ, anh đi tới trước mặt cô cô liền mở mắt, trông suốt nhìn anh.

“Vào phòng ngủ đi.”

“Không muốn ngủ, chỉ muốn nhắm mắt nghỉ ngơi một chút.” Mộng Kỳ miễn cưỡng trả lời.

“Vậy cũng về giường nằm cho thoải mái một chút.”

Mộng Kỳ nghiêng đầu, đột nhiên nổi lên ý định làm nũng, đưa tay, “Được, chẳng qua em muốn anh theo em.”

Cô rất ít khi như vậy, nhưng mỗi lần như vậy, cũng làm cho Lạc Gia Hoa không có biện pháp kháng cự, lần này cũng như vậy, Lạc Gia Hoa cười càng thêm dịu dàng, “Được, anh giúp em.”

Vì vậy, hai người chuyển lên giường, Lạc Gia Hoa cầm một quyển sách ngồi ở trên giường xem, Mộng Kỳ là đem đầu mình đặt trên đùi anh nhắm mắt nghỉ ngơi, mà một tay anh sờ đầu cô.

Hai người lẳng lặng trôi qua thời gian này.

Mộng Kỳ nhắm mắt một lát, ý thức ngược lại dị thường rõ ràng, mắt thấy Lạc Gia Hoa xem một quyển sách phương diện chuyên nghiệp, cô xem không hiểu, liền nổi lên tâm tư quấy rầy anh,

“Ông xã ~”

“Hả?” Lạc Gia Hoa trả lời.

“Anh nói, chúng ta có cần chuẩn bị phòng cho con không?”

Lạc Gia Hoa bây giờ đối với từ con hết sức nhạy cảm, nghe được Mộng Kỳ nói như vậy, liền để sách xuống nhìn cô.

Mộng Kỳ động động cổ, “Anh xem, hiện tại chúng ta tạm thời không mua được nhà, vậy có phải nên suy tính chuyện của cục cung không, em mang thai mười tháng, nói dài cũng không dài nói ngắn cũng không ngắn lắm, dù mua nhà mới, cũng không thể lập tức liền vào ở, mua loại nhà lập tức ở được, em cảm thấy không quá có lỗi vẫn phải sửa sang lại, nhưng sau khi cục cung chúng ta ra đời, phải chuẩn bị giường cho nó, muốn đặt ở phòng chúng ta, hay chuẩn bị phòng khác?”

“Chuẩn bị phòng khác.” Không chút suy nghĩ, Lạc Gia Hoa trả lời, “Từ nhỏ phải bồi dưỡng năng lực độc lập, không thể để cho nó kề cận chúng ta.”

Thích là một chuyện, nhưng lúc ngủ không thể ngủ cùng bọn họ, nếu không, vợ chồng bọn họ làm chuyện vợ chồng, sẽ cỡ nào không dễ dàng, được rồi, Lạc Gia Hoa thừa nhận, mình có chút ý nghĩ đen tối.

Mộng Kỳ không nghĩ nhiều như vậy, chẳng qua cảm thấy, “Nếu chuẩn bị phòng khác, vậy chỉ có thể dùng thư phòng?”

“Cái này giao cho anh đi, không cần quá phiền toái, thời điểm đứa bé còn nhỏ, cũng không hiểu, chúng ta chỉ cần đem giường Lily mang đến đặt vào, treo một chút đồ chơi lên là được.”

“Vậy giường trong thư phòng?”

“Cái giường kia là giường gấp, đem nó nâng đứng lên làm ghế sa lon cũng được.”

“Ồ, cái giường đó có thể gấp à?” Mộng Kỳ lần đầu tiên biết chuyện này, rất là tò mò.

“Ừ.”

“Vậy trước kia tại sao anh không đem nó gấp nó?” Mộng Kỳ ánh mắt lóe ra, trong đầu nháy mắt sinh ra mấy chục loại khả năng.

Lạc Gia Hoa ngược lại lập tức nhìn ra suy nghĩ của Mộng Kỳ, dở khóc dở cười gõ đầu cô, “Thu hồi ý nghĩ lung tung của em đi, cái giường kia sờ đi không có gấp, là bởi vì công ty khi mới bắt đầu sáng lập mọi người thường đến nhà anh cùng nhau làm thêm giờ, buổi tối một mõi liền trực tiếp nghỉ ngơi ở đó, bởi vì gấp ra gấp vào rất phiền toái, cho nên anh dứt khoát đặt ở đó, hơn nữa trước khi kết hôn Cố Thông thường ở lại qua đêm, từ khi anh kết hôn hẳn mới về ô của mình.”

Mộng Kỳ lại nghe được bát quái, “Cố Thông thường đến nhà anh ngủ sao?”

Lạc Gia Hoa cải chính, “Là nhà của chúng ta.”

“Ồ trước khi em tới, cái này chỉ là nhà của anh thôi, không cần bỏ qua trọng điểm.”

Lạc Gia Hoa cứng chiu lắc đầu một cái, nhéo mũi Mộng Kỳ một cái, “Đúng vậy.”

“Hắn không phải có nhà sao, tại sao lúc không có chuyện gì làm cũng chạy tới ngủ chứ?”

“Đàn ông độc thân buổi tối một mình rất tịch mịch, lúc hắn không có hẹn liền quen tới đây nói chuyện phiếm với anh.” Lạc Gia Hoa cười, “Dù thời đại học ngủ chung phòng, nam nhân hữu tình, có lúc là rất kỳ quái.”

“Hắn cũng có thời điểm không có hẹn sao?”

“Chắc chắn sẽ có lúc một mỗi có phiên muộn không muốn hẹn a.”

“Ha ha, cũng giống như công việc một dạng một mỗi phải nghỉ ngơi?”

“Ừm.”

“Nhưng là, rất kỳ quái a.”

“Nơi nào kỳ quái?”

“Hai người đàn ông, thân đến mặc chung một cái quần lót, còn thỉnh thoảng đến nhà anh qua đêm, hai người, sẽ không có cái gì đi.” Mộng Kỳ cổ quái nhìn Lạc Gia Hoa, đột nhiên liền nghĩ đến lần đầu gặp Cố Thông lúc đó cùng Lạc Gia Hoa một bộ dạng như hai anh em tốt.

Lạc Gia Hoa tồn hơi thừa lời, “Kiểu Mộng Kỳ.”

“Hả?”

“Em có phải muốn thử một chút anh rốt cuộc đối với đàn ông hay đối với phụ nữ cảm thấy hứng thú không?”

“Vậy thì không cần, em tuyệt đối khẳng định anh đối với phụ nữ cảm thấy hứng thú.” Mộng Kỳ lắc đầu, “Nếu không bụng em sao có đứa nhỏ được.”

Mộng Kỳ tiếp tục, “Chỉ là, trên đời này còn có một loại người gọi là song tính luyến.”

“?”

“Chính là nam nữ đều xoi.”

“Kiểu Mộng Kỳ!”

“Ách, em chỉ là tùy tiện nói một chút, anh đừng tức giận nha.” Mộng Kỳ nghịch ngợm le lưỡi.

“Em từ chỗ nào biết mấy thứ này lộn xộn lung tung này?” Lạc Gia Hoa cau mày, anh thế nào không biết tư tưởng vợ mình còn loạn như thế, vợ anh, phải là đoan trang mới đúng.

“Trong phòng ngủ a.”

“Phòng ngủ?”

“Đúng vậy, anh đừng cho là nữ sinh đại học ở trong phòng ngủ thuần khiết cỡ nào, thật ra thì, ở đại học trong hoàn cảnh như thế, đối với rất nhiều trạch nữ mà nói, là rất dễ dàng bị chuyển thành hủ nữ.”

“Hủ nữ?”

“Chính là người đối với tình yêu nam nam có hứng thú.” Mộng Kỳ giải thích, “Trước kia trong phòng bọn em có một hủ nữ, ở dưới sự ảnh hưởng của cô ấy, nên em đối với mấy thứ không có hứng thú, cũng sẽ hiểu rõ.”

“Trong phòng bọn em, bình thường sẽ thảo luận đề tài gì?” Lạc Gia Hoa đối với vấn đề này cảm thấy rất hứng thú.

“Nam sinh bọn anh bình thường thảo luận cái gì, bọn em bình thường cũng thảo luận tính chất vấn đề như thế.” Cái tuổi đó, chính là thời điểm đối với người khác phải thấy hứng thú, Mộng Kỳ tuyệt đối tin tưởng, hai bên thảo luận vấn đề, tính chất đều là giống nhau.

Lạc Gia Hoa:

“Xem ra anh đem nữ sinh nghĩ quá tốt.”

“Lời này của anh là có ý gì, rõ ràng là khinh bỉ a.”

“Anh chỉ nói thật.”

“Thôi đi, đừng cho là em không biết, em dám khẳng định nam sinh các anh, không có thảo luận ba vòng của nữ sinh, không có yy nữ sinh xinh đẹp,

không có nhìn av, không có thảo luận qua nữ diễn viên Nhật Bản, không có núp ở trong phòng tự mình giải quyết vấn đề sinh lý? Hay là muốn nam sinh giải quyết cho nhau? Ai, nói đến đây, anh có cùng Cô Thông hay không?”

“Câm miệng, em từ chỗ nào biết rõ những thứ này?” Lạc Gia Hoa khước miệng rút gân, cho dù, cô nói đúng điểm mấu chốt, nhưng từ trong miệng nữ sinh với ấn tượng rất văn nhả rất thuần khiết và trong sạch nói ra, không phải đã kích bình thường.

“Chính là từ miệng những người khác trong phòng ngủ biết a.”

“Luu Lợi?”

“Vây cũng không phải.” Cô ấy đúng thật rất thích thảo luận vấn đề này .

“Vương Lệ Á?”

“Không phải.”

“Vây chính là. Anh không biết.”

“Trong phòng ngủ của em có bốn người, người đó anh không biết, chính là một hủ nữ Đại Vương, thật ra thì ba người khác đối với mấy cái này cũng không dám hứng thú, nhưng nếu như có một người cùng anh nói một chuyện bốn năm, anh muốn không biết cũng không thể.”

“Về sau cách cô ta xa một chút.” Còn có cô gái như vậy? Lạc Gia Hoa cảm thấy uy hiếp.

“Được.” Mộng Kỳ cười gật đầu, “Anh muốn gặp cô ấy cũng không gặp được, bởi vì cô ấy không phải là người địa phương, sau khi tốt nghiệp đại học trở về quê nhà, thế phải làm một tác giả đam mỹ vĩ đại.”

Lạc Gia Hoa:

“Về sau, ít nghĩ mấy thứ này, chú ý dưỡng thai.”

“Dạ, cũng thật kỳ quái, em như thế nào cùng anh nói những thứ này, thiệt là, không thể dạy hư cục cưng, ” Mộng Kỳ vội vàng trấn an cục cưng, “Cục cưng ngoan nha, vừa rồi con đã ngủ, cái gì cũng không có nghe được, mẹ sẽ không dạy con điều này.”

“ ”

“Đúng rồi, ông xã, anh vẫn không trả lời em, anh và Cô Thông có giúp nhau một tay hay không?”

“Dĩ nhiên không có.” Nói giỡn, anh không phải người phóng túng như vậy.

“Ồ.” Vây cô an tâm

“Về sau không cần nghĩ những thứ này.”

“Ừm”

Lạc Gia Hoa đột nhiên phát hiện, bọn họ không phải đang thảo luận chuyện phòng ngủ cho con sao, như thế nào đề tài nói chuyện kéo xa như vậy?

“Chuyện phòng cho con tạm thời như vậy đi.”

“Ừm, vậy cũng tốt.”

Hai người câu có câu không nói chuyện, ngày chủ nhật cứ thế trôi qua, ngày Thứ hai, Lạc Gia Hoa sáng sớm đi làm, 10h sáng, nhận được điện thoại của Liễu Băng, bên kia truyền đến giọng nói lạnh lạnh lại tràn đầy ấm áp của cô,

“Dậy chưa?”

Mộng Kỳ có chút ngượng ngùng, gần đây hình như cô càng ngày càng ham ngủ, “Đã dậy rồi, mới vừa ăn sáng xong, khó được xã trưởng gọi điện thoại cho em”

“Đúng vậy, ra xã hội, dường như luôn bận rộn, em có rảnh không, muốn cùng em gặp mặt một lần.

“Dĩ nhiên, xã trưởng muốn hẹn ở đâu?”

“Đang ở quán trà sữa bên cạnh trường, trước kia hội manga chúng ta thường ở đó tụ hội, đã lâu không đi.”

“Được, bây giờ em đi qua.”

“Ừm, chị ở chỗ này chờ em.”

“Dạ, tạm biệt.”

Cúp điện thoại, Mộng Kỳ thay áo ngủ, từ lần trước tụ hội, ai cô cũng không gặp, cũng không biết Liễu Băng và Phương Phi Trì thế nào, nhưng cô hiện tại không muốn trông nom chuyện của người khác, vì vậy vẫn không có liên lạc, không biết Liễu Băng tìm cô có chuyện gì.

Khi Mộng Kỳ đến, đã hơn một giờ, vào quán trà sữa, lúc này bọn học sinh cũng đi học, nhưng chính là thời gian lên lớp, vì vậy lúc này cũng chỉ có một mình Liễu Băng là khách, Mộng Kỳ đi vào liền thấy Liễu Băng lẳng lặng ngồi ở trong góc, nhìn không biết cô đang suy nghĩ gì.

“Hoan nghênh quang lâm, xin hỏi cần gì?”

“Cho tôi một ly trà sữa khoai môn.” Mộng Kỳ chỉ chỉ vị trí Liễu Băng, “Bưng qua đó cho tôi.”

“Vâng, chờ.”

Gật đầu một cái, Mộng Kỳ hướng Liễu Băng đi tới, “Xà trường.”

Liễu Băng từ trong ngăn người hồi hồn, “Mộng Kỳ, em đã đến rồi.”

“Xin lỗi, xà trường, để cho chị chờ lâu.” Cách rất gần mới phát hiện, chỉ ngăn ngùn mười ngày không gặp, Liễu Băng thể nhưng gầy đi một vòng lớn, đáng người vốn đã không mập, bây giờ chỉ như da bọc xương.

Liễu Băng muốn kéo ra nụ cười, nhưng cô bình thường cũng cười không đáng yêu, cộng thêm gần đây tâm trạng rất uất ức, càng thêm cảm thấy khó khăn, thử một chút, mặc dù không có gương, nhưng cô biết mình cười rất xấu, thẳng thắn buông tha,

“Xin lỗi, không có thói quen cười, hù dọa em đi.”

“Không có, xà trường, không muốn cười thì không cần cười.” Mộng Kỳ lắc đầu một cái, ngồi vào chỗ đối diện, “Thật ra thì xà trường rất đẹp, chỉ hơi hơi kéo khỏe miệng, cũng cho người ta cảm giác kinh diễm, dù cười rất miễn cưỡng, cũng sẽ không có người nói chị cười khó coi, mà là nói chị diễm đạm đáng yêu.”

“Diễm đạm đáng yêu?”

“Ừm.”

“Ha ha, tôi chưa từng bao giờ nghĩ đến cái từ này có một ngày sẽ dùng ở trên người tôi.”

“Xà trường.”

“Như lời Phương Phi Trì nói, bây giờ đã không phải ở trường học, em không cần gọi tôi là xà trường nữa, trực tiếp gọi Liễu Băng đi.”

“..... Liễu Băng.”

“Mặc dù em là tiểu học muội tôi, nhưng từ ngày đầu tiên em vào hội manga, tôi đã không xem em làm học muội, bởi vì em tài hoa, hoàn toàn có thể cùng tôi đứng chung một chỗ, mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng tôi thật sự phải nói, em thật sự rất ưu tú, có thể nói tôi lớn như vậy, em là người duy nhất có thể cùng tôi làm đối thủ nhưng lại không khiến tôi chán ghét.”

“Xà..... Liễu Băng.” Mộng Kỳ có chút không rõ cô tại sao lại nói với mình những lời này.

“Biết sao tôi không ghét em không?”

“Bởi vì tôi không làm gì người ta chán ghét.”

Liễu Băng mỉm cười, “Em nói đúng, rõ ràng rất ưu tú, cổ tình khắp nơi khiêm tốn, hận không thể người của toàn thế giới bỏ qua em, nói thật, vừa mới bắt đầu thời điểm, tôi đối với em thật tò mò, trong lòng suy nghĩ, đây thật sự một cô gái kỳ quái, bất tri bất giác liền chú ý em, sau đó, từ từ phát hiện sự ưu tú của em, từ từ, cảm thấy uy hiếp của em, nhưng lại cảm thấy em vô dục vô cầu, nói thật, tính tình như em, thật ra thì cũng rất đáng ghét, bởi vì em ưu tú vô cầu nên khi em nhìn người khác, giống như giễu cợt, vừa mới bắt đầu, tôi cũng có suy nghĩ như vậy, chỉ là cũng may tôi điều chỉnh kịp thời, xem em như em gái, một khi đem không xem em làm địch thủ liền phát hiện, thì ra có một em gái ưu tú như vậy, chẳng những không mất thể diện, ngược lại rất kiều ngạo.”

Mộng Kỳ có chút lộ vẻ xúc động, mặc dù cô đối với người nào đều như vậy, cũng phân rõ, người nào đối với mình thật tình, người nào đối với mình giả ý.

“Liễu Bng~”

“Tôi nghĩ, hẳn cũng là như vậy chú ý tới em.” Liễu Băng đột nhiên khạc ra câu này.

Mộng Kỳ nhếch miệng, biết hẳn trong miệng Liễu Băng là người nào.

“Hai chúng tôi, mới nhìn giống như nghiệt duyên một dạng, từ tiểu học đã vì là nhân vật phong vân, chúng ta luôn đồng thời bị Lão sư bị đồng học nhắc tới, thời điểm không hiểu tình yêu nam nữ, đều đưa đối phương làm thành đối thủ, đến khi trưởng thành, từ từ tiêu trừ địch ý, trở thành bạn bè, từ từ lại mập mờ, trước khi gặp em, tôi vẫn cho là vậy, chúng ta trước đó, đã sớm tạo thành ấn ý, tất cả, chỉ đợi nước chảy thành sông mà thôi.”

Mộng Kỳ có chút đau lòng, “. Liễu Băng học tỷ.”

“Ha ha, đây là lần đầu tiên em gọi tôi học tỷ, ừm, so với xã trường dễ nghe hơn.”

“.”

Mộng Kỳ như muốn mở miệng, nhưng mỗi lần thấy trong mắt Liễu Băng ẩn sâu khổ sở, lại một câu cũng nói không ra được, cô không dám cũng không thể hỏi Liễu Băng cùng Phương Phi Trì thế nào, cô đối với Phương Phi Trì vẫn xem hắn như anh trai, chưa bao giờ vượt qua suy nghĩ này, cũng chưa từng nghĩ tới Phương Phi Trì đối với mình có ý gì, cho là hắn đối với mỗi nữ sinh đều có lẽ mà xa cách, chỉ trừ cùng Liễu Băng mập mờ, thật sự không thể trách cô chậm lụt, nhưng cô thật không nghĩ tới mình có phần một ngày thật sự trở thành cái khe giữa hắn và Liễu Băng, mà bây giờ, cô chỉ có thể đợi Liễu Băng mở miệng.

“. Em biết ngày đó sau khi tụ hội hắn đã nói gì với tôi không?”

Mộng Kỳ nhìn Liễu Băng, chậm rãi lắc đầu, nhưng cũng có thể đoán được nội dung đại khái.

“Ngày đó chúng tôi xuống lầu, thấy một màn kịch đặc sắc, tôi cho tới bây giờ hông biết, thì ra là tiểu học muội dịu dàng sẽ có một mặt nóng tính như vậy, ha ha, thật làm cho người ta kinh ngạc đấy.” Liễu Băng cười,

“Ngay cả hắn nhìn, cũng cảm thấy kinh ngạc, cũng càng thêm hối hận mình không bày tỏ sớm.”

“.” Mộng Kỳ lòng của có chút trầm xuống.

“Chúng tôi thấy, sau khi em đi, cái tên Nghiêm Tử Hạo cũng một mình rời đi, sau đó Vương Lệ Á giống như người điên ở cửa quán bar đùa bỡn điên cuồng, cũng từ trong những lời điên cuồng đó chúng tôi biết, thì ra Nghiêm Tử Hạo là của bạn trai cũ của em, tôi và hắn cũng rất kinh ngạc, Nghiêm Tử Hạo, mắt thế nào sao có thể từ bỏ em mà bị Vương Lệ Á lừa gạt? Em không nhìn thấy, lúc ấy trong mắt của hắn thoáng qua một đạo ánh lạnh, thật dọa người, đó là ánh mắt đau lòng, vì em đau lòng, hắn là đang vì em bất bình.”

“.”

“Nhìn đến hắn thời điểm như vậy, lòng của ta đang ồ trầm xuống, sau đó ta nói, chúng ta đi thôi, sau đó hắn sẽ dạy qua ta, người biết hắn nói với ta cái gì không?”

“Liễu Băng học tỷ.”

“Không nên ngăn cản tôi, để cho tôi nói tiếp.”

“.”

“Hắn nói với tôi, chuyện xảy ra trước đó ở trong phòng đều là giả, hắn nói cho tôi biết, hắn ghét tới muốn hướng em tỏ tình, không nghĩ đã muộn một bước, hắn sợ mọi người lúng túng, cho nên mới phải hứa theo em, hi vọng tôi không cần để ý.” Thái độ Liễu Băng vẫn nhàn nhạt, nhưng ánh mắt lại bán đứng nỗi khổ sở trong lòng cô,

“Hắn nói không có biện pháp giả vờ, bởi vì không muốn tổn thương tôi, nhưng không biết, như vậy so với hắn giả vờ càng làm cho tôi khổ sở.”

Mộng Kỳ ngón tay vô ý thức vòng quanh ly trà sữa.

“Mộng Kỳ, em biết không, từ lớp mười bắt đầu, tôi đã thích hắn.”

“.”

“Tôi vẫn cho là, hắn yêu tôi như tôi yêu hắn.” Liễu Băng cúi đầu khiến Mộng Kỳ không thấy được nét mặt của cô, nhưng Mộng Kỳ thấy được một thứ gì đó rơi vào trong ly nước trước mặt, cô biết, đó là nước mắt.

Liễu Băng, một cô gái trong suy nghĩ của cô mặc dù lạnh lạnh nhưng tâm tư tinh tế, cư nhiên, cũng có lúc khóc, trong lòng Mộng Kỳ cực kỳ phức tạp, làm người vô tội cuốn vào thế giới tình cảm của cô, thật ra thì, cảm giác không phải là vô tội.

Chủ của tiệm cùng nhân viên tò mò nhìn lên hai khách nữ xinh đẹp, họ không biết đang nhỏ giọng nói những gì, mỹ nữ tới trước lạnh lạnh, giống như rất khổ sở, mỹ nữ tới sau, hình như cũng rất lúng túng, họ hình như là bạn bè, lại không giống, chẳng lẽ, là tình địch? Mỹ nữ lạnh lùng hướng mỹ nữ yêu điểm kẻ khổ? Nên không phải là mỹ nữ yêu điểm đoạt người yêu của mỹ nữ lạnh lùng chứ? Mỹ nữ lạnh lùng mặc dù nhìn đẹp, nhưng không phải loại sẽ khiến đàn ông thích, đáng đẹp thì thế nào, đàn ông đều tỉ mỉ nghiên cứu, phụ nữ đáng thương, nhất định trở thành người thua, chỉ là mỹ nữ yêu điểm mặc dù đáng đẹp đẹp đẽ, nhưng giống như tuyệt không chọc người ghét a.

Bị không khí này làm cho bức mình, Mộng Kỳ có chút tức giận, chuyện như vậy có liên quan gì tới mình, tại sao phải ở chỗ này nghe người khác trách cứ, nhìn bộ dạng Liễu Băng, rốt cuộc cũng rắn không dậy nổi giọng điệu, chỉ có thể nhẹ giọng mà hỏi,

“Liễu Băng học tỷ, chị gọi em tới, là có chuyện gì không?”

Liễu Băng ngẩng đầu, trên mặt đã khôi phục lạnh nhạt, chỉ là nhìn kỹ, sẽ liền phát hiện trên mặt ánh lạnh càng sâu một tầng, giọt nước mắt vừa rồi dường như chỉ là ảo giác của Mộng Kỳ, chỉ là ánh mắt hơi mờ để cho cô biết, vừa rồi không phải cô hoa mắt.

“Liễu Băng học tỷ?”

“Tôi cũng không biết gọi em tới làm cái gì.” Liễu Băng rốt cuộc mở miệng, cô không có thói quen hướng người khác kể khổ, “Chính là muốn nói chuyện với em, em có phải có chuyện gì không, nếu như có chuyện, thì đi đi.”

Mộng Kỳ nhẫn nhịn, “Vậy cũng không phải, chỉ là, em muốn đi toilet.”

Quán trà sữa cũng không có toilet, nhưng trong trường có, Liễu Băng đứng lên, “Vậy chúng ta đến trường đi.”

Mộng Kỳ cơ hồ muốn cảm kích cô, Mộng Kỳ gần đây thường hay mắc tiểu, ngồi không bao lâu đã khó chịu, cô ngượng ngùng mở miệng,

“Được.”

Vào toilet giải quyết vấn đề sinh lý, nhất thời cảm thấy thư thái rất nhiều, cả tâm trạng cũng tốt lên, vẩy vẩy giọt nước trên tay, Mộng Kỳ cười nhìn Liễu Băng.

“Liễu Băng học tỷ, em xong rồi, còn chị?”

Liễu Băng nhìn ánh mắt Mộng Kỳ, bên trong trước sau như một sạch sẽ, lần đầu tiên nhìn thấy Mộng Kỳ, cô đã tò mò, tại sao có một cô gái đem quyền rũ hòa cùng tinh khiết tốt như vậy, nhưng trong lòng cô còn có chút khinh thường, bình thường cô gái rất xinh đẹp cũng có chút ngạo khí, đáng đáp quyền rũ như vậy, nhất định rất nhiều người theo đuổi, không biết cô sẽ xử lý như thế nào, nếu như người có tiền coi trọng, cô sẽ như thế nào, về mặt thanh thuần kia, còn có thể giữ vững bao lâu, không nghĩ tới, trong lòng cô chẳng những sạch sẽ, còn tinh khiết như cũ,

“Mộng Kỳ.”

“Học tỷ.”

“Em bây giờ, hạnh phúc không?”

“Rất hạnh phúc.” Mộng Kỳ kiên định nói xong, tay cũng không tự giác vuốt bụng.

Liễu Băng nhìn chằm chằm bụng Mộng Kỳ, nghiêm trọng nghi ngờ, dần dần rõ ràng, ngẩng đầu lên, trong mắt quét sạch uất ức, “Mộng Kỳ, nói cho tôi biết, em yêu chồng em không?”

“Yêu.”

“Có bao nhiêu yêu, sẽ cả đời sao?”

“Em chỉ có thể nói, chỉ cần anh ấy không rời em, em sẽ cả đời cũng không rời đi anh ấy.”

Vốn cho là cô sẽ nói cả đời, nhưng cô trả lời, khiến Liễu Băng suy nghĩ sâu xa.

“Này, trước đó em có thích Phi Trì không?”

“Dĩ nhiên không.” Mộng Kỳ mỉm cười, “Trong lòng em, chỉ và hấn, tựa như anh chị của em.”

“Tôi hiểu rõ rồi.” Giọng Liễu Băng trở nên kiên định, trên mặt lộ ra một tươi cười cởi mở, “Cảm ơn em Mộng Kỳ, tôi biết tôi nên làm thế nào rồi.”

Mộng Kỳ chưa từng thấy Liễu Băng cười như vậy, nhất thời sửng sốt.

Liễu Băng nhìn cô như vậy, cười đến càng thêm sung sướng, “Được rồi, hôm nay cảm ơn em gặp tôi, trở về đi, dưỡng thai cho tốt, chúc em sinh ra một cục cưng khỏe mạnh đáng yêu, tôi phải đi.”

“Ừm, được, chúng ta có rảnh rồi sẽ liên lạc lại.”

“Ừm, tạm biệt, tôi phải đi giải quyết chút chuyện.”

“À, tạm biệt.” Cho đến khi Liễu Băng biến mất không thấy gì nữa, Mộng Kỳ còn không rõ ràng, cô rốt cuộc đột nhiên suy nghĩ hiểu rõ cái gì, lại muốn đi làm chuyện gì.

Mà Liễu Băng, nghĩ thông suốt một chuyện, cả người cũng tản mát ra ánh sáng tự tin, dường như lại tìm về chính mình, Đúng vậy, Mộng Kỳ hiện tại rất hạnh phúc, nhưng hạnh phúc của cô là cô tranh thủ tới, một cô gái yếu đuối như Mộng Kỳ cũng có thể chủ động theo đuổi hạnh phúc của mình, như vậy, từ Liễu Băng nhỏ được người khen tặng không gì làm không được, tại sao không thể chứ?

Thế diện cái gì, có lúc đối diện với hạnh phúc, không đáng giá nhắc tới.

Luôn cho là vậy, cô đều duy trì cao ngạo cùng dè dặt, thận trọng bảo hộ lòng tự tôn chính mình, chưa bao giờ dám để cho người khác biết, nhưng bây giờ, cô chẳng những muốn cho người khác biết, còn muốn cho khắp thiên hạ biết, Phương Phi Trì, lần này, em sẽ để anh biết rằng, toàn thế giới người yêu anh nhất là Liễu Băng, nếu như anh biết Băng Sơn Mỹ Nhân chủ động theo đuổi anh, anh sẽ có biểu cảm gì?

Mặc kệ anh tiếp nhận em hay không, ít nhất, chỉ cần em đã làm, sẽ không hối hận, cuộc sống, không có tiếc nuối, nếu như chúng ta nhất định vô duyên, như vậy, em cũng sẽ không trách anh.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69

“Ai, ai, bên trong đang làm gì?” Ngoài cửa, một đám người lặng lẽ rình trộm đem cửa phòng làm việc tổng giám đốc mở ra một đường may, bọn họ xem Tổng giám đốc vĩ đại cùng Tổng giám đốc phu nhân đang làm gì.

Một cái âm thanh hơi hưng phấn hỏi, “Có hôn hôn hay không?”

“Cắt ~”

“Sắc lang.”

“Xấu xa ~”

Bị đồng nghiệp nhất trí khinh bỉ người đó uất ức ngồi xổm trong góc vẽ vòng vòng, lại 囧囧 phát hiện một số đồng sự cặp mắt sáng lên nhìn một đường hờ, mọi người khoe miệng còn chảy nước miếng mờ ảo gì đó, hẳn có thể rõ ràng từ trong mắt bọn sói nhìn ra mấy chữ: xxoo a ~~~

“Ai, đừng đẩy mình, sắp té.”

“Phía sau chớ đẩy.”

“Chớ đẩy a ~~~”

Một nhóm người trực tiếp ngã vào trong phòng làm việc.

Lạc Gia Hoa:

Mộng Kỳ:

“Các người đang làm gì?” Lạc Gia Hoa cau mày hỏi.

“Ai ôi, eo già của tôi ~” LC ở phía trước nhất, lúc này bị đè thấp nhất, thảm thiết kêu.

“A, tôi nhớ có một cuộc điện thoại cần gọi.”

“Tôi nhớ có một bức đồ họa chưa có vẽ xong.”

.

Mọi người lấy tốc độ cực nhanh biến mất, chỉ còn lại lc thê thảm nằm trên mặt đất, hướng Mộng Kỳ nhìn, “Tiểu Kiều mỹ nhân, hông của người ta bị trật rồi, tới đây đỡ người ta một chút đi.”

Mộng Kỳ:

Lạc Gia Hoa đứng lên, “Hay là tôi tới đỡ cậu đi.”

Dám đùa giỡn bà xã nhà hần, tìm chết.

Học hiểu hàm nghĩa ánh mắt hần , le lấy tốc độ ánh sáng bỏ dấy, “Ai da, đột nhiên đã khỏe rồi, cái đó không quấy rầy các người ầu yếm, tôi thề kế tiếp sẽ không có người tới quấy rầy hai người nữa, hai người muốn làm gì thì làm a, chúng ta đều là đàn ông, hiểu.”

“Cút cho tôi.” Lạc Gia Hoa dờ khóc dờ cười, mặc dù hần làm việc tương đối chững trạc, nhưng mọi người tuổi tác đều không chênh lệch lắm nên cùng nhau hợp tác phát triển công ty, vai trò Tổng giám đốc của hần cũng không phải rất lớn.

“Ha ha.” Mộng Kỳ che miệng cười, “Bọn họ thật là giỏi đùa.”

Lạc Gia Hoa cung chiều nhìn cô: “Bọn họ trong ngày thường hơi hồ đồ tí, em đừng để ý.”

“Em chính hiệu là vợ anh, tại sao phải để ý?” Mộng Kỳ vút mị nhãn lung tung, Lạc Gia Hoa nhìn thấy phải kích động một hồi, vội vàng quay đầu đi, đáng chết, có cái tên này ở đây, hần có thể an tâm làm việc sao?

Mộng Kỳ nhìn Lạc Gia Hoa vì mình chuẩn bị bản vẽ, khoe miệng nâng lên, cảm giác hạnh phúc từng giây từng phút khắc vào trong lòng, thật sự rất hạnh phúc, nếu hạnh phúc này có kỳ hạn, cô hi vọng đến ngày sinh mệnh mình kết thúc.

Lạc Gia Hoa lại lần nữa chú tâm vào công việc, Mộng Kỳ quan sát anh, cầm bản vẽ lên, đem giấy kí hoạ chuẩn bị xong, cầm bút họa lên liền vẽ, rất nhanh thì có một hình dáng, nhân vật kí hoạ, cô sớm vẽ vượt qua vạn tở, rất là quen thuộc, trước sau không đến mười phút đồng hồ, hé ra dáng vẻ Lạc Gia Hoa nghiêm túc suy tính, ngẩng đầu nhìn Lạc Gia Hoa một chút, hần vẫn còn nhìn bản vẽ, được rồi, vì vậy, nhắm mắt lại suy nghĩ một chút các loại vẽ mặt của Lạc Gia Hoa , sau đó nhất nhất vẽ xuống , khi đã nhập thần, liên đới với chuyện ngoại giới cũng tự động ngăn cách, cho đến khi có người tới gõ cửa:

“Lạc kỹ sư, chị Lạc, nên ăn cơm trưa rồi, phải gọi đồ ăn mua ngoài sao?”

A, cô lại có danh hiệu mới rồi, Mộng Kỳ ngẩng đầu lên mới phát hiện ra cổ của mình có chút đau.

Lạc Gia Hoa cũng thả bút vẽ trong tay ra, “Buổi trưa ư, không cần, chúng ta đi xuống ăn, “

“Được.” Đến nhắc nhở chính là chàng trai Tiểu Thái.

“Em thế nào ?” Lạc Gia Hoa phát hiện Mộng Kỳ có chút không tự nhiên.

Mộng Kỳ cười, “Quá chuyên tâm, cổ đau một chút, còn có eo.”

Lạc Gia Hoa liếc nhìn kí hoạ của Mộng Kỳ , cầm lên từng tờ nhìn một cười, “Tất cả đều là anh, bà xã, em nói cho anh biết em yêu anh nhiều lắm đúng không?”

Mộng Kỳ trừng anh, “Anh quá tự kỉ rồi, chỉ là trước mắt của em chỉ có một mình anh mà thôi.”

“Nhưng có ít vẽ mặt, anh không có ở trong phòng làm việc biểu hiện.”

“Em nhớ ở trong lòng không được sao?”

“Xem kia, hình ảnh của anh đã thật sự ghi sâu vào lòng của em rồi, cho dù không nhìn anh em cũng có thể vẽ ra phải không?” Lạc Gia Hoa cười hả hê.

Mộng Kỳ: “Tự luyện!”

“Ha ha ~ tốt lắm, nơi nào mỏi, anh xoa bóp cho em.”

“Eo.”

“Đội lát nữa ăn cơm em hãy nghỉ ngơi một hồi, đừng vẽ tiếp nữa, về sau vẽ tranh phải chú ý thời điểm nghỉ ngơi.” Mặc dù Mộng Kỳ vẽ nhiều bức họa của mình như vậy rất là vui vẻ á . . . , nhưng khiến Mộng Kỳ chịu vất vả thì không được.

“Được, em hiểu rõ rồi.”

“Đi thôi. Ông xã dẫn em đi ăn.” Xoa nhẹ một lát, đứng lên, “Muốn ăn cái gì?”

“Muốn ăn kem.”

“Không được, cái đó quá lạnh, đổi cái khác.”

“Hamburger.”

“Không dinh dưỡng.”

“pizza?”

“Thế nào nghĩ mãi ăn những thứ này, chúng ta ăn đồ ăn Trung Quốc.”

Mộng Kỳ chu mỏ: “Anh đều có quyết định, vậy còn hỏi ý kiến em làm gì?”

Lạc Gia Hoa cười, “Anh mặc dù quyết định ăn đồ ăn Trung Quốc, nhưng là ăn cái gì có thể do em chọn địa điểm a.”

“Thật sự cái gì cũng có thể?”

“Ừm, nhưng là khẩu vị không thể nặng như vậy, ví dụ loại siêu nóng, cực kỳ lạnh.” câu nói đầu tiên của Lạc Gia Hoa phá vỡ vọng tưởng của Mộng Kỳ.

“Ghét.”

“Ha ha, anh là vì tốt cho em, buổi sáng em có nôn không?” Nghĩ đến bộ dạng nôn sáng sớm hôm qua, Lạc Gia Hoa cũng có chút lo lắng.

“Nói đến đây, hình như từ hôm qua sau khi nôn, cảm thấy không nơi nào không thoải mái.”

“Kỳ quái, tại sao có thể như vậy?”

“Chẳng qua em nghe mẹ em nói có người thân thể tốt cho nên phản ứng cũng nhỏ, có người thậm chí còn không có phản ứng, có lẽ em chỉ bị tức thời.” Mộng Kỳ cười,

“Điều này cũng chứng minh thân thể của em tốt.”

“Này cũng đúng.”

“Ừm.”

Hai người bắt đầu ăn cơm, công ty một giờ chiều là đi làm, vừa đúng tất cả mọi người ở đây, Lạc Gia Hoa kéo tay Mộng Kỳ giới thiệu cho mọi người,

“Để tôi giới thiệu một chút, đây là vợ của tôi, Kiều Mộng Kỳ, có thể gọi cô ấy là Tiểu Kiều hoặc là chị Tiểu Kiều đều được, dĩ nhiên, thích gọi chị Lạc cũng được.”

Mộng Kỳ đứng ở bên cạnh Lạc Gia Hoa tiếp nhận mọi người nhìn chăm chú, mặt có chút ửng đỏ, vì câu nói cuối cùng của Lạc Gia Hoa.

Kể từ khi cùng anh kết hôn, mặc kệ đi tới chỗ nào, cô đều đánh dấu hiệu của Lạc Gia Hoa, gọi cô bà Lạc, ý nghĩa cô đi vào trong thế giới của anh, trong thế giới của anh, người khác nhắc tới cô, đều sẽ nói, đó là vợ Lạc kỹ sư, Lạc phu nhân, mà không chỉ là ba chữ Kiều Mộng Kỳ.

“Chào mọi người.”

“Chào Tiểu Kiều~”

“Chị Tiểu Kiều~”

“Chị Lạc~”

Ba cách gọi không giống nhau, nhất thời phức tạp, đầu tiên kẻ dờ hoi lc đứng lên kháng nghị, “Tôi cảm thấy, chúng ta nên thống nhất một tên gọi, nếu không giống như vậy, rất hỗn loạn a.”

Tiểu Thái đỏ mặt hỏi, “Vậy anh nói chúng ta gọi gì?”

“Nếu không, nam thì kêu tiểu Kiều, nữ, thì kêu chị Lạc đi.”

Tiểu An lập tức phản bác, “Tại sao chứ, nam gọi chị Lạc, nữ gọi là chị tiểu Kiều, tránh cho các người đánh chủ ý lên chị Tiểu Kiều.”

“Đúng vậy đúng vậy.” Đám người bắt đầu công kích một đám ‘Háo sắc’.

lc phản bác, “Nào có, tôi là cảm thấy bọn tôi lớn tuổi hơn Tiểu Kiều, nếu gọi chị Lạc không phải sẽ khiến cô ấy già đi sao, người đẹp như thế, tại sao có thể gọi già được.”

“Cắt ~ đây mới là mục đích thật sự của anh, anh phải gọi là chị Lạc, về sau sẽ không thể quang minh chính đại đùa giỡn chị Tiểu Kiều.”

“Đúng vậy.”

“Lạc kỹ sư, anh nói, chúng ta gọi gì?”

Lạc Gia Hoa một tay ôm hông của Mộng Kỳ, mở miệng cười: “Mặc kệ nam nữ, cũng gọi chị Lạc.”

“Được ~”

“A ~”

Có người vỗ tay tán thưởng , có người gọi, lc chính là hơi uất ức .

“Tiểu Kiều, về sau anh không thể gọi Tiểu Kiều rồi anh, anh thật đau lòng a.”

“Ha ha, đáng đời, đây chính là anh đề nghị.”

“Ài, lúc này tôi coi như là hiểu trong truyền thuyết tự gây nghiệt không thể sống a.”

“Phốc ~”

“Tốt lắm.” Lạc Gia Hoa vung tay lên, khiến mọi người dừng cười lại, “Về sau cứ quyết định như vậy, đều gọi là chị Lạc, nam hay nữ, già hay trẻ đều không cho đùa bỡn bà xã tôi , nếu ai bị tôi bắt được, liền cắt tiền thưởng thuận tiện mời mọi người đi Thiên Thượng Nhân Gian cuồng hoan một buổi tối.”

“A, được.”

lc nuốt vào lời muốn nói, nói giỡn, cắt tiền thưởng coi như xong, còn phải đi Thiên Thượng Nhân Gian cuồng hoan, nơi đó rất đắt đỏ.

Tiểu Thái cười chọc chọc cánh tay LC, “Anh, lúc này anh không còn dám làm loạn đi.”

lc quay đầu nhìn bộ dạng Tiểu Chính Thái, đột nhiên như ác lang phác hồ, “Ô ô ~ Tiểu Thái Tiểu Thái, Tiểu Thái thân ái, ca ca lòng bị thương , em phải an ủi ca ca thật tốt.”

“A, cứu mạng a ~” Tiểu Thái bị lc câu cổ bị sợ đến thẳng cầu cứu.

“Ha ha.”

“Phốc ~” Mộng Kỳ cũng cười vui vẻ, quả nhiên một công ty đều là người trẻ tuổi, sẽ có sức sống.

Đội mọi người cũng cười đến không sai biệt lắm, Lạc Gia Hoa mới đứng ra, “Tốt lắm tốt lắm, nên đi làm, cũng trở về chỗ ngồi của mình đi, bà xã, chúng ta vào phòng làm việc thôi.”

“Được.”

“Hai người đi tốt.”

“Các người đi, chúng ta rất tốt, lời nói chớ nói lung tung.”

“囧~”

“Ha ha ~”

Trở lại phòng làm việc, Lạc Gia Hoa chỉ chỉ ghế sofa, “Em nằm nghỉ một lát đi.”

“Em không buồn ngủ.”

“Nằm ở trên ghế ngoi một chút cũng được , không được ngồi quá lâu.”

“Vây cũng được.”

Ngủ thẳng tới trên ghế sofa mềm mại , thổi máy điều hòa không khí xuống thấp một chút cũng không nóng, nhìn dáng vẻ Lạc Gia Hoa làm việc một lát, cuối cùng bị Thần ngủ triệu hồi.

Thấy cô ngủ, Lạc Gia Hoa đem máy điều hòa không khí chỉnh cho cao chút, lại tiếp tục làm chuyện của mình, mãi cho đến khi điện thoại Mộng Kỳ vang lên, Lạc Gia Hoa liền vội vàng đứng lên tìm điện thoại di động, Mộng Kỳ cũng đã mở mắt ngồi dậy, đành phải đem túi đưa cho cô.

Là Lưu Lợi điện tới, Mộng Kỳ đón lấy, bên kia âm thanh thận trọng của Lưu Lợi truyền đến: “Kỳ ~”

“Ờ đây.”

“Bây giờ cậu ở đâu?”

“Ồ trong công ty Gia Hoa .”

“Điện thoại di động không có mờ loa lớn chứ?” Buổi sáng mắt mặt như vậy, Luru Lợi có chút sợ.

“Phốc ~ yên tâm đi, không có.”

“Điện thoại di động của cậu cách âm như thế nào?”

“Điện thoại di động của tớ không có đôi, cách âm như thế nào, cậu cũng biết.”

“Mẹ kiếp, tớ hiện tại đến công ty của cậu, cậu ở đây chờ tớ, gấp mặt lại nói.”

“Được.” Mộng Kỳ bất đắc dĩ gật đầu, người này, hỏi trước rõ ràng tình trạng của mình, đột nhiên sau đó nổi điên, cũng không lo lắng sợ hãi, lại nói, mặc dù sáng sớm hôm nay cô rất mất mặt, nhưng đầu gì người ta cũng không biết họ tên cô, mình chính là ngồi ở trong taxi đó bị tài xế kia làm cho sợ hết hồn, đợi lát nữa nhìn thấy cô cần phải dạy dỗ cô, gấp phải chuyện gì cũng không thể đại kinh tiểu quái như vậy.

“Là Luru Lợi?” Không đợi Mộng Kỳ nói chuyện, Lạc Gia Hoa liền hỏi.

“Ừm.” Mộng Kỳ gật đầu, “Một lát nữa cô ấy tới đây, là có lời gì muốn cùng em nói.”

“Ồ.” Lạc Gia Hoa đại khái có thể đoán được muốn nói gì, “Có anh bất tiện, đợi lát nữa em hãy cùng cô ấy tìm một chỗ nói chuyện đi.”

“Dạ.” Mộng Kỳ gật đầu, “Hiện tại cô ấy tới đây, em đoán chừng vẫn còn muốn tìm phiền phức cho Cố Thông, hần đi đâu gặp khách hộ, lúc nào thì trở lại?”

“Dưới tình huống bình thường hần cũng sẽ không tới công ty, trực tiếp chạy ở bên ngoài, trừ phi là có hóa đơn đưa về, anh gọi điện thoại hỏi một chút thôi.”

“Ừm, đừng bảo là Luru Lợi muốn đi qua.”

“Ừ.”

Lạc Gia Hoa cầm điện thoại di động lên, chỉ chốc lát sau để xuống, nói: “Hần nói hần chậm một chút trở lại, đại khái ba bốn giờ.”

“Ừm, Được.” Mộng Kỳ đứng lên đuổi đuổi thân thể, “Chờ Lily đến em lại đi xuống.”

“Được.”

“Anh làm việc đi, không cần lo cho em.”

“Ừm.”

.....

“Ê, ở đây.”

Vừa đi vào tiệm trà sữa, liền nghe đến thanh âm quen thuộc của Luru Lợi, Mộng Kỳ cười đi tới, quan sát “đôi nữ”.

Luru Lợi theo bản năng nắm thật chặt ngực: “Nhìn cái gì, sắc nữ!”

Mộng Kỳ: “.”

“Cho tôi 1 ly trà sữa, cảm ơn. Hiếm khi thấy cậu ăn mặc bảo thủ như vậy a, trời nóng, lại còn mang khăn lụa, có cái gì người không muốn người ta nhìn thấy à, Hà?”

“Khụ, cậu đừng động tay động chân đó.” Luru Lợi vội vàng kéo bàn tay Mộng Kỳ đuổi ra.

Mộng Kỳ cười: “Thường ngày không phải cậu đối với tớ động tay động chân sao, thế nào hôm nay tớ còn chưa đụng phải cậu đã phản ứng lớn như vậy.”

Luru Lợi liếc Mộng Kỳ một cái, “Có hiểu cá nhân riêng tư hay không?”

“Riêng tư? Tớ nhớ người nào đó vào thời điểm đại học năm nhất lôi kéo tớ nói kinh nghiệm lần đầu tiên, hoàn toàn không quan tâm người khác muốn nghe hay không a, cậu xác định không có nói sai, hay là tớ nghe lầm, cậu cũng bắt đầu chú trọng riêng tư rồi hả?”

Luru Lợi: “.”

Được rồi, cô thừa nhận vĩnh viễn cũng chơi không thắng Mộng Kỳ, dĩ nhiên, đánh cuộc lần này là ngoại lệ.

“Tới tìm tớ làm cái gì?”

Lưu Lợi chu mò: “Thế nào, với giao tình của chúng ta, gọi cậu ra ngoài chỉ để uống trà sữa thôi không được à?”

“Được, chỉ cần tớ rảnh cậu muốn uống, lúc nào thì cũng có thể.” Mộng Kỳ gật đầu một cái, “Bắt quá do cậu mời.”

“Tại sao? Thân thể tớ vừa mới bị thương, chẳng lẽ cậu không phải nên báo thù cho tớ sao? Cậu từ lúc đi vào ngôi nhà này cũng chưa nói một câu quan tâm, bây giờ còn muốn ăn của tớ, cậu có lương tâm hay không?”

“Lương tâm tớ dĩ nhiên là có, chỉ là cũng phải xem dùng ở nơi nào, nói đến lương tâm, cũng không phải là tớ không có lương tâm đâu, cậu biết hôm nay tớ ở trên xe taxi gặp phải cái gì không, tớ còn không để cậu mua thuốc an thần cho tớ đấy.”

“Hả, Đã xảy ra chuyện gì tớ không biết?”

Mộng Kỳ đem chuyện tài xế taxi nói cho Lưu Lợi, cô cười đến đứng không nổi, kêu thảng “Ai yêu ư ~”

“Má ơi, thật sự có tài xế buồn cười như vậy sao?”

Bây giờ suy nghĩ một chút, cũng thật cảm thấy buồn cười, Mộng Kỳ bắt đầu dĩ lạc đầu, “Lúc ấy thật sự hù tớ, bây giờ suy nghĩ lại, thật rất khôi hài, không nghĩ tới tớ cũng bị đụng phải nhân vật trong truyền thuyết.”

“Ha ha, tớ dám cam đoan, người nọ lúc còn trẻ nhất định là một Phần Thanh, cậu nói tớ thế nào không có đụng phải đâu, nếu là tớ đụng phải, cần phải trêu chọc hắn một phen, người này quá buồn cười.”

Mộng Kỳ nhìn chằm chằm Lưu Lợi cười đến không có tim không có phổi, “Cậu thật giỏi nói chơi, tớ à, thiếu chút nữa cũng sợ hết hồn luôn rồi.”

“Cậu không phải không có chuyện gì sao, tớ nếu thật muốn quan tâm tới cậu, cũng đã chặn a.” Lưu Lợi vui, “Ài, cậu có nhớ bảng số xe taxi kia hay không?”

“Có a, kinh xxxxxx”

“Ài, tớ viết nó xuống.”

Mộng Kỳ héch mảy: “Cậu muốn làm gì?”

“Ha ha, người này thật thú vị, có rảnh rồi tớ nhất định gặp qua hắn.”

“Cậu chớ làm loạn a.” Mộng Kỳ cau mày, “Tớ biết ngay tính tình cậu chỉ sợ thiên hạ không loạn, biết nhất định gây chuyện, tớ không nên nói cho cậu biết chuyện này.”

Lưu Lợi cười hắc hắc, “Đây không phải là nói cho tớ biết sao.”

“Cậu thật sự đang nghĩ muốn gặp tài xế kia sao, tốt nhất có một người đàn ông ở bên cạnh, tớ xem tài xế kia hết sức chánh nghĩa, nhưng người như vậy, tính khí cũng bất định, tốt nhất, kêu Cổ Thông cùng nhau đi.”

“Đừng nhắc hắn với tớ.”

“Ài, nói hắn, tớ mới nhớ, cậu kêu tớ tới, là muốn nói gì?.” Mộng Kỳ cười nhìn đáng vẻ bạn tốt phát điên.

“Cái tên lưu manh đó.” Lưu Lợi nhắc tới người đó giống như bị giẫm lên đuôi phát điên.

“Hừm?”

“Mộng Kỳ, cậu không biết tên lưu manh đó có bao nhiêu xấu.”

“?”

“Hắn tối hôm qua cư nhiên giả bộ uống rượu say, mẹ kiếp, bản cô nương theo Chủ Nghĩa Nhân Đạo tốt bụng đem hắn đi đến giường, kết quả hắn mượn cơ hội giả say đem lão nương ăn sạch sành sanh, tớ, tớ, tớ chết oan a.”

Mộng Kỳ chống cằm, “Vậy cậu có phản kháng lại không?”

“Phản kháng chứ, tớ đâu phải là đối thủ của hắn a.” Lưu Lợi tức giận bất bình, “Hắn đây là cường gian, tớ muốn kiện hắn.”

“Hai người là vợ chồng.” Mộng Kỳ nhắc nhở, “Là hợp pháp.”

“Vậy làm sao bây giờ?”

“Ừm, cậu xác định thật muốn kiện hắn?”

“Ừm.”

“Nghe nói có trong cưỡi cường gian, chỉ cần cậu cầm chứng cứ đi đồn công an là được rồi.”

“Mẹ kiếp, lấy đâu ra chứng cứ?”

“Cậu đã phản kháng, có giấy giữa bị thương hay không, còn nữa, quần áo hay các vật tùy thân của cậu có trên người hần không. Ừm, chính là . . .

Lưu Lợi:

“Sao phiền toái như vậy?”

“Phải nói sẽ không đơn giản như vậy mới đúng.”

“Mẹ kiếp, chờ tớ đem hần tớ cáo, chuyện như vậy đoán chừng người của khắp thiên hạ cũng biết rồi, sau đó mặt của tớ cũng mất hết.”

“Vậy làm sao bây giờ?”

“Thôi, coi như bị chó cắn một cái, không đúng, bị chó cắn, tớ mới không có xui xẻo như vậy đâu, ừm, dù sao tên kia đáng đáp không tởi, coi như là tớ làm ấm giường gã sai vật đi, chỉ là, cứ như vậy để cho hần ăn sạch sẽ, không nhân cơ hội đòi chút lợi tức, vậy sao được, tớ nhất định phải lột một lớp da của hần mới được.”

Mộng Kỳ:Cô không biết cô gái này.

“Ai, con tớ như thế nào?” Lưu Lợi chuyển chủ đề, trước sau như một xoay chuyển rất nhanh lại rất xa, Mộng Kỳ sững sốt một lát mới hiểu được cô nói là người nào,

“Yên tâm đi, con cậu rất tốt.”

“Hiện tại có cảm giác gì không?”

” Sáng sớm hôm qua liền nôn, sau đó cũng không có phản ứng.”

“Ừm, nôn oẹ trong truyền thuyết ?”

“Ừ.”

“Tớ trước kia xem qua người khác nôn oẹ, thật là giống mất mạng, còn cậu, thời điểm ói có cảm giác gì?” Lưu Lợi hết sức tò mò cái này.

“Không có cảm giác gì a, chính là giống như bình thường ăn no quá phun thôi.”

“Có thật không?”

“Ừm, chỉ là bụng khó chịu, buồn nôn.”

“Ừm, chỉ là bộ dáng kia cũng thật khó chịu.”

“Lúc ấy là thật khó chịu, nhưng nôn xong rất nhanh là tốt.”

“Cậu muốn ăn cái gì, tớ mua cho.”

“Không cần, cậu mua cho tớ đồ dinh dưỡng còn chưa ăn hết, nhiều như vậy, đến lúc đó tớ hấp thu hết sẽ thảm.”

“Để cho cậu hấp thu thì sao, dù sao cậu sinh con khổ cực như vậy, bồi bổ cũng là việc nên làm.”

“Bồ cũng phải có điều độ chứ, tớ sợ bồ thành hơn hai trăm cân, đến lúc đó không bằng để tớ chết đi cho rồi.”

“Ha ha, nói đến đây, cậu không phải thường nói về đẹp bên trong quan trọng nhất sao?”

Mộng Kỳ cười, “Đẹp bên trong là rất quan trọng, nhưng vẻ đẹp bên ngoài cũng quan trọng, dù sao mắt là một thứ giác quan, bề ngoài đẹp xấu sẽ ảnh hưởng đến cảm nhận đầu tiên của một người, tiếp theo sẽ quyết định có tiến thêm một bước hay không, chỉ có tiến hành tiếp xúc một bước, mới có thể phát hiện trong đó đẹp thế nào.”

“Hơn nữa, đừng nói hơn hai trăm cân, phụ nữ sinh con chính là chuyện nên làm, cậu cũng bởi vì sợ ảnh hưởng vóc dáng nên không muốn, này hơn hai trăm cân mập mạp, nghĩ đến cậu lại không nguyện ý?”

“Nếu như tớ tăng hơn hai trăm cân, không bằng để cho tớ chết còn tốt hơn.” Tưởng tượng đáng về mình hơn hai trăm cân, Lư Lợi bị sợ đến lắc đầu liên tục, “Ta có thói quen vận động, phương diện ăn uống cũng rất chú ý, sẽ không lớn thành cái dạng kia.”

Mộng Kỳ cười.”Cái này hù được cậu?”

Lư Lợi le lưỡi không nói lời nào.

Hai người lại nói chuyện một hồi, cho đến Lạc Gia Hoa gọi điện thoại tới hỏi cô ở đâu, nói địa chỉ, Mộng Kỳ nói, “Em lập tức tới, tìm em có việc sao?”

“Không có việc gì, anh đi đón em.” Giọng Lạc Gia Hoa dịu dàng truyền tới.

Mộng Kỳ nghe vậy, cười đến vui vẻ, “Được.”

“Chắc chắn, cười thật đậm đáng ~” Lư Lợi chua chát nói qua.

Mộng Kỳ khoe miệng co giật, “Xin cậu không nên dùng từ như vậy để vào đầu tớ có được hay không?”

“..... vì sao?”

“Bởi vì tớ không thích.” Mộng Kỳ nhún mày, “Nếu không phải xem cậu là bạn thân, tớ cần phải đánh cậu.”

“Lại nói, tớ cũng chỉ muốn nhìn bộ dạng cậu nổi đóa một chút thôi mà, nếu không, cậu phát điên thử xem đi?” Lư Lợi làm dạng lư manh đùa giỡn Mộng Kỳ.

Mộng Kỳ đang muốn nói chuyện, đột nhiên nghiêng mắt nhìn thấy hai người đi tới, khoe miệng nâng lên.

Lư Lợi thấy khoe miệng Mộng Kỳ nâng lên, trực giác đầu tiên là có người phải xui xẻo, cười thật hay cười giả, chân thành hay tính toán, cô vẫn có thể phân biệt ra được, đang định quay đầu lại xem một chút sau lưng có cái gì để cho cô cười tà ác như vậy, Mộng Kỳ lại trước một bước mở miệng,

“Tớ nổi điên có cái gì hay để nhìn, tớ lại rất muốn xem cậu nổi điên.”

“Tớ ngày ngày nổi điên, cậu còn chưa xem qua sao.”

“Mà tớ cảm thấy, lúc cậu nổi điên cũng rất đẹp mắt.”

“Này, Kiều Mộng Kỳ, cậu đừng tính toán tớ a, cô gái phúc hắc này.” Lư Lợi đôi tay ôm ngực giả vờ hoảng sợ.

Mộng Kỳ bắt nhả liếc mắt xem thường, cô rõ ràng đáng yêu như vậy, cô gái này làm gì luôn nói cô phúc hắc a, cô chỉ có chút đen tối mà thôi.

“Khi tớ tới Cổ Thông không có ở công ty, tớ rất muốn biết, nếu như nhìn thấy hấn, cậu sẽ làm sao?”

“Làm thế nào, đương nhiên là phản gián quá khứ.”

“Có thật không, bà xã, thì ra là em đã sớm nghĩ tới thân thể anh a, em sớm nói a, vì phụ hết sức hài lòng dâng hiến, em không nói anh làm sao biết được, em nói anh mới biết nha, lại nói bà xã, trời nóng bức thế này em mặc áo tay dài coi như xong, thế nào còn lấy khăn lụa đem cổ quấn lại, làm ông xã cũng đau lòng, trời đang nóng bức a, anh thấy em khó hiểu thật.”

Không đợi Lư Lợi nói chuyện, Cổ Thông nói một phen, hơn nữa dùng tốc độ cực nhanh mở khăn lụa cô.

“Tì ~” Hai người đối diện hít vào một hơi.

Lư Lợi hung hăng trừng Mộng Kỳ một cái, “Cậu là cố ý, cậu trả thù tớ, cái người này thật là cô gái âm hiểm.”

Mộng Kỳ nhún nhún vai quay đầu nhìn chồng mình, lại nói, Cổ Thông thật là dùng sức a, đầu tây trên cổ này, rậm rạp chẳng chịt xem qua thật là đáng sợ.

Cổ Thông híp mắt đảo hoa của mình. “Bà xã, không nên hù dọa phụ nữ có thai, em chạy đến cửa công ty, là muốn ông xã sao, thật tốt.”

“Tên vô sỉ, ai lại nghĩ đến anh chứ. Ừm.”

“Khụ, trước mặt mọi người nên chú ý ảnh hưởng.” Mộng Kỳ đứng lên bắt đầu nhìn nam nhân cường hôn mỡ nữ đối với Lạc Gia Hoa nói, “Ông xã, chúng ta đi thôi.”

Lạc Gia Hoa phục tùng ôm Mộng Kỳ, “Đừng xem, chú ý dưỡng thai.”

“Ừm.”

Lư Lợi vừa giãy giụa vừa umh umh: Kiều Mộng Kỳ, cứu tớ.....

Cố Thông vừa hôn vừa umh umh: Chị Lạc , cảm tạ, hôm nào mời chị ăn cơm.

Còn Kiều Mộng Kỳ, lời kéo ông xã của mình, thật vui mừng về công ty, cứ như vậy trực tiếp đem bạn tốt tùy thời rơi vào tay sắc lang, Luru Lợi chỉ có thể nói, ai, chọn làm bạn tốt a chọn làm bạn tốt.

Chuyện này nói cho chúng ta biết, ngàn vạn lần không được mắng phụ nữ phúc hắc, bởi vì bọn họ mang thù lại hẹp hòi, không cẩn thận, cũng sẽ bị trả thù.

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70

Lạc Gia Hoa mang theo Mộng Kỳ đi ra tiệm trà sữa, quay đầu lại liếc mắt nhìn ‘ nụ hôn nóng bỏng của hai người, hỏi Mộng Kỳ, “Em yên tâm đi cứ như vậy giao Luru Lợi cho một sắc lang.”

Mộng Kỳ cười, “Anh cũng thừa nhận Cố Thông là một sắc lang?”

“Anh vẫn luôn thừa nhận.”

Quần: “Không sao, dù sao sắc lang đụng phải sắc nữ, trời sinh một đôi.”

Lạc Gia Hoa: “. Chị Lạc , em biến thành kẻ xấu.”

Mộng Kỳ quần: “Ông Lạc , thật ra thì em thích xưng hô Lạc phu nhân này hơn.”

Lạc Gia Hoa cười, “Ha ha.”

Trở lại phòng làm việc không bao lâu đã đến giờ tan sở, Mộng Kỳ nhìn công ty một chút, Luru Lợi và Cố Thông từ sau khi bọn họ đến công ty cũng chưa có trở về, đại khái hẹn hò đi (Luru Lợi lời nói bên ngoài âm tố không phải hẹn hò, tỏ là bị tác giả vô lương ném vào tay sắc lang bị chiếm tiện nghi a ~~~).

Lúc vừa tan việc , Lạc Gia Hoa liền thu dọn đồ, “Đi thôi, bà xã.”

“Vâng.” Mộng Kỳ đứng lên, đem kiệt tác một ngày của mình cầm lên, “Những thứ này mang về nhà thôi.”

“Được.” Hơn mười bức họa của mình, Lạc Gia Hoa cảm thấy tờ nào cũng thích.

Thấy Lạc Gia Hoa lại ôm bức họa hai người ôm nhau ở cầu thang, Mộng Kỳ cười, “Anh ngày ngày cầm bức tranh này đem đến đem về , không một môi à, hôn nữa, cũng không sợ người khác chê cười.”

“Anh cầm bức vẽ của mình người nào cười, hôn nữa, bọn họ thích cười thì cười đi.” chủ ý Lạc Gia Hoa quyết định nhất định phải bảo vệ bức vẽ này thật tốt.

Mộng Kỳ cười, có một ông xã như thế, thật đúng là là không biết nên nói gì.

Lạc Gia Hoa lấy xong đồ đạc của mình, đưa ra một tay tới dắt Mộng Kỳ, “Đi thôi, bà xã.”

“Vâng.”

Hai người ra khỏi phòng làm việc, phần lớn mọi người vẫn chưa đi, nhìn thấy Lạc Gia Hoa cùng Mộng Kỳ, liền chào hỏi, “Anh Lạc chị Lạc tan việc à, gặp lại sau a.”

Mộng Kỳ cười đáp lại, “Hẹn gặp lại.”

Lạc Gia Hoa vung tay lên, “Lúc đi nhớ đóng cửa kỹ lại, còn có đèn, máy điều hòa đều phải tắt đi.”

“Dạ, ông chủ.”

“Ha ha.” Lạc Gia Hoa mang theo Mộng Kỳ rời đi, trực tiếp đi xuống lầu một, nịt dây an toàn cho Mộng Kỳ, hỏi cô, “Buổi tối muốn ăn cái gì, bà xã?”

“Ừm, không biết ăn gì nữa, anh quyết định đi.”

“Vậy cũng được, bây giờ chợ người ta còn bán không?”

“Có, nhưng đều là mấy đồ dư thừa.”

“Nói cũng phải, vậy chúng ta đi siêu thị thôi.”

“Siêu thị cũng không hơn gì chỗ đó.”

“Không sao, mua thịt mà, đông lạnh không sợ.”

“Đồ đông lạnh vẫn nên ăn ít.”

“Đi xem một chút thôi.”

“Ừm.”

Thấy Mộng Kỳ gật đầu, Lạc Gia Hoa đưa tay cứng chịu vuốt chóp mũi của cô một cái, suy nghĩ một chút, “Đúng rồi, vài ngày nữa chính là ngày hẹn hò lớp mười năm thời trung học cấp hai bọn anh, đến lúc đó em và anh cùng đi chứ.”

“Mười năm ước hẹn?”

“Đúng vậy, năm đó khi tốt nghiệp, ước định mười năm sau Quốc Khánh gặp nhau, trước vốn là nghĩ tới hôn lễ chúng ta tổ chức vào Quốc Khánh đến lúc đó hoặc là không đi hoặc là mời mọi người đến hôn lễ của chúng ta, mấy ngày trước anh còn nhận được điện thoại của một bạn học cùng lớp nhất định muốn em có mặt, hiện tại chúng ta đã có thời gian, vậy thì cùng đi nha, em nghĩ, tất cả mọi người thật tò mò Lạc phu nhân.”

Mộng Kỳ cười, “Vậy các bạn học anh có mang người thân không?”

“Mang a, người thân đều phải mang theo, đây là nguyên tắc trường lớp.”

“Ha ha.” Mộng Kỳ đối với mười năm ước hẹn rất có hứng thú, “Đáng tiếc bạn thời trung học cấp hai sớm không có liên lạc, cả bạn học thời đại học cũng liên lạc rất ít, cho dù có mười năm ước hẹn này, sợ rằng gặp mặt cũng không biết nói những gì, cũng rất nhiều người quên mất, hơn nữa em cảm thấy đối với tình bạn thời trung học cấp hai, nên dừng lại ở trường học thì tốt hơn, mười năm sau tất cả mọi người vào xã hội, bị xã hội pha nhuộm, rất khó giữ vững ngây thơ vốn có nữa, có một câu nói như thế này, gặp nhau không bằng nhớ mãi.”

Lạc Gia Hoa gật đầu tỏ vẻ đồng ý, “Nếu như không phải lớp trưởng có ý gọi điện thoại, anh thật đúng là quên luôn rồi, cũng không muốn đi, nhưng mà bọn hần nói nên mang người thân đi, anh cảm thấy anh có được một người vợ xinh đẹp như vậy, cần phải mang đi khoe khoang mới được.”

Mộng Kỳ khoe miệng nâng lên, “Em thế nào không biết từ lúc nào anh lại quan tâm những thứ này?”

Lạc Gia Hoa hướng cô cười một tiếng, “Vốn là không quan tâm, nhưng bây giờ anh cũng có bà xã, tự nhiên muốn quan tâm thôi. Hơn nữa, thời điểm trung học anh tương đối nhỏ gầy, có con gái theo, nhưng không có duyên nợ, hiện tại đáng đáp cũng hơi đẹp trai rồi, anh cũng nên khiến mọi người thất kinh mới phải nói đúng không à?”

“Phốc ~”

“Ha ha.”

Hai người vừa nói cười đến siêu thị, mua ít thứ về nhà, lại phát hiện cửa đối diện đã lâu chưa mở lại mở ra rồi, Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa hai mắt nhìn nhau, hai người đồng thời ở trong đầu thoáng qua một ý nghĩ, không phải là Thẩm Diệp trở lại chứ?

Vẫn là Mộng Kỳ mở miệng trước, “Muốn đi xem một chút hay không?”

Lạc Gia Hoa gật đầu một cái, “Cũng được.”

Hai người đứng ở cửa đối diện, theo mở cửa ra phát hiện có hai nam một nữ, chỉ là, trong đó có một người nhận ra được, chính là yêu nghiệt mà Mộng Kỳ từng có duyên gặp mặt hai lần,

“Xin hỏi.”

Nghe được giọng nói của Mộng Kỳ, ba người cùng nhau quay đầu lại thấy Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa đứng ở cửa.

Nhìn thấy Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa, chính xác mà nói là nhìn thấy Lạc Gia Hoa, yêu nghiệt kia hai mắt tỏa sáng, nhanh chóng đi tới, “Hai người ở đây sao?”

Mộng Kỳ gật đầu một cái, “Chúng tôi ở cửa đối diện, cô gái thuê phòng này đã trả phòng rồi à?”

Một nam một nữ khác đi tới, “Chào hai người, chúng tôi là người công ty môi giới, chủ nhà đã giao nhà cho chúng tôi.”

“VẬY CHỦ THUÊ NHÀ NÀY ĐAU RỒI, CÔ ẤY ĐI TƯƠNG ĐỐI GẤP GẤP, HẸN KHÔNG CÓ TỚI KỊP TRẢ PHÒNG.”

“À, là cô Thẩm a, cô ấy cũng là ở khách hàng chúng tôi mặc dù cô ấy đã trả ba tháng tiền thuê phòng, nhưng bởi vì chủ nhà cần dùng tiền gấp muốn bán nhà, chủ nhà đã cùng cô Thẩm thương lượng rồi, đồng ý trả phòng, chúng tôi làm người môi giới đã thay mặt chủ nhà đem số tiền còn lại gửi cho cô Thẩm, hơn nữa cùng cô Thẩm giải thích, cô ấy nói mặc dù trong này có một ít đồ vật chưa mang đi, nhưng đều không phải là vật phẩm quan trọng, chúng ta có thể tùy ý xử trí, vứt bỏ cũng không quan hệ.”

Lạc Gia Hoa hướng Mộng Kỳ gật đầu một cái, “Cô ấy luôn thích chạy loạn, cho nên mặc kệ đến nơi nào hành lý cũng chỉ có một rương hành lý là được, đồ rất ít, lúc đi chỉ mang theo mấy thứ cần thiết, đồ không cần, liền vứt.”

“Ừm.” Mộng Kỳ gật đầu một cái, quay đầu nhìn K, “Anh muốn mua nhà sao?”

K ý vị sâu xa nhìn Mộng Kỳ, khóe mắt dư quang nhìn qua mặt Lạc Gia Hoa, “Không phải tôi muốn mua, là ông chủ của tôi muốn mua, kêu tôi tới xem dùm.”

“Ông chủ thật tin tưởng anh a.”

“Ha ha, không có biện pháp, hắn bây giờ còn đang ở nước ngoài, trở lại sẽ cần có chỗ ở, chỉ là, bây giờ xem rồi, cảm thấy nơi này rất hài lòng, về sau, tôi có thể thường tới a.”

Mộng Kỳ: Thế nào cảm giác trong lời nói có ý gì đây.

Lạc Gia Hoa: Tiểu tử này có ý nghĩ không tốt, phải phòng.

Nghe được Knói như vậy, một nam một nữ kia nhất thời vui vẻ, người đàn ông mở miệng, “K tiên sinh, ngài xem nơi này nếu hài lòng, chúng ta không phải.”

K gật đầu một cái, “Ừm, không tệ, rất hài lòng.”

“Ai, tốt, tốt, mời vào bên trong.”

K hướng Mộng Kỳ cười cười, chớp chớp ánh mắt đào hoa của mình, “Tôi đi vào trước, có thời gian chúng ta sẽ liên lạc lại.”

Mộng Kỳ cười gật đầu, “được”

“Bà xã, về nhà thôi, em không phải đói bụng sao.” Lạc Gia Hoa mở miệng.

“A, đúng, chúng ta đi về trước, hẹn gặp lại.”

“Hẹn gặp lại. Còn nữa, Lạc tiên sinh.” K cười đến ánh sáng bắn ra bốn phía, không làm Mộng Kỳ cùng Lạc Gia Hoa say mê, lại khiến cho một nam một nữ khác luống cuống.

Mộng Kỳ hướng K cười cười, cùng Lạc Gia Hoa trở về nhà.

Vào cửa, Lạc Gia Hoa liền buông tay cô ra vào phòng bếp chuẩn bị bữa tối.

Mộng Kỳ đứng ở cửa nhà, cảm giác anh có chút lạ, cũng đi theo vào phòng bếp, “Có cần em giúp không?”

“Không cần, em đi nghỉ ngơi đi.”

“Em không mệt.”

“VẬY CŨNG CẦN NGHỈ NGƠI.”

Mộng Kỳ tò mò nhìn Lạc Gia Hoa, “Thế nào đột nhiên không vui.”

“Có sao?”

“Ừm.”

“Không có.”

Mộng Kỳ cười, “Ông xã, em chưa có nói qua cảm giác của em rất nhạy bén hơn nữa còn rất chuẩn.”

Lạc Gia Hoa lần đầu tiên hi vọng Mộng Kỳ không cần nhạy cảm như vậy, liếc mắt nhìn Mộng Kỳ, lại cúi đầu nhìn trong tay, nhẹ giọng hỏi, “Tên K đó

có đẹp không?”

“Đẹp mắt a.”

“Đẹp mắt ~” Lạc Gia Hoa cắn răng.

“Đúng vậy, so với con gái còn đẹp hơn, ở xã hội Hiện Đại có thể tìm được một người đàn ông đẹp mắt như vậy, thật rất hiếm, nhất là da tay của hắn, oa, giống như con nít, so với em mịn hơn, quả thực là khiến người khác không còn đường sống nha, còn có a, em xem hắn, giống vai nam chính trong phim Hàn, quả thật đẹp đến không chân thật, anh nghĩ hắn có phải là hậu thiên không?”

“Không biết, em hy vọng là Tiên Thiên hay Hậu thiên?”

“Từ góc độ một người phụ nữ mà nói, đương nhiên hy vọng là Hậu thiên, lời như vậy, cũng không cần ghen tỵ, nhưng đối với người thương hắn mà nói, nhất định hi vọng hắn là Tiên Thiên, dù sao, đẹp như vậy, là Tiên Thiên, mới khiến người kinh ngạc a.”

Lạc Gia Hoa trong mắt thoáng qua tia lạnh, “Vậy em thích hắn sao?”

“Em Em thích hắn thì sao, đừng nói em cùng hắn không phải rất quen, dù là đúng, vậy cũng chỉ có thể làm bạn bè a.” Mộng Kỳ còn không có tự giác nói qua.

“À, tại sao chỉ có thể làm bạn bè?” Lạc Gia Hoa âm thanh âm một chút.

“Bởi vì em đã có ông xã rồi.”

“Thì ra là em còn biết a.”

“Có ý tứ gì?”

“Ý tứ chính là cách tên yêu nghiệt này xa một chút.” Đẹp như vậy, khiến anh cảm nhận được uy hiếp nghiêm trọng a.

Mộng Kỳ nghe những lời này kinh ngạc nhìn anh~

Lạc Gia Hoa để cho cô thấy tức giận, đánh chết cũng không thừa nhận chính mình tự ăn dấm, có một người đàn ông đáng đáp so với mình đẹp mắt lúc nào cũng ở bên cạnh bà xã mình lấy lòng có thể không khẩn trương sao.

Mộng Kỳ buồn cười nhìn phản ứng Lạc Gia Hoa, có một chút ý niệm không dám tin hướng vào trong đầu, “Anh là lạ, không phải đang ghen chứ?”

“Chuyện cười, anh sẽ ghen.”

Hồi đáp quá nhanh, ngược lại có vẻ chột dạ, nói xong câu đó, Lạc Gia Hoa cũng ý thức được mình phản ứng quá lớn, nhất thời túng quẫn, mà anh như vậy, tự nhiên khiến Mộng Kỳ không khách khí cười to,

“Ha ha.”

Lạc Gia Hoa để cho cô cười đến hết sức mặt mặt, không khỏi trừng cô, “Có gì buồn cười ư, cười nữa cẩn thận anh thu thập em.”

“Phốc ~”

“Đừng cười.”

“Được, em không cười, ha ha ~ lại nói, ông xã, thì ra là anh cũng có lúc để ý như vậy a, ha ha~”

“Kiểu Mộng Kỳ.” Lạc Gia Hoa lúng túng.

“Phốc ~ khụ khụ, được rồi, em không cười á . . . , chớ nghiêm mặt chứ, gương mặt to như thế, thật là dọa chết người đó.” Mộng Kỳ kéo kéo tay Lạc Gia Hoa, cũng không biết là đang khuyên hay là thêm dầu vào lửa, lời kia nghe vào trong tai Lạc Gia Hoa, nghe thế nào cũng thấy khó chịu.

Mộng Kỳ nén cười an ủi đại mao cầu nhà mình, “Hơn nữa, em đang mang thai, anh đã suy nghĩ quá xa rồi.”

Lạc Gia Hoa: “.”

Suy nghĩ một chút mình quả thật lòng dạ có hơi hẹp hòi, mặc dù gã kia đáng đáp không tệ, nhưng mình cũng đâu có tệ a, hơn nữa, không có mặt coi là cái gì, mình rất cưng chiều Mộng Kỳ, cô không có lý do gì lại thay lòng đổi dạ, hơn nữa, hắn còn có tính trẻ con, đây cũng không phải là người đáng để so đo.

Mộng Kỳ cũng không phải là thích người như vậy.

Mình phải nên tin tưởng cô ấy, lúc hai người đi chung với nhau cũng đã nói sẽ luôn thẳng thắn cùng trung thành với đối phương, mình thòi thòi khắc khắc

không có quên, Mộng Kỳ cũng không tự nhiên có thể quên .

Chỉ là, hành động của tên này cũng không biết là có ý gì, lần này nghĩ thông suốt, trong lòng Lạc Gia Hoa cảm thấy dễ chịu hơn nhiều, chỉ cần Mộng Kỳ kiên quyết cùng mình đứng chung một chỗ, mặc cho người khác có ý định gì, hắn cũng không sợ, hiện tại phải làm, chính là đề phòng gã này cho thật tốt mới được, hừ, hắn là tuyệt đối không cho phép gã kia có ý đồ với bà xã của mình .

Mặc kệ là nam hay nữ , nếu như người yêu của mình vì mình ghen, mặc kệ ăn dấm này có phải rất kỳ quái hay không, đều sẽ cảm giác rất hạnh phúc.

Mộng Kỳ cũng là như thế, càng nhìn Lạc Gia Hoa càng đáng yêu, rõ ràng một thân hình lớn như vậy , phải nói là thật sự rất đáng yêu, ngoại trừ cái từ này, cô cảm thấy , không có từ gì để hình dung anh.

Đi tới từ phía sau vòng quanh Lạc Gia Hoa, “Ông xã, anh thật đáng yêu đó.”

Lạc Gia Hoa lúng túng, “Anh là một nam tử hán tại sao có thể dùng từ đáng yêu để hình dung.”

“Nhưng là, đúng thật sự rất đáng yêu a.” Mộng Kỳ ăn vạ.

Lạc Gia Hoa khoe miệng nâng lên, trên mặt thì không nhìn được hạnh phúc, ngoài miệng cũng không tha người, “Trời nóng bức thế này ôm nhau cũng thấy không quá nóng, đi đi, mở hết cửa sổ ra cho thoáng a.”

Mộng Kỳ lúc ra ngoài sẽ đóng hết cửa sổ trong nhà lại, nếu trở lại là ban ngày , trong nhà nhất định rất nóng bức, nhưng bọn họ lúc trở về là buổi tối, gió thổi không ít.

Mộng Kỳ đáp lời, “Được, chỉ là, trước hết để cho người ta ôm một cái nha.”

“Có cái gì tốt ôm, ngày ngày mặt đối mặt.” Người khác rõ ràng lòng tràn đầy vui mừng, lại cố tỏ ra bình tĩnh.

Mộng Kỳ cười, “Này mỗi buổi tối là ai ôm em a.”

Lạc Gia Hoa bị ghen lại, hồi lâu mới đáp, “Anh là sợ em rơi xuống giường thôi.”

“Vậy sao, nhưng hai mươi mấy năm qua một mình em ngủ cũng đâu có bị rơi xuống giường.”

“”

“Khụ, giỏi lắm , thật rất nóng, em đi mở cửa sổ đi.”

“Ừm” Mộng Kỳ gật đầu một cái, buông tay, xoay người đi ra phòng bếp, lại nghe được Lạc Gia Hoa nói, “Mở cửa sổ ra rồi ôm nữa.”

Mộng Kỳ kinh ngạc quay đầu lại nhìn Lạc Gia Hoa bình tĩnh rửa rau, cũng không thèm nhìn tới mình.

Nụ cười hiện lên khuôn mặt, “Được.”

Mở hết cửa sổ ra, buổi tối trên lầu, gió thật to, Mộng Kỳ hóng gió một chút, chưa kịp trở về phòng bếp, liền nghe được giọng của Lạc Gia Hoa,

“Không phải nói mở cửa sổ ra rồi tới đây sao.”

“Phốc ~” Mộng Kỳ cười ra tiếng, người đàn ông này thật là, nghĩ như vậy, chân cũng đã đi tới nhà bếp, “Thế nào, ông xã, hiện tại không thấy nóng nữa rồi hả ?”

“Anh sẽ không ngại em .” Lạc Gia Hoa nghiêm trang.

Mộng Kỳ cười, “Em thế nào không biết anh còn có thể hiểu lệch ý tứ người khác chứ.”

“Ha ha.”

Bạn đang đọc truyện *Cưới Trước Yêu Sau* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.